THÍCH ĐỌC TRUYỆN

Quân hôn khó dứt

Cố Thiếu Sủng Thê Vô Độ

Xán Miêu Ái Ngư

Thichdoctruyen.com

Mục lục

Chương 1: Nhìn Đủ Chưa?

Chương 2: Tôi Cần Phải Biết Sao?

Chương 3: Tôi Càng Thích Cố Cảo Đình

Chương 4: Đều Khốn Kiếp Như Nhau

Chương 5: Anh Là Ai?

Chương 6: Cô Thật Đúng Là Không Biết Xấu Hổ!

Chương 7: Nếu Không, Dì Làm Mẫu Cho Tôi?

Chương 8: Người Phụ Nữ Của Tôi Ai Dám Động!

Chương 9: Rút Ra Sai Lầm Rồi, Ha Ha

Chương 10: Không Phải Hy Vọng Của Em Sao?

Chương 11: Tư Lệnh Tức Giận, Hậu Quả Rất Nghiêm Trọng

Chương 12: Cô Chán Sống Rồi Sao ?

Chương 13: Giây Trước Thiên Đường, Giây Sau Địa Ngục

Chương 14: Vậy Cô Thấy Ai Mới Đẹp

Chương 15: Mở To Hai Mắt Ra Nhìn Rõ Cho Tôi

Chương 16: Chết Chưa?

Chương 17: Toàn Diện Truy Nã, Bắt Được Cô Giết Chết

Chương 18: Đã Lâu Không Gặp, Vị Hôn Thê Của Tôi

Chương 19: Người Đắc Tội Ta, Sống Không Bằng Chết

Chương 20: Tư Lệnh Đang Nổi Nóng

Chương 21: Nhìn Thật Kỹ Cho Tôi

Chương 22: Làm Sao? Sợ Tôi?

Chương 23: Biết Sợ Sao?

Chương 24: Anh Có Thể Im Miệng

Chương 25: Tôi Muốn Giết Chết Anh

Chương 26: Nói Lại Cho Tôi!

Chương 27: Có Liên Quan Tới Tôi Sao? Bụng Dạ Xấu Xa

Chương 28: Làm Phụ Nữ Của Tôi, Cô Hưởng Thụ Đặc Quyền

Chương 29: Cô Quan Tâm Tôi?

https://thuviensach.vn

Chương 30: Anh Mới Là Cẩu

Chương 31: Cô Phải Có Trách Nhiệm Với Tôi

Chương 32: Phải Nghe Lời Mới Là Bé Ngoan

Chương 33: Em Bớt Dạy Hư Cô Ấy Đi

Chương 34: Anh Có Ý Gì?

Chương 35: Người Đàn Ông Khiến Phụ Nữ Cả Nước Muốn Gả Nhất

Chương 36: Để Cô Nghe Lời

Chương 37: Chạy Cái Gì Chạy

Chương 38: Thật Dễ Nói Chuyện

Chương 39: Phụ Nữ Của Tôi, Chỉ Cần Duy Ngã Độc Tôn

Chương 40: Tôi Là Ai! Nghĩ Kỹ Lại Nói

Chương 41: Không Làm Không Chết

Chương 42: Chị Không Biết Xấu Hổ Như Thế À?

Chương 43: Tư Lệnh Giả Lâm

Chương 44: Oan Gia Ngõ Hẹp Gặp Nhau

Chương 45: Anh Dám!

Chương 46: Chừng Nào Cô Mới Có Thể Ngoan Ngoãn

Chương 47: Vui Mừng Bơi Lội Như Vậy, Muốn Chết

Chương 48: Cô Ở Phòng Ai Đó

Chương 49: Dơ Không Dơ A?

Chương 50: Thân Ái Phu Nhân Cố

Chương 51: Em Yêu Anh, Anh Sợ À?

Chương 52: Xin Tư Lệnh Buông Tha

Chương 53: Tôi Lấy Cả Gốc Lẫn Lãi

Chương 54: Tốt, Đàn Ông Tốt

Chương 55: Anh Chỉ Yêu Em

Chương 56: Song Tiện Hợp Bích

Chương 57: Tiện Nhân, Cô Kêu Ai?

Chương 58: Chính Là Khi Dễ Cô!

Chương 59: Tôi Nói Tiếp Tục, Anh Không Nghe Thấy Sao?

Chương 60: Ăn Hiếp Phụ Nữ,Anh Là Đàn Ông Sao?

Chương 61: Xứng Đáng! Đừng Ngang Bướng Với Tôi Nữa!

https://thuviensach.vn

Chương 62: Nhìn Cái Gì!

Chương 63: Câm Miệng

Chương 64: Cố Cảo Đình, Anh Khi Dễ Tôi

Chương 65: Chỉ Có Cô, Làm Tim Của Anh Nhói

Chương 66: Cố Cảo Đình

Chương 67: Thà Rằng Đắc Tội Tư Lệnh, Cũng Đừng Đắc Tội Tư Lệnh Phu Nhân

Chương 68: Cười Cái Gì

Chương 69: Sợ Cái Gì?!!

Chương 70: Cô Khóa Cửa, Phòng Ai Đâu!

Chương 71: Cô Muốn Tôi Làm Như Thế Nào? Tôi Liền Làm Như Thế Đó!

Chương 72: Cô Muốn, Tôi Mua Tới Cho Cô

Chương 73: Về Sau Không Được Cười

Chương 74: Vi Vũ, Nghe Lời

Chương 75: Không Có Lệnh Của Tôi, Không Cho Phép Cô Bị Thương

Chương 76: Người Khác Lừa Cô Cũng Tin?

Chương 77: Này Không Được Kia Không Được, Nổi Giận

Chương 78: Cô Là Phụ Nữ Của Tôi, Khí Phách!

Chương 79: Cố Thiếu Đa Tình, Tình Ý Kéo Dài

Chương 80: Phụ Nữ Tôi Thích!

Chương 81: Ngốc, Cưng Chiều

Chương 82: Không Có Sự Cho Phép Của Anh, Em Chỉ Có Thể Là Của Anh!

Chương 83: Có Năng Lực Chạy Trốn, Đừng Bị Tôi Bắt Được! 1

Chương 84: Cô Có Thể Chạy Trốn, Nhưng Đừng Để Tôi Bắt Được! (2)

Chương 85: Cô Có Thể Chạy Trốn, Nhưng Đừng Để Tôi Bắt Được!(3)

Chương 86: Anh Có Thể Đánh Tôi, Nhưng Đừng Mơ Tôi Cầu Xin Tha Thứ

Chương 87: Anh Đối Với Mỗi Phụ Nữ Đều Tốt Như Vậy Sao?

Chương 88: So Với Heo Còn Đần, Còn So Với Heo Bướng Binh, Đáng Đời

Chương 89: Sủng Thê Thành Nghiện

Chương 90: Tư Lệnh, Anh Cũng Quá Sủng Phụ Nữ Đi

Chương 91: Thiếu Tá, Người Phụ Nữ Của Ngài Quá Uy Vũ!

Chương 92: Người Phụ Nữ Của Thiếu Tá Dễ Khi Dễ Lắm Sao?

Chương 93: Cô Dám Đánh Tôi, Tôi Sẽ Trả Lại Cô Gấp Đôi

https://thuviensach.vn

Chương 94: Không Chạy Được!

Chương 95: Vậy Thì Cả Đời Cũng Không Muốn Gặp

Chương 96: Sống Còn Không Bằng Chết!

Chương 97: Người Anh Ôm Chính Là Phụ Nữ Của Tôi

Chương 98: Rõ Như Ban Ngày

Chương 99: Tôi Liền Phải Cô 1

Chương 100: Ác Giả Ác Báo

Chương 101: Anh Chỉ Muốn Một Mình Em

Chương 102: Oan Gia Ngõ Hẹp

Chương 106: Hâm Nóng

Chương 107: Mộng Tưởng Phải Có, Vạn Nhất Gặp Quỷ Đâu

Chương 108: Cô Không Cần Tôi Thích, Muốn Ai Thích?

Chương 109: Hảo Sủng, Ngược Chết Độc Thân Cẩu

Chương 110: Trong Mắt Ra Tây Thi, Đó Là Yêu Sao

Chương 111: Đây Là Muốn Chết Hả

Chương 112

Chương 113: Chú Ý Quỷ Quái Của Cô, Tôi Có Thể Không Biết?

Chương 114: Rốt Cuộc Là Ai Đê Tiện

Chương 115: Cô Lại Muốn Làm Gì?

Chương 116: Cút Đi, Đồ Lòng Lang Dạ Sói

Chương 117: Chịu Ủy Khuất, Đáng Đời

Chương 118: Không Phải Anh Muốn Làm Sao Liền Làm

Chương 119: Tôi Lại Đánh Không Lại Anh

Chương 120: Tư Lệnh, Có Người Ăn Hiếp Phụ Nữ Của Anh

Chương 121: Hôm Nay Tốt Nhất Ông Nến Đánh Chết Tôi

Chương 122: Cô Còn Muốn Khuôn Mặt Sao

Chương 123: Cảm Động, Có Dòng Nước Ấm Chảy Vào Lòng

Chương 124: Bị Câm Rồi Hả

Chương 125: Đàn Ông Của Cô Cũng Rất Ấm Áp

Chương 126: Đừng Sợ, Vi Vũ

Chương 127: Anh Vì Cái Gì Nguyện Ý Thu Tôi?

Chương 128: Cô Còn Muốn Tôi Như Thế Nào?

https://thuviensach.vn

Chương 129: Có Sức Lực Ghê Gớm A

Chương 131: Sống Đến Già Vẫn Còn Học

Chương 132: Có Chút Mất Mác, Luyến Tuyết Bỏ Đi

Chương 133: Dám Đoạt Phụ Nữ Với Tư Lệnh, Muốn Chết

Chương 134: Dám Đoạt Phụ Nữ Của Tư Lệnh, Muốn Chết (2)

Chương 135: Đồng Quy Vu Tận!

Chương 136: Loại Người Như Cô Không Nên Sống

Chương 137: Đến Hiện Trường Dơ Bẩn

Chương 138: Dẫn Hắn Đi, Phế Cho Tôi

Chương 139: Không Thể Có Việc

Chương 140: Dẫn Tôi Đi Được Không

Chương 141: Đừng Mèo Khóc Chuột Giả Từ Bi

Chương 142: Tư Lệnh Nhượng Bộ, Ấm Lòng

Chương 143: Tư Lệnh Thích, Quy Định Phạm Vi Hoạt Động, Trốn Không Thoát 44

Chương 144: Còn Đau Không?

Chương 145: Xem Hổ Thành Mèo

Chương 146: Anh Là Bạo Chúa, Chi Ôn Nhu Với Cô

Chương 147: Thân Ái Cố Tiên Sinh

Chương 148: Bạo Quân Như Thế Nào Không Có Tình

Chương 149: Tim Đập Vọt Lên, Bình Bịch

Chương 150: Vất Vả Dụng Tâm, Vị Ngọt Có Đủ

Chương 151: Nhu Tình Như Nước, Ngày Cưới Như Mộng

Chương 152: Anh Có Bệnh, Có Bệnh Thì Tìm Bác Sĩ

Chương 153: Đừng Sợ, Tôi Vẫn Luôn Tại

Chương 154: Bạn Trai Là Tư Lệnh

Chương 155: Muốn Chết, Chết Cũng Là Tôi

Chương 156: Anh Lăn Ra Đây Cho Tôi

Chương 157: Cô Dám!

Chương 158: Thủ Đoạn Của Tư Lệnh, Mưa Gió Sắp Đến

Chương 159: Tài Xế Ái, Hâm Mộ

Chương 160: Tư Lệnh Bảo Vệ Vợ Thành Ma

Chương 161: Cưng Chiều Một Người, Là Tình Cảm Lâu Dài

https://thuviensach.vn

Chương 162: Anh Muốn Làm Gì

Chương 163: Có Ai Mà Không Đây?

Chương 164: Tai Họa Ngàn Năm, Các Người Phải Tập Thích Ứng

Chương 165: Từ Nay Về Sau, Đường Ai Nấy Đi

Chương 166: Cảm Ơn Các Người Đã Xát Muối Lên Vết Thương Của Tôi

Chương 167: Thượng Bất Chính Hạ Tắc Loạn

Chương 168: Tôi Sẽ Không Lại Bị Bọn Họ Khi Dễ, Tôi Thề

Chương 169: Tôi Không Cho Phép Nghe Được Không

Chương 170: Mặc Kệ Cô Làm Cái Gì, Ở Lại Bên Người Anh Là Tốt

Chương 171: Ông Có Thể Cút Đi

Chương 172: Đã Trêu Chọc, Liền Không Chấm Dứt

Chương 173: Lấy Hạnh Phúc Cả Đời Của Anh Đánh Cược Cô

Chương 174: Tư Lệnh Ra Tay, Đánh Đâu Thắng Đó

Chương 175: Người Khi Dễ Tôi, Tôi Sẽ Trả Lại Hết

Chương 176: Không Có Gì Không Kiên Trì Được

Chương 177: Tư Lệnh Cũng Chỉ Đối Đặc Biệt Với Cô

Chương 178: Nếu Tới, Cũng Đừng Muốn Chạy

Chương 179: Yêu Tôi, Sợ Sao? 1

Chương 180: Đơn Đấu Vẫn Là Quần Ẩu

Chương 181: Cô Ấy Là Phụ Nữ Của Tôi

Chương 182: Heo Còn Thông Minh Hơn Cậu

Chương 183: Đi Chỗ Tôi Hay Cô

Chương 184: Giữa Chúng Ta Không Phải Có Thể Gọi Điện Thoại

Chương 185: Tư Lệnh Thích

Chương 186: Làm Những Gì, Cả Đời Khó Quên

Chương 187: Không Ngoan, Liền Khi Dễ Cô

Chương 188: Có Thể Hay Không, Muốn Xem Bản Lĩnh Của Cô!

Chương 189: Thích Anh

Chương 190: Làm Cô Đi Tìm Chết, Khí Phách!

Chương 191: Lỗ Tai Anh Bị Điếc Hay Nghe Không Hiểu

Chương 192: Muốn Lột Da Hổ, Lại Bị Ăn Đến Xương Cốt Cũng Không Còn

Chương 193: Có Phải Tôi Muốn Cô Làm Gì Thì Cô Sẽ Làm Cái Đó?

https://thuviensach.vn

Chương 194: Tưởng Niệm, Không Hẹn Mà Gặp

Chương 195: Phụ Nữ Của Tôi, Ai Dám Khi Dễ

Chương 196: Này Vi Vũ, Cô Có Phải Là Đồ Vật Của Tư Lệnh Hay Không

Chương 197: Tước Khí Thế Anh, Tăng Uy Phong Cô

Chương 198: Không Có Sức Hấp Dẫn Thì Không Cần Học Người Khác Lẳng Lơ

Chương 199: Xem Thực Happy, Thua Thực Bình Tĩnh

Chương 200: Tư Lệnh Vừa Ra Tay, Liền Biết Có Hay Không

Chương 201: Vi Vũ, Khí Phách

Chương 202: Có Cái Gì Mà Cười

Chương 203: Hoắc Vi Vũ Phát Uy, Bạn Bè Gì Chứ, Xéo Đi

Chương 204: Không Chê Bẩn Sao?

Chương 205: Rốt Cuộc Anh Muốn Gì

Chương 206: Tôi Có Bệnh, Anh Dám Ngủ Với Tôi Sao?

Chương 207: Tôi Nếu Không Tốt, Anh Liền Trời Quang Mây Tạnh

Chương 208: Lại Gặp Mặt Lần Nữa

Chương 209: Một Người Điên, Một Người Ngốc, Triền Triền Miên Miên Đến Thiên Nhai

Chương 211: Thật Dễ Nói Chuyện, Rốt Cuộc Đến Làm Gì

Chương 212: Trong Lòng Của Cô Còn Có Ai!

Chương 213: Tư Lệnh Chuyển Bậc Thang, Chết Đi Được

Chương 214: Ác Lai Ác Báo, Đáng Đời

Chương 215: Tôi Nói Cái Gì Chính Là Cái Đó, Bá Đạo

Chương 216: Rốt Cuộc Anh Muốn Gì?

Chương 217: Tôi Muốn Bắt Cô, Cô Bỏ Chạy Không Thoát Khỏi Lòng Bàn Tay Tôi

Chương 218: Người Cô Đều Là Của Tôi, Như Thế Nào Không Liên Quan Tới Tôi

Chương 219: Người Khác Đối Với Tôi Không Tốt, Hà Tất Đối Với Người Giả Nhân Từ

Chương 220: Nếu Không Phải Tư Lệnh Che Chở Cô, Cô Sớm Đã Chết

Chương 221: Tư Lệnh Nhất Định Sẽ Giết Anh

Chương 222: Anh Muốn Đánh Cuộc Một Lần, Lâu Dài Với Cô

Chương 223: Đạp Trên Vàng Rực

Chương 224: Không Có Lệnh Của Tôi, Không Cho Phép...

Chương 225: Đánh Anh, Tôi Đau

Chương 226: Không Phải Nói Tôi Làm Mì Rất Khó Ăn Sao?

https://thuviensach.vn

Chương 227: Buôn Dưa Lê

Chương 228: Dẫn Sói Vào Nhà, Tu Hú Chiếm Tổ

Chương 229: Đừng Đi, Ở Bên Tôi

Chương 230: Tôi Có Thể Không Chán Ghét, Chỉ Cần Cô Muốn

Chương 231: Yêu Nghiệt, Thực Cốt Nhu Tình

Chương 232: Anh Không Chê Em Gầy

Chương 233: Dựa Vào Cô Là Phụ Nữ Của Tôi

Chương 234: Tôi Đâu Có Khi Dễ Cô

Chương 236: Trong Lòng Hoảng Hốt

Chương 239: Bắt Được Một Đôi Gian Phu Dâm Phụ

Chương 240: Chỉ Có Phụ Nữ Của Tôi Mới Có Thể Vì Tôi Làm Chủ

Chương 241: Tôi Cho Cô Khi Dễ Lại

Chương 242: Không Nỡ Cắn Anh?

Chương 243: Ăn Trộm Gà Không Thành Còn Mất Nắm Gạo

Chương 244: Cái Gọi Là Tình Cảm, Đã Tiêu Tan Ngay Cả Cặn Cũng Không Còn

Chương 245: Tiểu Tiện Nhân, Tôi Xem Cô Chết Như Thế Nào

Chương 246: Bi Kịch, Ai Xui Xẻo Như Vậy!

Chương 247: Không Biết Xấu Hổ, Vì Sao Cô Có Thể Ghê Tởm Như Vậy

Chương 248: Con Thú Bị Vây Ép Thức Tỉnh

Chương 249: Chân Tướng Rõ Ràng, Ngược Chết Cặn Bã

Chương 250: Hoắc Vi Vũ, Cô Tự Do

Chương 251: Vì Sống Vì Chết Vì Không Còn Trói Buộc

Chương 252: Anh... Muốn Muốn Như Thế Nào? Hắc Hắc

Chương 253: Cô Tức Giận Ah, Hắc Hắc

Chương 254: Không Phải Người, Thì Là Cái Gì!

Chương 255: Đa Tình, Vô Tình, Buồn Bực

Chương 256: Cố Cảo Đình, Anh Thích Tôi Sao

Chương 257: Tới Rồi Không Được Đi, Ở Bên Tôi

Chương 258: Bà Cô Phát Uy

Chương 259: Tư Lệnh Yêu Cô Hai Mươi Mấy Năm

Chương 260: Anh Chỉ Vì Cô Tới

Chương 261: Đoạt Lại Cô, Hắc Hắc Hắc

https://thuviensach.vn

Chương 262: Loại Bên Trên Con Của Bọn Hắn

Chương 263: Ai Cũng Không Chạy Khỏi Lòng Bàn Tay Của Tư Lệnh

Chương 264: Xuân Giang Thủy Noãn Cố Tiên Tri

Chương 265: Tư Lệnh, Anh Quá Xấu Rồi, Ha Ha

Chương 266: Nghe Nói Cô Thích Tôi?

Chương 267: Tôi Cho Phép Cô Thích Tôi

Chương 268: Giúp Tôi? Tim Đập Thật Nhanh

Chương 270: Hồi Tâm Chuyển Ý Có Bao Nhiêu Khó

Chương 271

Chương 272: Ta Sẽ Cho Ngươi Và Người Nhà Của Ngươi Cho Ta Chôn Cùng

Chương 273: Cô Rất Phù Hợp Khẩu Vị Của Tôi

Chương 274: Yêu, Muốn, Lưỡng Tình Tương Duyệt

Chương 275: Không Ai Địch Nổi, Đồng Bọn Khiếp Sợ

Chương 276: Lạnh Lẽo Một Mình, Hoa Mai Trong Tuyết. Nổi, Đồng Bọn Khiếp Sợ

Chương 277: Có Bản Lĩnh Chơi, Tôi Liền Phụng Bồi

Chương 278: Thỏ Khôn Không Ăn Cỏ Gần Hang

Chương 279: Xem Náo Nhiệt Không Quên Việc Lớn

Chương 280: Cô Là Đần Độn Sao, Đần Độn Sao, Đần Độn Sao!

Chương 281: Còn Tức Giận Phải Không? Em Là Đóa Hoa Trong Lòng Anh.

Chương 282: Nhu Tình Giống Như Nước.

Chương 283: Tâm Tùy Ý ĐộNg, Nguyện Ý Rộng Mở

Chương 284: Cô Muốn Hẹn Hò Với Tôi?

Chương 285: Tư Lệnh Rất Quan Tâm Cô

Chương 286: Đường Sẽ Không Đau, Anh Sẽ, Trong Lòng Anh Hiểu Rõ

Chương 287: Thay Vì Chú Ý Người Khác, Không Bằng Quan Tâm Chính Mình

Chương 288: Yên Tâm, Ngươi Sống Không Lâu

Chương 289: Đêm Nay, Gặp Ở Nhà Tôi

Chương 290: Hoắc Vi Vũ, Cô Thật Sự Có Chút Buồn Cười

Chương 291: Rốt Cuộc Đã Tìm Được Em

Chương 292: Trêu Chọc Thế Giới Rất Vui Vẻ

Chương 293: Muốn Người Khác Tôn Trọng Phải Học Được Tự Trọng

Chương 294: Vẫn Còn Yêu, Tiến Xa Hơn, Muốn Cô!

https://thuviensach.vn

Chương 295: Người Tư Lệnh Yêu Thích Chính Là Cô

Chương 296: Tư Lệnh, Mau Tới, Phụ Nữ Của Anh Bị Bắt

Chương 297: Có Tư Lệnh Hộ Tống, Ha Ha

Chương 298: Vi Vũ Tịch Mịch, Cảo Đình Âm Thầm Hỗ Trợ

Chương 299: Dùng Cả Đời Anh , Cho Cô Hạnh Phúc

Chương 300: Nếu Có Thể……

Chương 301: Cô Đối Với Anh, Không Phải Không Có Một Chút Cảm Giác

Chương 302: Cô Đối Với Anh, Không Phải Không Có Một Chút Cảm Giác

Chương 303: Đã Động Tình, Tại Sao Lại Kết Thúc

Chương 304: Thì Ra, Cô Thích Anh Ta Thật Rồi

Chương 305: Thích Anh Là Chuyện Của Tôi, Không Liên Quan Đến Anh

Chương 306: Tư Lệnh Sủng Cô Đến Tận Trời

Chương 307: Tưởng Niệm, Như Bóng Với Hình, Yêu Thương, Không Chỗ Nào Không Có

Chương 308: Nữ Truy Nam Cách Tầng Sa

Chương 309: Thiếu Anh, Còn Chưa Rõ Sao? Anh Muốn Bồi Thường!

Chương 310: Tự Nhiên Cưới, Tư Lệnh, Dọa Tới Anh Rồi Sao?

Chương 311: Ngoan, Nghe Lời

Chương 312: Trong Mắt Của Tôi Không Được Phép Có Một Hạt Hạt Cát

Chương 313: Hận Hay Là Thích, Hãy Nói Rõ

Chương 314: Không Cảm Giác Được Tôi Yêu Cô Sao

Chương 315: Chúng Ta Giống Nhau, Yêu, Liền Khắc Cốt Ghi Tâm

Chương 316: Đó Chính Là Yêu

Chương 317: Chúng Ta Về Nhà

Chương 318: Không Phải Không Đau, Sẽ Đại Biểu Cho Không Có Bị Thương

Chương 319: Anh Đáng Giá Có Được Thứ Tốt Nhất

Chương 320: Tốc Độ Cùng Tình Cảm Mãnh Liệt

Chương 321: Không Rời Nửa Bước, Sống Chết Chi Thuận Miệng

Chương 322: Cô Cho Rằng Trong Lòng Tôi Có Ai

Chương 323: Hoắc Vi Vũ, Cô Đã Nghĩ Thông Suốt Rồi Phải Không?

Chương 324: Người Đều Có Số, Sinh Tử Do Trời Định

Chương 325: Vợ Chồng Trẻ, Chơi Thật Vui

Chương 326: Nhớ Tôi?

https://thuviensach.vn

Chương 327: Anh Năm Mơ Cũng Không Cho Rằng Quá Sớm

Chương 328: Anh, Do Cô Tới Bảo Hộ

Chương 329: Muốn Tôi Cưới Cô Cũng Có Thể

Chương 330: Nguyên Lai

Chương 331: Muốn Đứa Nhỏ Không?

Chương 332: Nếu Anh Ta Thích Chính Là Cô Thì Sao?

Chương 333: Mở Ra Một Cánh Cửa Sổ, Chiếu Sáng Lên Toàn Bộ Thế Giới

Chương 334: Cho Hắn Ở Trên Cao, Té Thảm Thiết Nhất

Chương 335: Một Cây Dù Là Đủ

Chương 336: Thiên Thần, Người Đàn Ông Của Tôi

Chương 337: Người Đẹp Rắn Rết

Chương 338: Người Phụ Nữ Này, Cùng Em Ở Bên Nhau

Chương 339: Anh Từ Trên Trời Giáng Xuống, Phát Ra Hào Quang

Chương 340: Cô Tin Anh, Người Đàn Ông Của Cô

Chương 341: Tiểu Miêu Của Anh, Anh Dẫn Về

Chương 342: Cô Chính Là Kiếp Số Của Anh, Anh Chỉ Bảo Vệ Cô Mà Sống

Chương 343: Bảo Vệ Bà Xã

Chương 344: Anh Biết, Cô Sẽ Trở Thành Phụ Nữ Của Anh

Chương 345: Tôi Thích Anh, Không Thích Thì Đẩy Tôi Ra

Chương 346: Nếu Như Cô Ta Chết, Các Người Đều Phải Chôn Cùng

Chương 347: Vì Cô, Anh Nguyện Ý Phản Bội Toàn Thế Giới

Chương 348: Bảo Vệ Vợ Điên Cuồng , Tư Lệnh, Cầu Súng

Chương 349: Yêu Đã Thâm Nhập Xương Tủy, Làm Sao Buông Tay

Chương 350: Này, Mới Đúng Nhân Tài, Vì Vương

Chương 351: Cho Dù Chết, Tôi Cũng Bảo Vệ Em An Toàn

Chương 352: Cô Tin Anh, Không Vứt Bỏ, Không Buông Bỏ, Không Rời Vứt Bỏ

Chương 353: Một Người Chiến Đấu, Cũng Có Thể Oanh Oanh Liệt Liệt

Chương 354: Cô Không Phát Huy, Liền Xem Cô Là Mèo Bệnh Sao?

Chương 355: Tư Lệnh Bùng Lên

Chương 356: Anh Đáng Yêu Nhất

Chương 357: Còn Tức Giận Phải Không? Đứa Nhỏ Ngốc

Chương 358: Ngươi Muốn Tính Cái Gì, Là Có Thể Tính

https://thuviensach.vn

Chương 359: Cô Không Sợ Hãi Chỗ Nào, Oanh Oanh Liệt Liệt Yêu Một Hồi

Chương 360: Lần Đầu Tiên Hẹn Hò

Chương 361: Dũng Cảm Tiến Tới, Đi Về Phía Hạnh Phúc

Chương 362: Cô Có Thể LàM MộT ChuyệN Vì Anh, Không Chỉ Một Chút

Chương 363: Anh Muốn Cho Khắp Thiên Hạ Đều Biết, Em Là Của Anh

Chương 364: Cảm Giác Yêu, Ngày Càng Khắc Sâu

Chương 365: Cô Là Đang Đánh Trận Sao?

Chương 366: Đã Thích

Chương 367: Người Phụ Nữ Của Tôi, Ai Cũng Đều Không Đoạt Được

Chương 368: Đã Là Phụ Nữ, Đều Thích Cố Cảo Đình

Chương 369: Àng Ngày Càng Thích Cố Cảo Đình, Tuyển Chọn Tôi,Tuyển Chọn Tôi

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Nhìn Đủ Chưa?

Trong câu lạc bộ sang trọng bậc nhất Ninh Xuyên, Hoắc Vi Vũ lại uống say. Cô gục xuống bàn, mi mắt xinh đẹp rủ xuống, nhìn chằm chằm chất lỏng màu đỏ ở trong chiếc ly cao cổ, tầm mắt càng ngày càng mơ hồ.

Ngoài cửa bỗng xôn xao lạ thường.

Ông chủ câu lạc bộ thường không xuất hiện nay lại vội vội vàng vàng đi đến, sắc mặt khẩn trương.

Hắn tự mình mở cửa, cúi khom lưng, gập eo, đứng ở bên cạnh cửa cung kính nghênh đón.

Tám người đàn ông mặc áo đen mặt lạnh như tiền đi vào cửa.

Bọn họ đứng thành hai hàng chỉnh tề, tạo thành một lối đi ở giữa

Một người đàn ông trẻ tuổi, thân hình cao lớn từ ngoài bước vào.

Sau lưng anh như có phóng quang, giống như bước ra từ ánh sáng mà tới, nhịp bước ung dung, sắc mặt lạnh lùng, tuấn tú, tóc rất ngắn, phác họa lên đường nét gương mặt cương nghị hoàn mỹ.

Theo bước chân anh đi vào, nhiệt độ trong câu lạc bộ như lạnh đi mấy phần, tựa như vì sự xuất hiện của anh mà mưa gió nổi lên.

https://thuviensach.vn

Anh đi qua đại sảnh, một vài cô gái hoảng sợ bị anh liếc nhìn như mất bảy hồn sáu phách.

"Cố Cảo Đình, Cố Cảo Đình." Có cô gái kích động vỗ vỗ cô gái bên cạnh.

"Đó là người đứng hàng đệ nhất của phú hào bảng a, còn đẹp trai hơn nhiều so với trên ti vi và trong tạp chí, nghe nói, anh được Tổng thống phong vương, có một căn cứ quân đội độc lập, một chính quyền độc lập, là vương độc nhất vô nhị trong lịch sử a." Cô gái thét to.

"Nếu ai được người đàn ông như vậy để ý, có đang nằm mơ cũng sẽ cười tỉnh a. Có thể được ở bên cạnh anh ấy một ngày, tôi chết cũng không hối tiếc."

Hoắc Vi Vũ nghe các mỹ nữ bên cạnh ríu ra ríu rít.

Cô nghe được cái tên Cố Cảo Đình, khóe miệng châm chọc khẽ cong lên, trong mắt lại ánh lên tia lạnh lẽo.

Nếu như bọn họ biết, ba vị hôn thê của Cố Cảo Đình đã chết, bọn họ sẽ còn mê cái bộ dáng tốt đẹp kia của anh ta hay sao?

Tình yêu đáng quý, thế nhưng sinh mạng lại càng cao quý hơn!

Nhớ tới cô lập tức sẽ phải trở thành người chết thứ tư, trong lòng Hoắc Vi Vũ thật khó chịu, uống một hơi cạn sạch rượu trong ly.

Uống nhiều rồi, muốn đi cầu.

Hoắc Vi Vũ chống mặt bàn, lảo đảo lắc lư đứng lên, đi về hướng phòng vệ sinh.

Tám người đàn ông mặt lạnh đang giữ cửa phòng rửa tay, hùng dũng oai vệ, khí thế bừng bừng chặn lại ở hành lang.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn lên tấm bảng phòng vệ sinh.

Vệ sinh nam, vệ sinh nữ.

Cô không chút do dự đẩy cửa phòng vệ sinh nam, thò đầu vào.

Tám người đàn ông ngoài cửa trố mắt nhìn nhau.

Vị hôn thê của Tư lệnh, bọn họ nên cản hay không nên ngăn cản đây?

Tại thời điểm bọn họ còn chưa quyết định xong.

Hoắc Vi Vũ đã nghênh ngang tiến vào.

Tám người: "..."

Trong phòng vệ sinh đang có hai người, một người đàn ông trong đó thấy có cô gái đi vào, sợ run dây ra cả quần.

Hoắc Vi Vũ nhìn bộ dạng kinh sợ của hắn thản nhiên cười.

Người đàn ông đỏ mặt, chạy nhanh ra khỏi phòng vệ sinh.

Hoắc Vi Vũ mơ mơ màng màng nhìn người đàn ông trước mắt.

Cô không thấy rõ mặt của anh, nhưng có thể cảm giác được khí tức cường đại từ anh.

Hơi thở âm lãnh, ngay cả ánh mắt, cũng giống như tia X quang xuyên thấu mọi vật.

Cô không dám nhìn thẳng, dứt khoát đứng ở bên cạnh, không nhìn thẳng vào anh.

Ánh mắt cô dời xuống, bình tĩnh nhìn phía bụng dưới của anh, lưu manh nhíu mày.

https://thuviensach.vn

"Nhìn đủ chưa?" Cố Cảo Đình lạnh giọng mở miệng, thanh âm rét lạnh cùng ngạo khí cao cao tại thượng.

Hoắc Vi Vũ cười khẽ một tiếng, giọng nói mang chút mỉa mai, "Có gì để nhìn, không phải chỉ là dáng dấp lớn một chút thôi sao, chí khí không nằm ở chỗ đó lớn nhỏ, tôi cũng có."

Cô vén quần lên, đứng ở nơi đó móc a móc, móc a móc, không móc ra thứ gì cả.

Cố Cảo Đình vặn vặn chân mày, ánh mắt lạnh lùng sắc bén từ trong con ngươi bắn ra, "Rốt cuộc cô đã uống bao nhiêu rượu rồi?"

"Rượu?" Hoắc Vi Vũ như bừng tỉnh hiểu ra vấn đề, "Tôi nói làm sao tôi móc không ra, tôi quên cởi quần."

Cố Cảo Đình: "…"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tôi Cần Phải Biết Sao?

Cô đứng thẳng ngay trước mặt anh, cầm quần nhỏ bên trong kéo xuống.

"Ca." Tiếng mở cửa nhỏ xíu vang lên.

Cố Cảo Đình một đạo sắc bén nhìn về hướng cửa, sắc mặt cực kém.

Cửa bị đẩy ra trong nháy mắt, anh nhanh như chớp ôm lấy eo Hoắc Vi Vũ, xoay người.

Anh chặn lại tầm mắt của người đàn ông bước vào bằng thân thể mình.

Hai người bọn họ dính chặt vào nhau.

Tư thế kia lại vô cùng ám muội.

"Các người cũng quá..." Người đàn ông còn chưa nói hết lời, trong đầu đã tuôn ra rất nhiều nội dung mặt đỏ tim đập, xấu xa cười một tiếng.

Hắn kéo khóa quần, chuẩn bị xả lũ.

Cố Cảo Đình lạnh lùng quét mắt qua, không khí ba thước xung quanh như bị đóng băng. Anh hắn có thể dùng ánh mắt giết người trong nháy mắt, rét lạnh nói: "Cút ra ngoài."

Người đàn ông dời mắt lên phía trên, nhìn thấy khuôn mặt của Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Hắn nín nhịn, ánh mắt kinh hoàng, bị uy nghiêm của Cố Cảo Đình làm cho khiếp sợ, nhất thời hồn vía cũng bị sợ bay, sắc mặt tái nhợt.

Đều nói Cố Cảo Đình là Diêm vương mặt lạnh, giết người vô tình, là máu lạnh tàn nhẫn, nếu đắc tội anh, không phải chờ mong cái chết, chính là biến mất vô ảnh vô tung, nhẹ nhất thì thất nghiệp không người dám dùng.

Người đàn ông sợ hãi, thanh âm run rẩy nói: "Xin hỏi, ngài biết tôi sao?"

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, lãnh ngạo hỏi ngược lại: "Tôi cần phải biết sao?"

"Không cần, không cần." Người đàn ông yên tâm nói, chân trước chân sau, chạy chối chết ra khỏi phòng vệ sinh.

Cố Cảo Đình vặn chân mày, lạnh giọng ra lệnh: "Không có phân phó của tôi, con ruồi cũng không được lọt."

" Rõ." Thanh âm vang dội của tám người từ ngoài cửa truyền tới.

Hoắc Vi Vũ vốn đang đắm chìm mơ mơ màng màng, bị thanh âm đinh tai nhức óc làm cho sợ hết hồn, đứng thẳng người.

Vô tình đụng phải anh.

Anh có phản ứng.Trong mắt Cố Cảo Đình lóe lên một đạo phiền não, ra lệnh: "Chớ lộn xộn."

Hoắc Vi Vũ cảm giác được khác thường, "Cái đó, người anh em, tôi mới vừa rồi liếc mắt qua, ngài không phải băng phách ngân châm, tôi chẳng ngờ là hoa cúc tàn. Loại việc thấy kẽ hở cắm châm này, không thích hợp với người tiền muôn bạc biển như ngài."

"Im miệng." Cố Cảo Đình ra lệnh.

https://thuviensach.vn

"Tôi cũng muốn im miệng a, nhưng là, tôi chẳng kìm đầu rồng lâu được, đi tiểu lên người anh cũng đừng trách tôi." Hoắc Vi Vũ nhắc nhở nói.

Trong mắt Cố Cảo Đình lướt qua sắc bén, hừ lạnh nói: "Hoắc Vi Vũ, cô có đầu rồng sao?"

Hoắc Vi Vũ nghe đối phương kêu tên của cô, ý thức được đối phương biết cô, muốn quay đầu lại nhìn.

Cố Cảo Đình một tay bao đầu cô lại, sức lực rất lớn.

Hoắc Vi Vũ căn bản không quay lại được.

"Đi cầu của cô đi." Cố Cảo Đình buông cô ra.

Hoắc Vi Vũ không nhịn nổi, đứng ở trước bồn cầu, chuẩn bị xả ra.

Cố Cảo Đình quai hàm sít chặt, lạnh lùng nói: "Ngồi lên."

Thanh âm kia, khí thế khoáng đạt, có lực phá núi lấp sông, tính áp chế cực mạnh, khí phách khiến cho người ta không thể không nghe theo.

Hoắc Vi Vũ sợ hết hồn, vốn là mơ mơ màng màng, quỷ thần xui khiến cứ thế ngồi xổm xuống đất, giải quyết vấn đề sinh lý.

Khuôn mặt cương nghị của Cố Cảo Đình đen tái, các góc cạnh càng rõ nét, mặt bên bao phủ lên một tầng âm lãnh.

Anh đi ra ngoài, hướng về phía sĩ quan phụ tá bên cạnh lạnh giọng ra lệnh: "Để cho ông chủ nơi này đem cô ấy trở về, còn dám bán rượu cho cô ấy, tôi bảo đảm, ngày mai sẽ cho nơi này sập tiệm."

"Nếu như cô ấy đi những quầy rượu khác thì sao?" Sĩ quan phụ tá thận trọng hỏi.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Cố Cảo Đình tái xanh mấy phần, "Vậy thì phải xem ai có can đảm này."

" Ầm." Trong phòng vệ sinh bỗng phát ra âm thanh.

Trong mắt Cố Cảo Đình một mảng âm u như mực không biết phát sinh chuyện gì, xoay người, đẩy cửa lại đi vào.

Hoắc Vi Vũ nằm trên đất, làm bộ đáng thương, mắt say mờ mịt nhìn về phía anh, giống như là một con động vật nhỏ vậy...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tôi Càng Thích Cố Cảo Đình

Cố Cảo Đình tiến lên, Cái bóng mờ mờ cao lớn bao phủ cô, cúi người, bế cô lên.

Đầu Hoắc Vi Vũ càng hôn mê, cảm thấy đi bộ cũng té, thật mất thể diện, giải thích một câu: "Tôi bị vấp phải cái đó nên té."

Cố Cảo Đình muốn trực tiếp đem cô vứt xuống bồn cầu.

Anh mặt lạnh, ôm cô đi ra ngoài.

Cấp dưới cung kính mở cửa.

Cố Cảo Đình đặt cô ngồi ở ghế đằng sau.

Hoắc Vi Vũ ngẹo đầu, mắt nhắm nghiền, tựa vào trên cửa sổ, thân thể vặn vẹo, giống như là một bãi bùn nát.

"Tư lệnh, đi nơi nào?" Cấp dưới hỏi.

Cố Cảo Đình thâm trầm nhìn Hoắc Vi Vũ, một bước lên đến trên xe, trầm giọng nói: "Đi quán rượu Hanh Đức đi."

" Tuân lệnh."

Dưới ánh trăng, ba chiếc xe Rolls Royce màu đen cực kì đắt tiền, xa hoa lái ở lối đi bộ, tạo thành một cảnh tượng khiến người đi đường ngưỡng mộ.

https://thuviensach.vn

Điện thoại của Hoắc Vi Vũ reo lên.

Cô có chút tri giác, tay sờ loạn ở trong túi xách, mí mắt đều không nhấc lên.

Cố Cảo Đình ngồi thẳng lưng, lúc nào cũng bảo trì quân tư, có khí tràng bao quanh người.

Anh nghe cô còn không nghe điện thoại, liếc hướng cô, ánh mắt lạnh lẽo.

Điện thoại di động của Hoắc Vi Vũ không biết từ lúc nào đã rơi từ trong túi xách ra ngoài, rơi vào ghế bên người cô.

Điện thoại di động ngừng, lại reo.

Cố Cảo Đình cau mày, nhặt điện thoại di động lên, nhìn tên người gọi trên màn hình chính là em gái của anh.

Anh đưa điện thoại vào tay cô.

Hoắc Vi Vũ nghe, thanh âm tỉnh táo nói: "Ai đó?"

"Hoắc Vi Vũ, tôi mang thai." Người đàn bà ở đầu dây bên kia dương dương tự đắc nói.

Hoắc Vi Vũ mở mắt ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn ra ngoài cửa sổ, đạm bạc nói: "Cũng không phải tôi làm cô mang thai, cô nói với tôi làm gì, tôi cũng chẳng phải người thân của cô."

Cố Kiều Tuyết cười lên, "Mới vừa rồi anh Khang nói chuyện với tôi, cô rất không thú vị, giống như người chết vậy, anh ấy ở cùng một chỗ với cô, một chút hứng thú cũng không có, trong bảy năm anh ấy qua lại với cô, cũng không có đụng vào cô, mới vừa rồi còn không phải anh ấy cầu tôi làm anh ấy thoải mái, anh ấy nói, chỉ có tôi giống như đàn bà, chỉ có tôi ôn nhu, chỉ có tôi có thể khiến cho anh ấy hứng thú dồi dào."

https://thuviensach.vn

Trong mắt Hoắc Vi Vũ càng rét lạnh, trong trẻo lạnh lùng nói: "Cho nên cô bây giờ đang khoe khoang với tôi, thị uy, hay là mới vừa rồi anh ta không khiến cho cô sung sướng, cô là muốn làm cho tôi thống khổ để cảm thấy thoải mái phải không, xin lỗi a, đũng quần anh ta bất quá nửa lạng thịt, không đáng giá lưu luyến."

"Hoắc Vi Vũ, cô đây là không ăn được bồ đào nói bồ đào chua!" Cố Kiều Tuyết cả giận, "Cô hẳn cũng biết, trong khi anh ấy với cô còn quen nhau, anh ấy đã ngủ với tôi một năm, mỗi lần đều ở trên người tôi không chịu trở về bên cô, tôi vừa đáp ứng lời cầu hôn của anh ấy, anh ấy liền vứt bỏ cô."

Trong lòng Hoắc Vi Vũ nhoi nhói đau, không phải bởi vì Ngụy Ngạn Khang, mà là, chính mình ngu ngốc bị bỏ rơi, bị đùa bỡn, bị lừa dối suốt bảy năm.

Hoắc Vi Vũ ngồi ngay ngắn người lại, tay vuốt tóc rối bời trên trán.

Cố Kiều Tuyết muốn làm cho cô khổ sở, cô liền hết lần này tới lần khác không để cho cô ta như ý.

Hoắc Vi Vũ giương lên khóe miệng mỹ lệ, "Cố Kiều Tuyết, cô cảm thấy anh cô so với Ngụy Ngạn Khang thế nào?"

Cố Kiều Tuyết không bình tĩnh, cả giận nói: "Tôi biết cô thiết kế để anh tôi cưới cô là vì trả thù tôi và anh Khang!"

"Cô còn chẳng có sức ảnh hưởng này đâu." Hoắc Vi Vũ cong cong khóe môi, ánh mắt liễm diễm.

"Vóc người anh ấy tốt hơn Ngụy Ngạn Khang, dáng dấp đẹp trai hơn Ngụy Ngạn Khang, trọng yếu chính là, chỉ cần Cố Cảo Đình giậm chân một cái, Ninh Xuyên rung động ba hồi, anh ấy muốn khiến Ngụy Ngạn Khang canh ba chết, anh ta không thể sống đến canh năm.

https://thuviensach.vn

Một quân vương, một con kiến hôi.

Cô còn dùng được chứ tôi coi thường anh ta, so sánh giữa anh ta với Cố Cảo Đình tôi càng thích ngủ với Cố Cảo Đình hơn, hợp pháp ngủ."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Đều Khốn Kiếp Như Nhau

“Hoắc Vi Vũ, cô thật không biết xấu hổ.” Cố Kiều Tuyết tức giận quát.

“Tôi chính là không biết xấu hổ đấy, cô sợ tôi sao?” Khóe miệng xinh đẹp của Hoắc Vi Vũ giương lên.

“Tôi sẽ không cho cô toại nguyện đâu, chẳng qua là anh Khang không thích phụ nữ. Tôi nói cho cô biết, anh Khang nói, trên cơ bản cô không giống phụ nữ, khiến cho người khác cảm thấy có mùi vị đàn ông.”

“Cho nên, cô cam tâm tình nguyện làm tiểu tam, để chứng minh, tình cảm của các ngươi còn vững chắc hơn sắt sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại, trong mắt dăng kín một tầng sương lạnh.

“Đó là do bạn trai của cô theo đuổi tôi.” Cố Kiều Tuyết hùng hồn nói ra.

Hoắc Vi Vũ cười, nụ cười diễm lệ, rực rỡ:

“Tên cặn bã đi cùng với cô rất hợp, chúc các ngươi bạc đầu giai lão, vĩnh kết đồng tâm, lây bệnh cho nhau, cùng nhau nhiễm bệnh, không cần chữa trị, cùng nhau chết oanh oanh liệt liệt, tôi sẽ chúc phúc cho các người.”

“Hoắc Vi Vũ…” Cố Kiều Tuyết quát ầm lên.

Hoắc Vi Vũ đã cúp điện thoại, không cho đối phương cơ hội nói chuyện, đầu dực vào ghế.

https://thuviensach.vn

Há miệng ra thở dốc, thật khiến cô cảm thấy quá mệt mỏi.

Cô rất giống người chết sao? Không giống nữ nhân sao?

Bảy năm tình cảm, bảy năm dối lừa, là người cuối cùng biết bọn họ đã ở với nhau một năm, trước khi kết hôn cô mới biết là cô bị loại rồi!

Không phải cứ không nói, không khóc, thì tâm cô sẽ không đau.

“Lục huynh có ý gì?” Sắc mặt Cố Cảo Đình tái xanh hỏi, mắt híp lại phóng ra một đạo quang mang, vô cùng sắc bén.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía anh ta, trước mắt là mười mấy cái bóng giống nhau, ở trong sương mù, trên người anh ta như được bao phủ một tầng ánh sáng, như thần tiên giáng xuống.

Do uống nhiều rượu, bản tính nổi lên, bắt đầu rục rịch.

Đôi khi, một nụ hôn, cũng là một sự kích thích chí mạng.

Cô hướng mặt anh ta xông tới, hôn lên đôi môi đỏ mềm mại.

Lưng Cố Cảo Đình cứng ngắc, lông mày nhướng lên, nhìn xuống khuôn mặt nhỏ tinh xảo của cô. Lông mi của cô thật dài, đen tuyền, giống như cánh quạt, khẽ run.

“Tư lệnh.” Phó quan hô.

Trong mắt Cố Cảo Đình bắn ra một đạo lạnh lẽo, ra lệnh:

“Quay đầu sang chỗ khác, không có lệnh của ta, không được phép quay đầu lại.”

Hoắc Vi Vũ vừa định lui lại. Trong nháy mắt màn xe bị kéo lại, anh nâng gáy cô lên, không cho cô lùi bước, lưỡi xâm nhập vào trong miệng, mạnh

https://thuviensach.vn

mẽ, hung mãnh, không cho cô một chút cơ hội thở dốc.

Hôn nhưng như xen lẫn trừng phạt, anh ta truyền hơi thở vào, để cho toàn bộ phổi cô đều tràn đầy hơi thở của anh.

Hoắc Vi Vũ chỉ cảm thấy mê muội. Rượu vào quá nhiều, mơ mơ hồ hồ, không thể suy nghĩ, giống như bị dìm ngập. Theo bản năng nắm chặt vật thể trước mặt.

Cố Cảo Đình phát hiện cô ôm chặt lưng anh, lông mày nhướng lên, âm thanh nam tính khàn khàn:

“Muốn?”

Hoắc Vi Vũ nghe không hiểu, nhưng đôi khi im lặng cũng là đáp ứng.

Anh hung hăng hôn môi cô, như một vị quân vương cao cao tại thượng, đồng ý:

“Vậy thì thõa mãn em.”

***

Gian phòng trong quán rượu Hanh Đức.

Anh bỏ cô trên giường, hôn xuống tới tấp, cởi quần áo quăng qua một bên. Cô cảm thấy toàn thân nóng như lửa, giống như bị mê hoặc, không phân biệt được đâu là thật đâu là giả.

Bên tai, là âm thanh say đắm không rõ ràng: “Hoắc Vi Vũ, tôi muốn em.”

Hoắc Vi Vũ cảm thấy đau. Đau như khoan tim, đau thấu tận xương tủy.

https://thuviensach.vn

“Ngụy Ngạn Khang, đồ khốn kiếp.” Hoắc Vi Vũ mơ hồ quát, bàn tay đập vào thân thể cường tráng bên trên.

Cố Cảo Đình cầm tay cô, mắt sắc bén như chim ưng toát ra đằng đằng sát khí, ra lệnh:

“Nhìn cho rõ người muốn em là ai!”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Anh Là Ai?

Lúc đầu, nhìn thấy cô chảy máu, trong lòng sinh ra một tia thương tiếc. Anh không nghĩ tới, cô và Ngụy Ngạn Khang kết giao bảy năm, nhưng vẫn còn hoàn bích. Nên anh đều nhẹ nhàng di chuyển, hôn an ủi tâm tình của cô.

Nhưng mà, Cố Cảo Đình là ai?

Quyền cao chức trọng, một tay che trời, tùy ý ra lệnh, liền có thể khiến sinh linh đồ thán, máu chảy thành sông.

Làm sao anh có thể chịu đựng nữ nhân của mình kêu tên của nam nhân khác.

Đột nhiên…

“Đau quá.” Hoắc Vi Vũ hô, nước mắt trong suốt chảy ra, nắm chặt tay của anh.

“Đau hả, vậy liền nhớ kỹ cho tôi ai mới là nam nhân của em.” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, mồ hôi trên trán lăn xuống gương mặt cương nghị, rơi vào trên cơ ngực cường tráng của anh.

Một đêm cuồng dã.

Anh dùng hành động nói cho cô biết, anh là vương, không có ai nắm giữ được anh.

https://thuviensach.vn

*

Buổi sáng, thời điểm bị đau thức làm thức tỉnh.

Cô đứng trước gương nhìn thân thể mình, đôi mắt đẹp tối sầm lại.

Hôm qua cô đụng phải cầm thú ngàn năm biến thái hả trời? Không tính bên trong, ban cho nàng một thân tím tím đỏ đỏ, dấu hôn chằng chịt, trên đùi cũng không bỏ qua.

Vấn đề là, cô uống quá nhiều, đến dung mạo của nam nhân kia ra sao cũng không nhớ rõ.

Cố Cảo Đình đã từng cảnh cáo cô, trước hôn nhân mà cho anh ta đội nón xanh, cô liền xong đời. Thực ra cô bị sao cũng không vấn đề gì, nhưng Cố Cảo Đình quyền thế lớn như vậy, sợ đại ca với nhị ca bị liên lụy.

Hoắc Vi Vũ nhớ tới bản mặt lãnh khốc như quỷ satan của Cố Cảo Đình, liền run lên.

Nhanh, qua tiệm thuốc mua chút thuốc để thoải mái chút.

Cô còn phát hiện, trên tủ đầu giường đồ dùng không ít, nói cách khác, nam nhân kia không có dùng bao.

Anh ta không sợ cô bị bệnh sao? Hay là bản thân anh ta đã có bệnh sẵn, không cần kiêng cử?

Hoắc Vi Vũ có cảm giác khóc không ra nước mắt. Vì an toàn, cô nhanh đi bệnh viện phụ khoa kiểm tra, người chạy trong lòng thầm cầu trời, cầu lão thiên buông tha cho ta.

*

Phòng khám bệnh.

https://thuviensach.vn

Nữ bác sĩ lớn tuổi nhìn qua Hoắc Vi Vũ, nhận phiếu khám bệnh của cô, không lạnh không nhạt hỏi:

“Bao nhiêu tuổi?”

“25” Hoắc Vi Vũ lui về sau, tay bấm chặt vào chân, mặt đỏ hồng, giả bộ trấn định nói:

“Đêm qua cùng nam nhân làm cái kia, liền đến kiểm tra thử, xem có bị nhiễm bệnh không.”

Bác sĩ nhìn sang Hoắc Vi Vũ, hơi hơi vặn lông mày, nghiêm túc nói:

“Cởi, nằm lên giường.”

Sau Khi Hoắc Vi Vũ nằm ngay ngắn trên giường, thấy bác sĩ đeo bao tay, lấy ra dụng cụ mở rộng âm đạo, còn có ngoáy tai.

“Đêm qua các người quan hệ mấy lần?” Bác sĩ hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, cô nhớ mới lạ. Cô đoán người kia một lần nhất định không đủ, nên đã xảy ra là không thể ngăn cản, cô hận…

Bác sĩ thấy Hoắc Vi Vũ không trả lời:

“Tuổi còn trẻ, chú ý thân thể, chớ ham hưởng thụ, sưng đỏ lợi hại, trước tiên tôi phối cho cô chút thuốc tiêu viêm, mỗi ngày thoa ngoài da, về sau giảm viêm, thì dừng lại, cô điền vào tờ đơn, một tuần sau đến quầy phục vụ lấy kết quả.”

“Vâng, cảm ơn bác sĩ.” Hoắc Vi Vũ cầm tờ đơn, ngồi một bên điền, bác sĩ tiếp tục kêu tên một bệnh nhân khác.

“Bác sĩ, tôi muốn sữa màng dưới.” Thiếu nữ trẻ tuổi tiến đến nói ra.

https://thuviensach.vn

Một tia sáng lóe lên trong đầu của Hoắc Vi Vũ, dương lên nụ cười:

“Bác sĩ, tôi cũng muốn làm, sau khi làm xong, nếu ba ngày sau bị phá cũng không nhìn ra được.”

“Vừa làm, liền muốn được phá, vậy cô đến đây làm làm gì, ít nhất phải một tuần.” Bác sĩ nhíu mày.

“Một tuần, cũng được, có còn đỡ hơn là không, làm cho tôi một cái.” Hoắc Vi Vũ tùy tiện nói ra.

Sau khi hẹn ngày với bác sĩ, cô rời khỏi văn phòng, nhìn một chút, liền thấy hắn…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Cô Thật Đúng Là Không Biết Xấu Hổ!

Một thân âu phục lam nhạt, vóc người cao gầy, trên mặt anh tuấn nhã nhặn, đôi mắt màu đen nồng đậm khí tức phong độ, không giấu được khí chất nho nhã, hơi mĩm cười, mang theo chút ấm áp vui sướng.

Y tá bị hắn làm thần hồn điên đảo, hâm mộ nói:

“Tiên sinh thật sự cẩn thận, trong lúc bận còn bồi bạn gái đi khám bệnh, đối với phụ nữ thật tốt, ai mà được làm bạn gái của tiên sinh chắc sẽ là người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới.”

“Ta phải làm, dù sao thì bạn gái chỉ có một thôi.” Ngụy Ngạn Khang ưu nhã nói.

Khóe miệng của Hoắc Vi Vũ giật giật, tên Ngụy Ngạn Khang đúng là da mặt đủ dày đến nổi có thể bao quanh một vòng trái đất.

Cô coi như không nhìn thấy hắn, muốn im lặng đi qua.

Ngụy Ngạn Khang nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, kinh ngạc mắt trợn to, nhìn lướt qua hai chữ “phụ khoa” trên văn phòng, bước nhanh đến trước mặt cô, lo lắng hỏi:

“Em xảy ra chuyện gì vậy? Làm sao lại đến khám phụ khoa?”

Ánh mắt Hoắc Vi Vũ lạnh bạc, tùy ý nói:

https://thuviensach.vn

“Tôi là nữ nhân, đến khám phụ khoa không phải rất bình thường sao? Ngược lại là anh, đến địa phương nữ nhân tụ tập nhìn ung thu vú hả?”

“Vi Vũ, có thể nói chuyện dễ nghe một chút hay không, anh không phải kẻ địch của em.” Ngụy Ngạn Khang nói rõ, trên mặt có chút tức giận.

Hoắc Vi Vũ khẽ cười nói:

“Không phải là kẻ địch, chẳng lẽ là bạn thân sao? Đàn ông muốn làm bạn thân với phụ nữ, không phải lợi ích, thì là muốn lên giường, anh là loại nào?”

“Anh đã hứa với em, ba năm sau cưới em làm vợ, em lại không thể chờ anh ba năm sao? Ba năm sau, anh cái gì cũng có, làm vợ của anh, không phải muốn gì có đó sao?” Ngụy Ngạn Khang nhẹ giọng nói.

“Ngụy tiên sinh bán mình cầu vinh, vứt bỏ bạn gái, thanh danh chót vót, đức hạnh cao thượng này thật muốn làm người ta nhịn không nổi muốn nhổ một bãi nước miếng tế ngươi, thật vất vả mới được như bây giờ, anh hưởng thụ một mình đi.” Hoắc Vi Vũ tặng hắn một cái liếc mắt, đi đến trước thang máy, bấm nút đi xuống.

“Vi Vũ.” Ngụy Ngạn Khang đi theo: “ Em nghe anh nói..”

Hắn vừa định giải thích, liền nghe thấy âm thanh của Cố Kiều Tuyết vang lên.

“Hoắc Vi Vũ, cô lại tới câu dẫn chồng tôi, lần này còn theo dõi đến tận bệnh viện!”Hoắc Vi Vũ nhìn Cố Kiều Tuyết nghiến răng nghiến lợi chạy tới, trong mắt lóe lên một tia bực bội, âm thanh lạnh lùng nói:

“Tôi không có rãnh, khác với mấy người trên mặt dát vàng như cô.”

Cố Kiều Tuyết tát một cái vào mặt Hoắc Vi Vũ:

https://thuviensach.vn

“Cô thật không biết xấu hổ, sắp đám cưới còn đi khám phụ khoa, chắc chắn là đã làm chuyện có lỗi với anh của tôi, tôi sẽ nói cho anh ta biết, để cho anh ta bỏ cô, đồ hạ tiện.”

Trong mắt xinh đẹp của Hoắc Vi Vũ lướt qua một đạo lệ quang, đẩy tay Cố Kiều Tuyết ra, thuận tay tát cho ả một cái.

Cố Kiều Tuyết chấn kinh bịt mặt bị đánh, mắt đỏ hồng trừng Hoắc Vi Vũ.

“Thứ nhất bạt tay này tôi trả lại cho cô, thứ hai bạt tay này là cô thiếu tôi, mặt khác, cô cứ tự nhiên nói cho anh ta biết, nếu Cố Cảo Đình bỏ tôi, cô xem tôi quấn lấy ai.”

Ánh mắt Hoắc Vi Vũ sắc bén chậm rãi dừng trên mặt Ngụy Ngạn Khang, trong mắt càng phát ra lạnh bạc, cười xinh đẹp.

Vốn Hoắc Vi Vũ lớn lên rất xinh đẹp, cười rộ lên, càng giống yêu tinh trong rừng, như có mị lực mê hoặc tâm trí.

Tâm Cố Kiều Tuyết run lên, nắm chặt cánh tay Ngạn Ngụy Đình:

“Cô dám, anh Khang không phải là bạn trai của cô nữa, rất nhanh liền sẽ thành chồng tôi, là ba ba của con tôi.”

“Cái này không tốt lắm, tôi vẫn còn trẻ, chưa sinh bao giờ, cô nghĩ xem, sinh con xong, có thể xấu đi hay không?”

“Hoắc Vi Vũ!” Cố Kiều Tuyết hoảng sợ quát.

“Nếu sợ thì cách xa tôi một chút, đừng trêu chọc tôi, cứt rơi trên tiền tôi sẽ không nhặt, tiền chồng lên cứt càng không để ý, quản tốt đống của cô!”

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, đi vào trong thang máy đang mở cửa.

https://thuviensach.vn

Nhắm mắt làm ngơ!

Quân Hôn Kéo Dài: Cố Thiếu, Sủng Thê Vô Độ - Tác giả: Xán Miểu Ái Ngư (Tên khác: Thịnh thế sủng hôn: Cố thiếu, quá càn rỡ!)

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nếu Không, Dì Làm Mẫu Cho Tôi?

Cố Kiều Tuyết xem Hoắc Vi Vũ rời đi, hất tay Ngụy Ngạn Khang ra, chất vấn hỏi: “Anh Khang, anh nói, em sinh con ra vóc dáng thay đổi, anh có hay không đi tìm phụ nữ bên ngoài?”

“Tiểu Tuyết, em đừng nóng giận, bác sĩ nói em có dấu hiệu sinh non, không thể bị kích động.” Ngụy Ngạn Khang ôn nhu trấn an nói.

“Em như thế nào có thể không kích động, bác sĩ nói em nằm trên giường nghỉ ngơi ba tháng, không thể vận động mạnh, anh nhẫn nại ba tháng được sao? Anh nếu là nhẫn nhịn được cũng sẽ không yêu Hoắc Vi Vũ thời điểm này! Em không cần sinh con.” Cố Kiều Tuyết nổi giận đùng đùng nói, đi quá nhanh, chân phải va chân trái, té lăn quay trên mặt đất.

Xuất huyết đỏ tươi.

Cố Kiều Tuyết hoảng loạn, “Máu, đổ máu, anh Khang, cứu em.”

Ngụy Ngạn Khang bế Cố Kiều Tuyết lên, hướng Phòng cấp cứu chạy tới, “Tiểu Tuyết đừng sợ, chúng ta hiện tại ở bệnh viện, sẽ không có việc gì.”

Cố Kiều Tuyết trấn định xuống dưới, trừng mắt cảnh cáo Ngụy Ngạn Khang nói: “con mất liền mất, vốn dĩ không giữ được, anh nhớ cho rõ, vừa rồi là Hoắc Vi Vũ đẩy em, mới làm em sinh non, đã biết chưa?”

https://thuviensach.vn

Ngụy Ngạn Khang kinh ngạc nhìn về phía Cố Kiều Tuyết, “Không phải em té ngã sao?”

Cố Kiều Tuyết một đấm đánh tới ngực Ngụy Ngạn Khang, hung dữ nói: “Đừng quên, chúng ta còn chưa có kết hôn đâu, nếu chưa kết hôn, anh còn hướng về bạn gái cũ, vậy không cần kết hôn nữa, thiếu gia đình em trợ giúp, em xem anh như thế nào đi đoạt quyền.”

Ngụy Ngạn Khang sắc mặt trầm trọng vài phần, đôi mắt ảm đạm nhìn xuống dưới, đáp ứng nói: “anh đã biết.”

*

Hoắc Vi Vũ từ khi giải phẫu xong bước xuống, thực tiện nghi, qua hai mươi phút liền khỏe hơn.

Chỉ là……

“Trong một tháng không được vận động mạnh, đi WC không được ngồi xổm, ngày thường đứng thẳng, chân không cần mở quá lớn, táo bón không được dùng sức, hai tháng sau là có thể khỏi hoàn toàn.” Bác sĩ dặn dò nói.

“Không phải, bác sĩ, lần trước không phải nói một vòng là có thể chữa trị sao? Tôi không lâu sau phải đính hôn.” Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nói.

“Lần trước ai nói?” Bác sĩ hỏi ngược lại.

Hoắc Vi Vũ không nói.

Thôi đi, giải phẫu có nguy hiểm, trước hết cần cẩn thận, tiền tốn ra, không thể để các cô bị rách đòi tiền lại.

Hoắc Vi Vũ suy tư trở về, đứng trước cửa là bốn người mặc đồ đen.

Cô có loại dự cảm bất hảo.

https://thuviensach.vn

Trong đó một người đàn ông hơn năm mươi tuổi đi tới trước, mặt vô biểu tình nói: “Hoắc tiểu thư, phu nhân mời cô đi một chuyến.”

Hoắc Vi Vũ khoanh tay trước ngực, tản mạn hỏi: “Tôi có thể cự tuyệt sao?”

“Không thể.” Ông ta nói, phía sau ông bước tới ba người đàn ông cường tráng, đen nghìn nghịt một mảnh.

Hoắc Vi Vũ nhếch khóe miệng, tác phong thật đúng là đơn giản thô bạo.

Cô hất cằm về phía xe bọn họ, “Vậy đi thôi.”

*

Xe chạy hơn một giờ, tới cố gia lão trạch.

Trang trọng trước cửa hai tượng sư tử lớn, bảo vệ khu nhà cấp cao phía sau xanh vàng rực rỡ.

Hoắc Vi Vũ đi theo lão giả xuyên qua vườn cây quanh co khúc khuỷu, đi qua vài toà đình đài, hồ hoa sen, cầu kiều, rốt cuộc tới trước cửa.

Trước cửa, đứng sáu cô mặc chế phục hầu gái màu lam, sáu vị mặc quần áo người làm màu đen, cúi đầu, không khí ngưng trọng.

“Còn không quỳ xuống cho ta!” Một giọng nữ nghiêm khắc vang lên tới.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía chính điện.

Thái Nhã mẹ của Cố Cảo Đình đang ngồi ở ghế trên giữa điện hoa cúc lê, một đôi mắt sắc bén chiếu hàn quang gắt gao trừng cô.

May mắn là bắt cô quỳ, nếu là bắt cô ngồi xổm, cô vừa giải phẫu coi như không.

https://thuviensach.vn

Bất quá?

Hoắc Vi Vũ nở nụ cười quyến rũ, “Tôi không quỳ, nếu không, dì làm mẫu cho tôi.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Người Phụ Nữ Của Tôi Ai Dám Động!

“Mẹ.” Đứng ở bên cạnh Thái Nhã, Cố Kiều Tuyết dậm chân nói: “Mẹ xem cô ta có thái độ gì, đã làm sai như vậy còn cuồng vọng!”

Thái Nhã từ trên ghế đứng lên, cầm tư liệu trên tay, đi tới Hoắc Vi Vũ, đôi mắt sắc nhọn nhìn Hoắc Vi Vũ, chất vấn: “Hôm nay là cô đánh Tiểu Tuyết?”

Hoắc Vi Vũ liếc mắt Cố Kiều Tuyết, khóe miệng khẽ nhếch, nhìn thẳng vào Thái Nhã, “Dì cảm thấy con có cái can đảm này sao?”

“Tôi xem cô lá gan không nhỏ, Tiểu Tuyết đã nói với tôi, là cô bức Đình Nhi cưới cô.” Thái Nhã lạnh lùng nói.

“Cố Cảo Đình là bá chủ một phương, dậm chân một cái, Ninh Xuyên là có thể run rẩy, dì cảm thấy con dựa vào cái gì có thể buộc anh ấy?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

“Các người này đó là hạng người đê tiện nhiều thủ đoạn, tôi như thế nào biết cô dùng biện pháp gì, tôi nói cho cô biết, tôi sẽ không đồng ý các người kết hôn, nếu muốn bay lên cành cây thành phượng hoàng, cô đừng có nằm mơ.” Thái Nhã lạnh lùng nói.

Cô cầm trong tay tư liệu đánh ở trên mặt Hoắc Vi Vũ, ngay sau đó chất vấn: “Tiểu Tuyết bởi vì cô sinh non, cô chuẩn bị làm sao bây giờ?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhăn mày, “lúc con đi cô ấy vẫn tốt mà.”

“Con gái, con rể tôi sẽ đổ oan cô sao? Cô cho rằng cô là ai! Muốn chúng tôi tốn tâm tư nhằm vào cô!” Thái Nhã mở to hai mắt phẫn nộ quát.

Hoắc Vi Vũ liếc xéo hướng Ngụy Ngạn Khang, trong mắt mỏng lạnh vài phần, lạnh giọng hỏi: “Cố Kiều Tuyết sinh non, là bởi vì con sao?”

Cố Kiều Tuyết ôm sát cánh tay Ngụy Ngạn Khang, lôi kéo.

Ngụy Ngạn Khang ánh mắt lập loè, mày nhăn lại, giọng khuyên bảo nói: “Vi Vũ, Tiểu Tuyết vốn dĩ có dấu hiệu sinh non, cô không nên đẩy cô ấy ngã trên mặt đất.”

“Đẩy cô ngã trên mặt đất sao?” khóe miệng Hoắc Vi Vũ giơ lên, có chút đau xót chảy xuôi qua đôi mắt đẹp.

Bất quá, bọn họ không xứng nhìn cô bi thương.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Thái Nhã, cười, lười biếng, chán đến chết, hỏi: “Muốn ghép tội thì sợ gì không có lí do, nói đi, các người muốn làm sao bây giờ?”“Chúng tôi không thiếu tiền, một mạng đổi một mạng, cô thừa nhận là tốt, lão Trương, kêu Trương cục trưởng mang theo cảnh sát tới nhà của chúng ta một chuyến, mời luật sư tốt nhất, khi còn sống, tôi không nghĩ thấy cô ra tù.” Thái Nhã tàn nhẫn ra lệnh nói.

“Người phụ nữ của tôi, tôi xem ai dám không có sự đồng ý của tôi, đem cô ấy đưa đến ngục giam.”

Người còn chưa tới, liền nghe thấy thanh âm lạnh lùng của Cố Cảo Đình vang lên.

Một đám binh lính vọt vào, xếp thành hai hàng, Cố Cảo Đình ở trong đám hộ vệ hạ đi vào, tư thái ung dung, trầm ổn, thiết diện nhìn về phía Thái

https://thuviensach.vn

Nhã.

Thái Nhã nhìn Cố Cảo Đình, khí thế vừa rồi bị giảm xuống, nhẹ giọng nói: “đứa nhỏ này, như thế nào khuỷu tay hướng ra ngoài a, hiện tại sinh non chính là em gái con thương yêu nhất.”

“Chính là, anh, Hoắc Vi Vũ cố ý mà, cô nói chính là muốn em sinh non.” Cố Kiều Tuyết nũng nịu chạy đến trước mặt Cố Cảo Đình làm nũng nói.

“Cô ấy làm như thế nào đẩy em?” Cố Cảo Đình bất biến lãnh khốc hỏi.

“Dùng hai tay đẩy.” Cố Kiều Tuyết mô phỏng đôi tay, khoa tay múa chân nói.

“Đẩy lúc nào?”

“Ước chừng 10 giờ.”

“Ở nơi nào đẩy?”

Cố Kiều Tuyết vì muốn anh trai tin tưởng, khai ra: “bệnh viện phụ khoa, lầu ba. Cô ấy thật sự đánh em, tất cả mọi người thấy được.”

Cố Cảo Đình lãnh đạm nhìn về phía thủ hạ của anh, “phụ tá Quách sĩ quan, nghe rõ? đi tìm video giám sát tới cho tôi, mặt khác, hắn là có hộ lý nhìn thấy, ai dám nói dối, khiến cho người ấy vĩnh viễn khỏi hành nghề.”

Cố Kiều Tuyết sắc mặt tái nhợt.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Rút Ra Sai Lầm Rồi, Ha Ha

Cô lập tức sửa lời nói: “Anh, em sai rồi, là em không cẩn thận ngã làm mất con, nhưng mà, Hoắc Vi Vũ thật sự đánh em hai cái tát, đau quá.”

“Vô duyên vô cớ vì cái gì đánh em?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi, ánh mắt chiếu thẳng Cố Kiều Tuyết, giống như tia X quang.

Cố Kiều Tuyết không dám nói dối, tủi thân nói: “Cô ta theo dõi em cùng anh Khang, còn cùng anh Khang quan hệ không rõ, em liền đánh cô ấy một cái tát, không ngờ tới cô ấy đánh em hai cái, nói là trả lại em, trả vốn lẫn lãi.”

“Theo dõi em cùng Ngụy Ngạn Khang?” Cố Cảo Đình trong mắt rét lạnh, xẹt qua một ánh sắc nhọn, sắc mặt xanh mét.

“con gái của ta muốn đánh còn không tới phiên cô giáo huấn!” Đứng ở một bên Thái Nhã phát hỏa, không bình tĩnh trừng mắt hướng Hoắc Vi Vũ cả giận nói.

Hoắc Vi Vũ tay đặt ở sau lưng, khinh thường nói: “Thực xin lỗi, tay rút ra sai lầm rồi, xin lỗi.”

“cô đây là thái độ xin lỗi sao?” Thái Nhã nghiến răng nghiến lợi nói.

Hoắc Vi Vũ mặt ung dung, nghiêng đầu, hỏi ngược lại: “Vậy các người đổ oan tôi, mấy người thông đồng màn kịch muốn đẩy tôi vào chỗ chết,

https://thuviensach.vn

tính như thế nào?”

Thái Nhã bị Hoắc Vi Vũ nói một câu không nói lại được.

Cố Cảo Đình ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hoắc Vi Vũ, trầm giọng nói: “đi theo anh.”

Anh hướng thư phòng đi đến, khí phách như vua trên thiên hạ, làm người không thể cự tuyệt.

Hoắc Vi Vũ đáy lòng đối với anh vẫn là kiêng kị.

Cố Cảo Đình chính là cọp ăn thịt người, hiện giờ cô là ở trong miệng cọp.

Bảo cọp lột da, sợ bị ăn xương cốt đều không còn miếng nào.

Mấu chốt là, ngày hôm qua cô không biết cùng ai ngủ, cô chột dạ.

Hoắc Vi Vũ đi theo anh đi thư phòng.

Cố Cảo Đình kéo ghế dựa ra, ngồi xuống, ánh mắt thâm sâu xem kỹ cô.

ánh mắt anh quá mãnh liệt, quá chuyên chú, không nói gì, cô liền cảm thấy co quắp.

Cô theo bản năng khép lại tà áo, “anh vẫn luôn nhìn cái gì? Anh xem anh là phái mạnh? Cho phái mạnh độc quyền ngạo mạn phải không?”Cố Cảo Đình hơi hơi nhíu mày, hiển nhiên không thích cô nói những lời này.

Không giận mà uy.

bầu không khí lập tức khẩn trương lên.

“Em đi bệnh viện làm gì?” Cố Cảo Đình hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đôi mắt rũ xuống, lông mi thật dài che khuất ánh mắt, tìm một cái lý do nói: “Bụng có chút không thoải mái.”

“Hoắc Vi Vũ!” Cố Cảo Đình hô, mang theo tia nhìn lạnh lẽo.

Hoắc Vi Vũ tim đập nhanh hơn, chột dạ nhìn về phía Cố Cảo Đình.

“Chú ý đến thân phận của em, chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm, Ngụy Ngạn Khang sớm trở thành em rể em. Có phải hay không giữ gìn khoảng cách.” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Nguyên lai là nói chuyện này.

Hoắc Vi Vũ thở dài nhẹ nhõm một hơi, quyến rũ trêu chọc nói: “Nếu không, anh tìm cái lý do, đem anh ấy đưa đi ngục giam ngồi xổm đến chết già, tôi cám ơn tám đời tổ tông của anh.”

Cố Cảo Đình đứng lên, khí ép quá mạnh.

Hoắc Vi Vũ chân phải lùi ra sau một bước, phòng bị nhìn Cố Cảo Đình.

Cô từ nhỏ không sợ trời không sợ đất, duy độc nhất đối với anh, mưa dầm thấm đất quá nhiều, địa vị của anh, phong cách của anh, danh vọng của anh, cùng với phong cách xử sự vũ bão mạnh mẽ, trên chiến trường tàn bạo máu lạnh, đều làm cô đối với anh chùn bước.

Thoáng cái, anh đã đi tới trước mặt cô, thân thể cao lớn bao phủ cô.

Đưa tay, ngón cái vuốt ve ở trên môi cô.

Cố Cảo Đình trong mắt xuất hiện một đạo huyền bí.

Ngày hôm qua, cảm giác cô cho anh còn ở trong đầu.

Anh muốn càng nhiều.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Không Phải Hy Vọng Của Em Sao?

Hoắc Vi Vũ trong lòng có loại cảm giác quái dị.

Cố Cảo Đình ở trong lòng cô, là cái loại này đường hoàng, bá đạo, cao cao tại thượng, lãnh khốc, tiêu sát, lại tràn ngập hương vị cấm dục.

Hiện tại anh làm loại chuyện này, cùng anh cho người ta cảm giác một chút đều không đáp.

Làm người mặt đỏ tim đập, cực kỳ giống trêu chọc.

Hoắc Vi Vũ lui về phía sau chút.

ánh mắt anh bắn ra một tia lạnh lùng, ngón tay đi theo lại đây, còn ở trong miệng cô.

Ánh mắt bá đạo, giống như cô không hút, anh sẽ không bỏ qua cô.

Hoắc Vi Vũ chầm chậm thần trí, lùi bước, không phải tính cách của cô.

Cô cầm cánh tay anh, đầu lưỡi quấn lấy ngón tay anh, khép lại môi, dùng sức, một cái, hai cái, ba cái.

Cố Cảo Đình mê mị nhìn khuôn mặt nhỏ tinh xảo, một cổ nhiệt khí từ xương cụt xuất phát, chạy đến tâm trí, sau đó xuôi dòng đến mọi nơi trong cơ thể, bắn ra một ham muốn nguyên thủy nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Anh đồng thời rút tay ra, hôn lên môi cô, bàn tay nâng ót cô, không cho cô lùi bước.

Anh hôn, giống như bản thân cho người ta cảm giác giống nhau, cường thế, bá đạo, choáng váng, không chấp nhận một chút cự tuyệt.

Hoắc Vi Vũ bị bắt nuốt anh, giáo huấn cô thuộc về hơi thở anh.

Anh hấp thụ, hơn thế không thể đỡ, giống như muốn đem cô nuốt vào trong bụng.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy thiếu dưỡng khí, lưng cứng còng.

bàn tay anh trống không theo eo cô vuốt ve, chậm rãi chuyển qua bụng trên của cô, xuyên qua lưng quần, hướng tới địa phương bí ẩn nhất của cô tìm kiếm.

Hoắc Vi Vũ cả kinh mở lớn đôi mắt, cầm tay anh.

Cố Cảo Đình lãnh u nhìn về phía cô, môi mỏng thân khải, chất vấn: “anh là chồng em, vì cái gì không cho anh chạm vào?”

“Không phải còn chưa có kết hôn sao?” Hoắc Vi Vũ nói.Cố Cảo Đình dùng sức ôm sát eo cô, kéo đến bên người mình, cánh tay cường tráng ôm cô, hai người thân thể thân mật không thể tách lìa.

Anh sắc nhọn nhìn cô, lạnh giọng hỏi: “em cảm thấy, ngoại trừ gả cho anh, còn có thể gả cho ai? Này không phải hy vọng của em sao?”

Lúc trước Cố Kiều Tuyết bắt cóc cô, anh cả, anh hai phải vì cô xuất đầu, cô là vì không liên lụy anh cả, anh hai, mới bị bất đắc dĩ uy hiếp để anh cưới cô.

Bằng không, Cố Cảo Đình loại đàn ông này, cô không thể trêu vào.

https://thuviensach.vn

“Em là công dân tốt, an phận thủ thường, anh dù sao cũng phải có cái giấy chứng nhận, là vợ chồng hợp pháp đi?” Hoắc Vi Vũ đẩy ngực anh, lông mi run rẩy nói.

Cố Cảo Đình nhếch khóe miệng mỏng lạnh, cười so không cười vài phần châm chọc, anh buông tay ra, lấy ra di động, gọi điện thoại đi ra ngoài, mệnh lệnh nói: “Gọi cục trưởng Cục Dân Chính đến nhà cũ tôi một chuyến, mang theo con dấu chuẩn bị công cụ chờ kết hôn.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô vừa vá màng không giữ được cảm giác.

Vấn đề là, Cố Cảo Đình người này thông minh như vậy, nhất định có thể phát hiện khác thường, cô chết cũng không biết chết như thế nào.

“Anh gọi người Cục Dân Chính lại đây cho chúng ta kết hôn sao?” Hoắc Vi Vũ biết rõ cố hỏi.

“Em không phải muốn tờ giấy chứng nhận kết hôn sao?” Cố Cảo Đình lãnh khốc hỏi ngược lại.

“A,” Hoắc Vi Vũ cười khẽ một tiếng, che khuất giảo hoạt trong mắt, “Cũng tốt, anh chờ em hai giờ, em trở về lấy chứng minh thư, sổ hộ khẩu gì đó.”

Cố Cảo Đình thâm trầm nhìn cô một cái, mở cửa, hướng về phía người bên ngoài ra lệnh: “phụ tá Quách sĩ quan, đưa cô ấy trở về lấy chứng minh thư cùng sổ hộ khẩu.”

Hoắc Vi Vũ xem Thái Nhã vừa rồi còn lời thề son sắt nói sẽ không để cô gả cho Cố Cảo Đình, sắc mặt tái nhợt đứng ở một bên.

Tới ngăn cản đi!

https://thuviensach.vn

Come on.

Ai!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tư Lệnh Tức Giận, Hậu Quả Rất Nghiêm Trọng

Xe hơi chạy trở về thành Long Ngự.

Hoắc Vi Vũ quay đầu liếc nhìn xe bọc thép đi theo phía sau, các binh lính trên xe lấp lánh hữu thần nhìn chằm chằm chiếc xe này của cô.

Ánh mắt cô trở nên ảm đảm, cô làm thế nào để thoát thân giữa con mắt trừng trừng của mọi người.

Quay đầu lại.

Ngón tay Hoắc Vi Vũ mơn chớn nhẹ trên đùi, không lạnh không nhạt hỏi người trước mặt: "Quách sĩ quan phụ tá, nếu như tôi nói với Cố Cảo Đình anh định cưỡng bức tôi, anh đoán xem sẽ có kết quả thế nào?"

Quách sĩ quan phụ tá cả kinh, kinh ngạc nhìn về phía khuôn mặt xinh đẹp mà lạnh lùng của Hoắc Vi Vũ, cung kính trả lời: "Tư lệnh rất thông minh, cho tôi mười lá gan cũng không dám chạm vào người đàn bà của anh ấy."

Hoắc Vi Vũ khẽ nhếch miệng, liếc về hướng Quách sĩ quan phụ tá, không chút che giấu giảo hoạt trong đáy mắt, hỏi: “Vậy nếu như tôi nói với anh ta, tôi ngưỡng mộ người trung hậu biết điều như Quách sĩ quan phụ tá, lại yêu thích phong cách sử xự của anh, đối với phụ nữ quan tâm tinh tế, anh cảm thấy Tư lệnh của anh sẽ làm gì?"

https://thuviensach.vn

Quách sĩ quan phụ tá bỗng khủng hoảng, sắc mặt tái nhợt nói: "Tư lệnh nhất định sẽ điều tôi đi, cầu phu nhân bỏ qua cho."

Nụ cười của Hoắc Vi Vũ càng thêm rực rỡ, vỗ vai anh ta một cái, nhìn về phía trước, khép lại quần áo, nói: "Có thể rời binh lính của anh đi trong 10 phút được không?"

"Nếu như Tư lệnh biết thì tôi sẽ chết không có chỗ chôn." Quách sĩ quan phụ tá nhíu mi nói

Hoắc Vi Vũ xoay người, dựa vào trên ghế, nụ cười mê hoặc nở trên môi, bình tĩnh đàm phán nói: "Có trời biết, tôi biết, chúng ta không nói, ai sẽ biết chứ? Hay là anh muốn bị điều đến xó xỉnh ở Cơ Giác, trọn đời này thoát thân không được?"

"Được rồi." Quách sĩ quan phụ tá gật đầu, "Tôi chỉ có thể cho cô mười phút."

"Thông minh!" Hoắc Vi Vũ tán dương.

Đến thành Long Ngự, Quách sĩ quan phụ tá run sợ rời binh lính đi.

Hoắc Vi Vũ nhanh chóng trở về thu thập giấy tờ quan trọng, quần áo đơn giản, nhét vào túi hành lý, đeo kính lên, từ trong thang máy đi ra, ném bọc hành lý vào ghế sau trên xe, lên xe, đạp cần ga rời khỏi nơi này.

Đến khi xe chạy lên đường cao tốc, cô mới thanh tĩnh lại, cô mở cửa kính trên xe làm gió bên ngoài thổi tới hất tung mái tóc.

Hoắc Vi Vũ giương lên nụ cười, nhớ đến bài hát tên là 《 ngọn cỏ cô đơn 》 có lời hát: Cuối cùng nhìn người một lần, thuận tiện nói với người, lần sau gặp lại, tôi đã là vương.

Hoắc Vi Vũ đang đắc ý thì thấy kẹt xe ở ngay trước mặt.

https://thuviensach.vn

Chỉ mười giây sau, xe phía sau đã tiến đến chặn xe của cô ở giữa, chỉ còn một đường để đi tiếp.

Hoắc Vi Vũ hỏi một người tuần cảnh đi qua: "Cảnh sát, đã xảy ra chuyện gì ở phía trước vậy, tại sao phải chặn xe trên đường cao tốc?"

"Phía trước có xe của lãnh đạo cấm tất cả xe cộ đi lại, hay là cô đi theo đường này đi." Tuần cảnh nói.

Hoắc Vi Vũ không biết làm sao, chỉ có thể từ đường đó đi tiếp.

Bốn xe bọc thép chặn ở giao lộ trước mặt.

Hoắc Vi Vũ có dự cảm xấu, lại bị kẹt ở giữa các xe khác, cô lui không được, chỉ có thể tiếp tục đi về phía trước.

Sau khi xe trước mặt cô đi qua, một chiếc xe bọc thép chặn lại lối đi.

Hoắc Vi Vũ buộc phải dừng lại.

Quách sĩ quan phụ tá từ trong một chiếc xe bọc thép đi xuống, đi tới hướng Hoắc Vi Vũ, sắc mặt tái nhợt nói với Hoắc Vi Vũ: "Tôi đã cho cô mười phút, sau khi tư lệnh nhận được thông báo đã phong tỏa tất cả đoạn đường, cô không thể nào đi được đâu, anh ấy bây giờ đang rất tức giận, cô ngàn vạn lần không nên ngỗ nghịch với anh ấy nữa, nếu không, hậu quả rất nghiêm trọng."

Hoắc Vi Vũ rũ tròng mắt nhìn về phía Quách sĩ quan phụ tá, trong mắt lóe lên một đạo khủng hoảng.

Nếu như Cố Cảo Đình biết trước khi cưới, cô đã làm việc anh cảnh cáo cô, không chừng cô chỉ còn một chữ chết!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Cô Chán Sống Rồi Sao ?

Hoắc Vi Vũ đi theo Quách sĩ quan phụ tá.

Thì ra tám đội binh lính trang nghiêm túc mục đã phong tỏa tất cả nơi này.

Ngoại trừ một chiếc Rolls Royce màu đen xa hoa đang đỗ dưới bóng cây thì không còn chiếc xe nào khác, Huyễn Ảnh đang đứng bên cạnh xe.

Hơn mười triệu Huyễn Ảnh cũng không cường hãn bằng người đang ngồi trong xe kia, ẩn hiện như có một cỗ khí tràng cường đại vây quanh anh. Để cho người ta nhìn mà kinh sợ.

Hoắc Vi Vũ hít một hơi thật sâu, đi tới gần một người trong số binh lính trước mặt.

Người binh lính kia giống như là pho tượng, ôm súng trường, mặt không cảm giác nhìn thẳng.

Hoắc Vi Vũ liếc nhìn tay hắn một cái, nghiêm trang nói: "Muốn biết tiểu đệ đệ của đàn ông lớn hay nhỏ chỉ cần lấy chiều dài của hai ngón tay cái cộng lại."

Binh lính kia kinh ngạc nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, hai ngón tay cái theo bản năng chụm vào chung một chỗ để xem chiều dài.

Ngoại trừ hắn, những bính lính khác cũng theo nhau làm động tác này.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ giảo hoạt gài bẫy rồi nở một nụ cười đầy hấp dẫn, mê hoặc.

Quách sĩ quan phụ tá: "..."

Những binh lính này đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, có lẽ Hoắc Vi Vũ là người đầu tiên có thể trong nháy mắt chọc thủng đội hình một cách dễ dàng như vậy.

Cô bé này thật không đơn giản.

Hoắc Vi Vũ đi về hướng Huyễn Ảnh.

Quách sĩ quan phụ tá mở cửa sau xe ra, đứng cung kính ở bên cạnh.

Cố Cảo Đình như một vị quân vương, cao cao tại thượng, ánh mắt lạnh lẽo khóa trên người cô, sắc mặt lãnh khốc, thâm trầm, lạnh lùng ra lệnh cho Quách sĩ quan phụ tá: "Toàn bộ binh lính vừa rồi so lớn so nhỏ phạt chạy hai mươi cây số."

Hoắc Vi Vũ có chút áy náy, cô chẳng qua chỉ là muốn đùa bọn họ một chút, giải tỏa khẩn trương lúng túng, không phải chủ tâm muốn hại bọn họ.

"Binh lính cũng là người bình thường, anh phạt như vậy có phải là quá vô tình rồi không?." Hoắc Vi Vũ định thuyết phục Cố Cảo Đình.

Sắc mặt Cố Cảo Đình lạnh hơn, ra lệnh: "Bốn mươi cây số."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Tốt nhất cô nên im miệng, vạn nhất nói thêm tiếng nữa chính là tám mươi cây số.

"Lên xe." Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ lên xe, ngồi còn chưa vững, liền bị Cố Cảo Đình bóp cằm.

https://thuviensach.vn

Hắn hung ác nheo mắt lại, "Hoắc Vi Vũ, muốn chạy, cô chán sống rồi sao?"

Hoắc Vi Vũ nhìn anh giống như là sư tử bạo phát, tùy thời có thể vặn đầu cô xuống.

"Nếu như tôi nói, vì tôi muốn anh chú ý mà giả vờ chạy trốn anh có tin không?" ánh mắt Hoắc Vi Vũ lóe lên nói.

"Mồm miệng lanh lợi." Cố Cảo Đình hiển nhiên không tin, bàn tay ghì sau gáy cô, đặt cô ở trên đùi, từ phía trên nhìn xuống cô, dữ tợn nói: "Không phải muốn tôi chú ý hay sao? Không cần tôi dạy cô phải làm gì chứ? Cô phải dùng miệng lấy lòng tôi!"

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình, tay khẩn trương khẽ run, nhếch mép một cái, "Tôi thật đúng là không biết."

Trong mắt anh lướt qua một đạo lệ quang, nắm gáy cô, xách cô lên, hung hăng hôn lên trên môi cô, đưa lưỡi vào trong miệng, hung hãn chiếm đoạt hơi thở sinh mệnh của cô.

Đây căn bản không phải hôn, anh giống như đang trừng phạt cô hơn, chưa đến một phút, môi cô đã bị anh hôn đến tê dại.

Hô hấp của anh càng ngày càng nặng nề, bàn tay vén váy cô lên, dao động trên đùi cô, nhiệt độ của bàn tay nóng bỏng thật giống như tàn thuốc.

Anh uyển chuyển đi lên, cách quần, đè lên phía trên bãi mìn.

Hoắc Vi Vũ khẩn trương khẽ run, hàm hồ nói không rõ: "Nghe nói có người dựa vào hôn môi là có thể khiến cho phụ nữ đạt tới cao trào, anh có làm được không?"

Cố Cảo Đình là ai!

https://thuviensach.vn

Cao cao tại thượng, không ai kiểm soát được, thích khiêu chiến, chinh phục, dong ruỗi sa trường, sát phạt phong vân.

Những chuyện người khác có thể làm được, anh nhất định sẽ làm được, mà chuyện người khác không làm được, anh càng sẽ làm được.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Giây Trước Thiên Đường, Giây Sau Địa Ngục

Cố Cảo Đình rút tay ra, ôm ngang hông cô.

Hôn một cách ôn nhu triền miên, khi thì gặm ăn môi của cô, khi thì nuốt cái lưỡi đỏ xinh.

Hơi thở khô nóng phả lên trên mặt cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy nóng, mồ hôi lấm tấm trên mặt.

Nụ hôn của anh cũng càng ngày càng cuồng dã, lực độ càng ngày càng lớn, thật giống như đem cô hút vào trong vòng xoáy.

Hôn mười phút.

Nhiệt độ bên trong xe sôi trào.

Hoắc Vi Vũ sắc mặt đỏ ửng, gần như mất hết dưỡng khí, óc ông ông ông đích vang.

Tài hôn của Cố Cảo Đình tốt khác thường, dụ dỗ phụ nữ cùng điên cuồng theo, quên hết tất cả mọi thứ.

Hoắc Vi Vũ duy trì tia lí trí cuối cùng, cũng không biết Cố Cảo Đình lúc nào ngừng, lại tiếp tục hôn xuống, cô phỏng chừng mình sắp điên rồi.

https://thuviensach.vn

Cô đang suy nghĩ có phải giả vờ lên cao trào không, thì nụ hôn kết thúc thật nhanh.

Cố Cảo Đình dễ dàng ôm cô trên đùi.

Cô có thể cảm giác được đường cong trên cơ thể tráng kiện của anh.

Bác sĩ nói trong khoảng thời gian này, chân cô không thể mở quá rộng, tư thế này rất không ổn.

Còn chưa mở miệng cự tuyệt, Cố Cảo Đình đã ôm lấy eo cô, đặt cô ở phía trước anh.

Thân thể ma sát qua quần tây.

Cô có thể cảm giác được trơn mềm trên quần tây của anh, cảm giác quái dị, cô như là bị đầu độc.

Anh đây là đang...

Hoắc Vi Vũ lạnh sống lưng, sợ, kháng cự.

Năm giây sau...

Trong đầu cô trống rỗng, thật giống như bị rút sạch khí lực, nằm ở trên bả vai anh, thở dốc.

Cố Cảo Đình nhếch mép lên, hơi nghiêng đầu, đưa môi đến bên tai cô, thanh âm tà nịnh vang lên, "Cô đã sớm rồi chứ?"

Hoắc Vi Vũ run lên.

Suy nghĩ đến chuyện cùng làm với Cố Cảo Đình lại cảm thấy chuyện này vô cùng đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cắn tai cô, sau một chút, yêu muội khàn khàn nói: "Có phải đến phiên tôi rồi không?"

Hoắc Vi Vũ giương mắt đẹp

Cố Cảo Đình so với dao còn nguy hiểm hơn, lực sát thương so với súng bắn tỉa còn mạnh hơn, một giây trước là thiên đường, một giây sau chính là địa ngục.

Anh cầm tay cô đặt lên trên bụng mình.

Cô cảm thấy mình không muốn chơi nữa.

"Tư lệnh đại nhân đã từng nghe thượng bất chánh hạ tắc loạn chưa!" Tròng mắt Hoắc Vi Vũ lóe lên nói.

"Binh lính của tôi ngay thẳng số một, còn không cảm giác được sao?" Cố Cảo Đình kiêu ngạo, sự sắc sảo của hắn tản ra nguy hiểm, mị hoặc, đặc biệt là đôi mắt đen nhánh, như một con dã thú ẩn phía sau.

Hoắc Vi Vũ như nhũn ra.

"Anh đang phát phúc lợi sao? Giờ đang ở ngoài, anh có thể nín nhịn không lên tiếng, nhưng giọng tôi lại lớn, sợ một đời anh dân của anh bị phá hỏng, binh lính của anh N năm cũng không đụng vào phụ nữ, anh không sợ lòng quân sẽ tan rã sao?" Hoắc Vi Vũ kiên trì thuyết phục anh.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, không muốn nhìn thấy cô, ánh mắt lạnh đi mấy phần, nghiêm giọng nói: "Thu thập trở về đi, về nhà cô, hay là nhà tôi!"

"Nhà tôi." Hoắc Vi Vũ không suy tính nói, bởi vì cô quen thuộc nơi đó, có thể suy nghĩ làm sao chạy trốn.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ lại một chút, Cố Cảo Đình nếu để cô về nhà thì sẽ có một đống người đi cùng.

Bọn họ khí thế bừng bừng hùng dũng oai vệ đứng ở hành lang nhà cô.

Hàng xóm nhất định sẽ tò mò, mà cô thì không giải thích rõ ràng được.

"Đi về chỗ anh đi." Hoắc Vi Vũ thay đổi, trong đầu thoáng qua Cố Kiều Tuyết, Ngụy Ngạn Khang, cô không ném nổi những khuôn mặt đó, lại sửa lời nói: "Hay là về nhà tôi đi."

Cố Cảo Đình liếc cô một cái, bá đạo nói: "Đi về nhà tôi."

"Không phải anh hỏi tôi đi chỗ nào sao?" Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nói.

Cố Cảo Đình lạnh như băng trả lời: "Nhưng tôi không nói sẽ nghe theo cô."

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Vậy Cô Thấy Ai Mới Đẹp

Cố Cảo Đình lái xe.

Hoắc Vi Vũ nhìn một bên mặt của anh ta. Mặt trời chiều ngã về tây, bầu trời nhuộm đỏ một mảng, ánh tà dương chiếu vào gương mặt anh tuấn cương nghị của anh ta, đẹp đến nín thở.

Nếu bối cảnh thân phận của Cố Cảo Đình không lớn mạnh, nhờ vào gương mặt này vẫn có thể sống tiếp được, khẳng định sẽ có vô số phụ nữ nguyện ý vì anh ta mà ném tiền qua cửa sổ.

Mười lăm năm trước trong quân đội anh ta là đệ nhất mỹ nam, chỉ là, anh ta nhanh chóng lớn mạnh, xưng bá một phương, ai cũng không dám bình luận tướng mạo của anh nữa, đều bị khí thế cường đại của anh khuất phục.

Cô không tưởng tượng nổi, sẽ có một ngày cô phải gả cho anh, cô sợ người đàn ông này nhất.

Cố Cảo Đình lạnh lùng liếc Hoắc Vi Vũ. Bốn mắt nhìn nhau. Hoắc Vi Vũ bị bắt quả tang, hơi kinh hãi.

“Tôi cho phép cô nhìn.” Giọng điệu của anh như một vị quân vương cao cao tại thượng, giống như đang bố thí, nói xong, lạnh lùng nhìn về phía trước.

https://thuviensach.vn

“A” Hoắc Vi Vũ khẽ cười một tiếng, quay mặt qua, nhìn ra ngoài cửa sổ, lười biếng nói:

“Cũng không có gì đẹp.”

Mắt Cố Cảo Đình thâm trầm xẹt qua một tia sáng lạnh, bờ môi nhấp thành hình chữ nhất, trào phúng nói ra:

“Vậy cô cảm thấy ai đẹp?”

“Anh ta.” Hoắc Vi Vũ chỉ vào Hình Tôn tên poster, tùy ý nói.

Cố Cảo Đình lướt qua tấm áp phích, lạnh lùng nói:

“Không những mắt cô không tốt, mà quan điểm cũng khác người.”

Hoắc Vi Vũ khẽ thở dài, quả thật mắt cô không tốt. Trước kia cô vẫn cho là Cố Cảo Đình không quan hệ nam nữ, lạnh lẽo, bá đạo, tới gần anh ta là cảm thấy lạnh thấu xương như muốn đóng băng, anh ta không đặt ai vào mắt, luôn cao cao tại thượng.

Nhưng mà, vừa rồi ở trên xe… Hoắc Vi Vũ liền đỏ mặt.

Cố Cảo Đình là người đàn ông tràn đầy ánh sáng mê hoặc, thành thục, bá đạo, tỏa sáng, nồng nhiệt.

Anh ta tùy tiện đụng trúng, vậy mà cô đã làm ra cái chuyện gì rồi.

Hoắc Vi Vũ không tự nhiên vén tóc lên, tay chống lên trán nhìn ra cửa sổ.

Cố Cảo Đình nhìn Hoắc Vi Vũ đỏ mặt, ngày càng lạnh lẽo, gọi điện thoại nói:

“Đổi áp phích Hình Tôn trên quãng trường Ngũ Nguyệt cho ta.”

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình dừng lại vài giây, nói tiếp:

“Đổi lại không cho hắn hóa trang trước khi chụp hình.”

Hoắc Vi Vũ: “…”

Cố Cảo Đình thật đúng là không phải hung ác bình thường, tàn nhẫn không ai bằng.

Cô vẫn không nên cười trên nỗi đau của người khác, một khi Cố Cảo Đình phát hiện cô đi sửa màng dưới, thì cuộc sống sau này sẽ vô cùng bi thảm rồi.

“Cố Cảo Đình, tôi muốn đi WC.” Hoắc Vi Vũ nói.

“Kìm chế lại cho tôi.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

“Tôi không phải vòi nước, nhịn không lâu được đâu, anh chạy nhanh qua đường cao tốc kia đi, nhất định có nhà vệ sinh.”

Hoắc Vi Vũ oán hận nói, thò cổ ra ngoài cửa sổ dò xét, tròng mắt đen láy chuyển động.

Lúc đi WC, cô sẽ tìm cơ hội chuồn.

Cố Cảo Đình quét mắt nhìn Hoắc Vi Vũ. Cô sợ anh ta phát hiện ra suy nghĩ của mình, liền nhìn thẳng anh ta, đôi mắt xinh đẹp phản chiếu hình dạng của anh.

Phảng phất như anh lạc vào thế giới của cô.

Cố Cảo Đình thu hồi ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên dừng xe, gọi điện thoại, ra lệnh:

https://thuviensach.vn

“Lấy ta làm tâm điểm, khuyếch tán ra ngoài năm trăm mét, phong tỏa đường đi, toàn bộ binh lính xuống xe, quay lưng về phía ta, mặc kệ xảy ra chuyện gì, cũng không được quay đầu lại.”

Hoắc Vi Vũ nhìn xe đi phía sau bọn họ, một số vượt qua bọn họ, một số lùi lại, đâu vào đấy, nghiêm chỉnh như đang huấn luyện.

“Nhìn cái gì, không phải muốn đi WC sao?” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Lưng Hoắc Vi Vũ cứng ngắc, khó tin hỏi:

“Chẳng lẽ anh muốn tôi giải quyết ngay trên đường cao tốc hả?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Mở To Hai Mắt Ra Nhìn Rõ Cho Tôi

“Nói nhảm, chẳng lẽ để cô làm trên xe?”

Cố Cảo Đình liếc cô một cái, mở cửa xuống xe, thuận tiện mở cửa phụ ra luôn.

Mặt Hoắc Vi Vũ đỏ bừng: “Ban ngày ban mặt, không tốt đâu.”

Cố Cảo Đình hơi cúi cuống, tay trái chống lên ghế của cô, mắt nheo lại:

“Tôi đã cho binh lính chặn hết đường rồi, Hoắc Vi Vũ, bình thường tôi không thích bị người khác đùa bởn, hay là cô vẫn hy vọng, chúng ta làm xong chuyện hồi nãy?”

“Tôi nói, đi vệ sinh ngay giữa đường cái, giữa đường đó, tôi không làm được.”

Hoắc Vi Vũ giải thích, dò xét nét mặt của Cố Cảo Đình. Mắt anh ta trầm xuống, như tu la địa ngục. Bá khí toát ra ngoài. Phảng phất giống như đế vương, ai dám chống đối, đầu liền lìa khỏi cổ.

Hoắc Vi Vũ bị anh nhìn đến run rẩy, đẩy anh ta ra, nhưng không đẩy được, có thể cảm giác được cơ thể cường hãn ẩn sau bộ âu phục, như giã thú có thể tấn công bất kỳ lúc nào.

“Được rồi, tôi đi là được chứ gì.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ bước xuống xe, đi ra đường cái. Đi được chút thì quay đầu, thấy Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn cô, giống như chim ưng nhìn mồi. Khóe miệng Hoắc Vi Vũ co quắp, không muốn bị người đàn ông nhìn thấy cô đi vệ sinh, yêu cầu nói:

“Anh quay lưng ra.”

Cố Cảo Đình không động đậy, mặt tĩnh bơ lạnh lùng nói:

“Cô có một phút, không làm, tôi sẽ giúp cô làm.”

Hoắc Vi Vũ cười một tiếng, giận quá hóa cười, tựa vào hàng rào:

“Được, anh đến giúp tôi làm đi.”

Cố Cảo Đình chậm rãi đi về phía cô, giống như đạp lên chuông, mặt đất, lưu lại một chút cát bụi mờ ảo.

Hình ảnh anh ẵm cô đi vệ sinh hiện ra trong đầu của Hoắc Vi Vũ. Thôi được rồi, đại trượng phu co được giản được, chỉ là đi vệ sinh ở ngoài trời thôi mà.

“Để tôi tự làm.”

Hoắc Vi Vũ quay lưng, vén quần lên, ngồi xuống, lông mày dựng ngược lên. Bực bội, ảo não. Cô thật muốn chui xuống hố. Coi như Cố Cảo Đình quay lưng, nhưng cô vẫn có thể cảm thấy hơi thở của hắn, khí tức cường đại tràn ra bốn phương tám hướng, vây cô lại, không có đường ra.

“Qua một phút rồi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hắn Vi Vũ giật nảy mình, liền bị hắn xách lên. Cô còn chưa kịp chạy, anh ta đã nắm cằm của cô, xoay mặt cô qua, hung hăng hôn vào môi của cô, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai tiến vào miệng cô, ngậm lấy lưỡi đỏ, một chút cơ hội thở dốc cũng không cho.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lắc eo ngăn cản.

“Cố Cảo Đình, tôi chưa tắm.” Hoắc Vi Vũ thét to.

“Không chê cô dơ.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Lưng Hoắc Vi Vũ cứng ngắc, bật thốt lên:

“Nhưng tôi chê anh bẩn.”

Cố Cảo Đình run lên, mắt lướt qua sát khí, lạnh lùng nói:

“Vậy ai không bẩn? Ngụy Ngạn Khang sao?”

Cô đã thuận lợi chọc giận anh ta.

Cố Cảo Đình vứt cô xuống ghế sau xe. Anh lưu loát cởi dây nịt ra. Theo bản năng Hoắc Vi Vũ quay sang chỗ khác. Cố Cảo Đình nắm chặt cằm cô, quay mặt cô sang đối diện anh, ra lệnh:

“Không được nhắm mắt, không cho phép không nhìn, mở to hai mắt ra nhìn rõ ràng người ở với cô là ai!”

“Cố Cảo Đình, tôi không muốn, đây là anh ép buộc tôi.” Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh quát lên.

“Ép buộc? Sửa lại một chút, chúng ta là vợ chồng, cô có nghĩa vụ phải thỏa mãn nhu cầu của tôi.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

“Chúng ta còn chưa phải vợ chồng thực sự đâu!” Mắt Hoắc Vi Vũ đỏ ngầu quát.

Cố Cảo Đình nheo mắt lại, trong mắt lướt qua một đạo tinh quang, tà mị lợi hại:

“Muốn danh phận đúng không?”

https://thuviensach.vn

Anh lấy điện thoại di động ra, gọi ra ngoài, ra lệnh:

“Gọi cục trưởng cục dân chính khu nhà cũ chờ lệnh! Nửa giờ sau ta đến.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Chết Chưa?

Hoắc Vi Vũ thầm nghĩ, lần này không xong rồi.

Giả bộ tới tháng? Tới tháng thì phải có máu, hiện tại cô không có.

Ngụy trang đau bụng? Cố Cảo Đình là hạng người gì, rất thông minh, liếc một cái là có thể nhìn thấu, bị anh ta xem thấu, chính mình xui xẻo thêm!

Hoắc Vi Vũ nghĩ ra N phương pháp, đều bị cô bác bỏ hết.

Trong lúc đó, bất tri bất giác, Cố Cảo Đình đã đến cửa khu nhà cũ.

Cô thấy Thái Nhã đứng trước cửa nghênh đón, mặt sầu thảm, nóng nảy đi tới đi lui, cô nhếch lông mày lên, tò mò.

Chẳng lẽ cô sử dụng Hồng Hoang Lực, chuyện chuyển biến tốt.

Cố Cảo Đình vừa xuống xe, Thái Nhã liền xông đến, lo lắng nói:

“Cảo Đình, xảy ra chuyện rồi, Mai Lâm tự sát.”

Mai Lâm? Thiên kim của Mai tướng quân?

Là vị hôn thê dự định của Cố Cảo Đình trong truyền thuyết đây mà, chẳng qua là bị can thiệp một chút, đời thứ tư, liền trở thành cô.

https://thuviensach.vn

Mặt Cố Cảo Đình không cảm xúc đi vào biệt thự, lạnh nhạt nói:

“Chết chưa?”

“Chưa.” Thái Nhã trả lời.

Cố Cảo Đình ngồi xuống sofa, ánh mắt rét lạnh liếc Thái Nhã, như tư thế của một quân vương:

“Vậy thì chờ ả chết rồi hãy báo cho ta.”

Thái Nhã: “…”

Cố Cảo Đình nhìn Quách phó quan ra lệnh:

“Có thể gọi cục trưởng cục dân chính đến rồi.”

“Không đúng, Cảo Đình, Mai Lâm tự sát vì con, hiện tại Mai tướng quân biết con hủy hôn, lấy thân phận của Mai tướng quân, sợ hắn hại con, ảnh hưởng tới sự nghiệp của con, thêm một người bạn còn tốt hơn thêm một kẻ địch.” Thái Nhã khổ tâm nói.

Khóe miệng Cố Cảo Đình giật giật, lạnh bạc nói:

“Người hại tôi rất nhiều, nhưng chưa có ai thành công, hơn nữa, tôi đồng ý kết hôn với con gái hắn khi nào?”

Sắc mặt Thái Nhã tái nhợt.

Đúng là bà chủ trương tác hợp mối hôn sự này. Cố Cảo Đình cũng chưa hề tỏ thái độ, bà cứ định làm như vậy, không nghĩ đến Hoắc Vi Vũ xuất hiện làm cản trở kế hoạch của bà.

Hoắc Vi Vũ thấy ánh mắt Thái Nhã tràn ngập oán niệm trừng nàng, đôi mắt đảo quanh, lóe lên một tia gian xảo.

https://thuviensach.vn

Cô tách ra khỏi Cố Cảo Đình.

“Là tại anh trầm mặt mới làm người ta hiểu lầm đấy, Cố tư lệnh, không phải anh nên đi nói rõ ràng sao?”

Hoắc Vi Vũ vòng tay trước ngực, chỉ tay nói.

“Giải thích?” Cố Cảo Đình cười lạnh một tiếng, không kiên nhẫn nói:

“Tôi không cần phải đi giải thích với người mình không quen!”

“Tôi không hi vọng sau khi cưới chuyện này còn dây dưa không rõ.” Hoắc Vi Vũ nói.

Trong nháy mắt Cố Cảo Đình đứng lên, khí thế cường đại áp bức tràn ngập căn phòng.

Hoắc Vi Vũ tự giác bỏ tay xuống.

Anh ta từ trên cao nhìn xuống cô, trầm giọng nói:

“Yêu cầu của cô hợp tình hợp lý, tôi sẽ xử lý chuyện này sạch sẽ, hi vọng trước hôn nhân cô cũng xử lý sạch sẽ chuyện của cô.”

Cô có thể nói, cô muốn xử lý anh ta sạch sẽ sao?

Cố Cảo Đình nhanh chân bước ra cửa, lúc đi qua Quách phó quan, ra lệnh:

“Ở nhà trông trừng cô ấy, nếu như lại để cô ấy chạy trốn, ngươi có thể về quê làm ruộng, ta không nuôi phế vật.”

Hoắc Vi Vũ: “…”

Nhìn Cố Cảo Đình đi, khí tức rét lạnh của anh ta vẫn còn lưu lại, khiến người ta không thả lỏng được.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn sắc mặt Thái Nhã cực kém.

“Cô đã dùng thủ đoạn gì, khiến Cố Cảo Đình từ bỏ sự nghiệp đi cưới cô? Dì của Mai tướng quân là vợ tổng thống đấy.” Thái Nhã không bình tĩnh chất vấn.

“Tôi cũng rất hiếu kỳ, lần sau nhớ hỏi Cố Cảo Đình một tiếng, tránh nói tôi dùng thủ đoạn mê hoặc, không cùng cấp bậc. Mặt khác…”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Toàn Diện Truy Nã, Bắt Được Cô Giết Chết

Hoắc Vi Vũ nhìn lướt qua nhà Thái Nhã, nở ra nụ cười quyến rũ, “Phiền chỉ cho một chút, WC ở nơi nào?”

“Hừ, loại người như cô, đừng làm dơ toilet nhà tôi. Bà Bảo, mang cô ấy đi WC hoa viên bên kia.” Thái Nhã khinh thường nói.

“vâng, phu nhân.” Bà Bảo hướng hoa viên đi đến.

Hoắc Vi Vũ bất động thanh sắc đuổi theo, dư quang nhìn đến phụ tá Quách sĩ quan, phái bốn gã thủ hạ gắt gao đi theo cô.

“Bà Bảo, bà cảm thấy phu nhân bà hy vọng tôi gả cho Cố Cảo Đình sao?” Hoắc Vi Vũ tùy tay xé một mảnh lá cây, nhìn WC phía trước mặt, sau hồ nhỏ hỏi.

“tâm tư phu nhân không phải để hầu gái chúng tôi có thể phỏng đoán.” Bà Bảo cung kính trả lời.

Hoắc Vi Vũ cười.

Cô thích cùng người thông minh giao tiếp, “Muốn lập công không?”

“những lời này của cô là có ý gì?” Bà Bảo khó hiểu.

Hoắc Vi Vũ đem lá cây vứt trên mặt đất, liếc hướng bà Bảo nói: “Cộng thêm năm ngàn tiền boa, cho bà đổi một xe đạp điện mới.”

https://thuviensach.vn

Bà Bảo: "……"

*

Hoắc Vi Vũ vào toilet.

"Ầm" một tiếng, bà Bảo thét to: "người đâu mau tới đây, Hoắc tiểu thư nhảy vào trong hồ."

Ngoài cửa bốn người vọt vào tới, nhìn về phía cửa sổ ngoài mặt hồ, một đám nhảy xuống đi.

Hoắc Vi Vũ từ trong WC ra tới, nhận chìa khóa bà Bảo cho, gởi một cái hôn gió, nhanh chóng rời đi.

Cô cưỡi xe đạp điện, thảnh thơi chạy trong hẻm tối nhỏ.

Cố Cảo Đình quyền thế rất lớn, nếu cô lưu lại Giang Ninh, khẳng định qua không được đêm nay đã bị Cố Cảo Đình bắt được.

Ra ngoài, xe mình không thể chạy, vào ở khách sạn không thể dùng thẻ căn cước của mình, kể cả di động không thể khởi động máy.

Hoắc Vi Vũ dừng xe, gọi điện thoại ra ngoài.

"Yến Tử, em cùng chị có vài phần giống nhau, thẻ căn cước cho chị mượn dùng hai tháng, cho thuê một ngày năm trăm, thế nào?" Hoắc Vi Vũ cười nói.

"chị Hoắc, chị không đi làm công ty bên kia đã một tháng, có tiền sao?" Thường Yến lo lắng nói.

"Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, chị không phải có để dành sao? Chị có thể chi trước cho em năm ngàn, nếu như hai tháng sau còn chưa có trả lại

https://thuviensach.vn

cho em, thì em báo mất giấy tờ vậy, thế nào, không tin nhân phẩm chị sao?" Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

"Vậy bây giờ chị đến nhà em lấy đi."

Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại.

Lúc trước là cô bức Cố Cảo Đình cưới cô, hiện tại cô chạy trốn, cảm giác lật lọng.

Cô sợ Cố Cảo Đình tìm anh cả, anh hai phiền toái.

Hoắc Vi Vũ soạn một tin nhắn gởi Cố Cảo Đình.

"Ngài Tư lệnh, tôi bị chứng sợ hãi trước hôn nhân, vì an toàn cho anh, hiện tại đi ra ngoài tìm cách trị liệu, đoán chừng hai tháng sau trở về, đúng giờ phó hôn ước, chớ nhớ nhung." Hoắc Vi Vũ gởi tin nhắn đi, liền tắt máy điện thoại.

lúc Cố Cảo Đình nhận được tin nhắn của Hoắc Vi Vũ, còn ở trên đường đi dinh Mai tướng quân.

Anh nhíu chân mày, ánh mắt sắc nhọn, gọi điện thoại đi ra ngoài, lạnh lùng nói: "phụ tá Quách sĩ quan, Hoắc Vi Vũ đâu?"

"Thực xin lỗi, tư lệnh, tôi đang muốn báo cho ngài, Hoắc Vi Vũ nhảy vào trong hồ, tôi đã sai người vớt." phụ tá Quách sĩ quan khẩn trương nói.

"anh có thể đi nông thôn làm ruộng." Cố Cảo Đình trực tiếp cúp điện thoại, ra lệnh: "Toàn diện truy nã Hoắc Vi Vũ!"

Dinh Mai tướng quân

Cố Cảo Đình vừa đến, Mai Lâm nhảy nhót từ trong phòng chạy ra, nũng nịu nói: "Cảo Đình, anh rốt cuộc đã tới."

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình đứng thẳng, sắc bén nhìn ánh mắt cô, tâm tình cực không tốt, áp lực như ngọn lửa hừng hực, gương mặt căng thẳng nói: “Cảo Đình là để cô kêu sao? tuổi tác tôi và cô chênh lệch, cô nên kêu tôi là chú đi. Tôi không có cùng cháu gái mình **** đam mê.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Đã Lâu Không Gặp, Vị Hôn Thê Của Tôi

Mai Lâm cứng đờ đứng lại, sắc mặt thoáng hồng, thoáng trắng, tủi thân nói: “dì nói, muốn cho em làm con dâu.”

“Trách không được tôi đối chuyện này hoàn toàn không biết gì cả, vậy cô liền chờ dì sinh con trai thứ hai, chờ hai mươi lăm năm mà thôi, thực mau.” Cố Cảo Đình âm thanh lạnh lùng nói.

“Cố tư lệnh, anh đây là có ý gì? Mai Lâm nhà ta không xứng với anh sao?” Mai phu nhân thực không bình tĩnh nói.

Cố Cảo Đình liếc hướng Mai phu nhân, nhếch khóe miệng lạnh băng, lạnh nhạt nói: “rõ ràng là diễn trò, nếu con gái cô gả cho tôi, tương lai sẽ là cái dạng gì sinh tồn, cô cũng không nghĩ làm con gái cô chịu ấm ức đi?”

Mai phu nhân bị Cố Cảo Đình chặn họng, trong đầu nghĩ không ra lời đáp.

Mai tướng quân đập bàn, cả giận nói: “Cố Cảo Đình, mấy năm gần đây anh quá kiêu ngạo, Ninh Xuyên còn không phải địa bàn của anh, con gái của tôi anh muốn là được, tưởng không cần liền ném sao?”

“Kia ý tứ Mai tướng quân là muốn tôi cưới con gái anh?” Cố Cảo Đình nhẹ nhàng nhìn về phía Mai tướng quân, bất động thanh sắc nói: “Tôi có thể cưới cô ấy, nhưng, trước khi cưới, tôi cũng muốn nói rõ ràng cho anh, tôighét cô ta.

https://thuviensach.vn

sau khi cưới về, nhiều lắm đặt ở trong nhà như vật trang trí, tôi một năm cũng không về nhà được mấy ngày, chuyện trên giường, tôi thực chọn đối tượng, tôi đã nói rồi, không có **** đam mê."

"Ba ba……" Mai Lâm thương tâm dậm chân, xin nói giúp.

Mai tướng quân tức giận phùng mang trợn mắt, "Cố Cảo Đình, anh đây là không coi ai ra gì, đùa bỡn cảm tình Lâm Lâm của chúng ta!"

"Tôi không có hứng thú chơi đùa cảm tình cô ấy, càng không có thời gian lãng phí ở trên người cô ấy, lúc trước khả năng các người không biết rõ tôi là dạng người gì, hiện tại hẳn đã biết, đừng tới trêu chọc tôi, anh chơi không dậy nổi." Cố Cảo Đình nói, hướng đi ra ngoài cửa.

"Người này cũng quá cuồng vọng đi, ông xã, anh là tướng quân, chị họ anh vẫn là tổng thống phu nhân, anh như thế nào có thể để Lâm Lâm chúng ta như vậy, Lâm Lâm chúng ta điểm nào không được, ngày mai em liền đi nói với chị họ." Mai phu nhân bị chọc khóc nói.

"Tổng thống ghét nhất sau lưng khua môi múa mép, Cố Cảo Đình là tâm phúc của tổng thống, được rồi, ngã một lần khôn hơn một chút đi, về sau không nên trêu chọc anh ta." Mai tướng quân bực bội nói.

"Ba ba, con thích anh ấy, con muốn gả cho anh ấy, nhóm bạn con đều biết phải gả cho anh ấy, hiện tại con như thế nào nhìn người đây." Mai Lâm khóc lóc nói.

"Con thích anh ta có ích lợi gì, làm anh ta thích con đi." Mai tướng quân hận rèn sắt không thành thép trừng mắt nhìn con gái không biết cố gắng, liếc mắt một cái, rời đi.

Một tuần sau

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ thuận lợi tới ngoại ô thành phố, lợi dụng thẻ căn cước của bạn không cố kỵ đi xe lửa, ở khách sạn, hưởng thụ ánh mặt trời tự do.

Bò bít tết ở khách sạn không tồi.

Cô muốn ăn một phần bò bít tết, nghe nhạc hay, một miếng nhỏ một miếng nhỏ cắt.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân chỉnh tề, đốc đốc đốc, như là trống nhỏ đập vào tim cô.

Hoắc Vi Vũ có loại dự cảm không lành, ngẩng đầu.

Hai hàng binh lính cầm súng chạy bộ tiến vào, vây kín ở chung quanh cô.

Ngay sau đó đi vào là người trên bả vai hai gạch hai sao Trung tá, ánh mắt sắc bén đảo qua toàn bộ, nghiêm túc nói: “Người không liên quan lập tức rời khỏi nơi này, nếu như nói ra ngoài nửa câu, ngục giam sẽ là nhà của các người vĩnh viễn.”

Vừa dứt lời, những người nguyên bản ở đó ăn cơm, nhanh như chớp toàn bộ chạy hết.

Hoắc Vi Vũ cũng muốn rời đi, đứng lên.

Vây quanh người cô hai mươi binh lính chỉnh tề chạy đến cửa, đứng thành hai hàng, Ở giữa chừa ra một con đường.

Cố Cảo Đình đi đến, mặc áo khoát màu đen, cao lớn uy mãnh, thẳng xuống ống quần là giày da cao cổ màu đen, nện bước hơi nặng, lãnh khốc, nhẫn nhịn.

Theo anh tiến vào, nhiệt độ đại sảnh phảng phất lạnh thêm hai độ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Người Đắc Tội Ta, Sống Không Bằng Chết

Trung tá kéo ra ghế dựa đối diện Hoắc Vi Vũ, cung kính đứng ở một bên.

Cố Cảo Đình ngồi xuống dưới, dựa vào ghế.

Một đôi mắt rét lạnh đen nhánh như mực mãnh liệt khóa cô, phảng phất đến từ địa ngục lạnh lẽo.

Hoắc Vi Vũ khẩn trương tim đập nhanh hơn.

Anh ở đây, cô trốn không thoát.

Anh hiện tại rất giống mãnh thú sắp thức tỉnh, tùy thời đem cô nuốt vào trong bụng.

Hoắc Vi Vũ mạnh mẽ trấn định xuống, nâng cằm lên, ngồi vào vị trí, cầm ly rượu vang đỏ, lắc lắc, nói: “Nghe nói tư lệnh làm việc mạnh mẽ vang dội, quả nhiên danh bất hư truyền.”

Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, trong mắt lại không có nửa điểm ý cười, “cô nghe nói chỉ có nhiêu đó sao? Ví dụ như, giống như Satan thị huyết tàn nhẫn, tính toán chi li, có thù tất báo, người đắc tội ta, chắc chắn sống không bằng chết……”

Hoắc Vi Vũ đem cái chén để ở trên bàn, ầm một tiếng, cắt đứt lời của anh.

https://thuviensach.vn

Cùng Cố Cảo Đình đấu tâm lý, tuyệt đối là bảo hổ lột da, cô không phải đối thủ.

“Anh muốn thế nào?” Hoắc Vi Vũ hỏi trắng ra.

Cố Cảo Đình liếc cô một cái nhìn bò bít tết ở giữa bàn, “đút tôi.”

Hoắc Vi Vũ hồ nghi nhìn anh, “Nếu tôi không đút?”

“Cô có nghe nói tôi nuôi một đàn sói, đó là sự thật.” Cố Cảo Đình hung ác nham hiểm nhìn lại cô.

Hoắc Vi Vũ minh bạch, nắm lên dao nĩa, nhanh chóng cắt bò bít tết, lấy một cục, dùng sức xiên xuống, biểu đạt chính mình không vui, đưa tới trước mặt anh.

Cố Cảo Đình không có ăn, lạnh buốt nhìn cô, châm chọc nói: “Hoắc Vi Vũ, cô sẽ không hầu hạ đàn ông sao?”

Hoắc Vi Vũ gợi lên khóe môi quyến rũ, “Tức cười, tôi chỉ làm cho đàn ông phải hầu hạ tôi.”

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua một tia sáng, cắn thịt bò, tay lớn đè ót cô, đem thịt bò đút đến trong miệng cô.

Hoắc Vi Vũ cả kinh, chính là mới vừa cắn thịt bò, anh liền hôn lên môi cô, đầu lưỡi ở trong miệng cô cường thế giảo hợp.

Cô ngay cả không khí cũng không hô hấp được, chung quanh thân thể đều là mùi của anh, cô muốn tránh ra, lại tránh không thoát được, anh ngược lại càng hung mãnh mà đem đầu lưỡi cô ở trong miệng hút.

Hút đầu lưỡi đến chết lặng, mùi máu tươi ở trong miệng lan tràn.

https://thuviensach.vn

Anh lúc này mới buông cô ra, đôi mắt phẫn nộ liếc hướng cô, cười lạnh một tiếng, đứng lên, đối với trung tá phân phó nói: “Đem cô ấy trói về đi, ném vào rừng thông âm u, trong vòng 3 ngày để cô tự sinh tự diệt.”

“Um, cấp cho hai gói băng, tôi hai ngày này hẳn là mau tới.” Hoắc Vi Vũ lười biếng xoay nĩa trên tay nói.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, đôi tay chống ở trên bàn, khuôn mặt tuấn tú áp bách tính tới gần cô, “cô nhắc nhở tôi, cô hiện tại là ở thời kỳ an toàn sao?”

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô lại vác đá nện chân mình.

Cố Cảo Đình ý tứ lợi hại, toàn bộ dung nhan tỏa sáng rạng ngời, mê hoặc vạn phần, nửa thật nửa giả nói: “Hầu hạ tốt, có lẽ, tôi suy xét một chút, cho cô không cần đi rừng thông âm u.”.

“Tôi yêu thiên nhiên, rừng thông âm u, nghe tới rất làm người hứng thú.” Hoắc Vi Vũ mỉm cười trả lời.

Cố Cảo Đình sắc mặt sa sầm xuống, gắt gao nhìn chằm chằm cô, nắm cằm cô, “Vậy cô hẳn là bảo dưỡng rừng rậm rất tốt, tôi cũng muốn được thưởng thức, khe nhỏ không nước, ấp ủ không ra tự nhiên! trung tá Thượng, mang cô đi phòng tôi.”

Hoắc Vi Vũ ý thức được câu anh nói kia là có ý tứ gì, mặt lập tức căng đến đỏ bừng.

Trước kia không hiểu biết, tiếp xúc vài lần ngắn ngủi, cô cảm thấy, Cố Cảo Đình trong tưởng tượng của cô thực không giống nhau.

https://thuviensach.vn

Anh kiềm chặt như vậy, ba vị hôn thê của anh là chết ở trên giường anh hay sao?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Tư Lệnh Đang Nổi Nóng

Cố Cảo Đình phẫn nộ đi ra ngoài,giám đốc khách sạn chưa thấy qua Cố Cảo Đình, nơm nớp lo sợ tiến lên hỏi: “Chào anh, khách hàng khác đều bị anh đuổi đi, có phải hay không anh thế bọn họ trả tiền?”

Cố Cảo Đình rét lạnh nhìn về phía giám đốc khách sạn.

Giám đốc khách sạn cho rằng Cố Cảo Đình là muốn quỵt nợ, ngăn cổ họng, lớn tiếng nói: “Anh có phải muốn quỵt nợ không? tôi biết cục trưởng cục cảnh sát, tôi sẽ đi viện kiểm sát tố cáo các anh.”

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, ung dung giơ tay lên.

Trung tá tiến lên, cúi đầu nghe phân phó.

“bồi thường gấp mười lần tổn thất cho khách sạn, mặt khác, khách sạn này cho người mang thẻ căn cước giả vào ở, thu thập đủ chứng cứ, ngày mai niêm phong.” Cố Cảo Đình lạnh giọng phân phó, lập tức đi đến ngoài cửa.

giám đốc khách sạn sắc mặt tái nhợt, ý thức được Cố Cảo Đình không phải nói giỡn, muốn chạy đi lên cầu tình.

trung tá ngăn cản giám đốc khách sạn đi, cảnh cáo nói: “tư lệnh nhà ta là người nào, ngài muốn anh sống thì sống, muốn anh chết thì chết, khách sạn các anh lưu giữ tội phạm truy nã quan trọng của quân đội chúng ta, chỉ là

https://thuviensach.vn

niêm phong, coi như đã lợi, không nghĩ ngồi tù, liền ít nói lời vô nghĩa, tư lệnh đang nổi nóng.”

Hoắc Vi Vũ xách theo túi xách, đi theo sau trung tá Thượng, thấy hết thảy.

Cố Cảo Đình tàn nhẫn, dứt khoát, quyết đoán, lãnh khốc, một giây, liền dồn người vào chỗ chết.

Cô có một loại cảm giác chết chắc rồi.

*

Nửa giờ sau, Hoắc Vi Vũ đứng ở ngoài cửa phòng tổng thống của khách sạn Hi Hư Đốn.

trung tá Thượng ấn chuông cửa.

Cửa mở ra.

Cố Cảo Đình đứng ở cửa, anh mới vừa tắm xong, tóc vẫn còn ướt, giọt nước đậu ở trên vai anh, theo đường cong cơ thể, không có xuôi vào khăn tắm.

Mà khăn tắm, chỉ là vây quanh ở trên bụng.

Cô có thể xem cơ bắp bụng anh tám múi, cùng với đường gợi cảm thân thể của đàn ông trưởng thành mê hoặc, lại tràn ngập hứng thú nguy hiểm.

Cố Cảo Đình xoay người, rót một ly rượu vang đỏ.

Hoắc Vi Vũ đi vào.

trung tá Thượng cung kính đem cửa phòng đóng lại.

Két một tiếng.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lưng đều cứng ngắt.

Cố Cảo Đình cầm ly rượu dựa vào trên quầy bar, ánh mắt âm u đánh giá cô, âm thanh lạnh lùng nói: “Biết mình phải nên làm như thế nào đi."

Hoắc Vi Vũ do dự ba giây, lưu loát cởi ra váy ngoài, ném tới trên sô pha.

Cố Cảo Đình nhìn từ trên xuống dưới cô, trong mắt không có một chút tình, ánh mắt dừng ở vị trí phía dưới cổ cô, phê phán nói: “Có chút nhỏ.”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, trêu ghẹo quá mức, lạnh nhạt nói: “Vú rất lớn, lại còn có 4 cái đầu R, để anh lựa chọn. Mẹ cũng không bao giờ lo lắng anh chưa trưởng thành.”

“Hoắc Vi Vũ, tôi thật nên đem cô thuốc câm.” Cố Cảo Đình lãnh lệ nói.

“Kêu không ra tiếng, không biết còn tưởng rằng cố tư lệnh không được chứ, còn là nghĩ lại rồi sau đó được, anh cảm thấy thế nào?" Cố Vi Vũ cười nói.

“Một hồi sẽ cho cô biết tôi rốt cuộc có được hay không? Đi tắm rửa.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ lui không thể lui, dù sao, là phải gả cho anh.

Quyết tâm, cô đi vào phòng tắm, mới cởi BRA, Cố Cảo Đình đi đến.

ánh mắt anh sáng lạnh nhìn về phía cô.

Hoắc Vi Vũ theo bản năng đôi tay che đậy.

Chỉ mất một giây, anh liền đứng ở trước mặt cô, nắm eo cô, kéo đến trong lòng ngực chính mình, cúi người, mạnh mẽ hôn lên môi cô.

Da thịt cùng da thịt tiếp xúc.

https://thuviensach.vn

Nhiệt tình của anh giống như ngọn lửa đốt da thịt cô.

Cô run rẩy, khẩn trương, muốn chạy trốn.

Hết lần này tới lần khác, bàn tay anh rất mạnh mẽ, cô căn bản trốn không thoát.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Nhìn Thật Kỹ Cho Tôi

Cố Cảo Đình hôn càng ngày càng mãnh liệt, cô thở gấp một chút cũng không được.

Khí tức đàn ông bao phủ toàn bộ phòng tắm.

Nhiệt độ càng ngày càng tăng.

Bàn tay anh giữ chặt eo của cô.

Coi như cách lớp khăn tắm, anh mạnh mẽ bộc phá như phải chiếm lấy tất cả.

Hoắc Vi Vũ như nhũn ra, không biết từ lúc nào bị anh đè lên trên tường.

Cố Cảo Đình cọ sát vào cô, còn kém một bước chân liền tiến tới cửa.

"Đông, đông, đông." Tiếng gõ cửa dồn dập vang lên.

Hoắc Vi Vũ khôi phục lý trí, khép thật chặt hai chân, đẩy bả vai anh ra, nhắc nhở: "Có người tìm anh."

Cố Cảo Đình cầm khăn lông vứt ở cửa, giận dữ hét: "Cút."

"Tư lệnh, Tổng thống điện khẩn, anh phải đến gấp." Thượng Trung tá liều chết báo cáo.

https://thuviensach.vn

"Để cho ông ta chờ." Cố Cảo Đình mục sắc tinh hồng nhìn về Hoắc Vi Vũ, ác liệt hỏi: "Cô hi vọng tôi muốn cô sao?"

Anh hỏi những lời này, thật giống như, nếu cô nói muốn thì anh sẽ làm chuyện đó trước.

"Đàn ông một khi tinh trùng lên óc thì đều không còn lý trí phải không?" Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

"Đồ không biết điều." Cố Cảo Đình cúi người, cắn một cái ở trên môi cô.

Hoắc Vi Vũ bị đau, bực bội hừ một tiếng.

"Âm thanh thật là êm tai." Anh không lạnh không nhạt, trong mắt tràn đầy tà nịnh, lại mang ý châm chọc.

Hoắc Vi Vũ tức giận trong lòng, kiễng mũi chân lên, cắn lên trên bờ môi của anh, nhưng không buông ra, cố ý cắn đến chảy máu, dùng sức hút.

Cố Cảo Đình sắc bén nhìn cô, không nói tiếng nào.

Hoắc Vi Vũ nhất thời cảm thấy không thú vị, nhả ra, phản kích nói: "Anh lãnh đạm sao? Như vậy cũng không kêu."

"Muốn nghe à? Buổi tối phục vụ tốt trở lại, liền cho cô nghe, nhưng mà với khả năng hôn kém cỏi của cô hay là đừng nằm mơ nữa đi." Cố Cảo Đình châm chọc nói, kéo khăn tắm ra, vứt xuống bồn nước.

Anh đứng dưới vòi hoa sen, mở nước lạnh ra.

Nước dọc theo bả vai anh, xuyên qua khu rừng phía dưới.

Hoắc Vi Vũ liếc mắt liền thấy anh như vậy...

Thật giống như vũ khí, lực sát thương cực mạnh.

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên cô thấy cái đó.

Gan có lớn hơn nữa cũng vẫn bị hù dọa, theo bản năng, quay mặt đi chỗ khác.

Cố Cảo Đình gắt gao giữ lấy cô, trong mắt lóe lên duệ quang, cầm cằm của cô, lạnh giọng ra lệnh: "Làm gì mà nhìn một nửa cũng không nhìn, nhìn cho tôi!"

Hoắc Vi Vũ dở khóc dở cười.

Cố Cảo Đình đúng là bá đạo không ai bằng.

Cô gạt tay anh ra, thoải mái nhìn chằm chằm, giọng nói khinh bỉ: "Yêu, tiểu đệ đệ mỗi giây giảm một centimet, ba giây liền không nhìn thấy nữa nha."

Cố Cảo Đình: "..."

"Trợn to mắt chó của cô nhìn cho thật kỹ, tôi là ba centimet sao? Hàng chục cũng phải là con số 2." Cố Cảo Đình cả giận nói.

"Xin lỗi a, tôi không phải chó, không có mắt chó." Cô liếc về hướng anh, cười toe toét, "Anh đúng là hai nhưng co lại cũng thật là triệt để nha, cái này gọi là thâm tàng bất lộ sao?"

"Cút." Cố Cảo Đình cả giận nói.

"Yes sir!" Hoắc Vi Vũ sảng khoái đi ra cửa.

Cố Cảo Đình cắn răng, "Quay lại đây!"

Hoắc Vi Vũ ngoái đầu lại, liếc nhìn anh, tầm mắt từ từ dời xuống, thở dài nói: "Co lại nhỏ tinh."

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình: "..."

Anh cảm thấy bực bội, vặn mi ra lệnh: "Cô tiếp tục cút ra ngoài kia đi."

Hoắc Vi Vũ cười, tay làm động tác OK, ánh mắt xen chút dí dỏm, xoay người đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình lấy ngón tay vặn sống mũi.

Anh quyết định, một ngày nào phải dùng cách thức nào đó giết chết cô.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Làm Sao? Sợ Tôi?

Cố cảo Đình cầm chiếc khăn tắm mới trên giá, lòng bàn chân đạp phải quần của cô, anh nhanh chóng gom lại vứt vào bồn nước cùng cái khăn tắm kia.

Cô không mặc gì đã đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình mở cửa.

Hoắc Vi Vũ xé khăn trải giường, vây ở trên người, trong tay cầm điều khiển từ xa, ngồi ở trên giường, hai chân bắt chéo nhau, xem ti vi.

Anh đi ra, cô cũng không liếc mắt nhìn đến anh.

Môi Cố Cảo Đình mím lại thành hình chữ nhất, mắt sáng như đuốc, trầm giọng nói: "Cho cô hai lựa chọn, đến rừng Hắc Tùng, hoặc là ở chỗ này chờ tôi trở lại "

Hoắc Vi Vũ liếc nhìn anh, ném điều khiển từ xa lên giường, đứng lên, "Nếu như dựa theo chỉ số nguy hiểm, tôi đi rừng Hắc Tùng an toàn hơn. "

"Tại sao cảm thấy ở chung với tôi nguy hiểm? Sợ tôi làm gì cô sao?" Cố Cảo Đình đi về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy áp lực gấp bội, lưng cứng ngắc, hỏi ngược lại: "Không phải anh để cho tôi lựa chọn sao? "

https://thuviensach.vn

"Hoắc Vi Vũ đừng quên người buộc tôi cưới cô chính là cô, chuyện này thì tính là gì?" Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, đứng ở trước mặt cô như là một con sư tử dũng mãnh.

"Phụ nữ quá dễ dàng ngả vào lòng đàn ông sẽ không được quý trọng, không phải sao? " Hoắc Vi Vũ hỏi.

Cố Cảo Đình nhếch mép một cái, ánh mắt càng thêm lạnh thấu xương, "Trò chơi mới bắt đầu, cô liền không chơi nổi nữa rồi. Thượng trung tá! "

Ngoài cửa “tích” một tiếng.

Cố Cảo Đình tiện tay phủ chăn lên trên người Hoắc Vi Vũ, che chắn cô thật cẩn thận.

Thượng trung tá đi vào, trong tay đang cầm một bộ quân phục màu xanh lục, gật đầu.

Cố Cảo Đình lưu loát mặc vào.

Dáng dấp anh đồ sộ uy mãnh, anh sau khi mặc quân phục trở nên cương trực công chính, đẹp trai nghiêm nghị.

Khuôn mặt góc cạnh cương nghị, toát lên vẻ thanh quý đặc biệt là khí chất lạnh lùng, dường như có thể theo gió vượt sóng, tung hoành nghìn dặm, kẻ thù vừa nghe thấy đã sợ mất mật, nhưng lại khiến cho phụ nữ điên đảo.

Thân phận đệ nhất mỹ nam của anh quả nhiên không phải hư danh.

"Tư lệnh, làm thế nào với Phu nhân bây giờ?" Thượng trung tá xin chỉ thị.

"Cho cô ấy một bộ quần áo rồi đưa vào rừng Hắc Tùng, đợi cô ấy nghĩ rõ ràng sau này nên làm thế nào thì hãy thả ra." Cố Cảo Đình quyết tuyệt nói,

https://thuviensach.vn

lạnh lùng liếc mắt nhìn Hoắc Vi Vũ, đi nhanh ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ thò đầu ra coi chừng Cố Cảo Đình đi, hỏi Thượng trung tá: "Trong rừng Hắc Tùng không có độc xà hay mãnh thú gì chứ? "

"Thật ra Tư lệnh đã thả nuôi năm mươi con chó sói ở trong đó" Thượng trung tá không thay đổi sắc mặt nói.

"Anh ta có phải biến thái rồi không?" Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh bật thốt lên.

"Kẻ thù của chúng ta còn đáng sợ hơn so với chó sói, tất cả binh lính cũng sẽ ở trong rừng Hắc Tùng huấn luyện tăng cường một tuần." Trung thượng tá nghiêm nghị nói.

"Tôi không phải là binh lính của các người, tôi là phụ nữ tay không tấc sắt" Hoắc Vi Vũ vặn lông mi nói.

"Tư lệnh nói chỉ cần đến lúc cô biết được lựa chọn sai lầm của mình thì có thể thả cô ra ngoài. Phu nhân, vì tìm cô trong một tuần này Tư lệnh đã lãng phí rất nhiều tinh lực, tài lực, nhân lực, diễn tập cũng trì hoãn, xin cô đừng làm cho Tư lệnh tức giận, nếu không hậu quả thực sự rất nghiêm trọng. " Thượng trung tá nhắc nhở.

Cô chẳng muốn chọc giận Cố Cảo Đình, cô chỉ muốn chạy trốn.

Cô suy nghĩ một chút, trong vòng hai ngày nữa, nàng dì của cô sẽ tới, kéo dài từ bốn đến bảy ngày, nếu cô ăn kem với các thứ linh tinh, có thể kéo dài đến vài ngày nữa mới kết thúc.

Bây giờ có thể chốn được một ngày chính là một ngày.

"Tôi đã thần tốc tiến vào nấm mồ (hôn nhân), còn sợ vài cái đầu sói sao? Chưa từng nghe thấy phụ nữ dữ như hổ sao?" Hoắc Vi Vũ buồn phiền nói.

https://thuviensach.vn

Thượng trung tá minh bạch, "Tôi đi chuẩn bị quần áo cho phu nhân."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Biết Sợ Sao?

Trong thư phòng phủ Tổng thống.

"Nghe nói con gái Mai tướng quân tự sát vì Tư lệnh?" Tổng thống cầm ly rượu vang cao cổ, đưa cho Cố Cảo Đình, mỉm cười hỏi.

Cố Cảo Đình nhận lấy, nhấp một ngụm "Thật là chuyện gì cũng không qua được mắt Tổng thống. "

"Chuyện của cậu là chuyện nhỏ nhặt không đáng kể, nhưng đối với quốc gia mà nói đều là chuyện lớn tôi nên chú ý mới phải. Nếu ngày trước vị hôn thê của cậu là ai tôi cũng không để ý, nhưng điều kiện của con gái Mai tướng quân cũng xem là tốt, lần này cậu từ chối có phải quá tuyệt tình không!?" Tổng thống tò mò hỏi.

"Nếu là trước đây, vợ tôi là ai cũng không có vấn đề, bởi vì tôi không có hy vọng gì, nhưng hiện tại tôi muốn giữ lấy hy vọng của tôi." Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói, ly rượu đỏ song sánh, trong mắt liễm diễm, cùng kiên định quyết tuyệt.

"Lời này là như thế nào? Chiến thần tướng quân đánh đâu thắng đó của quốc gia chúng ta lại cũng có lúc tuyệt vọng?" Tổng thống trêu nói.

"Không nói chuyện này nữa. Tổng thống gọi tôi qua đây không phải chỉ để nói chuyện này chứ!? " Cố Cảo Đình trở lại chuyện chính nói.

https://thuviensach.vn

"Tôi và phu nhân phải đi công du mấy nước, chắc khoảng một tháng sau mới trở về, trong thời gian tôi không có mặt ở đây, hy vọng cậu giúp tôi quản giáo Duật Nghị thật tốt, sau khi nó tốt nghiệp, sẽ để làm chủ tịch một thành phố nhỏ, trong thời gian này không thể xảy ra vấn đề nào cả." Tổng thống cau mày nhờ cậy nói.

"Hiểu, tổng thống yên tâm." Cố Cảo Đình lãnh khốc không đổi nói.

Tổng thống giương lên nụ cười, cụm ly với Cố Cảo Đình, "Có những lời này của cậu, tôi yên tâm 100%."

Cố Cảo Đình uống một hơi cạn sạch rượu trong ly.

Anh đi ra từ phủ Tổng thống, ngồi trên chuyên cơ của mình, gọi điện thoại cho Thượng trung tá.

"Cô ấy đã nhận sai chưa? " Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

Mặt Thượng trung tá lộ vẻ khó khăn báo cáo: "Phu nhân nói cô ấy là cọp mẹ, không sợ chó sói. "

Cố Cảo Đình xuy cười một tiếng, ra lệnh:"Tôi cũng không ngờ yêu ***, đưa cô ấy lên gác lửng, nhớ kỹ ngụy trang thêm vài cái camera ẩn, bảo đảm an toàn của cô ấy, kết nối camera trực tiếp đến điện thoại của tôi "

"Vâng. "

*

Không biết có phải bởi vì hôm nay bị kinh hách hay không, lúc Hoắc Vi Vũ thay quần nhỏ thì phát hiện nàng dì tâm tâm niệm niệm của cô đã tới sớm.

Ngày đầu tiên chỉ có một chút, không nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình đã nói không cho cô mang theo cái gì, vì an toàn của bản thân, cô trộm trong phòng vệ sinh của anh một xấp giấy vệ sinh, rồi lót lên trên quần.

"Phu nhân, cô đã ở trong toilet nửa giờ rồi, chúng ta nên khởi hành đi rừng Hắc Tùng thôi. " Thượng trung tá thúc giục.

"Gấp cái gì, cũng không phải chạy đi đầu thai." Hoắc Vi Vũ kéo cửa phòng vệ sinh ra, tay lười biếng khoát lên trên tường, hỏi: "Thượng trung tá, nếu như tôi không cẩn thận trở thành bữa ăn của một con sói béo phệ thì các anh sẽ làm sao? "

"Xin phu nhân yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ an táng con sói đó thật thích đáng, trên bia mộ viết đại danh của phu nhân." Thượng trung tá nghiêm trang nói.

Hoắc Vi Vũ ném cho anh ta một cái liếc mắt, "Các anh không lo bị ngồi tù sao? "

"Chúng ta là quân nhân, hi sinh trong khi huấn luyện là quang vinh." Thượng trung tá vinh dự nói.

"Nhưng tôi không phải là quân nhân của các người, tôi là dân chúng bình dân." Hoắc Vi Vũ đè tâm tư xuống nói.

"Quân Tẩu cũng là quân. " Thượng trung tá vuốt cằm nói.

Hoắc Vi Vũ cụp đôi mắt, nhìn Thượng trung tá.

Có phải ý của anh ta cô chết cũng là đáng đời, phải không?

Cố Cảo Đình là ma vương khiến người ta xuống địa ngục, quả nhiên danh bất hư truyền.

https://thuviensach.vn

"Nếu như tôi gặp chuyện không may, truyền lại cho Cố Cảo Đình câu này." Hoắc Vi Vũ lười biếng nói.

"Nói cái gì? "

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Anh Có Thể Im Miệng

“Nếu như trở thành phân sói, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho anh ta.”

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, đi ra bên ngoài.

Khóe miệng Thượng trung tá hơi hơi dương lên.

Hoắc Vi Vũ thấy anh ta cười trộm, lông mày dựng đứng lên:

“Anh cười cái gì?”

“Một đóa hoa dại cắm trên bãi phân sói, khẳng định rất tươi tốt.” Thượng trung tá vừa cười vừa nói.

Sắc mặt của Hoắc Vi Vũ lúc trắng lúc đỏ. Tên Thượng trung tá này còn khó đối phó hơn tên phó quan lúc trước nữa.

Đi tới cửa thang máy, Hoắc Vi Vũ ấn nút xuống dưới, khoanh tay trước ngực, đứng trước thang máy, nhìn con số đang nhảy trên đó.

Thượng trung tá dơ tay ra ấn nút lên trên.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, liếc xéo nhìn Thượng trung tá:

“Anh cố ý chống đối với tôi, ấn nút lên trên, định đi lên trên tầng hả!”

https://thuviensach.vn

“Không dám thưa phu nhân, chúng ta thật sự phải đi lên, phi cơ đã đậu ở trên sân thượng rồi.” Thượng trung tá nghiêm túc đáp.

Hoắc Vi Vũ: “…”

Cô bất đắc dĩ nhìn lên trên tầng.

Trực thăng tư nhân chuyển động, tiếng mô tơ ong ong khiến cô muốn điếc.

Thượng trung tá đưa tai nghe cách âm cho Hoắc Vi Vũ. Hoắc Vi Vũ chậm chạp tiếp nhận, đeo lên lỗ tai, tựa người vào ghế, chân gác lên lên ghế phía trước.

Thượng trung tá cúi đầu cười, ngồi cạnh cô. Hoắc Vi Vũ quái lạ nhìn Thượng trung tá: “Anh lại cười cái gì?”

“Phu nhân với Tư lệnh thật sự là một cặp trời sinh.” Thượng trung tá hứng thú nói ra.

Cô với Cố Cảo Đình? Một đôi?

Hoắc Vi Vũ rùng mình một cái, quái dị nói ra:

“Xứng đôi? Giới tính xứng thì đúng hơn.”

Nữa giờ sau, phi cơ dần dần hạ xuống.

Hoắc Vi Vũ nhìn ra cửa sổ, một rừng cây dày đặc, thật âm u đáng sợ, trong lòng Hoắc Vi Vũ có chút hoảng sợ. Cố Cảo Đình thật sự vứt cô đến Hắc Tùng Lâm này sao?

Hoắc Vi Vũ nhìn Thượng trung tá, quan sát sắc mặt của anh ta.

“Nếu bây giờ phu nhân xin lỗi vẫn còn kịp.” Thượng trung tá ôn hòa nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ quay mặt sang chỗ khác, giẫm xuống dưới một cái:

“Hai chữ đó, tôi không biết đọc.”

“Phu nhân thông minh tuyệt đỉnh, một lát sẽ học được liền.” Thượng trung tá nhìn Hoắc Vi Vũ nói.

Hoắc Vi Vũ không thèm quan tâm, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Sau khi máy bay hạ cánh, Hoắc Vi Vũ lại được an bài ngồi trên một chiếc hummer đen.

“Tư lệnh bảo che mắt phu nhân lại.” Thượng trung tá lấy ra một chiếc khăn lụa màu đen.

Hoắc Vi Vũ sảng khoái nhận khăn trong tay Thượng trung tá, tự mình đeo vô.

“Ngaooo… ngaoo…ngaooo..”

Ngoài cửa sổ, một hồi tiếng sói tru truyền vào.

Chân mày Hoắc Vi Vũ cau lại, thật sự có sói.

“Anh không muốn nói gì với tôi sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi, nắm chặt dây an toàn, xoa dịu khẩn trương.

“Sói hợp tác tập thể, cùng nhau xua đuổi tấn công con mồi, đầu tiên cắn vào động mạch chủ của con người, tiếp theo cắn chặt không thả, cho đến khi con người tắt thở mới thôi, nhưng mà, bọn chúng không ăn xương, nên cũng không hoàn toàn trở thành phân sói đâu.” Thượng trung tá cố ý nói ra.

“Tôi thật sự cảm ơn nha.” Hoắc Vi Vũ bực bội nói.

“Sói ở đây đều là sói hoang, không có cho ăn…”

https://thuviensach.vn

“Ngươi có thể im miệng.” Hoắc Vi Vũ cắt lời trung tá:

“Cố Cảo Đình định để tôi ở nơi quỷ quái này bao lâu?”

“Tính khí của Tư lệnh không ai đoán được, chẳng qua, tôi đoán, chắc là để phu nhân ngây ngốc ở nơi này đến khi chịu xin lỗi mới thôi, tôi cho phu nhân một lời khuyên, đừng có chọc giận Tư lệnh, làm theo tâm ý của ngài ấy, khiến Tư lệnh dễ chịu, có thể, thu hoạch ngoài sức tưởng tượng.” Thượng trung tá cung kính nói.

“Vậy để anh ta đi chết đi.” Hoắc Vi Vũ lười nhác nói.

Xe dừng lại, tiếng sói tru xung quanh nghe càng rõ ràng.

Theo bản năng Hoắc Vi Vũ kéo bịt mắt ra, liền bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Tôi Muốn Giết Chết Anh

Trước mắt là phòng trọ được làm bằng ván gỗ, hai tầng, nhìn rất đơn sơ.

Chỗ kia, mười mấy cái đầu sói đang nhìn chằm chằm, giống như nhìn thấy con mồi.

Tay Hoắc Vi Vũ từ từ thu lại, nắm chặt thành quyền.

“Phu nhân có thể ở trên lầu, nhưng mà, hi vọng phu nhân duy trì cảnh giác, sói rất thông minh, có cơ hội là leo vào ngay, trước kia có mấy người lính nghỉ ngơi trên lầu, mất cảnh giác bị sói ăn sạch hết.” Thượng trung tá nhắc nhở.

Vành mắt Hoắc Vi Vũ đỏ ửng, nhìn Thượng trung tá, lời nói ngẹn ở cổ họng.

Thượng trung tá đợi năm giây, thấy Hoắc Vi Vũ không xin tha thứ, cười nhạt một tiếng, gật đầu, lên xe rời đi.

Xe vừa đi, chỉ còn lại một mình cô.

Hoắc Vi Vũ thấy mấy con sói kia chạy tới, không chút suy nghĩ, “bạch bạch bạch” chạy lên trên lầu, khóa cửa lại, dựa vào tường ngồi xổm xuống trong hóc, hai tay chồng lên nhau, trán đè xuống, nhắm mắt lại, điều chỉnh hơi thở và nhịp tim.

Xung quanh yên tĩnh kỳ lạ, cô có thể nghe rõ tiếng kêu của côn trùng.

https://thuviensach.vn

Mắt Hoắc Vi Vũ mở to, đập vào mắt là màu nâu đỏ của ván gỗ, trên ván gỗ trải rất nhiều rơm rạ, tản ra mùi vị nấm mốc lâu năm.

Trời dần dần tối, Hoắc Vi Vũ đứng lên, bật đèn.

Đèn đã bị hỏng, vẫn tối thui. Cô bực bội, chân đá vào khúc gỗ. Khúc gỗ lăn ra chỗ rơm rạ, từ trong đó có hai vật thể bò ra màu giống bùn đất, đầu hình tam giác.

Rắn hổ mang, có độc.

Rắn bị kinh sợ, uốn éo bò tới phía cô.

Hoắc Vi Vũ lui lại đến gần cửa. Cố Cảo Đình cũng chơi quá độc, nếu thêm mười phút nữa, trời hoàn toàn tối đen, cô tùy ý nằm lên bị rắn cắn thì sao, lúc đó chết lúc nào cũng không biết.

Cũng không biết trong đó có mấy con nữa. Cố Cảo Đình thật sự muốn cô chết!!!

“Cố Cảo Đình, tôi muốn giết anh.” Tay Hoắc Vi Vũ nắm chặt thành quyền, hét ầm lên.

Rắn chuyển hướng, tiếp tục bò đến phía cô.

Thấy rắn sắp bò đến chân, không kịp suy nghĩ, mở cửa xông ra ngoài. Chạy quá nhanh, trặc chân, té xuống lầu, nằm bẹp trên đất, mắt tối sầm, ngất xỉu.

*

Không biết qua bao lâu, Hoắc Vi Vũ mở mắt, khẽ động, chân truyền đến một trận đau nhức.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân, cuối cùng cô cũng tỉnh rồi, Tư lệnh rất lo lắng cho cô đó.” Một dì hơn năm mươi tuổi khẽ cười nói.

“A” Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng: “Anh ta cũng biết lo lắng cho tôi sao? Dì thật biết nói đùa.”

Cô ngồi dậy, chỉnh sửa tóc rối bời, nhìn xung quanh, nghi ngờ hỏi:

“Đây là đâu?”

“Bẩm phu nhân, đây là biệt thự Đông Giao của Tư lệnh, tôi tận mắt thấy ngài ôm người về, lần đầu tiên tôi thấy Tư lệnh khẩn trương như vậy.” Nữ hầu nói.

“Anh ta khẩn trương sợ tôi chết, biến thành quỷ sẽ không tha cho anh.”

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, vén chăn lên muốn xuống giường.

“Tôi luôn luôn mong chờ.” Âm thanh thâm trầm của Cố Cảo Đình từ ngoài truyền vào.

Hoắc Vi Vũ không vui nhìn anh ta.

Anh ta vẫn lãnh khốc như xưa, khóe miệng hơi nhếch lên một chút, tản ra một cỗ hương vị tà tứ, lạnh lùng nói:

“Không phải muốn giết tôi sao? Đi đường còn té lên té xuống, làm sao giết được tôi?”

Mặt Hoắc Vi Vũ đỏ lên, rất không bình tĩnh nói:

“Cố Cảo Đình, anh cài camera trên lầu? Anh theo dõi tôi?”

Anh chính là muốn thấy tôi xấu mặt mới hài lòng đúng không!

https://thuviensach.vn

“Nếu không phải vậy, cô cho rằng có thể sống trở về sao?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi ngược lại, mặt không đổi cầm cái hòm thuốc đến gần cô, nắm chặt mắt cá chân của cô, đặt lên đùi anh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Nói Lại Cho Tôi!

Dưới góc độ của anh ta, dễ dàng thấy được quần nhỏ của cô. Hoắc Vi Vũ vừa vặn bắt được ánh mắt của anh, nhưng, anh ta còn lạnh lùng dời mắt, giống như không thèm nhìn.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ, đạp anh ta ra.

Cố Cảo Đình là ai? Thiên tài trong quân đội, bất kể là mưu lược, năng lực, hay thân thủ, sắc bén không ai bằng.

Anh ngữa về sau, né công kích của Hoắc Vi Vũ.

Lúc Hoắc Vi Vũ định đá lần nữa, anh liền nắm mắt cá chân của cô, vặn một cái. Hoắc Vi Vũ đau đớn lộn một vòng, còn chưa kịp mắng chửi, môi liền bị anh chặn lại.

Nụ hôn của anh ta mạnh mẽ, bá đạo, mang theo điên cuồng ngược đãi, như trừng phạt, như muốn in hương vị của anh vào trong xương cốt cô.

Hoắc Vi Vũ liều mạng đẩy anh ra, sức lực chênh lệch, cô nghĩ đến nơi yếu ớt nhất của đàn ông, liền cong đầu gối lên tấn công tiểu đệ của anh.

Cố Cảo Đình ý thức được cô định làm gì, trong mắt loé lên một tia hung ác, ngồi lên bụng cô.

Chân không làm gì được, Hoắc Vi Vũ liền giơ tay chộp tới.

https://thuviensach.vn

Đánh bất ngờ, liền bị cô cầm được. Cái kia, như sắt thép mới ra lò, khí thế rộng rãi, tản ra hừng hực nhiệt lượng, như có thể đốt cháy lòng bàn tay của cô.

Hoắc Vi Vũ do dự một chút, tay liền bị anh giật xuống đặt ở đỉnh đầu.

Anh ta như một con sư tử, trên cao nhìn xuống, hung hăng chất vấn:

“Cô muốn làm gì?”

“Không phải anh đã biết rồi sao?” Hoắc Vi Vũ không khách khí đáp trả.

“Nếu không phải cô đang tới tháng, tôi nhất định làm cô không xuống giường được, nhìn xem ai chết trước!” Cố Cảo Đình cả giận nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn anh chằm chằm, thân thể run lẩy bẩy.

Cô biết, Cố Cảo Đình dễ dàng đồng ý kết hôn như vậy, khẳng định là không đơn giản.

Anh ta muốn hành hạ cô, tra tấn cô, trút giận cho em gái của anh.

“Là do em gái của anh đoạt đàn ông của tôi, là cô ta bắt cóc tôi, bọn anh mới là người sai!” Hoắc Vi Vũ đỏ mắt nói.

Cố Cảo Đình nắm chặt cằm của cô, lạnh lùng nói: “Ai là đàn ông của cô, nói lại cho tôi!”

Hoắc Vi Vũ mím chặt môi, quật cường không nói.

Khóe miệng Cố Cảo Đình giật giật, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo, bàn tay du di trên eo của cô, tà tứ nói:

“Có lẽ, cô muốn làm trong tình trạng này, cũng được.”

Lông mày Hoắc Vi Vũ nhíu chặt:

https://thuviensach.vn

“Anh không bằng câm thú.”

Cố Cảo Đình cúi người, cắn môi cô, hung hãn nói:

“Nếu không ngoan ngoãn, tôi sẽ cho cô biết thế nào là không bằng cầm thú! Nói, ai là đàn ông của cô!”

Mũi Hoắc Vi Vũ chua xót, nước mắt mơ hồ tràn ngập trong đôi mắt xinh đẹp của cô.

Cô luôn nghĩ rằng, sẽ kết hôn với Ngụy Ngạn Khang.

Ngụy Ngạn Khang xuất hiện vào lúc cô bất lực, khó khăn nhất, giúp đỡ cô cho cô hứa hẹn.

Vì Ngụy Ngạn Khang, cô đào hôn, làm ba ba tức chết, từ bỏ gia đình của mình, kết quả, bọn họ kết giao bảy năm, Ngụy Ngạn Khang lại lén lút vụng trộm với Cô Kiều Tuyết một năm.

Cô không còn tin vào tình yêu nữa, vì không muốn để nhị ca cùng đại ca xích mích với Cố Cảo Đình, cô mới gả cho anh ta để yên chuyện.

Nếu còn lựa chọn nào khác, cô nhất định không muốn xuất hiện trước mặt Cố Cảo Đình.

Hoắc Vi Vũ hít hít mũi, không cho nước mắt chảy xuống, trấn định nói:

“Người đàn ông của tôi là người tài giỏi hơn người, có thể cứu tôi trong biển lửa, cho tôi chỗ dựa ấm áp, để tôi không cảm thấy cô đơn, lo sợ, không phải Ngụy Ngạn Khang, thì là anh sao?”

Cố Cảo Đình cúi người, hung hăng hôn lên môi cô…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Có Liên Quan Tới Tôi Sao? Bụng Dạ Xấu Xa

Hoắc Vi Vũ bị buộc thừa nhận nụ hôn hung mãnh của anh, cơ hồ muốn đem cô cắn nuốt.

Nóng, trên trán của cô đều là đầm đìa mồ hôi.

Ba phút sau, anh mới buông cô ra thở hổn hển, bàn tay mạnh mẽ còn nắm cánh tay của cô, đem cô giam cầm ở bên trong anh.

Ánh mắt anh mênh mông giống như vũ trụ bao trùm đôi mắt lạnh lùng của cô, tàn khốc như ngưng ảnh, ra lệnh: “Nhớ kỹ, cô là phụ nữ của tôi.”

Câu này là loại tuyên bố độc tài trước thế giới, mang theo ý cảnh cáo.

Đứng dậy, kiêu ngạo hướng phòng tắm đi đến, giống như vì vua.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, ngồi ở trên giường.

Trong phòng tắm tiếng nước truyền ra tới.

Cố Cảo Đình sẽ không thật sự tắm máu anh dũng chiến đấu đi?

Đúng rồi, trên quần cô lót băng vệ sinh? Ai lót cho cô? Cố Cảo Đình?

Lúc Hoắc Vi Vũ miên man suy nghĩ, tiếng đập cửa vang lên tới.

https://thuviensach.vn

“Cảo Đình, con ở đâu? Đã xảy ra chuyện, Cảo Đình!” Thái Nhã thanh âm truyền vào,bộ dáng rất là sốt ruột.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi.

Thật đúng là chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới.

Một hồi Thái Nhã nhìn thấy cô, khẳng định muốn xé xác cô.

Cô đang kỳ kinh nguyệt, bụng hơi phát đau, không có sức lực.

Hoắc Vi Vũ từ trên giường xuống dưới, ngồi xổm xuống, nghiêng đầu, xem gầm giường rất sạch sẽ, bò đi vào, trốn tránh.

“Thịch thịch thịch.” Thái Nhã nóng nảy gõ cửa.

Cố Cảo Đình mở cửa phòng tắm ra, nhìn lướt qua trên giường, trong mắt bắn ra một ánh lạnh, lãnh khốc mở cửa.

“Cảo Đình, đã xảy ra chuyện, Mai Lâm lần này thật sự tự sát, được đưa vào bệnh viện, mất máu quá nhiều, hiện tại hôn mê bất tỉnh.” Thái Nhã lo lắng nói.

“Có liên quan tới tôi sao?” Cố Cảo Đình khắt nghiệt nói.

“Mai tướng quân có một con gái như vậy, nếu con gái đã chết, anh ấy nhất định tính ở trên đầu con, Cảo Đình, con nói làm sao bây giờ?” Thái Nhã nôn nóng trái phải bước.

“Dì không muốn cô chết, nên đi tìm bác sĩ, tìm tôi vô dụng. Còn có, anh ta tính đến trên đầu tôi, anh có thể lấy thế nào, dì quan tâm chuyện của tôi, còn không bằng quan tâm tiểu Tuyết, nó cuối tuần nên cùng Ngụy Ngạn Khang kết hôn đi.” Cố Cảo Đình âm thanh lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, chính là, dì lo lắng Mai tướng quân sẽ đối phó con.” Thái Nhã lo lắng nói.

Cố Cảo Đình mặt vô biểu tình lạnh băng, “Dì lo lắng hữu dụng sao?”

“Cảo Đình, con nếu không đi xem Mai Lâm, chờ Mai Lâm khôi phục, lại cưới con, con thành một nữa con trai của Mai tướng quân, khẳng định liền sẽ không cùng con giận chó đánh mèo, rốt cuộc thành người một nhà.” Thái Nhã kiến nghị nói.

Cố Cảo Đình nhìn về phía ngoài cửa, lạnh băng mệnh lệnh nói: “dì Long, tiễn khách.”

“Đã biết, đã biết, tôi hiện tại liền đi rồi.” Thái Nhã biết điều nói, xoay người đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình đá tới cửa, trừng hướng trên giường không có một bóng người, nắm tay nắm gắt gao, gọi điện thoại đi ra ngoài, mệnh lệnh nói: “Trong vòng một ngày, bắt cho được Hoắc Vi Vũ, cô như vậy sẽ chạy, ném vào Hắc Tùng Lâm, nếu tìm không thấy, anh cũng có thể biến.”

Hoắc Vi Vũ trong lòng run lên, Hắc Tùng Lâm kia quá khủng bố, cô không muốn đi.

“Tức giận làm gì, tôi không chạy.” Hoắc Vi Vũ từ phía dưới giường bò ra tới.

Cố Cảo Đình: “……”

Anh xem cô bò ra tới, nhíu mày, châm chọc nói: “Cô là thuộc họ chuột sao? phía dưới giường đào hang động?”

Hoắc Vi Vũ nghe anhgiễu cợt, vỗ vỗ tay, mắng trả nói: “Chui không phải đàn ông các anh thích làm sao? Tôi đây là đang lúc tránh né người không rõ

https://thuviensach.vn

bên ngoài!”

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng.

Anh hướng tới cô đi qua, nện bước thực mạnh, âm thanh lạnh lùng nói: “Cô như vậy nhận định, tôi nếu không chui, chẳng phải là cô phụ kỳ vọng của cô sao?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Làm Phụ Nữ Của Tôi, Cô Hưởng Thụ Đặc Quyền

Hoắc Vi Vũ lui về sau một bước, cẳng chân đụng phải mép giường, trấn định xuống dưới, khoanh tay trước ngực, nhìn về phía Cố Cảo Đình, "Tư lệnh không có kiến thức sao? Lúc nữ giới đang trong kỳ phát sinh quan hệ, dễ dàng cảm nhiễm vi khuẩn."

"Phải không?" Cố Cảo Đình nhếch khóe miệng, lãnh ngạo đứng ở trước mặt cô.

Anh trên thân thay chính là áo sơmi tơ lụa, hợp thể dán ở trên người anh, phác hoạ ra anh cường tráng khí lực, tràn ngập cảm giác vương giả áp bức.

Hoắc Vi Vũ có loại dự cảm không tốt, hơi hơi nhíu mày.

Cố Cảo Đình duỗi tay, ngón cái vuốt ve trên môi cô đỏ tươi, ánh mắt thâm thúy mà chuyên chú, tràn ngập tính mê hoặc, làm người cảm thấy mặt đỏ tim đập.

gần anh như vậy, Cố Cảo Đình đẹp giống như thiên thần, ngũ quan cương nghị, lập thể hình dáng, khí chất nguy hiểm, làm chung quanh hết thảy đều yên lặng xuống dưới.

Chỉ có hô hấp của anh, dừng ở trên mặt cô.

"Cô lại không ngừng há miệng?" Cố Cảo Đình sắc bén nói.

https://thuviensach.vn

Như vậy chắc chắc, như vậy cao cao tại thượng, nhìn cô, giống như nhìn xuống chính là sinh linh nhỏ yếu.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy có búa nện vào cái gáy cô, ong ong ong rung động.

“Tôi sẽ không.” Hoắc Vi Vũ buột miệng thốt ra.

Anh cúi đầu, hôn lên môi cô, lưỡi hồng dọc theo môi cô vẽ hình, lại thăm tiến trong miệng cô.

Hoắc Vi Vũ lưng cứng ngắc, vừa động đều bất động.

“Làm.” Cố Cảo Đình mệnh lệnh nói, bởi vì liền ở miệng cô nói chuyện, cường thế hơi thở cũng rơi vào trong mũi cô.

Hoắc Vi Vũ môi run rẩy, quả đấm hơi nắm lên.

Cô lần đầu tiên như vậy sợ hãi một người.

Xác thực nói, chỉ có người đàn ông này làm cô từ nhỏ liền sợ hãi.

Anh chính là ác mộng của cô.

“chân tôi bị trật, rất không tiện, Cố tư lệnh cũng không nghĩ vô tận hứng đi.” Hoắc Vi Vũ uyển chuyển cự tuyệt nói.

Cố Cảo Đình nâng cằm cô lên, hỏi: “Cô cần bao nhiêu thời gian?”

“Một tuần,” Hoắc Vi Vũ dừng một chút, đôi mắt lóe ra sửa lời nói: “Thương gân động cốt một trăm ngày.”

“Nếu không, tôi kêu bác sĩ tới kiểm tra cô một chút, xem anh nói bao nhiêu ngày?” Cố Cảo Đình âm thanh lạnh lùng nói, hiển nhiên đối với cô nói một trăm ngày không hài lòng.

“Mười ngày.” Hoắc Vi Vũ tận lực tranh thủ thời gian.

https://thuviensach.vn

“Hoắc Vi Vũ, làm phụ nữ của tôi, cô có thể kiểu cách, có thể làm nũng, có thể hưởng thụ đặc quyền, nhưng mà, tôi không cho phép có người gạt tôi, đáp ứng mười ngày sau, nhất định phải làm được, hiểu chưa?" Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ nhăn mày.

Sớm biết rằng anh thích nữ làm ra vẻ, cô hẳn là tơ liễu, hiện tại thì tốt, mười ngày sau, thật sự giúp anh làm?

Hoắc Vi Vũ tầm mắt nhìn về phía bụng anh kia đầu tiểu quái thú, ngẫm lại liền một trận ác hàn, dời đi ánh mắt.

Cố Cảo Đình sâu thẳm nhìn cô một cái, mệnh lệnh nói: “Ngồi xuống.”

Hoắc Vi Vũ xem anh đi lấy cái hòm thuốc trên tủ đầu giường, ở trên giường ngồi xuống.

Cố Cảo Đình cầm mắt cá chân cô đặt ở trên đùi chính mình, ngón tay nhẹ nhàng mà ấn chung quanh mắt cá chân cô, phun lên thuốc bột trắng Vân Nam, dùng băng vải giúp cô cố định vị trí.

Hoắc Vi Vũ không có thói quen có người nắm chân cô, đặc biệt là nơi bàn tay anh cầm, cảm thấy nóng rát, cảm giác đang thiêu đốt.

“Xong chưa?” Hoắc Vi Vũ vặn vẹo chân.

Không cẩn thận đụng tới anh cái gì kia.

Hoắc Vi Vũ không dám động.

Cố Cảo Đình sắc bén nhìn về phía cô, thắt dây cột, nghiêm túc nói: “Tiếp tục a? Như thế nào bất động? Là cố ý hay là vô tâm?”

“Không phải cố ý!” Hoắc Vi Vũ trả lời, lùi chânvề.

https://thuviensach.vn

“Kia làm việc liền mang theo đầu óc, chọc giận tôi, cô gánh vác không nổi, không muốn cô ngu ngốc khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi, về sau lộng lớn, liền phải giúp tôi diệt, hiểu không?” Cố Cảo Đình trầm giọng nói

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Cô Quan Tâm Tôi?

Sắc nhọn ánh mắt, lạnh lẽo khí chất, làm cô một chút từ chối đường sống đều không có.

Trước kia, cô chỉ là xa xa mà xem anh, liền cảm thấy giống như mùa đông khắc nghiệt băng hàn.

Anh tràn ngập nhẫn nhịn cùng lãnh đạm tiêu sát, liền liếc mắt một cái, là có thể làm người sởn tóc gáy.

Cô không muốn cùng anh tiếp xúc.

Không nghĩ tới, lần này ngẫu nhiên, làm cô đi vào thế giới anh.

Cố Cảo Đình điên đảo tưởng tượng cô, anh quả thực chính là lò hỏa sao!

Một chạm vào, liền bậc lửa, có thể bốc cháy lên hừng hực liệt hỏa, nháy mắt cắn nuốt vạn vật.

Loại người giống anh quyền thế ngập trời, lớn lên lại là đàn ông làm điên đảo chúng sinh, khẳng định có một đám phụ nữ sẵn sàng vì anhlàm ấm giường, chỉ là, anh muốn bảo mật, người bên ngoài, căn bản là không có khả năng biết.

ba vị hôn thê của anh còn không biết chết như thế nào đâu?

https://thuviensach.vn

“Cố Cảo Đình, anh như vậy phóng túng, thận chịu được sao?” Hoắc Vi Vũ hiếu kỳ nói.

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua một đạo lệ quang, “Yên tâm, bao cô có thể sử dụng đến tám mươi tuổi.”

“A.” Hoắc Vi Vũ khẽ cười một tiếng.

Cố Cảo Đình môi nhấp thành một hình dạng, “Cười cái gì? Không tin.”

“Tám mươi tuổi tôi không làm, anh tìm phụ nữ khác đi!” Hoắc Vi Vũ đứng lên.

“Liền tìm cô!” Cố Cảo Đình bá đạo nói, duỗi tay, ôm eo cô, đem cô bế lên tới.

Hoắc Vi Vũ cả kinh, đẩy cơ ngực tráng kiện của anh nói: “anh làm gì?”

Cố Cảo Đình nhìn xuống khuôn mặt nhỏ tinh xảo, mặt vô biểu tình nói: “Không phải muốn trở về sao? cô nếu là muốn ở tại nơi này của tôi cũng được.”

“Không quấy rầy anh thanh tu.” Hoắc Vi Vũ lựa chọn nói.

Cố Cảo Đình cắn răng, lạnh lẽo ôm cô ra bên ngoài đi.

Hoắc Vi Vũ xem anh sắc mặt không tốt, rõ ràng là mùa hè, cô lại cảm thấy trên da thịt có chút lạnh lẽo.

Chỉ chốc lát, anh ôm cô đi tới ngoài cửa.

Ngoài cửa, đứng mười hai thị vệ.

Cố Cảo Đình xuất hiện, bọn họ đều thẳng eo, tựa như trang nghiêm túc mục điêu khắc giống nhau.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng mở ra cửa sau một chiếcxe Hummer, cung kính đứng ở bên xe.

Hummer không có bảng số xe, cửa sổ xe đều là màu đen.

Cố Cảo Đình đem cô đặt ở sau xe, xoay người, đối với trung tá Thượng phân phó nói: “Các ngươi không cần đi theo.”

“Chính là tư lệnh……”

“Đây là mệnh lệnh.” Cố Cảo Đình ngắt lời nói, mở ra cửa xe ghế điều khiển, nghiêng người ngồi vào ghế tài xế, nhất phái tự phụ, lái xe, nghênh ngang đi.

Dì Long đi đến bên cạnh trung tá Thượng, nhìn xe Cố Cảo Đình càng ngày càng xa, nói: “Tôi còn là lần đầu tiên nhìn thấy thiếu gia mang phụ nữ trở về, còn ôm cô thời gian lâu như vậy.”

“cô gái này là ớt hiểm cay, khó đối phó.” Trung tá Thượng lắc đầu phán đoán nói.

“Trách không được thiếu gia thích ăn ớt cay, thiếu gia nhà của chúng ta từ nhỏ chính là vạn người mê, thực chiêu con gái thích, tôi xem đâu, ớt hiểm cay kia sẽ thích thiếu gia.” Dì Long mỉm cười chờ mong nói.

Trung tá Thượng biểu tình ngưng trọng, thở dài một hơi, nói: “Trên thế giới chia làm ba loại người, đàn ông, phụ nữ, nữ cường nhân.”

Dì Long: “……”

Trên xe

Hoắc Vi Vũ liếc mắt Cố Cảo Đình một cái.

https://thuviensach.vn

Anh không nói lời nào, sắc mặt lãnh khốc, ánh mặt trời từ cửa sổ tiến vào, rơi vào gò má tuấn tú của anh, một bên mặt bao phủ ở dưới bóng tối.

“Mai Lâm tự sát, vẫn còn hôn mê, chúng ta ở nơi này kết hôn đình đám, anh sẽ không sợ Mai tướng quân cắn chết anh?” Hoắc Vi Vũ nhìn ngoài cửa sổ, nhìn như vô tình hỏi.

“Cô quan tâm tôi? Còn là hối hận tìm kiếm lý do cùng tôi kết hôn?" Cố Cảo Đình lạnh băng hỏi, ánh mắt sắc bén nhìn về phía trước, giống như mang đao.

Chỉ cần cô trả lời sai, liền sẽ bị anh lăng trì.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Anh Mới Là Cẩu

Hoắc Vi Vũ đơn giản không nói lời nào.

Cố Cảo Đình nhíu mày, nơi đèn đỏ, dừng lại xe, nhìn về kính phía sau xe.

Hoắc Vi Vũ chính nhìn một đôi cha con.

Người cha hắn là đưa con gái đi trường học.

Anh ở ven đường mua cơm sáng, một bên nhìn đường, một bên nắm tay con gái, bên kia còn phải cho con gái chùi miệng, trong ánh mắt người cha tràn đầy từ ái cùng thích.

Trên thế giới này, không có thể so ba ba cùng với người yêu mình, đó là vô tư nhất, sủng nịch nhất, khoan dung yêu nhất.

Hoắc Vi Vũ hơi hơi giơ lên khóe miệng, cô chán chường hạng nhất, vài phần dịu dàng.

Cố Cảo Đình ánh mắt nhu vài phần, hỏi: “cô đói bụng?”

Hoắc Vi Vũ thu hồi ánh mắt chính mình.

Cô cũng không muốn cùng anh dùng cơm.

https://thuviensach.vn

“Tôi cảm thấy, trong chính trị thêm một người bạn, tốt hơn thêm một kẻ thù.” Hoắc Vi Vũ phát biểu ý kiến của mình.

“Kẻ thù của kẻ thù chính là bạn, cùng kẻ thù của mình trở thành bạn người liền là kẻ thù, Mai tướng quân cùng bạn của cô là đối thủ một mất một còn, cô không biết sao? Tôi nếu chọn cô, liền tự nhiên trở thành đối thủ Mai tướng quân, trừ phi đứng ở cùng chiến tuyến với hắn, nếu không, mặc kệ cô làm cái gì, cũng không làm nên chuyện gì, cần gì tự hạ thân phận." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, đèn xanh sáng lên, anh lái xe..

Hoắc Vi Vũ rũ xuống đôi mắt.

Từ khi cô rời đi đại viện, cố ý không đi hỏi thăm sự tình quân khu.

Cô biết đại ca có rất nhiều đối thủ, nhưng là cũng không biết sự tình?

Chỉ biết là, Cố Cảo Đình là người không thể đắc tội, cho nên, mới có thể yêu cầu gả cho anh, bình ổn một hồi mâu thuẫn.

Bất tri bất giác, xe cô ở cửa tiểu khu dừng lại.

Hoắc Vi Vũ nghĩ đến thảm trạng phòng cô trước khi đi, mở cửa xe, xuống xe nói: “Cám ơn anh đưa tôi trở về, cư dân trong nhà có thang máy, bất đồng phiền toái.”

Cố Cảo Đình cũng từ trên xe đi xuống, bởi vì so với cô cao rất nhiều, đứng ở trước mặt cô, đen nghìn nghịt một mảnh bao phủ ở trên người cô.

“phòng cô có cái gì tôi thấy không được sao? Nhanh như vậy muốn đuổi tôi đi?” Cố Cảo Đình không vui hỏi, ánh mắt sắc bén khóa Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhếch khóe miệng, ghé vào trên khung cửa, lười biếng nói: “Tin tưởng tôi, anh đi sẽ hối hận.”

https://thuviensach.vn

“Tôi chưa bao giờ có hối hận.” bàn tay Cố Cảo Đình chụp cô nằm bò trên khung cửa, đóng lại cửa xe.

Hoắc Vi Vũ lảo đảo, thiếu chút nữa ngã, nhíu mày không vui nhìn anh.

Cố Cảo Đình cường thế bế cô lên, mặt vô biểu tình hướng tới thang máy đi đến, anh tự phụ, ngay cả đi tư thế đều là thắng.

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ, dù sao cũng không có người nhận ra, anh muốn đi, tùy tiện đi.

Cố Cảo Đình tới cửa nhà cô rồi, đem cô buông xuống.

Hoắc Vi Vũ ở trong túi tìm chìa khóa.

“Tiểu Ngũ, là bạn trai sao? bạn trai mới của cô so với bạn trai cũ đẹp trai nhiều.” Dì ở cửa đối diện nhiệt tình cười nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cóchào hỏi như vậy sao!

Hoắc Vi Vũ coi chừng Cảo Đình không có biểu tình biến hóa gì, chạy nhanh, mở cửa, miễn cho dì đối diện tiết lộ quá nhiều.

“bạn trai trước của cô ngày hôm qua tới, ở giữ cửa một đêm. cô có phải hay không không tiếp điện thoại anh ấy?” Dì ở cửa đối diện còn nói thêm.

Hoắc Vi Vũ đem cửa đóng lại, ngăn cách dì, nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Sắc mặt của anh kém vài phần, quét nhìn phòng cô hỗn độn, âm thanh lạnh lùng nói: “chỗ ở cô là ổ chó sao?"

“anh mới là chó đây, không phát hiện nơi này đồ vật tôi vứt có quy tắc sao? Chỉ cần có người tiến vào, tôi lập tức là có thể dựa vào bụi trên mặt

https://thuviensach.vn

đất biết.” Hoắc Vi Vũ cường điệu nói.

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua một đạo hàn quang, ôm eo cô, đem cô kéo đến bên người, nguy hiểm ngóng nhìn cô, “Tôi có hay không đã nói với cô, dơ loạn có thể kích thích khát vọng đàn ông tiềm tàng, tôi đợi không được chân cô khỏi.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Cô Phải Có Trách Nhiệm Với Tôi

"Anh cho là tôi bị ngốc sao, anh không sợ lúc không chú ý, con gián có thể bò loạn ở trên người anh à?" Hoắc Vi Vũ không tin cái người thích sạch sẽ kia sẽ làm ở trong một đống rác!

"Cô cũng biết có gián à?!" Cố Cảo Đình buông hông cô, đẩy cửa phòng cô ra.

Đôi mắt trầm xuống.

Nếu anh bảo phòng khách của cô như vậy là quá mức bừa bãi, vậy thì sau khi vào phòng ngủ rồi quay lại phòng khách sẽ thấy thật sạch sẽ.

Cố Cảo Đình xoay người nhìn về phía Hoắc Vi Vũ đang nằm trên ghế sa lon dương dương đắc ý nhìn anh.

"Tôi thật hối hận khi nhìn thấy cái chuồng lợn của cô" Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Chuồng lợn? Anh đang mắng cô là BIG, là DOG.

Hoắc Vi Vũ nở nụ cười, trong mắt lại không có một chút ý cười, rồi cầm một quả táo, tung hứng ở trên tay, cân nhắc hỏi: "Ăn táo không? "

Cố Cảo Đình vẫn không nói gì, trong mắt Hoắc Vi Vũ xẹt qua một tia nghiêm túc, ném lên trên người Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Cô ném quả táo rất chuẩn.

Cố Cảo Đình tiếp được dễ như trở bàn tay, nhìn vào quả táo trong tay, bắt đầu nhíu mày.

Quả táo chắc đã để từ lâu, ngoài vỏ đều nhăn nhúm lại rồi.

Hoắc Vi Vũ xem như không phải là đối thủ của anh, cáu kỉnh, rồi cắn một miếng táo.

Cố Cảo Đình nhíu mày chặt hơn, "Quả táo này còn ăn được à? "

"Anh OUT rồi hả? Táo mất bớt nước sẽ ngọt hơn." Hoắc Vi múa vừa nói lại cắn một miếng.

Cố Cảo Đình tiến lên, bá đạo đoạt lấy quả táo trong tay cô, ném vào trong thùng rác, trầm giọng nói: "Hoắc Vi Vũ, trước đây cô sống, sinh hoạt như thế nào là chuyện của cô, nhưng bây giờ cô phải có trách nhiệm với tôi, bà Cố nhà tôi không được ăn loạn cái gì, càng không được ăn đồ tồi.

Anh đổ hết đĩa trái cây vào thùng rác.

Hoắc Vi Vũ phì cười, chân gác bàn trà, hai tay khoanh trước ngực, lười biếng nói: "Hai mươi lăm năm trên đời tôi sống rất tốt, từ lúc đi theo anh, thiếu chút nữa không bị sói ăn cũng bị rắn cắn, bà Cố nhà anh nên phụ trách với anh sao? Anh nên phụ trách bà Cố nhà mình mới đúng "

"Cô đã bị sói ăn chưa? Hay bị rắn cắn chưa? " Cố Cảo Đình vặn lại.

"Suýt chút nữa còn gì." Hoắc Vi Vũ bất bình nói.

"Chờ đến khi nào bị cắn thì hãy tranh cãi với tôi. " Cố Cảo Đình lạnh mặt, mở tủ lạnh ra, thấy bên trong toàn bia và mì ăn liền, đóng sầm cửa, ánh mắt sắc bén nhìn Hoắc Vi Vũ, trực tiếp ra lệnh: "Hôm nay cô không được ở đây, theo tôi về. "

https://thuviensach.vn

"Thật ngại quá, tôi lạ giường!" Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

"Vậy đem giường của cô đi cùng luôn. " Cố Cảo Đình nói to hơn mấy đề xi ben.

Hoắc Vi Vũ cả giận đứng bật dậy, "Cố Cảo Đình, anh đừng quá đáng, anh chưa từng nghe thấy ổ vàng ổ bạc không bằng nhà tranh nhà mình à? Tôi ở đây vừa bẩn vừa bừa bãi nhưng tôi thoải mái là được "

"Chỉ được tạm thời ở như vậy trước khi cưới thôi!" Cố Cảo Đình nói, anh cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại, ra lệnh: "Mười phút sau, mang hai người đến phòng 427 tòa nhà 21 Long Ngự thành quét tước vệ sinh, mang theo cả thực phẩm và hoa quả tươi đến"

Cố Cảo Đình cúp điện thoại, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nghe thấy anh kêu người đến quét tước vệ sinh thì thầm kêu tốt quá, ngồi trên ghế salon ôm gối ôm vào trong ngực.

"Tìm được ngày lành tháng tốt thì kết hôn, không có vấn đề gì chứ!? " Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

"Ẩn hôn đi!. " Hoắc Vi Vũ trầm tư nói.

Hai tay Cố Cảo Đình chống ở ghế salon sau lưng cô, bao phủ cô ở trong lồng ngực của mình, lạnh lùng nhìn cô, chất vấn: "Vì sao ẩn hôn? Tôi để cho cô mất thể diện, hay là cô nghĩ gả cho tôi rồi thì sẽ có cơ hội ly hôn? "

"Là tôi không muốn trở thành vị hôn thê thứ năm không hiểu sao lăn đùng ra chết. " Hoắc Vi Vũ tìm lý do nói.

Cố Cảo Đình cúi đầu hôn lên môi cô.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Phải Nghe Lời Mới Là Bé Ngoan

Hoắc Vi Vũ muốn đẩy anh ra nhưng khí lực của anh quá lớn cô không đẩy được một milimet nào, cô mở to hai mắt, nhìn anh chằm chằm.

Vì hai người cách nhau quá gần, mắt cô nhanh chóng giật giật.

Hoắc Vi Vũ nhắm hai mắt lại.

Đôi mày kiếm của Cố Cảo Đình nhướng lên, nhấm nuốt môi cô từng chút một, hung hăng hút vào trong miệng, hàm răng khẽ cắn, hận không thể nuốt cô vào trong bụng.

Trước đây, anh không quan tâm vị hôn thê của mình là ai, các cô mạc danh kì diệu chết như thế nào anh cũng không để tâm nhiều, anh nổi tiếng là thờ ơ, vô tình anh cũng không thèm để ý, nhưng hiện tại, anh lại lưu tâm.

Cố Cảo Đình buông môi cô ra, cách xa mười xen ti met, lạnh lùng nói: "Nhớ kỹ ẩn hôn cũng là kết hôn, dù có là vua chúa cũng không thay đổi được, đừng làm ra chuyện khiến mình hối hận, hiểu chưa? "

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nhìn Cố Cảo Đình.

Nói vậy là anh đã đồng ý ẩn hôn rồi.

Anh đồng ý quá nhanh, trong đầu cảm thấy ong ong

Tiếng động cơ máy bay bên ngoài truyền đến

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, "Anh lại phái trực thăng đến làm náo loạn dân chúng. "

"Nếu không... làm sao bọn họ đến trong vòng mười phút được!" Cố Cảo Đình nói đương nhiên, đứng dậy hỏi: "Phòng tắm nhà cô còn dùng được không!? "

"Dùng được " Hoắc Vi nhìn xuống bụng anh.

Anh không cho cô nhìn rõ, liền xoay người, đẩy cửa phòng tắm.

Chỉ chốc lát sau, dì Long mang hai người phụ nữ đến quét dọn, họ nhanh nhẹn quét tước, làm vệ sinh nhà cửa.

Dì Long rửa sạch táo, lê, nho, chuối tiêu, nhãn, mỉm cười đặt ở bàn trà.

Hoắc Vi Vũ nhón lấy một quả nho bỏ vào trong miệng, cảnh giác nhìn dì Long đi đến tủ lạnh, lấy bia của cô ra.

"Ôi đừng lấy bia của cháu đi." Hoắc Vi Vũ nhắc nhở.

"Không chỉ có bia, mì ăn liền cũng phải mang hết đi." Cố Cảo Đình đi ra từ phòng tắm, lạnh giọng ra lệnh.

"Cố Cảo Đình, anh là tu hú chiếm tổ chim khách, anh dựa vào cái gì mà vứt đồ của tôi. " Hoắc Vi Vũ trợn to mắt phản bác.

"Lý do là những thực phẩm này không tốt cho cơ thể" Cố Cảo Đình nghĩa chánh nghiêm từ nói.

"Anh vứt những thứ này đi thì tôi ăn bằng gì!" Hoắc Vi Vũ nổi giận.

"Dì Long sẽ ở đây nấu ăn cho cô một ngày ba bữa, hoặc là cô đến nhà tôi ở, tốt nhất cô nên theo tôi đi." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ bật cười thành tiếng.

Cô vẫn là nên im lặng thì hơn!, dựa vào ghế sa lon, mở ti vi, bình ổn lại tức giận trong người.

Cố Cảo Đình cầm lấy quần áo sang trọng, mặt không thay đổi phân phó: "Chờ ở nhà, buổi tối tôi lại đến, tôi đi trực thăng, để xe lại cho cô."

Hoắc Vi Vũ không thích bị người an bài, không dời mắt khỏi màn hình ti vi, không them đếm xỉa nói: "Tôi tự có xe. "

"Xe của cô rất không an toàn, tôi phải bảo đảm an toàn cho cô. " Cố Cảo Đình không cho cô cự tuyệt.

Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh, âm dương quái khí nói rằng: "Xe của anh giấy phép cũng không có. Còn chưa lái được bao xa, tôi đã bị cảnh sát giao thông bắt, ở trong tù thì sẽ an toàn cả quãng đời còn lại à? "

"Thượng trung tá sẽ lo liệu tốt cho cô, có việc gì gọi điện thoại cho tôi là được." Cố Cảo Đình lạnh như băng nói, kéo cửa rời đi.

Hoắc Vi Vũ dùng sức đá thùng rác, bất mãn vì mình bị quản thúc.

Dì Long đậy lại thùng giác, mỉm cười nói: "Phu nhân đừng nóng giận, cô đi cùng Thượng trung tá đi, tôi sẽ dọn dẹp sạch sẽ chỗ này "

Hoắc Vi Vũ nhìn khuôn mặt tươi cười của dì Long, có chút ngượng ngùng. "Về sau cháu có đá thùng rác thì dì để cháu tự dọn. "

"Được." Dì Long cảm thấ cô bé hạt tiêu này thoạt nhìn hung ác độc địa nhưng thật ra rất tốt bụng.

Hoắc Vi Vũ hung hãn nhìn bảng bên dưới: NB111

Sao anhkhông đổi thành 74110 đi!

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi cảm thấy muốn hộc máu.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Em Bớt Dạy Hư Cô Ấy Đi

Sau khi Hoắc Vi Vũ trở về, trong nhà đã quét dọn sạch sẽ không còn một hạt bụi.

Dì Long mang theo ý cười ấm áp, cung kính nói: "Phu nhân, cơm đã nấu xong rồi, cô đã muốn ăn cơm chưa? "

Hoắc Vi ngồi trên ghế salon, ánh mắt lạnh lùng mà vô cùng xinh đẹp đánh giá dì Long, cô bỏ một quả nho vào miệng, nhìn như vô tình hỏi: "Mỗi ngày cháu làm gì, dì đều báo cáo với Cố Cảo Đình à? "

Dì Long hơi ngập ngừng một chút.

Bà không nghĩ tới Hoắc Vi Vũ lại hỏi thẳng như vậy.

"Nếu Tư lệnh hỏi thì tôi sẽ báo cáo. " Dì Long nói rõ ràng.

"Nếu cháu trả tiền lương cho dì thì sao?" Hoắc Vi Vũ lại bỏ một quả nho vào trong miệng.

"Con trưởng, con thứ của tôi đều ở trong quân khu của Tư lệnh." Dì Long cúi đầu nói.

Nói như vậy, di làm việc cho Cố Cảo Đình không phải chỉ vì tiền bạc rồi.

"Cháu rất thích người thành thật như dì, đi ăn cơm đi." Hoắc Vi Vũ rút giấy ăn, lau tay.

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn xong, nàng nằm ở trong phòng, nhìn trần nhà ngây người một lúc.

Mười ngày nay điện thoại di động tắt máy.

Hoắc Vi Vũ lấy điện thoại di động từ trong túi xách, gắn vào máy sạc điện, khởi động máy.

Tí tách tích, tí tách tích, tin nhắn không ngừng được gửi tới.

Có Hữu Yến Tử, Cố Kiều Tuyết, Ngụy Ngạn Khang, cấp dưới trước đây, đồng nghiệp trong công ty, và anh hai.

Hoắc Vi Vũ gọi điện thoại cho anh hai Thẩm Hắc Thần đầu tiên.

"Tiểu Ngũ, em không có chuyện gì chứ? " Thẩm Hắc Thần quan tâm hỏi.

"Ăn được ngủ được lại có thể chơi vui, em làm sao có chuyện gì được? " Hoắc Vi Vũ chỉ nói chuyện tốt, không nói những chuyện không vui.

"Em với Cố Cảo Đình định kết hôn khi nào? " Thẩm Hắc Thần hỏi.

"Nhanh thôi!, chúng em Ẩn hôn, anh ấy rất bận rộn, làm xong đăng ký kết hôn rồi, anh với Miểu Miểu thế nào rồi? " Hoắc Vi múa khoanh chân ngồi xuống, hỏi.

"Em bớt dạy hư cô ấy đi thì thiên hạ thái bình. " Thẩm Hắc Thần bất đắc dĩ nói.

Hoắc Vi Vũ giương giương khóe miệng, giảo hoạt nói: "Em vẫn rất thích cô ấy, anh hai trông chừng cô ấy cẩn thẩn, nếu cô ấy thích em thì em cũng không làm gì giúp anh được đâu. "

"Yên tâm, mặc kệ là nam hay nữ, anh sẽ bóp chết từ khi còn trong trứng, không để gió xuân thổi làm cô ấy lung lay. Anh chuyển lời của anh cả nếu

https://thuviensach.vn

em không muốn gả cho Cố Cảo Đình thì đừng miễn cưỡng chính mình, anh và anh cả sẽ bảo vệ em " Thẩm Hắc Thần trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ biết anh cả và anh hai sẽ bảo vệ được cô, nhưng cũng phải trả một cái giá quá lớn?

Chuyện này là do cô dựng lên, lúc đầu anh cả, anh hai với Cố Cảo Đình nước sông không phạm nước giếng, một bên là nhà kinh doanh, một bên là chính trị gia, nếu đắc tội với Cố Cảo Đình thì sẽ phải chịu sụp đổ cơ nghiệp.

"Cố Cảo Đình lớn lên đẹp trai, vóc người đẹp, kỹ năng tốt, có quyền thế, gả cho anh ấy em cũng không bị thua thiệt, hai anh không cần phải lo lắng cho em, em đâu phải loại người để cho người ta dễ bắt nạt? Yên tâm đi." Hoắc Vi Vũ trấn an.

Thẩm Hắc Thần trầm mặc ba giây rồi nói: "Có chuyện gì thì gọi điện thoại cho anh"

Hoắc Vi Vũ rội lên cười, các anh lo lắng quá nhiều, làm sao cô để cho bọn họ phiền lòng vì cô như vậy nữa.

"Được rồi, anh hai, nghe nói ngày trước Cố Cảo Đình khắc chết ba vị hôn thê hả? Chết như thế nào vậy?" Hoắc Vi Vũ hỏi lảng sang chuyện khác.

"Người thứ nhất đi du lịch cùng bạn, vì cứu bạn mà chết chìm.

Người thứ hai chết vì tai nạn giao thông.

Người thứ ba bị nhiễm vi rut sau đó bệnh nặng rồi chết." Thẩm Hắc Thần nói.

"Chẳng lẽ Cố Cảo Đình là thiên sát cô tinh à?" nói xong, Hoắc Vi Vũ nhíu chân mày hoài nghi, "Cũng không phải, nếu là thiên sát cô tinh thì

https://thuviensach.vn

phải khắc mẹ đầu tiên, vậy có thể anh ta khắc vợ, vị hôn thê thứ tư nghe nói là tự sát còn nằm trong bệnh viện kia kìa "

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Anh Có Ý Gì?

“Tự sát, khắc vợ.” Thẩm Mặc Thần lập lại hai từ này.

Hoắc Vi Vũ đương nhiên hiểu, biết Thẩm Mặc Thần đang lo lắng, lập tức bổ sung:

“Yên tâm đi, em là người theo chủ nghĩa khoa học, không tin những chuyện mê tín dị đoan, hơn nữa, em với Cố Cảo Đình kết hôn ngầm, bên ngoài không ai biết, Cố Cảo Đình sẽ không ở đây quá lâu, anh ta rất nhanh sẽ trở lại quân đội, đến lúc đó, em tự do rồi.”

Nghĩ đến tự do, Hoắc Vi Vũ hít sâu một hơi, tiếp tục nằm xuống giường.

“Vạn sự cẩn thận, rất nhiều việc bất ngờ, không đơn giản đâu.” Thẩm Mặc Thần nhắc nhở.

“Biết rồi, em cúp đây. Nhị ca đi đi.”

Hoắc Vi Vũ lắc lư dưới mắt cá chân cột băng dính, không thể để cho nhị ca biết cô bị Cố Cảo Đình tổn thương, sợ bọn họ gọi cô ra ngoài, liền nói trước:

“Chờ em rãnh rỗi, sẽ đi chơi cùng nhóm.”

Sau khi Hoắc Vi Vũ cúp máy, liền gọi điện cho Yến Tử:

“Em, chị đã trở về, CMND trả cho em, em tới nhà của chị lấy hay sao?”

https://thuviensach.vn

“Tốt, chị Hoắc, vừa vặn em có chuyện muốn gặp chị.” Yến Tử ngọt ngào nói.

Hoắc Vi Vũ híp mắt lại:

“Sao chị cảm thấy không phải chuyện tốt lành gì nha?”

“Chuyện tốt mà, lát gặp mặt rồi nói.”

Yến Tử nói xong, hào hứng cúp điện thoại.

Hoắc Vi Vũ bỏ điện thoại bên đầu gối, hai tay đặt lên bụng. Thật nhàm chán, có gái đẹp tán gẫu cũng tốt.

Điệm thoại di động kêu lên, cô nhìn thấy chữ Cố Kiều Tuyết liền không muốn nhấc máy.

Tiếng chuông dừng lại một chút rồi lại tiếp tục reo lên.

Lần này là một dãy số xa lạ. Hoắc Vi Vũ mơ hồ bắt máy.

“Alo, ai vậy?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

“Hoắc Vi Vũ, cô không tiếp điện thoại của tôi, số lạ gọi cô liền tiếp, cô có ý gì!” Cố Kiều Tuyết giận giữ nói.

“Rõ ràng là tôi cố ý không muốn tiếp điện thoại của cô, chuyện dễ hiểu như vậy, sao cô lại không hiểu?”Hoắc Vi Vũ nói thẳng.

“Hoắc Vi Vũ, có phải cô sợ tôi mời đi đám cưới, nên mới không dám nhận điện thoại của tôi.” Cố Kiều Tuyết lạnh lùng giễu cợt nói.

Hoắc Vi Vũ ngừng một chút, đôi mắt trầm xuống.

“Trả lời!” Cố Kiều Tuyết kiêu ngạo tức giận nói.

https://thuviensach.vn

“Chúc các người mỗi năm đều có ngày này, mỗi ngày đều như hôm nay.” Hoắc Vi Vũ trả lời.

Cố Kiều Tuyết giận đến giơ chân:

“Cô nguyền rủa chúng tôi ly hôn hả!”

“Cô đã nghĩ như vậy thì tôi cũng bó tay, chẳng qua, tôi thật sự không hiểu, cô biết rõ tôi sẽ không nói lời dễ nghe, còn cố ý gọi điện thoại cho tôi, Cố Kiều Tuyết, cô là không có tự trọng hay sao?” Hoắc Vi Vũ nhẹ nhàng nói.

“Người không có tự trọng chính là cô, biết rõ tôi sẽ kết hôn với Ngụy Ngạn Khang, cô lại muốn trở thành chị dâu của tôi là có ý gì? Muốn làm anh Khang lưu luyến sao? Cô thật sự không biết xấu hổ…”

Thấy Cố Kiều Tuyết im lặng, Hoắc Vi Vũ liền cúp máy.

Cố Kiều Tuyết lại gọi tới. Hoắc Vi Vũ bực bội nhíu mày, bắt máy.

“Cô chính là đệ nhất không biết xấu hổ, cha cô mà còn sống thấy con gái mình như vậy thật không biết dấu mặt đi đâu, khó trách, nghe nói cha cô qua đời là bị cô làm cho tức chết.” Cố Kiều Tuyết điên cuồng mắng.

Đột nhiên trong lòng Hoắc Vi Vũ đau xót, trong mắt xoẹt qua một đạo ánh sáng, lạnh lẽo sắc nhọn như băng, nhếch miệng, yêu dã, lãnh huyết:

“Cố Kiều Tuyết, tối hôm qua Ngụy Ngạn Khang không có về nhà phải không?”

Cố Kiều Tuyết dừng một chút, vành mắt đỏ lên, kiêu ngạo biến mất, kinh ngạc hỏi:

“Cô có ý gì”

https://thuviensach.vn

“Đêm qua anh ta ở chỗ tôi.” Hoắc Vi Vũ lắng lơ nói.

“Ngụy Ngạn Khang..” Âm thanh bén nhọn vô cùng tức giận của Cố Kiều Tuyết truyền đến.

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng cúp máy, nhắm mắt lại, im lặng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Người Đàn Ông Khiến Phụ Nữ Cả Nước Muốn Gả Nhất

Một hồi, tiếng gõ cửa vang lên, Hoắc Vi Vũ rời giường, mở cửa phòng ra, Yến Tử đã đến rồi.

Yến Tử nhìn thoáng qua dì Long, cười chạy đến trước mặt Hoắc Vi Vũ, hạ giọng nói:

“Chị Hoắc, nhà chị mời bảo mẫu nha, chị có tiền chưa? Tìm được việc làm chưa? Hay là tìm được bạn trai rồi hả?”

“Đây là dì của chị.” Hoắc Vi Vũ tùy ý giải thích, đẩy cửa ra, cằm hướng vào phòng: “Vào trong rồi nói.”

“Được, cái này cho chị.” Yến Tử đưa cho cô một cái túi nhựa.

Hoắc Vi Vũ nhận lấy, nhìn vào trong:

“Cái gì đây?”

“Em sợ chị ở trong nhà hoài sinh ra buồn chán, mua cho chị chút đĩa CD, “Ước mơ một tình yêu tốt đẹp”.” Yến Tử rạng rỡ nói.

Hoắc Vi Vũ nhét túi nhựa lên đầu giường:

“Tình yêu thật đáng ngưỡng mộ, nhưng tự do vẫn tốt hơn, phim của Mã Lệ, thích hợp với những nữ sinh như em hơn.”

https://thuviensach.vn

“Chị, người biết hiện tại ai là đàn ông khiến phụ nữ cả nước muốn gả nhất không?” Yến Tử mơ mộng hỏi.

Hoắc Vi Vũ lấy CMND của Yến Tử trong ví ra, đưa cho Yến Tử, không hứng thú nói:

“Ai? Hoắc Hoa? Ca sĩ Hoàn Thị?”

“Mấy người đó chỉ là ngôi sao thôi, em nói người kia là Cố Cảo Đình, chị nghe qua chưa? Tổng thống cho anh ta một hòn đảo, phong vương, mấu chốt là, anh ta rất đẹp trai, lần trước thấy trên tivi, chỉ là một bên mặt, liền khiến người ta muốn ngắm mấy vạn lần, tại sao lại có người đẹp trai như vậy, giống như thiên thần la mã, hiện tại anh ta có hơn 20 triệu Fan đó.” Yến Tử si mê nói.

“Bài viết về Cố Cảo Đình?” Hoắc Vi Vũ nghi ngờ hỏi.

Cô nhớ rõ Cố Cảo Đình rất khinh bỉ những thứ này.

“Là phan hâm mộ tự làm, nếu như anh ta xuất hiện trên blog, em đoán Fan hâm mộ sẽ tăng đến trăm triệu, chẳng qua, hình như anh ta không có blog, rất thần bí, nghe nói trước kia chị làm việc ở tập đoàn Khóa Quốc, Cố thị cũng là của anh ta, chị đã gặp mặt chưa?” Yến Tử hâm mộ nói.

“Ở công ty chưa từng gặp, sao vậy, sao hôm nay lại tán gẫu với chị những chuyện này?”

Hoắc Vi Vũ nhét CMND vào trong tay Yến Tử.

“Cũng không phải, ngày mai em tham gia một cái party, nghe nói người đến dự đều là người quyền quý, tới chọn lựa bạn gái, bên bờ biển của biệt thự, không có công khai, em muốn chị Vi Vũ theo giúp em.” Yến Tử ôm cánh tay Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

“Chân bị thương, không tiện lắm.” Hoắc Vi Vũ trực tiếp cự tuyệt.

“Năn nỉ đó chị Hoắc, em cho chị mượn CMND mà.” Cái này, Yến Tử ném 5000 lên đầu giường.

“Một đồng em cũng không lấy.”

“Chị không hứng thú với những người quyền quý kia.” Hoắc Vi Vũ cầm tiền đưa cho Yến Tử. “Cái này em nhận đi.”

“Em cũng không hứng thú với mấy người đó, nên mới nhờ chị Hoắc đi theo, em đưa chị số phòng, đến lúc đó chị có thể ở trong phòng xem tivi, em không muốn bị xấu hổ, dễ như ăn cháo ý mà, giúp em một chút đi, chị Hoắc.” Yến Tử cầu xin nói.

“Được rồi.” Hoắc Vi Vũ nói.

“Vậy nha, mai em tới đón chị, nhớ ăn mặc sang trọng một chút, bái bai.” Yến Tử tung tăng đi.

Hoắc Vi Vũ nằm trên giường, nếu không phải vì Yến Tử cho cô mượn CMND, còn lâu cô mới đi.

Chuyển mắt nhìn vào túi nhựa, thấy “Nằm trên giường gây án”, Hoắc Vi Vũ tò mò, lấy ra đọc thử.

Amen, là một trang sách màu.

“Anh ta dùng tay… sờ từng tấc da thịt mềm mại của cô, gây ra từng chuỗi run rẩy như sóng triều..”

Hoắc Vi Vũ nhìn đỏ mặt, cửa liền bị đẩy ra.

Cố Cảo Đình đi tới, nhanh như chim, nhìn quyển sách trên tay cô.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Để Cô Nghe Lời

Hoắc Vi Vũ hoảng loạn, nhét sách dưới gối, nhíu mày hỏi:

“Sao anh vào phòng không gõ cửa vậy?”

“Cần sao?” Anh ta nóng nảy đi đến trước mặt cô, nhìn xuống, hơi hơi liếc mắt, nhìn về phía gối, ra lệnh nói:

“Lấy ra.”

“Lấy cái gì?” Hoắc Vi Vũ ngồi dậy.

Anh lạnh lùng nhìn cô, bàn tay duỗi ra.

Hoắc Vi Vũ chặn tay anh ta lại. Tay vừa đụng vào tay anh, liền bị anh tóm lấy.

Lòng bàn tay anh ta nóng đến dọa người.

Hoắc Vi Vũ muốn rút ra, nhưng không tài nào rút ra được.

“Ok, muốn thì tôi cho.” Cô sảng khoái nói.

Cố Cảo Đình buông tay. Hoắc Vi Vũ ném sách vào trong bàn tay anh.

Cố Cảo Đình nhìn thoáng qua tên sách “Nằm trên giường gây án.”

Anh ta lật trang thứ nhất ra.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hơi hơi đỏ mặt, lông mày nhíu lại.

Tên tác giả Vô Lương, chương một: Nam chính ăn nữ chính, viết rất ngay thẳng.

“Cô thích xem sách loại này?” Cố Cảo Đình hỏi.

Hoắc Vi Vũ giả bộ bình tĩnh, đôi mắt xinh đẹp ngạo nghễ nhìn anh:

“Tùy tiện xem thôi, đâu có phạm pháp.”

Cố Cảo Đình ném sách cho cô, nằm lên giường, cánh tay đưa ra sau ót, nhắm mắt lại nghĩ ngơi.

Thân thể cao lớn cường tráng lập tức chiếm hơn nữa cái giường.

Hoắc Vi Vũ vừa định cự tuyệt, liền nghe anh ta yếu ớt nói:

“Đọc cho tôi nghe.”

Hoắc Vi Vũ: “…”

Bên trong đều miêu tả cái kia kỹ càng, nhìn nhiệt huyết sôi trào, cô đọc từ từ, giống như người dẫn chương trình.

Mặt Hoắc Vi Vũ không thể đen hơn, ném sách lên người anh ta:

“Anh tự đọc đi.”

Mắt Cố Cảo Đình mở to, trong tròng mắt, giống như sóng cuộn mênh mông, nhìn bình tĩnh, lại khiến cho người ta mặt đỏ tim đập.

“Cô muốn nghe?” Cố Cảo Đình hỏi cô, âm thanh khàn khàn từ tính, càng thêm quyến rũ.

Hoắc Vi Vũ khẩn trương.

https://thuviensach.vn

“A.” Hoắc Vi Vũ cười một tiếng, mất tự nhiên, chống đỡ nói:

“Anh đọc thì tôi nghe.”

Cố Cảo Đình cầm sách lên, tay lật ra trang thứ nhất.

Mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống, lông mi thật dài che khuất ánh mắt lấp lóe, lén nhìn anh ta.

Anh ta trước sau như một, ánh mắt vẫn cứ nhìn một hàng rồi lại một hàng không ngừng nghỉ!

Anh đọc thật hả.

Hoắc Vi Vũ không thể tưởng tượng nổi, những từ đó từ trong miệng anh ta đọc ra, sẽ có bao nhiêu mê hoặc cùng nguy hiểm.

Cô ngẫm lại liền thấy xấu hổ, đoạt quyển sách trên tay anh ta, ném lên trên tủ ở đầu giường, tùy hứng nói:

“Tự nhiên tôi không muốn nghe nữa.”

Khóe miệng Cố Cảo Đình giật giật, tà tứ đứng lên, đưa tay ôm eo cô, kéo cô vào trong ngực mình:

“Không muốn nghe, vậy muốn làm sao?”

“Hay là nghe tiếp đi.” Hoắc Vi Vũ đi lấy sách.

Cố Cảo Đình xoay người, đè cô xuống giường, không cho Hoắc Vi Vũ thời gian, nhắm ngay môi cô hôn xuống, lưỡi đỏ tiến vào trong miệng cô, nuốt lấy hương vị ngọt ngào.

Hoắc Vi Vũ giãy giụa, uốn éo.

https://thuviensach.vn

Cơ ngực cường tráng của anh ta dính vào cô, không chừa cho cô chút khoảng trống.

Hoắc Vi Vũ quay mặt qua chổ khác, kháng nghị nói:

“Tôi chọn đọc cho tôi nghe.”

Cố Cảo Đình nắm cằm của cô, để cho cô đối diện anh, khóe miệng hơi hơi giương lên:

“Tôi nói đọc cho cô nghe sao?”

“Cố Cảo Đình, anh chơi tôi?” Hoắc Vi Vũ buồn bực nói.

“Ừm, nếu cô nghĩ vậy, tôi liền chơi đùa cô.” Cố Cảo Đình nói xong, cúi đầu hôn lên môi của cô, khẽ cắn.

Mới không gặp một ngày, Hoắc Vi Vũ cảm thấy Cố Cảo Đình nguy hiểm hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Chạy Cái Gì Chạy

bàn tay anh nóng rực tự do ở bên hông cô, đem cô khống chế vỗ bên trong.

Đầu lưỡi càng ngày càng thâm nhập.

Hoắc Vi Vũ dùng hết sức lực, mới đem đầu lưỡi của anh đẩy ra tới, anh thuận thế đem lưỡi hồng của cô hút vào trong miệng nhấm nháp.

Giống như lốc xoáy, cô căn bản lui không ra được.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ buồn bực trên mũi đầm đìa mồ hôi.

Cố Cảo Đình quá cường thế, tràn ngập dã tâm, giống như vương giả, có được quyền lợi chí cao vô thượng, tới núi cao nhất, tản ra mị lực nam tính mạnh mẽ.

Hoắc Vi Vũ nhớ tới một nhân vật vĩ đại trong lịch sử, Caesar đại đế.

Caesar đại đế xuất thân quý tộc, là Thống soái quân sự kiệt xuất, dùng tài năng trác tuyệt trở thành vua đế quốc La Mã, một thân cầm quyền, thực hành độc tài, vô số mỹ nữ đêm mơ ngày muốn, chính là muốn trở thành phụ nữ của ông.

Cố Cảo Đình cho người ta cảm giác rất giống Caesar đại đế.

Anh làm cô căn bản cự tuyệt không được.

https://thuviensach.vn

“Tôi đau chân.” Hoắc Vi Vũ chui cái khe hở nói.

Cố Cảo Đình nhìn xuống cô, ánh mắt bịt kín một tầng ám quang. “Thật đau?”

“uh.”

Cô có thể nói là môi đau không?

“Cái loại tiểu thuyết này về sau không cần xem, muốn xem cũng chờ lúc tôi ở nhà, nghe được không?” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

“Tôi không có thói quen đọc sách, là bạn tôi đưa chỗ sách này.” Hoắc Vi Vũ ba phải nói.

Cố Cảo Đình nhíu mày, “Nam hay là nữ?”

“Ni cô.” Hoắc Vi Vũ nói.

“Ít cùng những người này lui tới.” Cố Cảo Đình hướng tới phòng tắm đi đến, lại không cần thiết hạ hỏa, sưng to, anh khó chịu.

Hoắc Vi Vũ thấy anh đi phòng tắm, đem sách cùng đĩa CD đều ném vào cái ngăn kéo thứ nhất, dùng chìa khóa khóa lại.

Tiếng đập cửa vang lên tới.

Hoắc Vi Vũ từ trên giường đi xuống, mở cửa.

“Cái này là quần áo thiếu gia muốn đổi.” Dì Long từ ái nói.

Hoắc Vi Vũ liếc quần áo Cố Cảo Đình một cái, anh lúc nào thì ngay cả y phục cũng mang đến?

Anh sẽ không về sau muốn ở tại nhà cô đi?

https://thuviensach.vn

nhà Cô là miếu nhỏ, chứa không được Phật lớn.

Dì Long đem quần áo đưa tới trên tay Hoắc Vi Vũ liền lui xuống, còn giúp bọn họ đóng kỹ cửa.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, dù sao, thân thể Cố Cảo Đình cô không phải không thấy qua.

không có gõ cửa, Hoắc Vi Vũ đẩy cửa đi vào, nhìn như trấn định nói: "quần áo của anh."

nước từ bắp thịt cường tráng Cố Cảo Đình chảy xuống

Hoắc Vi Vũ xem cái kia quá mức bắt mắt, giống như quân đội cường đại, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang.

Cô rũ xuống đôi mắt, chạy nhanh đi ra ngoài.

Chỉ cần nghĩ đến kia ngoạn ý, về sau là cô dùng, cô liền cảm thấy hãi hùng khiếp vía, quá khủng bố.

tiếng mở cửa vang lên

Hoắc Vi Vũ quay đầu nhìn về phía phòng tắm.

Cố Cảo Đình đi ra, mặc áo khoác có mũ vàng nhạt, quần màu trắng.

Tóc vẫn là ướt, rơi vào đầu vai rộng lớn của anh, cho cả người anh thấm đẫm hạt nước.

"Chạy cái gì chạy, sợ tôi sẽ ăn cô?" Cố Cảo Đình không vui nói.

Hoắc Vi Vũ đem khăn lông sạch sẽ đưa cho anh, "Con mắt nào của anh nhìn thấy tôi chạy? Lại nói, chạy khỏi anh sao?"

https://thuviensach.vn

“Có giác ngộ này là tốt.” Cố Cảo Đình tiếp nhận khăn lông, soái khí lau tóc, đem khăn lông đưa tới trong tay cô, trầm giọng nói: “cùng tôi ngủ.”

“anh hôm nay không quay về nhà ngủ?” Hoắc Vi Vũ bật thốt lên nói.

Cố Cảo Đình lãnh mắt âm trầm vài phần, bắn ra một đạo hàn quang, mặt căng chặt, “cô đây là đuổi tôi đi.”

“Tôi có thói quen ngủ một mình.” Hoắc Vi Vũ uyển chuyển nói.

Cố Cảo Đình ngồi ở đầu giường cô, cằm liếc về phía vị trí đầu giường, trầm giọng nói: “Hôm trước loại thói quen này là tốt, hôm nay muốn sửa, tôi không thích cùng phu nhân của tôi phân giường ngủ.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Thật Dễ Nói Chuyện

Hoắc Vi Vũ ngẫu nhiên không lời gì để nói.

“Anh liền không lo lắng tôi buổi tối nói nhảm, nghiến răng, thuận tiện mộng du, đánh nhau sao?” Hoắc Vi Vũ trêu chọc nói.

“Ngủ qua mới biết được, cô cứ việc có thể thử xem, lại đây.” Cố Cảo Đình mệnh lệnh nói.

“Tôi còn không muốn ngủ.” Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

Cố Cảo Đình ánh mắt lạnh vài phần, mắt sáng như đuốc, “cô muốn trước làm chút vận động cũng có thể.”

Hoắc Vi Vũ duỗi khởi eo lười, ngáp một cái, vặn vẹo cổ, nằm ngã vào trên giường, mặt không đổi sắc nói: “Đột nhiên mệt nhọc.”

Cố Cảo Đình: “……”

Anh xốc lên chăn, giúp cô đắp kín, nằm ở bên cạnh cô, nghiêng người, đối diện với cô.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại, có thể cảm giác được anh hô hấp dừng ở trên mặt cô, trong phòng đều là hơi thở anh, chiếm hữu giác quan cô.

Cánh tay anh duỗi vào phía dưới cổ cô, tay phải đặt ở trên eo cô.

https://thuviensach.vn

Hai người dựa vào thân mật quá.

Cô trước nay đều không có nghĩ tới, sẽ cùng Cố Cảo Đình nằm ở trên một cái giường, cảm giác này, quá quỷ mị, phảng phất một cái hỏa long, tùy thời có thể đem cô cắn nuốt.

“nóng.” Hoắc Vi Vũ bỏ tay Cố Cảo Đình ra, xoay người, đưa lưng về phía Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình nhíu mày kiếm, đem nhiệt độ điều hòa hạ thấp, xoay người đối với cô, tay để trên eo cô, hướng bên người anh kéo động năm cm.

Hoắc Vi Vũ phía sau lưng đều dán ở trên người anh.

Cô có thể cảm giác rõ ràng ra anh nơi đó.

Hoắc Vi Vũ kháng cự vặn vẹo eo, anh ôm càng khẩn, cánh tay mạnh mẽ, đường cong cơ bắp đặc biệt rõ ràng.

“Tôi muốn đi toilet, anh buông ra.” Hoắc Vi Vũ kháng nghị nói.

“Thật phiền toái.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói, xốc lên chăn, đem cô ôm lên, đưa vào toilet mới buông xuống.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ đứng, cô đoán chừng Cảo Đình không đi.

“Không phải muốn đi sao?” Cố Cảo Đình hồ nghi hỏi, có tí không kiên nhẫn.

Hoắc Vi Vũ bực bội, phỏng chừng anh là sẽ không đi rồi.

Dù sao, cô cũng không phải lần đầu tiên ở trước mặt anh đi, dứt khoát, hạ quyết tâm, ngồi xuống, kéo băng xuống, ném vào thùng rác.

Cố Cảo Đình nhíu mày, “Như thế nào ra nhiều máu như vậy?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, “ra nhiều máu như vậy không hiếm lạ, hiếm lạ chính là, mỗi tháng đều ra một lần còn không chết.”

Cố Cảo Đình lãnh mắt co rút lại, trầm giọng nói: “thật dễ nói chuyện.”

Hoắc Vi Vũ không nói, cầm băng sạch sẽ, dán lên.

“Ngày mai nói dì Long nấu cho cô chút thức ăn bổ huyết, đừng xanh xao vàng vọt.” Cố Cảo Đình dịu giọng nói.

Hoắc Vi Vũ đứng lên, nhếch khóe miệng nhạt nhẽo, “Xanh xao vàng vọt, mới nhìn thấy mà thương.”

“Nhìn thấy mà thương, cô?” Cố Cảo Đình giống như nghe xong một truyện cười, cười lạnh một tiếng.

Anh đem Hoắc Vi Vũ bế lên.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy trong lòng không thoải mái, những lời này là châm chọc sao? Châm chọc sao?

Cô như thế nào không nhìn thấy mà thương, có phải hay không anh cũng cảm thấy, cô là nam tính, không nữ tính.

Không khỏi phân trần, Hoắc Vi Vũ hướng tới bờ vai của anh cắn xuống dưới, hàm răng bén nhọn xuyên qua áo mỏng, dừng ở làn da đàn hồi phía trên.

Cố Cảo Đình lạnh lùng mặt, không rên một tiếng, đem cô ôm tới trên giường.

Hoắc Vi Vũ lúc này mới buông anh ra, miệng, là tanh ngọt huyết vị.

Cô vẫn là phụ nữ đầu tiên có thể làm anh bị thương.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình gợi lên cằm cô, trừng phạt tính hôn lên môi cô, chặn cô không thể hô hấp.

Hoắc Vi Vũ buồn bực, cô ghét nhất người khác nói cô không có nữ tính, không nữ tính sao?

Cô nhắm mắt lại, ôm sát phía sau lưng Cố Cảo Đình, bắt được quần áo anh, lần đầu tiên hôn trả anh, mang theo thành phần giận dỗi, đem đầu lưỡi của anh ở trong miệng, hút.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Phụ Nữ Của Tôi, Chỉ Cần Duy Ngã Độc Tôn

Cố Cảo Đình hôn càng nhiệt liệt.

Giống như mưa rền gió dữ.

Anh hơi thở cũng dồn dập lên, ánh mắt mê hoặcchiếu một tầng huyền ảo, có nhu tình, quyến khiển, tình thâm.

Bất quá, Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại, không có nhìn đến.

Cuối cùng dừng lại trước, anh cắn môi cô, giống như như thế nào cũng hôn không đủ.

Hoắc Vi Vũ đau nhíu mày, một cái tát hướng tới trên mặt Cố Cảo Đình.

Anh cầm cổ tay cô, đè ở một bên, trầm giọng nói: “phụ nữ của tôi, chỉ cần duy ngã độc tôn là được, không cần thương yêu, nghe rõ sao.”

“Duy vũ độc tôn cái rắm a, anh buông tôi ra.” Hoắc Vi Vũ lắc lắc cổ tay.

Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, tươi cười liễm diễm, mê hoặc nhân tâm, “Duy ngã độc tôn, duy, tôi! Mở rộng giải thích chính là, chỉ cần nghe tôi một người là đủ rồi.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

“Tôi mệt nhọc.” Hoắc Vi Vũ không nghĩ để ý tới anh, trở mình, đưa lưng về phía anh, nhắm mắt lại.

Cô cho rằng tối nay sẽ mất ngủ.

Từsau khi ba ba qua đời, cô thường xuyên ngủ không được, ngủ rồi, cũng sẽ nửa đêm tỉnh lại.

Có đôi khi, thân thể như là bị thứ gì ngăn chận, kêu không ra tiếng, cũng không động đậy, tư duy lại rõ ràng đến không được.

Khoa học giải thích vì bóng đè.

Giải thích là, tinh thần tỉnh, thân thể lại rất mỏi mệt, cho nên mới sẽ như vậy.

Chính là, tối nay, cô lại một đêm cực kỳ mộng đẹp, buổi sáng thức 9 giờ.

Ánh nắng tươi sáng từ cửa sổ chiếu vào, dừng ở một góc giường, Cố Cảo Đình đã không còn.

Hoắc Vi Vũ đánh răng rửa mặt, từ phòng ra tới.

Cố Cảo Đình ngồi ở bên cửa sổ pha lê trước bàn tròn, mặc một bộ tây trang màu đen, phác hoạ ra dáng người anh cường tráng hữu hình.

Một ly cà phê, một phần báo chí, một cái quyền quý.

Có anh ở, cô cảm thấy nhà cô hai phòng ngủ một phòng khách trở nên xa hoa nhiều.

Cố Cảo Đình chú ý tới Hoắc Vi Vũ từ trong phòng ra tới, khép lại báo chí, ánh mắt mát lạnh nhìn về phía cô, “Còn không tới ăn cơm sáng.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ xách ghế dựa đối diện anh ngồi xuống, cầm ly cà phê của anh, uống một hớp lớn, hỏi: “Anh không cần đi quân khu sao?”

Cố Cảo Đình thật sâu nhìn cô, như là muốn xuyên qua hốc mắt cô nhìn thấu cô.

Hoắc Vi Vũ sắc mặt bình đạm tùy ý anh xem.

“Tôi sẽ đi ra ngoài một chuyến, đêm nay không trở lại, cô ở nhà ngoan một chút, thứ bảy tuần sau là hôn lễ em gái tôi cùng Ngụy Ngạn Khang, cô chọn lễ vật.” Cố Cảo Đình dặn dò nói.

Dì Long bưng lên một chén canh bổ khí táo đỏ nấm tuyết, sữa bò, nấu nhừ thơm ngon.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu, dùng cái muỗng tùy ý múc, lười biếng nói: “Tôi có thể đưa vòng hoa sao? hoa cúc màu trắng rất thích hợp.”

“Đừng quấy rối, tôi không hy vọng em gái tôi tìm tôi khóc sướt mướt.” Cố Cảo Đình cảnh cáo nói.

Hoắc Vi Vũ giơ lên tươi cười quyến rũ, “Vậy anh muốn cùng em gái anh nói, quản không được tôi cũng quản không được nước mắt cô.”

“Cô còn thích Ngụy Ngạn Khang?” Cố Cảo Đình đôi mắt lạnh xuống dưới, chất vấn nói.

“Ai? Cái tên cặn bã?” Hoắc Vi Vũ khinh thường dựa vào ghế dựa, mắt cá chân phải gác ở đầu gối, run a run.

“Cô đưa hoa cúc chính là nói cho người khác cô tức giận, cô ghen ghét, cô không buông ra, cô còn yêu, nhớ kỹ thân phận của cô, cô là chị dâu Ngụy Ngạn Khang, phụ nữ của Cố Cảo Đình.” Cố Cảo Đình âm thanh lạnh lùng nói, đứng lên.

https://thuviensach.vn

Nguyên bản trong phòng, như là khí lạnh bị hạ thấp mấy độ, lạnh căm căm.

Cố Cảo Đình đem một tấm thẻ vàng đặt lên bàn, “Mật mã là 081919, phía trước bốn vị là sinh nhật cô. “

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Tôi Là Ai! Nghĩ Kỹ Lại Nói

Hoắc Vi Vũ ngừng run chân, kinh ngạc nhìn về phía Cố Cảo Đình.

“Bên trong có một trăm triệu, mặc định ở tài khoản ngân hàng, dùng bao nhiêu sẽ có thêm bấy nhiêu nếu nhàm chán, có thể cho dì Long mang cô đi ra ngoài mua sắm, đừng làm việc tôi tức giận.” Cố Cảo Đình nhắc nhở.

“Anh nói việc làm anh tức giận là cái gì?” Hoắc Vi Vũ quyến rũ hỏi.

đôi tay anh chống ở trên tay vịn ghế dựa cô ngồi.

hơi thở trong suốt tới gần, càng hung hiểm hơn chính là ánh mắt anh.

“Cô thông minh như vậy, hẳn là biết tôi nói cái gì?” Cố Cảo Đình khóa cô nói.

đôi mắt Hoắc Vi Vũ rũ xuống, ngón tay ở trên thẻ ngân hàng nhẹ điểm.

Ở nhận thức của cô, phụ nữ dùng tiền của đàn ông, sẽ hạ thấp vị trí, đã không có địa vị, hình thành nam tôn nữ ti, nam thượng nữ hạ.

Cô không thể tùy ý sinh hoạt, nơi chốn đã chịu hạn chế, anh tức giận sự tình liền không thể làm.

Hoắc Vi Vũ phóng xạ ra một đạo lệ quang.

https://thuviensach.vn

Cô muốn làm liền làm, tưởng cuộc sống như thế nào liền sống như thế đó, cô luôn luôn tự do.

Hoắc Vi Vũ cầm thẻ ngân hàng trên bàn, đưa cho Cố Cảo Đình, "tâm ý tư lệnh tôi nhận, nhưng mà tiền tôi xài chính mình tự kiếm, cảm tạ."

Cố Cảo Đình sắc mặt trầm xuống, mắt lạnh dữ dội, lạnh băng đến xương, "Tôi cho cô dùng liền dùng, cô trong lòng tính toán cái gì! Mặt khác, nên gọi tôil à gì cô không biết sao? Tư lệnh là để cô kêu đến sao?"

"Tôi không nghĩ sáng sớm cùng anh cãi nhau." Hoắc Vi Vũ đem cái kẹp vỗ vào trên bàn.

Cố Cảo Đình tùy tay phất một cái, kẹp cùng chén trên bàn ném tới trên mặt đất, phát ra âm thanh trong trẻo vỡ tan.

"Ai muốn cùng cô tranh cãi." Anh xoay người, đi hai bước, đưa lưng về phía cô, trầm giọng nói: "Có việc gọi điện thoại cho tôi."

Nói xong, hướng tới cửa sãi bước đi tới.

Dì Long chạy nhanh ra mở cửa, cung kính đứng ở một bên.

Hoắc Vi Vũ lúc này mới phát hiện trung tá Thượng đứng ở cửa.

Dì Long đem cửa đóng lại, ý vị thâm trường đối Hoắc Vi Vũ nói: "Phu nhân không nên làm cho thiếu gia tức giận, thiếu gia chờ phu nhân hai giờ, trung tá Thượng bọn họ vẫn luôn đứng ở cửa."

"Chờ tôi làm gì!" Hoắc Vi Vũ nhìn lướt qua canh táo đỏ nấm tuyết trên mặt đất, phẫn nộ hỏi, "Giáo huấn tôi? Uy hiếp tôi? Vẫn là đe dọa tôi?"

Dì Long có chút bực, "Thiếu gia đối phu nhân đủ tốt, tôi còn không có thấy qua thiếu gia đối ai tốt như vậy, nhẫn nại. Phu nhân hẳn là kiểm điểm một chút tính tình chính mình, làm người nhìn thực sự tức giận."

https://thuviensach.vn

“tức giận?” Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, đứng lên, lạnh nhạt nhìn dì Long, “Dì là người bên Cố Cảo Đình, dì đứng ở trên lập trường của anh suy xét sự tình, tôi không trách dì, nhưng là,dì còn không có tư cách giáo huấn tôi.”

“Tôi không phải giáo huấn phu nhân, chỉ là, thiếu gia cho phu nhân thẻ ngân hàng là ý tốt, phu nhân hà tất chọc người tức giận.” Dì Long cúi đầu nói.

“Tôi tay làm hàm nhai có sai sao? Không nhận thẻ ngân hàng chính là tội ác tày trời? Tôi không hiểu các người này đó cao cao tại thượng tư tưởng cự tuyệt chính là ngỗ nghịch, khống chế không được, liền uy hiếp!

Tôi yêu cầu, không phải bị khống chế!

Đạo bất đồng khó lòng hợp tác, dì có thể từ nơi này rời đi.” Hoắc Vi Vũ tức giận nói, xoay người đi vào phòng, dùng sức đóng sầm cửa phòng, vành mắt đỏ bừng, quật cường mà nước mắt hàm ở trong mắt.

Cố Kiều Tuyết là em gái Cố Cảo Đình, cho nên, anh bảo hộ em gái, uy hiếp cô, cô chỉ có thể nén giận.

Cô chưa từng nghĩ tới muốn đoạt lại Ngụy Ngạn Khang, càng không nghĩ tới phá hư bọn họ, chính là ở tâm lý bọn họ, cô chính là tâm địa rắn rết, tùy thời mà động.

Nếu không phải phòng vệ chính đáng, cô căn bản liền không muốn cùng bọn họ những người này lại có liên quan.

Bọn họ không hiểu biết cô, không biết con người cô, cô cần gì phải vì những người đó sinh khí.

Cô không cần sinh khí, không cần ủy khuất.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Không Làm Không Chết

Hoắc Vi Vũ cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Yến Tử

"Lúc nào qua đây? " Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Em lập tức đến ngay, em đang ở trên đường, em mang váy cho chị nhưng không có đồ trang sức đâu, những người đến PATY hôm nay rất sang trọng, chị ăn mặc đẹp một chút nhé" Yến Tử uyển chuyển nói.

Hoắc Vi Vũ biết Yến Tử có ý tốt không muốn làm cho cô mất mặt.

"Đến rồi nói chuyện tiếp nha!” Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại, mở hộp trang sức ra, ánh mắt dừng ở đôi bông tai “Bình mình trên biển”.

Đó là di vật của mẹ để lại cho cô, cũng là bông tai mà cô thích nhất.

Hoắc Vi Vũ đeo vào.

Tiếng đập cửa vang lên.

Hoắc Vi Vũ mở rộng cửa.

Dì Long đứng ở cửa, sắc mặt ngưng trọng nói: "Xin lỗi phu nhân, vừa rồi tôi lỡ lời. "

"Yên tâm, cháu sẽ không nói huyên thuyên với Cố Cảo Đình” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

"Tạ ơn phu nhân. " Dì Long gật đầu.

Hoắc Vi Vũ khoát tay lên trên khung cửa, lười biếng nhếch miệng hỏi: "Theo dì nếu Cố Cảo Đình biết tối nay cháu đi suốt đêm không về, anh ta có tức giận không? "

Dì Long sắc mặt tái nhợt, "Cậu ấy rất lo cho an toàn của cô. "

"Dì có biện pháp làm cho anh ta không tức giận, không lo lắng, đúng không?" Hoắc Vi Vũ ám chỉ nói.

Dì Long nghe ra Hoắc Vi Vũ đang ám chỉ điều gì, khó khăn nói: "Nếu cậu ấy biết cô đi suốt đêm không về, mà tôi không hồi báo, tôi sẽ liên lụy đến con trai tôi "

"Trời biết, đất biết, dì biết, cháu biết, anh ấy không biết. Hoặc là anh ấy biết, anh ấy tức giận, cháu giận lây sang dì, mà cháu là phụ nữ, vẫn là tiểu nhân, dì Long là người thông minh nên sẽ hiểu." Hoắc Vi Vũ vỗ vỗ bả vai dì Long.

Tiếng chuông cửa vang lên.

Hoắc Vi Vũ đi mở cửa.

"Chị Vũ, đây là váy, hai chị em mình mặc giống nhau, chị mặc vào trước đi, em trang điểm cho chị xong thì chúng mình đi." Yến Tử tung tăng nói.

Hoắc Vi Vũ đẹp mà lạnh lùng nhìn về phía dì Long.

Dì Long cảm thấy cô gái này vô cùng đặc biệt, trách không được thái độ của Tư lệnh đối với cô ấy không giống với người khác.

Dì cúi đầu, đi về phía phòng bếp.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ giương nụ cười, báo cáo tiểu chiến thắng lợi, "Vào phòng chị đi!. "

"Chị Vũ, em biết một bí mật" Yến Tử không giấu được hưng phấn.

"Biết bí mật của em rồi, bí mật nào cũng đều chết người" Hoắc Vi Vũ cởi quần áo ra, mặc vào váy ngắn màu trắng Yến Tử mang đến.

"Lần này mới không phải đâu, có người nói Duật Nghị cũng sẽ đến, nếu như em được Duật Nghị nhìn trúng, nói không chừng em sẽ là tổng thống phu nhân tương lai. " Yến Tử chắp hai tay, ước ao nói.

"Bây giờ là chế độ dân chủ đầu phiếu, đời thứ hai chưa chắc đã được đâu." Hoắc Vi Vũ giội gáo nước lạnh nói, nhanh chóng kéo khóa lên.

"Nhưng mà anh ấy có cha bày mưu nghĩ kế đằng sau, còn có quân đội vô cùng cường hãn.

Nghe nói, sau khi anh ấy tốt nghiệp sẽ làm chủ tịch tỉnh Độ Kim, con đường thăng quan tiến chức đã được sắp xếp xong xuôi rồi.

Nếu gả cho anh ấy, cho dù anh ấy không làm được Tổng thống, thì cũng làm chủ tịch tỉnh phú quý một phương.

Cộng đồng mạng so sánh anh ấy như thần mặt trời, là người đàn ông thứ hai mà con gái cả nước muốn gả, nói không chừng, về sau có thể vượt qua Cố Cảo Đình đấy." Yến Tử vì Duật Nghị bất bình nói, lấy đồ trang điểm từ trong túi ra.

"Thế thì thần mặt trời của chị chờ ngồi phi thuyền Nặc Á bay vào vũ trụ nhé! gặp lại sau, thần mặt trời. " Hoắc Vi Vũ nói đùa. Yến Tử cũng cười theo.

https://thuviensach.vn

Sau khi trang điểm xong, hai người đi ra xe. Yến Tử lái xe đi đến biệt thự cạnh biển.

*

Phòng làm việc Tư lệnh.

Sắc mặt Cố Cảo Đình ngưng trọng xem tài liệu tố cáo Duật Nghị.

Tiếng đập cửa vang lên.

"Vào đi " Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Thượng trung tá nghiêm túc cúi chào, báo cáo: "Báo cáo Tư lệnh, đã tìm được thiếu gia Duật Nghị, anh ấy ở biệt thự cạnh biển công khai tổ chức một đêm Party chọn vợ”

"Hoang đường! " Cố Cảo Đình khép tài liệu lại, không vui nói: "Chuẩn bị máy bay, chúng ta đi qua đó ngay bây giờ, hắn đúng là có kinh nghiệm từng trải "

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Chị Không Biết Xấu Hổ Như Thế À?

Mí mắt phải Hoắc Vi Vũ nháy liên tục, dự cảm xấu nhanh chóng xuất hiện, nhìn đồng hồ trên xe đã là hai giờ chiều rồi.

"Đi hơn ba tiếng rồi, đã sắp tới chưa? " Hoắc Vi Vũ không kiên nhẫn hỏi.

"Sắp tới rồi, nhìn thấy bờ cát rồi kìa." Yến Tử trấn an nói.

Chỉ chốc lát sau, bọn họ bị chặn lại trên đường.

Bốn người bảo an tiến đến, cẩn thận nói: "Xin lấy vé mời ra. "

Yến Tử điềm tĩnh cười, lấy vé mời.

Bảo an không chỉ kiểm tra xe của bọn họ mà còn kiểm tra cả túi xách rồi mới cho đi.

"Nghiêm ngặt như thế cơ à? " Hoắc Vi Vũ kinh ngạc hỏi.

"Phải, có đại nhân vật ở đây, một thư mời chỉ có thể mang hai người tới, em phải nhờ mẹ em mới lấy được một tấm" Yến Tử nghĩ đến thiếu gia Duật Kiên Quyết, trong mắt liền lòe lòe ánh sáng.

Xe chạy thêm năm phút đồng hồ, rồi đến cửa một tòa biệt thự sang trọng.

Ở cửa có tám người trực an ninh, sau khi bọn họ kiểm tra nghiêm mật, liền phát hai tấm thẻ số 99 và số 98, còn có một thẻ mở cửa phòng số 303.

https://thuviensach.vn

Yến Tử giữ tấm thẻ số 99 của mình trong ngực.

Hoắc Vi Vũ cầm thẻ số 98, không hiểu hỏi: "Đây là cái gì? Tuyển vợ sao? Còn có số hiệu nữa. "

"Sau khi được người quyền quý đó chọn trúng, có thể tham gia vũ hội buổi tối. " Yến Tử mơ ước nói.

"Nếu không được chọn trúng thì sao? " Hoắc Vi Vũ hỏi.

“Vậy thì chỉ có thể ngây người ngủ trong phòng, nhưng mà có gian phòng ở hậu viện, nếu may mắn đứng ở cửa sổ, nói không chừng có cơ hội đảo ngược, đi nhanh đi, chị Vũ, bên trong chắc có đồ gì đó để ăn.” Yến Tử lôi kéo Hoắc Vi Vũ đi.

Hoắc Vi Vũ ném cái thẻ số 98 vào trong túi xách.

Cô không có hứng thú với Party gặp mặt này, ngủ ở trong phòng là được rồi.

Mới vừa bước vào, lãnh khí phả vào mặt, hòa lẫn là mùi nước hoa nồng nặc.

Có một đám người mặc giống bọn họ đứng bên trong, đại đa số cũng là mắt hạnh mũi cao, khuôn mặt trang điểm diễm lệ, dáng người cao gầy lộ chân dài.

Sắc mặt Hoắc Vi Vũ nhất thời cứng ngắc.

"Yêu, đây không phải là Vi Vũ sao? Chị không thấy xấu hổ mà đến đây à?" một cô gái dáng dấp mỹ mạo kinh diễm đi đến, âm dương quái khí cười nói.

"Có gì mà phải xấu hổ?" Hoắc Vi Vũ lạnh như băng trả lời.

https://thuviensach.vn

"Chị già rồi, còn so với tiểu nha đầu chúng tôi làm gì, so xem da ai nhiều nếp nhăn hơn à? Thật đúng là không biết xấu hổ, chị bị Ngụy Ngạn Khang đá nên điên rồi mới có mặt mũi tới chỗ như thế này. " Hoắc Thuần khinh bỉ nói.

"Tiểu nha đầu? Tiểu ngu xuẩn, cô năm nay chắc mới 24 hả, chỉ kém hơn tôi có một hai tuổi, tôi cảm thấy cô vẫn không thể sống đến 26 tuổi đâu, còn chỉ số thông minh của cô chắc vĩnh viễn ở 3 tuổi thôi nhỉ.” Hoắc Vi Vũ hất hàm, không hèn mọn không lên tiếng mà cũng không tức giận nói.

"Hoắc Vi Vũ, phụ nữ quá 25 tuổi, ở nhà không muốn lại ném mặt mày đầu đường xó chợ cho người ta chê cười, chị không ngại ông bà bố mẹ mặt chưa đủ dày à?” Hoắc Thuần nổi giận nói.

Hoắc Vi Vũ mỹ lệ vén mái tóc, xua tay một cái, lười biếng hướng về phía Hoắc Thuần nói: "Tôi chuyển lời vừa rồi đến chị cả cô, hình như cô ấy mới có 30 thôi nhỉ? "

"Hoắc Vi Vũ, chị là con đàn bà xấu xa, trách không được Ngụy Ngạn Khang bỏ rơi chị, chị vì anh ta mà làm bố chị tức chết, mà ông ấy vẫn lo cho cái đứa con gái điêu ngoa như chị, đáng đời chị bị ông nội đuổi ra khỏi nhà" Hoắc Thuần dậm chân nói.

Mỗi một câu đều như dao, đâm sâu vào lòng Hoắc Vi Vũ.

"Nói đủ chưa? " Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tư Lệnh Giá Lâm

"Làm sao, nói đến tật làm chị giật mình à, chị như thế làm người khác chẳng muốn thân thiện với chị đâu, ai sẽ coi trọng chị hả, chị cũng không biết Ngụy Ngạn Khang bao nhiêu lần muốn bỏ rơi chị đâu! Thu cái lại cái tính khí ấu trĩ của chị đi!" Hoắc Thuần cố ý cất cao giọng nói, làm cho người chung quanh đều hiểu lầm.

Hoắc Vi Vũ tức giận phản kháng.

Nghe cô ta nói xấu bố mình, cô mạnh mẽ nói ngược lại.

"Cô đang nói cô à? Ngô tổng nói với tôi, ông ấy thực sự đáng tiếc chỉ ước con của cô với ông ấy được sinh ra, nói không chừng ông ấy sẽ li dị vợ đấy" Hoắc Vi Vũ mỉm cười nói.

Hoắc Thuần trừng mắt, những người xung quanh đang xem bọn họ, thẹn quá hóa giận nói: "Chị đang nói bậy bạ cái gì? Ai là Ngô tổng, tôi không biết chị đang nói cái gì? "

"Thôi đi." Hoắc Vi Vũ liếc về phía ngực của cô ta, "Cô làm ngực ở đâu thế? Bác sĩ chuyên môn cao thật, cúp A có thể nâng lên đến cúp C cũng chưa thấy bị xệ nhỉ."

"Chị đừng hồ ngôn loạn ngữ! Ngực của tôi là thật. " Hoắc Thuần the thé chói tai.

https://thuviensach.vn

"Cô bình tĩnh một chút đi, nếu không silicon trong mũi chảy ra bây giờ, cô gọt cằm cẩn thận méo miệng đấy, có người nói cho cô mắt cô mở quá lớn nhìn không giống thật không" Hoắc Vi Vũ nghiêm trang nói.

"Cô ăn nói cẩn thận kẻo tôi kiện cô tội phỉ bang đấy" Hoắc Thuần tức giận thân thể đều đang phát run.

"Tôi nào có nói gì sai? Tôi có ảnh cô lúc chưa phẫu thuật thẩm mĩ, thử đưa cho người khác xem." Hoắc Vi Vũ mở điện thoại di động lên, ảnh chụp Hoắc Thuần hiện lên trên màn hình.

Một người đàn ông trung niên đi đến bên cạnh cô.

"Chú ơi, chú xem ảnh trước khi phẫu thuật thẩm mĩ của số 36, có phải chỉnh dung hay không? " Hoắc Vi Vũ tùy tiện tìm một người đến hỏi.

Hoắc Thuần nhìn thấy người đàn ông trước mặt này, sắc mặt lập tức tái nhợt, cúi đầu, nắm tay thật chặt.

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua ảnh chụp trong điện thoại di động Hoắc Vi Vũ, vừa nhìn về phía Hoắc Thuần, nghiêm túc nói: "Trên thư mời viết rồi, không nhận người đã phẫu thuật thẩm mĩ, cô không đủ tư cách tham gia "

Ông ta phất tay, bảo an lên mời Hoắc Thuần rời đi.

Hoắc Thuần trừng mắt nhìn Hoắc Vi Vũ, "Chị thật ác độc, thật đúng là lòng dạ rắn rết, tôi tốt xấu gì cũng là em họ của chị, chị lại đối xử với tôi như vậy, cứ chờ đấy. "

Hoắc Vi Vũ nhìn Hoắc Thuần bị bảo an mời ra ngoài, đôi mắt cụp xuống.

https://thuviensach.vn

Cô chỉ phản kích theo bản năng, cũng không muốn Hoắc Thuần mất tư cách tham dự, lấy mỹ mạo Hoắc Thuần với bối cảnh, được người quyền quý trong đó chọn trúng không khó.

Người đàn ông trung niên cảnh cáo với những người còn lại: "Nếu còn có người phẫu thuật thẩm mĩ trà trộn bên trọng, một khi phát hiện, sẽ bị khởi kiện, chúng tôi đảm bảo khiến cho người đó cả đời rũ tù. Trước khi phỏng vấn bắt đầu, còn ai phẫu thuật thẩm mĩ thì tự động đứng ra đi "

Người đàn ông trung niên vừa nói, những mỹ nhân trong đại sảnh rời đi phân nửa.

Yến Tử nhìn Hoắc Vi Vũ có chút hả hê, giơ lên ngón tay cái, "Chị lợi hại thật, vừa ra tay đã loại đi phân nửa.”

Hoắc Vi Vũ lại không vui, "Em đi thử đi! Chị đến phòng nghỉ ngơi. "

Cô đến phòng 303, ném túi xách trên giường, đến phòng vệ sinh đổi khăn.

Ngoài cửa số phòng vệ sinh là hậu hoa viên đối diện với hồ bơi, dưới ánh mặt trời, trên mặt hồ hiện lên gợn sóng lăn tăn phản chiếu lam quang.

Cô cảm thấy đói bụng, trên tủ đầu giường có điện thoại gọi phục vụ, tự nhiên cô muốn thử có gọi được không, điện thoại nhanh chóng được kết nối.

Cô gọi đơn giản một phần bò bit tết, rồi nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Rầm rầm rầm.

Bên ngoài có tiếng động cơ trực thăng rất lớn từ từ tiến lại gần.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, bây giờ những người quyền cao chức trọng đều dùng máy bay bay qua bay lại hay sao?!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Oan Gia Ngõ Hẹp Gặp Nhau

Chỉ trong chốc lát, tiếng gõ cửa vang lên.

“Ai vậy?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

“Đưa đồ ăn.”

Hoắc Vi Vũ nhìn qua lổ trên cửa, thấy phục vụ đẩy xe đồ ăn.

Cô mở cửa ra.

Phục vụ đẩy xe tiến vào, đặt đồ ăn lên bàn, lúc rời đi, thì đột nhiên một người mặc đồ tây đen xông vào.

Mắt anh ta không thèm nhìn cô, chạy thẳng vào nhà vệ sinh, yêu cầu nói:

“Một lát sẽ có người đến tìm tôi, nhớ giúp tôi cản mấy người đó, sẽ có lợi cho cô.”

Hoắc Vi Vũ nhíu mày nhìn bóng lưng thon dài. Hiện tại cô chỉ muốn nghỉ ngơi.

“Trai đẹp, anh vào nhầm phòng rồi.” Hoắc Vi Vũ không khách khí nói.

Duật Nghị kinh ngạc xoay người, nhìn Hoắ Vi Vũ:

“Cô biết tôi là ai không?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn anh ta lớn lên rất tốt, mắt hai mí, mày rậm mắt to, ngũ quan chính trực, tuy nhiên lại quá kiêu căng.

Đáng tiếc, cô nhìn quen Cố Cảo Đình rồi, cả Ngụy Ngạn Khang, những mỹ nam bậc nhất cô đều đã xem qua, bây giờ liền miễn dịch với trai đẹp.

Khóe miệng giật giật châm chọc, Hoắc Vi Vũ lười biếng hếch cằm hướng ra ngoài, lạnh lùng nói:

“Tôi không cần biết anh là ai, ra ngoài!”

Trai đẹp chỉ ngón giữa lên, nhìn trên đất, cuồng vọng nói:

“Cô có bị ngốc không, do you understand? Cô mất quyền phỏng vấn.”

Hoắc Vi Vũ lãnh băng nhìn người đàn ông kiêu ngạo trước mặt mình, kéo dài âm thanh:

“Cút…”

“Người nên cút là cô, lập tức đi ra ngoài cho tôi!” Duật Nghị tóm lấy tay Hoắc Vi Vũ cưỡng chế kéo cô ra ngoài.

“Tư lệnh, lầu một, lầu hai đều loại bỏ, khẳng định là lầu ba rồi.” Thượng trung tá báo cáo với Cố Cảo Đình.

Sắc mặt Cố Cảo Đình lạnh lùng, cương nghị, đôi mắt sắc bén như dao nhìn lướt qua hành lang.

Như một vương giả.

Duật Nghị nhíu mày, nói với Hoắc Vi Vũ:

“Cô chỉ cần giúp tôi ngăn cản mấy người kia, biệt thự này liền tặng cho cô.”

https://thuviensach.vn

“Tôi không hứng thú với biệt thự của anh.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

“Rầm.” Cửa phòng 302 kế bên bị đá văng ra.

Duật Nghị thêm bối rối:

“Cộng thêm một ngàn vạn.”

Không đợi Hoắc Vi Vũ trả lời, chạy tọt vô toliet.

Hoắc Vi Vũ híp mắt nhìn qua lổ trên cửa.

“Tư lệnh, phòng 302 không có.” Thượng trung tá báo cáo.

Cố Cảo Đình lạnh lẽo nhìn về phía phòng 303.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run lên.

Móa!

Tại sao chỗ này cũng đụng phải anh ta.

Nếu thấy cô ở đây, khẳng định sẽ bị anh ta chơi đùa một phen.

Hoắc Vi Vũ cầm túi của mình xông vào phòng tắm.

“Sao cô cũng vô đây vậy?” Duật Nghị kinh ngạc nói.

Hoắc Vi Vũ mở cửa sổ ra, ném túi xuống hồ bơi, mắt cũng không thèm liếc anh ta một cái, lãnh băng nói:

“Nếu như bị bắt, đừng nói đã gặp qua tôi.”

“Cái gì?” Duật Nghị không hiểu hỏi.

Hoắc Vi Vũ giẫm chân lên bệ cửa sổ, nhảy xuống.

https://thuviensach.vn

Duật Nghị: “…”

Có cần nhảy lầu như vậy không?

Anh chạy đến trước cửa sổ.

Hoắc Vi Vũ rơi xuống nước, bọt nước nổi lên, va chạm quá mạnh, mặt và toàn thân đều bị đau rát.

Cô cũng không quan tâm đau đớn, người ướt nhẹp leo lên bờ, cầm bọc của mình, nhìn phía trên lầu.

Duật Nghị dừng lại, liền hạ quyết tâm, chân giẫm lên bệ cửa sổ, liền bị âm thanh Thượng trung tá làm giật mình:

“Thái tử, nguy hiểm!”

Duật Nghị ão não, chậm một bước rồi, quay người, liền thấy mặt Cố Cảo Đình không cảm xúc.

“Cha của anh để cho tôi trông nom anh, đi theo tôi.” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Duật Nghị hất tay Thượng trung tá ra:

“Cha của tôi để cho anh trông nom tôi, không phải để anh giam giữ tôi, tôi mở party chơi đùa với bạn bè cũng phải cần anh cho phép sao!”

“Mở party đúng không? Muốn phỏng vấn hả, tôi giúp anh tìm một chỗ phỏng vấn tốt hơn, thấy thế nào?”

Khóe môi Cố Cảo Đình câu lên, cười như không cười khiến người ta thấy lo sợ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Anh Dám!

“Như vậy không tốt đâu, không phải Cố Tư lệnh trăm công nghìn việc sao? Giúp tôi phỏng vấn, cũng quá phô trương rồi.” Duật Nghị phòng bị nhìn Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình ngồi xuống giường, ánh mắt lạnh như băng nhìn Duật Nghị:

“Không sao, như vậy tôi có thể dễ dàng ghi hình anh phát cho cha anh xem.”

“Cố Cảo Đình, anh đừng quá đáng, cả cha tôi cũng không quản được tôi, anh nghĩ anh là ai!” Duật Nghị tức giận nói.

“Một hồi anh sẽ biết tôi là ai!” Cố Cảo Đình đứng lên, tràn đầy cảm giác chèn ép, mắt nhìn Thượng trung tá:

“Mang anh ta đến đảo không người, trong một tháng không cho ai lui tới.”

“Anh dám, như vậy là anh giam cầm tôi!” Mắt Duật Nghị trừng lớn.

Cố Cảo Đình liếc xéo Duật Nghị:

“Sửa lại một chút, đó là tôi đang trông nom anh.”

https://thuviensach.vn

Anh đi ra ngoài, vừa lúc Yến Tử chạy đến, nhìn thấy Cố Cảo Đình, lập tức đỏ mặt, đứng sang một bên.

Cố Cảo Đình đi qua cô, dừng lại một chút, ánh mắt thâm u nhìn cô, lóe lên một tia tăm tối, trầm giọng hỏi:

“Cô tới một mình?”

Yến Tử thấy Cố Cảo Đình nói chuyện với mình, tim nhảy thật nhanh, cung kính nói:

“Thưa Tư lệnh, tôi đi cùng với bạn thân.”

“Bạn thân?” Cố Cảo Đình nhíu mày.

“Vâng.” Yến Tử không muốn nói tên của phụ nữ khác trước mặt Cố Cảo Đình, tránh làm anh chú ý.

Âm thanh của Cố Cảo Đình rất dễ nghe giống như tiếng chuông trời, làm cô hạnh phúc muốn té xỉu.

Mặt Cố Cảo Đình không thay đổi đi về phía trước, lịch thiệp, cao quý, khiến người ta chỉ có thể ngưỡng mộ.

Tay Yến Tử đặt lên môi, si mê nhìn bóng lưng của Cố Cảo Đình, cảm thán nói:

“Rất đẹp trai, so với trên tivi còn đẹp hơn, càng có khí phách.”

Thượng trung tá ấn nút xuống thang máy.

Cố Cảo Đình nhìn lướt qua camera ở góc tường, lạnh giọng ra lệnh:

“Thượng trung tá, qua phòng quan sát nhìn xem, cô gái vừa rồi đi cùng với ai?”

https://thuviensach.vn

Thượng trung tá gật đầu: “Vâng.”

Cửa thang máy mở ra, Cố Cảo Đình lạnh lùng đi vào thang máy.

*

Yến Tử vào phòng, không thấy Hoắc Vi Vũ đâu, cảm thấy tò mò, điện thoại di động kêu lên, là Hoắc Vi Vũ.

“Chị Hoắc, chị đi đâu vậy, à chị biết em vừa gặp ai không? Cố Cảo Đình đó, đàn ông khiến mọi phụ nữ muốn gả nhất đó, thật đẹp trai, làm sao lại có đàn ông phong độ như vậy chứ.” Yến Tử nhảy cẫng lên nói.

“Yến Tử, chị không có thời gian giải thích với em, chị phải lập tức đi khỏi chổ này, em ném chìa khóa qua cửa sổ đi, ngày mai chị kêu người đến đón em.” Hoắc Vi Vũ gấp rút nói.

Yến Tử nghi ngờ nhìn ra cửa sổ, thấy Hoắc Vi Vũ dưới lầu, toàn thân ướt nhẹp.

“Chị Hoắc, bị làm sao vậy!” Yến Tử không hiểu hỏi.

“Bọc chìa khóa vào khăn tắm vứt xuống dưới.” Hoắc Vi Vũ nói.

“Được rồi, mà em nói chị nè, không biết nguyên nhân gì đột nhiên cuộc phỏng vấn bị đình chỉ, ban tổ chức bảo mọi người về phòng nghỉ chờ thông báo.” Yến Tử bọc chìa khóa vào trong khăn tắm, mất mát nói.

Hoắc Vi Vũ không hứng thú với chuyện đó, cô chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này. “Nhanh lên.”

“Ừm, chẳng qua, hôm nay Cố Cảo Đình nói chuyện với em, không uổng công em đi chuyến này.” Yến Tử hưng phấn nói, ném chìa khóa bọc trong khăn xuống.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ ngưng trọng nhíu mày.

Trước đó cô dùng CMND của Yến Tử, không biết Cố Cảo Đình có phát hiện ra không.

Ngẫm lại chắc là không đâu, bình thường thì bản thân và CMND không giống nhau lắm.

Hoắc Vi Vũ nhặt chìa khóa lên chạy bộ đến bãi đậu xe.

Mới mở cửa, liền thấy Cố Cảo Đình đang đứng đợi bên trong.

Anh ta nhìn một chút, ánh mắt thâm thúy, như hố sâu không thấy đáy, lắng đọng như trước khi chuẩn bị nổi bão.

Khí trời nóng bức, nhưng Hoắc Vi Vũ lại cảm thấy như có cơn gió lạnh đập vào mặt.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Chừng Nào Cô Mới Có Thể Ngoan Ngoãn

“Sao nhìn thấy tôi liền chạy?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi, ánh mắt nhìn lướt qua mặt cô, sau đó nhìn xuống thân thể ướt nhẹp của cô, vươn tay.

Thượng trung tá cung kính đặt khăn tắm màu trắng vào tay của anh.

Bàn tay anh vung lên, ném khăn cho Hoắc Vi Vũ, lạnh lùng nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô, không lạnh không nhạt hỏi:

“Quần áo còn chưa khô, sao không vào phòng thay đổi, còn tính chạy đi đâu?”

Hoắc Vi Vũ thấy anh ta nói chuyện thanh đạm, nhưng trong mắt lại ẩn chứa sát cơ, có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Trong lòng cô sợ hãi, nhưng lại không muốn sợ hãi.

“Không cẩn thẩn làm quần áo bị ướt, lại không có mang theo áo khác, nên muốn đi ra ngoài mua quần áo.” Hoắc Vi Vũ cảm thấy lí do này không tệ.

Ngón tay anh ta vuốt ve môi đỏ của cô, ánh mắt lạnh lẽo:

“Hoắc Vi Vũ, khi nào cô mới ngoan ngoãn đây?”

‘Tại sao phải ngoan, tôi đâu phải con gái của anh, tôi có quyền tự do.” Hoắc Vi Vũ đáp, hất tay của anh ra.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Cố Cảo Đình lóe lên một tia sắc bén, chất vấn:

“Bản thân đã kết hôn còn đi tham gia tuyển vợ, cô cảm thấy cô đúng?”

“Tôi không biết tuyển vợ là cái gì, tôi đi theo giúp đỡ bạn tôi.” Hoắc Vi Vũ trực tiếp đi lên phía trước.

Cố Cảo Đình nhìn bóng lưng của Hoắc Vi Vũ, nheo mắt lại, nguy hiểm hiện lên.

“Nếu như bạn của cô không nói cho cô biết đây là đâu, thì chính là dụ dỗ người khác. Thượng trung tá, tìm luật sư khởi tố.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ dừng bước lại, nếu Cố Cảo Đình muốn trừng trị Yến Tử, thì đến hài cốt Yến Tử cũng không còn.

“Cô ta vô tội, nếu anh tức giận, thì trừng phạt tôi này.” Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

“A” Cố Cảo Đình cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng đi đến biệt thự.

“Cố Cảo Đình.” Hoắc Vi Vũ chạy đến, nắm chặt tay anh ta.

Cố Cảo Đình hất tay cô ra, một giây sau, nắm chặt vai cô, hôn lên môi cô.

Quá mức mãnh liệt, giống như sóng cuộn, nuốt hết tất cả của cô.

Hoắc Vi Vũ lui về sau, dựa vào thân cây.

Bàn tay anh ta nóng rực di chuyển xuống eo cô, đùa giỡn váy của cô, nhưng như nghĩ đến cái gì, không có xâm nhập, lại di chuyển đến ngang hông của cô, buông lỏng cô ra.

Trong mắt say mê ham muốn.

https://thuviensach.vn

“Cô nói tại sao cô lại đến? Chuẩn bị gì để cho tôi không tức giận?” Cố Cảo Đình lạnh giọng nói: “ Nói cho tốt, cô chỉ có một cơ hội thôi.”

“Cô ta nói đi xem mắt, bảo tôi ở trong phòng, cô ta không có lừa gạt tôi.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

Hiển nhiên, đáp án này, Cố Cảo Đình không hài lòng. Anh ta mặt lạnh đi đến biệt thự.

Thượng trung tá chạy chậm đuổi theo bọn họ.

Cố Cảo Đình ngạo nghễ ra lệnh:

“Ta không muốn nhìn thấy Trần Yến ra khỏi ngục giam, an bài một chút.”

Hoắc Vi Vũ bực bội, cắn chặt môi, máu tanh chảy ra, chạy tới chỗ Cố Cảo Đình, hỏi:

“Anh muốn thế nào mới không tức giận?”

Cố Cảo Đình không thèm để ý, đi vào thang máy.

Hoắc Vi Vũ cũng theo vào, nắm chặt tay Cố Cảo Đình: “Tôi làm đồ ăn thật ngon, anh từ xa chạy tới, có đói bụng không?”

Cố Cảo Đình không lên tiếng.

Hoắc Vi Vũ miễn cưỡng đứng trước mặt anh ta:

“Tôi làm bánh kem cũng rất ngon.”

Cố Cảo Đình u lãnh nhìn xuống cô.

“Lúc trước tôi dùng CMND của Yến Tử, Yến Tử muốn tôi theo giúp đỡ, phần tình nghĩa này tôi phải trả, nên tôi theo Yến Tử tới, tôi cũng không

https://thuviensach.vn

hứng thú với chuyện này, lúc anh tới, tôi cũng đang nghỉ ngơi trong phòng, kết hôn là tôi yêu cầu, sẽ không có khả năng thay đổi.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

Cố Cảo Đình liền ôm eo cô, cúi đầu hôn lên môi cô.

Hoắc Vi Vũ dễ dàng bị anh ta nhấc lên…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Vui Mừng Bơi Lội Như Vậy, Muốn Chết

Anh ôm cô thật chặc.

Hoắc Vi Vũ hơi thở cũng không xuyên thấu qua được, đẩy bờ vai của anh.

Anh một tay ôm cô càng chặc, một tay khác xuyên qua tóc cô, đè ở ót cô, khiến cho môi cô cùng anh tách ra không được.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy hỏa thiêu nhiệt độ cơ thể đi lên trên.

Đột nhiên, anh đem cô buông ra.

Hoắc Vi Vũ kinh sợ cuốn lấy vòng eo anh.

Sau lưng dựa tới giường mềm mại.

Cô lúc này mới phát hiện, không biết khi nào bị anh ôm đến phòng.

Cố Cảo Đình hôn càng thêm nóng bỏng.

Từ hôn môi cô đến cổ cô.

Ướt át hồng lưỡi mang theo ma lực, ở trên da thịt cô, chảy xuống dấu vết.

Hoắc Vi Vũ tâm khẩn trương đều mau nhảy ra ngoài, nắm chặt nắm tay.

https://thuviensach.vn

Trừ bỏ ngày đó không biết là ai đoạt lần đầu tiên của cô, cô còn không có cùng ai thân mật như vậy.

Liền tính là Ngụy Ngạn Khang đều không có.

Cố Cảo Đình vén váy cô lên, bàn tay lửa nóng dọc theo hướng lên trên, đến vòng eo.

Hoắc Vi Vũ một cái rùng mình, ngăn chận làn váy, nói: “Đừng như vậy.”

Cố Cảo Đình nhíu mày, dùng sức lôi kéo, váy bị kéo xuống tới.

Anh ném ở một bên, khi nhìn về phía cô, ánh mắt lẫm liệt.

Hoắc Vi Vũ mặc màu tím nửa quả, tuy rằng không phải sóng gió mãnh liệt, nhưng là phi thường no đủ, hình dạng cũng hảo, da thịt trắng tuyết lộ ra phấn nộn.

Vòng eo là cực nhỏ, giống như là cành liễu, quyến rũ, cảm tính.

Hoắc Vi Vũ bị ánh mắt anh xem không được tự nhiên, khoanh tay trước ngực.

“Không cho ta xem?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

“Dì không đi đâu.” Hoắc Vi Vũ nhíu mày nói.

Cố Cảo Đình đôi tay cầm cổ tay cô, đè ở đỉnh đầu, trên cao nhìn xuống cô, không vui nói: “cô cũng biết không đi a? Lúc nhảy bể bơi như thế nào không nghĩ tới dì cả?”

“nhảy một cái liền ra tới.” Hoắc Vi Vũ tùy hứng trả lời.

“cô có điểm thường thức, thời điểm dì cả tới có thể ở bể bơi sao? cô hiện tại không phải Hoắc Vi Vũ, có thể tùy hứng làm bậy, cô là bà Cố, về sau

https://thuviensach.vn

hành vi cần thiết vì ta phụ trách.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ nhịn xuống trợn trắng mắt xúc động.

Nếu không phải anh đột nhiên tới, cô sẽ nhảy bể bơi sao?

Coi như cùng anh kết hôn, cô vẫn là thân thể tự do, dựa vào cái gì liền không có không gian, phàm đều phải nghe anh?

Trên tay anh nắm quyền sinh sát Yến Tử, cô tạm thời nhịn.

“Kia Cố tiên sinh, tôi hiện tại thực lạnh, để không cảm mạo, anh có thể để cho tôi đem quần áo mặc vào sao?” Hoắc Vi Vũ âm dương quái khí nói.

Cố Cảo Đình đem tây trang cởi ra, ném ở trên người cô.

“váy ướt như thế nào mặc? Mặc của tôi.” Anh bá đạo nói, không chấp nhận được cô một chút cự tuyệt, cởi ra hai viên cúc phía trên áo sơmi, giống như là cởi áo khoác có mũ,đem áo sơmi cởi xuống dưới, ném ở trên người cô.

Hoắc Vi Vũ xem thân trên anh, lộ ra đường cong tráng kiện.

Dáng người thật đúng là tốt.

“anh đem quần áo đều cho tôi, anh mặc cái gì?” Hoắc Vi Vũ hồ nghi hỏi.

“trên phi cơ có quần áo của tôi.” Cố Cảo Đình cuồng ngạo đứng dậy.

Hoắc Vi Vũ: “……”

“anh không cảm thấy nên đem quần áo sạch sẽ cho tôi mặc sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

“Ngại dơ à?” Cố Cảo Đình nhếch khóe miệng mỏng lạnh, ánh mắt bắn ra một đạo lạnh lẽo, mệnh lệnh nói: “Dơ cũng mặccho tôi.”

https://thuviensach.vn

Anh hướng tới cửa đi đến.

Hoắc Vi Vũ lo lắng anh mở cửa, bị trung tá Thượng nhìn đến, đem quần áo anh khóa lại trên người, cúi đầu, ngửi một cái quần áo anh.

Một cổ mùi thơm ngát, hỗn hợp hơi thở dương cương giống đực, quá nồng liệt, nhưng không khó nghe.

Cố Cảo Đình quay đầu lại, vừa vặn bắt gặp hình ảnh cô ngửi quần áo anh, mặt căng chặt, lạnh giọng mệnh lệnh nói: “Đem bra cởi.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Cô Ở Phòng Ai Đó

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, trong đầu hiện lên cái loại hình ảnh này, đê-xi-ben giảm xuống vài phần, “anh sẽ không như vậy biến thái đi? Ta khe nhỏ, dung không được anh trăm lần.”

Cố Cảo Đình dừng một chút, xem cô sắc mặt ửng đỏ, đôi mắt đẹp như tơ, trong xấu hổ mang theo tức giận cùng miệt thị, hồ nghi, “Cô suy nghĩ cái gì?”

Hoắc Vi Vũ ý thức được chính mình nghĩ sai rồi, xấu hổ sửa lời nói: “Tôi không cởi, nơi này không có tắm rửa.”

“Miếng mút lót dầy như vậy, hút nhiều nước, mặc cái gì đều sẽ bị ngấm ướt, cởi ra!” Cố Cảo Đình không kiên nhẫn, “Vẫn là, cô muốn tôi thoát?”

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô chui vào chăn, đem áo ngực cởi xuống dưới, đặt ở trên tủ đầu giường.

ánh mắt Cố Cảo Đình như chim ưng sắc bén khóa cô, càng thêm không vui, “Phòng này chỉ có cô cùng tôi hai người, cô trùm như vậy kín mít phòng ai đây?”

Hoắc Vi Vũ cảm thấy bực bội, ngọn lửa ở trong mắt nhảy lên, “anh cảm thấy tôi phòng ai đâu?”

Cố Cảo Đình một phen túm qua chăn, ném ở trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ bị lộ ở trong không khí.

Phẫn nộ sôi sục máu.

Dứt khoát, cô từ trên giường nhảy xuống tới, thẳng tắp đứng ở trước mặt anh, khoanh tay trước ngực, khiêu khích nói: “Tôi N quần cũng ướt, tư lệnh đem N quần cũng cởi ra cho tôi sao, ướt dán không được băng!”

Cố Cảo Đình nhìn lướt qua cô trong lúc vô tình gạt bỏ ra bên ngoài khe, ánh mắt bịt kín tình mê.

Anh minh bạch, cô lúc nãy nói, ‘Ta khe nhỏ, dung không được anh trăm lần’ là có ý tứ gì.

“cô khe không nhỏ.” Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô co quắp, đôi mắt lập loè nói: “anh cởi hay không cởi?”

Cố Cảo Đình nâng cằm cô lên, thanh âm khàn vài phần, “cô dám mặc, tôi liền dám cởi.”

Hoắc Vi Vũ tưởng, dù sao cô có băng lót, “Ai sợ ai? Bà cô chờ đây.”

Cố Cảo Đình hướng tới trên miệng cô cắn một chút, “Ai là bà cô, lần sau ở trước mặt tôi nói bậy, liền không phải cắn một ngụm đơn giản như vậy.”

Hoắc Vi Vũ xoa xoa khóe miệng, không có huyết.

Cố Cảo Đình giống như sói nhìn chằm chằm con mồi nhìn Hoắc Vi Vũ, rút ra dây lưng.

giễu cợt một tiếng, kéo ra khóa kéo.

Hoắc Vi Vũ quay mặt.

https://thuviensach.vn

Anh mang theo nhiệt độ cơ thể anh ở N quần phóng tới trên tay cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy giống như khoai lang phỏng tay, kích động muốn ném.

nhìn lại anh, đã vây khăn tắm.

Tinh tráng cơ bắp, hoàn mỹ đường cong, cao ngất thân hình.

Không có một chút bối rối.

Liền một cái khăn tắm, vây ra đại đế kiêu ngạo, cao thượng, quyền uy, mị hoặc cùng với hấp dẫn.

Đặc biệt là ánh mắt anh, giống như lốc xoáy, có thể đem người cuốn vào.

Hoắc Vi Vũ không muốn ngay trước mặt anh đổi N quần, xách theo túi, bắt lấy áo sơmi anh, vọt vào toilet.

áo sơmi anh thật lớn, cô đều có thể làm váy mặc tốt.

Về phần N quần, cô đều nói Whu sợ whu, nhắm mắt cũng muốn mặc.

Ra tới.

Cố Cảo Đình đã mặc quần áo tử tế.

Đơn giản nhất màu trắng áo sơmi xứng quần màu đen, ở trên người anh, đều có thể xuyên ra duy ngã độc tôn, khí thế cao cao tại thượng.

Thật sự khi nào, đều không thấy được anh nhếch nhác a.

Cố Cảo Đình đem ly nước đường đỏ trà gừng đưa tới trước mặt cô, trầm giọng nói: “Uống đi?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ xem cái ly bên trong là chất lỏng hồng hồng, chất lỏng bên trong còn có vật đen tuyền nổi lơ lửng, phòng bị hỏi: “Hạc đỉnh hồng?”

Cố Cảo Đình: “……”

“Hoắc Vi Vũ, biển nạp trăm lần cảm giác bầu trời trống, không bổ sung khe tôi còn là thực chờ mong.” Anh duỗi tay, cởi bỏ cúc áo sơmi của cô.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Dơ Không Dơ A?

Hoắc Vi Vũ bản năng nhảy ra phía sau từng bước.

Cố Cảo Đình không có tức giận, ngược lại giơ lên tươi cười.

Cô vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy anh cười như vậy.

Thực sáng lạn, thực đáng yêu, mi mắt cong cong, trong mắt tràn ngập tà nịnh hài hước, nhu hòa ngũ quan, liễm diễm dung nhan, tan mất sắc nhọn trên người.

đẹp trai làm người nín thở.

“anh cười cái gì?” Hoắc Vi Vũ khó hiểu hỏi.

Cố Cảo Đình không có trả lời, đem ly đường đỏ trà gừng đưa cho Hoắc Vi Vũ, “Uống đi.”

Hoắc Vi Vũ không biết Cố Cảo Đình suy nghĩ cái gì, dưới tình huống trước mắt, không cần ngỗ nghịch anh là thượng sách.

Mặc kệ cái ly là cái gì, cô đều uống xong đi.

Hoắc Vi Vũ tiếp nhận ly nước anh đưa, uống một ngụm, phun trở ra, mày nhăn lên, ghét bỏ nói: “anh ở bên trong bỏ gừng, tôi ghét nhất mùi gừng.”

https://thuviensach.vn

“Cho nên cô chứng khí hư, uống đi.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ đem ly nước nhét trở lại trong tay của anh, “ý tốt của anh tôi nhận, tôi không uống thứ này.”

Cố Cảo Đình bưng lên ly nước, uống một ngụm, hướng tới trên môi cô, một chút mớm đến trong miệng cô.

Hoắc Vi Vũ kinh sợ.

Cô vừa rồi đem đường đỏ trà gừng trong miệng phun vào cái chén, anh còn uống, dơ không dơ a?

Không đúng.

Anh hiện tại lại mớm cho cô uống……

Cô muốn ói.

Hoắc Vi Vũ không muốn uống, giãy giụa muốn rời đi.

Cố Cảo Đình đè lại cái ót cô, gắt gao lấp kín môi cô, không cho cô dời đi.

Hai người giằng co một phút đồng hồ.

Hoắc Vi Vũ miệng đều đã tê rần, chỉ có thể nuốt đi xuống.

Dạ dày như thiêu như đốt.

Cố Cảo Đình buông lỏng cô ra, trầm giọng nói: “goodgirl.”

Anh cầm trong tay cái ly đưa cho cô.

Hoắc Vi Vũ không tiếp, ánh mắt u oán trừng anh.

https://thuviensach.vn

“Tôi không ngại dùng phương pháp vừa rồi đút cô uống.” Cố Cảo Đình bất động thanh sắc nói.

Hoắc Vi Vũ sảng khoái tiếp nhận cái ly, một hơi đem ly đường đỏ trà gừng uống xong rồi.

Tưởng phun ra, buồn nôn.

Trừng hướng Cố Cảo Đình.

Anh chế giễu, khóe miệng mang theo một loại tươi cười xúc động lòng người, nhưng lại nhiều hơn một loại dự tính Hoắc Vi Vũ nói không nên lời, là trào phúng sao?

Vẫn là anh cảm thấy cưỡng bách chơi rất khá?

“Cố Cảo Đình, anh ghét nhất ăn món gì?” Hoắc Vi Vũ mu bàn tay cọ qua khóe miệng hỏi.

“Cá, cà rốt, thịt bò.” Cố Cảo Đình trả lời.

Cô quyết định, về sau có cơ hội, làm một cái tiệc toàn cá, còn muốn buộc anh ăn.

Hoắc Vi Vũ chính mình nghĩ ý đồ xấu, không chú ý Cố Cảo Đình trong mắt hiện lên ý giảo hoạt.

Tiếng đập cửa vang lên.

“Chui vào trong chăn.” Cố Cảo Đình nhắc nhở nói, tầm mắt nhìn về phía ngực cô.

áo sơmi anh là màu trắng, mà cô bên trong trống không, liếc mắt một cái, là có thể nhìn đến kia nụ hồng hấp dẫn.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ xoay mặt anh, làm anh dời đi ánh mắt, nhắm ngay cửa, chính mình chui vào trong chăn.

Cô vẫn là phụ nữ đầu tiên dám xoay mặt anh.

Cố Cảo Đình thật sâu nhìn cô một cái, ánh mắt hiện lên một đạo nhu hòa, lại khôi phục thành đừng kiêng kỵ kiểu vạn năm xa xưa, đi hướng cửa, mở ra.

“Tư lệnh, ngài yêu cầu đồ vật.” Trung tá Thượng cung kính hội báo nói.

“Tôi chính mình lấy đem vào là được.” Cố Cảo Đình che ở cửa nói.

Trung tá Thượng không dám nhìn trong phòng, nhắc nhở nói: “buổi tối Ngài còn có tiệc tối trao giải triển vọng.”

Cố Cảo Đình vén lên cánh tay, nhìn về phía đồng hồ, phân phó nói: “Đi an bài đi, hai giờ sau rời đi.”

Hoắc Vi Vũ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hai giờ sau anh phải rời khỏi, thật là tin tức tốt.

Cố Cảo Đình ngoái đầu nhìn lại, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ lưng cứng ngắt, phòng bị nhìn anh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Thân Ái Phu Nhân Cố

Anh sẽ không mang cô đi theo anh đến quân khu?

cô muốn chết tâm tình.

Mỗi ngày đối với anh, mệnh đều thiếu sống đã nhiều năm.

Cố Cảo Đình đem xe đẩy đẩy mạnh tới.

Trầm mặc, tự phụ.

Người đàn ông này, ngay cả đẩy xe cũng tản ra hấp dẫn đặt biệt, hình như là gợi cảm mê hoặc, làm phụ nữ vì này thét chói tai.

Nếu anh đi làm người phục vụ, phỏng chừng buôn bán phát đến bạo.

Anh ở sô pha trước ngừng lại, nhìn về phía cô, trầm giọng nói: “Còn không qua tới.”

Hoắc Vi Vũ nghĩ anh hai giờ sau liền sẽ rời đi, quyền sinh sát Yến Tử còn ở trên tay anh?

Hoà bình ở chung hai giờ, sau đó cúi chào.

Cô cũng không làm ra vẻ, xốc lên chăn, từ trên giường đứng lên.

Cố Cảo Đình đã ngồi xuống trên sô pha, thích thú nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ mang ghế ngồi.

“tới ngồi bên cạnh tôi.” Cố Cảo Đình không lạnh không nhạt nói.

Hoắc Vi Vũ nhún vai, không có gì lớn lắm thì phải.

Cô hướng tới bên kia anh đi đến.

Cố Cảo Đình cầm cánh tay của cô, lôi kéo, Hoắc Vi Vũ té ngã ở trên người anh, bị anh giam cầm ở trong ngực.

Cô còn chưa kịp đứng lên, anh lại hôn lên môi cô.

Hoắc Vi Vũ mở to hai mắt nhìn xem anh, mày hơi hơi nhăn lại, không che dấu bực bội.

Anh là hôn môi cuồng sao?

Anh không phải có rất nhiều phụ nữ sao?

Những phụ nữ đó như thế nào chịu được anh đòi hỏi vô độ.

trước đây, Cố Cảo Đình chỉ là hôn hôn coi như xong, chính là, lần này cùng vài lần trước có điểm khác nhau.

Anh vén lên áo sơmi cô, tay từ vạt áo duỗi đi vào.

Anh bàn tay rất lớn, thực nóng, có thể một tay nắm giữ.

Hoắc Vi Vũ tâm đều mau nhảy ra ngoài.

Quá kích thích cũng quá yêu muội.

Anh là đang cùng cô cái kia…… Đùa giỡn?

Coi như chưa từng ăn thịt heo, cũng ở đây trên ti vi xem qua heo.

https://thuviensach.vn

cô hết sức vô thức, anh mở áo sơmi cô phía trên năm viên cúc áo.

Tầm mắt của anh có thể rõ ràng đem cô nhìn cái thấu triệt.

Cúi đầu liền hôn lên.

Hoắc Vi Vũ không tự giác run rẩy.

Cô có thể cảm giác rõ ràng nhiệt độ khoang miệng anh, so nhiệt độ cơ thể cô cao đi.

Cái loại cảm giác này phi thường xa lạ.

Biết rõ người đàn ông trước mắt này sẽ là chồng của cô.

Chỉ là, cô không yêu anh, thậm chí, anh là người đàn ông duy nhất cô kiêng kị.

Cho nên, có chút sợ hãi cùng kháng cự.

Cô đẩy đầu anh ra, khẩu khí không vui nói: “anh làm gì!”

“cô nói làm gì đây?” Cố Cảo Đình nhìn về phía vị trí ngực cô, trong mắt xẹt qua một đạo huyễn màu, đôi mắt mênh mông, “cô có cảm giác.”

Anh nói chính là câu khẳng định.

Hoắc Vi Vũ phủ định không được, bởi vì cái gì kia, dựng lên.

Chính là, không phải tự nguyện mà dưới tình huống, cô không muốn thừa nhận, cảm giác thực mất mặt.

“Không phải phản xạ có điều kiện sao? Cái này cùng đầu gối nhảy phản ứng giống nhau, người mẹ vì cho con của mình ăn, cái này là phản ứng tự nhiên, là thượng đế giao cho bản năng nữ tính.” Hoắc Vi Vũ tìm một cái lý do nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình không hài lòng trả lời này.

Anh nhìn xuống đôi mắt cô quật cường, có chút phẫn nộ.

tay anh dọc theo đầu gối cô hướng lên trên.

Hoắc Vi Vũ hoảng sợ dùng sức chặn lại.

Cố Cảo Đình dừng lại, nhíu mày, ánh mắt thật sâu xem kỹ mặt cô, hỏi: "Hoắc Vi Vũ, cô thật sự không có cảm giác sao?"

Hoắc Vi Vũ rũ xuống đôi mắt, nếu cô nói có cảm giác, anh chẳng phải là càng muốn xẳng bậy?!!!

"quả thật không thế nào thoải mái?" Hoắc Vi Vũ trả lời.

Cố Cảo Đình thật sự tức giận, sắc mặt trầm xuống, lạnh băng nhìn cô.

"Không quan hệ, dù sao có hai giờ, tôi có thể giúp cô chuẩn bị cho tốt, tôi thân ái phu nhân Cố."

Hoắc Vi Vũ: "……"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Em Yêu Anh, Anh Sợ À?

"Nếu anh muốn làm cho tôi thoải mái thì đừng gây phiền phức cho Yến Tử." Hoắc Vi Vũ nhân cơ hội ra điều kiện, từ trên người anh ngồi xuống bên cạnh.

"Chỉ với thái độ này của cô sao? " Cố Cảo Đình cầm chai rượu, ung dung rót.

Khuôn mặt lão luyễn lạnh lẽo.

Anh chuyên chú nhìn vào mắt cô, ánh mắt sắc bén như chim ưng.

Hoắc Vi Vũ cụp mắt xuống.

Tuy cô đơn giản nhưng không ngu ngốc.

Ở trước mặt Cố Cảo Đình, phản kháng chỉ như trứng chọi vào đá.

Anh chính là thợ săn, chiến thần trong truyền thuyết, mọi việc đều thuận lợi, không có việc gì không làm được.

Ngoài vẻ bề ngoài ngoan độc mà chuẩn xác, còn quyết đoán khiến người ta không thể không khuất phục.

Quyết đoán của anh không phải do bộc phát ngày một ngày hai mà đó là tác phong làm việc được tôi luyện qua nhiều năm tháng.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần Cố Cảo Đình muốn người nào chết, người đó sẽ không được một ngày sống khỏe mạnh.

Cô thầm mong anh nhanh rút quân về quân khu đi, một năm rưỡi nữa không trở lại, cô lại sống những ngày tiêu dao khoái hoạt.

Bây giờ cô kết hôn với anh, ngày tháng sau này chắc không dễ chịu.

Cố Cảo Đình là đệ nhất bạc tình bạc nghĩa, sẽ không lãng phí thời gian trên loại phụ nữ như cô.

Cô chỉ cần làm như bị anh ta chinh phục, anh ta sẽ không có hứng thú dây dưa với cô nữa.

Vậy chỉ cần giả vờ như mình bị anh ta chinh phục là được!.

Hoắc Vi Vũ suy nghĩ minh bạch, cười thật xinh đẹp, cầm ly rượu cao cổ lên, lắc lắc nhẹ nhàng.

Ánh mắt nhìn về phía anh, là mị hoặc dụ dỗ, là yêu tinh câu dẫn tâm hồn.

Bờ môi đỏ mọng nhấp một ngụm trên ly rượu.

Hầu kết Cố Cảo Đình cổn động, sâu trong con ngươi si mê ánh lên tia ham muốn.

Anh có khả năng kiềm chế cường đại, nếu để mấy trăm cô gái không mặc gì đứng trước mặt anh câu dẫn, anh cũng có thể không thèm liếc nhìn một lần.

Duy chỉ có đối với cô.

Một ánh mắt của cô có thể làm cho anh nhiệt huyết sôi trào.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình ôm hông của cô, nghiêng người đè cô xuống ghế sa lon, ánh mắt nóng rực, trầm giọng nói: "Nếu không phải bây giờ cô đang có dì cả thì đừng mong chạy thoát "

"Cam tâm tình nguyện phụng bồi." Hoắc Vi Vũ sảng khoái nói.

"Cái gì? " Cố Cảo Đình dừng một chút, bất khả tư nghị nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ ôm lấy cổ Cố Cảo Đình, ngón tay vẽ lên từng đường nét trên khuôn mặt khôi ngô, cương nghị của anh, vô cùng yêu kiều nói.

"Tư lệnh đẹp trai nhất quân khu, nhân dân cả nước bầu anh là người đàn ông mà mọi cô gái muốn gả nhất, em có thể được kết tóc xe duyên với anh, là vinh hạnh của em."

Cố Cảo Đình không hiểu nhìn Hoắc Vi Vũ, mắt nheo lại.

Cô mới vừa rồi còn bài xích, phản kháng, sẽ không trở mặt nhanh như thế chứ?

"Cô đang muốn làm gì?" Cố Cảo Đình hồ nghi hỏi.

Hoắc Vi Vũ giương lên nụ cười khiêu khích hỏi: "Em yêu anh, anh sợ à?"

"Sợ cô không dám." Cố Cảo Đình trả lời, ngậm lấy môi cô, đầu lưỡi cuồng mãnh duỗi vào.

Hoắc Vi Vũ đẩy mặt anh ra, vặn lông mi, bực dọc nói:"Phụ nữ của Tư lệnh nhiều như vậy không có ai dạy anh cách hôn môi à? "

"Cái gì?" Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, trong mắt anh lửa giận bắt đầu bùng cháy.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ sợ khéo quá thành vụng, nhắm mắt lại, hôn lên bờ môi của anh.

Đầu lưỡi dọc theo bờ môi anh phác họa một vòng, sau khi đã ướt át, ngậm môi dưới của anh, hút hai cái.

Lực đạo rất nhẹ, như bị cá nhỏ mổ hai cái, ngứa một chút.

Anh còn đang muốn cô tiếp tục, cô lại buông môi anh ra.

Đầu lưỡi thăm dò vào trong miệng anh, ôn nhu đảo bên trên lưỡi của anh.

Dường như hồng sa phất qua, mê mê mộng mộng, mưa bụi mông lung.

Không thể nói ra được mĩ cảm, tựa như mỹ nhân ngoái đầu nhìn lại cười, không khinh bạc, dụ dỗ người thâm nhập.

Mắt Cố Cảo Đình nhìn xuống, lông mi cô như hắc phiến vậy, trong con ngươi chợt phóng ra một đạo tinh quang, đầu lưỡi cô vẫn còn ở trong miệng anh, dùng sức hút.

Cuồng dã, mãnh liệt!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Xin Tư Lệnh Buông Tha

Hoắc Vi Vũ bị anh hôn đầu lưỡi hơi đau, tê dại.

Người đàn ông này nhất định là người ngang tàng bạo ngược, duy vũ độc tôn thành tính.

Hoắc Vi Vũ đẩy Cố Cảo Đình ra, không vui nói: "Cố Cảo Đình, rốt cuộc là anh có biết hôn môi hay không?. "

Cố Cảo Đình xuy cười một tiếng, ánh mắt lãnh ngạo hiện lên sát khí, "Tôi không biết thì ai biết? Ngụy Ngạn Khang biết? Cô ngày xưa cũng lấy lòng hắn như vậy phải không?"

"Anh ta còn không đáng gái già này phải phí tâm lấy lòng" Hoắc Vi Vũ bật thốt lên.

Cố Cảo Đình ngưng mắt nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ cũng không thể thấu người đàn ông này đang nghĩ gì?

Trong tay anh nắm giữ quyền sinh quyền sát người khác.

"Ý của cô là cô hao tâm lấy lòng tôi? " Cố Cảo Đình hỏi ngược lại, dò xét cô.

"Rõ ràng, không phải sao? Bạn thân tôi vẫn còn nằm trong tay anh. " Hoắc Vi Vũ không phủ định nói.

https://thuviensach.vn

Câu bạn thân tôi vẫn còn nằm trong tay anh, làm cho anh khó chịu.

Thì ra vừa rồi cô hôn anh không phải là bởi cô yêu anh, mà là vì bạn thân của cô, cô tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Kiêu ngạo bốc đồng như Hoắc Vi Vũ, cũng có thời điểm ủy khuất cầu toàn?

Cô khiến anh phải nhìn với một đôi mắt khác xưa.

Cố Cảo Đình ngồi ngay ngắn lại, ưu nhã nhấp một ngụm rượu, tự phụ lắc lắc ly rượu đỏ như có điều suy nghĩ.

"Ý anh thế nào? Thả hay không thả? " Hoắc Vi Vũ cực kì không có tính kiên nhẫn, vội vàng thúc giục.

Cố Cảo Đình lãnh ngạo nhìn về phía cô, ánh mắt thâm thúy sâu thẳm như một vòng xoáy, khiến cho lòng cô trầm xuống.

"Muốn cứu bạn cô đúng không? Thế thì tiếp tục khiến cho tôi thoải mái, tôi sẽ tha cho người bạn không có đầu óc của cô" Cố Cảo Đình mặt không thay đổi nói.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy, Cố Cảo Đình có đôi khi giống như núi băng bao vây lấy tất cả tâm tình của anh, không có ai có thể hiểu thấu anh nghĩ gì.

Cũng có khi anh như hỏa diễm, có thể thiêu đốt, khiến cho người ta từng chút một bị hòa tan trong nhiệt lửa của anh.

Đến cùng đâu mới thật sự là anh!.

"Thoải mái hay khó chịu là cảm giác của anh, làm sao tôi biết anh đang nói thật hay nói sạo?" Hoắc Vi Vũ phòng bị nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nâng tay lên nhìn đồng hồ, nói "Cô còn 30 phút, tôi không rảnh mà chơi đùa với cô "

"Không phải anh nói có 2 giờ à? Bây giờ lại chỉ còn 30 phút" Hoắc Vi Vũ nhíu mi phản bác.

Cố Cảo Đình nhếch miệng tự tiếu phi tiếu, trong mắt như mang theo hỏa quang tức giận, lạnh lùng nói: "Tôi nói hai giờ chính là hai giờ, 30 phút chính là 30 phút, tôi cảm thấy ở gần cô 1 giờ thôi là đã quá đủ rồi, cô đang chất vấn ước định của tôi à? "

"Ah." Hoắc Vi Vũ cười khẽ một tiếng, lạnh lùng trong mắt đẹp lóe lên trào phúng, "Ước định của anh rất hợp lý. "

Cô không cảm thấy thương tâm, ngược lại cô hận không thể không lãng phí thời gian ở cạnh anh thêm một giây phút nào. Ông bà có câu gần vua như gần cọp không sai tí nào, tâm quân vương như kim dưới đáy biển khiến cho cô có chút bất đắc dĩ.

Hoắc Vi Vũ cũng không lãng phí thời gian, cởi thắt lưng của anh.

Cố cảo Đình cầm tay cô, vặn lông mi, hồ nghi hỏi: "Cô biết cô đang làm gì không? "

"Tôi nói tôi muốn thấy tiểu đệ đệ thì có được không?" Hoắc Vi Vũ hỏi mang ý tứ thăm dò.

Cố Cảo Đình đánh giá ánh mắt của cô.

Trong mắt cô không có chút tình cảm, cũng không có mong muốn, trong trẻo thấu trắc, còn mơ hồ mang theo buồn bực.

"Dì cả đi rồi hả? " Cố Cảo Đình hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cảm thấy Có Cảo Đình có thói quen, muốn thoải mái cần gì phải biết dì cả của cô đã đi hay chưa?

Nếu như cô nói dì cả của cô chưa đi, anh có thể buông tha cho cô.

Anh bỏ qua cho cô, lại không thấy thoải mái chẳng lẽ lòng từ bi bộc phát bỏ qua cho Yến Tử à?

"Tôi dùng miệng với tay,dì cả đã đi hay chưa không quan trọng, Tư lệnh đừng quá lo lắng.” Hoắc Vi Vũ khẩu khí không tốt lắm nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Tôi Lấy Cả Gốc Lẫn Lãi

Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn cô, cô trợn mắt chống lại.

Trong đôi mắt cô dường như có một tiểu vũ trụ đang chậm rãi bùng nổ.

Cố Cảo Đình vặn lông mi, một tia bực bội hiện lên không dễ phát hiện.

Anh hất tay cô ra, tự phụ đứng lên. "Tôi nói rồi mười ngày sau, chú ý giữ gìn sức khỏe cho tốt "

Hoắc Vi Vũ không hiểu nhìn về phía gò má anh tuấn của anh. Không phải ý anh là để cô phục vụ anh thoải mái sao?

Anh vẫn chỉ đang chơi đùa cô, người đàn ông như anh kiểu phụ nữ nào mà không có, người phụ nữ nào anh không muốn, liền chán ghét.

"Chuyện của Yến Tử…" Hoắc Vi Vũ còn chưa hỏi xong.

Cố Cảo Đình sâu thẳm nhìn về phía cô, vòng xoáy trong ánh mắt dường như có thể hút cô vào trong.

Hoắc Vi Vũ cấm khẩu rồi.

Sợ là nói nhiều, sai nhiều.

Cố Cảo Đình đưa túi quà cho cô, mặt không thay đổi ra lệnh: "Cô thay quần áo của cô đi, quần áo của tôi cứ ném đi là được "

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ có cảm giác quái dị.

Quần áo của anh đã bị cô mặc khiến anh ghét bỏ T_T?!!

Khó chịu không phải cô muốn để cho anh mặc, mà là anh cao cao tại thượng giẫm cô ở dưới bàn chân.

Cô không thích khuất phục.

Hoắc Vi Vũ cầm lấy, bên trong túi có một bộ áo trắng và quần dài hiệu Chanel, còn có một bộ nội y.

“Cảm ơn” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

Cố Cảo Đình không nói lời nào, liền nghiêm mặt, chỉnh trang lại quần áo, đi về phía cửa.

Hoắc Vi Vũ nhớ tới chính sự, cầm cánh tay anh, nhắc nhở: "Chuyện của Yến Tử, anh đáp ứng tôi trong 30 phút… "

"Không cần, mười ngày sau tôi đòi cô cả gốc lẫn lãi, nhưng mà tôi không cho phép có lần thứ hai..., không phải chỉ để cô ta ngồi tù đơn giản vậy thôi đâu, tự giác đi. " Cố Cảo Đình cảnh cáo nói.

Hoắc Vi Vũ ân oán rõ ràng, anh như vậy là buông tha cho Yến Tử rồi, đúng là ngoài dự liệu của cô, nhìn sang xe đẩy thức ăn, khẩu khí mềm mại một ít, "Anh không ăn đã đi à? "

"Không phải cô nấu, cần gì phải ăn, cô thiếu tôi hai bữa ăn, tôi cho cô nợ.” Cố Cảo Đình nói, mở cửa, bước nhanh mà rời đi.

Hoắc Vi Vũ ngồi liệt ở trên ghế sa lon, cô có nên may mắn Cố Cảo Đình hạ thủ lưu tình hay không?

https://thuviensach.vn

Trên đỉnh đầu, tiếng động cơ máy bay ầm ầm, cảm giác cường thế giống như Cố Cảo Đình, khiến người ta không thể không phục tùng theo.

Tiếng động cơ máy bay càng lúc càng xa, Cố Cảo Đình đã rời đi.

Hoắc Vi Vũ chỉ thở dài một hơi.

Cửa ải này coi như đã vượt qua.

Cô cảm thấy cái màng mỏng này mười ngày sau vẫn chưa khỏi hẳn đâu.

Đói bụng!

Phải ăn no mới có sức lực chiến đấu.

Hoắc Vi Vũ cầm đũa lên, gắp một miếng thịt, cuốn cuốn nhét vào trong miệng.

Tiếng đập cửa vang lên.

Hoắc Vi Vũ hồ nghi, đi tới cửa, nhìn qua lỗ nhỏ trên cửa, là Thượng trung tá.

Cô cụp mắt xuống, âm trầm, mở cửa he hé, nhíu mày, phòng bị nói: "Trung tá có chuyện gì không? "

Thượng trung tá cung kính gật đầu nói: "Tư lệnh phân phó sau khi phu nhân cơm nước, thay quần áo xong tôi sẽ đưa phu nhân về nhà”

“Đã biết” Hoắc Vi Vũ bực bội nói.

Cố Cảo Đình vẫn không cho cô tự do.

*

Trên xe

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ dựa vào ghế, nhắm mắt lại, chợp mắt nghỉ ngơi.

Thượng trung tá nhìn thoáng qua Hoắc Vi Vũ, cười nói: "Không có người nào đắc tội Tư lệnh mà còn có thể bình an vô sự sống ở trên đời, phu nhân là người đầu tiên đấy. "

Hoắc Vi Vũ cũng không mở mắt, âm dương quái khí nói: "Vô cùng vinh hạnh. "

"Nếu phu nhân đi đến quân khu của Tư lệnh nhất định sẽ thích Tư lệnh." Thượng trung tá ý vị thâm trường nói.

Hoắc Vi Vũ mở mắt, hiện lên một tia giảo hoạt, nhìn Thượng trung tá yêu muội cười nói:”Anh thích anh ta hả?”

“Phu nhân muốn biết nhược điểm của Tư lệnh không?” Thượng trung tá tâm tư nhảy nhót hỏi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Tốt, Đàn Ông Tốt

“Nhược điểm của Cố Cảo Đình?” Hoắc Vi Vũ kinh ngạc.

Trong ấn tượng của cô, Cố Cảo Đình lãnh khốc, vô tình, cái gì cũng làm được, nghe ngoại giới đồn anh ta là người đàn ông không có nhược điểm.

“Là cái gì vậy?”Hoắc Vi Vũ tò mò hỏi.

Thượng trung tá nhếch môi, khẳng định trả lời:

“Tôi không thể nói được.”

Hoắc Vi Vũ trầm mặt, biết mình bị Thượng trung tá trêu đùa, nhíu mày nhìn anh.

“Biết Quách phó quan biến mất như thế nào không?” Hoắc Vi Vũ không vui nói.

“Biết, chẳng qua tôi không giống Quách phó quan và dì Long.” Thượng trung tá tự tin nói ra.

“Không biết cô làm cách gì thuyết phục dì Long che dấu cho cô, Tư lệnh không thể lưu lại người ăn cây táo rào cây sung.” Thượng trung tá nhìn phía trước nói.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ căng thẳng, lo lắng cho an toàn của dì Long, cô không muốn hại bà.

https://thuviensach.vn

Lấy điện thoại trong túi ra, gọi cho Cố Cảo Đình.

Gọi được, đầu bên kia truyền đến tiếng motor của phi cơ, rất ồn ào.

Hoắc Vi Vũ cúp máy, ồn ào như vậy, cô nói chuyện, anh ta cũng không nghe được.

Cô nhắn tin qua cho anh.

“Cố Cảo Đình, là tôi lén lút chạy đi, dì Long không biết, đừng trừng phạt bà.” Hoắc Vi Vũ nhắn.

Đinh đông một tiếng.

Cố Cảo Đình ngắn gọn nhắn qua, lời ít ý nhiều: “Không phát hiện được, cũng có tội.”

Hoắc Vi Vũ có chút giận, “bốp bốp” đánh mấy chữ: “Tại sao phải phát hiện? Anh muốn dì Long giám sát tôi sao? Mỗi một hành động của tôi anh đều phải biết sao? Tôi là vợ của anh, không phải người bị cầm tù.”

Ánh mắt của Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn tin nhắn của cô, khóe miệng hơi hơi giương lên, trả lời: “Câu cuối nói rất hay, dì Long trở về sẽ không bị trừng phạt, cô ở nhà phải ngoan, gọi điện phải tiếp, khuyên bảo phải nghe, biết không?”

Hoắc Vi Vũ đọc tin nhắn của Cố Cảo Đình, người dừng lại một chút.

Ý của Cố Cảo Đình là muốn thả tự do cho cô?

Cái bánh này thật lớn, xém chút nhấn cô xuống hố, cô thật muốn hỏi đây có phải thật không vậy.

“Tốt lắm, goob boy.” Hoắc Vi Vũ trêu chọc nói.

https://thuviensach.vn

Cô không thể tưởng tượng phản ứng của Cố Cảo Đình khi nhận tin nhắn này, chắc anh ta sẽ ngây ngẩn cả người nhỉ.

Cố Cảo Đình giật mình thì sẽ thế nào?

Nghĩ đến đã thấy buồn cười rồi.

Hoắc Vi Vũ đợi mười phút, không thấy Cố Cảo Đình nhắn lại, chắc anh ta sẽ không nhắn lại rồi.

Cô ném di động vào túi, xê dịch mông, nằm trên ghế, nhắm mắt lại, lười biếng nói:

“Khi nào đến nhà thì gọi tôi.”

Lúc đầu cô chỉ muốn nhắm mắt dưỡng thần một chút, không ngờ nằm chút liền ngủ say.

Điện thoại di động kêu lên, đánh thức Hoắc Vi Vũ, cô lau lau khóe miệng, nhìn ra cửa sổ, đã đến Tứ Xuyên rồi, lấy điện thoại di động ra.

Là khu nhà cũ Hoắc gia.

“Tiểu thư, lão gia muốn tối hôm nay người về một chuyến, người có rảnh không?” Nữ hầu của khu nhà cũ Hoắc gia hỏi.

Hoắc Vi Vũ đoán là vì chuyện của Hoắc Thuần, liền không muốn trở về:

“Không rảnh, xin lỗi.”

“Vậy tối mai?” Nữ hầu không buông tha hỏi.

“Tối mai cũng không rảnh.” Hoắc Vi Vũ từ chối nói.

“Vậy khi nào tiểu thư mới rảnh? Để gia gia chiều ý người.” Nữ hầu khó chịu nói.

https://thuviensach.vn

“Ngày kia.”

“Tối ngày kia vào lúc 8 giờ, lão gia chờ các tiểu thư về.” Nữ hầu máy móc nói, cúp điện thoại.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ nặng nề, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Thượng trung tá không giống Quách phó quan và dì Long, trong lòng nhớ kỹ.

Anh sẽ báo cáo chính xác.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Anh Chỉ Yêu Em

Xe dừng lại trước cửa nhà trọ.

Thượng trung tá mở cửa xe ra, cung kính đứng sang bên.

“Tư lệnh ra lệnh không cần đi theo người, hiện tại người tạm thời được tự do.” Thượng trung tá nói.

“Tạm thời? Có ý gì?” Hoắc Vi Vũ bước xuống xe.

Thượng trung tá đóng cửa xe, mỉm cười nói:

“Ý là, phu nhân đừng làm Tư lệnh tức giận, nếu không, lần tiếp theo chuyện của dì Long sẽ không cho qua dễ dàng đâu.”

Hoắc Vi Vũ yêu dã cười một tiếng, thâm tường nói:

“Nhắm mắt làm ngơ sao lại không làm được, tốn thời gian tức giận làm gì?”

Thượng trung tá: “…”

Hoắc Vi Vũ lắc lư túi, lười biếng đi tới thang máy, ấn nút.

Cửa thang máy mở ra.

Đập vào mắt cô là một người đàn ông đang tựa trên cửa.

https://thuviensach.vn

Ngón tay kẹp điếu thuốc, khói thuốc khiến mặt anh ta trở nên mông lung, làm cho người khác có cảm giác chán chường, anh ta ôn tồn lễ độ như người tri thức, nhưng mơ hồ lại toát ra hơi thở trong trẻo lạnh lùng.

Hơn mười ngày không gặp, anh ta và Ngụy Ngạn Khang ôn nhuận như ngọc lúc trước như hai người khác nhau.

Mắt Hoắc Vi Vũ rủ xuống, mặt không cảm xúc lướt qua, lãnh lẽo nhìn anh ta, nói thẳng:

“Về sau, đừng đến đây nữa, nếu không, tôi sẽ dọn nhà.”

“Em nói với Tiểu Tuyết là anh với em đã ngủ chung?” Ngụy Ngạn Khang không tin hỏi.

Hoắc Vi Vũ cười lạnh lùng, trong nụ cười nhiều thêm mấy phần trào phúng:

“Làm sao, hôm nay anh đến hỏi tội tôi hả?”

“Tiểu Vũ, không phải anh đã nói rồi sao, trong lòng anh chỉ có em, chờ anh ba năm không được sao?” Ngụy Ngạn Khang thỉnh cầu nói.

“Anh dựa vào cái gì mà muốn tôi chờ ba năm, từ mười chín tuổi đến hai mươi sáu tuổi, tôi đã đợi anh bảy năm, ngược lại anh cho tôi cái gì? Phản bội, nhục nhã, như rơi vào địa ngục, tại sao tôi phải chờ người đẩy tôi vào địa ngục!”

“Hiện tại tôi đã 26, cũng còn chút thanh xuân, tôi không muốn chờ đến 36, tại sao tôi phải chờ một người làm tôi đau khổ chứ?” Hoắc Vi Vũ có chút kích động, mắt đẹp trợn lên.

Ngụy Ngạn Khang đau lòng, ôm lấy Hoắc Vi Vũ, ôn nhu nói:

https://thuviensach.vn

“Tiểu Vũ, tin tưởng anh, anh sẽ không để cho em thương tâm lần nữa đâu, anh thề, nếu như anh lại làm em đau khổ, anh sẽ chết không toàn thây.”

Hoắc Vi Vũ hít sau một hơi, trong mắt hờ hững, lạnh lùng nói:

“Xin lỗi, tôi không muốn tin anh, buông ra.”

“Anh không buông, Tiểu Vũ anh mệt mỏi quá, trách nhiệm sứ mệnh với gia tộc ép anh tới không thở được, anh chỉ muốn em ở bên bầu bạn với anh.” Ngụy Ngạn Khang thống khổ nhíu chặt lông mày, ôm Hoắc Vi Vũ chặt hơn, giống như muốn khảm cô vào trong người mình.

Hoắc Vi Vũ cười lạnh một tiếng, trong mắt không chút nhiệt độ nhìn về phía trước, bạc bẽo nói:

“Ngụy Ngạn Khang, năm nay anh bao nhiêu tuổi? Không làm chủ được sao? Không có năng lực tự nuôi sống bản thân sao? Không biết phân biệt phải trái sao?”

“Nhưng anh là con trai độc nhất trong nhà!” Ngụy Ngạn Khanb bất đắc dĩ nói.

Hoắc Vi Vũ đẩy Ngụy Ngạn Khang ra, trong mắt lửa giận hừng hực nổi lên, lệ quang bắn ra, cả giận nói:

“Đầy người cũng là con trai độc nhất! Anh cảm thấy anh là con trai độc nhất, liền tiếp nhận hưng suy của gia tộc, đi bán mình, ngủ cùng với Cố Kiều Tuyết, làm cô ta có con với anh, lập tức cưới cô ta, anh còn đến tìm tôi làm gì!”

“Anh chỉ yêu em.” Ngụy Ngạn Khan thống khổ nói.

https://thuviensach.vn

“Cút!” Hoắc Vi Vũ gầm lên: “Đừng có lừa tình tôi, tôi không phải thiếu nữ ngu ngốc như ngày xưa nữa, bị những lời giả dối của anh lừa gạt. Nếu như yêu tôi, tại sao anh lại ngủ với Cố Kiều Tuyết?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Song Tiện Hợp Bích

“Đó là vì lúc ngủ với cô ấy anh chỉ nghĩ đến em.” Ngụy Ngạn Khang thốt ra.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy thật buồn cười, không tự chủ được bật cười ra tiếng.

“Nhớ tôi, anh liền có thể ngủ với người khác, tâm trí của anh cũng thật cường hãn nha!” Hoắc Vi Vũ châm chọc nói.

Cô không muốn nhiều lời với anh ta, nhưng trong lòng lại đau nhức tràn lan.

Hoắc Vi Vũ cầm chìa khóa mở cửa.

Ngụy Ngạn Khang liền nắm chặt tay cô.

‘Tiểu Vũ, nếu như anh nói dối liền bị sét đánh. Anh không có lừa gạt em, chờ anh ba năm, thêm ba năm thôi. Ba năm sau anh sẽ là của em mãi mãi.” Ngụy Ngạn Khang khẩn cầu.

“Tôi cần anh làm gì!” Hoắc Vi Vũ hất tay anh ra, tuyệt tình châm chọc nói: “Làm vụn bánh sao?”

“Anh chưa từng quên lời thề trước linh đường của mẹ em, anh sẽ chiếu cố em suốt đời, làm bạn với em, không làm cho em cô độc nữa.” Ngụy Ngạn Khang nức nở nói.

https://thuviensach.vn

Ngụy Ngạn Khang nói một câu, làm lòng cô băng lãnh thêm một bậc.

“Tôi cũng không đòi hỏi, anh nhớ lại quá khứ làm gì, tôi thật muốn anh xuống dưới nhận lỗi với mẹ tôi.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, đẩy cửa đi vào.

Ngụy Ngạn Khang đi theo sau, giải thích:

“Anh đã bị mấy chuyện xúi quẩy kia ép đến không thở nổi, nếu như anh không kết hôn với Cố Kiều Tuyết, cha anh sẽ mất cơ hội kế thừa Ngụy quốc, Ngụy gia sẽ không bỏ qua cho cha anh, anh không thể trơ mắt nhìn cha anh chết, Tiểu Vũ, em có thể thông cảm cho anh không?”

Hoắc Vi Vũ không kiên nhẫn, ném túi xuống sofa, ngoái nhìn Ngụy Ngạn Khang:

“Tôi thông cảm cho anh, vậy ai thông cảm cho tôi, tôi không muốn tha thứ cho anh, anh cút ra ngoài cho tôi.”

Ngụy Ngạn Khang đứng đấy bất động, ánh mắt lưu luyến, thâm tình nhìn cô.

“Nếu em muốn đánh anh, mắng anh, đều có thể, anh để em mắng, em đánh, chẳng qua, Tiểu Vũ, đừng làm khổ chính mình, Cố Cảo Đình không đơn giản.” Mắt Ngụy Ngạn Khang mông lung sương mù hơi tức giận nói.

“Phàm là người đều không đơn giản, anh đơn giản sao?” Hoắc Vi Vũ châm chọc nói, cầm gạt tàn thuốc lên.

Ngụy Ngạn Khang nhìn gạt tàn thuốc, cũngk không đi, trầm giọng nói:

“Bốn vị hôn thê của Cố Cảo Đình trước kia đều đã chết..”

Hoắc Vi Vũ đập gàn tàn thuốc vào tay anh ta.

https://thuviensach.vn

“Đó là chuyện của tôi, không liên quan gì đến anh, nếu anh không đi, tôi liền nện lên đầu anh đấy.” Hoắc Vi Vũ cắt ngang.

Ngụy Ngạn Khang hít sâu một hơi, làm dịu cảm xúc, nhíu mày nói:

“Đập chết anh đi, chết còn đỡ thống khổ hơn bây giờ.”

Hoắc Vi Vũ nhặt tàn thuốc lên.

Ngụy Ngạn Khang cầm tay cô, hôn lên môi của cô.

Hoắc Vi Vũ tức giận, không chút do dự cắn vào môi anh ta.

“Các người, đôi cẩu nam nữ này, tôi muốn nói cho anh tôi biết, xem anh ta làm gì mấy người.” Cố Kiều Tuyết đi tới cửa liền thấy hình ảnh hai người hôn nhau, không bình tĩnh hét to.

Cô ta cầm di động lên muốn gọi cho Cố Cảo Đình.

Trong mắt Ngụy Ngạn Khang lóe lên một tia sợ hãi, nhanh tay đoạt lấy di động của Cố Kiều Tuyết.

Cố Kiều Tuyết liền co giò chạy ra ngoài.

Chỉ tiếc cô chưa kịp chạy, liền bị Ngụy Ngạn Khang ôm lại.

“Tiểu Tuyết, chuyện không giống như em thấy đâu.” Ngụy Ngạn Khang nhẹ giọng nói.

“Sao anh lại đến tìm tiện nhân này, em lắp đặt thiết bị theo dõi trên điện thoại của anh thấy anh ngây ngốc ở đây nữa tiếng.” Cố Kiều Tuyết khóc lóc nói.

“Anh đến hỏi cô ấy một ít chuyện.” Ngụy Ngạn Khang trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

“Tôi muốn nói cho anh tôi, tôi muốn nói cho anh tôi biết ngay bây giờ, Ngụy Ngạn Khang, anh phụ lòng tôi, anh trai tôi sẽ không bỏ qua cho anh.” Cố Kiều Tuyết cảnh cáo nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Tiện Nhân, Cô Kêu Ai?

“Tôi muốn nói cho anh tôi, tôi hiện tại liền phải nói cho anh tôi, Ngụy Ngạn Khang, anh ruồng bỏ tôi, anh tôi sẽ không bỏ qua cho anh.” Cố Kiều Tuyết cảnh cáo nói.

Hoắc Vi Vũ đôi mắt trầm xuống dưới.

Nếu Cố Cảo Đình biết cô vừa rồi cùng Ngụy Ngạn Khang ở bên nhau, mặc dù cô cự tuyệt Ngụy Ngạn Khang, chỉ sợ nhảy vào sông Hoàng Hà rửa không sạch.

Cô chỉ có thể binh hành hiểm chiêu.

“Ngụy Ngạn Khang, giữa tôi và Cố Kiều Tuyết, anh rốt cuộc chọn ai, cho chúng tôi một trả lời chắc chắn,chọn cô ấy, vĩnh viễn không cần đến tìm tôi. Nếu không, tôi khẳng định trước tiên thông báo cho vợ anh.” Giọng Hoắc Vi Vũ trong trẻo lạnh lùng.

Để cho cô cùng Ngụy Ngạn Khang vẽ dấu chấm hết.

đôi mắt Ngụy Ngạn Khang thâm thúy đen như ngọc nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, do dự, bàng hoàng, xem xét thời thế.

Cố Kiều Tuyết chắn trước mặt Ngụy Ngạn Khang, che khuất tầm mắt anh, nhắc nhở nói: “Anh Khang, nói cho tiện nhân lẳng lơ này biết, anh

https://thuviensach.vn

muốn cùng ai ở bên nhau, tôi không hy vọng tiện nhân này lại đến dây dưa anh."

"Tiện nhân, cô kêu ai đây?" Hoắc Vi Vũ không vui nói.

"gọi cô tiện nhân đó." Cố Kiều Tuyết bật thốt lên.

Nói ra, cô liền biết mắc bẫy Hoắc Vi Vũ, tức khắc thẹn quá thành giận.

"Hoắc Vi Vũ, cô cho rằng mình là thứ gì, anh tôi đáp ứng cưới cô, là muốn tra tấn cô, giết chết cô, liền cô cái này vượt quá ba lần, không có công việc, không có chỗ dựa, cô dựa vào cái gì gả vào Cố gia chúng tôi?" Cố Kiều Tuyết mắng

Hoắc Vi Vũ nhếch lên khóe miệng lạnh nhạt, lười biếng khoanh tay trước ngực, không nhanh không chậm nói: "Chỉ bằng cô đầu người óc heo. Cám ơn cô bắt cóc tôi, làm tôi có cơ hội trở thành chị dâu cô, quân nhân kết hôn là không thể ly hôn, nếu tôi sinh con trai cho anh cô, mẫu bằng tử quý, cô đoán, anh cô là sẽ đem Cố thị cho em gái, hay là cho con trai chính mình?"

"Hoắc Vi Vũ, cô vô sỉ." Cố Kiều Tuyết dậm chân nói, "Tôi nhất định phải nói cho anh tôi, cô câu dẫn anh Khang, để anh tôi không cần cưới cô."

"Cô ấy câu dẫn vị hôn phu em, những lời này từ đâu mà nói lên?" Một thanh âm lạnh lẽo đến xương vang lên, theo thanh âm này rơi xuống, toàn bộ phòng âm hàn vài phần.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía cửa, Cố Cảo Đình trong tay cầm một túi hồ sơ, mặc bộ tây trang, đem đường cong cơ thể anh cường tráng cương ngạnh phác hoạ càng thêm rõ nét.

Chỉ là, ánh mắt anh, phảng phất sát khí.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ trong lòng lộp bộp một chút.

Hôm nay cô ra cửa khẳng định không xem ngày, mới vừa cùng Cố Cảo Đình quan hệ hòa hoãn một chút, cái này chơi trứng.

“Anh.” Cố Kiều Tuyết ủy khuất hô, chạy đến trước mặt Cố Cảo Đình, cáo trạng nói: “Hoắc Vi Vũ câu dẫn anh Khang, lừa anh Khang tới nơi này.”

“Cô lừa hắn tới nơi này làm gì?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi, ánh mắt sắc bén khóa hướng Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ hơi hơi nhíu mày, trong đầu nhanh chóng chuyển động.

Nếu nói Ngụy Ngạn Khang tới nơi này tìm cô, Cố Kiều Tuyết sẽ không tin tưởng, khẳng định muốn ầm ĩ, cô không xác định có thể hay không tin tưởng Ngụy Ngạn Khang.

“Tôi đáp ứng anh, cùng anh ấy về sau không cần có liên quan, anh ta còn có chút đồ vật ở chỗ tôi, anh ấy tới lấy đi.” Hoắc Vi Vũ tìm một cái lý do nói.

“Cô nói dối, tôi nhìn thấy cô cưỡng hôn anh Khang, cô không biết xấu hổ, đồ đê tiện.” Cố Kiều Tuyết có Cố Cảo Đình chống lưng, khí thế kiêu ngạo lên.

Cố Cảo Đình trong mắt phóng xạ ra một cỗ sát khí, đê-xi-ben cũng trầm vài phần, chất vấn nói: “Cô hôn hắn?”

Hoắc Vi Vũ đôi mắt lập loè, liếc Ngụy Ngạn Khang một cái.

Nếu cô nói là bị Ngụy Ngạn Khang cưỡng hôn, Cố Cảo Đình sẽ tin tưởng sao?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Chính Là Khi Dễ Cô!

Cô không dám mạo hiểm.

“Chỉ là goodbyekiss, về sau sẽ không có chuyện này.” Hoắc Vi Vũ phòng bị nhìn Cố Cảo Đình nói.

“goodbyekiss?” Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, trong mắt lại càng thêm âm hàn, tựa như dồn người vào chỗ chết cóng.

Ngụy Ngạn Khang chắn trước mặt Hoắc Vi Vũ, đối với Cố Cảo Đình nói: “Tư lệnh, chuyện này cùng Tiểu Vũ không quan hệ.”

Cố Cảo Đình ánh mắt sắc bén đảo qua, lạnh lùng nói: “Tiểu Vũ là để anh kêu sao? cút!”

“Anh, cô ta hôn đàn ông của người khác còn như đúng lý hợp tình vậy, Anh giáo huấn cô ta.” Cố Kiều Tuyết thêm mắm dậm muối nói.

Cố Cảo Đình không vui nhìn về phía Cố Kiều Tuyết, “Tôi nói các người cút, không nghe thấy sao?”

“Anh, là bọn họ khi dễ em.” Cố Kiều Tuyết làm nũng nói.

“Đó là em cho người khác khi dễ, trung tá Thượng, dọn dẹp sạch, tôi không nghĩ nhìn đến người không liên quan.” Cố Cảo Đình âm thanh lạnh lùng nói, ánh mắt gắt gao khóa Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn trung tá Thượng mang theo bốn binh lính tiến vào.

Nguyên lai, người của anh đều ở bên ngoài.

Là anh còn giám thị cô, vẫn là trung tá Thượng vừa vặn không đi?

Trung tá Thượng đối với Cố Kiều Tuyết nói: “Đắc tội.”

Tiên lễ hậu binh, anh lạnh giọng đối binh lính ra lệnh: “Đem tiểu thư cùng vị hôn phu cô ấy mang đi.”

“Vâng.” Binh lính trả lời.

Ngụy Ngạn Khang đi tới Hoắc Vi Vũ một bước, một tay thương (súng) chỉ ở trên ót anh.

“Ngụy tiên sinh, thỉnh anh rời đi, anh đã gây trở ngại quân vụ.” Trung tá Thượng nghiêm túc đối với Ngụy Ngạn Khang nói.

Ngụy Ngạn Khang nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, dùng khẩu hình nói: “Chờ anh.”

Hoắc Vi Vũ làm như không thấy.

Trung tá Thượng đi ra ngoài, còn đóng cửa lại.

Lập tức, trong phòng an tĩnh quỷ mị.

Hoắc Vi Vũ đều có thể nghe được thanh âm hô hấp chính mình, cảm giác áp lực tăng gấp bội.

“Biết tôi làm như thế nào đối phó đàn bà bị làm dơ không?” Cố Cảo Đình lạnh như băng hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Sự đã như thế, cô không có đường lui.

Yếu đuối, cầu tình, chỉ biết tự hạ thân phận cùng cấp bậc, cũng sẽ không thay đổi kết quả.

“Này liền xem anh như thế nào định nghĩa dơ?” Hoắc Vi Vũ không nhẫn nhịn nói.

“Cùng đàn ông bên ngoài em em anh anh, lạt mềm buộc chặt, dẫu lìa ngó ý còn vương tơ lòng, thậm chí nói dối, che dấu, cô cảm thấy chuyện này có tính dơ không?” Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

“Tôi không có cùng đàn ông em em anh anh, lạt mềm buộc chặt, anh phải tin liền tin, không tin tôi cũng không có cách nào, muốn ghép tội thì sợ gì không có lí do!” Hoắc Vi Vũ rất có tự tin trả lời.

Cố Cảo Đình một chân đá vào trên bàn trà, dùng lực mạnh mẽ, một chân bàn trà bị anh đá gãy, ngã trên mặt đất.

hoa quả trên bàn trà rơi xuống dưới, lăn khắp nơi.

Hoắc Vi Vũ nổi trận lôi đình, cả giận nói: “anh muốn trút giận lên tôi!”

Cố Cảo Đình cầm quai hàm cô, trong mắt vẫn đỏ khóa đôi mắt cô tức giận.

“Không phải nói kêu Ngụy Ngạn Khang tới lấy đồ vật sao? đồ vật của hắn đâu?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút, “Một đôi hoa tai mà thôi, anh ấy cầm đi.”

“Phải không? Hắn còn ở bên ngoài, muốn hay không tôi phái binh lính soát người hắn?” Cố Cảo Đình không tin nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ xem bịa chuyện không đi xuống, đơn giản đối mặt, “Anh rốt cuộc muốn chứng minh cái gì?”

“Tôi ghét nhất có người gạt tôi!”

“Tôi chỗ nào không phải!” Hoắc Vi Vũ rống lên, không bình tĩnh nói: “Rõ ràng nói cho tôi tự do, lại phái người giám thị tôi, Ngụy Ngạn Khang, Cố Kiều Tuyết vừa xuất hiện, anh liền xuất hiện, nếu âm hiểm xảo trá hà tất ra vẻ đạo mạo.”

Cố Cảo Đình đem túi hồ sơ đổ ra hoa tai, ném ở trên mặt đất, cả giận nói: "Tôi là ngu mới đi, về hai chuyến đem hoa tai cô đánh rơi ở hồ bơi trả lại!".

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Tôi Nói Tiếp Tục, Anh Không Nghe Thấy Sao?

Hoắc Vi Vũ nhìn đến một chiếc hoa tai trên mặt đất, là di vật của mẹ cô.

Cô theo bản năng sờ soạng lỗ tai.

Thật là của cô rớt.

Hoắc Vi Vũ ngồi xổm xuống nhặt.

Cố Cảo Đình nhanh hơn một bước dẫm lên trên hoa tai.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy chân anh là đạp lên tự tôn của cô, trong lòng phát đau.

“Cố Cảo Đình, anh buông ra.” Hoắc Vi Vũ quát.

Cố Cảo Đình cúi người, nâng lên cằm cô, mắt sáng như đuốc nhìn xuống cô, lạnh lùng nói: “Tôi không có thời gian cùng cô lãng phí, vừa nói cho cô tự do liền không cần phí tâm giám thị cô, càng không có hứng thú cùng cô chơi trò chơi, cô muốn bắt cá hai tay, tôi liền đem cô tiêu diệt, đi vào đánh răng, đánh một trăm lần, một lần ba phút, trung tá Thượng, tiến vào.”

Trung tá Thượng đẩy cửa tiến vào, gật đầu nghe lệnh.

“Giám sát cô hoàn thành, không hoàn thành, không cần ăn cơm.” Cố Cảo Đình ra lệnh, dời chân, xoay người, nổi giận đùng đùng đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ xem hoa tai bị Cố Cảo Đình dẫm biến hình, tựa như cô hiện tại ở kẽ hở vặn vẹo nhân cách.

Đây là di vật duy nhất của mẹ cô.

Hoắc Vi Vũ nhặt lên hoa tai, đau lòng đến không hết.

Nắm hoa tai, áp ở bên trái tim.

Buồn bực, bực bội, cố tình tìm không thấy nơi phát tiết.

Chỉ có thể gắt gao cầm hoa tai, vật bén nhọn kia đâm vào trong lòng bàn tay.

“Phu nhân, hôm nay tư lệnh có tiệc tối trao giải quan trọng, chính là vì lấy hoa tai này, quay lại tiến đến biệt thự bờ biển, ngài ấy cũng không có giám thị cô, trùng hợp đưa hoa tai trở về cho cô mà thôi, cô oan uổng tư lệnh, tư lệnh thực tức giận.

Mặt khác, không có một người đàn ông nào chịu đựng chính vợ mình đi hôn đàn ông khác, mặc dù là goodbyekiss cũng không được, huống chi tư lệnh là loại đàn ông cao cao tại thượng.” Trung tá Thượng khổ tâm nói.

Hoắc Vi Vũ cắn hàm răng, không cho nước mắt chảy ra.

Đều đang nói cô sai rồi!

Cô thật sự sai rồi sao?

Ngụy Ngạn Khang là chính mình tìm tới, cô hung hăng mà cự tuyệt, Ngụy Ngạn Khang cường hôn cô, cô tránh không khỏi, so bất luận kẻ nào đều tức giận, đều ủy khuất, đều khổ sở.

Chính là, không có người giúp cô, không có người tin tưởng cô.

https://thuviensach.vn

Cô trừ bỏ chính mình gánh vác, chỉ biết tự rước lấy nhục.

Hoắc Vi Vũ đứng lên, đem hoa tai bỏ vào hộp trang sức, nắm lấy trên lỗ tai một chiếc khác, cũng bỏ vào hộp trang sức, đem hộp trang sức ném ở trên sô pha.

“Đánh răng một trăm lần, mỗi lần ba phút, đúng không? Bắt đầu đi.” Hoắc Vi Vũ lãnh tình nói, đi vào toilet, mặt vô biểu tình cầm kem đánh răng, bàn chải đánh răng, rót nước.

Cô nhìn về phía trong gương nghẹn khuất chính mình, đôi mắt đỏ ửng, đối chính mình càng ngày càng tức giận.

Cô vì cái gì vô dụng như vậy.

Bị Ngụy Ngạn Khang khi dễ, bị Cố Kiều Tuyết khi dễ, còn phải bị Cố Cảo Đình khi dễ.

Cái gì đều không thể làm, cái gì đều làm không được!

Rõ ràng không có sai, còn muốn khuất nhục chịu sự trừng phạt.

Hoắc Vi Vũ đánh răng, một chút so một chút mạnh, tốc độ càng lúc càng nhanh.

“Ba phút, một lần.” Trung tá Thượng lạnh nhạt thanh âm vang lên.

Hoắc Vi Vũ dừng lại, uống nước, lộc cộc lộc cộc sau, phun xuống, tiếp tục không nói đánh răng.

Hai lần, ba lần…… Mười lần.

Trung tá Thượng ngay từ đầu mang theo tâm tình tức giận giám sát Hoắc Vi Vũ, vì tư lệnh bênh vực kẻ yếu, cũng muốn Hoắc Vi Vũ chịu trừng phạt.

https://thuviensach.vn

Chính là, anh xem Hoắc Vi Vũ đánh răng lực đạo một lần so một lần mạnh, tốc độ một lần so một lần mau, mơ hồ bắt đầu lo lắng.

“Ba phút, lần mười một.” Trung tá Thượng hô.

Hoắc Vi Vũ phun ra nước, trong nước mang theo máu.

Cô như là không có nhìn đến, tiếp tục đánh răng.

Máu loãng một lần so một lần nhiều, một lần so một lần đậm.

lần thứ hai mươi, trung tá Thượng xem nhổ ra đều là máu, có chút không đành lòng, nói: “Nghỉ ngơi một hồi lại đánh đi, cô đã đánh một giờ.”

“Tiếp tục.” Hoắc Vi Vũ mặt vô biểu tình bôi kem đánh răng, đánh răng.

Trung tá Thượng cầm tay Hoắc Vi Vũ, nhắc nhở nói: “Cô có thể nghỉ ngơi.”

“Tôi nói tiếp tục, anh không nghe được sao?” Hoắc Vi Vũ đề cao đê-xi-ben, ném tay trung tá Thượng ra, tiếp tục đánh……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Ăn Hiếp Phụ Nữ,Anh Là Đàn Ông Sao?

Một trăm lần, ba trăm phút, năm giờ không gián đoạn đánh răng.

Hoắc Vi Vũ đánh xong răng đã hơn mười một giờ tối.

Cô ném bàn chải đánh răng xuống, không rên một tiếng hướng ra ngoài cửa.

Trung tá Thượng ngay từ đầu cảm thấy tư lệnh trừng phạt, nên để ngườiphụ nữ ngạo mạn này biết một chút lợi hại.

Chính là, nhìn đến môi cô sưng như là lạp xưởng, anh trong lòng một chút không cảm thấy sảng khoái.

Như vậy đánh, lợi đều đánh nát.

“Tư lệnh nói, cô đánh xong có thể ăn cơm.” Trung tá Thượng nhắc nhở nói.

Hoắc Vi Vũ gợi nụ cười lạnh, ánh mắt lạnh băng.

Cô hiện tại không nói lời nào đều cảm thấy trong miệng như là hàm chứa mấy trăm thanh đao cắt đau.

Ăn cơm?

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lười nói chuyện, mở cửa, cằm hất hướng cửa, ý bảo anh có thể rời đi.

Trung tá Thượng vẻ mặt khó xử gật đầu, đi ra ngoài cửa.

Hoắc Vi Vũ đập vào cửa, mệt mỏi nằm ở trên giường, ngưỡng mặt nhìn màu gỗ vàng nhạt trên đỉnh.

Đêm khuya tĩnh lặng, cảm giác cô độc tập kích mà đến.

Không có thân nhân, không có người yêu, cho dù có bạn, cô như vậy cũng không thể đi gặp.

Hôn người đau, thù người mau, cô chỉ có thể tránh ở nhà liếm vết thương.

Cô thật là nhớ mẹ, nếu có thể, buổi tối hôm nay mẹ liền tới đón cô đi thiên đường, thật là tốt biết bao.

Di động vang lên tới, Hoắc Vi Vũ lười tiếp nghe, nhắm mắt lại.

Ngủ rồi, miệng liền sẽ không đau.

Không biết qua bao lâu, phía trên môi của cô cảm thấy một trận mát mẻ.

Hoắc Vi Vũ ngủ ngắn, mở to mắt, nhìn đến Cố Cảo Đình bôi thuốc cho cô.

Cô đẩy ra tay anh giúp cô bôi thuốc, trong mắt bốc lửa trừng mắt anh.

Cô không cần anh hảo tâm.

Cố Cảo Đình náo loạn, trong mắt phụt ra một đạo lệ quang, dùng sức nắm gò má cô, thoa lên thuốc bột ngón tay thâm nhập trong miệng cô, từ trái sang phải dọc theo hàm răng cô thoa lên.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ muốn cắn ngón tay anh.

Nhưng mà anh nắm gò má cô sức lực vô cùng lớn, hàm răng cắn không khép được.

Trong miệng vị giác nếm thuốc bột đắng lạnh, cô không nghĩ nuốt xuống, nước miếng liền theo khóe miệng chảy ra.

Cố Cảo Đình bôi xong mới buông cô ra, rút mấy tờ khăn giấy lau nước miếng trên tay cô.

Hoắc Vi Vũ tức giận ngồi dậy, chính là miệng bên trong lại đau, cô không nghĩ nói chuyện.

Cố Cảo Đình đem một hộp khăn giấy ném ở trước mặt cô, lạnh lẽo nhìn cô, không vui nói: “kêu cô đánh răng một trăm lần cô liền đánh răng một trăm kiểu, như vậy nghe lời, kêu cô không cần trêu chọc Ngụy Ngạn Khang, cô như thế nào liền nghe không hiểu?”

Hoắc Vi Vũ buồn bực.

Người này trừng phạt cô, hiện tại đã tới nói mát.

Cô bắt lấy hộp khăn giấy trong tầm tay ném lên người anh.

Cố Cảo Đình linh hoạt tránh thoát, ở trên giường cô ngồi xuống.

Hoắc Vi Vũ nhấp môi lại bắt gối đầu ném lên người anh.

Cố Cảo Đình trong mắt phụt ra một đạo lệ quang, như là dã thú, cầm cổ tay cô, ưu thế khuynh đảo đem cô áp đến trên giường.

Trên cao nhìn xuống cô.

https://thuviensach.vn

“Còn chưa ý thức được lỗi mình đúng không?” Cố Cảo Đình tàn nhẫn nói.

“ăn hiếp phụ nữ,anh còn có phải đàn ông hay không? Có bản lĩnh đi diệt Ngụy Ngạn Khang đi!” Hoắc Vi Vũ phát hỏa nói, lời vừa nói, miệng nóng rát đau đớn.

“Còn cần cô nói!” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Cúi đầu, cắn lỗ tai cô một chút

Hơi thở đều rơi vào khung màng nhĩ.

Nhột Hoắc Vi Vũ run rẩy.

Cố Cảo Đình liếc cô đôi mắt quật cường, ánh mắt bịt kín một tầng sa mỏng hắc ám, ý vị thâm trường nói: “Muốn biết tôi có phải đàn ông hay không? Tôi thỏa mãn cô yêu cầu này.”

“Cái gì?” Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nhìn Cố Cảo Đình.

Anh trên mặt trầm tĩnh giữ kín như bưng, cầm tay cô, đặt ởtrên bụng mình, khẩu khí ra lệnh: “Làm đi.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Xứng Đáng! Đừng Ngang Bướng Với Tôi Nữa!

Hoắc Vi Vũ tròn xoe mắt hạnh, bị sét đánh ngoài khét trong sống.

Anh là muốn cô giúp anh làm ra tới?

Anh ham muốn vô độ, không phải có rất nhiều phụ nữ tiếp nối sao?

Làm gì tìm cô là người đang bị thương tổn.

Hoắc Vi Vũ mở tay ra.

Đánh răng miệng bị thương không thể gần, còn có nguyên nhân vì ma xát quá độ tay nổi mụn nước.

“Xấu hổ a, trong miệng có thương tích, trên tay có thương tích, dì cả cũng đang ở, công năng tính đánh mất, không có thể giúp anh làm.” Hoắc Vi Vũ không khách khí cự tuyệt nói.

Cố Cảo Đình cầm tay phải cô, nhìn lướt qua, một loạt mụn nước màu đỏ, có chút tổn thương da.

Anh nhíu mày, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Cô cảm thấy bàn tay anh độ ấm quá cao, như là đầu mẩu thuốc lá, rút tay ra.

“đáng đời.” Cố Cảo Đình có chút tức giận nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ trong mắt phụt ra ngọn lửa.

Cố Cảo Đình ngồi dậy, cầm thuốc mỡ vừa rồi cho cô dùng, bôi một chút lên ngón trỏ tay phải, đối với cô nói: “duỗi tay ra.”

Hoắc Vi Vũ không muốn, khoanh tay trước ngực, nghiêng người, đưa lưng về phía anh.

Cố Cảo Đình mặt lạnh khốc giống như khối băng, tay trái để ở trên cái mông vun cao, vòng quanh vuốt ve, mắt lạnh nhìn bên mặt cô, “cô giống như nói sai rồi, trừ ra tay, miệng, nơi đó, còn có một chỗ có thể dùng?”

Hoắc Vi Vũ cúc hoa căng thẳng, ý thức được anh nói chính là nơi nào, quay đầu không bình tĩnh nhìn anh.

chống lại ánh mắt anh sâu không lường được.

“Còn không đưa tay duỗi ra.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ biết anh không nói giỡn, vẫn là nghiêm túc, cô không muốn cúc hoa tàn, cẩn thận đưa tay cho anh

Anh cầm tay cô, mở ra lòng bàn tay cô, ngón trỏ tay phải xoa mụn nước trong lòng bàn tay cô, rất là chuyên chú, động tác cũng mềm nhẹ.

Chỉ là, làm cho lòng bàn tay cô ngứa.

“có tốt hay không?” Hoắc Vi Vũ thúc giục nói.

Cố Cảo Đình liếc hướng cô, vòng tay giữ bả vai cô, hơi hơi dùng sức, liền đem cô nhốt ở trong ngực.

Cùng nhau nằm xuống.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ phía sau lưng gắt gao dựa vào ngực anh, quá nóng, lắc mông muốn giãy giụa ra.

Cố Cảo Đình nhắm hai mắt lại, thanh âm trầm thấp vài phần, “Nếu hôm nay buổi tối cái gì đều không muốn làm, phải bồi tôi ngủ, nếu tinh lực quá thừa, tôi đây liền bồi cô làm một hồi.

Hoắc Vi Vũ bất động.

Cô từ gối đầu lấy ra di động, nhìn thoáng qua thời gian trên mặt, ba giờ sáng.

Mặt trên còn có hiện một cuộc gọi nhỡ của anh, lúc hơn mười một giờ, chỉ là cô cố tình không có nghe.

Hoắc Vi Vũ lại đem điện thoại ném về phía dưới gối đầu, thở dài một hơi.

Cố Cảo Đình như vậy vẫn không ngủ được, chạy tới nơi này tra tấn cô, biến thái sao?

Cô muốn nghĩ cách, bằng không, hiện tại thực bị động.

cằm Cố Cảo Đình cọ sợi tóc trên đỉnh đầu cô, ý vị thâm trường nói: “Hoắc Vi Vũ, đừng ngang bướng với tôi nữa.”

Hoắc Vi Vũ trợn trắng mắt, không lời nào để nói cùng anh, vẫn là tiết kiệm sức lực nghỉ ngơi dưỡng sức đi.

“uh?” Cố Cảo Đình thúc giục nói, muốn nghe được cô trả lời.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại giả bộ ngủ.

Hiển nhiên đáp án là phủ định.

https://thuviensach.vn

Cô muốn trải qua cuộc sống tự do tự tại, vô lo vô nghĩ.

Cố Cảo Đình xoay qua cằm cô, làm cô đối diện với anh.

Cô vẫn là nhắm mắt lại.

Cố Cảo Đình nhíu mày, xem ra tới, “Giả bộ ngủ?”

Hoắc Vi Vũ chính là nhắm, mang theo ý khiêu khích.

Cô chính là giả bộ ngủ, anh có thể làm sao bây giờ?

Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, vài phần tà nịnh tàn sát bừa bãi, “Cũng tốt, thời điểm tỉnh như là mèo hoang, ngủ rồi, tôi muốn làm cái gì, cũng không sợ bị móng vuốt đả thương.”

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ mở to mắt, vài phần ủy khuất nhìn anh, trong mắt chiếu ra phản đối trước vẻ anh tuấn của anh.

Kia khó có được yếu đuối động lòng người, làm anh nhiệt huyết sôi trào.

Cố Cảo Đình không có khống chế được, hôn lên môi cô ……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Nhìn Cái Gì!

Hoắc Vi Vũ cảm thấy khẳng định sẽ rất đau.

Anh hôn đặc biệt bá đạo, cuồng loạn chiếm hữu mà hung mãnh, cuồng quyến, giống như lốc xoáy nuốt hết hết thảy.

môi cô còn bị thương, thế nào như tra tấn.

Cô theo bản năng đẩy ngực anh.

Nhưng, ra ngoài dự kiến của cô, anh lần này hôn thực mềm nhẹ.

lưỡi hồng dọc theo vành môi cô liếm liếm.

mềm mềm, tê dại, một chút cũng không đau.

Tương phản, miệng vết thương được trấn an, đau nhức mơ hồ biến mất.

Cố Cảo Đình hôn cô có một phút đồng hồ, buông cô ra, thật sâu nhìn cô.

Ánh mắt thâm thúy, đôi mắt đen nhánh một mảnh, giống như che dấu ngàn năm.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được rõ ràng trên bụng anh tiểu quái thú kia khỏe mạnh trưởng thành, tản ra nhiệt lượng.

https://thuviensach.vn

Như thép, như sắt, lực có thể xuyên thấu toàn bộ, tản ra hấp dẫn nam tính mạnh mẽ.

Mà trong mắt anh, dần dần bao phủ một tầng đam mê.

Hoắc Vi Vũ khẩn trương, lông mi run rẩy, nhẹ giọng nói: “thời kỳ đặt biệt, tôi cho phép anh tìm phụ nữ khác giải quyết.”

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua một tia hung ác, “Câm miệng.”

Hoắc Vi Vũ không nói.

Bảo hổ lột da, cô sẽ bị ăn không còn mảnh xương cốt.

Cố Cảo Đình ngồi dậy, nhíu mày, lại nhìn về phía trên giường cô.

Hoắc Vi Vũ tầm mắt đặt ở trên bụng anh.

Ngày thường ngạo mạn, cao cao tại thượng Cố Cảo Đình tràn ngập cảm giác người sống chớ gần, chỉ có thể ở xa xem, không thể khinh nhờn, chỉ có thể ngưỡng mộ.

Hiện tại anh, rõ ràng áo mũ chỉnh tề, một thân tự phụ, lại có vài phần gợi cảm, không tuỳ tiện, không luống cuống, giữa áp lực, càng thêm dễ dàng hỗn loạn phụ nữ.

“Nhìn cái gì?” Cố Cảo Đình bực bội hỏi.

“anh không đi tắm rửa?” Hoắc Vi Vũ kiến nghị nói.

Cố Cảo Đình xem bộ dáng cô nhẹ nhàng bâng quơ, còn có xem không chê náo nhiệt,việc lớn hoàn thành.

Sắc mặt anh càng ngày càng xanh mét.

https://thuviensach.vn

“Hoắc Vi Vũ, thấy rõ ràng, tôi là như thế nào muốn cô?” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

“Cái gì?” Hoắc Vi Vũ mở to đôi mắt, kinh ngạc nói.

“Nếu không muốn bị thương, nhớ rõ không cần lộn xộn. Hết thảy phải nghe tôi.” Cố Cảo Đình sắc mặt cũng không tốt nói, rút ra dây lưng.

Anh trước kia là một người vô cùng kìm chế, trên cơ bản không có nhất thời xúc động, cho dù có lúc có nhu cầu sinh lý, cũng chỉ là nhấm nháp một ly trà xanh, đứng ở cửa sổ, bình tĩnh mười phút, liền tiếp tục công tác.

Từ lần đó muốn qua, chỉ một ánh mắt của cô, là có thể làm anh xúc động đến không cách kìm chế.

Hoặc là, trong tiềm thức, đối với cô, anh cũng không nghĩ khắc chế, hơn một tầng đối chính mình dung túng.

“Không phải, Cố Cảo Đình, tôi có dì cả, không lừa anh.” Hoắc Vi Vũ khẩn trương nói.

“Đến không được nơi đó.” Cố Cảo Đình nói, nâng lên hai chân cô.

“Cái gì?” Hoắc Vi Vũ như thế nào nghe không hiểu ý tứ anh đâu.

cô mơ hồ hết sức, chỉ cảm thấy trên đùi nóng lên.

Cố Cảo Đình nhíu chặt mày, khả năng loại này muốn anh, anh cũng thực buồn bực đi.

Hoắc Vi Vũ biết anh nói chính là ý tứ gì, liếc anh bày ra gương mặt lạnh lùng cương nghị, hơi hơi ửng hồng.

Còn có phương thức hữu dụng như vậy, người thành phố thật sẽ chơi.

https://thuviensach.vn

Cô tầm mắt xem qua đi, Cố Cảo Đình nâng lên cằm cô, ra lệnh: “Không cho xem.”

“đại khái anh yêu cầu thời gian bao lâu?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

mặt Cố Cảo Đình khẩn trương, không nói.

Hoắc Vi Vũ cười, đôi tay đặt ở sau đầu, liếc anh.

Cố Cảo Đình thật đúng là rất tuấn tú, mắt hai mí sâu, đôi mắt sáng ngời có thần, khuôn mặt góc cạnh, khí chất phong tư trác tuyệt.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Câm Miệng

Cố Cảo Đình nhíu mày, sắc mặt khác thường, nói giọng khàn khàn: “cô tốt xấu nên có phản ứng phụ nữ bình thường.”

“phụ nữ bình thường lúc này là phản ứngnhư thế nào?” Hoắc Vi Vũ hỏi, trong mắt mang theo tia giảo hoạt.

“Kêu!” Cố Cảo Đình đơn giản một chữ.

Hoắc Vi Vũ cười, mang theo ngữ khí trêu chọc nói: “Tư lệnh thật là anh dũng vô cùng, có thể ở trong kẽ hở tìm kiếm sức sống mới bừng bừng, động não lớn có thể nuốt hết cả vũ trụ.”

Cố Cảo Đình: “……”

“nói nhiều như vậy, cô mồm mép, đúng không?” Cố Cảo Đình lạnh mặt nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

“Không phải anh làm tôi kêu sao?” Hoắc Vi Vũ đúng lý hợp tình nói.

“Một thanh âm là được.” Cố Cảo Đình nhắc nhở nói, hơi hơi dùng sức, cảm nhận được cô mềm mại mà da thịt tràn ngập lực đàn hồi.

Trong đầu nhớ lại ngày đó cô cho anh cảm thụ hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

Anh mấy giây đều tưởng tiếp tục thâm nhập, con đường bình thường tiến vào sâu trong linh hồn của cô, phóng thích hàng tỉ sinh mệnh bơi lội.

“A.” Hoắc Vi Vũ đơn điệu kêu một tiếng, không có một chút thiếu.

Cố Cảo Đình nhíu mày, hiển nhiên là không hài lòng.

Anh như con báo ưu nhã, cao quý, tự do hành tẩu ở sơn cốc.

Hoắc Vi Vũ liếc anh một cái, tầm mắt từ cơ ngực anh cường tráng đi xuống, trải qua đường cong cơ thể anh, tới chỗ tiểu quái thú, còn không có thấy rõ đâu, cằm đã bị Cố Cảo Đình nâng lên.

Hoắc Vi Vũ nghĩ đến còn có chuyện gì không có làm, a một tiếng có lệ.

“Câm miệng.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

Hoắc Vi Vũ không nói.

Anh nhìn chằm chằm mắt đẹp của cô, tốc độ càng lúc càng nhanh, hầu kết chuyển động, hơi hơi mở ra môi gợi cảm, thở dốc, mày cũng ninh lên, trong mắt hiện lên một màu huyền ảo.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy trên bụng như là bị nước nóng phỏng.

Cố Cảo Đình như là dã thú thấp kém.

Hoắc Vi Vũ xem đôi mắt anh, bộ dáng thực mệt mỏi, nhưng anh như vậy, làm trong lòng cô mềm nhũn.

Thực mau, anh lại khôi phục lãnh khốc trấn tỉnh ngày thường.

“Còn có chín tầng trời.” Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

Anh mới vừa ăn no, liền nghĩ dừng lại?

“Tôi đi tắm rửa.” Hoắc Vi Vũ xoay người, từ trên giường, chợt tiến vào phòng tắm.

Vì mục đích an toàn, cô đem cửa phòng tắm khóa lại.

Chờ cô từ trong phòng tắm ra tới, Cố Cảo Đình đã không còn nữa.

Hoắc Vi Vũ nhìn đến thuốc mỡ trên bàn,đè lên tờ giấy, đi qua, đem tờ giấy cầm lấy xem.

chữ viết Cố Cảo Đình như nước chảy mây trôi, nét chữ cứng cáp, đơn giản viết, “Trong quân có việc tôi đi trước, thuốc mỡ thoa ngoài da, một ngày ba lần, có việc gọi điện thoại cho tôi.”

Hoắc Vi Vũ đem tờ giấy ném vào thùng rác, dựa ngửa vào trên giường, hít sâu một hơi.

Trong phòng mang theo hương vị nồng đậm ái muội, làm người mặt đỏ tim đập.

Hoắc Vi Vũ lăn long lóc từ trên giường lên, mở ra cửa sổ thông khí.

Cố Cảo Đình còn chưa có lên xe, ngoái đầu nhìn lại, ánh mắt sâu thẳm nhìn về phía cửa sổ cô đứng.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ, giống như cô có vẻ lưu luyến anh.

Nhưng lúc này kéo lại bức màn lộ vẻ cố tình.

Cô dứt khoát đứng ở cửa sổ hướng tới anh phất phất tay.

Cố Cảo Đình thực nhẹ nhàng nhếch lên khóe miệng, nghiêng người.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng cười so với hoa còn sáng lạn hơn, giúp Cố Cảo Đình đóng lại cửa xe sau.

Phía trước có hai chiếc xe đi trước, xe Cố Cảo Đình mới lăn bánh, đi theo sau xe Cố Cảo Đình còn có hai chiếc xe.

Hoắc Vi Vũ lúc này mới phát hiện, nguyên lai các binh lính Cố Cảo Đình đều ở bên ngoài đợi mệnh, anh tới một chuyến thật đúng là điều động binh lực.

Di động của cô vang lên tin nhắn tới.

Hoắc Vi Vũ bò lên trên giường, đem điện thoại từ dưới gối đầu lấy ra, nhìn về phía tin nhắn.

Là của Cố Cảo Đình.

“Đóng cửa sổ cho kỹ, cẩn thận muỗi, buổi tối ngày mai tôi bớt thời giờ sẽ đến.”

Hoắc Vi Vũ ghé vào trên giường giả chết.

Cô không có việc đứng ở cửa sổ làm gì, coi, bị trời phạt đi!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Cố Cảo Đình, Anh Khi Dễ Tôi

Hơn tám giớ sáng, lần đầu tiên Hoắc Vi Vũ dậy sớm, mở to mắt, trở mình đứng lên.

Đi vào nhà vệ sinh, nhìn thấy bản thân trong gương liền giật nảy mình.

Trên môi rất nhiều chỗ kết vảy, đen đen từng đốm, liền bôi son cho đều bớt, hèn chi, cô cảm thấy môi rát rát khó chịu.

Đánh răng, nhưng không cảm thấy đau đớn.

Thuốc mỡ của Cố Cảo Đình cho hiệu quả không tệ.

Sau khi ăn điểm tâm xong, Hoắc Vi Vũ thoa thuốc mỡ lên, mím mím môi.

Hôm nay cô muốn sửa lại bông tai.

Nhưng mà, lên quá sớm, các tiệm vàng đều không mở cửa, chờ mãi mới thấy mở cửa, vì bông tai bị hư quá nghiêm trọng, người ta nói phải đưa đến xưởng để sửa lại, hẹn tuần sau đến lấy.

Hoắc Vi Vũ không muốn đưa đến xưởng sửa chữa, sợ người ta ăn cắp thiết kế của bông tai, liền tìm một cửa hàng đá quý nhỏ ngay đầu ngõ, trực tiếp sửa lại.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đưa bông tai cho chủ tiệm, ngồi xuống ghế dựa nghỉ ngơi thuận tiện xem chủ quán sửa chữa.

Chuông điện thoại di động của cô vang lên.

Hoắc Vi Vũ lấy điện thoại ra, nhìn dãy số xa lạ trên di động, nghi ngờ nghe.

“Xin chào, ai vậy?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

“Tôi là mẹ của Ngụy Ngạn Khang, xin hỏi bây giời cô có rảnh không?” Nạp Lan Tĩnh Oánh dịu dàng hỏi.

“Ngại quá, tôi không rảnh.” Hoắc Vi Vũ trực tiếp cự tuyệt, cô không muốn dính dáng đến gia đình của Ngụy Ngạn Khang.

“Vậy bây giờ cô đang ở đâu? Tôi tới gặp cô, chỉ cần đợi tôi 5 phút là được.” Nạp Lan Tĩnh Oánh hung hăng nói.

Hoắc Vi Vũ cười giảo hoạt:

“Ở Macao, dì qua đây đi.”

Vừa dứt lời, Nạp Lan Tĩnh Oánh liền xuất hiện trước cửa tiệm đá quý.

Hoắc Vi Vũ: “…”

Nạp Lan Tĩnh Oánh mặc một bộ áo dài màu xanh lá đậm, ưu nhã, phong cách cổ xưa, mang theo khí chất của tiểu thư khuê các, chậm rãi bước vào tiệm.

“Hồi nãy tôi cùng Tiểu Tuyết đi mua trang sức, vừa vặn thấy cô đi qua.” Nạp Lan Tĩnh Oánh giải thích một câu: “ Tôi định mời cô lên xe trò chuyện, nhưng cô thích nói chuyện ở đây cũng được.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn cô đang cười, giọng nói cũng rất ôn nhu, nhưng lời nói lại như đao kiếm.

Cỗ nói cùng Tiểu Tuyết mua trang sức, một cái xưng hô, liền biểu lộ lập trường của mình.

Câu sau, nghe, giống như cho đối phương chọn lựa chỗ nói chuyện, nhưng mà, ai lại muốn công khai chuyện riêng của mình.

Nạp Lan Tĩnh Oánh đang ngầm uy hiếp mình.

Hoắc Vi Vũ nhún vai, đè ghế dựa đứng lên nói:

“Vậy thì lên xe nói cũng được, thuận tiện đi du lịch luôn.”

Tài xế xe của Nạp Lan Tĩnh Oánh sớm đã chờ trước cửa, kéo cửa sau xe ra.

Hoắc Vi Vũ nhảy lên, đặt túi trên đùi mình, lười biếng dựa vào ghế.

Trong mắt Nạp Lan Tĩnh Oánh lóe lên một tia xem thường, nhưng che dấu rất kỹ, cũng bước vào xe.

Tài xế đóng cửa lại, không có lên xe.

Nạp Lan Tĩnh Oánh khẽ cười nói:

“Hoắc tiểu thư là người hiểu chuyện, chắc phải biết tiểu Khang không cần cô nữa, cho dù cô có dây dưa, kết quả cũng sẽ không thay đổi, Ngụy gia chúng tôi không tiếp nhận hạng người có xuất thân như cô.”

Trong mắt Hoắc Vi Vũ xẹt qua tia lạnh lẽo, lạnh lùng nói:

“Hạng người có xuất thân như tôi? Ông ngoại của tôi là Hoa Kiều, ông nội là sĩ quan, ba là viện trưởng, mẹ là giáo sư, tôi cảm thấy rất tự hào và

https://thuviensach.vn

kiêu ngạo với gia tộc của tôi.”

“Cho nên, Hoắc tiểu thư không có tiểu Khang cũng có thể kiếm người tốt hơn.” Nạp Lan Tĩnh Oánh vẫn ôn nhu nói.

“Dì yên tâm, tôi không hứng thú với mấy tên cặn bã đâu, các người cứ việc yên tâm leo lên mấy người quyền quý đi.” Hoắc Vi Vũ nghiêng đầu nói.

Sắc mặt Nạp Lan Tĩnh Oánh hơi kém, thu lại nụ cười, nói:

“Cô thật không có giáo dưỡng.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Chỉ Có Cô, Làm Tim Của Anh Nhói

Trong lòng Hoắc Vi Vũ như có lửa, từng chút từng chút bốc lên, nóng giận nói:

“Giáo dưỡng là cái gì?”

“Là đạo làm người, tôn kính người lớn, nói năng lịch sự, không châm chọc, không khiêu khích, không dùng ý nghĩ tăm tối của mình để nhận xét người khác.” Nạp Lan Tĩnh Oánh cố gắng khắc chế chính mình, ôn nhu nói.

Hoắc Vi Vũ cười lạnh một tiếng, trong mắt trào phúng: “ Là không tự đánh giá cao mình, không mù quáng hứa hẹn, không nhờ vả, không áp đặt người, không chế nhạo người khác, không ăn nói lung tung, không khi dễ người khác, nè dì, chính bản thân dì làm được mấy cái? Con của người làm được mấy cái, con của mình còn không dạy tốt, lấy cái quyền gì đi dạy dỗ con gái của người khác hả!”

Nạp Lan Tĩnh Oánh dừng lại mấy giây, âm thanh nhất quán nhẹ nhàng, nói:

“Miệng lưỡi rất tốt, khó trách, có thể xoay tiểu Khang như chóng chóng.”

Hoắc Vi Vũ quay mặt sang chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Trong lòng cô rõ ràng, ai bị ai lừa, cô cũng lười giải thích.

Cô và mẹ của Ngụy Ngạn Khang, mãi mãi đứng ở hai chí tuyến, không bao giờ gặp nhau.

“Nếu không có chuyện gì khác, tôi đi trước.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, đẩy cửa xe ra.

“Chờ một chút.” Nạp Lan Tĩnh Oánh lấy ra một tờ chi phiếu đưa cho Hoắc Vi Vũ:

“Mặc kệ cô và tiểu Khang yêu hận thế nào, liền xóa bỏ, có được không? Từ nay về sau không dây dưa với con tôi, đường ai nấy đi, nếu như gặp mặt cũng đừng tỏ ra quen biết, cứ như người xa lạ được rồi.”

Hoắc Vi Vũ nhận lấy tấm chi phiếu trong tay Nạp Lan Tĩnh Oánh, nhìn lướt qua, xùy cười một tiếng, lạnh lùng nhìn Nạp Lan Tĩnh Oánh:

“Con trai của dì chỉ đáng giá 10 vạn hả?”

Nạp Lan Tĩnh Oánh mĩm cười:

“Là tôi cảm thấy tình cảm của cô với con tôi chỉ đáng giá 10 vạn.”

“Giá cao, cảm ơn.” Hoắc Vi Vũ ném chi phiếu vào túi, bước ra khỏi xe.

Nạp Lan Tĩnh Oánh nhíu mày.

Cô bé kia thật sảng khoái nhận tiền.

Cô càng ngày càng không thích Hoắc Vi Vũ.

“Lái xe đi, nên đi gặp Cố tiểu thư rồi.” Nạp Lan Tĩnh Oánh nói với tài xế, nhìn thiết bị giám sát ẩn giấu trong xe, xem như đi chuyến này không uổng công.

https://thuviensach.vn

Tài xế lái xe chạy đi, cuốn lên một ít bụi bặm.

Hoắc Vi Vũ vẩy vẩy tay, trong đôi mắt xinh đẹp không có một tia tình cảm.

Cô đi đến ngõ Kim Đại Phúc, trước đó thấy vài cô bé quàng khăn đỏ đang đứng cầm hộp quyên tiền.

Vừa đúng dịp cô muốn làm từ thiện, bỏ chi phiếu vào trong hộp.

“Chị xinh đẹp, mời lưu lại danh tính cùng phương thức liên lạc.” Cô bé quàng khăn đỏ nói ra.

“Không cần.” Hoắc Vi Vũ nói, quay người rời đi, trở về tiệm đá quý hồi nảy.

Quán cà phê.

Nạp Lan Tĩnh Oánh đưa video cho Cố Kiều Tuyết nhìn:

“Con xem, Hoắc Vi Vũ đã đáp ứng không quấy rầy tiểu Khang nữa, cô ta cũng sảng khoái nhận tiền, đoạn video này cũng sẽ cho tiểu Khang nhìn, tiểu Khang sẽ không sản sinh chuyện gì với Hoắc Vi Vũ nữa. Tiểu Tuyết, con có thể cầu xin anh trai con, thả tiểu Khang ra được không?”

Cố Kiều Tuyết cười duyên nói:

“Dì à, đừng khách khí quá, anh trai hiểu con nhất, anh Khang tìm Hoắc Vi Vũ, chỉ cần con không nói, thì sẽ không có gì xảy ra, nhưng mà, vừa vặn bị anh con thấy được, nên nhất định phải ra tay, đợi anh con bớt giận, con sẽ cầu tình cho anh Khang, xin anh con thả anh Khang ra.”

“Vậy là tốt rồi.” Nạp Lan Tĩnh Oánh vỗ vỗ tay Cố Kiều Tuyết:

https://thuviensach.vn

“Con là người duy nhất dì xem là con dâu, dì hi vọng con với tiểu Khang thật hạnh phúc.”

“Nhất định sẽ, để con gọi điện thoại cho anh trai.” Cố Kiều Tuyết vui vẻ gọi cho Cố Cảo Đình.

“Anh, bận sao?” Cố Kiều Tuyết lấy lòng nói.

“Bận. Có chuyện gì? Nếu là chuyện của Ngụy Ngạn Khang thì không cần nói.” Âm thanh lạnh lùng của Cố Cảo Đình nặng nề chuyền vào trong tai Cố Kiều Tuyết.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Cố Cảo Đình

Cố Kiều Tuyết sợ Nạp Lan Tĩnh Oánh nghe được, mặt hơi bối rối.

Cô cười với Nạp Lan Tĩnh Oánh, đứng lên, đi vào trong nhà vệ sinh.

“Anh, tốt hay xấu gì thì anh Khang cũng là em rể của anh, đừng ném anh ta vào ngục, để người khác biết thì nhìn anh ta thế nào, nhìn em thế nào, nhìn anh thế nào?” Cố Kiều Tuyết thử thuyết phục nói.

“Người khác nhìn ta thế nào, thì liên quan gì đến ta?” Cố Cảo Đình lạnh bạc nói.

“Em đã đáp ứng mẹ của Ngụy Ngạn Khang, anh, nhất định phải thả anh Khang ra.” Cố Kiều Tuyết tùy hứng nói.

“Chú ý lời nói của em.” Âm thanh của Cố Cảo Đình giảm thấp xuống mấy phần.

Cố Kiều Tuyết vẫn luôn sợ người anh trai này, nhẹ giọng xuống, làm nũng nói:

“Anh nếu như không thả anh Khang ra, em sẽ bị mất mặt đó.”

“Như vậy liền thích ứng với cảm giác mất mặt đi, không có chuyện gì nữa thì ta cúp.”Cố Cảo Đình không cho cô thời gian trả lời, liền cúp máy cái rụp.

https://thuviensach.vn

Cố Kiều Tuyết u ám trở về.

“Cố thiếu nói thế nào?” Nạp Lan Tĩnh Oánh lo lắng hỏi.

“Anh con có chút bận, không sao, con và anh Khang sẽ kết hôn mà, anh con sẽ không làm khó dễ đâu.” Cố Kiều Tuyết làm bộ cười giả dối nói.

“Vậy là tốt rồi.” Nạp Lan Tĩnh Oánh cũng không tin lắm nói.

“Dì à, con có một ý kiến hay, người cho Hoắc Vi Vũ chi phiếu phải không? Có thể đóng băng lại không?” Cố Kiều Tuyết nham hiểm nói

“Có thể chứ, nhưng dì sợ Hoắc Vi Vũ thẹn quá hóa giận, tiếp tục dây dưa với Ngạn Khang.” Nạp Lan Tĩnh Oánh không đồng ý nói.

“Chúng ta có băng ghi hình trong tay, nếu Hoắc Vi Vũ vì không lấy được tiền mà lật lọng, thì sẽ làm anh Khang nảy sinh chán ghét, thấy rõ bộ mặt xảo trá của cô ta.” Cố Kiều Tuyết giật giây nói.

Nạp Lan Tĩnh Oánh vốn không ưa sử dụng thủ đoạn hèn hạ này, nhưng vì sự nghiệp của Ngạn Khang, gật đầu đồng ý.

*

Hoắc Vi Vũ trở lại cửa hàng nhỏ, không thấy người sửa chữa đâu, liền hỏi nhân viên:

“Bông tai của tôi đã sửa xong rồi hả?”

“Việc này, tôi không rõ lắm, hỏi ông chủ của chúng tôi đi.”Nhân viên của cửa hàng cúi đầu nói.

Hoắc Vi Vũ nghi ngờ, trong lòng xuất hiện dự cảm xấu, nhíu mày nói:

“Ông chủ đâu?”

https://thuviensach.vn

Ông chủ đi ra, mặt cười nghênh đón:

“Ngại quá, vừa rồi ra ngoài một chút, cô xem, bông tai ba mươi gram, hiện tại vàng 295 một gram, tôi trả 400 một gram, bồi thường cho cô, cô thấy thế nào?”

“Cút. Đôi bông tai của tôi là vật gia truyền, năm đó Từ Hi thái hậu ban thưởng cho bà nội tôi, ngọc lục bảo phía trên là bảo bối, ông bồi thường không nổi đâu, trả lại bông tai cho tôi.” Hoắc Vi Vũ bốc hỏa nói.

Sắc mặt ông chủ thay đổi, lạnh lùng nói:

“Cô lừa tôi hả, chúng tôi đâu có thu bông tai của cô, chứng cứ đâu?”

Hoắc Vi Vũ liền hiểu rõ, cắn răng cảnh cáo:

“Ông muốn chiếm đoạt luôn đúng không, tôi khuyên ông nên giao bông tai ra, nếu không tôi sẽ báo cảnh sát.”

Chủ tiệm cười lạnh nói:

“Cô báo đi, chúng tôi có nhân chứng, còn cô, cô có chứng cớ gì chứng minh tôi thu bông tai của cô?”

Chân Hoắc Vi Vũ đá lên quầy, cuồng loạn phẫn nộ:

“Cuối cùng ông có trả không?”

“Cô cứ viêc đá, nơi này có camera, đá hỏng thì bồi thường, ít hay nhiều, cũng sẽ muốn cô bồi thường.” Chủ tiệm chơi xấu nói.

Đối với dạng du côn lưu manh Hoắc Vi Vũ cũng không có biện pháp nào, tức giận đến nổi trong đầu có tiếng ong ong.

Điện thoại di động kêu lên.

https://thuviensach.vn

Là Cố Cảo Đình, nghe, tức giận đến đầu óc chập mạch, cả giận nói:

“Bây giờ tôi đang ở trong một hắc điếm, địa chỉ là ở Ngũ Nguyệt quốc tế, anh từ ngõ Kim Đại Phúc tiến lên là thấy, mang thêm ít người đến, bọn họ lừa bông tai của tôi!”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Thà Rằng Đắc Tội Tư Lệnh, Cũng Đừng Đắc Tội Tư Lệnh Phu Nhân

Chỉ chốc lát

vọt vào tiệm vàng tới hơn hai mươi binh lính cầm súng.

sắc mặt ông chủ trở nên tái nhợt.

Này đó một bộ phận binh lính khống chế người trong tiệm, mặt khác một bộ phận huấn luyện đứng thành hai hàng, ở giữa chừa ra một con đường.

Cố Cảo Đình bước vào, bước chân ung dung, ánh mắt lạnh lùng, mang theo khí chất duy vũ độc tôn, bước đều rõ ràng, làm cho người ta sợ.

Ông chủ nhìn đến là Cố Cảo Đình, chân cẳng nhũn ra, thanh âm run rẩy mà hô: “Cố tư lệnh.”

Cố Cảo Đình liếc hướng Hoắc Vi Vũ, trầm giọng hỏi: “Hắn như thế nào khi dễ cô?”

“Hắn ngầm chiếm hoa tai tôi, oan uổng tôi, vu hãm tôi.” Hoắc Vi Vũ bật thốt lên lời.

Nói xong, cô nhíu mày, trong lòng có loại cảm giác quái dị.

Cô như thế nào giống trẻ con cùng cha mẹ cáo trạng a!

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn về phía ông chủ tiệm vàng, ánh mắt lạnh lẽo, giống như tử thần, trong không khí chung quanh đều mang theo cảm giác tiêu điều chết chóc.

ông chủ tiệm vàng sợ đến hồn phi phách tán, bàn tay đánh chính mình, cầu tha thứ nhìn Cố Cảo Đình, “Là tôi có mắt không thấy Thái Sơn, là tôi hồ ngôn loạn ngữ, tôi nên đánh, tôi đáng chết, kính xin tư lệnh buông tha.”

“hoa tai cô ấy đâu?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

ông chủ tiệm vàng sắc mặt càng kém, chột dạ liếc Hoắc Vi Vũ một cái, thấp giọng nói: “Vừa rồi có một người bỏ mười vạn đồng mua đi.”

“A.” Hoắc Vi Vũ cười khẽ một tiếng, tiếng cười tràn ngập châm chọc cùng khinh thường.

ông chủ tiệm vàng đầu cũng không dám ngẩng lên, trán ứa mồ hôi lạnh.

“Thực tốt.” Cố Cảo Đình nói hai tiếng lạnh căm căm, nhìn về phía trung tá Thượng, mệnh lệnh nói: “Xử lý xuống, tôi không muốn nhìn thấy tiệm này còn có cơ hội tồn tại."

“Vâng.” Trung tá Thượng gật đầu.

Cố Cảo Đình nắm cổ tay Hoắc Vi Vũ, dắt cô đi nhanh ra ngoài.

Cô nghe được trung tá Thượng lạnh giọng nói với ông chủ tiệm vàng: “Ông thật lớn mật, bên trong hoa tai có bí mật quân sự, an nguy quốc gia, ông gánh vác không nổi đâu, người đâu, đem trang sức nơi này tịch thu, người mang đi cho tôi, chớ bỏ qua bất kỳ dấu vết nào.”

“Vâng.” thanh âm binh lính to lớn vang dội.

Hoắc Vi Vũ quay đầu lại, xem ông chủ tiệm vàng quỳ gối trên mặt đất, cầu xin tha thứ nói: “Tư lệnh tha mạng, tôi về sau cũng không dám nữa.”

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình mặt vô biểu tình lôi kéo Hoắc Vi Vũ ra cửa, trong mắt không có một tia tình cảm, giống như đại biểu thần chết Satan.

Vừa ra khỏi cửa, Hoắc Vi Vũ hoảng sợ.

Cô là kêu anh mang người tới, không nghĩ tới, anh mang theo hai trăm người tới, đem ngõ hẻm cùng tiệm vàng nhỏ vây chật như nêm cối.

Có binh lính chờ đợi ở xe Hummer màu đen trước mặt, cúi chào Cố Cảo Đình, cung kính mà mở cửa xe.

Cố Cảo Đình bước lên xe, ngồi vào chỗ ngồi phía sau xe, một thân tự phụ cùng lãnh khốc, tùy tiện hướng nơi nào một tòa, đó chính là quyền uy cao nhất.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

“Còn không lên xe?” Cố Cảo Đình nói, giơ lên cánh tay, nhìn vàothời gian ở trên cổ tay.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh không có thời gian, sảng khoái lên xe, ngồi ở bên cạnh anh.

“hoa tai kia đối với cô rất quan trọng sao?” Cố Cảo Đình lãnh đạm nhìn phía trước nói.

“Rất quan trọng. Vô cùng quan trọng.” Hoắc Vi Vũ không có phủ nhận.

Cố Cảo Đình liếc xéo hướng cô, thâm thúy dấu mãnh liệt trong mắt, “của Ngụy Ngạn Khang?”

“Là di vật của mẹ tôi.” Hoắc Vi Vũ nói, đôi mắt rũ xuống dưới, lông mi thật dài che khuất trong mắt ảm đạm.

Sương mù từ trong mắt chảy xuôi ra.

https://thuviensach.vn

Cô liền không nên mang, sẽ không có nhiều chuyện như vậy.

Trong lòng chua xót.

Cô thật đúng là chuyện gì cũng làm không tốt, thứ gì cũng lưu không được.

Cố Cảo Đình minh bạch, hứa hẹn nói: “Trong vòng 3 ngày giúp cô tìm được.”

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình.

“Cùng tôi đi một chỗ.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anh nói chuyện, chính là khuôn vàng thước ngọc, cô còn ở trên xe anh, không đi cũng không được a!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Cười Cái Gì

Xe chạy ra đi

Hoắc Vi Vũ nhìn anh xem tư liệu, ánh mắt chuyên chú.

Ấn ở trên tư liệu kẹp ngón tay thon dài, móng tay cắt thật sạch sẽ, mỗi một cái móng tay phản chiếu ánh mặt trời sáng bóng.

Ánh mặt trời rơi ở trên người anh một nửa, giống như đem anh bao phủ ở vầng sáng.

An tĩnh như vậy.

Giống như thiên thần khiến người ngưỡng mộ.

Ai cũng không nghĩ tới căng thẳng cao quý Cố Cảo Đình ngày hôm qua có một mặt như vậy.

Cô hiện tại nhớ tới, đều giống như ở trong mộng, trở nên không chân thật.

Hoắc Vi Vũ khẽ cười một tiếng, dựa vào trên ghế.

Cố Cảo Đình nghe được, trầm tĩnh nhìn về phía cô, “Cười cái gì?”

"Cảm thấy cuộc sống tràn đầy kỳ tích cùng không thể tưởng tượng nổi." Hoắc Vi Vũ ba phải cái nào cũng nói được.

https://thuviensach.vn

“Cụ thể nói cái gì?” Cố Cảo Đình hỏi tới.

“thời tôi học đại học, các bà trong sân và đám con gái ở tiểu khu đã làm một cái điều tra, xem ai cùng Cố tư lệnh xứng nhất.” Hoắc Vi Vũ nhớ lại nói.

Cố Cảo Đình không nói gì, ánh mắt nặng nề, khép lại tư liệu.

“Tôi đã quên bọn họ nói ai cùng anh xứng nhất, nhưng mà, nói tôi và anh không xứng nhất, năm trăm người đồng tình.” Hoắc Vi Vũ cười nói.

Cô là tán thưởng một người.

“Cái đám kia không phải bị hắc rớt sao?” Cố Cảo Đình không lạnh không nhạt nói, đem tư liệu kẹp nhét vào sau lưng ghế dựa.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nhìn về phía Cố Cảo Đình, “Anh làm sao biết?”

“Tôi không thích trở thành đề tài người khác trà dư tửu hậu.” Cố Cảo Đình nhàn nhạt nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô lúc ấy còn đang suy nghĩ, ai lớn mật như vậy dám hắc đám người nhà quân khu, nguyên lai là anh!

*

Xe chạy nửa giờ, vào sân gôn đẳng cấp nhất.

Hoắc Vi Vũ tiếp khách đã tới một lần, biết là sản nghiệp Cố thị.

Nơi này hơn một ngàn một bình trà, ở một đêm trên một vạn, phục vụ mọi nhu cầu.

https://thuviensach.vn

“Anhđể cho tôi một người bị thương bồi anh đánh golf?” Hoắc Vi Vũ suy đoán nói.

Cô đánh golf không có hứng thú.

“Đi nam đảo gặp một người bạn.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Nói chuyện bên trong, xe anh đã chạy đến phía dưới phi cơ.

Hoắc Vi Vũ nhìn ra ngoài xe.

Phi cơ rất lớn, cao hơn so với máy bay hành khách bình thường, ước chừng hai mét năm, dài đến hơn hai mươi thước, toàn thân trắng tinh, dưới ánh mặt trời lóng lánh sáng rọi.

lúc trước anh lái tới tìm cô chính là trực thăng đơn giản, cùng chiếc này so sánh, gặp sư phụ.

“của anh hả?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng, “lễ vật kết hôn.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

“cho tôi sao?” Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nói.

“cô nghĩ sao?” Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

Hoắc Vi Vũ trong lòng có loại cảm giác quái dị.

Cố Cảo Đình đưa cô một chiếc phi cơ, loại phi cơ này ít nhất hai mươi mấy triệu đi, anh cũng chi quá lớn.

cô tiếp nhận có chút gánh nặng.

“Sẽ không viết chính là tên tôi?” Hoắc Vi Vũ hồ nghi nói.

https://thuviensach.vn

“Bằng không cô nghĩ sao?” Cố Cảo Đình có chút không kiên nhẫn, mày nhíu lên, “Tôi nói cho cô chính là cho cô, giấy chứng nhận ở cabin phi cơ.”

Hoắc Vi Vũ trầm mặc.

Cô có phi cơ, nếu lúc chạy trốn bay đi, Cố Cảo Đình sẽ không phái máy bay chiến đấu truy kích cô.

Bất quá, cô có thể không cần sao? Quân nhân kết hôn không thể ly hôn, cũng mang không đi a?!

cơ trưởng mặc không quân màu trắng cung kính mở cửa xe.

Nhân viên trực trên phi cơ đều đứng ở phía trước phi cơ, xếp thành hai hàng nghênh đón.

Cơ trưởng ở phía trước dẫn đường.

Cố Cảo Đình nắm cổ tay cô bước lên bậc thang, nện bước trầm ổn.

Cô có một loại cảm giác đăng cơ làm Hoàng Hậu, vạn người chú ý, cao cao tại thượng, chỉ là……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Sợ Cái Gì?!!

Hoắc Vi Vũ liếc mắt Cố Cảo Đình một cái.

Anh chính là vương giả, quyền thế ngập trời, thuận anh thì sống, nghịch anh thì chết.

Cô nhìn như thẳng tiến lên mây, lùi bước kinh sợ.

Đạt được càng nhiều, mất đi cũng càng nhiều.

Hoắc Vi Vũ trong lòng không yên ổn.

Cô đi theo Cố Cảo Đình vào cabin, bị cảnh tượng trước mắt chấn động tới.

Này là phi cơ, quả thực chính là cấp khách sạn năm sao.

Trang hoàng xa hoa, sô pha tinh xảo, màn hình TV lớn, âm thanh vòm lập thể, định chế mắt kính VR, máy cà phê, để ở trên bàn trà hoa quả, mỗi một chỗ thiết kế, đều hoàn mỹ tinh tế.

“Trung úy, mang cô ấy đi tham quan.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Cơ trưởng cúi chào, mang theo Hoắc Vi Vũ dẫn cô tham quan phi cơ.

Phòng khách trước mặt, đến gần đầu phi cơ chính là phòng ngủ.

https://thuviensach.vn

Một giường đôi trắng tinh, trên giường đặt chăn màu trắng, dù để nhảy dựa mặt sau giường.

đối diện giường là TV.

bên trong phòng ngủ có trang trí nội thất phòng tắm, buồng vệ sinh.

Coi như không cẩn thận xảy ra tai nạn trên không, ấn nút khẩn cấp, ván giường hạ xuống, trở thành thuyền nhỏ vuông vức.

Ở mặt sau phòng khách là thư phòng.

Thư phòng bày ra sô pha, một bàn trà, một bàn làm việc, một máy tính, hai cái kệ sách ngăn tủ.

Hoắc Vi Vũ xem bên trong đầy sách, còn không có thấy rõ bên trong có sách gì,cơ trưởng liền dẫn cô đi phòng bếp phía sau thư phòng.

đồ ăn vặt, nguyên liệu nấu ăn, hoa quả, đều đặt ở bên trong tủ lạnh, mặt trên tủ lạnh còn có chứa quầy, để nhiều loại rượu.

“Chúng ta trước mắt mời chính là đầu bếp nước Pháp, nếu phu nhân thích khẩu vị khác, có thể đổi.” Trung úy cung kính mà nói.

“Ách.” Hoắc Vi Vũ lên tiếng, không có nhiều phản ứng, nhìn thoáng qua phòng bếp mặt sau toilet, liền trở về phòng khách.

Cố Cảo Đình gọi điện thoại, ngón tay đè nặng tư liệu phía trước anh, trầm giọng nói: “bản kế hoạch tôi toàn bộ đều xem xong rồi, chuyện này chờ gặp mặt rồi nói.”Nói xong, anhcúp điện thoại, ánh mắt thanh lãnh nhìn về phía cô, hỏi: “Thích không?”

Hoắc Vi Vũ ngồi ở đối diện anh, cầm một quả táo, cắn một ngụm, lười nhác nói: “Tôi càng thích anh đổi thành tiền mặt tặng cho tôi.”

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình: “……”

Cố Cảo Đình cúi đầu, cầm lấy tư liệu trên bàn, không có trả lời cô.

Hoắc Vi Vũ xem anh sắc mặt lãnh khốc, thanh thanh đạm đạm, mang theo người sống chớ gần.

Cô vẫn là thiếu chọc anh cho thỏa đáng, nằm ở trên sô pha, một chân gác ở trên sô pha, lắc lư chân răng, ăn táo.

Cố Cảo Đình liếc cô một cái.

Tầm mắt anh nhìn sang, vừa lúc thấy cảnh tượng váy trong.

Nhớ tới cảm giác ngày hôm qua, anh kia, có chút phản ứng vi diệu.

“Ngồi dậy.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ lãnh diễm liếc hướng anh, cũng không để ý ở trước mặt anh lôi thôi lếch thếch, dù sao bọn họ vốn dĩ chính là cho nhau quan hệ chán ghét, lại ghét bỏ một chút thì đã sao.

“Không muốn, tôi muốn nằm.” Hoắc Vi Vũ trực tiếp từ chối, hung hăng cắn một miếng táo.

Cố Cảo Đình nhíu mày, nhắc nhở nói: “Cô mặc chính là váy.”

“Váy liền váy, lại không phải bên trong váy không có mặc quần, tôi đều không sợ, anh sợ cái gì?” Hoắc Vi Vũ lười nhác nói.

Nhưng vẫn là đem chân gác ở trên lưng sô pha thả xuống dưới.

Cố Cảo Đình đứng dậy.

Hoắc Vi Vũ phòng bị ngồi dậy.

https://thuviensach.vn

toàn bộ bóng ma bao phủ ở trên người cô, khom người, tay chống ở sau đầu cô trên sô pha.

“Cố ý hả?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

Anh cách cô quá gần, hô hấp cũng rơi vào trên mặt của cô.

Mà giờ phút này, tròng mắt anh đen nhánh chỉ có cô, như là lốc xoáy, muốn đem cô hít vào.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Cô Khóa Cửa, Phòng Ai Đâu!

Hoắc Vi Vũ không nghĩ để lộ ra khiếp đảm.

Cô nâng cằm lên, gợi lên tươi cườiquyến rũ, trong mắt lóng lánh giảo hoạt, “Cố ý cái gì?”

Cố Cảo Đình ánh mắt khóa cô, đều không nháy mắt.

tay anh dọc theo đầu gối cô hướng lên trên.

Bàn tay làm nóng hổi da thịt cô cùng nhiệt độ lạnh hình thành tương phản mãnh liệt.

Nhiệt lượng cơ hồ là chui vào làn da cô.

Hoắc Vi Vũ lưng cứng ngắt.

“cô nói đi?” Cố Cảo Đình hỏi, nhìn kỹ đôi mắt cô, “dì cả đã khỏi chưa?”

“chưa.” Hoắc Vi Vũ không cần suy nghĩ trả lời.

Cố Cảo Đình trầm giọng nói: “Vậy ngoan một chút cho tôi, không nên hơi một tí liền cho tôi xem nội y.”

Hoắc Vi Vũ cảm thấy mất mặt, cô không phải cố ý mà, “Không cần nói tôi, như vậy anh liền có phản ứng.”

https://thuviensach.vn

“bản năng đàn ông.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô xem bộ dáng anh không giống như là nói giỡn, vẻ mặt tàn khốc cùng lãnh đạm, trong mắt cũng không mang theo tình dục, mơ hồ còn có điểm lộ tức giận, có ý cảnh cáo.

Hoắc Vi Vũ không biết trả lời cái gì, nhớ tới trên tay còn cầm quả táo, cắn một miếng, giảm bớt xấu hổ.

Cô chú ý tới Cố Cảo Đình còn đang nhìn cô, áp lực tăng gấp bội, như đứng đống lửa, như ngồi đống than, mày hơi hơi nhíu, đem quả táo đưa tới trước mặt anh, thuận miệng hỏi: “Muốn ăn sao?”

Cố Cảo Đình cầm cổ tay cô, cắn một miếng táo, liếc cô.

ánh mắt anh mang theo xâm lược cùng cường thế, giống như, ăn không phải quả táo mà là cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Không nên hỏi anh có muốn ăn táo hay không.

“anh tránh ra, tôi muốn nằm.” Hoắc Vi Vũ co quắp nói.Cố Cảo Đình buông tay cô ra.

“Muốn nằm có thể về phòng nằm, người ở đây rất nhiều, lần sau, tôi sẽ mời nữ cơ trưởng đi.” Cố Cảo Đình nói.

“Đây là ý kiến hay.” Hoắc Vi Vũ lăn long lóc từ trên sô pha xuống, cầm quả táo ném vào thùng rác.

Cố Cảo Đình nhíu mày, trong mắt phụt ra một đạo lệ quang.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ chạy nhanh, tiến vào phòng ngủ, thuận tay, khóa cửa, nhảy lên trên giường mềm như bông, nằm xuống.

Đêm qua cô ngủ trễ, hôm nay buổi sáng lại dậy sớm.

Nằm, nằm, liền ngủ thiếp đi.

Không biết qua bao lâu, cô cảm giác trên giường có chút khác thường, mở to mắt.

Cố Cảo Đình đôi tay chống ở bên sườn, trên cao nhìn xuống cô.

Hoắc Vi Vũ mở mắt bừng tỉnh, trong đầu phản ứng lại, bật thốt lên nói: “Cửa tôi khóa, anh vào bằng cách nào?”

Cố Cảo Đình căng thẳng khuôn mặt tuấn tú, sắc bén nhìn cô, “Chỉ có tôi có khả năng vào phòng, cô khóa cửa, phòng ai đây?”

Hoắc Vi Vũ đôi mắt dừng một chút, nhìn anh sắp bùng nổ tức giận.

Chẳng lẽ bởi vì cô khóa cửa mà tức giận.

Ngẫm lại cũng là, anh là một người cao cao tại thượng như vậy, anh khẳng định không thích người khác ngỗ nghịch, làm cho anh bị sập cửa vào mặt.

Hoắc Vi Vũ không muốn cùng anh cãi nhau.

“Tôi trước kia ở một mình có thói quen khóa cửa, động tác theo bản năng mà thôi, tường đồng vách sắt đều ngăn không được anh, một cánh cửa có thể phòng anh cái gì, tôi lại không ngốc.” Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

ánh mắt Cố Cảo Đình nheo lại, ý vị thâm trường nhắc nhở nói: “Về sau có tôi ở đây, liền không cho phép đóng cửa, cái cửa gì đều không cho phép đóng.”

https://thuviensach.vn

“Quỷ môn quan muốn hay không đóng?” Hoắc Vi Vũ trêu chọc nói, chớp chớp một con mắt, phi thường nghịch ngợm, nghịch ngợm lại mang theo vô lại cà lơ phất phơ.

Rõ ràng không tuỳ tiện, Cố Cảo Đình cảm thấy thật vất vả bình tĩnh trở lại, máu huyết lại dâng trào.

Anh nắm cằm cô, môi liền cách cô ba phân, nhìn xuống cô, nói: “Ý biến thái nhiều như vậy, không bằng ngẫm lại như thế nào lấy lòng tôi? Nói không chừng tôi sẽ đáp ứng cô đem phi cơ bán đổi tiền mặt.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Cô Muốn Tôi Làm Như Thế Nào? Tôi Liền Làm Như Thế Đó!

“Lấy lòng anh?” ánh mắt Hoắc Vi Vũ lãnh đạm vài phần, hiện lên tổn thương.

Cô thoải mái nhất không thể kềm chế được, tùy hứng kiêu ngạo, hầu hạ người không được.

Duỗi tay vòng ở trên cổ anh, Hoắc Vi Vũ nở nụ cười tươi đáng yêu, trêu chọc nói: “Soái ca, quân nhân kết hôn không thể ly hôn, muốn thoải mái, có phải hay không trước lấy lòng tôi?”

Cố Cảo Đình hơi nhíu mày.

loại người như anh là duy ngã độc tôn, sao có thể lấy lòng một phụ nữ.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, trong mắt hiện lên hài hước, cuồng ngạo hỏi: “cô muốn lấy lòng như thế nào?”

Hoắc Vi Vũ không tin anh sẽ hạ thấp thân phận.

đầu ngón tay cô cố ý lướt qua gương mặt cương nghị, khiêu khích hỏi: “anh sẽ làm cái gì?”

Cố Cảo Đình cầm tay cô lỗ mãng, ánh mắt tà nịnh tàn sát bừa bãi, hôn một chút đầu ngón tay cô, thanh âm ám muội, có từ tính nói: “Cái gì cũng sẽ làm, tôi không ngại cùng cô giống nhau thử qua.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ ngón tay tê dại, giống như có dòng điện đi qua.

Cô xem anh nói như là lời thật, tim đập nhanh hơn, co quắp, khẩn trương, còn có một ít cảm giác nói không nên lời.

Anh hư hỏng, làm người tâm hoảng ý loạn.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

trong đầu cô lóe lên chút linh quang, giảo hoạt tươi cười.

“Tôi hiện tại ở thời kỳ đặt biệt, anh trước dùng năm ngón tay làm ra tới để tôi nhìn xem.” Hoắc Vi Vũ làm mặt quỷ, xấu xa xúi giục nói.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, đem tay cô ấn ở trên bụng mình, cưỡng bách cô cầm.

“Tôi thích dùng năm ngón tay cô.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

Hoắc Vi Vũ muốn rút tay ra, không lấy ra được, ngược lại vật trong lòng bàn tay lớn hơn nữa, một tay không thể nắm giữ.

vẻ mặt cô bức bách, lại vác đá nện chân mình, cảm thấy đấu không lại Cố Cảo Đình.

Cô từ nhỏ liền đấu không lại anh.

Nhớ rõ có lần, có nữ sinh ở trước mặt thầy giáo cáo trạng cô, hại cô phải quét dọn một vòng WC.

Cô tức muốn chết, cố ý tan học ở trên đường chờ nữ sinh kia, hất nữ sinh kia một thân sủng nước, vừa vặn bị Cố Cảo Đình thấy được.

Anh đem cô cùng nữ sinh kia mang đi, tự mình đưa nữ sinh kia về nhà.

còn cô liền thảm, bị anh ném vào bể bơi.

https://thuviensach.vn

Cô nhớ rõ anh thực tức giận, giống như mãnh thú, nói là muốn giáo huấn cô gì đó.

Cô lúc ấy rất nhỏ, chỉ có mười tuổi, cô đều có điểm quên mất.

Chỉ nhớ rõ, còn không biết bơi lội, sặc vài miếng nước, ngất đi.

Chờ sau khi cô tỉnh lại, nằm ở trong nhà mình.

Cô ấm ức cáo trạng cùng ba cô, cũng không biết Cố Cảo Đình đối ba cô nói gì đó.

ba cô còn đánh cô một trận, nói không cho phép ức hiếp bạn.

Cô từ nhỏ liền chán ghét Cố Cảo Đình, sợ hãi Cố Cảo Đình, căm ghét Cố Cảo Đình, cố tình, lại đấu không lại Cố Cảo Đình.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi, bất đắc dĩ, nhẹ giọng, “tay tôi còn chưa có khôi phục đâu, thời gian dài lặp lại ma xát, sẽ nổi lại mụn nước.”

Cố Cảo Đình xem bộ dáng cô oán hận, lạnh giọng hỏi: “Còn dám khóa cửa không?”

“Cửa gì có thể phòng được Cố tư lệnh.” Hoắc Vi Vũ âm dương quái khí nói.

“Biết liền tốt.” Cố Cảo Đình lấy tay Hoắc Vi Vũ ra, xem kỹ thương thế trên tay cô.

Anh ngày hôm qua cho cô bôi thuốc hiệu quả thực tốt.

Trên tay cô khỏi vết dộp nước, chỉ là có chút tròn tròn, dộp nước biến mất còn lại dấu màu đỏ.

Phi cơ hạ xuống

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình buông tay cô ra, dáng tự phụ đi đến cửa sổ, đi xuống ngắm.

Hoắc Vi Vũ không biết anh mang cô đi nơi nào, gặp người nào.

Có chút tò mò.

Cô cũng đi đến cửa sổ, nhìn về phía bên ngoài, sợ ngây người……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Cô Muốn, Tôi Mua Tới Cho Cô

Biển xanh thẳm, mênh mông không thấy bờ, trời nước liền kề.

Rộng lớn, không giới hạn, cuồn cuộn.

cuộn sóng liên miên, mặt biển nhấp nhô, nhìn như rung chuyển, lại có cảm giác yên lặng.

Cõi lòng cũng lập tức rộng mở.

dường như trở về với thiên nhiên.

“Thật xinh đẹp.” Hoắc Vi Vũ cảm thán nói.

Cố Cảo Đình ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

trong mắt cô nổi lên gợn sóng, sóng mắt lóng lánh, trên mặt vui vẻ tươi cười đơn thuần, trở về là thiếu nữ hồn nhiên, không giống như ngày thường mang mặt nạ, đối với ai đều phòng bị, đối ai đều khắt nghiệt. Ai cũng không vào được thế giới nội tâm cô.

Cố Cảo Đình cúi người, ở trên mặt cô hôn một cái.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình, lập tức lại cảnh giác, hỏi: “Làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Hôn cô.” Cố Cảo Đình đúng lý hợp tình trả lời, giống như hôn cô là sự tình thiên kinh địa nghĩa.

ánh mắt anh âm u so với biển rộng còn cuồn cuộn hơn.

Hoắc Vi Vũ hiển nhiên không lời gì để nói, tiếp tục nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Cô thấy được một cái đảo nhỏ, đứng ở giữa biển, chợt thấy cây xanh như người, với biển một màu.

“Chúng ta bây giờ ở nơi nào?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

“biển Hồng Việt, đảo Long U.” Cố Cảo Đình lời ít mà ý nhiều.

“đảo Long U? Tôi là lần đầu tiên nghe nói.” Hoắc Vi Vũ nhìn phi cơ muốn rơi trên đường băng.

“Là đảo tư nhân của bạn tôi.” Cố Cảo Đình kiên nhẫn giải thích.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình, trong mắt lóng lánh lân quang.

bạn anh cũng thật có tiền, cái đảo nhỏ này diện tích bốn năm vạn mét vuông đi, bốn phía giao thông, thật đúng là xa xỉ.

Cố Cảo Đình liếc Hoắc Vi Vũ một cái, trầm giọng nói: “Thích nơi này không, tôi hỏi bạn tôi mua lại đưa cho cô. Nếu là cô muốn mua một cái đảo một lần nữa cũng có thể.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cố Cảo Đình đối với phụ nữ thật đúng là hào phóng, anh động cái cho phi cơ, cho đảo nhỏ, sẽ không sợ bị phụ nữ lừa tiền sao?

“Cố thị một năm kiếm bao nhiêu tiền?” Hoắc Vi Vũ hồ nghi hỏi.

https://thuviensach.vn

“Không rõ ràng lắm.” Cố Cảo Đình tự nhiên nói.

“A” Hoắc Vi Vũ cười khẽ một tiếng, trong mắt hiện lên khinh thường.

Cố Cảo Đình thật đúng là không biết kiếm tiền vất vả, tiêu tiền như nước, Cố thị có bao nhiêu tiền, đều bị anh tiêu hết đi.

Dắt chìa khóa vàng ra đời thật tốt.

Cố Cảo Đình nhíu mày kiếm, không quá thoải mái hỏi: “cô cười cái gì?”

Hoắc Vi Vũ quyến rũ mà nhìn về phía anh, dựa vào bên cửa sổ, nhẹ nhàng bâng quơ hỏi: “anh như vậy phá sản, mẹ anh biết không?”

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua một đạo duệ quang.

Cũng chỉ có cô dám nói như vậy với anh, đổi lại người khác, sớm bị anh ném vào biển rộng làm mồi cá mập.

“Tôi không cần tiền của Cố thị.” Cố Cảo Đình lãnh khốc nói.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc, “làm quân nhân như vậy kiếm tiền?”

“Tôi có đầu tư của mình.” Cố Cảo Đình không kiên nhẫn nói.

biểu tình Hoắc Vi Vũ giờ phút này là bị sét đánh ngoài cháy trong sống.

Ông trời đối với người thật đúng là không công bằng.

Cho Cố Cảo Đình dung mạo, bối cảnh, quyền lợi, địa vị, còn phải cho anh đầu óc, anh liền không có khuyết điểm sao?

Đúng rồi, nghe nói Cố Cảo Đình có yêu thích một cô gái, chỉ là cô gái kia giống như không thích anh.

https://thuviensach.vn

Đây coi như đối với cô loại sự nghiệp tình yêu cuộc sống cũng không như ý là một an ủi

Hoắc Vi Vũ tươi cười sung sướng khi người gặp họa.

“Lại cười cái gì?” Cố Cảo Đình khó hiểu hỏi.

Hoắc Vi Vũ lười biếng nói: “Tôi có chồng kiếm tiền giỏi như vậy, tôi đương nhiên không làm mà hưởng, vui vẻ.”

Cố Cảo Đình hơi hơi hướng lên trên nhếch khóe miệng, tươi cười thực nhẹ, không cho nhìn thấy.

Anh cầm cổ tay cô, trầm giọng nói: “Hạ cơ.”

Hoắc Vi Vũ đi theo anh ra ngoài.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Về Sau Không Được Cười

Ngoại trừ phía trước những người phục vụ cùng cơ trưởng đứng, còn có bốn chiếc xe thiết giáp, mười hai binh lính mặc áo huấn luyện ngụy trang xếp thành ba hàng.

Bọn họ tập thể cúi chào, đứng thẳng tắp, khí thế hô: “chào Tư lệnh, tư lệnh vất vả.”

Hoắc Vi Vũ nhớ tới thời học sinh học quân sự.

Cố Cảo Đình hẳn là sẽ nói ‘ không vất vả, vì nhân dân phục vụ ’ đi.

Ngẫm lại liền cảm thấy khá buồn cười, liền thật sự bật cười.

Cố Cảo Đình nhìn cô một cái, nắm tay cô lực đạo mạnh thêm một chút.

Hoắc Vi Vũ khó hiểu nhìn về phía Cố Cảo Đình.

“Cẩn thận.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô nơi nào không cẩn thận?

Hoắc Vi Vũ ghét nhất bị oan uổng, dùng sức lôi chính tay mình ra.

Anh nắm cô càng chặc, nắm tay cô phát đau, căn bản liền rút không ra.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ, bỏ giãy giụa, chăm chú xuống dưới.

Một sĩ binh mở ra cửa xe sau.

Cố Cảo Đình buông lỏng tay nắm tay cô ra, nghiêng mình, lên xe.

Hoắc Vi Vũ lắc lắc tay bị nắm đau, hết hứng thú lên xe, khoanh tay trước ngực, kiệt ngạo khó thuần dựa vào ghế.

“Về sau không cho đối với binh lính tôi cười, nghe không?” Cố Cảo Đình dùng chính là khẩu khí mệnh lệnh.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, “Ai nói với anh những binh lính đó giống hà thủ ô? Lại nói, bọn họ là binh lính của anh sao?”

“Là người của tôi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ liếc hướng Cố Cảo Đình, bừng tỉnh đại ngộ.

Trách không được anh không mang theo binh lính anh tới, nguyên lai, binh lính trên đảo này cũng đều là người của anh.

“anh đem bạn anh cầm tù ở trên đảo này?” Hoắc Vi Vũ suy đoán nói.

Cố Cảo Đình mày ninh lên, trầm giọng nói: “Là anh ta hỏi tôi mượn người.”“à.” Hoắc Vi Vũ lên tiếng, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Một đường lớn bê tông, bên đường trồng đủ loại cây.

Hoắc Vi Vũ không biết cây gì, nhưng biết phía trên cây kết trái.

Dọc theo đường đi qua, có cây đào, cây lê, cây dương mai, cây sơn trà, cây long nhãn, cây vải, cây dứa, cây xoài, cây chuối, đu đủ, mít, dừa vân vân.

Còn có vài cây, cô không biết.

https://thuviensach.vn

“bạn anh là làm nước hoa quả sao?” Hoắc Vi Vũ hồ nghi hỏi.

“bộ trưởng tài chính.” Cố Cảo Đình đơn giản nói.

“bộ trưởng tài chính bán hoa quả sao?” Hoắc Vi Vũ trêu chọc cười nói.

Cố Cảo Đình: “……”

Anh hướng tới bên này cô dựa lại đây, mặt liền ở bên má cô, nhìn về phía cô xem cửa sổ bên kia, nói: “Không bán, anh ta thích ăn thứ chính mình trồng.”

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh dựa vào quá thân cận, nhiệt trên người thông qua không khí truyền đến trên mặt cô, đặc biệt là hương vị trên người anh, xông vào mũi.

Cô cảm thấy co quắp, nhìn về phía anh.

Anh chính là nhìn xuống cô.

Bốn mắt nhìn nhau.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy chính mình như là bị anh hút vào trong mắt, dừng một chút, thối lui về sau chút, dời đi đề tài hỏi: “bộ trưởng tài chính có phải con trai của tổng thống trước hay không?”

“cô thực không quan tâm chính trị.” Cố Cảo Đình nói chính là khẳng định câu.

Hoắc Vi Vũ gợi lên khóe miệng quyến rũ.

Anh là châm chọc cô nông cạn sao?

“Quan tâm hữu dụng sao? Nếu là vô dụng, hà tất buồn lo vô cớ, phong cảnh hữu tình, chí lớn cuối cùng bất quá buồn bực mà chết.” Hoắc Vi Vũ

https://thuviensach.vn

lười nhác trả lời.

“Làm phu nhân của tôi, hiện tại bắt đầu học, ngu muội vô tri sẽ làm cô bỏ mạng, xem xét thời thế mới có thể sống dài lâu, đã không phải lúc còn nhỏ, ngây thơ tùy hứng không phải là lý do.” Cố Cảo Đình nói, vẻ mặt nghiêm túc, uy vũ vô cùng.

Hoắc Vi Vũ nghe lời này không cảm thấy thoải mái.

Anh là ám chỉ cô khi còn nhỏ ngu muội vô tri, ngây thơ tùy hứng, hiện tại còn không có tiến bộ?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Vi Vũ, Nghe Lời

Một đạo lệ quang lướt qua mắt cô, nhưng được cô che dấu rất kỹ.

“Làm chồng của tôi, mà không thể bảo vệ cho tôi, vậy tôi cần anh làm gì?” Hoắc Vi Vũ châm chọc nói.

“Vậy cô cũng phải nghe lời tôi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

“Nghe lời hả?” Hoắc Vi Vũ cười xinh đẹp một tiếng: “Động đất cũng chết người, bão lớn cũng chết, đi trên đường cũng chết, bay trên trời cũng chết, có thể chết bất kỳ lúc nào, nếu như phải nghe lời để đổi lấy tuổi thọ, vậy sống cũng quá nhàm chán rồi.”

“Ý của cô là cô muốn gây họa sao?” Âm thanh của Cố Cảo Đình lạnh đi vài phần.

“Yên tâm, Hoắc Vi Vũ tôi nếu gây họa thì tự tôi giải quyết, không cần Cố tiên sinh lo lắng.” Hoắc Vi Vũ kiêu ngạo nói.

“Cô gây ra tai họa không phải tôi giải quyết thì ai giải quyết, cô nghĩ cô chịu được.” Cố Cảo Đình cao giọng nói.

“Có giải quyết được hay không là chuyện của tôi, đâu liên quan gì đến anh, anh nghĩ anh là ai, đến cả cha tôi cũng không quản được tôi!” Hoắc Vi Vũ tức giận coi thường anh.

https://thuviensach.vn

“Cho nên, cô mới làm baba yêu dấu của cô tức đến chết.” Cố Cảo Đình bật thốt.

Hoắc Vi Vũ dừng lại.

Buồng xe rất yên tĩnh, an tĩnh đến nỗi có thể nghe tiếng sóng biển vỗ vào bờ.

Mắt cô trừng lớn, sương mù lưu chuyển trong mắt, ngày càng đỏ hồng, tay gắt gao nắm thành đấm, móng tay đâm vào da thịt cũng không thấy đau.

“Dừng xe.” Hoắc Vi Vũ gầm ra hai chữ.

Cơ bản tài xế chỉ nghe lời Cố Cảo Đình, không nghe lời Hoắc Vi Vũ.

“Tôi nói dừng xe!” Hoắc Vi Vũ nhìn Cố Cảo Đình quát lên.

Cố Cảo Đình cắn răng, trong mắt bắn ra lệ quang như hàng vạn đao kiếm, ra lệnh:

“Dừng xe.”

Xe lập tức dừng lại.

Hoắc Vi Vũ bước xuống xe, nặng nề đóng sầm cửa lại, đi vào con đường nhỏ.Mắt Cố Cảo Đình sắc bén như chim ưng nhìn bóng lưng Hoắc Vi Vũ, giống như nhớ tới chuyện cũ, sóng ngầm mãnh liệt, nắm chặt đấm, quay mặt ra chỗ khác, nhìn thẳng ra phía trước, lạnh lẽo ra lệnh:

“Lái xe.”

Tài xế không dám chậm chạp, dù sao, không có lệnh của Tư lệnh, thuyền và phi cơ trên đảo không thể ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đi rất nhanh, nhịn xuống nước mắt, muốn thoát ra tầm mắt của Cố Cảo Đình, trong lòng cảm xúc tràn trề, cô không khống chế nổi.

Đi quá nhanh, cước bộ không tốt, đạp phải tảng đá, "ui za"một tiếng, ngã rầm trên mặt đất.

Đau đớn kịch liệt từ chân truyền đến tận tóc.

Đúng là cái gì cô cũng không làm được, làm gì cũng sai.

Hoắc Vi Vũ dùng sức đánh lên mặt đất, phát tiết, bất chấp đau đớn, cho đến khi sức lực cạn kiệt, trên tay cũng huyết nhục mơ hồ rồi.

Bất lực khóc lên, cuồng loạn, ão não, hối hận, thống khổ.

Năm đó, ba cô muốn gả cô cho Cố Cảo Đình, mà cô và Ngụy Ngạn Khang yêu nhau say đắm, liền đào hôn.

Cô và Ngụy Ngạn Khang đi Hàn Quốc, đổi luôn số điện thoại, một tháng sau mới trở về.

Trở về, mới biết ba vì tức giận mà bệnh tim bộc phát, đưa vào bệnh viện, ba ngày sau liền qua đời.

Đến thi thể của ba cô cũng không thấy được, sau đó bị gia gia đuổi ra ngoài.

Buồn cười hơn nữa, cô và Ngụy Ngạn Khang thề trước bia mộ của ba ba là sẽ mãi mãi hạnh phúc.

Cuối cùng kết quả ra sao?

Yêu đương với Ngụy Ngạn Khang bảy năm, kết quả vẫn lấy Cố Cảo Đình, mà ba ba, người yêu cô nhất, người đàn ông luôn một mực bảo vệ cô đã không còn sống nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Cô hận sự ngu ngốc của mình, hận bản thân tùy hứng, hận chính mình có mắt không tròng.

Người đáng chết phải là cô, không phải ba của cô!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Không Có Lệnh Của Tôi, Không Cho Phép Cô Bị Thương

Không biết qua bao lâu, một vệt bóng đen bao phủ lên người cô.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu.

Cố Cảo Đình từ trên cao nhìn xuống, sắc mặt lãnh khốc, mắt lạnh như đá.

Làm không khí xung quanh giảm xuống vài phần.

“Không phải bản năng của cô là khi dễ người khác sao? Tự ngược có gì tài ba! Cô thật khiến người khác xem thường.” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Lập tức Hoắc Vi Vũ bùng nổ.

Cô đứng lên, bất chấp mắt cá chân truyền đến từng cơn đau đớn, tức giận nói:

“Tôi không cần anh coi trọng! Tự ngược là chuyện của tôi, không liên quan đến anh!”

Cố Cảo Đình mãnh liệt nhìn, ánh mắt bắn ra tia sáng, nắm gương mặt cô, ra lệnh:

“Vậy thì từ nay nhớ kỹ, cô là phụ nữ của tôi, toàn thân cô từ trên xuống dưới đều là của tôi, không có lệnh của tôi, không cho phép cô bị thương, cô nhất định phải chịu trách nhiệm với tôi!”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ gỡ tay anh ra, không bình tĩnh nói:

“Anh dựa vào cái gì muốn tôi chịu trách nhiệm với anh, bị thương thì sao? Anh muốn làm gì tôi? Anh muốn giết tôi sao? Đến đây, dù sao tôi cũng không muốn sống nữa.”

Cố Cảo Đình cắn răng, âm thanh hung ác:

“Giết cô dễ dàng như giết một con kiến, cô muốn chết, tôi sẽ không cho cô như ý, tôi sẽ cho cô thấy người thân nhất của cô, bạn bè của cô từng chút từng chút mất hết tất cả.”

“Cố Cảo Đình, anh hèn hạ!” Tay Hoắc Vi Vũ hướng mặt Cố Cảo Đình vung tới.

Còn chưa đụng vào mặt anh ta, cổ tay liền bị nắm lại.

Cố Cảo Đình sắc bén nhìn cô, khóe miệng giương lên:

“Mới chút mà cô đã cảm thấy hèn hạ? Tôi là hạng người gì, không phải cô đã biết rõ rồi sao? Kẻ thuận tôi thì sống, nghịch tôi thì chết, trước giờ không có ngoại lệ.”

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm Cố Cảo Đình, tay nắm chặt lại, móng tay đâm vào da thịt khiến lòng bàn tay bị thương, máu chảy xuống cổ tay.

Cố Cảo Đình cảm giác được dòng nước ấm nóng chảy vào tay, liếc về phía nấm đấm của cô, thấy máu đỏ tươi, mắt càng tối lại, ra lệnh:“Buông tay ra.”

Hoắc Vi Vũ nắm chặt tay hơn, gân xanh nổi lên.

Cô ghét mệnh lệnh, cô ghét bị trói buộc, chán ghét cuộc sống không tự do.

https://thuviensach.vn

Toàn thân Cố Cảo Đình lạnh băng, như Satan địa ngục, mang theo khí tức cuồng ngạo, cảnh cáo nói:

“Tôi đếm đến ba, cô không mở tay ra thử xem! Một, hai, ba.”

Khi anh đếm đến tiếng thứ ba, cô liền thả tay ra.

Cô mất hết khí lực, cảm thấy mệt mỏi, rũ mắt xuống, lông mi khẽ run, nước mắt đảo quanh, nhưng lại không cho chảy ra.

Cố Cảo Đình buông tay cô ra, nhìn vào lòng bàn tay, máu thịt be bét, mày nhíu chặt, bế cô lên, đi đến xe.

Hoắc Vi Vũ có chút bất đắc dĩ, cảm thấy mình như Tôn Ngộ Không còn Cố Cảo Đình như Như Lai Phật Tổ.

Xem như cô có bảy mươi hai phép biến, cho dù đi bao xa, cũng không thoát khỏi Ngũ Chỉ Sơn.

Bàn tay anh ta có thể bao phủ một vùng trời.

Đúng như anh nói, giết cô dễ như giết một con kiến.

Một bàn tay úp xuống, cô liền bị giam cầm năm trăm năm.

“Cố Cảo Đình, kiếp trước tôi tạo nghiệt, nên kiếp này tôi mới gặp phải anh.” Hoắc Vi Vũ ưu thương cảm thán nói.

Cố Cảo Đình cắn răng, nuốt hết sát khí trong mắt lại, âm thanh hung ác:

“Vậy kiếp này cô liền ngoan ngoãn cho tôi, nếu không kiếp sau tôi tìm cô tiếp.”

Hoắc Vi Vũ: “…”

Cô ngẩng đầu nhìn anh.

https://thuviensach.vn

Anh cúi đầu cắn lên môi cô, như đang trừng phạt.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Người Khác Lừa Cô Cũng Tin?

Hoắc Vi Vũ bụm môi đau rát, mắt to ngập nước, mang theo chút oán hận nhìn anh.

“Tư lệnh sắt thép, vị hôn thê nước chảy, kiếp sau sao anh tìm được?” Hoắc Vi Vũ châm chọc nói.

Cố Cảo Đình thâm trầm nhìn cô:

“Cô chảy nước?”

Hoắc Vi Vũ: “…”

“Tôi chảy máu.” Hoắc Vi Vũ thốt lên.

“Vậy còn không biết ngoan chút.” Cố Cảo Đình nghiêm nghị nói.

Hoắc Vi Vũ im lặng.

Anh ta ôm cô lên xe, nói với binh lính: “Cồn iốt, ngoáy tai, phấn lô hội.”

Binh lính nhanh tay lấy trong hộp ra, cung kính đưa cho anh.

Anh ta ngồi bên cạnh cô, cầm bàn tay bị thương, dùng ngoáy tai dính iốt chấm vào vết thương của cô.

Cồn iốt đụng vào vết thương, một loại đau rát dâng lên.

https://thuviensach.vn

Theo bản năng Hoắc Vi Vũ rụt rụt tay, lông mày nhíu lại.

Cố Cảo Đình nhìn cô một chút, thương tiếc dâng lên, thổi nhẹ vào lòng bàn tay cô.

Gió, lướt qua lòng bàn tay cô, giảm đau đớn xuống mấy phần, dễ chịu hơn rất nhiều.

Hoắc Vi Vũ nhìn anh.

Cố Cảo Đình cay nghiệt vô tình như biến mất, khuôn mặt như bao phủ một tầng ánh sáng, xinh đẹp làm cho người ta nín thở, cảm thấy có chút ấm áp, khiến người ta tim đập chậm một nhịp.

Hoắc Vi Vũ bị chính mình hù dọa, phòng bị rút tay lại.

Cố Cảo Đình nhíu mày, bắt lấy tay cô, không kiên nhẫn rắc phấn lô hội vào vết thương, nói:

“Hôm nay không được để vết thương thấm nước, cố gắng không cử động, ngày mai có thể kết vảy.”

Nhiệt độ trên tay anh làm cho cô có chút mất tự nhiên.

“Xong chưa!” Hoắc Vi Vũ thúc giục nói.

“Móng tay dài như vậy, cắt hết đi.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

“Không được.” Móng tay là bộ phận cô thích nhất: “Tôi rất vất vả mới nuôi dài được.”“Nuôi dài để bóp thịt mình sao? Cô xem tay cô có bao nhiêu dấu móng tay.” Cố Cảo Đình cao giọng, lấy ra đồ cắt móng tay.

Hoắc Vi Vũ rút tay lại muốn chạy trốn

Thế nhưng anh ta cầm rất chặt, không rút lại được.

https://thuviensach.vn

“Muốn đẹp phải trả giá thật lớn, tôi nguyện ý giữ lại.” Hoắc Vi Vũ kháng nghị nói.

“Xấu xí muốn chết, ai nói đẹp vậy.” Cố Cảo Đình nghiêm nghị nói.

“Bọn họ đều nói móng tay tôi đẹp mắt.” Hoắc Vi Vũ cố gắng thuyết phục.

“Người khác lừa cô, cô cũng tin, còn nữa, về sau không cho sơn móng tay, bên trong thuốc sơn đều là chất gây ung thư, bôi thời gian dài dễ sinh con bị dị tật, dễ bay hơi, dễ cháy, cô không thương tiếc bản thân, kệ cô, nhưng tôi nhất định phải bảo vệ con tôi.” Cố Cảo Đình cả giận nói.

“Răng rắc” Anh cắt đi móng tay của cô, không cần cô cho phép, cường thế, bá đạo.

Hoắc Vi Vũ giận sôi máu, nghiến răng nghiến lợi.

Cố Cảo Đình muốn hầu hạ cô đúng không?

Cô liền toại nguyện anh.

Cô tựa vào cửa, khoanh tay trước ngực, đặt chân trắng nõn lên đùi anh:

“Giúp tôi xoa xoa, vừa rồi bị trẹo.”

Cố Cảo Đình ngạo nghễ nhìn cô:

“Xử lý xong móng tay, tôi sẽ xoa.”

Hoắc Vi Vũ thấy anh nói nhỏ nhẹ, dấy lên hi vọng, thương lượng:

“Cắt một bên thôi, một bên lưu lại chải tóc, có được không?”

“Không được.” Cố Cảo Đình không chút suy nghĩ cự tuyệt nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cắn răng, đặt chân còn lại lên đùi anh:

“Hai chân đều trẹo rồi.”

“Ừm.” Cố Cảo Đình lạnh lùng lên tiếng.

Tài xế đã kinh hãi muốn rớt cằm xuống.

Trên thế giới chỉ có người khác hầu hạ Tư lệnh, chưa có ai dám để Tư lệnh phục vụ, ngay cả tổng thống, tổng đốc cũng phải nhỏ nhẹ nói chuyện với ngài, cô gái này thật hung mãnh nha.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Này Không Được Kia Không Được, Nổi Giận

Cố Cảo Đình giúp cô cắt móng hai tay, xem xét bàn chân bị trẹo của cô.

Hoắc Vi Vũ cong lên ngón tay, nhìn mười móng vuốt của mình.

Cố Cảo Đình cắt cũng thật sạch sẽ a!

Một chút móng tay đều không có, cảm giác ngón tay ngắn một khúc, giống như là bị cạo trọc đầu.

Cô vừa tức vừa giận lại không thể làm gì, tinh đỏ mắt, mím chặc đôi môi,trừng mắt Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình thấy mắt cá chân cô sưng đỏ chút, nhíu mày xem cô, bá đạo nói: “Về sau không được mang giày cao gót, động chút té, cô bao lớn rồi!”

Này không được, kia không được, so thời điểm trường học quản vị thành niên còn nghiêm hơn.

Hoắc Vi Vũ một đấm đánh vào cánh tay cứng rắn của anh.

Cố Cảo Đình liếc mắt một cái tay cô, thâm u nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ cho dù muôn ngàn rách nát, dùng sức gõ cánh tay anh, phát tiết tính tình của cô.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình không chút sứt mẻ, tùy tiện cô gõ.

Hoắc Vi Vũ đánh đau tay, ngừng lại.

“Tiếp tục, mềm như bông, một chút sức lực đều không có, Hoắc Vi Vũ, cô hẳn là tăng thêm rèn luyện.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô cảm thấy chính mình là cỏ, đem chân từ trên đùi anh lấy xuống, không nghĩ cùng anh nói chuyện, sau khi xoay chuyển, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Cố Cảo Đình liếc hướng cô.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào, rơi vào cô thở phì phò trên mặt, trong trắng lộ da thịt hồng, khuôn mặt tinh xảo, ba phần lạnh lùng, ba phần tươi đẹp, giấu ở lãnh diễm chính là bốn phần lửa nóng.

Anh nhớ rõ cô đêm đó nhiệt tình, rõ ràng là lần đầu tiên, lại làm anh cảm giác được cô chính là nữ nhân. Cô vặn vẹo vòng eo, giống như yêu tinh, làm anh nhịn không được muốn một lần một lần lại một lần.

Cố Cảo Đình cúi người, ở trên mặt cô hôn một cái.

Hoắc Vi Vũ mở to hai mắt nhìn, nhìn lên giống như phòng bị anh.

Anh cầm tay cô, đặt ở trong lòng bàn tay, trầm giọng nói: “Nếu không bấm lòng bàn tay mình, không sơn móng tay, tôi cho phép cô để móng tay.”

“Tôi muốn mang giày cao gót.” Hoắc Vi Vũ nói chính là câu trần thuật.

“Sau khi chân khỏi, điều kiện tiên quyết là, không thể té nữa.” Cố Cảo Đình lui bước nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ không rõ vì sao anh đột nhiên đổi lời nói lúc đầu.

Anh dựa vào gần quá, ánh mắt nóng rực.

Hoắc Vi Vũ đẩy anh ra.

Anh lại cầm tay cô đẩy anh, hướng tới trên môi cô hôn xuống.

Hoắc Vi Vũ theo bản năng lui lại.

Cố Cảo Đình dừng lại, ánh mắt nheo lại, cảnh cáo nói: "cô nếu lại trốn, đáp ứng vừa rồi toàn bộ hủy bỏ."

Hoắc Vi Vũ: "……"

Cô bất động, cô biết, anh nói hủy bỏ liền sẽ hủy bỏ.

Cố Cảo Đình đụng phải môi cô, cảm giác được mềm mại, lưỡi hồng dọc theo môi cô phác hoạ, hút một ngụm môi cô, như là ăn pudding ngon giống nhau, muốn đem cô nuốt vào trong bụng.

Chỉ là thân cô như vậy, anh có phản ứng.

Cố Cảo Đình nhíu mày, nhìn về phía cô.

Hoắc Vi Vũ xem anh nhíu mày, cho rằng anh lại không thể hiểu được tức giận, đánh đòn phủ đầu nói: "Tôi cái gì đều không có làm."

Cố Cảo Đình buông cô ra, hỏi: "dì cả cô muốn tới mấy ngày?"

"Ba bốn ngày." Hoắc Vi Vũ buột miệng thốt ra, ý thức được không đúng, lại sửa lời nói: "Không chuẩn, đôi khi năm sáu ngày."

"Hôm nay là ngày thứ mấy?" Cố Cảo Đình trầm giọng hỏi.

Hoắc Vi Vũ có loại dự cảm không tốt.

https://thuviensach.vn

Ở trong hoàng cung cổ đại, nếu hoàng đế bắt đầu hỏi thăm một vị phi tử nghỉ lễ, vậy muốn thị tẩm.

Cô hôm nay là ngày thứ ba.

Ngày mai chẳng lẽ liền phải cùng anh cái gì kia?

Không biết màng trường kiên cố không!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Cô Là Phụ Nữ Của Tôi, Khí Phách!

Hoắc Vi Vũ không có trả lời, rũ xuống đôi mắt, không nghĩ để anh nhìn thấu.

Cố Cảo Đình thấy cô không trả lời, ánh mắt thâm vài phần, lạnh như băng nói: "cô đã là của tôi, không phải cô nói hy vọng tôi đem cô làm thoải mái sao?"

Hoắc Vi Vũ: "……"

"Tôi khi nào nói hy vọng anh đem tôi làm thoải mái?" Hoắc Vi Vũ kinh ngạc hỏi.

Chẳng lẽ cô xuất hiện tính mất trí nhớ ngắn ngủi?

Cố Cảo Đình nhíu mày, mắt sáng như đuốc, mặt càng lạnh lùng, nhắc nhở nói: "Quân nhân kết hôn không thể ly hôn, muốn thoải mái, có phải hay không trước lấy lòng tôi?"

Cô nghĩ tới.

Đó là lúc cô tức giận nói.

Anh cư nhiên cho là thật!

"Đã biết." Hoắc Vi Vũ nói, vén lên tóc trên trán, nhìn phía ngoài cửa sổ, dùng cái ót đối với anh.

https://thuviensach.vn

Trong lòng phanh phanh phanh nhảy, mặt hơi hơi đỏ lên.

Anh đem cô làm thoải mái, ngẫm lại liền…… Biến vặn.

Hai người đều không có nói chuyện.

Cố Cảo Đình nhìn về phía trước, bất biến lãnh khốc, không gian có anh ở, áp khí đều phải thấp mấy độ.

Ô tô vừa chuyển khúc cong

Hoắc Vi Vũ thấy được một dãy biệt thự.

ở cửa biệt thự đứng bốn người hầu, hai nam hai nữ, cung kính đứng ở hai bên cửa.

Cửa chính còn có một người đẹp tóc dài, mặc lễ phục thời trang Milan mới nhất, công bố Gucci mới, sang trọng vui sướng, trong tay cầm một bó hồng, tươi cười xinh đẹp, trong ánh mắt lóng lánh sáng ngời.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy cô gái có chút quen mặt, trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra gặp qua ở nơi nào.

Xe ngừng lại, tài xế mở ra cửa xe ở ghế điều khiển.

Cố Cảo Đình từ trên xe đi xuống, cao thẳng tắp, một thân tự phụ.

cô gái cười chạy tới, nũng nịu hô: “anh Cảo Đình, người ta chờ anh đã lâu, hoa này từ sáng sớm em cắt trong hoa viên, tặng cho anh.”

Hoắc Vi Vũ đánh một cái rùng mình.

Cô chịu không nổi âm thanh con nít nhất.

Tài xế cũng mở ra cửa xe bên nàycho cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ từ trên xe bước xuống.

Cố Cảo Đình tiếp nhận hoa hồng trên tay cô gái, tiện tay đưa cho Hoắc Vi Vũ, trầm giọng nói: “Thích cô liền giữ, không thích liền ném.”

Cô gái: “……”

“anh Cảo Đình, cái này là người ta cố ý từ trong hoa viên cắt tới tặng cho anh.” Cô gái đôi mắt hồng hồng, ủy khuất nói.

Cố Cảo Đình mặt vô biểu tình thâm duệ, “Không phải nói tặng cho tôi sao? Tôi không thích.”

Cô gái: “……”

Hoắc Vi Vũ cười một tiếng.

Xem ra cô gái này lại là một người ngưỡng mộ Cố Cảo Đình, trách không được anh mang cô tới, phỏng chừng là giúp anh ngăn trở này đó ong mật a, bướm a.

Hoắc Vi Vũ tiếp nhận hoa trong tay anh, giúp anh thoát ra.

Cô gái phẫn nộ nhìn về phía Hoắc Vi Vũ,, đột nhiên, căng lớn ánh mắt, chỉ vào Hoắc Vi Vũ la ầm lên: "Tại sao là cô, ai cho cô loại phụ nữ này bước lên tòa đảo này,cô ở đâu ra tư cách cùng da mặt.”

Hoắc Vi Vũ cụp xuống đôi mắt nhìn cô.

Nghĩ tới.

Cô ta chính là khi còn nhỏ cáo trạng cô bị cô chỉnh, làm hại cô bị Cố Cảo Đình ném vào bể bơi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cầm hoa trong tay đưa sau đầu ném, giơ lên nụ cười mê hoặc, “Tôi vừa vặn cũng không thích.”

Cô gái dậm chân, níu cánh tay Cố Cảo Đình, “anh Cảo Đình, anh như thế nào đem cô ấy lại đây, cô ấy khi còn nhỏ vô cùng khi dễ em.”

Hoắc Vi Vũ đi đến bên cạnh Cố Cảo Đình, lãnh diễm nhìn cô gái trước mắt, “Tôi khi còn nhỏ khi dễ cô nhiều, cô tên gì?”

“Tôi gọi là gì cô không biết sao? cô đừng nói cho tôi cô không quen biết tôi!” Cô gái nâng cằm lên oán hận nói.

Hoắc Vi Vũ lộ ra tươi cười, “Ngươi lớn lên chiều cao công nhận có chút thấp.”

“Người đâu, đuổi cô ta đi.” Cô gái quát.

Cố Cảo Đình chắn phía trước Hoắc Vi Vũ, “Cô ta là phụ nữ của tôi, cô có thể không thích ứng, nhưng cần thiết phải tôn trọng!”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Cố Thiếu Đa Tình, Tình Ý Kéo Dài

Cô gái kinh ngạc nhìn Cố Cảo Đình, lại nhìn thoáng qua Hoắc Vi Vũ, phi thường không bình tĩnh, “anh Cảo Đình, anh sao có thể coi trọng cô ta? Cô ta là Hoắc Vi Vũ, ác nữ Hoắc Vi Vũ, cô còn cùng đàn ông khác bỏ trốn làm ba cô tức chết.”

Hoắc Vi Vũ đôi mắt trầm xuống.

Cô trong lòng có một cây gai, vừa chạm vào liền sẽ đau, đó chính là ba ba chết.

“Tử Viện, đừng hồ nháo.” Bộ trưởng tài chính Tương Mẫn Vũ từ trong biệt thự ra tới, nhìn qua Hoắc Vi Vũ, cười với Cố Cảo Đình, “Tới thư phòng nói đi.”

Hoắc Vi Vũ ở trên TV thấy qua Mẫn Vũ.

Anh hơn bốn mươi tuổi, dáng người gầy ốm, hậu thế tinh anh, tay áo vũ ca, là lòng dạ chính khách hậu thế, dã tâm bừng bừng.

Chẳng lẽ, cùngTử Viện là thân thích của anh?

“Tiểu Vũ, cô cũng cùng tới.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anh nói chính là câu trần thuật, không chấp nhận được cô một tia cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Mẫn Vũ kinh ngạc, lại nhìn Hoắc Vi Vũ liếc mắt một cái, hỏi Cố Cảo Đình nói: “anh xác định?”

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng, sắc mặt lãnh khốc đi vào thư phòng.

Tương Mẫn Vũ sắc mặt quái dị, tròng mắt lăn lộn, như là xem xét thời thế cái gì.

Hoắc Vi Vũ xem bọn họ có bí mật muốn nói, cô không muốn biết, nói như vậy, biết bí mật càng nhiều, chết càng nhanh.

Thư phòng

Cố Cảo Đình ngồi ở trên sô pha, nhất phái ung dung, đem tư liệu gắp ném ở trên bàn.

“bản kế hoạch anh đã xem xong rồi, đúng không?” Tương Mẫn Vũ cười hì hì nói.

“uh.” Cố Cảo Đình vững vàng lên tiếng.

"công ty này thép đặc chế là mặt hàng chính của quốc gia, quốc gia khống chế cổ phần, là nhà máy thép đặc chế duy nhất nước D, một tháng là có thể lời bốn mươi tỷ, hơn nữa hàng năm ba mươi phần trăm tăng trưởng, hiện tại phát hành phiếu công trái, công ty nước ngoài có thể đầu tư, tương đương với biến thành quốc trái, hơn nữa, lợi tức mỗi tháng năm phần trăm, anh nếu như đầu tư một trăm triệu, một tháng lợi tức thì có năm triệu, ổn định." Tương Mẫn Vũ tự tin nói,đưa Cố Cảo Đình một ly rượu vang đỏ, lại đưa cho Hoắc Vi Vũ một ly.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, hỏi: “cô thấy thế nào?”

Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

https://thuviensach.vn

Cô lúc trước ở bộ phận quản lý đứng đầu Cố thị, đây là nguyên nhân Cố Cảo Đình cho cô tới thư phòng.

“Nếu một cái công ty một tháng có thể lời bốn mươi tỷ, một trăm triệu cũng chính là lợi nhuận một tháng, không cần phải phát hành nợ nần, lại còn là đầu tư nước ngoài, tôi cảm thấy có bẫy.” Hoắc Vi Vũ chuyên nghiệp phân tích nói.

Tương Mẫn Vũ sắc mặt không tốt, cười gượng nói: “Nếu không phải tôi có quan hệ, cũng sẽ không bắt được cơ hội này.”

“anh có cơ hội này, cần gì phải hai tay cho người?” Hoắc Vi Vũ sắc bén hỏi ngược lại, nhấp một ngụm rượu vang đỏ, lắc lắc ly rượu, " Laffey năm 1982, không tệ..”

“Tôi không có nhiều tiền như vậy đầu tư, kiếm lấy chênh lệch ở giữa.” Tương Mẫn Vũ hoàn mỹ giải thích.

Hoắc Vi Vũ nhún vai, cô chỉ là biểu đạt ý nghĩ của chính mình, không có quyền quyết định, liền không nói.

Cố Cảo Đình hơi hơi nhếch khóe miệng, vài phần mỏng lạnh, vài phần ung dung, vài phần vững vàng cùng bình tĩnh, nói: “công ty này thép đặc chế mỗi tháng lợi nhuận ròng là hai mươi tỷ, mắc nợ 250 tỷ, lãi suất mỗi tháng nhắc tới 10%, nói cách khác công ty này thép đặc chế mỗi tháng lợi tức đều chi không ra.

nước D chuẩn bị đem nợ công ty này chuyển cổ phần, mà anh, ở một tháng trước tham ô quốc khố, đầu tư một trăm tỷ vào.

Nếu nợ chuyển cổ phần, anh lo lắng nước D cho xây xưởng thép đặc biệt, vậy tiền anh đầu tư đi vào tương đương ném đá trên sông.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Phụ Nữ Tôi Thích!

sắc mặt Tương Mẫn Vũ lập tức tái nhợt, lảo đảo vài bước, dựa vào bàn làm việc, ánh mắt lập loè nhìn về phía Cố Cảo Đình, khẩn cầu nói: “Coi như là giúp tôi có thể chứ?”

“Giúp anh cái gì?” Cố Cảo Đình hỏi, ánh mắt lạnh nhìn hắn, tròng mắt đen nhánh như mực.

Tương Mẫn Vũ do dự, không nói gì.

Cố Cảo Đình lãnh khốc đứng lên, khép lại tây trang, lạnh lùng nói: “Ngày mai đến biệt thự Ninh Xuyên của tôi, tôi đem một tỷ cho anh mượn.”

“Không phải, Cảo Đình.” Tương Mẫn Vũ chạy đến trước mặt Cố Cảo Đình, “anh có thể đầu tư một tỷ đến xưởng thép đặc chế nước D sao?”

Hoắc Vi Vũ đi theo đứng lên, cười nói: “lợi tức một tỷ hàng tháng cũng không có, anh cũng hoàn không được gốc, cùng nhau ném đá trên sông sao?”

“cô biết cái gì, Cảo Đình là nhà quân sự, có Cảo Đình đầu tư ở bên trong, bọn họ cũng không dám không rõ ràng xây xưởng thép đặc chế, tôi sớm hay muộn có thể đem gốc lấy trở về.” Tương Mẫn Vũ hướng Hoắc Vi Vũ quát.

https://thuviensach.vn

“giá trị sản lượng quốc dân nước D một năm mới hai tỷ đôla, anh cảm thấy họ sẽ cứu xưởng thép đặc chế?” Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

Tương Mẫn Vũ muốn nói lại thôi.

Cố Cảo Đình không kiên nhẫn, nhíu mày, quyết tuyệt nói: “Nếu anh không nói lý do cho tôi không thể không đầu tư, tôi sẽ không tham dự.”

“ba tháng trước nước D phát hiện một mỏ kim cương, tôi mang theo chuyên gia tự mình đi qua, nơi đó kim cương chiết quang tỉ số cao tới 2.5, bí mật mà không phát, là sợ ảnh hưởng giá cả thị trường kim cương quốc tế, nếu anh tham dự đầu tư nước D thép đặc chế, nước D không dám thành lập xưởng thép đặc chế khác, bọn họ còn không dậy nổi, khẳng định sẽ động mỏ kim cương, tôi liền có thể lén trả nợ.” Tương Mẫn Vũ bất đắc dĩ nói.

“Như vậy anh đầu tư một tỷ, không chỉ có mười tháng có thể hồi vốn, còn có thể đạt được kim cương thô lớn, nước D lại giận mà không dám nói gì, bộ trưởng tài chính quả nhiên đa mưu túc trí, bội phục.” Hoắc Vi Vũ chen vào nói.

Tương Mẫn Vũ không vui nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

“người phụ nữ của tôi thực thích tòa đảo nhỏ này của anh.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

“Tôi lập tức có thể đem quyền sở hữu chuyển giao cho cô.” Tương Mẫn Vũ chân thật nói.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, hỏi: “cô muốn không?”

“uh……” Hoắc Vi Vũ tự hỏi, nhìn về phía Tương Mẫn Vũ.

https://thuviensach.vn

Tương Mẫn Vũ lập tức thay đổi một khuôn mặt tươi cười, nói: “Cái đảo này tôi mua cách đây 5 năm, trên đảo trồng đủ loại hoa quả bốn mùa, không khí tươi mát, không có sương mù, thực thích hợp con gái cư trú.”

Hoắc Vi Vũ quan sát đôi mắt trầm tư.

Tương Mẫn Vũ cáo già xảo quyệt, nhưng mà so sánh cùng Cố Cảo Đình, đó chính là gặp sư phụ.

Nếu Cố Cảo Đình không đầu tư, không cho hắn vay tiền, bộc lộ sự tình hắn tham ô quốc khố, đừng nói kiếm đồng tiền lớn, khả năng sẽ ở trong ngục giam nghỉ ngơi cả đời đều ra không được, mà tài sản trên danh nghĩa hắn cũng sẽ toàn bộ sung công.

quyền sinh sát nắm giữ ở trên tay Cố Cảo Đình.

Cô không nghĩ quyết định sống chết cùng người xa lạ, đem quyền lựa chọn ném cho Cố Cảo Đình nói: “anh xem mà làm, tôi không quan tâm.”

“Cảo Đình, chúng ta là huynh đệ có tiền cùng nhau kiếm.” Tương Mẫn Vũ nhắc nhở nói.

Cố Cảo Đình giơ giơ lên khóe miệng, “ba tháng trước tôi đã biết mỏ kim cương, tôi sẽ thành lập một công ty tư nhân mới, đầu tư vào thép đặc chế nước D hai tỷ, đàm phán kế tiếp liền giao cho anh, tin tưởng anh sẽ làm thực tốt.”

Tương Mẫn Vũ khó hiểu, “Vì cái gì không cần tên tuổi Cố thị? Kia không phải công ty gia tộc của anh sao?”

“công ty tư nhân mới đưa vợ tôi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Ngốc, Cưng Chiều

Trong đầu của Hoắc Vi Vũ ông ông, với tư cách đã từng là quản lý của Phong Đầu (có công ty hay nứ 9 làm gì vậy m,n giúp nhe), thói quen tính toán lợi nhuận.

Cố Cảo Đình đầu tư vào 20 tỷ, một tháng tiền lời có hai tỷ.

Nếu như công ty là của cô, có phải một tháng cô đã có riêng 2 tỷ tiền lời hay không?

Không đúng, nếu là của riêng, tiền lời của cô còn phải đi trả công(trả tiền cho công nhân).

Cố Cảo Đình giơ tay lên, nhìn thời gian trên đồng hồ, nói với Tương Mẫn Vũ: "Buổi chiều tôi có chuyện khác, đi trước đây."

"Không ở đây ăn bữa cơm được sao? Tôi đã chuẩn bị xong, Tử Viện đã chờ anh thật lâu rồi, hơn nữa chiều nay luật sư của tôi cũng tới đây, muốn chuyển nhượng hòn đảo cho người phụ nữ của anh, cũng cần phải có thời gian." Tương Mẫn Vũ vừa cười vừa nói.

"Không cần, tôi không thích người không liên quan lắc lư trước mặt người phụ nữ của tôi, mấy người tốt nhất nhanh chóng rời khỏi đây, ngày mai để luật sư của anh tới biệt thự Ninh Xuyên của tôi." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

Tương Mẫn Vũ: "..."

Hoắc Vi Vũ trộm nhìn Cố Cảo Đình lạnh lùng, trong lòng có cảm giác thật kỳ lạ.

Anh kiêu căng vô lễ, duy ngã độc tôn(mình ta đứng ở trên cao) bá đạo, lúc tiếp xúc với cô, làm cho người ta cảm thấy rất thoải mái.

Dù sao Tương Mẫn Vũ này cũng không phải người tốt lành gì.

Rõ ràng công ty sản xuất thép nước D gửi cho 10% tiền lãi, anh ta lừa gạt Cố Cảo Đình nói 5%, còn nói là lợi nhuận của công ty sản xuất thép này, nếu không phải Cố Cảo Đình không biết chuyện của quặng mỏ kim cương, anh ta đã chiếm đoạt tất cả rồi.

Muốn lột da hổ, sẽ bị ăn xương cốt cũng không còn.

Anh đánh giá cao chỉ số thông minh của mình, đánh giá thấp tính toán của Cố Cảo Đình, xem Cố Cảo Đình như đứa ngốc, kết quả bị Cố Cảo Đình chơi một vố.

Hoắc Vi Vũ đi theo Cố Cảo Đình lên máy bay.

Cố Cảo Đình cầm mấy bản tài liệu để cho cô ký tên.

Hoắc Vi Vũ nghiêm túc thật cẩn thận xem nội dung trong bản tài liệu.

Là giấy chuyển nhượng công ty.

Hoắc Vi Vũ suy nghĩ một chút, hỏi: "Một tháng trước anh đã đầu tư, sẽ không có rất nhiều nợ nần đi?"

"Vừa thành lập, làm gì có nợ?" Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

https://thuviensach.vn

"Không có công ty Mộ Tư(phải tên công ty không m,n hay chỉ là từ riêng biệt), anh đầu tư thế nào?" Hoắc Vi Vũ không ngu ngốc.

"20 tỷ tôi vẫn có, không cần Mộ Tư. Cô có ký hay không, không ký thì thôi." Cố Cảo Đình không kiên nhẫn nói.

Hoắc Vi Vũ càng nghĩ càng không đáng tin cậy.

Từ nhỏ vận khí của cô sẽ không tốt, chân trước leo tường từ trường học đi ra ngoài, chân sau đụng phải giáo viên kiểm tra, chân trước muốn xem đáp án bài thi, chân sau giáo viên giám thị liền đứng ở bên cạnh cô.

Cô không tin sẽ có bánh lớn có nhân từ trên trời rơi xuống, vừa khéo nện ở trên người cô.

Hơn nữa, Cố Cảo Đình đưa máy bay cho cô, lại đưa hòn đảo cho cô, còn muốn đưa luôn công ty cho cô? Nghĩ lại không phải gian trá thì là trộm cắp.

"Tôi không ký, công ty anh cứ giữ đi." Hoắc Vi Vũ để cây bút trên bàn, lười biếng dựa vào ghế sofa.

Bút lộc cộc lăn từ trên bàn rớt xuống đất.

Trong mắt Cố Cảo Đình có ánh sáng lóe lên, ra lệnh: "Ký cho anh."

Anh càng ép cô ký, cô càng không dám ký.

Hoắc Vi Vũ cười cười, lấy cớ nói: "Dù sao cũng là tài sản chung của vợ chồng, dù anh không đưa cho em, em cũng có phần mà."

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ, nói: "Nhặt bút lên."

Hoắc Vi Vũ nhún vai, tiện tay mà thôi.

https://thuviensach.vn

Cô cúi đầu, nhặt bút trên mặt đất lên, lúc đứng lên không chú ý, đụng vào trên bàn trà.

"A." Hoắc Vi Vũ ôm lấy đỉnh đầu hừ một tiếng.

Cố Cảo Đình lo lắng ngồi xuống bên cạnh cô, kiểm tra vết thương trên đầu cô, may là không có chảy máu, trầm giọng nói: "Ngốc, nhặt bút thôi cũng làm không xong, nếu tôi có chuyện ngoài ý muốn, ít nhất cô có công ty có thể phòng thân, sẽ không bị đám cặn bã đoạt đến cái gì cũng không còn, không có đầu óc."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Không Có Sự Cho Phép Của Anh, Em Chỉ Có Thể Là Của Anh!

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nhìn Cố Cảo Đình, trong lòng lộp bộp.

"Anh xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?" Hoắc Vi Vũ buột miệng hỏi.

"Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, ai cũng không đoán trước tương lai sẽ xảy ra chuyện gì, lúc lấy được thì hãy lấy, không cần chờ tới lúc lấy không được, cầu(xin) cũng không có." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Hoắc Vi Vũ híp mắt lại nhìn anh, đôi mắt đẹp dịu dàng lấp lánh.

Cô là một người bị người lừa gạt bảy năm tình cảm, trong lừa gạt dối trá, cô cửa nát nhà tan, bị đuổi ra khỏi gia tộc, không có sự nghiệp, hai bàn tay trắng, trở thành trò cười trong mắt mọi người.

Cho nên cô đa nghi, cẩn thận, sẽ không dễ dàng quyết định.

Quan trọng hơn là, dù cô và Cố Cảo Đình không hợp nhau đi nữa, cùng với tình huống xấu hổ của bọn họ bây giờ, cô không cảm thấy Cố Cảo Đình sẽ đối tốt với cô.

Hơn nữa Cố Kiều Tuyết cũng nói, Cố Cảo Đình cưới cô là vì để cho cô sống không bằng chết.

Hoắc Vi Vũ nghĩ thông suốt, ánh mắt lạnh lùng nhếch miệng.

https://thuviensach.vn

Có chút trào phúng.

Cô hiểu rõ nói: "Anh cho rằng tôi thật sự rất ngốc sao? Công ty Mộ Tư là của anh, người trong Mộ Tư cũng là người của anh, nếu anh cho tôi 20% hoa hồng công ty Mộ Tư, tôi còn phải trả tiền công cho người ta, một người tôi phải đưa cho anh 10 tỷ 958 ngàn 900 đồng hả, bán tôi cũng không trả nổi tiền lời một ngày cho anh."

Cố Cảo Đình: "..."

Anh thật sâu nhìn cô, con ngươi đen như mực, cười nhạo một tiếng, "Cô thật đúng là ngu như heo không, trách được có thể bị Ngụy ngạn Khang lừa gạt bảy năm."

Đôi mắt của Hoắc Vi Vũ trợn to, tức giận dâng lên, đầu óc bắt đầu chập mạch, không suy nghĩ giơ tay lên, vung một cái tát vào trên mặt Cố Cảo Đình.

Anh nhanh hơn một bước cầm cổ tay cô, ánh mắt lạnh lùng, nói: “Cô là vợ của anh, liền tính cô phải trả cho tôi hơn 10 tỷ, làm tài sản chung của vợ chồng, vợ thiếu chồng còn, bán thân cũng chỉ cần bán cho tôi."

"Cho nên, mục đích của anh là để cho tôi không có tôn nghiêm thân chứ gì, lấy kinh tế hạn chế tự do của tôi, để cho anh muốn làm gì thì làm, để cho tôi đau khổ." Hoắc Vi Vũ phản bác nói, trong mắt lóe lên oán hận đối với anh.

Cố Cảo Đình cắn răng, bị cô chọc tức đến không còn lý trí, lạnh lùng nói: “Cô cho rằng cô là ai, xinh đẹp hay là hoa nhường nguyệt thẹn, chỉ bằng cúp 36 B của cô, ở đâu ra tự tin cảm thấy có tư cách để cho tôi tính kế cô hả?"

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, ý châm chọc rõ ràng.

https://thuviensach.vn

"Cô cũng quá tự cho là đúng rồi, tôi không có nhiều thời gian đi giỡn với một người phụ nữ vô tri, hơn nữa đối với cô muốn làm gì thì làm, để cô đau khổ, bây giờ tôi cũng có thể nói cho cô biết sẽ làm gì." Cố Cảo Đình tiếp tục nói.

Hoắc Vi Vũ nắm chặt quả đấm, lồng ngực tức giận phập phồng.

Cô ghét nhất bị người xem thường.

Vô số lời mắng chửi người hiện lên ở trong đầu, nhưng cô cảm thấy không đủ ngoan độc.

Thái độ Hoắc Vi Vũ khác thường, cười quyến rũ, âm dương quái khí nói: "Anh có gì ngoài ý muốn, tôi có thể tái hôn?"

Cố Cảo Đình bị chọc giận, trong mắt bắn ra cảm giác rét lạnh, nắm chặt cằm của cô: "Miệng lợi hại như vậy, giỏi lắm."

Hoắc Vi Vũ xoay mặt, tránh khỏi bàn tay của anh, giọng lạnh lùng nói: "Dù có giỏi cũng không liên quan tới anh!"

"Tôi sẽ cho cô biết, rốt cuộc thì có liên quan tới tôi hay không!" Trong mắt Cố Cảo Đình đỏ bừng, đứng lên, ngực phập phồng lên xuống, cởi bỏ khóa dây thắt lưng, ra lệnh: "Đi vào phòng bếp, không có sự cho phép của tôi không được bước ra ngoài."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Có Năng Lực Chạy Trốn, Đừng Bị Tôi Bắt Được! 1

Hoắc Vi Vũ nhìn đến những người làm trong nhà đi về phía phòng bếp, đầu cũng không dám ngẩng lên.

Trong lòng cô có dự cảm không tốt.

Cố Cảo Đình lạnh lùng khóa cô lại, rút ra dây lưng.

"Anh không sợ tôi sẽ phá hủy nó sao?" Hoắc Vi Vũ nhíu mày nói, đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên ý cảnh cáo.

"Cô cứ thử xem, tôi sẽ để cho người quan tâm cô chôn cùng vì sự kích động và không lý trí của mình." Cố Cảo Đình kiêu ngạo nói, cởi bỏ cúc áo.

Anh nói vô cùng tự tin, rất tàn khốc, rất lạnh lùng.

Một chút cũng không giống như đang uy hiếp hay nói giỡn.

Lấy năng lực của anh cô tin tưởng anh có thể làm được.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ sợ hãi, nhưng là kiêu ngạo và tôn nghiêm lại không cho phép cúi đầu về phía thế lực ác độc.

Trái phải cân nhắc, do dự đắn đo, xem xét tình hình.

Bàn tay của Cố Cảo Đình nắm chặt cằm của cô, từ trên cao nhìn xuống, trong mắt tối đen giống như cổ đàm vạn năm.

https://thuviensach.vn

"Tôi cho cô một cơ hội cuối cùng, chuyện của cô có liên quan tới tôi hay không?" Cố Cảo Đình bá đạo hỏi.

Anh càng bức nàng, cô càng phản nghịch.

Dù sao cô nhất định phải gã cho anh, xảy ra chút quan hệ với anh cũng là tất nhiên, cô chưa từng nghĩ sẽ trốn được, xem như vật thí nghiệm của anh là được rồi.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ nở nụ cười lạnh lùng, nói: " Mạnh mẽ đoạt lấy chẳng qua là hoa trong gương, trăng trong nước.”

Mặt cô không chút thay đổi đi tới kéo khóa của anh.

Cố Cảo Đình hất tay cô ra, vẻ mặt lạnh như băng.

Xem ra cô vẫn không cảm thấy chuyện của cô có liên quan tới anh, điều này, để cho anh vô cùng tức giận, trong mắt bốc lên ngọn lửa, muốn dạy dỗ cô thật tốt.

Hoắc Vi Vũ không hiểu nhìn anh, quơ quơ tay bị anh hất ra có chút đau.

Rốt cuộc anh có muốn không, hay không cần?

"Không có việc gì tôi về phòng nghĩ đây." Hoắc Vi Vũ đứng lên.

Đột nhiên Cố Cảo Đình cúi người, hôn môi của cô.

Nụ hôn rất mạnh mẽ, thẳng vào trong miệng cô, dây dưa cuốn lấy lưỡi đỏ của cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy không thể thở nổi, đẩy anh ra.

Cố Cảo Đình cầm hai tay của cô, cơ thể đè lên người cô.

Hoắc Vi Vũ không giữ được cân bằng, ngồi trở lại trên sofa.

https://thuviensach.vn

Anh cầm tay cô kéo lên trên đỉnh đầu cô.

Hoắc Vi Vũ giãy dụa muốn tránh nhưng không được.

Nụ hôn của anh dần đi xuống, rơi vào cổ của cô.

Lưỡi liếm nhẹ lên da thịt của cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy ngứa, lấy đầu cụng cụng anh.

Cố Cảo Đình tiếp tục dời xuống.

Trái tim của Hoắc Vi Vũ sắp nhảy ra ngoài, lại có chút may mắn, đệm lót là một lớp bọt biển

Cố Cảo Đình cũng cảm giác được, anh nhíu mi.

Hoắc Vi Vũ không thích sự bá đạo của anh, hất càm lên, không sợ chết khiêu khích nói: "Không nghĩ tới thiếu tá lại thích bọt biển, lần sau tôi sẽ dùng đệm lót hai tầng."

Cố Cảo Đình: "..."

Anh mạnh mẽ khóa cô lại, nhìn cô kiêu ngạo ở trong mắt.

Dám khiêu khích anh như vậy, cô là người đầu tiên.

Cố Cảo Đình ôm eo của cô, một tay ôm người cô lên.

Đôi mắt của Hoắc Vi Vũ căng lớn, hỏi: "Anh muốn làm gì!"

"Trở về phòng, tiếp tục!" Cố Cảo Đình lời ít mà ý nhiều nói.

Anh ném cô lên giường, đóng cửa lại, mắt lạnh lẽo nhìn cô không có chút độ ấm nói: "Bây giờ tôi đi tắm rửa, đi ra sẽ làm gì trong lòng cô rõ

https://thuviensach.vn

ràng. Nếu cô chạy trốn, dù nhảy để ở đầu giường đó, có giỏi thì nhảy xuống đi, có điều đừng để tôi bắt được."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô nhìn anh tiêu sái đi vào phòng tắm, lực đóng cửa rất lớn, vang lên một tiếng “Bang”, như là phát tiết sự tức giận của anh.

Cô vẫn muốn chạy trốn, nhưng cô không phải người chim, nếu là đáp xuống biển còn tốt, rơi vào giữa đám xương rồng...

Hoắc Vi Vũ rùng mình một cái.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Cô Có Thể Chạy Trốn, Nhưng Đừng Để Tôi Bắt Được! (2)

Sau mười lăm phút, Cố Cảo Đình bước ra khỏi phòng tắm.

Quấn khăn tắm màu trắng ở bụng.

Cơ thể cường tráng khỏe mạnh, dáng người cao ngất, mang theo ánh mắt xâm lược, từ từ nhìn về phía cô.

Hoắc Vi Vũ hơi hơi nhướng mày.

Không thể lui, chỉ có thể dũng cảm đối mặt.

Cố Cảo Đình âm trầm nhìn cô, mặt không cảm xúc, giống như bậc đế vương, ngồi xuống bên cạnh cô, lãnh khốc ra lệnh:

“Bắt đầu đi.”

Trong lòng Hoắc Vi Vũ trống rỗng, tay nắm thành quyền, đôi mắt rũ xuống.

Cố Cảo Đình nhìn tay của cô, ánh mắt lạnh thêm mấy phần, bàn tay bao phủ lên gáy cô, dùng sức.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy bàn tay anh nóng như lửa, đặt trên gáy, khiến cho người ta không kháng cự được, mặt liền đụng vào má anh ta.

Một mùi sữa tắm thơm ngát bay vào trong mũi cô.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn chằm chằm đầu cô, ánh mắt thâm trầm lạnh như đá, bén nhọn, kiên cường, không có chút tình cảm.

Hoắc Vi Vũ dò xét nhìn anh ta.

Trong mắt người đàn ông này một chút khiếm khuyết cũng không có, chỉ có sóng ngầm mãnh liệt cùng đè nén phẫn nộ.

“Tôi nói trước, tôi chưa từng làm qua, làm hư, không nên trách tôi.” Hoắc Vi Vũ nhắc nhở.

Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng:

“Cô dám sao!”

Anh ta nghĩ mình không dám sao?

Hoắc Vi Vũ xốc khăn tắm lên.

Mặc dù chưa từng làm qua, nhưng xem qua phim ảnh không ít.

Ở cái tuổi đó, tóm lại là có chút hiếu kỳ.

……. (Tại đây, lược bỏ một vạn chữ.)

Tim đập quá nhanh, giống như muốn nhảy ra khỏi cổ họng.

Trên thế giới luôn tràn đầy bất ngờ và không tưởng tượng nổi.

Khi còn bé Hoắc Vi Vũ cũng không thể tưởng tượng nổi cô và Cố Cảo Đình xảy ra chuyện như vậy.

Cũng may, có mùi thơm của sữa tắm, so với bản thân anh ta, thì tiểu gia hỏa này ngoan hơn, hơi khoa trương, cô vỗ về trấn an.Hoắc Vi Vũ đỏ mặt ngẩng đầu nhìn Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

So với vừa rồi, mắt anh ta càng sâu, cơn giận giống như giảm đi không ít, ánh mắt nghiêm nghị nhìn cô, bàn tay vuốt sau lưng cô.

Trên tạp chí nói, đàn ông cái kia, về sau sẽ dễ nói chuyện hơn.

Chẳng lẽ là thật?

Chỉ là, tuy anh ta nhìn cô như vậy, nhưng vẫu còn duy trì cao cao tại thượng, ung dung, tao nhã, không giảm chút cao quý nào cả.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu, vất vả cần cù làm việc.

Làm việc mười mấy phút, cô mệt quá sức, hơi mất kiên nhẫn, nhìn anh ta.

Không kịp đề phòng…(mí bạn tự hiểu:x)

Anh ta cầm cằm cô, hôn lên môi cô.

Không bá đạo như mấy lần trước, lần này rất nhẹ nhàng, chậm rãi ngậm lấy môi cô.

Hoắc Vi Vũ bị giật mình liền nuốt xuống.

Trong dạ dày nóng nóng khó chịu, cả người không thoải mái.

Cô muốn súc miệng, muốn đánh răng, cô muốn đi súc ruột, cô muốn gặp thiên sứ áo trắng, giúp cô một tay truyền đạt, cầu xin ông trời tha cho cô.

Hình như Cố Cảo Đình không muốn buông tha cô, hô hấp càng ngày càng nặng, phả vào mặt cô.

Hoắc Vi Vũ chưa có kinh nghiệm, không biết anh ta muốn làm gì nữa.

Cô mở to mắt phòng bị nhìn anh.

https://thuviensach.vn

Không phải nói sau khi đàn ông làm cái kia, đều ngừng công kích sao?

Cô cảm thấy anh không giống như muốn ngừng công kích, mà chính là ngày càng hăng hái, công kích thêm mấy trăm lần cũng không sao.

“Ngày mai tôi muốn nghỉ ngơi thật tốt.” Hoắc Vi Vũ yêu cầu nói.

Cố Cảo Đình dừng lại, nhắc nhở:

“Ngày mai đi tới đảo của tôi ký hiệp nghị chuyển nhượng biệt thự.”

“Không vội, biệt thự đâu có chân chạy đi được? Hơn nữa, anh ký, tôi ký đều giống nhau.” Hoắc Vi Vũ không nhịn được nhíu mày.

Cố Cảo Đình trầm mặt ba giây, ra lệnh:

“Ngày kia cô đến đảo của tôi ký hiệp nghị chuyển nhượng biệt thự.”

Hoắc Vi Vũ: “…”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Cô Có Thể Chạy Trốn, Nhưng Đừng Để Tôi Bắt Được!(3)

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi.

Cô rất không thích cuộc sống không tự do như vậy.

Cô muốn đi đâu, gặp ai, muốn làm gì, đều bị Cố Cảo Đình quản thúc.

So với học sinh tiểu học cũng không bằng.

“Cố Cảo Đình, không phải quân nhân đều ở trong quân đội sao?” Hoắc Vi Vũ thấp giọng lẩm bẩm nói.

Cố Cảo Đình nhíu mày, mắt lướt qua một tia lệ quang, lạnh lùng nói:

“Ý cô là gì?”

“Tôi cảm thấy anh rất bề bộn công việc.” Hoắc Vi Vũ thốt ra.

Cố Cảo Đình nhếch môi bạc: “Làm sao? Cô muốn sắp xếp công việc của tôi?”

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh rất quái gở.

Ai nói đàn ông làm chuyện kia xong liền dễ nói chuyện?

Cái này khẳng định không áp dụng với Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông cay nghiệt vô tình, công chính nghiêm minh, không vì ham muốn mà mất đi lý trí.

Được rồi.

Cô nhiều lời cũng vô ích.

“Tôi đói rồi.” Hoắc Vi Vũ không vui nói, quay mặt sang chỗ khác, không muốn nhìn Cố Cảo Đình.

“Nhà bếp đã chuẩn bị xong tiệc kiểu Pháp, cô ra ngoài ăn trước đi, tôi thay đồ xong mới ra.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ không thèm nhìn Cố Cảo Đình, đi đến cửa.

Cố Cảo Đình liền nắm chặt tay của cô.

Hoắc Vi Vũ giật nảy mình.

Nụ hôn rơi xuống môi cô, anh ta mạnh mẽ tiến vào trong miệng cô.

Hoắc Vi Vũ không thích đột nhiên bị hôn, không khách khí cắn đầu lưỡi của anh.

Cố Cảo Đình nhíu mày, chặn môi cô lại, một tay ôm eo, kéo cô đến bên cạnh mình, khí lực rất lớn làm cô hít thở không thông, tay kia nắm mũi của cô lại.

Hoắc Vi Vũ không thể hô hấp, thiếu ô xy, mặt đỏ bừng lên.

Không muốn chơi như vậy nữa.

Cô chỉ có thể nhả lưỡi anh ta ra.

Cố Cảo Đình trừng phạt mút lấy lưỡi cô, nhả ra nuốt vào, như muốn ăn sạch cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hé miệng, không màng đau đớn, dùng sức hô hấp.

Anh ta cũng không dừng lại, hôn càng thêm mãnh liệt, điên cuồng.

Hoắc Vi Vũ không đẩy anh ra được, vành mắt hơi đỏ lên.

Cố Kiều Tuyết nói không sai, anh ta muốn tra tấn cô nên mới đồng ý kết hôn với cô.

Tên ác ma này.

Anh muốn tra tấn tôi, tôi liền không cho anh như ý.

Hoắc Vi Vũ hôn trả lại anh, học cách ăn quấn lấy lưỡi đỏ, dùng sức hút vào.

Hôn anh khoảng một phút đồng hồ.

Chờ chút. Cô cảm thấy có gì sai sai.

Hình như anh ta không động, mắt sâu hóm nhìn cô, mặc cho cô hôn.

Mặt Hoắc Vi Vũ lập tức đỏ lên, giống như mình đang chủ động nha.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ nhìn anh.

“Còn nói với tôi là không biết kỹ thuật hôn, cô cũng không có gì hơn cái này.” Cố Cảo Đình kín đáo nói.

“Tôi bị anh truyền nhiễm.” Hoắc Vi Vũ phản bác.

Cố Cảo Đình buông eo Hoắc Vi Vũ ra: “Cái tốt thì không học được, hư hỏng liền học rất tốt.”

Hoắc Vi Vũ: “…”

https://thuviensach.vn

Anh đi tới tủ, liếc nhìn Hoắc Vi Vũ đang mím chặt môi, khóe miệng hơi nhếch lên.

Anh ta hoặc là không cười, một khi cười lên thì rất xấu xa, khiến đáy lòng người ta run sợ, vô cùng tà mị:

“Sao còn chưa đi, muốn hầu hạ tôi thay quần áo hả?”

Hoắc Vi Vũ buồn nôn, điều chỉnh cảm xúc lại, xùy cười một tiếng.

“Anh có tay có chân còn muốn người khác mặc quần áo giúp anh, anh tưởng tôi là mẹ anh à?” Hoắc Vi Vũ châm chọc nói.

Cố Cảo Đình lạnh lẽo nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ chạy đi.

Cô xoa bụng xẹp lép, ở cùng một chỗ với Cố Cảo Đình còn mệt hơn một ngày làm việc.

Đói bụng rồi.

“Tôi muốn ăn cơm.” Hoắc Vi Vũ hô một tiếng.

Phòng khách im lặng.

Hoắc Vi Vũ nghĩ, chắc mấy người kia ở trong bếp. Cố Cảo Đình không cho phép liền không dám đi ra.

Cô bất đắc dĩ, đi tới nhà bếp, đẩy cửa ra…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Anh Có Thể Đánh Tôi, Nhưng Đừng Mơ Tôi Cầu Xin Tha Thứ

Tất cả mọi người nơm nớp lo sợ, cúi đầu, xếp thành bốn hàng.

“Có thể ăn cơm chưa?” Hoắc Vi Vũ ôn tồn hỏi.

“Tư lệnh bảo chúng tôi ở trong nhà bếp đợi.” Phục vụ cầm đầu nói, lời ít ý nhiều.

Ý nói, Tư lệnh không cho phép, liền không đi ra.

Vậy Cố Cảo Đình còn bảo cô đi ăn trước đi, ăn cái lông hả!

Hay là anh ta muốn biểu hiện quyền uy của mình, để cho cô biết, anh có địa vị chí cao vô thượng, ám chỉ người dám ngỗ ngịch với anh sẽ không có kết quả tốt?

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ nhếch lên, nhỏ nhẹ nói:

“Tư lệnh chưa nói cho các người biết hả, phi cơ này anh ta đã tặng cho tôi, hiện tại tôi đói bụng.”

Phục vụ cầm đầu vuốt cằm, lạnh lùng nói:

“Xin lỗi, chúng tôi chỉ làm theo lời của Tư lệnh.”

Hoắc Vi Vũ hiểu rõ nói: “Rất tốt.”

https://thuviensach.vn

Cô quay người ra ngoài, liền thấy Cố Cảo Đình đi ra, liếc anh một cái, ngồi trên ghế sofa lột cam.

Cố Cảo Đình ngồi vào bàn ăn, nhìn mặt Hoắc Vi Vũ không cảm xúc, trầm giọng nói:

“Mang thức ăn lên.”

Hoắc Vi Vũ ném múi cam vào trong mồm, liếc xéo hướng nhà bếp.

Những phục vụ kia nghiêm chỉnh bước ra.

Bưng thức ăn, chén nĩa, kéo vi-ô-lông.

Thật đúng là nghe lời nha!

Cô nhắm mắt làm ngơ, tránh cho trong lòng cảm thấy khó chịu.

Hoắc Vi Vũ nhét nửa quả cam còn lại vào trong mồm.

Cam rất ngọt.

Cô cầm thêm hai quả, đi vào phòng ngủ.

Cố Cảo Đình nhíu mày, không vui nói:

“Cô định đi đâu?”

“Đi nằm, không quấy nhiễu Tư lệnh đại nhân ăn cơm.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

“Quái gở làm gì, tới dùng cơm.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ dừng bước, băng lãnh nhìn Cố Cảo Đình:

https://thuviensach.vn

“Lên phi cơ tôi cũng không có lựa chọn nào khác, hồi nảy trong phòng tôi cũng không có cơ hội chọn lựa, bây giờ ăn hay không ăn, tôi cũng không được lựa chọn sao?”

“Đó là vì cô không biết lượng sức, tôi mới là người nắm quyền quyết định, tới dùng cơm, tôi không nói lần thứ ba!” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

“Không cần nói lần thứ ba.” Hoắc Vi Vũ cắt ngang nói, đi đến phòng, đá vào cửa.

Cô mới đóng cửa vào, liền bị Cố Cảo Đình mở ra.

Cô thật chán ghét giam cầm, tiện tay, cầm hai quả cam ném vào người Cố Cảo Đình.

Anh cầm tay của cô, trầm giọng nói:

“Hoắc Vi Vũ, khi nào cô mới bỏ tính cách ngang bướng này của cô? Tỏ ra yếu thế, mới có thể sống tốt hơn.”

Mắt Hoắc Vi Vũ đỏ ngầu nhìn anh: “Anh có thể đánh ngã tôi, nhưng đừng mơ tôi cầu xin tha thứ.”

Cố Cảo Đình dùng sức kéo cô tới gần, chất vấn:

“Chỉ là gọi ăn cơm thôi, làm sao vậy?”

“Tôi không muốn ăn cơm thì sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

“Hết lần này đến lần khác cô đều khiêu chiến sự kiên nhẫn của tôi, tôi đã cố gắng cho cô mọi thứ tốt nhất.” Cố Cảo Đình lạnh lẽo nói.

“Cái gì là tốt nhất? Anh nói cái phi cơ này sao?” Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật trào phúng.

https://thuviensach.vn

“Phi cơ này tôi có thể bay đi đâu thì bay sao? Tôi có thể đổi phục vụ ở đây sao? Tôi có thể tùy ý khống chế sao? Một việc cũng không làm được, anh đưa cho tôi làm gì! Đây chẳng qua là công cụ để anh giám sát tôi! Xin lỗi, tôi không cần, anh muốn đưa cho ai thì đưa!” Hoắc Vi Vũ nóng giận nói.

Cố Cảo Đình cắn răng, lôi kéo Hoắc Vi Vũ ra phòng khách, quát:

“Toàn bộ đi ra, đứng thành một hàng!”

Các phục vụ nơm nớp lo sợ, đứng thành hình chữ nhất.

Cố Cảo Đình đẩy Hoắc Vi Vũ đến trước mặt phục vụ, nghiêm nghị nói:

“Nói, cô muốn đổi người nào, tôi lập tức khiến người đó không thể đi làm được!”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Anh Đối Với Mỗi Phụ Nữ Đều Tốt Như Vậy Sao?

Hoắc Vi Vũ trong lòng có loại chua xót quái dị.

Anh rất giống là vì cô bênh vực kẻ yếu.

Nhớ rõ khi còn nhỏ, ba mẹ đều rất bận, liền tìm một gia sư kèm cô.

Gia sư thoạt nhìn nhẹ nhàng, chính là tính tình vô cùng kém, không cao hứng liền đánh mông cô, phạt cô đứng, đem cô nhốt trong WC.

lúc ba mẹ cô trở về, gia sư kia giả bộ ôn nhu từ ái.

Cô ở nhà phát giận, không cần gia sư này, gia sư giả bộ vô tội đáng thương, hình như là bị oan uổng.

Mẹ cô không tin cô, ba cô không tin cô, cô chỉ có thể rời nhà đi ra ngoài.

Hai ngày sau, ba cô ở KFC tìm được cô, nói cho cô không cần gia sư dạy.

Cô bị gia sư đánh không khóc, bị phạt không khóc, khi dễ không khóc, khi đó lại tủi thân khóc.

Cô không phải vì hết giận, cũng không phải giận dỗi, mà là hy vọng ba mẹ yêu cô, tin tưởng cô.

Hoắc Vi Vũ vành mắt càng thêm đỏ.

https://thuviensach.vn

người phục vụ cầm đầu sắc mặt tái nhợt, biết chính mình xui xẻo, tiến lên một bước, cúi đầu, nói: “Phu nhân xin tha thứ, không phải cố ý không lên đồ ăn, tư lệnh nói chúng tôi không dám cãi lời.”

“Ý của anh là tôi la sai?” Cố Cảo Đình âm thanh lạnh lùng nói.

Hoắc Vi Vũ phì cười.

Cố Cảo Đình liếc cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy không được tự nhiên, quay lưng lại, dùng cái ót đối với anh.

Cố Cảo Đình nhìn về phía người phục vụ cầm đầu, “Trở về lãnh lương, ngày mai không cần tới.”

người phục vụ cầm đầu mặt xám như tro tàn, quỳ trên mặt đất, thanh âm run rẩy nói: “Tư lệnh đại nhân, là tôi sai rồi, là tôi sai rồi.”

“anh sai ở chỗ nào?” Hoắc Vi Vũ lười biếng vòng quanh ngực hỏi.

người phục vụ cầm đầu: “……”

Hoắc Vi Vũ giơ lên tươi cười, tâm tình sảng khoái, vỗ vỗ tay, “Ăn cơm, tôi đói bụng.”

Cô đi đến bàn ăn.

“Về sau mệnh lệnh phu nhân tương đương mệnh lệnh của tôi, biết không?” Cố Cảo Đình phân phó nói.

“Đã biết.” tập thể phục vụ nói.

người phục vụ cầm đầu còn quỳ trên mặt đất, nơm nớp lo sợ, đầu cũng không dám ngẩng lên.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ dùng nĩa xiên một mảnh chân giò hun khói, cắn một ngụm, vị khá tốt, tinh tế mà rất co dãn.

Cô liếc mắt một cái người phục vụ quỳ trên mặt đất, nói: “Quỳ kia làm gì, về phòng bếp đi.”

“vâng.” người phục vụ cầm đầu đứng dậy, lui lại về phòng bếp đi.

Hoắc Vi Vũ lại xiên một khối chân giò hun khói, hít mùi thơm.

“Tâm tình tốt?” Cố Cảo Đình hỏi, xiên một khối cá, bỏ xương, đặt ở mâm, đưa cho Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ không khách khí cắn một ngụm cá anh đưa qua, hỏi một đằng trả lời một nẻo: “uh, ăn rất ngon.”

“Đây là tôi mời đầu bếp từ nước Pháp trở về, nếu cô thích, tôi để anh ta giữa trưa đi chỗ cô, về sau cơm cô ăn anh ta phụ trách.” Cố Cảo Đình nói.

Anh đem một khối gan ngỗng cắt thành tám phần nhỏ, mỗi một phần tinh xảo cắm lên tăm xỉa răng, đặt ở trước mặt cô.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút, nhìn về phía Cố Cảo Đình, hỏi: “anh đối với phụ nữ đều tốt như vậy sao?”

“Kia muốn xem là ai?” Cố Cảo Đình trầm giọng nói, ánh mắt sáng quắc nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy ánh mắt kia quá nhiệt liệt, như là X quang giống nhau có thể đem cô nhìn thấu.

Cô không khỏi cảm thấy co quắp, bưng lên ly rượu, lắc lư, nhấp miệng, đè ép an ủi, trở về vấn đề, nói: “đồ ăn nước Pháp ít ăn là được rồi, cũng không thể coi như món chính, không chỉ có lãng phí thời gian, hơn nữa

https://thuviensach.vn

lãng phí tiền tài, mấu chốt chính là, thịt quá nhiều, cholesterol quá cao, không thích hợp cho tôi, loại phụ nữ cao tuổi thường xuyên ăn.”

Cố Cảo Đình nghe cô uyển chuyển cự tuyệt, ánh mắt lạnh vài phần, “Tôi đây ở trong mắt cô nên ăn cái gì?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 88: So Với Heo Còn Đần, Còn So Với Heo Bướng Bỉnh, Đáng Đời

Hoắc Vi Vũ gợi lên đôi môi mời gọi, hàm chứa rượu vang đỏ, một chút một chút đem rượu vang đỏ nuốt vào cổ họng, ngón tay nhẹ gõ ở trên bàn, "ngàn thứ đồ ăn."

ngàn thứ đồ ăn, không phải bọn họ này đó phàm nhân có thể ăn đến, đứng xa xa nhìn tốt rồi.

Cố Cảo Đình dựa vào ghế trên, thẳng thắn nhìn cô, lắc lắc ly rượu vang đỏ.

Hoắc Vi Vũ nhìn không ra anh vui buồn.

Mặc dù dáng ngồi nhàn nhã, dáng người anh cao thẳng, lưng thẳng tắp, ra vẻ quân nhân ngạo nghễ, uy nghiêm.

Người phục vụ bắt đầu lên món ăn thứ hai.

canhnấm.

Hoắc Vi Vũ lảng tránh ánh mắt Cố Cảo Đình, cúi đầu, uống một ngụm.

Cô không nghĩ tới canh nấm nóng như vậy, đem canh phun ra, bụm miệng.

https://thuviensach.vn

“ngu như heo.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói, buông ly rượu, đứng dậy, đi vào phòng bếp, từ tủ lạnh cầm mấy cục đá bỏ vào trong chén, mang tới, đặt ở trước mặt cô, ra lệnh: “ngậm một cái.”

Hoắc Vi Vũ đẩy ra chén trong tay anh, “Tôi không có như vậy, anh đi tìm heo thông minh giống tôi đến xem.”

Cố Cảo Đình nắm hai bên mặt cô, không nói lời gì đem một cục đá nhỏ nhét vào trong miệng cô, bá đạo che lại miệng cô, trầm giọng nói: “Heo không có như cô vậy,bướng bỉnh!”

Hoắc Vi Vũ ninh mày trừng anh.

Khối băng ở trong miệng cô, tản ra khí lạnh, cảm giác bị phỏng giảm bớt không ít.

Bất quá, cô ghét cưỡng bách.

Hoắc Vi Vũ mở ra tay anh, đem cục đá nhổ ra.

Cố Cảo Đình gắp hai viên đá đặt ở trong chén cô, nhắc nhở: “Hiện tại có thể uống.”

Hoắc Vi Vũ liếc ngón tay anh thon dài, nhíu mày ghét bỏ nói: “anh có rửa qua tay không?”

“Cái kia cô đều ăn qua, hiện tại ghét bỏ tôi không rửa tay?” Cố Cảo Đình trấn định hỏi.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô đem chén canh cô cùng chén canh anh sớt qua một chút, nói: “Tôi thích uống đặc, không thích uống bỏ thêm khối băng.”

Người phục vụ đem món thứ ba bò bít tết bưng lên.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình ngồi vào vị trí anh, không có phản bác, cũng không có sửa hành vi cô, ưu nhã cắt bò bít tết, thành một miếng nhỏ một miếng nhỏ.

Anh liếc mắt một cái Hoắc Vi Vũ còn không có khéo tay, đem bò bít tết cắt xong đặt ở trước mặt cô, mang chén cô, tiếp tục cắt bò bít tết.

Hoắc Vi Vũ nhìn cắt bò bít tết lớn nhỏ giống nhau, trong lòng có loại cảm giácquái dị.

Cố Cảo Đình trừ bỏ bá đạo bên ngoài, rất thân sĩ.

người này đối với cô đều có thể chiếu cố tinh tế tỉ mỉ, anh thật đúng là làm cô lau mắt mà nhìn.

Hoắc Vi Vũ xiên một khối thịt bò, để vào trong miệng, đôi mắt xinh đẹp thẳng tắp nhìn Cố Cảo Đình.

Nếu sau khi kết hôn có thể vẫn luôn tôn trọng nhau như vậy, cả đời, thoạt nhìn, cũng không có đau khổ như tưởng tượng.

Cố Cảo Đình nhìn về phía cô.

ánh mắt anh đen nhánh như mực, thâm thúy hình như là biển rộng xanh thẫm, lại như là vua chúa, mang theo xâm lược cùng dã tâm.

Hoắc Vi Vũ rũ xuống đôi mắt, nhấp rượu vang đỏ.

“Tôi chuẩn bị ngày mai thả Ngụy Viêm Khang, cô thấy thế nào?” Cố Cảo Đình ung dung hỏi.

Hoắc Vi Vũ ngây ra một lúc.

Cô căn bản liền không biết sự tình Cố Cảo Đình bắt Ngụy Viêm Khang.

“Anh ấy cùng em gái anh tan vỡ sao?” Hoắc Vi Vũ khó hiểu hỏi.

https://thuviensach.vn

Hắn là tan vỡ, Cố Cảo Đình mới có thể đi đối phó Ngụy Viêm Khang, bằng không, này em rể cùng anh vợ, ở chung nhiều xấu hổ.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, vài phần châm chọc, này châm chọc không biết là đối ai.

“Bọn họ hôn lễ sẽ như cũ cử hành.” Cố Cảo Đình lạnh mỏng nói.

“Ách.” Hoắc Vi Vũ dừng một chút, đôi mắt lưu truyền, nhìn về phía Cố Cảo Đình, nhẹ giọng hỏi: “chờ sau khi anh ấy cùng em gái anh kết hôn, có thể tìm cái lý do nữa bắt trở về sao?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Sủng Thê Thành Nghiện

Cố Cảo Đình bất động thanh sắc bưng lên ly rượu vang đỏ, nhấp một ngụm, thâm u ánh mắt nhìn về phía cô, khẩu khí lại nhu vài phần, “cô nói chính là thiệt tình?”

Hoắc Vi Vũ gợi lên tươi cười quyến rũ, trong mắt mỏng lạnh, lóng lánh lãnh quang, “thật như vàng.”

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng, cúi đầu, tiếp tục ưu nhã cắt bò bít tết.

ăn xong bữa cơm, phi cơ cũng đáp xuống Ninh Xuyên.

bên ngoài phi cơ, dừng lại năm xe thiết giáp.

Mười tám binh lính sắp thành ba hàng.

Cố Cảo Đình từ phi cơ ra tới.

Những người này đều đứng thẳng tắp, nghiêm, cúi chào, nghỉ, đợi mệnh.

Cố Cảo Đình ung dung đi xuống phi cơ, như là vương giả, bất biến lãnh khốc.

Hoắc Vi Vũ bị nhiều người như vậy nhìn chăm chú, đi đường đều cảm thấy biến vặn, liếc xéo những binh lính đó.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên nhìn đến bên cạnh tư lệnh có phụ nữ, mang theo ánh mắt tò mò nhìn Hoắc Vi Vũ.

Cố Cảo Đình ninh khởi mày, lãnh khốc ra lệnh: “Không muốn sống, đôi mắt có thể loạn ngó.”

Bọn lính hết thảy cúi đầu, tư thế này, động tác này, thống nhất, không cần khẩu lệnh.

Hoắc Vi Vũ ha ha ha cười.

Cô cho rằng chính mình sợ Cố Cảo Đình, chính là, cùng những binh lính đó so, cô cảm thấy chính mình có cốt khí nhiều hơn, cô sợ một chút xíu, so sánh với bọn họ, trở nên bé nhỏ không đáng kể.

Cô cảm thấy kiêu ngạo.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, lãnh đạm hỏi: “cô cười cái gì, lần trước đã nói với cô, cô coi gió thoảng bên tai đúng không?”

Anh cùng cô nói qua rất nhiều lời, cô quên mất.

“Không được cười.” Cố Cảo Đình cường thế mệnh lệnh.

Hoắc Vi Vũ nghĩ tới, anh không muốn cô đối với binh lính anh cười.“Tôi không cười, cơ mặt rút gân, là cái dạng này.” Hoắc Vi Vũ nghịch ngợm nói, đi qua anh, trước từ trên thang lầu đi xuống.

Trung tá Thượng tiến lên, nhìn thoáng qua Hoắc Vi Vũ, lại nhìn về phía Cố Cảo Đình, bộ dáng muốn nói lại thôi.

Hoắc Vi Vũ đoán chừng cô không nên ở đây lắng nghe.

việc của anh, cô lười nghe.

https://thuviensach.vn

“Tôi đi trước lên xe.” Hoắc Vi Vũ biết điều nói, đầu không có quay lại, một thân một mình ngồi trong một chiếc xe thiết giáp, cầm lấy di động xem tin tức, xem bát quái.

Trung tá Thượng lúc này mới hội báo nói: “Phùng tiểu thư bên cô nhi viện ngày mai tổ chức hoạt động tạ ơn, ngài đi sao?”

Cố Cảo Đình ánh mắt trầm vài phần, đen nhánh như mực, nhìn thoáng qua bên trong xe Hoắc Vi Vũ, nói: “An bài một chút đi, tôi không muốn bất luận kẻ nào biết.”

“đã rõ.” Trung tá Thượng gật đầu nói.

“Tôi hiện tại về quân khu, anh đưa cô ấy trở về, kêu bác sĩ qua xem tay cùng chân cho cô ấy, bảo đảm không vấn đề.” Cố Cảo Đình phân phó nói.

“vâng!”

*

đôi mắt Hoắc Vi Vũ gục xuống nhìn nhóm bác sĩ kiểm tra tay, kiểm tra chân cho cô, không kiên nhẫn nói: “Các người đã nhìn nửa giờ, nhìn đã khỏi chưa?”

“Phu nhân tay bị thương không có trở ngại, chờ sau khi đóng vảy là có thể chạm vào nước, mắt cá chân tuy rằng không có thương tổn đến xương ống chân, nhưng là kiến nghị nằm nhiều trên giường nghỉ ngơi.” Bác sĩ nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía trung tá Thượng, “Bổn cung có thể đi ngủ?”

“Tư lệnh nói cô thời kỳ dưỡng bệnh khó, tốt nhất mời bảo mẫu lại đây hầu hạ phu nhân.” Trung tá Thượngmột mực cung kính nói.

“Không cần, tôi qua hai ngày là có thể khôi phục, tôi kêu bạn tôi tới chiếu cố tôi là được, anh hiện tại mang theo người có thể đi rồi.” Hoắc Vi

https://thuviensach.vn

Vũ hạ lệnh đuổi khách, đứng dậy, đi đến phòng ngủ, đóng kỹ cửa.

Cô mới nằm trên giường, di động vang lên, cô xem là điện của Cố Cảo Đình, có chút bực bội.

Anh rảnh như vậy sao? Bọn họ mới tách ra hơn một giờ mà thôi.

Như thế nào, cùng cô trước kia tưởng tượng không giống nhau?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Tư Lệnh, Anh Cũng Quá Sủng Phụ Nữ Đi

Cô trước kia tưởng chính là, Cố Cảo Đình là quân nhân, thường trực ở quân khu, bận rộn không được, một năm nhiều lắm trở về vài lần.

Anh mỗi lần trở về, cô liền cùng anh thỏa mãn một chút nhu cầu sinh lý lẫn nhau.

Khả năng, sẽ sinh một đứa trẻ.

Cô ngày thường mang đứa trẻ, muốn làm sao thì làm, sinh hoạt tự do, vô câu vô thúc.

Như vậy yên ổn vô sự, tôn trọng nhau như khách,cuộc sống cả đời như vậy đến chết đi.

Chính là, anh như thế nào thường xuyên tìm cô a.

Hoắc Vi Vũ ghé vào trên giường tiếp nghe, không lạnh không nhạt hỏi: “Làm sao vậy?”

“cô mời bạn nào tới trong nhà chiếu cố cô?” Cố Cảo Đình trầm giọng hỏi.

“Không biết, xem có ai rảnh.” Hoắc Vi Vũ nói cho có lệ.

“Vậy không cần phiền toái bạn cô, tôi kêu trung tá Thượng tìm dì cách vách chiếu cố cô hai ngày, cô có yêu cầu gì có thể nói cùng dì cách vách.”

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình lạnh giọng nói.

Hoắc Vi Vũ: "……"

Cô rất phiền dì cách vách kia, thích hỏi tới hỏi lui, lời nói còn đặc biệt nhiều, giống như là cái loa công suất lớn, dì kia mà biết sự tình, toàn tiểu khu đều có thể biết.

Hoắc Vi Vũ không vui, thở dài một hơi, hỏi: "lúc anh làm những việc này, có thể hay không hỏi trước ý tôi?"

"Không cần, cô chỉ cần biết kết quả là được." Cố Cảo Đình trực tiếp từ chối nói.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, bực tức, "Cố tiên sinh thân ái, Cố tư lệnh, tôi không phải con gái anh, dù tính tôi là con gái anh, tôi hiện tại cũng đã thành niên, tôi có năng lực hành vi, cũng có quyền lợi lựa chọn, tôi biết rõ chính mình muốn cái gì, hắn là làm như thế nào!"

"Biết làm như thế nào, liền sẽ không cố ý đem chính mình đả thương! Tôi hiện tại có việc, không nghĩ cãi nhau với cô." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

"Ai muốn cùng anh cãi nhau! Anh đi làm chuyện tốt của anh, chuyện của tôi, anh có thể hay không không cần thay tôi quyết định, anh chỉ là chồng tôi, không phải thượng đế của tôi!" Hoắc Vi Vũ quát, trực tiếp cúp điện thoại, phát tiết đem điện thoại nện ở trên giường.

tiếng chuông di động lại vang lên.

Hoắc Vi Vũ nhặt lên tới, xem là Cố Cảo Đình, nghĩ đều không có nghĩ, trực tiếp cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

Thực mau, Cố Cảo Đình gởi lại một cái tin nhắn.“nội một phút đồng hồ, trả lời điện thoại tôi, cô có lẽ còn có quyền lựa chọn, nếu không, không bàn nữa.”

Anh lời là bá đạo.

Liền tính không có chính tai nghe được, cô cũng có thể cảm giác được anh ngữ khí cuồng ngạo cùng tự phụ.

Hoắc Vi Vũ nắm tay nắm gắt gao, cắn răng, khí muốn nổ mạnh, gọi điện thoại qua, nói thẳng: “Tôi không cần người tới chiếu cố tôi, tôi không có việc gì, bác sĩ anh có thể chứng minh, tôi chỉ muốn an tĩnh một mình, có thể chứ?”

Cố Cảo Đình bên kia trầm mặc.

Hoắc Vi Vũ làm tốt phản kháng, trong đầu ấp ủ rất nhiều lời mắng chửi người.

“được, đã biết, nghỉ ngơi đi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

Cố Cảo Đình dễ như trở bàn tay đáp ứng yêu cầu của cô?

Cô trong đầu còn có một đống lời mắng người chưa có nói ra đâu.

“Tôi bên này đang mở cuộc họp, trước cúp.” Cố Cảo Đình nói, cúp điện thoại.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Anh lúc mở cuộc họp cùng cô nói chuyện điện thoại!!!

Những người đó chẳng phải đều nghe được cô sư tử Hà Đông hống?!!!

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ phát điên, đem đầu tóc cào thành lộn xộn, ngã trên giường nằm ngay đơ.

Di động lại vang lên.

Hoắc Vi Vũ tưởng Cố Cảo Đình, bắt lại, hướng tới bên kia di động quát: "này, anh lại có chuyện gì!"

Yến Tử hoảng sợ, khóc lóc nói: "Vi Vũ tỷ, mau tới nhà em cứu em, đã xảy ra chuyện, về chị."

Hoắc Vi Vũ từ trên giường ngồi dậy, nhíu mày nói: "Xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Thiếu Tá, Người Phụ Nữ Của Ngài Quá Uy Vũ!

"Chị mau đến nhà em đi, đến đây em nói cho chị nghe." Yến tử vội vàng nói.

"Có liên quan tới tôi?" Hoắc Vi Vũ nghi hoặc nói.

Đầu bên kia, Yến tử đã cúp máy.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ không rõ, từ trên giường ngồi dậy.

Xem ra hôm nay lại không thể nghỉ ngơi rồi.

Cô lái xe đi tới nhà Yến tử, gõ cửa.

Có người vạm vỡ mở cửa.

Hoắc Vi Vũ nhìn Yến tử bị trói nằm trên mặt đất, khóe mắt cùng khóe miệng đều là vết tím bầm.

" Chị Vi Vũ, cứu em với." Yến tử hô lên.

"Cô là tới trả tiền thay cô ta đúng không?" Trong đó có một người vạm vỡ hung tợn hỏi.

"Trả tiền gì?" Hoắc Vi Vũ lạnh giọng hỏi, liếc nhìn mặt của ba người đàn ông.

https://thuviensach.vn

"Chị em của cô thiếu đại ca của tôi 20 vạn, bây giờ thì mau trả tiền cho tôi, nếu không trả tôi sẽ chặt đứt một bàn tay của chị em cô." Người vạm vỡ tàn nhẫn nói.

Hoắc Vi Vũ liếc mắt nhìn về phía Yến tử.

"Chị Vi Vũ, lần đó chị và em cùng đi yến hội bờ biển, kỳ thật không phải dùng thẻ của bạn anh em, mà là em mượn mua ở chỗ cho vay nặng lãi, chị cũng đi, cho nên, có thể hay không trước thay ta hoàn thượng, không muốn cáo tố ta ca, chờ ta kiếm tiền, trả lại cho ngươi." Yến tử khóc sướt mướt nói.

"Một tấm thẻ cô mua 20 vạn, đầu óc cô bị vô nước rồi hả?" Hoắc Vi Vũ tỏ vẻ rất khiếp sợ.

Yến tử chột dạ, chớp mắt, cúi đầu không nói lời nào.

"Cô dừng nghe cô ta nói bậy, cô ta đến chỗ chúng tôi đánh bạc, thua 50 vạn, mượn lão đại của tôi 15 vạn, bây giờ đến kỳ hạn một tháng, phải trả 20 vạn, cô ta ngay cả tiền lãi cũng không trả nổi." Người vạm vỡ châm chọc nói.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, "Đánh bạc? Đầu cô thật sự bị vô nước rồi."

"Chị Vi Vũ, chị giúp em đi, bây giờ trên người em một phân tiền cũng không có, nếu chị không giúp em, em chỉ có thể ra ngoài bán thân, trước đó em còn mượn chứng minh thư đưa cho chị, trả lại cho ngươi mua sách, đúng không?" Yến tử khẩn cầu quỳ trên mặt đất nói.

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nhìn Thường Yến quỳ trên mặt đất, cắn răng, liếc nhìn về phía người vạm vỡ, "Giấy nợ của cô ta đâu, viết tài khoản lên giấy nọ, tôi chuyển khoản cho mấy người."

https://thuviensach.vn

"A, thật đúng là người giàu có." Người vạm vỡ có vẻ mặt hung ác cười nói.

"Ít nói nhảm, lấy giấy nọ ra đi." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, lấy điện thoại ra, mở ra ngân hàng trên mạng.

Người vạm vỡ viết số tài khoản trên giấy nợ, đưa cho Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ chuyển tiền qua.

Lập tức cô nhận được tin nhắn của 95588.

Hoắc Vi Vũ nhìn lướt qua tin nhắn, chi 20 vạn, cũng còn lại 3680 đồng.

Ánh mắt của cô tối tăm.

20 vạn là tiền để dành duy nhất của cô, hàng tháng cô còn cho vay 3500 đồng, bây giờ lại không có việc làm.

Không thể vay tiền mấy người bạn, miễn cho bọn họ lo lắng tình trạng của cô.

Xem ra, phải đi tìm việc rồi.

"Nhận được rồi." Người vạm vỡ bì ổi nói với Thường Yến: "Hoan nghênh ại đến chơi."

"Cút." Hoắc Vi Vũ sắc bén nhìn người vạm vỡ, chỉ vào Thường Yến quỳ trên mặt đất nói: "Nếu như mấy người còn cho người con gái này đánh bạc, tôi đảm bảo nơi tiếp theo chờ mấy người là ngục giam."

"Dựa vào cô." Người vạm vỡ châm chọc nói, kiêu ngạo bước đi.

Hoắc Vi Vũ cởi bỏ dây thừng cột trên người Yến tử.

https://thuviensach.vn

"Cảm ơn chị, chị Vi Vũ, em biết chị Vi Vũ tỷ là người nghĩa khí nhất." Thường Yến nịnh nọt nói.

Hoắc Vi Vũ lạnh lẽo nhìn cô ta, "Không biết đánh bạc là động không đáy sao? Nếu cô đánh bạc một lần nữa, tôi sẽ không giúp cô."

"Không đánh, không đánh, khẳng định không đánh, chị Vi Vũ em mời chị đi ăn cơm, khách sạn Kim Lăng nhé." Thường Yến lấy lòng cười nói.

Hoắc Vi Vũ để giấy nợ lên bàn, "Có tiền để dành đi."

*

Cô trở về lên mạng, phát hiện một chuyện...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Người Phụ Nữ Của Thiếu Tá Dễ Khi Dễ Lắm Sao?

Trước đó cô từ chức là gửi bưu kiện qua cho bộ phận nhân sự, chính là cô mở hòm thư chuẩn bị gửi sơ yếu lý lịch đi ra ngoài, phát hiện đơn từ chức của cô không có phê duyệt, ý nói, hồ sơ của cô vẫn còn ở Cố thị.

Hoắc Vi Vũ tìm số điện thoại của quản lý bộ phận nhân sự trước kia, gọi điện thoại qua, "Xin chào, quản lý Vương, tôi là Hoắc Vi Vũ, đơn từ chức của tôi còn chưa được phê duyệt sao?"

"Uh`m, bây giờ đơn từ chức của cô còn ở chỗ của phó tổng giám đốc Cố, cô ấy không có đưa cho tôi." Quản lý Vương nói.

"Tôi biết rồi, cám ơn." Hoắc Vi Vũ cúp máy, gọi cho Cố Kiều Tuyết.

Cố Kiều Tuyết không có nghe máy.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày suy nghĩ.

Cô nhất định phải từ chức, như vậy mới có thể đi tìm công việc mới, bây giờ cô cần kiếm tiền.

Hoắc Vi Vũ lấy túi xách, đi Cố thị.

Cô mới đến cửa tập đoàn Cố thị, đã bị bảo vệ ngăn lại.

"Nơi này cần hẹn trước mới được đi vào, cô tìm ai?" Bảo vệ nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

"Mắt của anh bị chó ăn hả, tôi là Hoắc Vi Vũ, quản lý Phong Đầu." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, đẩy bảo vệ ra.

Bảo an lo lắng bước lên ngăn cản Hoắc Vi Vũ, "Tôi không biết ai là Hoắc Vi Vũ, cô không được phép đi vào."

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, cầm lấy điện thoại, chụp hình bảo vệ lại, lạnh giọng nói: "Tôi là quản lý Phong Đầu, Hoắc Vi Vũ, làm bảo vệ của Cố thị, anh không biết tôi, tôi cảm thấy anh không làm tròn trách nhiệm, anh có thể không thùa nhận, nhưng là tôi có thể đăng ở trên mạng để cho những người ở trên mạng phân xử, là anh không làm tròn trách nhiệm, hay là Cố thị quản lý có vấn đề."

Bảo vệ cảm thấy có khả năng gặp phải chuyện lớn, Hoắc Vi Vũ không dễ chọc, thái độ của anh mềm mại hơn một chút, thấp giọng nói: "Phó tổng giám đốc Cố để cho tôi ở dưới lầu ngăn cô lại, xin không cần khó xử những người bảo vệ như chúng tôi, cho cô đi lên, cô ấy sẽ đuổi việc tôi."

Hoắc Vi Vũ cất điện thoại, lạnh lùng nhìn về phía bảo vệ, "Trà ngon, bánh ngọt, lấy đến cho tôi, tôi đợi cô ta."

"Cảm ơn quản lí Hoắc." Bảo vệ cảm ơn nói.

Hoắc Vi Vũ cũng không muốn khó xử bảo vệ, ngồi ở khu nghỉ ngơi.

Bảo vệ lập tức bưng nước trà tới, đứng ở bên cạnh Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ suy nghĩ một chút.

Cô ở chỗ này chờ, cũng không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào, Cố Kiều Tuyết có thể từ cửa sau đi ra.

Cố Kiều Tuyết rõ ràng muốn làm khó cô.

https://thuviensach.vn

"Không phiền để tôi đi tolel một chút chứ?" Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nhìn về phía bảo vệ.

"Được." Bảo an nói.

Hoắc Vi Vũ đứng dậy.

Bảo vệ sợ nàng đi đến thang máy, đi theo ở phía sau cô.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật, có chút châm chọc đi vào toilet, tìm còi báo động.

Cô lấy từ trong phòng rửa tay ra một miếng giấy, quấn thành một cuộn dài, đốt lên, để gần còi báo động.

"Tích, tích, tích."

Còi báo động vang lên tiếng kêu chói tai.

Còi báo động ở đây được nối song song với nhau, một chỗ kêu thì toàn bộ nơi đặt còi báo động cũng sẽ kêu.

Hoắc Vi Vũ ném giấy vào trong bồn cầu, xối nước đi, không nhanh không chậm từ trong phòng rửa tay đi ra ngoài.

Bảo vệ lo lắng hết nhìn đông tới nhìn tây, nhíu mày, "Không biết chỗ nào bị cháy nữa?"

"Vậy tôi đi trước." Hoắc Vi Vũ vui vẻ nói, đi về phía cửa, ngồi ở trên xe mình, đeo kính mát màu đen, yên lặng nhìn cửa lớn tập đoàn Cố thị.

Một đám người từ bên trong chạy ra, trong đó bao gồm vẻ mặt hoảng hốt của Cố Kiều Tuyết.

Cô lái xe đến bãi đậu xe.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lộ ra nụ cười, đẩy mở cửa xe, từ trên xe bước xuống, lười biếng dựa vào cửa xe, liếc xéo nhìn về phía Cố Kiều Tuyết nói: "Phó tổng giám đốc, khi nào thì phê duyệt đơn từ chức của tôi hả?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Cô Dám Đánh Tôi, Tôi Sẽ Trả Lại Cô Gấp Đôi

Cố Kiều Tuyết đắc ý nở nụ cười lạnh lùng.

"Bây giờ cô biết tới cầu xin tôi rồi à, cô rời khỏi đơn vị công tác, tôi nói cho cô biết, tôi không ký, tôi xem cô tìm việc thế nào."

"A." Hoắc Vi Vũ khẽ cười một tiếng, "Nếu cô không duyệt, nhớ rõ đúng hạn trả tiền lương cho tôi, đến khi kết thúc hợp đồng mới thôi, tôi sẽ không đi làm."

"Cô nhất định phải đi làm." Cố Kiều Tuyết hung tợn ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, nhẹ nhàng nói: "Nếu cô cảm thấy thái độ làm việc của tôi không tốt, có thể đuổi việc tôi mà."

Cố Kiều Tuyết tức giận đến nghiến răng, chửi ầm lên nói: "Hoắc Vi Vũ, cô thật không biết xấu hổ, câu tam đáp tứ, lòng dạ rắn rết, bất cần đời, cô nghĩ cô vẫn là đại tiểu thư Hoắc gia sao, cô đã sớm bị Hoắc gia đuổi ra ngoài."

Trong mắt Hoắc Vi Vũ lóe lên chút đau thương.

Khóe miệng cô nở nụ cười lẳng lơ, vẻ mặt càng lạnh lùng, "Tôi quên nói cho cô biết, anh cô đã mua cho tôi một chiếc máy bay, giá trị 26 triệu."

"Cái gì?" Cố Kiều Tuyết khiếp sợ, vẻ mặt xanh mét, không dám tin gắt giọng hỏi: "Anh tôi mua cho cô một chiếc máy bay 26 triệu?"

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ giơ lên nụ cười ngọt ngào xinh đẹp, "Cảm ơn cô đã cướp đi bạn trai trước của tôi, nếu không tôi còn không biết thì ra có một người đàn ông so với Ngụy Ngạn Khang còn tốt hơn nhiều."

Cố Kiều Tuyết tức giận tát vào mặt Hoắc Vi Vũ một cái, quát: "Cô nhả tiền ra cho tôi, đó là tiền của Cố gia."

Hoắc Vi Vũ trở tay tát lên mặt Cố Kiều Tuyết, giọng lạnh lùng nói: "Mặt của Hoắc Vi Vũ tôi không phải cô muốn đánh là đánh."

"Đánh mặt cô chỉ làm bẩn tay con bé." Giọng nói của Thái Nhã vang lên.

Bà kiêu ngạo tiêu sái đi đến trước mặt Hoắc Vi Vũ, nghiêm túc nói:

"Con gái của tôi rất đúng, Tài sản nhà họ Cố còn không có tư cách lấy! Tôi khuyên cô nên lập tức rời khỏi đây, đừng gả vào Cố gia khiến cho người cảm thấy chán ghét."

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nhìn Thái Nhã.

Bọn họ muốn cô rời đi, cô càng không đi.

"Ngại quá, Cố Cảo Đình đã tặng cho tôi rồi. Mấy người cũng hiểu tặng là gì đi! Cũng đã tặng tôi, tôi có quyền sỡ hữu chiếc máy bay đó. Cho dù không có kết hôn với Cố Cảo Đình, máy bay này cũng là của tôi, là tài sản trước khi kết hôn của tôi." Hoắc Vi Vũ rõ ràng nói.

"Cô thật sự vô liêm sỉ!" Bàn tay của Thải Nhã đánh về phía mặt của Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cầm cổ tay Thái nhã, "Vậy thì đừng có đụng chạm đến tôi. Nhắm mắt làm ngơ đối với ai cũng tốt, nếu không tôi sẽ cho mấy thấy rõ, cái gì mới thật sự là vô liêm sỉ."

https://thuviensach.vn

"Hoắc Vi Vũ." Cố Kiều Tuyết hô một tiếng, cầm điện thoại chụp một tấm hình. Ác độc nói: "Cô dám đánh mẹ tôi, tôi sẽ đi nói cho anh tôi biết."

"Đúng, Tiểu Tuyết, nói cho con anh biết, người phụ nữ này không tôn trọng trưởng bối, kiêu ngạo vô lễ, tôi không hy vọng có người con dâu như vậy, loại người đồ bỏ đi này tuyệt đối không thể vào bước vào cửa Cố gia của chúng ta, kiểu người như vậy, không có tố chất và hàm dưỡng." Thái Nhã châm chọc nói.

Hoắc Vi Vũ không muốn nói chuyện với bọn họ, mở cửa xe.

Cố Kiều Tuyết đắc ý nói: "Mẹ, con đã gửi cho anh hai rồi. Mẹ không cần chấp nhất với cô ta, cô ta chỉ là đồ bỏ đi không ai muốn, bây giờ mặt dày mày dạn muốn bay đến cành làm phượng hoàng."

"Vậy ý của cô là anh cô đang nhặt rác?" Hoắc Vi Vũ không yếu thế mắng trả lại.

Thái Nhã tức giận, nhân lúc Hoắc Vi Vũ không chú ý, quăng một cái tát vào mặt cô, nói: "Cô nói chuyện như vậy hả?"

Hoắc Vi Vũ trở tay đánh cho Cố Kiều Tuyết hai bàn tay, "Tôi nói chuyện vậy thì sao, không cần bà tới dạy tôi, nhưng là, từ giờ trở đi, bà đánh tôi một cái tát, tôi sẽ trả lại cho con bà gấp đôi, bà đánh tôi hai cái, tôi liền đánh con gái bà bốn. Bà không tin thì thử xem!"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Không Chạy Được!

“Hoắc Vi Vũ, cô khi dễ tôi! Tôi muốn giết cô.” Cố Kiều Tuyết nói xong liền xông lên, lôi kéo tóc của Hoắc Vi Vũ.

Thái Nhã nhân cơ hội cầm túi điên cuồng đánh Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ chỉ cảm thấy da đầu, trên mặt, trên cánh tay, trên lưng đau nhức.

Hai tay không thể địch lại bốn tay, cộng thêm móng tay cô bị Cố Cảo Đình cắt trụi, cô bị đánh không còn đường lui.

Cô hận cả nhà anh ta!!!!

“Dừng tay.” Không biết qua bao lâu âm thanh hùng hậu của Cố Cảo Đình vang lên.

Anh ta mang theo hơn hai trăm tên lính, làm xung quanh ba trăm mét vuông chật ních đến con kiến cũng không thể lọt vào.

Quần chúng đều bị khống chế.

Tràng diện lớn mạnh, thình lình xảy ra.

Tất cả mọi người dừng lại.

Cố Kiều Tuyết đang nắm tóc Hoắc Vi Vũ, lập tức buông ra.

https://thuviensach.vn

Thái Nhã đập nát túi, đứng sang bên, ưu nhã kiêu ngạo, ung dung như quý phu nhân, không chút nhìn ra, vừa rồi bà hành động như người đàn bà đanh đá.

Mà trên má của Hoắc Vi Vũ không biết bị ai cào nát, bảy vệt máu, mặt vừa đỏ vừa sưng.

Ánh mắt cô sắc bén trừng Cố Cảo Đình, không chút nào che giấu căm hận cùng phẫn nộ.

Cố Cảo Đình căng thẳng, lạnh lẽo tiêu sái, như con sư tử nổi giận, ra lệnh:

“Phong tỏa hiện trường, tịch thu hết điện thoại đi động của mọi người, nếu như phát hiện ra ai ghi hình, chỉ cần là nhân viên Cố thị, đều đuổi ra hết.”

Thái Nhã ý thức được mình không có chừng mực, may mắn bãi đổ xe của Cố thị không mở cho người ngoài, bốn phía là tường, nếu không, hành động vừa rồi của bà, chắc chắn sẽ bị người ta chê cười.

“Cảo Đình, con nhìn xem, em gái con bị Hoắc Vi Vũ đánh đến mặt sưng đỏ.” Thái Nhã tố cáo.

Hoắc Vi Vũ không sợ chết kiêu ngạo đứng đấy.

Cả nhà bọn họ một lòng.

Cô chống lại, tranh luận, sửa chữa, ngược lại khiến cho mình lộ ra hèn mọn cùng buồn cười.

Cố Cảo Đình đi đến trước mặt Hoắc Vi Vũ, nắm cằm cô, nhìn mặt Hoắc Vi Vũ có bảy vết máu, lông mày nhíu lại, nghiêm nghị nói:

“Ai cào.”

https://thuviensach.vn

“Em cào, anh, cô ta cùng cào lại em rồi.” Cố Kiều Tuyết ủy khuất nói.

Chỉ là Hoắc Vi Vũ không có móng tay, cho nên, cơ bản không thể cào rách da mặt Cố Kiều Tuyết được.

“Cảo Đình, là Hoắc Vi Vũ sai, tận mắt mẹ thấy Hoắc Vi Vũ khi dễ Kiều Tuyết.” Thái Nhã nói đỡ cho Cố Kiều Tuyết.

Ánh mắt sắc bén của Cố Cảo Đình đảo qua.

“Rốt cuộc là ai sai, bãi đổ xe có máy ghi hình, tôi sẽ tự phán đoán, không cần bà bao che khuyết điểm. Tất cả đi theo tôi đến phòng bảo an.” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói ra.

Anh quay người, toàn thân lãnh liệt, lạnh lùng đi đến phòng bảo an.

Trong văn phòng.

Cố Cảo Đình ngồi trên ghế xoay, ngón tay di chuyển con chuột, đôi mắt như chim ưng nheo lại, không nói ra lời nào, liền cảm giác toàn thân anh toát ra khí tức mãnh liệt.

Cố Kiều Tuyết và Thái Nhã hai mắt nhìn nhau, im lặng cúi đầu.

Hoắc Vi Vũ khoanh tay trước ngực, tựa vào tường, hờ hững nhìn màn ảnh.

Cố Cảo Đình quay người, không giận mà uy, ánh mắt lạnh lùng nhìn Thái Nhã, chất vấn:

“Đây chính là như bà nói Hoắc Vi Vũ ức hiếp Cố Kiều Tuyết sao? Là ai động thủ trước? Là ai gây chuyện trước?”

Cố Kiều Tuyết thấy Cố Cảo Đình như chửi xéo cô, không bình tĩnh giậm chân, ủy khuất nói:

https://thuviensach.vn

“Anh, anh thật cho Hoắc Vi Vũ một chiếc phi cơ sao?”

“Tôi đưa cho cô ấy phi cơ cần cô cho phép sao?” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

“Cảo Đình, chuyện này con thật không đúng, các con còn chưa kết hôn, sao có thể tặng lễ vật đắt đỏ như vậy.” Thái Nhã cũng không hài lòng nói.

Cố Cảo Đình đứng lên, nhiệt độ trong phòng như giảm xuống mấy phần.

“Bà cảm thấy cô ấy chạy được sao?” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Vậy Thì Cả Đời Cũng Không Muốn Gặp

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng.

Cô biết, Cố Cảo Đình đưa phi cơ cho cô, thoạt nhìn như là của cô, nhưng thật ra vẫn là vật sỡ hữu của hắn.

Anh ta còn gian hơn so với thương nhân!

Cố Cảo Đình sắc bén nhìn Hoắc Vi Vũ.

Trên mặt cô là nụ cười giễu cợt, làm anh thấy không thoải mái.

“Tôi đưa cho cô phi cơ không phải để cho cô khoe khoang, cũng không phải làm công cụ cho cô khiêu khích người nhà tôi, làm người phải khiêm tốn, tỏ ra yếu thế trong trường hợp thích hợp, mới không bị người ta công kích, Hoắc Vi Vũ, cô hiểu chưa?” Cố Cảo Đình nhắc nhở.

“Vậy xin anh, thu lại phi cơ đi.” Hoắc Vi Vũ lười biếng nói ra.

“Cảo Đình, con nhìn xem cô ta có thái độ gì, con đưa núi vàng núi bạc cho người ta, người ta cũng không cảm kích con.” Thái Nhã gió chiều nào theo chiều ấy nói.

Cố Cảo Đình nhíu mày, quét qua toàn trường, nghiêm nghị nói:

“Từ nay về sau, tôi không muốn thấy các người xung đột với nhau, nếu không, bất kể là ai, đều cút ra Cố thị cho tôi.”

https://thuviensach.vn

“Anh.” Cố Kiều Tuyết đỏ mắt hô một tiếng.

Ánh mắt Cố Cảo Đình sâu thẳm nhìn Hoắc Vi Vũ, trầm giọng nói:

“Cô cũng thế, tôi hi vọng cô nhớ kỹ, làm cô sống không bằng chết dễ như trở bàn tay! Thận trọng từ lời nói đến việc làm, xem xét thời thế, học được thỏa hiệp và cầu xin tha thứ, mới có thể sinh tồn, không ngừng trêu chọc người nhà tôi, không tốt cho cô đâu.”

Hoắc Vi Vũ cười, trên mặt bị thương làm cô thấy đau, nhưng lại xinh đẹp mị hoặc như yêu tinh, máu trên mặt càng làm cô xinh đẹp hơn, lạnh lùng hơn.

Đây chính là trạng thái sinh tồn của cô.

Cho dù cô không làm, cho dù cô bị ức hiếp, nhưng sẽ không ai bênh vực cho cô, càng không ai cho cô công bằng.

Bị thương, cũng chẳng ai quan tâm, xong lại tiếp nhận lời cảnh cáo.

“Các người, tôi tình nguyện cả đời cũng không muốn gặp.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, kéo cửa, đi ra ngoài.

Trong lòng Cố Cảo Đình căng thẳng, giống như bị một lưỡi đao bén nhọn đâm trúng, từng chút từng chút, cảm giác đau đớn truyền đến.

“Cảo Đình, con xem cô ta có thái độ gì kìa.” Thái Nhã trừng mắt tức giận nói.

“Thái độ gì!” Anh không vui quét mắt nhìn Thái Nhã, nhắc nhở:

“Nhớ cho kỹ, bà là trưởng bối, là tổng giám đốc của Cố thị, nếu như một chút phong thái của người làm trưởng bối cũng không có, tôi không cảm thấy bà không có chút tố chất làm giám đốc Cố thị.”

https://thuviensach.vn

“Anh, sao lại nói chuyện với mẹ như thế, em và mẹ là người thân của anh nha, anh vì Hoắc Vi Vũ nên chửi hai mẹ con em.” Cố Kiều Tuyết không bình tĩnh khóc lóc nói.

“Phê duyệt đơn từ chức cho cô ấy.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Nước mắt của Cố Kiều Tuyết rơi càng nhiều: “ Anh, anh thay đổi rồi.”

“Đó là tôi muốn giáo dục lại cô, gọi người bắt cóc, hành hung cưỡng gian, kế tiếp có phải định phóng hỏa giết người hay không?” Cố Cảo Đình nghiêm khắc nói.

Cố Kiều Tuyết tự biết đuối lý, liền im lặng.

Cố Cảo Đình nhanh chân đi đến cửa.

Thượng trung tá đồng tình nhìn Cố tư lệnh.

Buổi chiều Tư lệnh còn có một cuộc hội nghị quan trọng, vội vàng chạy tới.

Một bên là mẹ ruột và em gái, một bên là phụ nữ của mình, muốn hai bên hài hòa, thật không dễ dàng.

Quan thanh liêm khó khăn chuyện nhà nha.

Vừa ra khỏi Cố thị, Cố Cảo Đình nhìn Thượng trung tá, thâm trầm hỏi:

“Đã phái người theo cô ấy chưa?”

Thượng trung tá hiểu ý của Cố Cảo Đình, báo cáo:

“Đã giám sát kỹ càng.”

“Qua bác sĩ Nhan lấy thuốc tốt nhất, cô ấy yêu xinh đẹp, muốn trên mặt không có sẹo.” Cố Cảo Đình trầm giọng ra lệnh.

https://thuviensach.vn

“Vâng.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Sống Còn Không Bằng Chết!

Hoắc Vi Vũ uống say, nằm sấp trên quầy bar, mông lung nhìn ly rượu đỏ trong tay.

Cuộc sống như nào, mình đều không được lựa chọn sao?

Hoắc Vi Vũ ngửa mặt, uống cạn ly rượu trong tay, tiếp tục rót cho mình một ly.

Lâm Thừa Ân tới quán bar, nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, vội chạy tới giựt chai rượu trong tay cô:

“Tiểu ngũ, đừng uống nữa.”

Hoắc Vi Vũ say mèm mắt lờ đờ nhìn người đàn ông còn đẹp hơn gấp trăm lần phụ nữ đứng trước mặt mình, nói ngọng:

“Thừa Ân, sao anh lại đến đây?”

Cô muốn đoạt lại chai rượu trong tay Thừa Ân.

Lâm Thừa Ân giơ chai lên cao, nhìn thấy vết thương trên mặt Hoắc Vi Vũ, nhíu mày, sờ lên mặt cô, đau lòng nói:

“Mặt bị sao vậy? Là ai khi dễ em!”

https://thuviensach.vn

“A, không sao, vết thương nhỏ thôi.” Hoắc Vi Vũ cướp được chai rượu, rót một ly.

Lâm Thừa Ân tiếp tục đoạt lại chai rượu, giấu ở sau lưng:

“Đừng giả bộ ngớ ngẩn, em yêu nhất gương mặt đẹp, rốt cuộc là ai làm mặt em thành như vậy.”

“Em cũng sắp thành phụ nữ có chồng, đẹp làm gì, cũng không kiếm được cơm, em dựa vào tài năng của em.” Hoắc Vi Vũ hoạt bát nói.

“Là thiên kim tiểu thư Cố gia phải không?” Lâm Thừa Ân suy đoán.

“Chỉ có một người? Làm sao là đối thủ của em!”

“Thêm một lão yêu bà Cố gia!!!” Lâm Thừa Ân phẫn nộ nói.

Hoắc Vi Vũ xoay người, cướp chai rượu, lung lay, cười nói:

“Chính xác.”

Không biết cô nói cho chính cô hay là nói với Lâm Thừa Ân.

“Em còn muốn nhịn tới khi nào, em đã không hạnh phúc, gả cho Cố Cảo Đình càng không hạnh phúc, người nhà bọn hắn sẽ ức hiếp em chết, bây giờ, đi tìm nhị ca với anh, tìm đại ca nữa, bọn họ sẽ giúp em.” Lâm Thừa Ân xúc động nói.

Anh ta nắm chặt tay Hoắc Vi Vũ kéo cô ra ngoài.

“Thừa Ân, Thừa Ân.” Hoắc Vi Vũ hô.

Lâm Thừa Ân không nghe.

Hoắc Vi Vũ dùng sức hất tay Lâm Thừa Ân ra.

https://thuviensach.vn

Tính tình Lâm Thừa Ân ôn nhuận dịu dàng, liền có chút nổi nóng, cả giận nói:

“Tiểu ngũ, chúng ta là bạn bè, anh không muốn một mình em gánh chịu!”

Hoắc Vi Vũ thu hồi nụ cười ngụy trang, ngưng trọng nói:

“Đừng nói cho đại ca và nhị ca biết.”

“Em có xem chúng ta là bạn bè hay không!” Lâm Thừa Ân quát.

“Chính vì xem các anh là bạn bè, xem là người quan trọng nhất, cho nên, mới không cho các anh biết.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

“Đại ca và nhị ca có thể giúp em.” Lâm Thừa Ân chắc chắn nói.

“Giúp thế nào? Cố Cảo Đình là Tư lệnh, ngồi trên cao, quyền bá một phương, ngay cả tổng thống cũng nể anh ta mấy phần.”

“Lúc trước ông nội của anh ta là phó chủ tịch ủy viên quân sự, đào tạo vô số thế lực cường đại, hiện tại lấy anh ta làm chủ sai đâu đánh đó. Anh ta chỉ cần liên thủ với Mai tướng quân, đại ca liền bị ăn tươi nuốt sống đến không còn một mẩu xương, huống chi là nhị ca. Nhị ca chỉ là thương nhân, cho dù giàu sang phú quý cũng không đấu lại quan viên! Em thật không muốn dính dáng đến. Cha mẹ đều chết rồi, người đàn ông yêu thương em nhất không còn sống nữa, mỗi ngày em sống còn không bằng chết, nhưng quan trọng là, các anh phải bình an.”

Lần đầu tiên Hoắc Vi Vũ nói nỗi khổ trong lòng ra, rất đau!

Cô ngửa mặt, cầm chai rượu rót vào miệng.

Lâm Thừa Ân trầm mặt, nhìn Hoắc Vi Vũ thống khổ.

https://thuviensach.vn

Cô uống say, đầu choáng váng, rất nhanh liền té xỉu.

Lâm Thừa Ân chỉ có thể tiến lên, ôm Hoắc Vi Vũ.

Một chiếc xe màu đen hung hăng hướng Lâm Thừa Ân đâm tới, né qua, đụng phải gốc cây.

Lâm Thừa Ân bị hù dọa, chửi ầm lên:

“Không có mắt sao?”

Cố Cảo Đình bước xuống xe, dùng sức đóng sầm cửa xe lại.

Toàn thân anh đóng băng như muốn nuốt hết mọi thứ, ánh mắt sắc bén như dao như muốn róc thịt của Lâm Thừa Ân ra.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Người Anh Ôm Chính Là Phụ Nữ Của Tôi

“Là anh?” Lâm Thừa Ân nhận ra Cố Cảo Đình, phòng bị nắm chặt nắm tay.

“người anh ôm chính là phụ nữ của tôi.” Cố Cảo Đình âm thanh lạnh lùng nói, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Cô ngủ rồi, mặt đỏ bừng bừng, giống như là quả táo.

Cô như vậy, người khác đối với cô thế nào, cô cũng không biết, càng không phản kháng được.

Cố Cảo Đình ánh mắt ám trầm vài phần.

“Tiểu Ngũ không phải phụ nữcủa bất luận kẻ nào, cô chỉ thuộc về chính cô!” Lâm Thừa Ân tức giận nói.

Cố Cảo Đình sa sầm khuôn mặt tuấn tú tiến lên, muốn cướp Hoắc Vi Vũ ôm về.

Lâm Thừa Ân tránh ra.

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua ánh mắt nghiêm khắc, một đấm hướng tới Lâm Thừa Ân đánh đi lên.

Lâm Thừa Ân bị đau, tư lệnh sức lực mạnh dữ dội, anh lui về phía sau vài bước, không có ôm lấy Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hướng tới trên mặt đất ngã xuống, Cố Cảo Đình đúng lúc ôm eo cô, đem cô kéo đến bên người.

Hoắc Vi Vũ ngủ so với thời điểm tỉnh ngoan ngoãn rất nhiều, nhu thuận dựa vào trong lòng ngực anh.

Nghe trên người cô dày đặc mùi rượu, Cố Cảo Đình nhăn mày.

Lâm Thừa Ân đối Cố Cảo Đình một bụng tức giận, chính không có nơi thoát ra, hướng Cố Cảo Đình tiến lên, phất tay chính là một đấm.

Cố Cảo Đình dễ như trở bàn tay dùng cánh tay đánh rớt, đấm trở lại, tốc độ nhanh đến Lâm Thừa Ân không kịp thấy.

Anh cảm thấy chính mình bị Cố Cảo Đình đánh không chỉ một đấm.

Toàn thân trên dưới đều đau, đặc biệt là bụng, chỉ có thể cong người.

“Không biết tự lượng sức mình.” Cố Cảo Đình lạnh nhạt nói, bế Hoắc Vi Vũ lên, hướng đi đến xe.

Lâm Thừa Ân còn muốn ngăn cản, đám người trung tá Thượng chạy tới.

Tư lệnh nghe được Hoắc Vi Vũ cùng một trai đẹp ở bên nhau, anh mở ra xe liền đi.

Xe chạy đi mau, đem bọn trung tá Thượng ném lại phía sau rất xa.

Trung tá Thượng giơ lên súng lục nhắm ngay Lâm Thừa Ân.

Lâm Thừa Ân chỉ có thể trơ mắt nhìn Cố Cảo Đình đem Hoắc Vi Vũ mang đi.

Anh sốt ruột, nơi yết hầu một trận tanh ngọt, thổ huyết, trước mắt tối sầm, ngất đi.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng liếc mắt Lâm Thừa Ân ngã trên mặt đất, thu hồi lại, đối với thủ hạ phân phó nói: “Đem anh ta đưa đi bệnh viện.”

*

trong nhà Hoắc Vi Vũ

Cố Cảo Đình mềm nhẹ bôi trên mặt Hoắc Vi Vũ thuốc tốt nhất.

Anh xem Hoắc Vi Vũ trong lúc ngủ mơ đều đem mày nhíu lại, trong mắt xẹt qua một ánh thương tiếc, hỏi trung tá Thượng nói: “Nhan bác sĩ nói sẹo sẽ khỏi, đúng không?”

“Tư lệnh yên tâm, phu nhân bị thương cũng không sâu, khẳng định có thể khỏi hoàn toàn.” Trung tá Thượng thấp giọng nói.

“uh.” Cố Cảo Đình mở ra lòng bàn tay Hoắc Vi Vũ.

trong lòng bàn tay cô kết sẹo, hồng hồng.

Cố Cảo Đình đau lòng, ngón tay lướt nhẹ qua vết thương.

Hoắc Vi Vũ cảm giác ngứa, đầu ngón tay hơi động.

“Lạnh.” Hoắc Vi Vũ lẩm bẩm nói.

Cố Cảo Đình đối với trung tá Thượng ra lệnh: “Đem điều hòa mở lớn một chút.”

Trung tá Thượng nghe lệnh, đem điều hòa chỉnh tới hai mươi tám độ.

“Còn lạnh.” Hoắc Vi Vũ nhíu mày nói.

Cố Cảo Đình cho cô cái chăn.

https://thuviensach.vn

Anh xem bộ dáng cô run bần bật, lên giường, đem cô ôm vào trong ngực, sờ sờ đầu cô.

Thật là nóng.

Cố Cảo Đình trong mắt không có che dấu khủng hoảng, sốt ruột ra lệnh: “Hoắc Vi Vũ phát sốt, nhanh lên đem bác sĩ đi tới, nếu là không có giúp đượccô, bác sĩ kia cũng không cần làm.”

“Tôi hiện tại liền đi gọi điện thoại.” Trung tá Thượng nói.

“Từ từ.” Cố Cảo Đình từ trên giường bước xuống, bế Hoắc Vi Vũ lên không vui nói: “Chờ bác sĩ lại đây không biết năm nào tháng nào, hiện tại anh gọi điện thoại viện trưởng bệnh viện quân khu, cho bọn họ ở cửa chờ, nếu Hoắc Vi Vũ có cái gì sơ xuất, tôi cho bọn họ chôn cùng.”

“vâng.” Trung tá Thượng gật đầu.

“mền, lấy lại đây, giúp Vi Vũ phủ thêm.” Cố Cảo Đình lại ra lệnh.

“vâng.” Trung tá Thượng lại lấy mền.

Anh nhìn lén Cố Cảo Đình một cái.

Tư lệnh còn không có đối với ai như vậy, quan tâm cùng quá cẩn thận!

Hoắc Vi Vũ đối với tư lệnh nói tới, khẳng định không đơn giản.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Rõ Như Ban Ngày

Không biết qua bao lâu

Hoắc Vi Vũ mở to mắt, nhìn đến Cố Cảo Đình ngồi ở đầu giường cô.

ánh mắt anh chăm chú nhìn cô, mặt không cảm xúc.

Hoắc Vi Vũ vừa mới tỉnh ngủ, trong đầu còn quay bất quá cong người.

Cô nghĩ không ra cô như thế nào cùng Cố Cảo Đình ở cùng nhau.

“Nhỏ nhặt?” Cố Cảo Đình trước mở miệng hỏi.

Khẩu khí không lạnh không nhạt, bưng nước đưa cho cô.

“Tôi không có làm cái gì phạm pháp đi?” Hoắc Vi Vũ ngồi dậy.

Đầu sau khi say rượu đau đớn, ngực khó chịu, dạ dày quay cuồng.

“Đem thuốc tỉnh rượu uống, lần sau lại uống say, tôi trực tiếp đem cô ném lu rượu.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

Hoắc Vi Vũ đẩy ra ly nước trong tay anh, “Cố Cảo Đình, anh trước kia không uống say rượu sao?”

“Tôi không uống say.” Anh cuồng ngạo nói, bóp hai bên mặt cô.

Hoắc Vi Vũ bị bắt mở miệng.

https://thuviensach.vn

Anh đem thuốc ném vào.

Đắng!

khuôn mặt nhỏ Hoắc Vi Vũ nhíu lại.

Cố Cảo Đình uống một hớp nước lớn lấp kín miệng cô, đem nước đút đến trong miệng cô.

Hoắc Vi Vũ đành phải đem thuốc nuốt xuống.

Nếu không càng ở lâu trong miệng càng đắng.

Hoắc Vi Vũ phẫn nộ.

Cô luôn là không có cách nào chống lại Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình buông Hoắc Vi Vũ ra, bàn tay đang cầm gương mặt mềm mại của cô, nhìn xuống đôi mắt cô giận dữ, nói: “đơn từ chức của cô đã phê, về sau phát sinh chuyện như vậy cô có thể trực tiếp tìm tôi giải quyết.”

“Loại chuyện này anh đều phải tự thân xử lý, anh thật đúng là trăm công ngàn việc nha.” Hoắc Vi Vũ âm dương quái khí nói, đẩy tay Cố Cảo Đình ra.

“Cái gì kêu loại sự tình này! Chuyện của cô với tôi mà nói đều không phải việc tùy tiện.” Cố Cảo Đình bật thốt lên nói.“thật đúng là vinh hạnh.” Hoắc Vi Vũ có lệ nói, bộ dáng căn bản không tin.

Cô từ trên giường đứng lên.

Cố Cảo Đình cầm cánh tay của cô.

Hoắc Vi Vũ không vui, bất đắc dĩ nói: “Cố tiên sinh thân ái, tôi hiện tại có thể đánh răng rửa mặt không?”

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình buông lỏng tay ra, nói: “Bữa sáng đã làm xong, cô ăn xong uống thuốc, ngày hôm qua phát sốt, trở về thêm một ít thuốc.”

Hoắc Vi Vũ lười nhác phất phất tay, không quay đầu lại, đi vào phòng tắm.

Liếc mắt một cái, liền thấy được rõ ràng đồ dùng rửa mặt đặc thù của nam, cùng của cô đặt ở cùng nhau.

Hoắc Vi Vũ nhổ một bãi nước miếng tích tụ khí, lấy ra bàn chải đánh răng chính mình, bôi kem đánh răng, hung hăng mà đánh răng.

Trong gương xuất hiện hình ảnh Cố Cảo Đình.

“anh rốt cuộc muốn thế nào?” miệng Hoắc Vi Vũ đầy bọt biển, “Lần trước không phải nói tốt hôm nay tôi tự do sao?”

Cố Cảo Đình đưa cho cô một cái hộp trang sức màu đỏ.

Hoắc Vi Vũ mặc kệ anh, cũng không lấy đồ vật của anh, súc miệng, phun nước.

“di vật mẹ cô mấy năm nay, cô không cần sao?” Cố Cảo Đình trầm giọng hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhớ tới đôi hoa tai, đoạt lấy hộp trang sức trong tay Cố Cảo Đình, mở ra xem.

Thật là di vật của mẹ cô.

Cô kinh hỉ nhìn về phía Cố Cảo Đình, “anh không phải nói ba ngày sau lấy được sao? Nhanh như vậy liền tìm tới rồi.”

Cố Cảo Đình xem Hoắc Vi Vũ vui vẻ.

https://thuviensach.vn

đôi mắt cô nhìn trang sức sáng rỡ.

Anh bị lây cảm giác cô sung sướng, hơi hơi giơ lên khóe miệng, nói: “ông chủ tiệm vàng vào quân khu liền thành thật, hận không thể đem tổ tông mười tám đời của đối phương đều nói ra, sợ tìm không thấy người.”

Hoắc Vi Vũ khẽ cười một tiếng, “chiêu này anh lấy bạo chế bạo có khi còn rất hữu dụng.”

“Tôi cho rằng tôi cho tới nay đều là lấy đức phục người.” Cố Cảo Đình trả lời.

“Rõ như ban ngày, anh không mất mặt sao?” Hoắc Vi Vũ phản bác.

Cố Cảo Đình nhếch khóe miệng, vài phần tà nịnh, mê hoặc ôm eo Hoắc Vi Vũ, nói: “Tôi chỉ nghe qua đi cảm hóa, không thông qua hóa ngày, nếu cùng cô hóa, cô chịu sao?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Tôi Liền Phải Cô 1

Hoắc Vi Vũ ngoài cười nhưng trong không cười nhìn anh, “Hóa cốt miên chưởng, muốn hay không?”

“cô có, tôi liền phải.” Cố Cảo Đình nhìn xuống đôi mắt đẹp nói.

“anh nên may mắn tôi không có, bằng không tôi khẳng định hóa cả nhà anh.” Hoắc Vi Vũ không khách khí nói, bẻ ra tay anh, đem hộp trang sức bỏ vào ngăn kéo tủ đầu giường.

Cố Cảo Đình nhíu mày, thân thể cao lớn xoay người, đứng ở phía sau cô, giải thích: “Phía trước nói như vậy, chỉ là muốn bình ổn mâu thuẫn các người, tôi cảm thấy không thiên vị bên nào, mới có thể cho các ngươi sống chung hoà bình.”

Hoắc Vi Vũ dựa vào trên tủ đầu giường, khoanh tay trước ngực, lười nhác nói: “Tôi đây còn muốn cảm tạ tư lệnh đại nhân khoan hồng độ lượng, không có làm việc thiên vị trái pháp luật, đem tôi trực tiếp giết chết.”

“cô vẫn luôn muốn âm dương quái khí như vậy nói chuyện sao?” Cố Cảo Đình không vui nói.

“Có cái phương pháp, nhắm mắt làm ngơ, kỳ thật, chúng ta vốn dĩ chính là người hai thế giới, muốn cả đời không có giao thoa đều phi thường dễ dàng.” Hoắc Vi Vũ kiến nghị nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cầm cánh tay Hoắc Vi Vũ, trong mắt lộ ra lợi quang, chất vấn nói: “Cả đời không thấy, cô làm vợ cái gì.”

Hoắc Vi Vũ ngưng trọng, tâm bình khí hòa nói: “Cố Cảo Đình, tôi không có cách nào lựa chọn cuộc sống chính mình, nhưng mà anh có, anh là vương giả, là quyền quý, anh có thể lựa chọn sung sướng hơn, cuộc sống càng vui sướng.”

“Tôi liền lựa chọn cô!” Cố Cảo Đình bá đạo nói, “Từ giờ trở đi, làm tốt sẽ cùng tôi qua cả đời suy ngẫm, hơn nữa, tôi không chuẩn bị đem vợ ném ở nhà.”

Hoắc Vi Vũ khó hiểu, “Những lời này là có ý tứ gì?”

“Chính mình nghĩ! Hôm nay cô có tự do hoàn toàn, ngày mai sẽ có người tới đón cô.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói, buông tay Hoắc Vi Vũ ra, từ trong phòng cô rời đi.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

Anh câu kia, tôi không chuẩn bị đem vợ ném ở nhà, đó là có ý tứ gì?

Nếu anh không đem vợ ném ở nhà, như vậy, muốn đem vợ ném đến nơi nào?

Hoắc Vi Vũ mơ màng đi ra phòng ngủ.

Trên bàn ăn để một cái bánh kem dâu tây hình trái tim, một ly sữa tươi, một cái trứng tráng bao, một dĩa ớt xanh thịt bằm, một dĩa cà rốt xào, một dĩa mì xào Italy.

bữa sáng thực phong phú.

Ở phía dưới ly sữa tươi, còn đè một tờ giấy.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đem tờ giấy cầm tới.

Là chữ Cố Cảo Đình.

“Thuốc đặt ở trên mặt bàn trà, mỗi lần uống giống nhau, sáng trưa chiều ba lần, ngày mai tôi sẽ kiểm tra.”

Hoắc Vi Vũ trong lòng có loại cảm giác quái dị, nếu không phải khi còn nhỏ sợ anh cùng bài xích anh, cô càng ngày càng phát hiện, Cố Cảo Đình có chút phương diện cùng trong tưởng tượng của cô không giống nhau.

Tiếng đập cửa vang lên

Hoắc Vi Vũ bình thường trở lại, đi tới cửa, hướng tới mắt mèo nhìn ra đi, là trung tá Thượng.

Hoắc Vi Vũ mở cửa, lạnh như băng hỏi: “Có việc sao?”

“Cái này, là di động của phu nhân?” Trung tá Thượng hỏi.

Hoắc Vi Vũ tiếp nhận, kinh ngạc hỏi: “Di động của tôi như thế nào ở chỗ anh?”

“Phu nhân ngày hôm qua uống say, khả năng không nhớ rõ, tư lệnh mang cô trở về, cho cô thuốc tốt nhất, cô liền phát sốt, tư lệnh nửa đêm đưa cô đi bệnh viện quân khu, vẫn luôn bên cô, đều không có ngủ, chờ cô hạ sốt, mới mang cô trở về, khả năng chính là lúc ấy, di động phu nhân rơi ở trên xe tư lệnh.” Trung tá Thượng giải thích nói.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, hỏi: “anh nói, Cố Cảo Đình cả đêm không ngủ?”

“Phu nhân vẫn luôn kêu lạnh, tắt điều hòa còn cảm thấy lạnh, tư lệnh vẫn luôn ôm cô, không dám ngủ.” Trung tá Thượng nói.

Hoắc Vi Vũ như thế nào cảm thấy, anh nói chuyện không tin được!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Ác Giả Ác Báo

buổi sáng hôm nay, Ngụy Viêm Khang được thả ra, trên mặt ngày càng gầy ốm càng thêm trong.

Một bộ gọng kiến màu vàng che khuất tròng mắt ảm đạm cùng thương cảm.

Cố Kiều Tuyết chạy tới, anh cũng không thay đổi nhạt nhẽo cùng hứng thú rã rời.

“Anh Khang,anh rốt cuộc ra tới, em đều cầu xin anh em đến rách miệng, bằng không anh ấy còn muốn nhốt anh một tháng.” Cố Kiều Tuyết làm nũng nói.

“cô muốn chứng minh, cô ở trong lòng anh cô nhẹ như sợi lông hồng sao?” Ngụy Viêm Khang tối tăm nói.

Cố Kiều Tuyết nghe xong tức giận, dậm chân nói: “Kia so với cô ta, xem anh xảy ra chuyện, mẹ anh còn đi nơi đó tốn phí chia tay.”

Ngụy Viêm Khang liếc Cố Kiều Tuyết, “Những lời này là có ý tứ gì?”

“Chính anh xem.” Cố Kiều Tuyết đem điện thoại ghi hình mở ra, đưa cho Ngụy Viêm Khang.

Ngụy Viêm Khang nhíu mày tiếp nhận, nhìn ghi hình bị bọn họ xử lý, Hoắc Vi Vũ tiếp nhận chi phiếu trong tay Nạp Lan Tĩnh Oánh.

https://thuviensach.vn

Anh mặt xám như tro tàn trầm tĩnh, giống như một khối ngọc thụ dưới điêu khắc.

Gió thổi trở về, phất động sợi tóc cùng vạt áo anh.

“Khang, cô ấy không xứng với con.” Nạp Lan Tĩnh Oánh không biết khi nào xuất hiện, đứng ở phía sau Ngụy Viêm Khang nói.

Ngụy Viêm Khang đem điện thoại trả lại cho Cố Kiều Tuyết, một người đi hướng tới phía trước.

Cố Kiều Tuyết ngăn lại Ngụy Viêm Khang, không vui hỏi: “anh đi đâu?”

“Tôi muốn một mình yên lặng.” Ngụy Viêm Khang nhàn nhạt nói.

Anh trên người có loại hương vị hào hoa phong nhã, người trần tục không có.

Đây là anh thừa kế thâm môn nuôi dạy mấy thế hệ,khí chất độc nhất vô nhị, cũng là nguyên nhân làm Cố Kiều Tuyết thích.

Cô đang do dự, liền nghe được Nạp Lan Tĩnh Oánh nói: “yên lặng cũng là tốt, suy nghĩ cẩn thận Hoắc Vi Vũ là một dạng phụ nữ gì, con cũng có thể buông xuống.”

Cố Kiều Tuyết cảm thấy Nạp Lan Tĩnh Oánh nói rất đúng, không có ngăn cản, cao ngạo nói: “anh em nói, hôn lễ chúng ta cuối tuần cử hành bình thường. trong lòng anh vui vẻ đi!”

Vui vẻ sao?

Ngụy Viêm Khang nhếch khóe miệng.

hai ngày nay anh ở trong ngục giam một câu cũng chưa nói, ngồi xổm trong góc suy nghĩ rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Từ lần đầu tiên anh nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, cô để chân trần ở trên nóc nhà đi tới, không giống với tiểu thư khuê các dịu dàng, càng như là con ngựa hoang tự do chạy.

Tùy hứng, kiên cường, không sợ hãi ánh mắt thế tục, cố ý độc hành, theo đuổi suy nghĩ muốn tự do.

trong lúc đó nhăn mày cười một tiếng, cá tính, tiêu sái.

từ ánh mắt đầu tiên anh liền thích cô, bởi vì anh cũng chán ghét bị gia tộc trói buộc, bị ích lợi cắn nuốt, nhưng hết lần này tới lần khác, vì cứu vớt hưng suy gia tộc, anh vẫn là làm việc chính mình phỉ nhổ nhất.

Có lẽ, nếu Hoắc Vi Vũ nguyện ý chờ anh, anh còn không có như vậy dày vò.

Chính là, tính tình Hoắc Vi Vũ cương liệt như vậy, sao có thể sẽ nguyện ý chờ anh!

di động anh vang lên.

Ngụy Viêm Khang xem hiện số xa lạ, tiếp nghe, hỏi: “xin chào, là ai?”

“Xin hỏi anh làngười phụ trách xí nghiệp thuốc Khang Tĩnh sao?” thanh âm một cô gáivang lên.

Ngụy Viêm Khang có chút kinh ngạc.

xí nghiệp thuốcKhang Tĩnh, là anh trộm cùng Nạp Lan Tĩnh Oánh sáng lập, không có bao nhiêu người biết là anh.

“Có chuyện gì sao?” Ngụy Viêm Khang phòng bị hỏi.

“Là việc này, ngày hôm qua công ty ngài không phải quyên cho cô nhi viện chúng tôi một tấm chi phiếu sao? Tôi là dựa theo số điện thoại trên chi

https://thuviensach.vn

phiếu gọi cho công ty ngài dò hỏi, bọn họ chỉ tôi tìm ngài, không biết vì cái gì, tấm chi phiếu này không thể thực hiện, tôi muốn biết, có phải hay không nơi nào xuất hiện vấn đề?" Nữ sinh ôn nhu dò hỏi.

"chi phiếu gì?" Ngụy Viêm Khang trong đầu hiện lên một tia sáng, hỏi: "Là chi phiếu mười vạn sao?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Anh Chỉ Muốn Một Mình Em

"Vâng, đồng nghiệp của tôi nói, ngày hôm qua khoảng 10h có một người nữ công nhân trong công ty ngài đến đây quyên tiền, lúc đó nhân viên của chúng tôi kêu cô ấy để lại phương thức liên lạc nhưng cô ấy không lưu lại, tờ chi phiếu này không có vấn đề đi?" nữ sinh hỏi.

Ngụy Ngạn Khang hiểu rõ, trầm giọng nói: "Không có vấn đề, ghi số tài khoản của mấy người ra, bây giờ tôi chuyển 10 vạn qua."

"Thật cám ơn ý tốt của ngài, còn có một việc là như vậy, chúng tôi mở rộng cô nhi viện, hôm nay cắt băng khánh thành, sẽ mời rất nhiều người quyên tiền đến đây, hôm nay ngài có qua được không?" Giọng nữ nhiệt tình mời nói.

Ngụy Ngạn Khang rũ mi xuống, nghĩ một chút, nói: "Nếu các ngươi có thể mời nữ sinh quyên tiền kia đến, tôi sẽ quyên 20 vạn."

"Vậy thì tốt quá, lần này nhưng ai quyên góp 20 vạn trở lên, đều có cái bàn khán đài, tôi có thể hỏi tên ngài và vị nữ sĩ kia sao? Tôi sẽ sắp xếp 2 người chung một bàn." Nữ sinh hưng phấn nói.

"Vậy kêu Ngạn Khang uy vũ." Ngụy Ngạn Khang giơ lên nụ cười dịu dàng nói, "Cô ghi số tài khoản cho tôi, tôi để số điện thoại của cô ấy cho cô, đừng nói cho cô ấy là tôi mời."

“Được."

https://thuviensach.vn

*

Lúc Hoắc Vi Vũ nhận được điện thoại của người trong cô nhi viện, chính là đang ở trên mạng tìm việc, đã gửi đi 3 bộ hồ sơ xin việc.

Cô nhìn đến số điện thoại xa lạ, còn tưởng rằng là công ty cô gửi đơn xin viện, lập tức nghe máy.

"Alo, là Hoắc tiểu thư phải không? Tôi là Tri Dao ở cô nhi viện, lần trước ngài quyên góp tờ chi phiếu 10 vạn, cô còn nhớ rõ sao?" Tri Dao ôn nhu nói.

Hoắc Vi Vũ nhíu mi, phòng bị nói: "Tôi nhớ rõ không có cho mấy người số liên lạc."

"Chúng tôi thông qua dãy số trên tờ chi phiếu khó khăn tìm đến cô, là như vậy, hôm nay Cô Nhi Viện tiến hành cắt băng khánh thành, tôi muốn mời cô đến tham gia." Tri Dao nói.

"Không cần, chi phiếu cũng không phải của tôi, ai cho cô số điện thoại của tôi, cô tìm người khác đi." Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

"Nhưng Hoắc tiểu thư, những người bạn nhỏ này đều không có ba mẹ, cũng không có người thân, rất hi vọng có thể nhận được chúc phúc ấm áp, ai cũng có ba mẹ, ai cũng đã có con nhỏ, nên hãy để cho mấy bạn nhỏ ở đây một chút tình yêu thương được không?" Tri Dao nói.

Những lời này làm trong lòng Hoắc Vi Vũ xúc động.

Cô cũng nhớ ba mẹ.

Cô nhìn thoáng qua tin nhắn của 95588, nói: "Tôi không còn nhiều tiền, chỉ có thể quyên 3000 đồng."

https://thuviensach.vn

"Cái này không có vấn đề gì, cho tinh thần so với vật chất cho càng làm cho người ta hạnh phúc hơn, một lát tôi sẽ gửi địa chỉ đến cho ngài, giữa trưa 11h sẽ cắt băng khánh thành, cô đừng bỏ qua nha, vừa ăn cơm vừa xem bạn nhỏ biểu diễn."

"Được rồi." Hoắc Vi Vũ cúp máy, đóng máy tính lại.

Trước khi đi cô nhi viện cô mua 50kg quả táo, 50kg quả cam, để ở khoang xe phía sau.

Cô nhi viện Tri Dao rất lớn, diện tích rất rộng, giăng đèn kết hoa.

Ngụy Ngạn Khang đứng ở cửa, lưu luyến thâm tình nhìn cô.

Đôi mắt Hoắc Vi Vũ trầm xuống.

Nếu biết anh ta ở đây, cô khẳng định sẽ không tới.

Nếu không phải anh ta trêu chọc Cố Kiều Tuyết, Cố Kiều Tuyết sẽ không vì yêu mà hận cô, mà cô cũng sẽ không trêu chọc Cố Cảo Đình.

Tất cả nhân quả đều do anh ta.

Chỉ mong đời này vĩnh viễn không có cùng xuất hiện với anh ta.

Hoắc Vi Vũ xoay người rời đi.

Ngụy Ngạn Khang sốt ruột đuổi theo, cầm tay Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ rất không khách khí hất tay anh ta ra, lạnh lùng nhìn anh.

Ngụy Ngạn Khang giải thích nói: "Anh không cần em chờ anh ba năm, Vi Vũ, anh sai lầm rồi, anh chỉ muốn một mình em, anh không kết hôn với Cố Kiều Tuyết, chúng ta cùng nhau rời khỏi Ninhh Xuyên đến Mỹ có được không?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Oan Gia Ngõ Hẹp

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ nở nụ cười lạnh lùng, hai tay ôm ngực, nói: "Trong cống ngầm đã bị lật thuyền, anh cảm thấy, chúng ta còn có khả năng cùng một chỗ sao?"

"Sau này anh sẽ đối xử tốt với em hơn, em muốn gì anh cũng cho em, anh không muốn anh làm, anh khẳng định sẽ không làm, em không hy vọng anh gặp người nào, anh cũng khẳng định sẽ không gặp, anh sẽ mãi ở bên cạnh em." Ngụy Ngạn Khang thâm tình tha thiết hứa hẹn nói.

Hoắc Vi Vũ móc móc lỗ tai, tỏ vẻ phiền chán, lười biếng nói: "Những lời này bảy năm trước anh đã nói qua, không có chuyện gì nữa thì tôi đi trước."

"Anh có nỗi khổ, trong nhà muốn anh làm đám hỏi, nếu không, người nhà của anh sẽ không có gì nữa, ba của anh tuổi tác đã cao, nếu bị ngã xuống sẽ không dậy nổi." Ngụy Ngạn Khang giải thích nói.

"Stop! Đừng bỏ vở nửa chừng, thân cũng đã bán, còn không lấy vốn về được, anh đã lãng phí tinh huyết cùng mồ hôi ở trên người Cố Kiều Tuyết rồi." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói ra.

"Tiểu Vũ, em cứ phải lấy dao đâm phải tim anh như vậy sao?" Ánh mắt của Ngụy Ngạn Khang đau đớn nói.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, châm chọc nói: "Dao đâm? Tôi sợ làm bẩn tay của tôi."

https://thuviensach.vn

Cô lạnh lùng đi về phía xe của mình, không muốn để ý tới anh ta, mở cửa xe ra.

Một người mạnh mẽ xông đi tới, cô bị ấn lên cửa xe.

Hoắc Vi Vũ không vui quay đầu lại.

Ngụy Ngạn Khang đứng sau lưng cô, mặc dù cả người cao gầy, nhưng, vẫn đủ để nhốt cô ở trong lòng mình.

"Phải làm gì em mới bằng lòng tha thứ cho anh?" giọng nói của Ngụy Ngạn Khang khàn khàn hỏi.

"Đứng ở giữa đường một giờ, mặc kệ có xe chạy qua hay không anh cũng không được rời khỏi, dám không?" Hoắc Vi Vũ khiêu khích nói, trong đôi mắt lạnh lùng không chút độ ấm.

Ngụy Ngạn Khang không nói hai lời, đứng ở giữa lộ, cầm lấy điện thoại nhìoathời gian.

Hoắc Vi Vũ sâu thẳm nhìn anh ta.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cây ngô đồng rậm rập tạo thành ánh sáng loang lổ chiếu vào trên người xinh đẹp của cô.

Đôi mắt phượng dưới lông mi dài che khuất ánh sáng lạnh lướt qua.

Che khuất gợn sóng, tạo thành một màu đen mênh mông vô bờ.

Cô xoay người, đi vào bên trong, thấy được rất nhiều người, cũng có nhân viên đang bận rộn.

Hoắc Vi Vũ đi qua, nói với một nữ nhân viên cao gầy nói: "Trogn xe tôi có chút trái cây, phiền cô kêu nhân viên đến chuyển vào trong giúp."

https://thuviensach.vn

"Xin lỗi, bây giờ tôi có chút vội, tự cô chuyển vào đi đi, đặt lên bàn là được." nữ sinh cao gầy nói, liền đi.

Hoắc Vi Vũ nhún vai.

Thôi, vốn cô tới làm việc thiện, không muốn so đo với nhân viên, tự mình đi chia ra 20 túi trái cây xách đến trên bàn.

Một người nam sinh đen gầy đi đến trước mặt cô, đưa cho cô, "Người đẹp, phiền cô ký tên lên đây."

Hoắc Vi Vũ nghi hoặc tiếp nhận, xem một chút là danh sách ghế ngồi, tổng cộng 3500 đồng.

“Xin lỗi, tôi không ký được, cậu đi tìm nhân viên ở đây đi." Hoắc Vi Vũ trả lại cho nam sinh.

Nam sinh không tiếp, khẩn trương nói: "Cô không phải nhân viên ở đây sao? Tôi thấy cô chuyển trái cây, cô đừng gạt tôi, muốn quỵt nợ hả."

Hoắc Vi Vũ thấy những người nhiều chuyện kia nhìn qua.

Cô không muốn cãi nhau với nam sinh, đi đến trước trước mặt người con gái cao gầy, nói: "Đây là danh sách bàn ghế của cô nhi viện cần, cô nhìn một chút đúng không thì ký đi."

"Đây là cần phải có chữ ký của viện trưởng Phùng, cô đi đến văn phòng ở trên lầu 3, bây giờ ngài ấy đang ở đó." Người con gái cao gầy nói, lại xoay người vội vàng chuyện khác.

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể đi lên lầu 3.

Cô đi qua chỗ rẽ, liền nhìn thấy đội hình quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Tám quân nhân chỉnh tề đứng ở hai bên cạnh cửa, mặt không chút thay đổi đứng thẳng tắp ở đó, giống như một bức tượng.

Những quân nhân này còn có chút quen mặt.

Chẳng lẽ?

Cố Cảo Đình cũng ở trong này!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Hâm Nóng

“Chưa.” Hoắc Vi Vũ trả lời, mặt hơi hơi phiếm hồng.

Anh ta cũng quá mạnh đi, nhìn thấy cô liến muốn cái kia cái kia.

Trước kia cô còn lo lắng gả cho Cố Cảo Đình sẽ trở thánh lão xử nữ.

Anh ta cấm dục, lãnh đạm, lạnh bạc, phàm là người đến gần anh ta liền giống như bị đóng băng.

Xem ra, là cô quá lo lắng rồi.

Anh ta như vậy làm sao người ta chịu được!

“Sao còn chưa hết?” Cố Cảo Đình nhíu mày, không kiên nhẫn hỏi.

Thật đúng là đàn ông thẳng thắn.

Hoắc Vi Vũ thấy anh có chút nóng nảy, khóe miệng co quắp nói:

“Vấn đề này anh không nên hỏi tôi, nên hỏi mấy bác sĩ mới đúng.”

“Không phải cô là người hiểu rõ nhất sao?” Cố Cảo Đình nhìn cô nói.

Hoắc Vi Vũ im lặng, chỉ có thể đẩy anh ra.

Anh không nhúc nhích tý nào, ngày càng tiến lại gần cô.

https://thuviensach.vn

Hô hấp phả vào trong mặt của cô.

Hoắc Vi Vũ hơi run rẩy đẩy tay anh ta ra.

“Tôi nóng.” Cô kháng nghị.

“Làm sao nóng vậy, tôi còn chưa làm gì cô nha.” Cố Cảo Đình mập mờ nói.

Ánh mắt anh nhìn, rơi vào đôi môi đỏ thắm của cô, trong mắt dậy sóng.

Khuôn mặt tuấn tú từ từ tới gần cô.

Hoắc Vi Vũ bụm môi mình lại:

“Cái kia, anh đã đồng ý cho tôi tự do, tôi không cảm thấy anh uy vũ, lại thấy anh có chút vô lại.”

Cố Cảo Đình không vui: “Tôi làm cô mất tự do?”

“Lúc đầu đã nói cho tôi thời gian nghĩ trưa, anh nói xem?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

Đôi mắt của Cố Cảo Đình trầm xuống, lui về sau một bước, bực bội quay mặt sang chỗ khác, yết hầu khiêu gợi nhấp nhô:

“Vậy cô đi ngủ đi.”

Hoắc Vi Vũ không tin anh dễ nói chuyện như vậy.

Cô dựa vào tường đi vào phòng ngủ, giống như một con cua.

Cố Cảo Đình nhìn cô phòng bị như vậy, trong lòng thấy không thoải mái, nhíu mày, nhìn Hoắc Vi Vũ.Hoắc Vi Vũ rùng mình một cái, chạy nhanh vào phòng ngủ, đóng cửa, thuận tiện khóa cửa lại luôn.

https://thuviensach.vn

Cô liền tò mò, Cố Cảo Đình tới đây làm gì. Không phải anh rất bề bộn công việc sao?

Không lừa đảo cũng là đạo chích!

Để anh ta bên ngoài, hơi mạo hiểm.

Hoắc Vi Vũ hé cửa ra, nhìn qua khe cửa.

Cố Cảo Đình đứng ngay trước cửa của cô.

Cô giật nảy mình, đang định đóng cửa, nhưng chậm một bước.

Cố Cảo Đình đẩy cửa tiến vào.

Hành động của anh chọc giận cô.

Hoắc Vi Vũ chống nạnh, mặt hất lên, một bộ dạng không đỡ nổi nói:

“Làm gì.”

Cố Cảo Đình thấy cô thật giống như một con mèo nhỏ.

Bị chọc một chút, liền xù lông, xuất ra móng vuốt, sẵn sàng chiến đấu.

Anh rất muốn giam cầm cô vào lòng, nhìn bộ dạng nũng nịu nịnh nọt của cô.

Cố Cảo Đình không trả lời cô, ngồi lên giường, xong mới lên tiếng:

“Không phải buồn ngủ sao? Tôi ngủ cùng cô.”

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng:

“Tôi lớn rồi, không cần người khác ngủ chung.”

https://thuviensach.vn

“Cho nên tôi đang tập cho cô thích ứng, từ nay về sau cô sẽ ngủ cùng với tôi, không cần cảm ơn.” Cố Cảo Đình cuồng ngạo nói.

Hoắc Vi Vũ lười tranh cãi với anh, xoay người định rời đi.

Cô vừa đi được hai bước, còn chưa kịp mở cửa ra.

Cố Cảo Đình liền nhảy về phía cô, giống như một con sư tử, ôm lấy cô, dễ dàng nâng cô lên, đặt cô lên giường, nằm chung với anh.

Hoắc Vi Vũ giãy dụa.

Anh ta hôn vào gáy cô.

Một cỗ tê dại truyền đến, người Hoắc Vi Vũ cứng ngắc.

Cô từng xem qua một quyển tạp chí, trong đó nói, đàn ông mà hôn gáy phụ nữ biểu thị chiếm hữu cùng dục vọng.

Anh ta muốn chiếm hữu cô?!!!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Mộng Tưởng Phải Có, Vạn Nhất Gặp Quỷ Đâu

Hoắc Vi Vũ quay đầu nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Anh liếc cô, trên trán có chút mệt mỏi.

“Ngủ đi, tôi cái gì cũng không làm.” Cố Cảo Đình thấp giọng nói.

Thanh âm có chút khàn khàn, mang theo từ tính, ở trong phòng kín giống như tiếng vọng.

Anh nhắm hai mắt lại.

Lông mi dày đặt tinh tế, bao trùm ở quanh đôi mắt, như là cánh quạt.

Hoắc Vi Vũ đánh giá anh.

anh ngủ thực an tĩnh, tuấn mỹ, mất đi chút khắt nghiệt cùng lãnh khốc thường ngày, không có quyền lựcngự trị trên cao, cao không thể chạm.

Trung tá Thượng nói, ngày hôm qua anh vì cô cả đêm không ngủ.

Hoắc Vi Vũ hồ nghi, đôi mắt nheo lại, ngậm chặt miệng suy tư.

Cố Cảo Đình cho cô phi cơ, còn cho cô đảo nhỏ, hiện tại lại tới ôm cô cái gì đều không làm……

Chẳng lẽ là anh yêu cô?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến điểm này, Hoắc Vi Vũ tim đập lợi hại, thịch thịch, có loại cảm giácquái dị.

Cô đè lại ngực, càng nghĩ càng không có khả năng.

khi còn nhỏ bọn họ đã biết nhau.

Cố Cảo Đình lớn hơn cô bốn, năm tuổi.

vẻ ngoài Cố Cảo Đình khi còn nhỏ vô cùng đẹp, lúc năm sáu tuổi, làn da trắng trẻo, mắt hai mí rõ nét, đôi mắt lớn, tròng mắt giống như là đá màu đen, nhấp nháy nhấp nháy, không nói lời nào, là có thể thu hút ánh mắt mọi người.

Đặc biệt là khi anh cười rộ lên, người đều cảm thấy yếu mềm.

Tất cả mọi người đều nói như thế nào có đứa trẻ đẹp như vậy.

thôi đi, cô chỉ là nghe nói, bởi vì từ khi cô bắt đầu hiểu chuyện, liền không có thấy qua anh cười.

Mặc dù khi anh lên khán đài lãnh các loại giải thưởng cũng luôn là ít khi nói cười, lãnh khốc, sắc bén, cao cao tại thượng, cũng không cùng bọn những đứa trẻ khác chơi ở bên nhau.

mẹ cô nói, lúc cô hơn một tuổi, ba cô mời tới rất nhiều người ở quân khu.

Cô còn mới vừa biết đi, liền không cần người khác ẳm, cầm bánh kem đi theo các anh chị chạy khắp nơi, kết quả đụng vào Cố Cảo Đình.

Bánh kem đụng tới trên quần anh vị trí vô cùng xấu hổ.

Anh lạnh mặt mím môi nhìn xuống cô.

https://thuviensach.vn

Cô cũng không khóc, nhìn thoáng qua mặt Cố Cảo Đình, cúi đầu lau sạch bánh kem.Theo mẹ cô nói, cô nhéo tiểu đệ đệ của Cố Cảo Đình.

Nhưng khi một tuổi cô nào có ký ức, cô không nhớ rõ chuyện đó.

Nhớ rõ chính là, thời thiếu niên, đối cô cách ly, thực nhìn cô không thuận mắt.

Không cẩn thận bị anh bắt được, anh liền quản cô này, quản cô kia, không cho cô như vậy, không cho cô như kia.

Dù sao có rất nhiều sự việc, cô phần lớn nhớ không rõ lắm.

Sau lại, nhà anh dọn đi biệt thự xa hoa, khó tới đại viện.

Chỉ cần anh tới, một đám con gái, tiểu thư đều chạy ra xem.

Cô liền cố tình trốn rất xa, không nghĩ cùng anh có liên quan.

Có lúc, Cố Cảo Đình lại tới tiểu khu, các cô gái đều đi xem anh, không chơi với cô.

Cô trốn vào trong hầm rượu nhà dì Vương.

dì Vương làm rượu gạo, trước kia đưa đến nhà cô.

rượu gạo mới làm, trong veo vô cùng, uống thực ngon, cô uống trộm rượu gạo, rơi vào vại rượu.

Chết tử tế không xong, lại bị Cố Cảo Đình bắt được.

Cô trốn đều trốn không thoát, bị Cố Cảo Đình đưa tới trước mặt dì Vương, ném vào mặt.

Ba mẹ cô là nhận lỗi cùng xin lỗi dì Vương, liền đem cô về nhà cấp đánh.

https://thuviensach.vn

Cô thực nhìn thấu Cố Cảo Đình!!!!!!

Cố Cảo Đình sẽ thích cô?

Mặt trời mọc từ hướng tây.

Bất quá, mộng tưởng là phải có, vạn nhất gặp quỷ đâu?

Hoắc Vi Vũ khí phách nâng lên cằm Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình mở to mắt, trong mắt mang theo chút tia máu đỏ.

“Tôi xinh đẹp sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi, ánh mắt rất có thâm ý nhìn kỹ Cố Cảo Đình.

Đều nói trong mắt tình nhân là Tây Thi.

Anh nếu là thích cô, khẳng định sẽ cảm thấy cô xinh đẹp.

Đây là cơ sở nhất.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Cô Không Cần Tôi Thích, Muốn Ai Thích?

Cố Cảo Đình nhíu mày, đem tay cô gạt đi, trời sinh tính cách lãnh đạm, "Cũng không tới mức xinh đẹp."

"mọi người đều nói tôi đẹp." Hoắc Vi Vũ thuận miệng nói.

"Bọn họ đều là lừa gạt cô, cô cũng tin? Tẩy trang cùng hoá trang, trên cơ bản là hai người, bất quá, hóa trang cũng không cảm thấy đẹp, tự tin là chuyện tốt, tin mù quáng sẽ bị người cười nhạo." Cố Cảo Đình không khách khí nói.

Hoắc Vi Vũ: "……"

Cố Cảo Đình thích cô, mặt trời xác định mọc từ phía tây.

Anh từng trải nhiều, mỹ nữ thành đàn, vị hôn thê không phải tuyệt sắc giai nhân, đương nhiên chướng mắt cô bé tròn.

Cô không cần anh ủy khuất cùng ngủ.

Hoắc Vi Vũ muốn rời giường, mới ngồi dậy, anh vòng tay qua cô, khoát ở trên vai cô, hơi hơi dùng sức, phía sau lưng Hoắc Vi Vũ đụng vào ngực anh cứng rắn.

"Buông tôi ra." Hoắc Vi Vũ giãy giụa.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cắn vành tai cô một chút, nói giọng khàn khàn: “Vừa vặn thì tốt, đừng kiêu ngạo như vậy.”

Cô kiêu ngạo cái rắm a.

Hoắc Vi Vũ giãy giụa muốn đứng lên.

Anh hôn theo vành tai cô, đến gương mặt cô.

Đột nhiên, anh dừng lại, nhíu mày nói: “trên mặt cô rốt cuộc tô nhiều ít phấn.”

Hoắc Vi Vũ mặc kệ anh, kéo tay anh ra, từ trên giường ngồi dậy, liếc xéo hướng Cố Cảo Đình.

“anh nói rất đúng, tôi không xinh đẹp, sau khi hoá trang cùng tháo trang sức là hai khuôn mặt, cũng cần dùng phấn thật dày mới có thể che khuất vết sẹo bị em gái anh đánh, cho nên, đừng chạm vào tôi.”

Cố Cảo Đình nhìn về phía mặt cô, trách sao vết sẹo đã không còn, anh còn tưởng rằng ngày hôm qua dùng thuốc hiệu quả, nguyên lai là cô tô phấn dày. “Muốn xinh đẹp như vậy làm gì, người yêu chuộng sắc đẹp, khi nhan sắc không còn, rồi sẽ già, tôi không thích cô quá xinh đẹp.”

“Tôi không cần anh phải thích.” Hoắc Vi Vũ trả lời, đi vào toilet rửa mặt.

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua một đạo gió lạnh, tạm dừng ba giây, tùy tay đánh nghiêng đèn bàn trên tủ đầu giường Hoắc Vi Vũ.

Đèn bàn ngã trên mặt đất, vỡ nát.

Cố Cảo Đình đẩy ra cửa toilet, xem cô rửa mặt.

“cô không cần tôi phải thích, cô muốn ai thích, Ngụy Ngạn Khang?” Cố Cảo Đình chất vấn nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ không để ý tới anh, đổ sữa rửa mặt, tẩy trang lần thứ hai.

“cô xinh đẹp, sẽ có người so với cô càng xinh đẹp hơn, cô tuổi trẻ, sẽ có người so với cô càng tuổi trẻ, cô cá tính, cũng sẽ có người so với cô càng cá tính.” Cố Cảo Đình xem Hoắc Vi Vũ còn không có phản ứng, cầm cổ tay cô, kéo đến trước mặt anh, “Tôi không phải nói vừa vặn tốt thì tốt rồi sao? Mang theo gương mặt hóa trang ngủ, làn da sẽ già nhanh so với người bình thường tốc độ gấp 2 lần, tôi không hy vọng người khác cho rằng vợ tôi là mẹ tôi, về sau không được hoá trang!”

Hoắc Vi Vũ trầm mặc, ánh mắt càng ngày càng lạnh băng.

Cố Kiều Tuyết là tuổi trẻ hơn so với cô, nữ tính hơn so với cô, giàu có hơn so với cô, quyền thế hơn so với cô, có lẽ còn xinh đẹp hơn so với cô.

Như vậy hấp dẫn, cùng cô luyến ái bảy năm, là cô duy nhất dựa vào Ngụy Ngạn Khang chưa từng bảo đảm vận mệnh chính mình.

Cô không có ba, không có mẹ, không có thân nhân, không có gia tộc phù hộ.

Đã từng có lúc như vậy, cô cảm thấy trời đất sụp đổ, linh hồn giống như không ở trong thân thể.

Tự ti, không tự tin, chung quanh thanh âm châm chọc, thanh âm chế nhạo làm cô không chỗ trốn.

Cô trang điểm càng dày đặc, phấn lót che đậy càng dày.

Cô biết, chính mình muốn cứu vớt không phải tình yêu, không phải đàn ông, mà là cô - Hoắc Vi Vũ tự tôn, kiêu ngạo, không hề bị người châm chọc, cũng không hề bị người thương tổn.

Hồi ức qua khờ dại cùng phản bội, lòng cô vẫn là sẽ đau.

https://thuviensach.vn

đôi mắt đỏ vài phần, mờ mịt sương mù hàm ở trong mắt, cự tuyệt chảy ra.

Cố Cảo Đình nhìn thấy mau khóc, trong lòng căng thẳng, như là bị ong mật chích một chút, rất đau.

Anh hiện tại sửa miệng nói cô xinh đẹp, còn đề cập tới hay không.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Hảo Sủng, Ngược Chết Độc Thân Cẩu

“anh có thể cảm thấy tôi không xinh đẹp, nhưng mà không cần can thiệp tôi hoá trang hay không hoá trang, tôi cảm thấy điểm này tự do nhân sinh tôi vẫn phải có.” Hoắc Vi Vũ lãnh tình nói, xoay người, rửa mặt.

Cố Cảo Đình nhìn thấy rõ ràng trên mặt cô sáu vết sẹo đỏ tươi.

mắt lạnh co rút.

Anh nắm cằm cô, cưỡng chế làm cô đối mặt anh.

“Tôi không biết trên mặt cô vết thương còn chưa tốt.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ giơ lên khóe miệng, trong mắt lại không có một chút ý cười, đẩy ra tay Cố Cảo Đình.

“anh cao cao tại thượng, vĩnh viễn sẽ không hiểu biết loại bi ai như tôi.

Tôi chính là hư vinh, chính là yêu đẹp, chính là không thích nghe phản đối cùng thanh âm phủ định.

anh có thể cảm thấy tôi ngang ngược, tùy hứng, tính tình đại tiểu thư.

Cá tính quái dị, vô cớ gây rối còn không nói đạo lý.

Tùy tiện! A, a.” Hoắc Vi Vũ cười khẽ hai tiếng.

https://thuviensach.vn

Tiếng cười nghe tới thực lạnh, có chút tối tăm cùng lười biếng, chán đến chết.

Cô đi ra ngoài cửa.

Cố Cảo Đình đứng ở tại chỗ, trong mắt hiện lên gợn sóng, cũng đi ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ đang ngồi ở trước bàn trang điểm thoa sữa dưỡng ẩm.

Cố Cảo Đình cầm lấy đồ trang điểm trong tay cô, nhìn thoáng qua thuyết minh trên mặt, ném vào thùng rác.

Hoắc Vi Vũ nắm tay nắm gắt gao, căm hận trừng mắt Cố Cảo Đình.

Phải biết rằng, hiện tại chỉ có hơn ba ngàn đồng,cô đã mua không nổi đồ trang điểm.

“Một hai phải bức chết tôi đúng không?” Hoắc Vi Vũ lạnh giọng hỏi.

“trên mặt cô đã bị thương, đồ loại này hàm lượng thủy ngân quá liều, đồ trang điểm sớm hay muộn bỏ rồi, lên, tôi mang cô đi mua.” Cố Cảo Đình kéo cô lên.

Hoắc Vi Vũ né tránh tay Cố Cảo Đình, “Tôi không cần anh thay tôi mua.”Anh trực tiếp đem cô ôm lên, hướng đi tới ngoài cửa.

Hoắc Vi Vũ giãy giụa.

“cô lại động, tôi liền hôn cô.” Cố Cảo Đình nhìn xuống cô đe dọa.

Hoắc Vi Vũ bất động, đôi mắt ửng đỏ, không khách khí mắng: “Cố Cảo Đình, anh rốt cuộc muốn làm gì! trước đó không cho tôi dùng đồ trang điểm, hiện tại lại muốn mang tôi đi ra ngoài mua, anh bị tâm thần phân liệt sao?”

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn phía trước lãnh khốc nói: “trước đó không cho cô dùng đồ trang điểm là bởi vì tôi cảm thấy cô ở trong mắt tôi dùng hay là không dùng đều giống nhau, hiện tại muốn mang cô đi mua là bởi vì nếu một hai phải dùng đồ trang điểm, phụ nữ của tôi phải dùng liền dùng thứ tốt nhất.”

“Vậy anh có thể trực tiếp mua về cho tôi, anh mang theo tôi trên mặt có thương tích đi ra ngoài loạn chuyển là muốn khoe ra cái gì, vẫn là công bố cái gì? Càng muốn nhìn xem tôi ở trước công chúng như thế nào mặt dày vô sỉ?” Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh nói.

“Đó là bởi vì cô hoá trang lung tung, lắng lơ, người khác có thể coi cô là phụ nữ đàng hoàng sao? Trong TV mặt yêu tinh cùng yêu quái trang điểm đều là như cô vậy.” Cố Cảo Đình nhìn xuống cô nói.

Hoắc Vi Vũ bực bội một đấm vào trên vai anh.

Anh đem cô buông xuống, để ở trên tường, hôn lên môi cô.

Chính là, dự kiến ra ngoài với Hoắc Vi Vũ, anh hôn không phải mang theo tính chất trừng phạt, mà là vô cùng ôn nhu, triền miên, nhẹ gặm môi cô, chậm rãi tiến vào trong miệng cô, hút.

Hoắc Vi Vũ cắn đầu lưỡi của anh.

Anh cũng không có lùi bước, thâm u nhìn cô, như là đang đợi cô dùng sức giống nhau.

Hoắc Vi Vũ không biết anh vì cái gì cố ý cho cô cắn.

Cô sợ có trá, ngược lại không cắn anh, buông lỏng miệng ra, xoay mặt.

Cố Cảo Đình nhìn về phía bên mặt cô thương tổn, ngón tay cái mềm nhẹ vuốt.

https://thuviensach.vn

Cảm giác như là yêu thương giống nhau.

Hoắc Vi Vũ có chút bối rối, mở tay anh ra.

“Tôi biến xấu, mặt mũi Cố tư lệnh cũng không sáng sủa.” Hoắc Vi Vũ cả giận nói.

Cố Cảo Đình chịu đựng tính tình cô, rất có nhẫn nại nói: “Nhan bác sĩ nói sẽ không lưu lại sẹo, cô cũng sẽ không biến xấu, mặt khác, tôi còn không có phát hiện cô gái tốt hơn, cô ở trong mắt tôi đã tính là tốt nhất.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Trong Mắt Ra Tây Thi, Đó Là Yêu Sao

Anh xem như đối với cô an ủi sao?

trong mắt tình nhân hóa Tây Thi!

Hoắc Vi Vũ nghĩ tới câu nói, tim đập nhanh kỳ lạ.

Trong đầu cảm giác giống như bị tia chớp bổ qua, tê dại, trống rỗng.

Cô cúi đầu, gãi một bên tóc, che khuất mặt bị thương.

Mười lăm giây sau, mới bình thường trở lại.

Cô ngẩng đầu, không xác định hỏi Cố Cảo Đình: “anh, thích tôi?”

Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn cô, đôi mắt đen nhánh giống như mực, phản chiếu ra hai cái dáng cô nho nhỏ.

xem cô khẩn trương, hoảng loạn, sợ hãi cùng phòng bị ở trong mắt.

Hiện tại cô khẳng định sẽ không tiếp thu anh đi?

“cô cảm thấy cô có chỗ nào đáng giá tôi thích sao?” Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

Hoắc Vi Vũ ngây ra một lúc.

Cô thật đúng là không có chỗ nào đáng giá làm anh thích.

https://thuviensach.vn

Cô giống như tự mình đa tình.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ đôi mắt rũ xuống.

Cố Cảo Đình trong mắt nhu một chút, gợi lên cằm cô, ánh mắt sáng quắc nhìn cô, ngón tay xoa môi cô, chờ mong hỏi; “Mất mát?”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, “Sao có thể.”

Cố Cảo Đình đôi mắt lạnh xuống dưới, buông tay ra, dáng cao lớn hướng đi tới bên ngoài, cũng không quay đầu lại ra lệnh: “Đuổi kịp.”

Hoắc Vi Vũ tay đặt ở sau lưng, không tình nguyện đi theo.

Ánh mặt trời dừng ở trên người anh, bao phủ một tầng vòng sáng, anh phảng phất đạp thanh huy mà đi, trên mặt đất lưu lại vết chân.

Cô cố ý dẫm bóng dáng đầu anh trên mặt đất.

Cố Cảo Đình dừng lại, xoay người xem cô.

Cô cũng dừng lại, vẻ mặt vô tội nhìn anh, nhướng mày khiêu khích.

Cố Cảo Đình nhấp môi, ngón tay trầm ổn chỉ gươngbên cạnh.

Hoắc Vi Vũ 囧.

Cái nào sát ngàn đao ở chỗ này để một cái gương.

“chơi vui sao?” Cố Cảo Đình trầm giọng hỏi.

“Dù sao đi nhàn rỗi.” Hoắc Vi Vũ không nhận sai nói.

Cố Cảo Đình giữ chặt cánh tay của cô, làm cô dựa đến bên người anh, tay ôm eo cô, cùng nhau đi phía trước.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cảm thấy tư thái như vậy quá ái muội.

Bọn họ giống như là tình lữ.

“nóng.” Hoắc Vi Vũ kháng nghị nói, ngượng ngùng, muốn đem bàn tay anh bỏ ra.

“cô lại vặn, một hồi chính là tôi nóng, vậy không cần đi ra ngoài, còn có, như vậy đi, tôi cũng yên tâm.” Cố Cảo Đình lãnh khốc nói, không có một chút nói giỡn.

Hoắc Vi Vũ nghe ra trong lời nói Cố Cảo Đình có ý, đôi mắt theo bản năng liếc về phía vị trí bụng anh.

Nhìn xem có phải hay không nóng.

“cô thật đúng là lớn mật.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ không biết Cố Cảo Đình đang nhìn cô, dọa thu hồi ánh mắt, mặt ửng hồng, cố tình lảng tránh ánh mắt anh.

Cố Cảo Đình cảm thấy Hoắc Vi Vũ không hóa trang đáng yêu nhiều, khóe miệng hơi hơi giơ lên, “Muốn nhìn, chính là trở về cho cô xem, ở trên đường như vậy xem, người khác sẽ thấy cô thế nào?”

Hoắc Vi Vũ: “……”

“Tôi muốn xem liền xem, quản bọn họ thấy tôi thế nào. Ý nghĩ người xa lạ tôi đều không cố kỵ, tôi đây còn muốn không cần sống.” Hoắc Vi Vũ khí phách nói.

“uh, xem đi.” Cố Cảo Đình đồng ý.

Hoắc Vi Vũ ghét bỏ nhìn anh.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình kín đáo liếc cô, cười một chút, tươi cười tuy rằng thực ngắn, chính là, cười rộ lên thật đúng là đẹp, điên đảo chúng sinh, giật nảy mình.

Cô thật muốn đem nụ cười này chụp lại, đặt ở trên mạng bán đấu giá, khẳng định có thể kiếm được một khoản sinh hoạt phí không tồi.

Đáng tiếc, nụ cười này giây lát lướt qua, đơn thuần từ góc độ mỹ cảm, cô còn không có xem đủ đâu, càng không có móc ra di động chụp lại khoảng khắc.

Đúng rồi, anh rốt cuộc muốn mang cô đi nơi nào?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Đây Là Muốn Chết Hả

Xe của Cố Cảo Đình dừng lại trước cửa Hương Uyển.

Nhà này nằm giữa ngõ hẽm trung tâm thành phố

Là có năm tháng lâu đời.

Phía trước là cây cầu nhỏ, phía sau là một rừng trúc xinh đẹp.

Rất mới mẻ, rất u tĩnh, trong không khí tản ra hương vị hoa oải hương, hít sâu một hơi, tâm tình cũng thoải mái hơn.

Cố Cảo Đình gõ cửa, liếc nhìn cô một cái.

"Nhìn tôi làm gì." Hoắc Vi Vũ nhíu mày cảnh giác nói.

"Một lát tôi kêu người lấy mấy bộ lễ phục đến cho cô, quần áo của cô quá hở hang.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"Hở chỗ nào chứ?" Hoắc Vi Vũ kháng nghị nói.

"Tôi không thích cô mặc như vậy." Cố Cảo Đình bá đạo nói.

Mở cửa ra.

Một người con gái đáng yêu, mặc đồng phục màu hồng, cung kính nói: "Thiếu tá Cố, ngài đến rồi, chủ tịch của tôi chờ ngài bên trong."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Cố Cảo Đình lên tiếng, vẻ mặt kiêu ngạo, cũng không nhìn cô gái kia một cái, đi về phía trong phòng.

Hoắc Vi Vũ mệt mỏi đuổi theo.

Đi qua mấy cái sân nhà mới đến cửa chính.

Trong đại điện được trang trí theo phong cách cổ xưa khác với ở bên ngoài, nhìn thấy còn xa xỉ hơn đồ dùng hiện đại, treo rất nhiều đèn thủy tinh, ngăn tủ gỗ lim, ghế dựa hiện đại, gạch men sứ trơn bóng, tranh vẽ trên tường xanh vàng rực rỡ.

Một đám người chỉnh tề đứng ở hai bên, một người thanh niên thời thường đứng ở chính giữa, anh ta mặc tây phục, quần màu xám, đeo bông tai, mi thanh mục tú(lông mày xanh đôi mắt đẹp).

"Thiếu tá Cố đại giá quang lâm, cần tôi giúp gì à?" Thanh niên cười nói.

Vừa nói, Hoắc Vi Vũ mới phát hiện, “cậu ta” là nữ.

"Giúp cô ta chọn một bộ trang điểm tốt nhất, dạy cho cô ta cách trang điểm như thế nào, hơn nữa, chọn mấy bộ lễ phục thích hợp luôn." Cố Cảo Đình phân phó nói.

"Được, các người đẹp, chúng ta bắt đầu làm việc thôi." Cô gái vỗ tay nói.Hoắc Vi Vũ được người ta mời vào bên trong.

Cô gái nhìn vết thương trên mặt Hoắc Vi Vũ, sau khi giúp Hoắc Vi Vũ đắp mặt nạ, cô ta ngồi ở trên bàn, cười nói: "Mặt nạ này cần đắp 10 phút, tôi là Nhan Sơ, em gái Nhan Diệc Hàm, Nhan Diệc Hàm là quân y của bọn họ, y thuật rất cao, anh ấy và thiếu tá là bạn thân."

"Chuyện của Cố Cảo Đình tôi cũng không muốn biết." Hoắc Vi Vũ thờ ơ nói.

https://thuviensach.vn

"Cô là vị hôn thê mới của Cố Cảo Đình?" Nhan Sơ tò mò hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Nhan Sơ, ánh mắt lạnh lùng, "Chuyện của tôi, cô cũng không cần biết."

Nhan Sơ: "..."

Mười phút sau.

Lấy mặt nạ ra, lau khô mặt.

Nhan Sơ kéo ra khóa hộp cầu chì, lấy một ít thuốc mở từ bên trong ra.

Cô ta vừa thoa lên mặt Hoắc Vi Vũ vừa nói: "Thuốc mỡ này có hiệu quả rấy tốt cho vết thương, là anh tôi nghiên cứu chế tạo, vết thương bình thường chỉ dùng hai ngày có thể lành lại, 1 hộp tới 1 vạn đó, một hộp cũng khó cầu, còn có một loại phấn bằng dược, so với cái này còn quý hơn, rất khó nghiên cứu chế tạo, từ đầu anh tôi cũng tính không bán."

Hoắc Vi Vũ đưa mắt nhìn thuốc mỡ.

Thuốc mỡ này, còn có thuốc bột, Cố Cảo Đình vứt cô một đống.

Cố Cảo Đình đối với người phụ nữ này, thật đúng là rất tốt.

Thuốc mỡ tốt nhất, Nhan Sơ lại thoa lớp kem dưỡng da cho cô.

"Loại này, là một thiếu tá đưa cho cô, nó là mật sữa LANMER đặc biệt chế thành, so với 1 hủ 1 vạn đồng trên thị trường hơn muốn quý tốt gấp mấy chục lần.

Trong đó có 2 nguyên liệu là Thiên Sơn tuyết liên cùng Thiên Tàm có thể khôi phục làn da co dãn, tái tạo làn da trắng đẹp, hiệu quả có thể nhìn thấy trong 2 tiếng.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều người hơn 50 tuổi dùng một lần liền có được làn da 30 tuổi rồi.

Nếu cô dùng xong, tôi có thể đảm bảo cô sẽ có làn da trắng nõn như 18 tuổi, non mềm có thể bấm ra nước." Nhan Sơ lải nhải giới thiệu nói.

Hoắc Vi Vũ hơi nhíu mày, "Không phải Cố Cảo Đình đã mua sao? Cô lạ đẩy mạnh tiêu thụ với tôi không biết mệt sao? Cô không thấy phiền, tôi nghe cũng mệt, ngậm miệng làm việc, cô có thể càng chuyên tâm hơn."

Nhan Sơ: "..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 112

Nhan Sơ không thích Hoắc Vi Vũ kiêu ngạo cùng tự phụ, "Cô và chị Phùng người lần trước thiếu tá dẫn đến đây có tính cách thật đúng là quá khác nhau."

Hoắc Vi Vũ không nói gì, lạnh nhạt nhìn khuôn mặt mình trong gương, quả nhiên vết sẹo trên mặt đã tốt hơn nhiều.

"Lần trước thiếu tá cũng mua bộ này cho chị ấy, hiệu quả có tốt không?" Nhan Sơ lại hỏi.

Hoắc Vi Vũ liếc xéo nhìn Nhan Sơ, "Tôi không biết chị Phùng trong miệng cô, vấn đề này cô nên hỏi Cố Cảo Đình có vẻ thích hợp hơn."

"Thiếu tá đối với phụ nữ thật đúng là tốt, tùy tiện rat ay chính là mấy trăm vạn, túi sách LV của chị Phùng đang xài, quần áo hiệu Chanel, biệt thự đang ở cũng là thiếu tá mua, có thể làm người phụ nữ của ngài ấy nhất định rất hạnh phúc, đúng không, chị Hoắc." Nhan Sơ cười toe toét hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhìn tâm cơ của cô ta ở trong mắt, khóe miệng giật giật, hai tay khoát lên trên tay vịn ghế dựa, như một nữ vương dựa vào trên ghế, không kiên nhẫn hỏi: "Cô muốn nói cái gì?"

"Thiếu tá rất cưng chiều người phụ nữ bên cạnh, phụ nữ nên đối tốt với mình một chút, ngoan độc với đàn ông một chút, mới có thể ngốc ở bên

https://thuviensach.vn

cạnh người đàn ông ưu tú lâu hơn một chút, đúng không, chị." Nhan Sơ cười nói.

Hoắc Vi Vũ không có nói nữa.

Quả thật Cố Cảo Đình rất cưng chiều phụ nữ, đối với phụ nữ chính là vung tiền như rác, ánh mắt nháy cũng không nháy.

Anh có quyền, có tiền, dáng người đẹp, bộ dạng tốt.

Đáng tiếc, trong mấy người phụ nữ anh cưng chiều, cô không phải người đàu tiên cũng không phải người cuối cùng.

Trong lòng không phải đã có một người phụ nữ anh không chiếm được sao?

Không thích nhau, có lẽ, mới có thể thiên trường địa cửu.(mãi mãi bên nhau)

"Tôi ngủ một chút, cô chuẩn bị xong thì kêu tôi." Hoắc Vi Vũ nằm xuống, nhắm hai mắt lại.

Nhan Sơ khó hiểu nhìn Hoắc Vi Vũ, nếu là một người phu nữ nghe nói như vậy, khẳng định sẽ thương tâm, hoặc là khổ sở, dữ hơn là tức giận.

Nhưng phản ứng của cô rất bình tĩnh, giống như việc này không liên quan đến mình, giống như một công chúa công chúa kiêu ngạo, khi chất như thế không phải người con gái bình thường có thể bắt chước.

Hai giờ sau

"Người đẹp, xong rồi." Hoắc Vi Vũ bị đẩy tỉnh.

Cô mở to mắt, nhìn về phía mình trong gương, đôi mắt hơi ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Chính cô cũng không nhận ra mình rồi.

Làn da trắng bóng trơn nhẵn như mỡ đông, mặt mày đưa tình quyến rũ, đôi môi đỏ chút căng mọng làm cho người ta muốn cắn một cái.

Giống như về tới năm 18 tuổi.

Tất cả có thể trở lại năm 18 tuổi, thật tốt biết mấy.

Cô không quen biết Ngụy Ngạn Khang, cũng không nhìn đến một mặt khác của mẹ, lại càng không chọc tức ba.

"Qủa nhiên thiếu tá rất tinh mắt, mỗi một lần dẫn một người phụ nữ so với ngườ trước càngxinh đẹp." Nhan ban đầu cảm thán nói.

Hoắc Vi Vũ phục hồi tinh thần lại, đứng lên, lạnh nhạt hỏi: "Trang điểm xong rồi?"

"Thay lễ phục nữa là xong rồi." Nhan Sơ nói, vỗ vỗ tay, một đám người lấy lễ phụ qua đây.

"Đây đều là tôi chọn lựa cho cô, cô cứ tùy tiện chọn một bộ đi thay ra đi, mấy bộ khác thì đóng gói đưa về cho cô." Nhan Sơ mỉm cười nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn lễ phục toàn màu trắng, nhíu mày, "Tôi không thích màu trắng."

"Màu trắn là màu thiếu tá thích nhất." Nhan Sơ giải thích nói.

"Quần áo tôi mặc, không cần anh ta thích." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

"Vậy có lẽ cô chỉ có thể vẫn đợi ở trong phòng này rồi." Nhan Sơ mỉm cười nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, bất đắc dĩ, tùy tiện chọn một cái váy có hoa sen trước ngực mặc vào.

Cô từ trong phòng ra ngoài.

Tầm mắt của Cố Cảo Đình từ trên màn hình điện thoại dời đi, nhìn về phía cô, trong mắt hiện lên một chút kinh diễm, hầu kết lăn lộn, đôi mắt lóe lên dời ánh mắt.

Không ai nhìn ra khác thường của anh.

Hoắc Vi Vũ ngồi xuống ở bên cạnh anh, kháng nghị nói: "Tôi không muốn mặc những bộ quần áo này."

Cố Cảo Đình liếc nhìn về phía cô, nhìn đôi môi đỏ mọng của cô, cúi người, hôn môi của cô.

Nhan Sơ quả thực sợ ngây người.

Cô ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thiếu tá chủ động hôn một người phụ nữ.

Anh đối với chị Phùng xa xa không phải quan hệ kia.

Cô ta còn tưởng rằng tính cách của thiếu tá nhạt nhẽo, nhưng bây giờ xem ra, nhiệt tình của anh chỉ dành cho một người nào đó mà thôi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Chủ Ý Quỷ Quái Của Cô, Tôi Có Thể Không Biết?

Hoắc Vi Vũ có chút giật mình nhìn anh hôn cô ở trước mặt người khác, xung quanh mọi người đang nhìn đó.

Mặt cô hơi đỏ.

Máu trong đầu như tuôn ra, đầu óc mơ màng.

Nếu cô đáp lại anh, để cho anh thoải máo, có thể yêu cầu sẽ dễ dàng được đáp ứng hay không?

Cô vô cùng chán ghét màu trắng, màu trắng đại biểu cho chết chóc.

Hoắc Vi Vũ nhắm hai mắt lại, hôn đáp lại anh, chủ động ngậm chặt bờ môi của anh.

Cố Cảo Đình dừng một chút, lưng cứng ngắc, kinh hỉ nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ nhìn anh không động, mở to mắt.

Cố Cảo Đình lại hôn lên môi cô.

"Tôi không thích những bộ quần áo này." Hoắc Vi Vũ khẩn trương nói.

Cố Cảo Đình dừng lại, "Uh`m" một tiếng, "Một lát dẫn cô đến thời trang quốc tế Thủy Thiên chọn váy. Bộ này cũng quá hở rồi."

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đứng lên, cách anh rất xa, lau dấu vết của anh để lại trên môi cô.

Cô nên cám ơn Nhan Sơ đã chọn lễ phục cho cô, mới không cần mặc nguyên một màu trắng.

Cố Cảo Đình cũng đứng lên, nhìn về phía Nhan Sơ.

Trong ánh mắt anh không còn cuồng nhiệt vừa rồi, trở nên lạnh lùng cùng lãnh khốc, phân phó nói: "Ngoại trừ bộ trên người cô ta những bộ khác không cần lấy, gói đồ trang điểm lại đi."

"A.... Được,tôi tính tiền." Nhan Sơ kỳ nhìn thoáng qua khuôn mặt không chút thay đổi của Hoắc Vi Vũ, đi đến trước bàn làm việc, cầm lấy máy tính tính tiền một lần nữa.

Điện thoại của Hoắc Vi Vũ vang lên cô nhìn hiển thị trên màn hình, tưởng rằng công ty phỏng vấn điện thoại tới, liền nghe máy.

"Xin chào, tôi là người trong bệnh viện ở Á Thái, xin hỏi cô có quen biết Ngụy Ngạn Khang hay không? Anh ấy bị tai nạn giao thông, đã hôn mê bị đưa vào phòng cấp cứu, vẫn gọi tên của cô, chúng ta tìm được số của cô ở trong điện thoại của anh ấy, cô có thể tới đây không?" Ý tá một hơi nói xong.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, lông mi dài che khuất ảm đạm dao động trong mắt.Chậm rãi, cô nhìn về phía Cố Cảo Đình đang tính tiền.

Có một số việc, không thể nào lựa chọn, nhưng là có một số việc, cô có thể lựa chọn kết thúc.

Ngụy Ngạn Khang bên kia, cô không muốn tiếp tục dây dưa nữa, nên cùng anh ta hoàn toàn kết thúc.

https://thuviensach.vn

"Gửi số phòng của anh ta vào điện thoại tôi đi." Hoắc Vi Vũ gọn gàng linh hoạt nói, cúp máy đi về phía dưới lầu.

Nhan Sơ nhìn Hoắc Vi Vũ đi, cũng không nhắc nhở, mỉm cười nói với Cố Cảo Đình: "Tổng cộng là 228 vạn."

Cố Cảo Đình đem thẻ vàng đưa tới.

Nhan Sơ quẹt thẻ, nhìn như tùy ý nói: "Tôi vừa rồi chọn lễ phục cho cô ấy có nói là ngài rất thích màu trắng, nhưng cô ấy nói, cô ấy ghét nhất là màu trắng, đây là có chuyện gì?"

“Cô nên chọn lễ phục theo màu mà cô ấy thích, hơn nữa, tôi cũng không quá thích màu trắng." Cố Cảo Đình lãnh đạm nói.

Nhan Sơ xấu hổ, kéo kéo tươi cười, "Vậy cô ấy thích màu gì?"

"Hồng." Cố Cảo Đình đơn giản một chữ, nói lại leng keng có lực, rất kiên định cùng tin tưởng.

"Lần sau tôi sẽ chọn lễ phục cô ấy thích, thiếu tá có thể tới xem lần nữa, tôi đảm bảo cô ấy mặc vào rất gợi cảm, tôi có thể chụp vài tấm hình cho ngài." Nhan Sơ mỉm cười nói.

"Không cần, " Cố Cảo Đình trầm giọng nói: "Tôi không hy vọng cô ấy quá xinh đẹp."

Nhan Sơ: "..."

Cố Cảo Đình xoay người, không nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, anh nhíu mày.

Điện thoại anh có tin nhắn.

Anh nhìn là Hoắc Vi Vũ, mở ra.

https://thuviensach.vn

"Ngày mai gặp." Hoắc Vi Vũ lời ít mà ý nhiều nói.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, nhanh chóng gửi tin lại, "Ở cửa chờ tôi, tôi không nói lần thứ hai."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Rốt Cuộc Là Ai Đê Tiện

Hoắc Vi Vũ ngồi trên xe taxi, rũ mắt nhìn tin nhắn của Cố Cảo Đình.

Từng câu chữ tràn đầy ngông cuồng và bá đạo.

Cô tắt điện thoại, ném vào túi, nhìn ra ngoài cửa xe.

Mấy năm nay Tứ Xuyên biến hóa rất nhanh, nhà cao tầng, người đông nghịt, phồn vinh lộng lẫy, cả vật và người đều thay đổi.

Nửa giờ sau.

Hoắc Vi Vũ đã tới bệnh viện Quốc tế Thái Lan số 3, tầng 17,phòng số 1.

Ngụy Ngạn Khang nằm trên giường bệnh, đầu quấn khăn trắng, sắc mặt tái nhợt, gầy gò, nhưng vẫn thanh lịch tao nhã.

Cô ngồi trên ghế bên cạnh giường, cụp mắt im lặng.

Đột nhiên, tay bị Ngụy Ngạn Khang nắm chặt.

Cô lạnh nhạt nhìn Ngụy Ngạn Khang.

“Tiểu Vũ, anh chờ em nãy giờ, cám ơn em đã tới thăm anh, anh biết, em vẫn còn quan tâm anh mà.” Ngụy Ngạn Khang thâm tình chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ rút tay lại, lạnh lùng đặt lên tay phải của mình, nhẹ nhàng nói:

“Quan tâm, bảy năm tình cảm, hoàn toàn tin tưởng, vì yêu anh, tôi mất đi sự nghiệp, người thân, gia tộc, cho nên không giám hạnh phúc.”

“Tiểu Vũ, đừng nói nữa, anh biết sai rồi, về sau anh sẽ yêu thương em gấp trăm lần, từ nay về sau anh chính là của em.” Ngụy Ngạn Khang ngồi dậy nói.

“Tôi cũng từng cho rằng anh là của tôi, nhưng khi anh và Cố Kiều Tuyết sắp kết hôn, tôi mới biết anh và cô ta đã ở với nhau một năm trước rồi.”

“Anh nói anh đi công tác, nhưng thật ra là đi du lịch với Cố Kiều Tuyết, anh mua cho cô ta dây chuyền kim cương, mua cho tôi hoa hồng, các người đi chơi ở quán rượu, gạt tôi là tăng ca, ngay cả thức ăn tôi làm cho anh cũng ném vào thùng rác, xong, anh lại ăn bò bít tết với Cố Kiều Tuyết ở nhà hàng tây.” Hoắc Vi Vũ bình tĩnh nói.

Ngụy Ngạn Khang mất bình tĩnh nói:

“Anh sai rồi, tiểu Vũ, cho anh một cơ hội, một cơ hội cuối cùng thôi.”

“Vậy ai cho tôi cơ hội.” Hoắc Vi Vũ từ chối nói, hít một hơi, không muốn phàn nàn với Ngụy Ngạn Khang nữa. Cô có nói, cũng chỉ trở thành chuyện cười của anh.

“Tôi tha thứ cho anh, vì anh không có tư cánh làm tôi phải hận, tôi đến tìm anh, vì tôi muốn chấm dứt hết tất cả với anh. Tôi gả cho Cố Cảo Đình, nếu anh lấy Cố Kiều Tuyết, mời anh gọi tôi một tiếng chị dâu, sinh hoạt hằng ngày cũng tránh gặp mặt, nếu không lấy Cố Kiều Tuyết, kiếp này liền không gặp.” Hoắc Vi Vũ đứng lên, đi đến cửa.

Ngụy Ngạn Khang nhảy xuống giường, ôm lấy Hoắc Vi Vũ:

https://thuviensach.vn

“Tiểu Vũ, không có em, anh sẽ chết.”

“Đó là chuyện của anh.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

“Cố Cảo Đình không phải người tốt, ba vị hôn thê trước của anh ta đã chết rồi, còn một người đang nằm trong viện.” Ngụy Ngạn Khang kích động nói.

“Đó là chuyện của tôi. Buông ra.” Hoắc Vi Vũ lanh lãnh nói.

Ngụy Ngạn Khang bất đắc dĩ buông ra.

Cố Kiều Tuyết và Nạp Lan Tĩnh Oánh đi vào.

Cố Kiều Tuyết nhìn thấy Hoắc Vi Vũ liền không bình tĩnh quát:

“Sao cô lại đến đây quấy rầy bạn trai tôi.”

“Sao các người lại đến?” Ngụy Ngạn Khang không hiểu nói.

“Được lắm, Ngụy Ngạn Khang, anh thật không có lương tâm, uổng công tôi nói tốt cho anh trước mặt anh tôi, anh thế mà lại dây dưa không dứt với bạn gái cũ của anh.” Cố Kiều Tuyết khóc lóc, oán giận nói.

Hoắc Vi Vũ không muốn cãi nhau với bọn họ, muốn đi ra ngoài.

“Đứng lại.” Nạp Lan Tĩnh Oánh hô, sắc mặt cực kém, trách mắng Hoắc Vi Vũ:

“Cô làm gì vậy! Không phải đã cầm 10 vạn của tôi rồi sao? Chân tước lấy tiền, chân sau liền lật lọng, có phải cô chê 10 vạn quá ít phải không!”

“Đủ rồi.” Ngụy Ngạn Khang cắt đứt lời của Nạp Lan Tĩnh Oánh.

“Dì nhìn kìa, anh Khang còn nói đỡ cho Hoắc Vi Vũ, cái đồ hồ ly khốn kiếp.” Cố Kiều Tuyết dậm chân, nghiến răng nghiến lợi nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Cô Lại Muốn Làm Gì?

“Anh giúp đỡ cô ấy sao? Các người làm gì trong bụng liền hiểu rõ.” Ngụy Ngạn Khang đỏ mắt nói.

“Chúng tôi làm cái gì!” Cố Kiều Tuyết hùng hồn nói: “Anh nghe lời từ một bên nói xong đi chỉ trích chúng tôi.”

“Lời từ một bên?” Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nhìn Cố Kiều Tuyết.

Cố Kiều Tuyết khoanh tay trước ngực, trừng mắt nhìn Hoắc Vi Vũ, trào phúng nói:

“Sao lại có người da mặt dày như vậy, nói bậy bạ, đảo ngược phải trái, cho cô tiền, còn không bằng cho một con chó, chó còn vẩy đuôi trung thành với chủ, còn cô thì qua cầu rút ván.”

“Tôi không có qua cầu rút ván, cô tin hay không thì tùy.” Hoắc Vi Vũ lười giải thích, đi ra ngoài.

Cố Kiều Tuyết cản Hoắc Vi Vũ lại: “Hiện tại tất cả mọi người đều ở đây, nói cho rõ ràng đi, cô không cần ra vẻ, dì cho cô 10 vạn, cô có cầm không.”

“Tôi lấy rồi.” Hoắc Vi Vũ không phủ định nói.

“Cô đồng ý với dì cái gì, về sau không dây dưa với anh Khang nữa, bây giờ cô đang làm gì vậy!” Cố Kiều Tuyết chất vấn.

https://thuviensach.vn

“Vậy tôi sẽ nói rõ cho cô, tôi đến đây làm cái gì.” Hoắc Vi Vũ quay đầu, nhìn Ngụy Ngạn Khang, lạnh lùng nói:

“Tôi và anh không thể nào ở cùng với nhau, vĩnh viễn sẽ không có khả năng này.”

Trong lòng Ngụy Ngạn Khang rơi lộp bộp, lui về sau một bước.

“Vậy sao cô còn ở đây dây dưa với vị hôn phu của tôi.” Cố Kiều Tuyết ngang ngược nhìn Hoắc Vi Vũ.

“Cố Kiều Tuyết, cô có biết dây dưa là gì không, tôi cũng không đứng chung một chỗ dây dưa mập mờ với vị hôn phu của cô, nếu cô cứ khăng khăng như vậy, về sau cô cứ một mực sống dưới cái bóng của tôi, đáng đời cho cô phải sống dưới bóng của người khác.” Hoắc Vi Vũ nghiêm nghị nói, trừng mắt nhìn Cố Kiều Tuyết.

Cố Kiều Tuyết lắc lắc Hoắc Vi Vũ, móng tay bấu vào da thịt của cô, kích động nói:

“Tôi không cho phép cô gả cho anh tôi, không cho phép cô qua mặt tôi, cô dựa vào cái gì mà xuất hiện trước mặt tôi, tôi cho cô tiền, cô biến đi cho tôi, cút cút.”

“Người nên cút là cô.” Hoắc Vi Vũ hất tay Cố Kiều Tuyết ra: “Cô cho rằng tôi muốn nhìn thấy cô, là ai bước vào cuộc sống của ai trước, là ai cướp người đàn ông tôi, là ai hùng hổ dọa muốn bắt cóc tôi, đừng có ép bức tôi, nếu không, tôi không biết sẽ làm ra chuyện gì đâu.”

“Vậy nên cô mới lật lọng, cầm tiền của tôi, còn đến dây dưa với con tôi.” Nạp Lan Tĩnh Oánh nói giúp cho Cố Kiều Tuyết.

“Hồi nảy tôi nói dì nghe không hiểu sao? Là đầu óc của dì có vấn đề, hay lỗ tai có vấn đề?” Hoắc Vi Vũ không khách khí mắng lại.

https://thuviensach.vn

“Đây là thái độ với trưởng bối sao? Tố chất của cô thật khiến cho người ta muốn rơi mắt kiếng, trách không được ba của cô bị cô làm cho tức chết.” Nạp Lan Tĩnh Oánh lạnh lùng nói.

Bàn tay Hoắc Vi Vũ vung lên hướng mặt Nạp Lan Tĩnh Oánh tát tới.

Tay còn chưa đụng mặt Nạp Lan Tĩnh Oánh đã bị Ngụy Ngạn Khang nắm lại.

“Là mẹ của anh.” Ngụy Ngạn Khang u ám nói.

Mắt Hoắc Vi Vũ đỏ hồng, mắt ngập nước, nghiếp răng nghiến lợi nói:

“Chúc mừng anh, còn có mẹ, có ba.”

Trong lòng Ngụy Ngạn Khang căng thẳng, cảm giác được cô đau nhức, buông lỏng tay ra, lo lắng nhìn Hoắc Vi Vũ:

“Ngày giỗ của cha em, sắp tới rồi phải không?”

“Cút đi.” Hoắc Vi Vũ rút tay mình lại, dứt khoát đi ra ngoài.

“Tiểu Vũ, tiểu Vũ.” Ngụy Ngạn Khang hô.

“Nhớ kỹ lời tôi nói, nếu anh không làm được..” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nhìn Ngụy Ngạn Khang: “Tôi sẽ làm anh mất hết tất cả.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Cút Đi, Đồ Lòng Lang Dạ Sói

Ngụy Ngạn Khang nhìnHoắc Vi Vũ rời đi, co quắp ngồi trên giường bệnh, ánh mắt vô hồn nhìn về phía trước.

Trong lòng như bị nhéo, đau phát rét.

“Tiểu Khang, loại phụ nữ như vậy con thích làm gì, không coi ai ra gì, vô liêm sĩ, lòng lang dạ sói!” Nạp Lan Tĩnh Oánh tự cho là đúng nói.

“Cô ta còn lấy 10 vạn của mẹ anh, chính miệng cô ta thừa nhận, không biết nhân phẩm của cô ta thấp đến dạng nào nữa, loại phụ nữ như vậy, sao có thể gả vào Cố gia.” Cố Kiều Tuyết giận đến mặt đỏ bừng.

“Các người thật cho cô ấy tiền sao?” Ngụy Ngạn Khang cắn răng, hỏi ngược lại. Cũng còn có chừng mực, không xé rách da mặt với bọn họ.

Cố Kiều Tuyết nhìn Nạp Lan Tĩnh Oánh.

Nạp Lan Tĩnh Oánh hồi đáp: “Con đừng nghe Hoắc Vi Vũ nói lung tung, châm ngòi ly gián, cô ta nói có mấy lời, con liền không biết phân biệt phải trái, loại con gái làm ba ba tức chết, nếu con cưới, không sớm thì muộn cũng làm mẹ tức chết.”

Ngụy Ngan Khang không bình tĩnh, nhíu mày:

“Cô ấy làm ba ba tức chết, đều vì con, Hoắc Vi Vũ vì con mà mất đi hết, không đáng được trân trọng sao?”

https://thuviensach.vn

“Cô ta vì 10 vạn mà bỏ con, có cái gì đáng trân quý chứ.” Nạp Lan Tĩnh Oánh tức giận nói.

“Cô ấy đưa chi phiếu cho cô nhi viện, hôm nay cô nhi viện gọi điện thoại cho con, nói chi phiếu đã bị đóng băng, vậy ai đóng băng, ai có quyền đó, trong lòng mẹ cũng rõ ràng, rốt cuộc nhân phẩm của ai xấu xa, bà còn dám nói đến chuyện chi phiếu sao?” Ngụy Ngạn Khang xúc động nói ra.

Nạp Lan Tĩnh Oánh tát Ngụy Ngạn Khang một cái, nắm chặt tay:

“Mẹ làm như vậy không phải vì con, vì gia tộc của chúng ta sao, mẹ không hi vọng con dây dưa với Hoắc Vi Vũ, con phải đối tốt với tiểu Tuyết, tiểu Tuyết mới là người con nên yêu.”

“Con biết con nên yêu ai, trong lòng con có ai, con sẽ không kết hôn.” Lần đầu tiên Ngụy Ngạn Khang phản kháng lại gia đình, đi đến cửa.

“Ba của con có con riêng ở ngoài.” Nạp lan Tĩnh Oánh thốt lên.

Ngụy Ngạn Khang dừng bước, không tin nhìn Nạp lan Tĩnh Oánh.

“Ba của con cùng cậu của con đang đấu rất quyết liệt, nếu như bà con biết, ba của con có con riêng bên ngoài, bà là người chú trọng lễ giáo, bà sẽ giao Ngụy Quốc cho cậu của ngươi, cậu của con mà thắng, nhất định sẽ không bỏ qua cho ba con, cũng sẽ không bỏ qua cho con, hắn ta là người hung ác tàn nhẫn, con cũng biết, chúng ta cần Cố gia che chở, không phải cướp đoạt địa vị, mà là sinh tồn, con muốn nhìn gia tộc Nạp Lan xong đời sao?” Nạp Lan Tĩnh Oánh nhìn Ngụy Ngạn Khang.

“Cho nên, mẹ muốn lấy hạnh phúc hôn nhân của con để đổi lấy bình yên cho gia tộc sao?” Ngụy Ngạn Khang đau lòng hỏi, nước mắt tràn ngập khóe mi.

Nạp Lan Tĩnh Oánh trầm mặt, quay mặt sang chỗ khác.

https://thuviensach.vn

“Các người coi tôi là gì, là công cụ hộ vệ của mình sao, Ngụy Ngạn Khang, tôi cho rằng anh yêu tôi thật lòng chứ.” Cố Kiều Tuyết không bình tĩnh chất vấn.

“Tôi muốn được im lặng.” Ngụy Ngạn Khang đi vào phòng.

Ý tá đứng ngoài cửa, mặt khó xử đưa điện thoại cho Ngụy Ngạn Khang, xin lỗi nói:

“Thật có lỗi, tiên sinh, lúc anh gọi cho Hoắc tiểu thư, vừa vặn mẹ anh gọi điện thoại tới, tôi liền tiếp, nói với mẹ anh, mặt khác…”

Y tá nhìn ra sau lưng.

Ngụy Ngạn Khang nhìn theo ra phía sau.

Tám binh sĩ mặc quân phục mặt không cảm xúc nhìn anh.

Thương trung tá đi đến trước mặt Ngụy Ngạn Khang: “Tư lệnh nói, hôn lễ rất quan trọng đối với phụ nữ, ngài hi vọng anh tĩnh tâm tu dưỡng đến ngày kết hôn, đi theo chúng tôi.”

Nạp Lan Tĩnh Oánh cùng Cố Kiều Tuyết đi ra cửa, nhìn thấy Ngụy Ngạn Khang bị mang đi…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Chịu Ủy Khuất, Đáng Đời

Hoắc Vi Vũ từ trong bệnh viện đi ra ngoài, vừa nhấc đầu, liền thấy đứng ở bên cửa chiếc Rolls-Royce màu đen một người đàn ông lãnh khốc.

nắm tay anh để ở trong túi, cao thẳng, thẳng tắp, một thân tây trang màu đen lộ ra ẩn nhẫn cùng tôn quý, ánh mắt sắc bén khóa cô, cằm khẩn trương.

Xem ra, anh đang kìm chế tức giận, giống như bão táp tiến đến phía trước.

Hoắc Vi Vũ không có sức lực đấu lại, hướng tới anh đi qua, đứng ở trước mặt anh, đôi mắt đỏ nhìn về phía anh.

“Chịu ủy khuất?” Cố Cảo Đình trầm giọng hỏi.

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống, không nói, trong lòng chát chúa, giống như sương mù, muốn trời mưa.

“đáng đời.” giọng Cố Cảo Đình lạnh lùng.

Hoắc Vi Vũ trong mắt lại đỏ một ít.

Anh không giúp cô thì thôi, còn lại đây bỏ đá xuống giếng.

Hoắc Vi Vũ cao ngạo nâng cằm lên, “Ít nhất tôi không có bị đánh bại. Tôi cũng vĩnh viễn sẽ không cùng bọn họ thỏa hiệp.”

https://thuviensach.vn

“Cho nên cô thật xa lại đây, chỉ là để xem Ngụy Ngạn Khang chịu trầy da một chút? Thuận tiện cùng em gái tôi khoe ra, cô ở giữa bọn họ không bỏ qua cảm giác tồn tại cảm? “Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

“anh là vì em gái anh bênh vực kẻ yếu sao? Đến đây đi, dù sao một cái, hai cái, ba cái cũng đấu lại đây, không kém anh một cái, anh muốn nói cái gì, cứ việc nói, anh muốn làm cái gì, cứ việc làm. Dù sao cá mè một lứa.” Hoắc Vi Vũ ngạo mạn lên mặt.

Cố Cảo Đình nâng lên cằm cô, “Có phải hay không tôi muốn làm cái gì đều có thể làm?”

“anh cao cao tại thượng, một tay che trời, có cái gì là anh không thể làm đâu?” Hoắc Vi Vũ đáp trả.

Cố Cảo Đình cắn răng, mang theo tức giận, lôi kéo Hoắc Vi Vũ hướng vào bên trong bệnh viện.

Hoắc Vi Vũ muốn tránh ra.

tay Cố Cảo Đình giống như là kìm sắt, cô căn bản tránh không thoát, đã bị anh kéo vào thang máy.

Đinh một tiếng

Hoắc Vi Vũ ở cửa thang máy lầu 17 thấy được Ngụy Ngạn Khang, Cố Kiều Tuyết, cùng Nạp Lan Tĩnh Oánh.

Cô biết Cố Cảo Đình là mang cô tới sỉ nhục cô.Cô lui không thể lui, chỉ có thể cao ngạo ngẩn đầu, chờ mọi người thúc giục, lại đau, đều phải trêu chọc, bởi vì cô không có nơi dựa vào, không có cứu viện, chỉ có một mình.

Cố Kiều Tuyết coi chừng ở giữa Cảo Đình cùng Hoắc Vi Vũ không tốt lắm, âm lãnh nhếch miệng, chạy nhanh tới cáo trạng: “anh, Hoắc Vi Vũ khi

https://thuviensach.vn

dễ em, cô nói về sau gả cho anh, sẽ không bỏ qua cho em.”

Cố Cảo Đình ôm eo Hoắc Vi Vũ, đánh đổ người bên mình,tư thái giống như bề trên, nhìn Cố Kiều Tuyết, bình thản hỏi: “Cô ấy vì cái gì không buông tha em?”

“Bởi vì…… Bởi vì……” Cố Kiều Tuyết không nghĩ tới Cố Cảo Đình sẽ hỏi như vậy, trong đầu tạm thời không có lý do, rút lại, không có tỉ mỉ tự hỏi, vội vàng nói:” Bởi vì cô ta còn thích anh Khang, anh, anh không cần cưới cô ta, cô ta về sau sẽ cho anh đội nón xanh. “

Cố Cảo Đình ánh mắt lạnh vài phần, giống như lạnh tháng chạp,” trước kia anh đã nói cái gì với em, nhớ rõ thận trọng từ lời nói đến việc làm, ngày thường mang theo đầu óc, nói chuyện đừng không lựa lời, cô ấy có anh, còn có thể coi trọng Ngụy Ngạn Khang! “

Cố Kiều Tuyết: “……”

Hoắc Vi Vũ: “……”

Nạp Lan Tĩnh Oánh: “……”

Ngụy Ngạn Khang: “……”

Hoắc Vi Vũ khó hiểu đến nhìn Cố Cảo Đình, đôi mắt chớp chớp. Có điểm ngốc.

Cô còn tưởng rằng anh là tới khi dễ cô?

Cố Cảo Đình liếc hướng Hoắc Vi Vũ,” chẳng lẽ tôi nói không đúng? “

Hoắc Vi Vũ suy nghĩ một chút.

Cố Kiều Tuyết cảm thấy cô ở đây dây dưa Ngụy Ngạn Khang.

https://thuviensach.vn

Nạp Lan Tĩnh Oánh cũng cảm thấy cô ở đây dây dưa Ngụy Ngạn Khang.

Ngụy Ngạn Khang so cùng Cố Cảo Đình, thật đúng là cái gì đều không bằng.

Cố Cảo Đình vả mặt bọn họ, đánh thật đúng là sảng.

“anh nói rất đúng.” Hoắc Vi Vũ mềm nhẹ nói theo Cố Cảo Đình.

Ngụy Ngạn Khang nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, trong mắt, không có che dấu vết thương bất ngờ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Không Phải Anh Muốn Làm Sao Liền Làm

Cố Cảo Đình giơ giơ lên khóe miệng, đối với cô trả lời vừa lòng, thanh âm nhu vài phần, “Đi thôi, chúng tôi còn muốn đi mua quần áo.”

“anh……” Cố Kiều Tuyết ủy khuất hô.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Cố Kiều Tuyết, vài phần lãnh khốc cùng nghiêm khắc, “con cháu Cố gia, ít nhất phải có cốt khí, dám yêu dám hận, dám cướp đoạt, cũng dám buông tay, hôn lễ muốn hay không tiến hành, em suy xét rõ ràng lại nói cho anh, nếu muốn, ai cũng chạy không thoát, nếu không cần, ai khi dễ em, anh cũng sẽ giúp em khi dễ lại gấp bội.”

câu cuối, Cố Cảo Đình là nhìn Ngụy Ngạn Khang nói.

Ánh mắt sắc bén, tiêu sát mà lại khẳng định.

Nạp Lan Tĩnh Oánh trong lòng lộp bộp một tiếng.

Nếu Cố Kiều Tuyết không kết hôn, như vậy, Cố Cảo Đình liền sẽ đối phó bọn họ.

Một khi Cố Cảo Đình động thủ, xương cốt bọn họ liền sẽ không dư thừa.

“Tư lệnh yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ đối tốt tiểu Tuyết, tiểu Tuyết là con dâu duy nhất tôi đồng ý.” Nạp Lan Tĩnh Oánh lập tức nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lãnh tình nhìn về phía Nạp Lan Tĩnh Oánh, mỏng lạnh trong mắt mang theo vài phần trào phúng.

nhà Nạp Lan ghét bỏ cô, nhà Nạp Lan làm sao không bị Cố gia khinh thường.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Ngụy Ngạn Khang, hỏi: “anh sao?”

Ngụy Ngạn Khang trầm mặc không nói lời nào, mắt kính che khuất thần thái trong mắt anh.

Đó là phẫn nộ, không cam lòng, cùng nhỏ yếu bất đắc dĩ.

Cố Kiều Tuyết đỏ mắt chờ Ngụy Ngạn Khang nói.

“A Khang, con nói cùng tư lệnh.” Nạp Lan Tĩnh Oánh nhắc nhở nói.

Ngụy Ngạn Khang nắm chặt nắm tay, mu bàn tay nổi lên gân xanh. Trừng hướng Cố Cảo Đình, ý vị thâm trường nói: “Tôi cũng sẽ chiếu cố cô ta, cho cô những gì thiếu mà người khác cho không được.”

“Thực tốt.” Cố Cảo Đình ấn thang máy xuống dưới.

Anh đối với trung tá Thượng phân phó: “kiểm tra thân thể cho anh ta một chút,trước hôn lễ bảo đảm anh ta bình an không có việc gì.”

Đinh một tiếng, thang máy mở

Cố Cảo Đình ôm eo Hoắc Vi Vũ, đi vào thang máy.

Ngụy Ngạn Khang gắt gao nhìn chằm chằm tay Cố Cảo Đình ôm eo Hoắc Vi Vũ, kia đã từng là vị trí anh độc hữu.Đó là Tiểu Vũ của anh, phụ nữ anh âu yếm.

https://thuviensach.vn

Một ngày nào đó, anh muốn ở trên Cố Cảo Đình, đoạt lại phụ nữ của anh.

Thang máy đóng lại ở trước mặt anh.

Hoắc Vi Vũ thả lỏng lại.

Cô nhìn về phía Cố Cảo Đình, hỏi: “Không phải nói muốn làm cái gì liền làm cái đó sao? Vì cái gì giúp tôi?”

“Đây là tôi muốn làm.” Cố Cảo Đình tàn khốc nói.

Hoắc Vi Vũ run sợ một chút, hiện lên cảm giác quái dị.

Cô là một người ân oán phân minh, trải qua sau lần anh xuất đầu, cô phẫn nộ nghẹn khuất phát tiết rất nhiều.

Cô tin tưởng, Ngụy Ngạn Khang cũng sẽ không dây dưa cô.

“ăn cơm không?” Hoắc Vi Vũ ôn tồn hỏi.

“Không.” Cố Cảo Đình nói.

“Cơm trưa cũng không ăn.” Cố Cảo Đình lại bỏ thêm một câu.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh như là oán giận cô.

Cố Cảo Đình là đàn ông tàn khốc như vậy cũng sẽ làm nũng sao?

Hoắc Vi Vũ trong đầu phác hoạ ra hình ảnh Cố Cảo Đình làm nũng, cảm thấy khá buồn cười, trêu ghẹo nói:” đầu bếp người Pháp của anh đâu? “

“cô không cần, để anh ta về nước Pháp, thất nghiệp.” Cố Cảo Đình âm dương quái khí trả lời.

Hoắc Vi Vũ cười.

https://thuviensach.vn

Cô cười, ngũ quan nhu hòa rất nhiều, như là cô gái ngọt ngào, tản ra ánh sáng cùng ấm áp, làm người không dời ánh mắt.

Cố Cảo Đình nhìn cô, đôi mắt thâm vài phần, hầu kết gợi cảm lăn lộn, cầm eo cô kéo đến trước mặt anh, cúi đầu, hôn lên đôi môi hồng.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy trên môi có dòng điện, trong lòng cả kinh, đẩy Cố Cảo Đình ra.

Cố Cảo Đình nhíu mày, thanh âm khàn khàn nói: “Vi Vũ, đừng lại đẩy tôi ra.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Tôi Lại Đánh Không Lại Anh

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống, lông mi thật dài che khuất dao động trong mắt.

“Liền tính là sức lực mười Hoắc Vi Vũ cũng không địch lại một Cố Cảo Đình.” Hoắc Vi Vũ nói.

Cố Cảo Đình đôi mắt trầm xuống.

Ngụ ý, nếu cô có sức lực có thể đẩy anh ra, cô vẫn là sẽ đẩy ra.

Cố Cảo Đình không vui, cằm khẩn trương, lạnh lẽo nhìn phía trước.

thay đổi bầu không khí, toàn bộ bên trong thang máy bao phủ áp suất thấp, nặng nề đè ở trong lòng người, độ ấm cũng bởi vì anh lãnh khốc rơi chậm xuống mấy độ.

Cố Cảo Đình không nói lời nào, không khí bên trong thang máy áp lựcquái dị.

Hoắc Vi Vũ thanh thanh giọng nói, liếc hướng bên mặt anh cương nghị, nói: “Tôi mời anh ăn cơm chiều nha.”

“uh.” Anh đơn giản đáp ứng một chữ, con mắt đều không có nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh tức giận, nhưng là không nghĩ ra là vì cái gì.

https://thuviensach.vn

Cô vừa rồi còn biến tướng khen anh sức lực mạnh mẽ, uy vũ đâu?

Người đàn ông này thật đúng là tâm tình bất định.

Vuốt mông ngựa chụp đến chân ngựa, quả nhiên, vuốt mông ngựa loại công việc này xa hoa mà lại thần thánh không thích hợp với cô.

Hoắc Vi Vũ cụp xuống đôi mắt nhìn thang máy đi xuống.

Chỉ chốc lát, tới rồi lầu một.

di động Cố Cảo Đình vang lên.

Anh nhìn về phía màn hình biểu hiện, hơi hơi nhíu mày, tiếp nghe, trầm giọng nói: “Làm sao vậy?”

“Cảo Đình, Minh Nặc đã xảy ra chuyện, tìm khắp nơi không thấy nó, nên làm cái gì bây giờ mới tốt, nếu là nó đã xảy ra chuyện, em nên nói công đạo thế nào cùng ba em.” Phùng Tri Dao lo lắng nói, thanh âm mang theo vài phần nghẹn ngào.

“Đừng nóng vội, tôi nói trung tá Thượng dẫn người lại đây, nhất định sẽ tìm được nó.” Cố Cảo Đình hứa hẹn nói.

“Kỳ thật nó mấy ngày này cảm xúc không tốt, cơm cũng không chịu ăn, cảm giác cũng không ngủ, nói chờ anh trở về, nhưng mà anh lại tương đối vội, đều do em, không có nói với anh sớm một chút, hôm nay lúc biểu diễn không thấy được anh, mới có thể biến mất.” Phùng Tri Dao ảo não khóc lóc.

“Đã biết, tôi liền tới ngay, không cần lo lắng.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anh nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ quyến rũ cười, biết điều nói: “Tư lệnh xin cứ tự nhiên.”

“Tôi đưa cô trở về trước.” Cố Cảo Đình nói, hướng tới xe mình đi đến.

“Không cần, tôi vừa vặn tản bộ, trở về ăn cơm chiều.” Hoắc Vi Vũ thanh đạm nói.

Cố Cảo Đình thật sâu nhìn cô, cuối cùng gật gật đầu, “Về đến nhà điện thoại cho tôi.”

Anh lên xe, rời đi.

Hoắc Vi Vũ xem anh đi xa, lấy ra di động, nhìn thấy hai cuộc gọi nhỡ của Cố Cảo Đình, còn có một cuộc là của nhà cũ Hoắc gia.

Cô nhớ tới hôm nay ước hẹn buổi tối 8 giờ về nhà cũ Hoắc gia.

Hoắc Vi Vũ ánh mắt ảm đạm xuống, trong lòng âm u, nặng nề.

Cô đem tiếng chuông điện thoại thiết kế khôi phục bình thường, gọi điện thoại qua nhà cũ Hoắc gia.

Là thím Quế người hầu của cụ Hoắc tiếp.

“trước là lão gia kêu tôi gọi điện thoại cho đại tiểu thư, không biết đại tiểu thư đang vội, quấy rầy đại tiểu thư, xấu hổ.” Thím Quế khẩu khí lạnh như băng, nhìn như cung kính, lời nói bên trong đều là ý trào phúng.

Hoắc Vi Vũ nghe ra tới, “Vừa rồi để chế độ tắc âm thanh, có chuyện gì?”

“Lão gia nói trong nhà không có chuẩn bị cơm cho đại tiểu thư, đại tiểu thư ăn rồi qua đây, mặt khác, cũng không cần đem theo đồ vật lại đây, đồ vật của cô ông chịu không dậy nổi.” Thím Quế âm thanh lạnh lùng nói.

Hoắc Vi Vũ đôi mắt tĩnh lặng, trầm mặc nhìn phía trước.

https://thuviensach.vn

Trong lòng có một chỗ đau đớn.

nước chua từ miệng vết thương ra tới, chết lặng khắp người.

gia tộc cô đã ghét bỏ cô, cô biết rõ là kêu đi nhục mạ, còn ngây ngốc đi.

Hoắc Vi Vũ hít sâu một hơi, nhếch khóe miệng đạm bạc, “Một khi đã như vậy, tôi đây liền không tới, miễn cho ông tức giận.”

Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại.

thím Quế: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Tư Lệnh, Có Người Ăn Hiếp Phụ Nữ Của Anh

Hoắc Vi Vũ ở cửa tiểu khu công viên Thanh Hương ăn mì sợi.

Di động vang lên tới

Cô xem vẫn là điện của nhà cũ Hoắc gia, tiếp nghe.

“cô hiện tại là đủ lông đủ cánh, Hoắc gia đều không bỏ ở trong mắt, vậy cô còn mang họ Hoắc làm gì, hiện tại lại đây cho tôi, bỏ họ cô đi, miễn cho về sau làm Hoắc gia mất mặt.” Cụ Hoắc thở phì phì nói.

Hoắc Vi Vũ trong lòng chua xót, trên mặt, trước sau như một thanh đạm, “trong cơ thể con chảy cũng là máu Hoắc gia, ông nội có phải hay không cũng muốn rút ra?”

“Đừng gọi ta ông nội, tôi không có loại cháu gái không biết xấu hổ này, nếu có thể, tôi thật không nên để ba cô cưới mẹ cô, sinh ra tới cô loại này cùng mẹ cô hạ tiện giống nhau.” Cụ Hoắc bạo nộ nói.

“ông nói ai hạ tiện!” Hoắc Vi Vũ âm thanh lạnh lùng nói.

“Tôi không nói với cô đồ vô dụng, buổi tối 8 giờ tới nhà cũ, đừng tới sớm, tôi sợ nhìn thấy cô ăn không ngon.” Cụ Hoắc tức giận nói xong cúp điện thoại.

Hoắc Vi Vũ mân mê chén, cũng không có ăn.

https://thuviensach.vn

Nếu không cho cô mang họ!

Cô có thể mang họ mẹ.

Họ Quyền, so với họ Hoắc càng uy vũ.

Chính là, nhớ tới ba ba khi còn nhỏ đối với cô dung túng cùng sủng ái, cô thi danh hiệu đệ nhất, trong mắt ba cô tự hào cùng kiêu ngạo.

Cô trong lòng liền khổ sở.

Làm con gái duy nhất của ba cô, liền mang họ ba đều không được.

Này rốt cuộc là trừng phạt cô, vẫn là trừng phạt ba cô.

Hoắc Vi Vũ nắm chặt nắm tay, ánh mắt sắc nhọn lên.

Cô dựa vào cái gì không họ Hoắc, cô liền phải họ Hoắc, họ cô không phải bọn họ muốn cướp đoạt liền có thể cướp đoạt.

Hoắc Vi Vũ đem tiền đặt lên mặt bàn, đứng dậy đi nhà cũ Hoắc gia.

*

lúc cô đến nhà cũ Hoắc gia, bọn họ đang ăn cơm.

cụ Hoắc, bà cụ Hoắc tuổi còn trẻ, bà cụ Hoắc tuổi trẻ cùng cụ Hoắc sinh con gái bảy tuổi, con thứ hai Hoắc Dương, con dâu Tần Diệu Ni cùng với Hoắc Thuần.

Người một nhà hoà thuận vui vẻ, cô thật sự cùng bọn họ không hợp nhau.

“Sao cô lại tới đây? Không phải kêu cô qua 8 giờ mới đến sao? Là ai để cô tiến vào.” Tần Diệu Ni bực bội nhìn về phía đám người hầu trong nhà.

https://thuviensach.vn

đám người hầu cúi đầu.

“Đuổi đi.” Tần Diệu Ni táo bạo nói.

“Không cần đuổi, tôi một hồi chính mình sẽ đi.” Hoắc Vi Vũ lãnh diễm ánh mắt nhìn về phía cụ Hoắc, hỏi: “lần trước ông đã lên tiếng rõ ràng cùng tôi đoạn tuyệt quan hệ huyết thống, đúng không?”

“loại cháu gái này, tôi muốn không nổi!” cụ Hoắc âm dương quái khí nói.

“Về sau mặc kệ tôi là thịnh vượng hay là suy bại, cao cao tại thượng vẫn là bị ông giẫm đạp dưới chân, đều cùng các người không quan hệ, đúng không?” Hoắc Vi Vũ lại hỏi.

“Đương nhiên, cô cảm thấy chúng tôi có khả năng đi cầu cô sao? cô suy nghĩ nhiều.” Tần Diệu Ni châm chọc nói.

Hoắc Vi Vũ không để ý tới Tần Diệu Ni, nhìn chằm chằm cụ Hoắc hỏi: “Tôi sự tình gì đều cùng các người không quan hệ, có phải hay không!”

“Đương nhiên, cô chết ở bên ngoài, chúng tôi đều sẽ không cho người nhặt xác.” Cụ Hoắc cả giận nói.

“Nếu các người hiện tại cùng tôi hoàn toàn không có quan hệ, dựa vào cái gì kêu tôi sửa họ!” Hoắc Vi Vũ âm thanh lạnh lùng nói.

“Đó là bởi vì cô loại này đồ đê tiện sinh đồ tiểu tiện căn bản không xứng họ Hoắc.” Tần Diệu Ni quát.

Hoắc Vi Vũ sắc nhọn ánh mắt nhìn qua, “Ở trong mắt tôi cô còn không xứng làm người, cô liền không phải người sao?”

“Làm càn! cô đây là như thế nào cùng thím nói chuyện.” Cụ Hoắc chụp bàn cả giận nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhếch khóe miệng.

Bọn họ đây là nhất trí đối ngoại, thực đoàn kết, thực tốt.

“Ông nội của tôi đều không có, nơi nào có tới thím, lời nên nói tôi đã nói xong, không ảnh hưởng các người ăn cơm.” Hoắc Vi Vũ xoay người, hướng tới ngoài cửa đi đến.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Hôm Nay Tốt Nhất Ông Nến Đánh Chết Tôi

"Đứng lại, đây là nơi cô có thể muốn tới thì tới muốn đi thì đi sao?" Cơ thể mập mạp của Tân Diệu Ni chạy tới, chắn cửa, chống nạnh, mắng: "Tôi nói cho cô biết, hôm nay tôi kêu cô qua đây không phải ôn chuyện, mà là hỏi tội."

"Hỏi tội?" Khóe miệng của Hoắc Vi Vũ cong lên có chút châm chọc.

"Lần trước hoàng tử Duật Nghị muốn tới nhìn Thuần nhi, có phải cô cố ý muốn phá hỏng hay không." Tần Diệu Ni chất vấn.

"Cô nên cám ơn tôi đã cứu cả nhà cô." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nhìn về phía Hoắc Thuần, "Nếu hoàng tử phát hiện, Hoắc Thuần không phải còn nguyên vẹn, đó chính là tội khi quân."

"Tội khi quân chính là cô! Không phải cô nói Hoắc Thuần của chúng tôi làm tiểu tam, sinh một đứa con trai cho tổng giám đốc Ngô sao? Cô cùng người khác bỏ trốn đã làm cho ba cô tức chết, còn đi nói xấu Thuần Thuần, bụng dạ của cô thật đen tối, làm cho Hoắc gia hổ thẹn, sao Hoắc gia lại có đứa súc sinh như cô chứ." Tần Diệu Ni hùng hùng hổ hổ nói.

"Mắng xong rồi hả? Mắng xong tôi có thể đi rồi." Hoắc Vi Vũ hời hợt nói.

"Ba, ba xem cô ta tới chết cũng không hối cải, nếu không phải cô ta ghen tị Thuần Thuần của chúng ta, phá hủy buổi hẹn hò của Thuần Thuần và

https://thuviensach.vn

hoàng tử, nói không chừng, Thuần Thuần của chúng ta đã sớm trở thành bạn gái của hoàng tử cho Hoắc gia chúng ta nở mày nở mặt rồi." Tần Diệu Ni nhìn về phía ông Hoắc la lên.

Ông Hoắc tức giận đến thịt trên mặt đang run động, nói: "Bắt nó lại, lấy roi lại đây cho tôi, hôm nay tôi nhất định phải dạy dỗ đứa cháu nghiệp chướng này."

"Ông nội, ông đừng nổi giận, thân thể quan trọng hơn." Hoắc Thuần dịu dàng nói xong, đưa roi cho ông HOắc.

Ông Hoắc vung roi một cái, đánh trên mặt đất, phát ra một tiếng “ba” thật lớn.

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nhìn lướt qua roi, mặt không đổi sắc nói: "Ông dám động đến tôi một sợi tóc, tôi sẽ tố cáo ông tội đánh người, lên tòa sẽ càng dễ hơn, có mắt mặt cũng không phải tôi mà là Hoắc gia, là ông!"

Ông Hoắc tức giận dựng râu trừng mắt.

Tần Diệu Ni đứng sau lưng Hoắc Vi Vũ, đưa tay béo phì kiềm chế cánh tay Hoắc Vi Vũ, hung tợn nói: "Có ai thấy ông đánh cô, rõ ràng là cô trộm roi tìm người đánh cô, để hãm hại ông, tất cả mọi người ở đây đều có thể chứng minh."

"Cô thật vô sỉ." Hoắc Vi Vũ tức giận nói.

Ba một tiếng.Roi vào trên người Hoắc Vi Vũ.

Lực đạo vô cùng mạnh. đọc nhanh nhất tại thichdoctruyen.com

Vốn chiếc váy màu trắng bị rách một lỗ hổng, lộ ra một mảnh màu đỏ ở bên ngoài cánh tay.

Cr người đều đã nóng rát đau đớn.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Hoắc Vi Vũ đỏ bừng trừng mắt nhìn ông Hoắc.

Người ông nội này, yêu thương Hoắc Thuần, lại chưa từng có chút thương tiếc đối với cô.

Lỗi của Hoắc Thuần, có thể không để ý, nhưng nếu cô sai, cũng sẽ bị phóng đại gấp mấy ngàn lần.

Vì thay Hoắc Thuần trút giận, liền vung roi đánh về phía cô.

"Hôm nay ông tốt nhất nên đánh chết tôi, nếu không, vết thương ông tặng cho tôi ngày hôm nay, ngày khác, tôi sẽ trả về gấp đôi." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, không lùi bước, cũng không thỏa hiệp.

"Hôm nay tôi sẽ đánh chết đứa súc sinh như mày, miễn cho sau này hỏng mày hủy hoại thanh danh của Hoắc gia chúng tôi." Ông Hoắc không hề để ý nói, lại một cây roi đánh về phía Hoắc Vi Vũ.

Một roi này, ông dùng hết sức lực, đánh lên đi, phải tróc da bong thịt(trầy da tróc vẩy).

Hoắc Vi Vũ khẩn trương xoay người.

Đứng phía sau Hoắc Vi Vũ, Tần Diệu Ni thành bao thịt hứng trọn một roi này, đau đến cô gào khóc, lại gắt gao cầm cánh tay Hoắc Vi Vũ.

Ông Hoắc thấy mình đánh không trúng, liền càng tức giận, cầm roi chỉ vào mặt Hoắc Vi Vũ, ra lệnh: "Trói Hoắc Vi Vũ lên bàn, tôi muốn đánh chết cô ta, xem cô ta còn dám làm xằng làm bậy! không tôn trọng trưởng bối!"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Cô Còn Muốn Khuôn Mặt Sao

Điện thoại của Hoắc Dương vang lên.

Anh thấy điện thoại hiển thị số của Cố Cảo Đình, không dám chậm trễ, đi đến góc khuất nghe máy.

Nghe xong điện thoại, trong mắt anh bối rối, nói với ông Hoắc: "Ba, xin ba trước bớt giận, tư lệnh Cố muốn tới nhà, bây giờ đã tới cửa rồi."

"Cái gì? Tư lệnh Cố muốn tới." Ông Hoắc kích động đến tay cũng run run, "Mọi người nhanh đổi một bộ quần áo sạch sẽ, đứng ở cửa nghênh đón."

"Ba, vậy còn Hoắc Vi Vũ?" Tần Diệu Ni chịu đựng đau đớn trên lưng hỏi.

"Trói nó lại, trước nhốt vào nhà kho đi, sau khi tư lệnh Cố đi rời xử lý." Ông Hoắc nói, cũng không nhìn Hoắc Vi Vũ một cái, khẩn trương đi vào phòng của mình.

Hoắc Vi Vũ bị người làm lấy dây thừng trói lại, ném vào nhà kho.

*

"Thuần nhi, vận khí của con đến rồi, Cố Cảo Đình là người tâm phúc bên người Tổng thống, đẹp trai nhất quân khu một, tay cầm quân quyền, dáng

https://thuviensach.vn

người đẹp, khí chất tốt, lại là một người thừa kế tài phiệt, nếu con gả cho cậu ta, thì tốt hơn mấy chục lần so với Duật Nghị." Tần Diệu Ni vui vẻ nói.

"Con cũng muốn gả cho anh ấy, có điều anh ấy quá cao cao tại thượng, không tốt tiếp xúc." Hoắc Thuần thẹn thùng nói.

"Là đàn ông ai cũng có suy nghĩ, con gái của mẹ xinh đẹp như vậy, con lại chủ động một chút, khẳng định cậu ta sẽ nhìn con với cặp mắt khác xưa." Tần Diệu Ny khát khao nói.

"Dạ mẹ, mẹ có muốn đi nghỉ ngơi một chút không, trên lưng bị ông nội đánh rất đau đi, ông nội cũng thật là, nhìn thấy mẹ cũng không chịu nhẹ tay lại một chút sao?" Hoắc Thuần yểu điệu nói.

"Mẹ không có việc gì, nếu là gả cho Cố Cảo Đình, giống như ma tước bay lên trời cao, con gái của mẹ vốn là phượng hoàng, còn thiếu một cơ hội thôi."

Tần Diệu Ni tự chọn quần áo cho Hoắc Thuần, đó là một chiếc vấy trắng lụa mỏng, phối hợp với vòng cổ màu đen.

"Mẹ, mẹ xuống lầu nhìn giúp con, Cố Cảo Đình vừa tới, gọi điện thoại cho con, con sẽ từ trong phòng đi ra, bây giờ con muốn trang điểm." Hoắc Thuần ngọt ngào nói.

Tần Diệu Ni làm một thủ thế ok với con gái.

*Ông Hoắc dẫn đầu, dẫn theo mọi người Hoắc gia cung kính đứng ở cửa.

Ông mặc một bộ âu phục màu đen, lấy tinh thần sáng sủa tốt nhất, nhìn đường cái.

Một đám người đợi nửa tiếng.

"Sao tư lệnh Cố còn chưa tới?" Ông Hoắc lo lắng hỏi Hoắc Dương nói.

https://thuviensach.vn

"Không biết, cậu ta nói một lát sẽ tới." Hoắc Dương cũng chờ mong nhìn phía xa nói.

"Đúng rồi, cậu ta đến nhà chúng ta làm gì?" Ông Hoắc nghi hoặc hỏi.

"Hôm nay cậu ta đưa một người bệnh nhân qua đây." Hoắc Dương suy đoán nói.

"Con phải xem bệnh cho người đó thật cẩn thận." Ông Hoắc dặn dò.

"Cậu ta chuyển người đó ở trong phòng cấp cứu, bên ngoài là quân sĩ, bác sĩ y tá cũng trải qua xem xét cẩn thận, con chưa có cơ hội đi vào." Hoắc Dương giải thích nói.

"Vậy thì chứng minh người đó là một nhân vật lớn, con phải nhớ kỹ, chỉ cần con được Cố Cảo Đình để mắt, con có thể một bước lên mây, nhưng nhất định không được đắc tội cậu ta, nếu không, cậu ta có thể để con biến mất khỏi đời này, nghe hiểu chưa?" Ông Hoắc nói.

"Dạ, con hiểu."

Lại hơn nửa tiếng, rất xa, ông Hoắc nhìn thấy sáu chiếc xe việt dã bật đèn sáng trưng chạy tới.

Ông vừa khẩn trương, vừa kích động, một lát chỉnh lại quần áo, một lát lại vuốt tóc, rất sợ có một chút sơ sót.

Tần Diệu Ni gọi điện thoại cho Hoắc Thuần.

Hoắc Thuần từ trên lầu đi xuống, khuôn mặt tinh xảo, mắt to miệng nhỏ mặt trái xoan, kiểu tóc cổ điển, nhìn rất tạo nhã, đứng ở tử bên cạnh ông Hoắc, vị trí chính giữa.

Lúc mấu chốt, vẻ mặt dì Thẩm tái nhợt chạy tới...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Cảm Động, Có Dòng Nước Ấm Chảy Vào Lòng

"Lão gia, không xong rồi, tôi về phòng thay quần áo, quay lại đại tiểu thư không thấy nữa." Dì Quế lo lắng nói.

"Ai cho cô trở về phòng thay quần áo, cô là ai, cô có tư cách gặp tư lệnh sao?" Ông Hoắc nổi giận mắng.

Dì Quế cúi đầu, kéo kéo vạt áo.

"Ông xã, vậy phải làm sao bây giờ? Xe của tư lệnh càng ngày càng gần rồi." Tần Diệu Ni lo lắng hỏi Hoắc Dương.

"Chúng ta đều ở cửa cô ta trốn không thoát đâu, cửa sau là vườn hoa dày đặc, khi thiếu tá đi rồi, thì cho người lục soát, bắt cô ta lại." Hoắc Dương nói, nhìn về phía ông Hoắc.

"Đóng cửa sau lại, đừng cho cô ta tới quấy rối, trong nhà việc xấu không được để lọt ra bên ngoài, trước kia không biết xấu hổ còn đào hôn, thể diện của tư lệnh cũng bị cô ta làm mất hết, bây giờ có thể rất hận cô ta, đừng để cô ta nhìn thấy thiếu ta, miễn cho gây họa đến Hoắc gia." Ông Hoắc nhắc nhở.

Dì Quế lập tức đóng cửa sau lại.

Xe của Cố Cảo Đình đến.

https://thuviensach.vn

Một trăm quân sĩ từ trên xe bước xuống, chậm rãi, cầm theo súng trường chỉnh tề chạy chậm tới, mặt không chút thay đổi bước vào Hoắc gia, bao vây mọi người lại, khống chế tất cả hoàn cảnh.

Còn những quân sĩ khác, chỉnh tề đứng thành hai đội, nhường ra một lối đi.

Ông Hoắc bị khí thế này dọa cho sỡ hãi, động cũng không dám động.

Trung tá Thượng mở ra cửa sau xe Rolls-Royce, Cố Cảo Đình từ trên xe bước xuống.

Khuất bóng đứng đó, mặt bị che phủ trong bóng đêm, không giận mà uy.

Anh từ trong bóng tối đi tới, bước chân trầm ổn, ung dung.

Ông Hoắc bị khí tràng của anh làm cho rung động, rất nghiêm túc kính chào.

Những người khác nhìn ông HOắc cúi chào, cũng nhốn nháo bắt chước làm theo.

Cố Cảo Đình nhìn cũng không nhìn bọn họ một cái, đi về phía phòng.

Hoắc Thuần đắm đuối đưa tình nhìn Cố Cảo Đình.

Trước kia, cô ta chỉ nhìn anh trong TV, hoặc đứng ở phía xa nhìn Cố Cảo Đình.

Lúc đó, cô đã cảm thấy anh rất đẹp trai, dáng người thẳng tắp, cao thẳng uy vũ, đó là một vương giả chân chính, chiếm lấy trái tim của thiếu nữ.Nhìn anh gần như vậy, anh quả thật rất đẹp khiến người ta nín thở, điên đảo chúng sinh, lãnh khốc cương nghị, lại khiến người ta như say như mộng.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông này, không cần nói tới gả cho anh, có thể ở bên cạnh làm ấm giường cho anh, cô cũng cam tâm tình nguyện.

Cố Cảo Đình quét mắt nhìn cả căn phòng, ánh mắt dừng lại ở trên mặt trung tá Thượng.

Trung tá Thượng hơi lắc đầu.

Đôi mắt của Cố Cảo Đình tối sầm lại, càng lạnh lùng hơn, ngồi ở trên ghế sofa.

Ông Hoắc xấu hổ cầm tay, dẫn cả gia đình, cung kính đứng ở trước mặt Cố Cảo Đình, khóe miệng nở nụ cười, khách khi nói: "Mới biết được tư lệnh tới đây, không có tiếp đón từ xa, mong tư lệnh thông cảm."

Cố Cảo Đình không nói gì, lạnh lùng nhìn ông Hoắc.

Không khí trong phòng càng ngày càng lạnh thấu xương.

Ông Hoắc nơm nớp lo sợ cúi đầu, tim đập rất nhanh, khẩn trương đến trên trán đổ mồ hôi lạnh.

"Thuần nhi, nhanh đi châm trà." Hoắc Dương là người đầu tiên khôi phục tinh thần, nói với Hoắc Thuần.

Ánh mắt của Cố Cảo Đình chuyển tới trên người Hoắc Dương, lãnh đạm nói: "Mấy người không phải quân nhân, không cần kính chào theo nghi thức quân đội."

Ông Hoắc rất sợ người Hoắc gia cúi chào đã chọc giận Cố Cảo Đình, giọng khẽ run nói: "Tư lệnh đừng giận, sau này tôi sẽ giáo huấn bọn họ."

"Tư lệnh Cố, xin dùng trà." Hoắc Thuần yểu điệu nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình không có nhận chén trà trên tay Hoắc Thuần, hỏi ông Hoắc: "Hoắc Vi Vũ đâu?"

Hoắc Thuần giật mình, ly nước rơi xuống đất, nước trà bắn tung tóe ra ngoài.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Thuần, nhíu mày không vui nói: "Người làm nhà mấy người chút chuyện như vậy cũng làm không được sao?"

Vẻ mặt HOắc Thuần một lát đỏ, một lát trắng.

Cố Cảo Đình rõ ràng xem cô là người giúp việc, thật sự là mất hết mặt mũi rồi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Bị Câm Rồi Hả

“Tôi không phải…” Hoắc Thuần muốn giải thích.

Hiển nhiên, Cố Cảo Đình không hứng thú với cô, nhìn Hoắc lão gia, hỏi lại lần nữa:

“Hoắc Vi Vũ đâu?”

Người Hoắc gia đưa mắt nhìn nhau, không biết Cố Cảo Đình có ý gì.

Nhưng mà, chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài.

“Cô ta vừa mới tới được xíu, xong lại đi rồi.” Hoắc lão gia gượng cười nói.

“Thật sao?” Cố Cảo Đình hỏi ngược lại, giọng nói lạnh lùng.

“Nha đầu này, đủ kiêu ngạo, mắng hết tất cả người trong nhà, xong phủi mông đi rồi.” Tần Diệu Ni nói giúp vào.

Cố Cảo Đình nhìn Thượng trung tá, phân phó nói:

“Gọi điện thoại cho Hoắc Vi Vũ.”

Tần Diệu Ni: “…”

https://thuviensach.vn

Cô lén nhìn nét mặt Hoắc lão gia, sắc mặt ông tái nhợt, chột dạ cúi đầu xuống.

Gọi được, nhưng không có ai bắt máy.

Thượng trung tá nhìn Cố Cảo Đình, lắc đầu.

Cố Cảo Đình nhíu mày, cầm điện thoại của mình gọi.

Hoắc Vi Vũ đang ở trong vườn hoa, còng lưng mài dây thừng.

Cô xem trên tivi, bất kể đàn ông hay phụ nữ khi bị bắt trói, dây thừng chỉ cần mài một chút liền đứt.

Cô cọ xát rất lâu rồi, sao còn chưa đứt vậy.

Chết tiệt, phim ảnh chỉ toàn là lừa đảo.

Điện thoại di động trong túi kêu lên, Hoắc Vi Vũ do dự một chút, dùng miệng kéo khóa, cắn một góc túi, đổ hết toàn bộ đồ vật bên trong ra.

Chuông điện thoại dừng lại.

Cô ngồi xổm bên điện thoại, nhìn chằm chằm vào màn hình.

Cô có thể báo cảnh sát, nhưng mà, gia tộc Hoắc gia cũng có chút tiếng tăm trong giới thượng lưu, nếu lên đầu trang báo, sẽ bị người khác chế giễu.

Cô cũng không muốn bị người khác chỉ chỏ bàn luận.

Hồi nãy cô nói những lời như vậy, chỉ là tự bảo vệ mình mà thôi.

Chuông di động tiếp tục vang lên.

https://thuviensach.vn

Nhìn tên Cố Cảo Đình hiện lên trên màn hình, trong lòng dâng lên một cảm giác quái dị.

Anh ta đến Hoắc gia là vì cô sao?

Hay vì chuyện khác?

Cô dùng cằm ấn lên nút trả lời màu xanh trên màn hình, nghe.

“Ở đâu?”

Hoắc Vi Vũ trầm mặc.

Hình như anh ta đến Hoắc gia là vì cô, rất nhiều suy nghĩ hiện lên trong đầu, không hiểu sao mắt có chút ẩm ướt.

“Nói? Bị câm rồi hả?” Cố Cảo Đình hỏi, mày kiếm nhíu lại.

“Bên trong vườn hoa của khu nhà cũ Hoắc gia.” Hoắc Vi Vũ nói.

Cố Cảo Đình đứng lên, bước nhanh ra cửa.

Hoắc Vi Vũ ngẩn người ngồi trên bồn hoa.

Cô thật không nghĩ tới, người cứu cô lại là Cố Cảo Đình, người mà cô chán ghét nhất.

Khi cô tuyệt vọng, bất lực, anh ta liền cho cô hi vọng cùng trợ giúp.

Một vệt bóng mờ bao phủ lên đầu cô.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu.

Cố Cảo Đình mím chặt môi thành hình chữ nhất, ngồi xuống, nhìn cô một lượt, cởi bỏ dây thừng trên tay cô.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nhìn vào vết thương trên tay cô, đồng tử co lại, sát khí tràn ra, hỏi:

“Ai đánh.”

Hoắc Vi Vũ bị ánh mắt lạnh thấu xương của anh làm chấn động, đó là ánh mắt khi giết người.

Tuy nhiên bọn họ không phân biệt phải trái liền đánh cô, cô rất tức giận, cũng muốn trả lại gấp trăm lần.

Thế nhưng mà, nếu như Cố Cảo Đình ra tay, những người kia nhất định sẽ chết không có chỗ chôn.

Như thế cũng quá khốc liệt rồi.

Hoắc Vi Vũ nắm chặt tay Cố Cảo Đình: “Mang tôi rời khỏi nơi này, bỏ qua cho bọn họ đi.”

Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn Hoắc Vi Vũ, sau năm giây, bế cô lên, đi về phía biệt thự.

Hoắc Vi Vũ mất tự nhiên nói:

“Chân tôi không có bị thương.”

“Im miệng.” Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, tâm tình không được tốt lắm, giống như đè nén lửa giận, sắc mặt u ám.

Tiến vào biệt thự, anh không thèm liếc mấy người kia, đi thẳng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Đàn Ông Của Cô Cũng Rất Ấm Áp

Lần đầu tiên cô cảm thấy ôm công chúa thật thoải mái.

Bàn tay mạnh mẽ ôm eo cô, tay kia xuyên xuống đầu gối, bốn bề yên tĩnh.

Hoắc Vi Vũ nghẹo đầu, dựa vào ngực Cố Cảo Đình, nghe tiếng tim đập của anh, nhắm mắt lại.

Khi còn bé, cô rất ngịch ngợm hay gây chuyện, chơi đến mệt mỏi, nhưng mặc kệ cô ở đâu, ba ba luôn có thể tìm thấy cô.

Cô liền nằm trên lưng ba ba, nhắm mắt ngủ..

Cũng là tiếng tim đập như vậy, bịch bịch bịch, vững vàng khỏe mạnh.

Người nhà họ Hoắc nhìn thấy Tư lệnh ôm Hoắc Vi Vũ rời đi, đám binh sĩ cũng rút theo.

Một nhà hai mắt nhìn nhau, một dấu chấm hỏi to đùng hiện lên trên đầu.

“Tư lệnh, quan tâm Hoắc Vi Vũ sao?” Sắc mặt Hoắc Thuần tái nhợt, không hiểu hỏi.

“Không phải, nếu quan tâm, gia gia đánh cô ta, Tư lệnh nhất định sẽ không bỏ qua, lấy tính cách của Hoắc Vi Vũ, nhất định sẽ tố cáo, thế nhưng, Tư lệnh không có làm gì gia gia nha.” Tần Diệu Ni nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc lão gia không vui nhìn Tần Diệu Nhi, cô liền cúi đầu, Tư lệnh vừa đi, cô liền cảm thấy lưng đau rát.

“Được rồi, ăn cơm thôi, xong thì nghỉ ngơi. Chỉ bằng cô gái kia, còn không động được vào chúng ta, nói chi là Hoắc gia.” Hoắc lão gia bực bội nói.

“Nghe nói, bạn trai cũ của Hoắc Vi Vũ bị em gái của Cố Cảo Đình đoạt lấy, cuối tuần này tổ chức hôn lễ.” Hoắc Thuần lẩm bẩm.

“Tôi thấy sắc mặt Tư lệnh cực kém, chắc muốn giam Hoắc Vi Vũ lại, tránh tiếp tục đi lám loạn.” Tần Diệu Ni suy đoán nói.

“Nhưng mà, Tư lệnh ôm cô ta.” Hoắc Thuần có chút động tâm.

“Không thấy cô ta giả vờ ngất à, cô ta một bụng gian trá, về sau cách xa cô ta một chút, tránh bị cô ta trả thù.” Tần Diệu Ni mắng xong đi lên lầu.

Hoắc Thuần cảm thấy mẹ nói rất đúng, đi theo Tần Diệu Ni lên lầu.

*

Cố Cảo Đình ôm Hoắc Vi Vũ ra ngoài.

Hiếm thấy cô ngoan ngoãn, nằm im trong ngực anh, thân thể mềm mại tản ra hương thơm thanh nhã, quanh quẩn chóp mũi anh, rất dễ chịu.

Anh không nỡ thả cô xuống, tiếp tục ôm cô đi về phía trước.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt rất lâu, cảm thấy kì quái, làm sao chưa đến xe vậy, liền mở to mắt.Ánh mắt Cố Cảo Đình đen nhánh nhìn xuống cô.

Bốn mắt nhìn nhau, trong lòng Hoắc Vi Vũ run lên một cái.

Cô nhìn xe cách anh một mét, không hiểu nói:

https://thuviensach.vn

“Sao không lên xe vậy?”

Cố Cảo Đình nhíu mày, không vui nói: “ Cô nói nhảm rất nhiều.”

Hoắc Vi Vũ: “…”

Hoắc Vi Vũ xấu hổ, quay người, đi đến xe.

Thượng trung tá lập tức mở cửa sau của xe ra.

Cố Cảo Đình cũng theo vào xe, ngồi cạnh cô, âu phục bó sát, nhìn về phía trước.

Hoắc Vi Vũ dựa đầu vào cửa sổ, nhìn anh.

Ánh đèn đường chiếu qua cửa sổ, rơi trên nửa thân anh, một nữa khác giống như đang ẩn nấp trong bóng đêm, khiến người ta không biết anh ta đang suy nghĩ gì.

Cô không nghĩ tới, hôm nay lại sống chung hòa thuận với anh như vậy.

Cố Cảo Đình liếc Hoắc Vi Vũ, bắt gặp cô đang nhìn mắt của anh.

Hoắc Vi Vũ cũng không tránh né, giương lên nụ cười, khen ngợi:

“Danh hiệu đệ nhất mỹ nam của Cố Tư lệnh, quả nhiên không phải hư danh.”

Cố Cảo Đình nghiêng người, tới gần cô, hôn lên môi cô.

Hoắc Vi Vũ ngừng một chút.

Nếu như anh ta không kịp thời gọi cho cô, thì không biết cô bị đánh thành cái dạng gì nữa.

Người đau, nhưng thiệt hại chính là tâm.

https://thuviensach.vn

Cô cảm ơn anh đã xuất hiện, không muốn thiếu nợ ai, nếu như hôm nay anh ta muốn, cô liền cho.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại, tiếp nhận nụ hôn của anh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Đừng Sợ, Vi Vũ

Cố Cảo Đình càng hôn càng nóng.

Hoắc Vi Vũ có thể cảm thấy được hô hấp của anh, toàn bộ phả vào mặt cô.

Điên cuống, kích động, nuốt hết tất cả.

Cô không chống đỡ được, mở to mắt, chống lại đôi mắt sóng ngầm mãnh liệt của anh.

“Xong chưa?” Cố Cảo Đình khàn giọng hỏi.

Hoắc Vi Vũ hiểu anh ta muốn gì: “Ừm.” một tiếng.

Về đến phòng.

Anh cưỡng hôn cô, cô chỉ nhìn thấy mặt anh.

Sau đó, bị đẩy tới lui, trời đất quay cuồng, không phân biệt được đông tây nam bắc, đã bị Cố Cảo Đình đè xuống giường.

Anh hôn chằng chịt lên người cô, từ đôi môi sưng đỏ đến xương quai xanh.

Cơ thể anh nóng rực như bị thiêu đốt.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cũng cảm thấy nóng, mồ hôi rỉ ra, cô cảm thấy lạ lẩm nhưng lại ham muốn cùng kích động.

Hoảng hốt, giống như rất gần, lại như rất xa.

Cô không biết đó laàm cảm giác gì.

Cố Cảo Đình mở đèn ngủ, màu da cam chiếu vào bọn họ, tạo nên một mảnh kiều diễm.

Anh nắm chặt mắt cá chân của cô, hôn từ dưới hôn lên.

Thân thể Hoắc Vi Vũ khẩn trương run lẩy bẩy.

Anh hôn một cái lên môi cô, ôn nhu nói:

“Đừng sợ, Vi Vũ, tôi sẽ nhẹ nhàng.”

Âm thanh kia giống như dụ dỗ, lại như cưng chiều, khàn khàn từ tính.

Hoắc Vi Vũ bị mê hoặc mất rồi.

Cô còn không biết cái cảm giác kia như nào đâu, rất tò mò.

Lần trước, đã bị cái kia, nhưng mà cô uống say, cái gì cũng không nhớ.

Thật không nghĩ tới, Cố Cảo Đình lại gợi lại kí ức của cô một lần nữa.

Hoắc Vi Vũ liếm môi một cái, miệng đắng lưỡi khô.

Cố Cảo Đình đỡ cô dậy, kéo khóa quần cô ra.

Liếc một chút, anh liền thấy vết thương trên người Hoắc Vi Vũ, đỏ như máu, hơi hơi sưng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt anh co lại dữ dội, bắn ra một tia sáng lạnh: “Rốt cuộc là ai đánh? Là dùng roi da đánh đúng không?”

Hoắc Vi Vũ nhìn anh, bộ dạng anh giống như muốn ra mặt cho cô.

“Tôi không muốn so đo.” Hoắc Vi Vũ nói.

“Từ khi nào cô dễ bị người ta ức hiếp như vậy rồi.” Cố Cảo Đình tức giận nói.

Đôi mắt Hoắc Vi Vũ u ám một chút, rủ mắt xuống, nuốt xuống nước mắt, thản nhiên nói:

“Vì đó là người thân của ba ba, chuộc tội cũng được, an tâm cũng tốt.”

“Coi như cô rộng lòng buông tha cho họ, bọn họ cũng không cảm ơn cô, càng sẽ không thương tiếc cho cô. “ Cố Cảo Đình nhíu mày, nói ra sự thật.

“Tôi không cần bọn họ cảm ơn, cũng không cần bọn họ thương tiếc, tôi biết bản thân mình nên làm gì, lần sau bọn họ lại đối xử với tôi như vậy, tôi không bỏ qua đâu.” Hoắc Vi Vũ khẳng định nói.

Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, lạnh lùng nói:

“Cô xem hôm nay cô bị người ta khi dễ thành dạng gì!”

“Tôi cũng có đánh trả, Tần Diệu Ni, bị thương còn nhiều hơn tôi.” Hoắc Vi Vũ oai phong lẫm liệt nói.

Cố Cảo Đình thâm trầm nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ thật đúng là bó tay, ngạo mạn vô lý, kỳ thật, cô rất hiền lành.

Cố Cảo Đình đứng dậy, không nhìn cô, trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Nghỉ ngơi đi.”

Anh ta đi ra ngoài.

Thượng trung tá đi tới.

“Sắp xếp một chút, thành lập một nhóm nhỏ, từ từ chậm rãi, chèn ép Hoắc gia, tôi muốn bọn họ không trở mình được.” Cố Cảo Đình lạnh lùng ra lệnh.

“Nhưng mà, đó là người thân của phu nhân.” Thượng trung tá nhắc nhỡ.

“Vì là người thân, vì được Hoắc Vi Vũ buông tha, nhưng mà, phụ nữ của tôi bị người khác khi dễ, tôi không thể nhắm mắt làm ngơ, tôi muốn Hoắc Vi Vũ chà đạp lên tôn nghiêm của bọn họ, để bọn họ quỳ gối dưới chân cô ấy cầu xin.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

Lời anh nói như thánh chỉ, chỉ có thể tuân theo, không thể chống lại.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Anh Vì Cái Gì Nguyện Ý Thu Tôi?

Hoắc Vi Vũ bị đói tỉnh, bụng kêu lộc cộc lộc cộc.

Cô gãi gãi cánh tay, từ trên giường đứng lên, mơ mơ màng màng đi hướng ra bên ngoài, chuẩn bị ăn mì gói.

Mở cửa, nhìn đến Cố Cảo Đình ngồi ở dưới ánh đèn.

Anh đang ở trước laptop bận rộn, ánh xanh màn hình tôn lên ngũ quan anh tuấn mỹ xuất trần, đẹp giống như là một bức tranh vẽ.

Hoắc Vi Vũ nhìn đã lâu, bình thường trở lại, hỏi: “Đã trễ thế này, anh còn không quay về nghỉ ngơi sao?”

Cố Cảo Đình cũng không ngẩng đầu lên nói: “hôm nay tôi ở chỗ này nghỉ ngơi.”

khẩu khí anh tuyệt đối không phải hỏi ý, mà là thông báo trực tiếp.

Hoắc Vi Vũ vô ngữ nhấp nhấp môi, đi đến phòng bếp, ngó đến anh đang xử lý chính là bưu kiện Cố thị, bị khiếp sợ, kinh ngạc nói: “sự tình Cố thị anh cũng có quản sao?”

“Tất cả quyết sách đều phải báo cáo đến tôi, bộ phận nhân sự, bộ phận tài vụ, phó tổng cùng với trên phó tổng do tôi trực tiếp phụ trách." Cố Cảo Đình trầm giọng nói, ánh mắt về sau đặt ở trên màn hình, lóc cóc gõ phím.

https://thuviensach.vn

“bộ phận nhân sự?” Hoắc Vi Vũ khơi mày, trong lòng có loại cảm giác quái dị, hỏi: “Tôi đây đi công ty các người làm anh có biết.”

“uh.”

“Tôi thăng chức, anh cũng biết?” Hoắc Vi Vũ tò mò hỏi.

“uh.”

“anh như thế nào đồng ý thu tôi?” Hoắc Vi Vũ rất hiếu kì.

Bọn họ rõ ràng quan hệ thực ác liệt.

“Tôi chỉ là muốn biết, cô như thế nào lựa chọn tới công ty tôi? công ty của bạn cô không phải cũng có bộ phận nổi bật sao?” Cố Cảo Đình nhìn về phía cô hỏi.

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống.

Lúc trước cô cho rằng Cố Cảo Đình sẽ không chú ý công nhân nhỏ bé may mắn đi làm.

Không đi công ty của anh hai, cô là không nghĩ muốn có đặc quyền mà học không tới nơi tới chốn.

“anh đói không?” Hoắc Vi Vũ hỏi sang chuyện khác.

Cố Cảo Đình đôi mắt dừng một chút, tầm mắt chuyển tới trên màn hình máy tính, lên tiếng, “uh.”

“Tôi làm đồ ăn ngon cho anh.” Hoắc Vi Vũ nói, mở tủ lạnh.

Cô từ bên trong cầm hai túi hình vuông, hai cây lạp xưởng, hai túi tảo tía, hai cái trứng gà, hai trái cà chua.Đồ vật mau bắt không được.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn về phía cô, hướng cô đi tới, giúp cô cầm trứng gà, lạp xưởng, cà chua.

Nhìn lướt qua mì ăn liền.

Anh nhíu mày, không vui nói: “Không phải đã đem thực phẩm rác rưởi này ném sao?”

“Rác rưởi? Vậy anh không cần ăn.” Hoắc Vi Vũ từ tủ lạnh cầm hai chai bia, ở trước mặt Cố Cảo Đình lắc lắc, đắc ý giảo hoạt nói: “Tôi lại mua cái này.”

Cố Cảo Đình: “……”

Hoắc Vi Vũ không để ý tới sắc mặt anh khó coi, đến phòng bếp, trước nấu nước, đem cà chua rửa sạch, thả trong nước.

Cố Cảo Đình cầm trong tay đồ ăn đặt ở trên bếp, “Chỉ một lần này, không có lần sau.”

Cô xé mở túi lạp xưởng, “Chờ anh ăn xong, liền biết ăn ngon bao nhiêu, đơn giản, phương tiện, hàng ngon giá rẻ.”

“Nhưng mà đối với thân thể cô không tốt.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

“Bình thường đã được huấn luyện hấp thu đồ ăn không tốt cho sức khỏe, ăn vào dưa leo độc mới có thể bách độc bất xâm, người Trung Quốc tập thể hình đều đã chấn động toàn bộ thế giới." Hoắc Vi cười xinh đẹp, xoay người, đem lạp xườn cắt thành miếng.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ, “Nghiêm trang, nói hươu nói vượn.”

“Không ăn thì đổ.” Hoắc Vi Vũ trừng anh một cái.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình xem cô cắt một miếng nhỏ, một miếng to, cầm tay cô, cầm một cái lạp xưởng khác.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày không tiếp nhìn về phía Cố Cảo Đình, chỉ thấy anh nhìn xuống cái thớt gỗ, nắm tay cô, nâng lên, rơi xuống, bùm bùm.

Hoắc Vi Vũ lại lần nữa nhìn về phía cái thớt gỗ.

Lạp xưởng bị cắt thành dày một millimet, mỗi một miếng, đều thực đều.

Hoắc Vi Vũ chấn kinh rồi.

Mỗi một Thần bếp đều là một cao thủ võ lâm.

A, không.

Mỗi một cao thủ võ lâm, đều có khả năng là một Thần bếp.

muốn biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, thỉnh tham khảo: Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Cô Còn Muốn Tôi Như Thế Nào?

Hoắc Vi Vũ so sánh một phen chính mình cắt lạp xưởng không đều nhau, nhất thời mất mặt.

Cô mở ra tay Cố Cảo Đình cầm.

Anh đứng ở sau lưng cô, nóng chết.

“anh cắt thành một dạng giống nhau, lúc ăn còn có lạc thú tìm kiếm miếng lớn sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

Cố Cảo Đình: “……”

“Đi ra ngoài.” Hoắc Vi Vũ cắm ngó cửa, chụp bẹp còn không có nấu cà chua nát.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ nhìn cô, thật sự không nỡ nhìn thẳng cô sắp xếp hắc ám.

Cô nói giỏi nhất làm mì, mì làm thành như vậy, có thể nghĩ đồ ăn khác sẽ như thế nào, anh vẫn là không cần mong đợi đi.

Cố Cảo Đình từ phòng bếp đi ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ đem cà chua hầm thành nước, đem mì bỏ vào đi, thả lạp xưởng, tảo tía, trứng đánh lên, gia vị, một hồi, liền làm tốt.

https://thuviensach.vn

thành công, chay mặn hải sản phối hợp, xem chính cô đã đói bụng.

Cô trước cấp cho Cố Cảo Đình một chén lớn.

Khẽ đụng bát, nóng rút lại tay, nắm lỗ tai chính mình.

Cố Cảo Đình trong mắt hiện lên một tia đau lòng, hội tụ vào đôi mắt đen nhánh, nhíu mày, “cô thường xuyên làm việc hấp tấp như vậy sao?”

Hoắc Vi Vũ quét về phía Cố Cảo Đình, không biết anh khi nào xuất hiện.

Quở trách cô.

Cô quyết định đem chén lớn này cấp cho chính mình.

“Tôi tuổi trẻ, đương nhiên có thể hấp tấp, anh Cảo Đình, anh không hiểu.” Hoắc Vi Vũ âm dương quái khí nói.

Cô đi bưng chén, Cố Cảo Đình giữ chặt tay cô, đặt ở trong tay nhéo nhéo.

Hoắc Vi Vũ sợ anh niết đau cô, không đau, liền nhíu mày, phòng bị bắt tay rút ra.

Cố Cảo Đình buông ra tay cô, đi phía trước vài bước, bưng lên chén, trầm giọng nói: “Lấy đôi đũa, đi ra ngoài ngồi.”

khẩu khí anh hoàn toàn là mệnh lệnh.

Hoắc Vi Vũ đầu óc không có phản ứng lại, liền cầm hai đôi đũa cùng hai chai bia đi ra ngoài ngồi ở bàn ăn trước.

Cố Cảo Đình đem chén lớn đặt tới trước mặt cô, xoay người, về phòng bếp.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ xem anh bưng non nửa chén ra tới, cảm thấy chính mình có chút không phúc hậu.

Cô đem chén nhiều kia đẩy đến trước mặt Cố Cảo Đình, đại khí nói: “Cái này là của anh.”

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng, đem chén ít đặt ở trước mặt cô, ngồi xuống ăn mì.

mì này, là anh ăn qua mì kém cỏi nhất, không có dinh dưỡng nhất, mà còn, lại vẫn cực kỳ chua xót.

Anh ghét nhất ăn mì.

Chính là, bởi vì lần đầu tiên cô làm cho anh, anh bắt bẻ như vậy, đem mì đều ăn xong rồi, tự phụ buông đũa.

Hoắc Vi Vũ xem anh đem canh đều uống sạch, tâm tình không tồi, đắc ý nói: “Ăn ngon hông?”

Cố Cảo Đình dựa vào ghế trên nhìn cô, nghiêm trang nói: “Không thấy ngon.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô đem chén lớn nhường cho anh.

Không thể ăn, anh cũng đừng ăn!

Cô còn đói bụng đâu.

“Tôi về sau sẽ không làm bất cứ thứ gì cho anh ăn.” Hoắc Vi Vũ giận dỗi nói.

“cô không làm cho tôi ăn, làm cho ai ăn.” Cố Cảo Đình nhíu mày nói.

https://thuviensach.vn

“Ai cảm thấy ăn ngon tôi làm cho người đó.” Hoắc Vi Vũ lười nhác nói.

Cố Cảo Đình trong mắt hiện lên một đạo tàn khốc, cầm cánh tay của cô, thực nghiêm túc nói: “Không cho, không cho cô làm cho người khác ăn, ai dám ăn đồ cô làm, tôi liền chém rớt tay, cô không tin cứ việc thử xem!”

Hoắc Vi Vũ sinh hờn dỗi, tùy tay cầm chén hất đến trên mặt đất, mắt đỏ ngầu trừng mắt Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình nhìn cô trong mắt ủy khuất lẫn phẫn nộ, ánh mắt nhu một ít, kiên nhẫn giải thích: “Khó ăn là sự thật, tôi không nghĩ lừa cô, nhưng mà, dù là khó ăn, không đại biểu tôi không ăn, không phải đều ăn xong rồi sao? cô còn muốn tôi như thế nào?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Có Sức Lực Ghê Gớm A

“Như thế nào? anh nếu là cảm thấy khó ăn, có thể không ăn, anh ăn cảm thấy ủy khuất, tôi cho anh ăn, tôi so với anh càng ủy khuất. Thôi, đồ ăn bình dân chúng tôi vào không được bụng người sang trọng, tôi về sau chú ý, sẽ không lại tự cho là đúng, đi ngủ, tư lệnh tùy ý.” Hoắc Vi Vũ ném tay Cố Cảo Đình ra, hướng tới phòng mình, nằm vào trên giường.

còn đói bụng kêu lộc cộc lộc cộc.

Vốn dĩ chính là bị đói tỉnh, đi ra ngoài nấu cơm, ý tốt cho anh chén lớn, còn bị quở trách như vậy.

Hoắc Vi Vũ bực bội, mở ra di động, ở trên Weibo oán giận nói: “Cửa son hào đình yến —— gặp ghét bỏ, nhà anh đói rã xương —— không được ăn.”

Vừa phát đi ra, liền có người trên mạng trêu chọc nói: “Mỹ nữ, tôi mời cô ăn cơm nha. khách sạn Shangri-La, tôi mở phòng chờ cô tới.”

“cút.” Hoắc Vi Vũ khí phách trả lời một tiếng, đem điện thoại ném ở một bên.

Di động vang lên tới.

Cô xem là Thường Yến, tiếp nghe.

“Chị Vi Vũ, chị tìm được việc làm chưa?”

https://thuviensach.vn

“Còn không có, hôm nay mới đầu ra ngoài sơ lược lý lịch, không nhanh như vậy.” Hoắc Vi Vũ mất hết hứng thú nói.

“chị không phải có bạn mở công ty tư nhân sao?”

Hoắc Vi Vũ ánh mắt ảm đạm vài phần, “chị không nghĩ bọn họ biết tình cảnh của chị, việc nhỏ này phải nhờ bọn họ hỗ trợ, chị đây còn muốn hay không sống?”

“Ha hả. Cũng đúng.” Thường Yến cười gượng vuốt mông ngựa nói: “Lấy năng lực của chị Vi Vũ, tìm công việc còn không đơn giản, đúng rồi, tôi có bạn làm ở bộ phận nhân sự công ty hữu hạn giải trí Kình Thiên, tổng giám đốc bọn họ thiếu một thư ký, nếu không ngày mai chị đi phỏng vấn thử xem, thời gian thử việc lương tháng liền có mười ngàn.”

Hoắc Vi Vũ do dự một hồi.

Trên người cô chỉ có hơn ba ngàn, mười lăm tháng sau còn phải đóng tiền thuê nhà, xác định cần một công việc khẩn cấp.

“Đem địa chỉ cùng phương thức liên hệ cho chị đi.” Hoắc Vi Vũ nói.

“một hồi em đem phương thức liên hệ của chị cho anh ấy, ngày mai anh ấysẽ liên hệ với chị, cố lên.” Yến Tử cổ vũ Hoắc Vi Vũ.

“Cảm ơn.”

“Hắn là, chị Vi Vũ, đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon.” Yến Tử cúp điện thoại.

Hoắc Vi Vũ nằm ở trên giường ngẩn người.

Đã đói bụng ngủ không được.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết nhà ai không phúc hậu làm đồ ăn khuya.hỗn hợp mùi hương trứng và thịt nướng, hòa hợp với ngọt béo phô mai, kẹp với sữa bò tươi ngon.

Cô nghe dạ dày đói đau.

cửa bị đẩy ra.

Cố Cảo Đình bưng một mâm ánh vàng rực rỡ đồ ăn tiến vào.

Hoắc Vi Vũ ngó anh liếc mắt một cái, tức giận, xoay mặt, không nhìn anh.

Cố Cảo Đình đi đến trước mặt cô.

Hoắc Vi Vũ xoay người, lưng hướng tới anh.

Cố Cảo Đình đem mâm đặt ở trên tủ đầu giường, ra lệnh: “Xoay người lại.”

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống nhìn không khí, không nhúc nhích.

Cố Cảo Đình cậy mạnh kéo cô ngồi dậy.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày trừng hướng anh, “Ăn no, có sức lực ghê gớm.”

Cố Cảo Đình: “……”

Anh múc một muỗng cơm chiên trứng đưa tới trước miệng cô, “cô cũng có thể có sức lực.”

Hoắc Vi Vũ nhìn thoáng qua cơm chiên trứng.

thì ra, mùi hương nồng đậm bữa ăn khuya là Cố Cảo Đình làm.

https://thuviensach.vn

Cô không thích anh dã man, không thích anh áp bách, không vì ba đấu gạo khom lưng.

Miệng ngậm chặt, không có há mồm.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ, cái muỗng đưa đến trong miệng mình, cúi người, nhắm ngay cô môi, mớm cho cô ăn.

Hoắc Vi Vũ giãy giụa, không muốn bị cưỡng bách.

Anh chắn môi cô, ấn ót cô, đem cơm một chút đút cho cô.

“um, um, um.” sức lực Hoắc Vi Vũ không địch lại, đỏ hồng con mắt, đơn giản không giãy giụa, uổng phí sức lực.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Sống Đến Già Vẫn Còn Học

"Tố nữ kinh?" (*Giải thích theo cách nói ở Trung Quốc: Sách Tố Nữ là sách dạy về phòng trung, giao hợp hay nhất, vì rất là hiệu nghiệm. Đây là bí kiếp cho các bậc Đế Vương và giai cấp quý tộc, họ dành riêng để theo đó mà hưởng của Trời.)

Sách cấm trong truyền thuyết?

Cố Cảo Đình rõ ràng đọc thuộc lòng, anh cũng quá, quá biến thái rôi.

Trái tim của Hoắc Vi Vũ không khỏi đập nhanh hơn.

Cô hắng giọng một cái, hỏi: "Vậy đó giờ có tố nam kinh không?"

Ánh mắt Cố Cảo Đình có chút ái muội, "Muốn học?"

Đôi mắt của Hoắc Vi Vũ lóe lên.

Không biết có phải do nóng hay không, hay do khẩn trương, trong cơ thể có luồng máu bắt đầu khởi động, đốt nóng đốt nóng, sắc mặt ửng đỏ.

"Tùy tiện hỏi thôi." Hoắc Vi Vũ không được tự nhiên nói.

Khóe miệng Cố Cảo Đình có chút giơ lên, đưa áo ngủ cho cô, "Học một chút cũng tốt, chúng ta đều hưởng thụ."

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

Cô rũ mắt xuống, cầm lấy quần áo mặc lên người.

Cố Cảo Đình mở cửa phòng tắm ra, đi ra ngoài.

Điện thoại không ngừng vang lên.

Anh nghe máy.

Hoắc Vi Vũ nhìn sắc mặt của anh không tốt lắm, trong giọng nói mang theo chút lạnh lùng.

"Tôi đã biết, bây giờ tôi sẽ qua." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ nghe được anh nói muốn đi, trong lòng thở dài một hơi.

Mong rằng anh đi rồi không về, từ nay về sau cách xa nhau hai bến bờ mênh mông.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, "Tôi có việc, bây giờ phải đi."

Hoắc Vi Vũ lười biến dựa ở trên khung cửa, hai tay ôm ngực, vừa cười vừa nói: "Đi đường cẩn thận."

Cố Cảo Đình lưu loát mặc vào áo sơmi định chế (*hàng đặt theo yêu cầu), cẩn thận gài nút, trầm giọng nói: "Ngày mai tôi sẽ kêu trung tá Thượng đưa đồ vật cô muốn đến đây."

Cô muốn cái gì hả?

A, cô nhớ tới: tố nam kinh.

Cố Cảo Đình mặc âu phục xong, khôi phục bộ dáng lịch sự tao nhã tự phụ lúc bình thường, nghiêm túc lạnh lùng.

Anh liếc nhìn về phía cô, dặn dò: "Cô ở nhà một mình cứ lấy ra xem, không hiểu có thể hỏi tôi, hoặc là chờ tôi về, hôm nay tôi sẽ cố gắng về

https://thuviensach.vn

sớm để xem cùng cô."

Anh nói rất nghiêm túc, hình như xem chuyện thành là đương nhiên.

Hoắc Vi Vũ không nói gì.

Tuy chưa có xem tố nam kinh, nhưng trong máy tính có rất nhiều, chuyện như vậy, còn cần hỏi anh sao?

Anh cho rằng cô là cô bé 12 tuổi đáng yêu ngây thơ ah?

Cố Cảo Đình từ cửa ra vào đi ra ngoài, Hoắc Vi Vũ đóng cửa lại.

Cố Cảo Đình không có ở đây, không khí cũng mát mẻ hơn nhiều, cô nằm lên giường, chỉ chốc lát, liền ngủ mất rồi.

Buổi sáng

Hoắc Vi Vũ bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

Cô từ phía dưới gối đầu lấy ra điện thoại di động, ánh mắt cũng không có mở ra, bấm nghe, giọng lười biếng nói: "Tốt nhất là mấy người có việc gấp, nếu không, tôi sẽ cho mấy người vừa gặp chu công sẽ mãi mãi không tỉnh lại."

Đầu dây bên kia trầm mặc ba giây, giọng giải quyết việc chung nói ra: "Xin chào, cô là Hoắc Vi Vũ phải không."

Hoắc Vi Vũ nghe được giọng nói của người lạ, mở to mắt."Cô là?"

"Ta là bộ phận nhân sự của công ty giải trí Kình Thiên, Trương Ái Hoa, xin hỏi sáng nay cô có rảnh đến công ty tôi phỏng vấn hay không."

"A, " Hoắc Vi Vũ từ trên giường ngồi xuống, vuốt vuốt mấy sợi tóc dài trên trán, trả lời: "Có."

https://thuviensach.vn

"À, 9h sáng à, không có vấn đề."

Hoắc Vi Vũ nhìn thoáng qua thời gian trên điện thoại, 8h, "Không có vấn đề."

Cô từ trên giường nhảy xuống, mở ngăn tủ ra, chọn một bộ váy, áo sơ mi màu đỏ, váy màu đen, dây thắt lưng màu vàng kim.

Thời gian quá vội, cô không kịp giờ để trang điểm rồi.

May mắn vết sẹo trên mặt đã mờ đi, không cần che giấu.

Cô lấy mật sữa, lanmer nhanh chóng thoa lên mặt, vẽ mi mắt hơi đậm lên, bấm mi vuốt lông mi, thoa lên son môi hồng nhạt.

Nhìn về phía mình trong gương.

Xong.

Có hiệu quả không khác mấy với khi ở tiệm trang điểm của Nhan Sơ, lúc đầu cô ta không có để ý tới dạy cô trang điểm.

Hoắc Vi Vũ chẳng muốn so đo, vừa đi đường, vừa cột tóc cao đuôi ngựa.

Mở cửa, thấy Cố Cảo Đình đang ở ngoài cửa, lại càng hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Có Chút Mất Mác, Luyến Tuyết Bỏ Đi

Cố Cảo Đình chú ý tới cô trang điểm, trầm giọng nói: "Cô muốn đi đâu?"

"Bay giờ tôi muốn đi ra ngoài phỏng vấn, gần bị trễ rồi, không nói chuyện với anh nữa." Hoắc Vi Vũ đẩy anh đi ra ngoài.

Chính là đẩy không đi.

Hoắc Vi Vũ nóng nảy, nhíu mày nhìn về phía anh.

Cố Cảo Đình ôm eo của cô, kéo vào trong ngực của mình.

Hoắc Vi Vũ đâm vào trên người của anh, bởi vì dựa vào rất gần, cô còn ngửi được mùi nước hoa đặc biệt trên người anh.

Hình như là hỗn hợp sơn chi và cam thảo, hương vị rất ngọt.

Một tay của Cố Cảo Đình dễ dàng đỡ cô lên, quay người, cô liền ở ngoài cửa rồi.

Thời gian Hoắc Vi Vũ phỏng vấn không còn kịp rồi, không có suy nghĩ nhiều, kéo tay của anh ra, vừa lui về phía sau, vừa nói: "Tôi đi trước. Nhớ phải giúp tôi đóng cửa."

Cố Cảo Đình nhìn bóng lưng cô chạy dần biến mất, ánh mắt thoáng ảm đạm xuống, không có che giấu mất mát trong lòng anh.

https://thuviensach.vn

Anh cầm túi quà tặng trong tay đặt ở trên bàn trà, một tay cắm ở trong túi quần, đi đến cửa sổ, nhìn Hoắc Vi Vũ chạy nhanh lên xe của mình.

Khuôn mặt cương nghị ở ánh sáng mặt trời chiếu rọi xuống, càng hiện ra đẹp đẽ, ánh mắt sâu thẳm, như là biển lớn mênh mông, sâu không lường được.

Trung tá Thượng vốn đang cúi đầu, trộm liếc nhìn tư lệnh, thở dài một hơi.

7:30 sau khi tư lệnh quan sát thao luyện xong, lập tức ngồi máy bay đến, sợ âm thanh máy bay ồn ào phá giấc ngủ của cô, còn cố ý sai người hạ máy bay đứng ở cách đây mười phút trên tầng cao nhất Shangrila.

Vốn tư lệnh đã đặt chỗ để đi ăn bữa sáng tình yêu, phu nhân thật sự là không hiểu phong tình, thấy tư lệnh tới, cũng không có chào hỏi, liền chạy đi.

Trong lòng tư lệnh của họ chắc cũng đau đớn lắm.

"Tư lệnh, 10h ngài còn có buổi hội nghị ở kinh thành, bữa sáng bên kia có muốn thay người hủy bỏ hay không?" Thượng trung tá nhắc nhở."Ân." Cố Cảo Đình lạnh lùng lên tiếng, đi ra ngoài nói với trung tá Thượng: "Điểm tâm sẽ ăn ở trên máy bay, 1 tiếng sau chúng ta đến kinh thành, thông báo bên kia sắp xếp hội nghị sớm hơn 1 tiếng, tôi không có nhiều thời gian để lãng phí như vậy."

"Ách, vâng." Trung tá Thượng vuốt cằm nói.

*

Hoắc Vi Vũ đến công ty giải trí Kình Thiên đã chín giờ mười lăm phút, trên đường bị kẹt xe, cô vẫn đến muộn.

https://thuviensach.vn

"Xin chào, tôi là Hoắc Vi Vũ tới đây phỏng vấn. đã hẹn với bộ phận nhân sự Trương Ái Hoa." Hoắc Vi Vũ nói với cô nhân viên quầy tiếp tân.

"Quản lý Trương có nói, cô ấy đang ở trong phòng khách lầu 6 đợi cô." Nhân viên tiếp tân lễ phép nói.

"Cám ơn." Hoắc Vi Vũ vào thang máy, cùng đi với cô là một người đàn ông đeo kính đen đang ngáp liên tục.

Tầng thứ 2 mở ra, lại có một người đàn ông bước vào.

"Lâm Quang, hôm qua không phải anh làm nhiệm vụ sao hôm nay lại tới đi làm?" Người đàn ông đi trễ kia kinh ngạc hỏi.

"Ngày hôm qua tôi và Mã Ngọc ở Shangri-La, đi theo một con cá lớn, nếu tuôn con cá này ra, toàn bộ thế giới đều muốn run rẩy hai chân." Lâm Quang đắc ý nói.

"Cá lớn gì, trâu quá vậy, nói nghe một chút."

"Nói cho cậu biết cũng không có quan hệ, ngày hôm qua trời vừa, Cố Cảo Đình dẫn theo một người phụ nữ thần bí đến Shangrila đặt phòng, 5h sáng Cố Cảo Đình mới đi, người phụ nữ kia hơn 7 giờ đi, lúc đi vào mặc chính là quần trắng, lúc đi ra lại mặc váy đen. Cậu hiểu đấy." Lâm Quang mập mờ nói.

"Cậu nói Cố Cảo Đình là người thừa kế Cố gia, được Tổng thống tín nhiệm là tư lệnh Cố đó hả?"

"Đương nhiên là anh ta, bằng không thì tôi sẽ không ngủ được trở lại tăng ca?" Lâm Quang đắc ý nói, lắc lắc máy ảnh trên tay: "Ảnh chụp đều ở bên trong rồi."

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Lâm Quang, rũ mắt xuống.

https://thuviensach.vn

Không trách được Cố Cảo Đình khuya rồi còn đi ra ngoài, không trách được buổi sáng trên người anh có mùi nước hoa của phụ nữ, thì ra là đi đến gặp tình nhân.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Dám Đoạt Phụ Nữ Với Tư Lệnh, Muốn Chết

Xem ra, cô đối với anh mà nói, cũng không có chút mị lực nào.

Có phụ nữ hẹn ra ngoài, anh có thể lập tức vứt bỏ cô, rời đi hưởng thụ cá nước thân mật.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật, ánh mắt càng lạnh nhạt hơn.

Cũng bình thường.

Người đàn ông cao cao tại thượng như Cố Cảo Đình, người đàn ông đứng ở đỉnh Kim Tự Tháp.

Trẻ tuổi, tinh thần, người có được quyền lợi cao nhất, còn vô cùng tuấn mỹ, đối với phụ nữ thì vung tiền như rác, ánh mắt cũng không nháy xuống.

Người đàn ông như vậy, sẽ có rất nhiều cô gái vui vẻ chịu đựng yêu thương nhung nhớ, mang theo trái tim ngưỡng mộ và muốn chinh phục, lại một lòng một dạ thông minh quyến rũ khi anh kéo quần tây xuống.

Đàn ông mà, nhất định sẽ cần phụ nữ đến thỏa mãn tâm lý.

Mà có mấy người phụ nữ, vì muốn có được sự cưng chiều nhất thời của anh, cũng nguyện ý không lộ ra ngoài ánh sáng để trở thành người phụ nữ của anh.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cũng biết, một khi chuyện Cố Cảo Đình bí mật hẹn hò với phụ nữ này tuôn ra, khẳng định sẽ long trời lở đất, dẫn đến một loạt phản ứng dây chuyền.

Ví dụ như, để ý tới cuộc sống riêng hỗn loạn xa xỉ của Cố Cảo Đình, để ý Cố Cảo Đình có người phụ nữ nào...,,...,.

Cô sắp trở thành vợ hợp pháp của Cố Cảo Đình, cô xử lý như thế nào đây.

Lo lắng hơn đúng là anh cả, anh hai nhất định sẽ lo lắng cho cô, nếu xung đột chính diện với Cố Cảo Đình, cô sẽ hy sinh vô ích.

"Anh đẹp trai." Hoắc Vi Vũ quyến rũ kêu anh ta, đôi mắt như làn thu thuỷ (chỉ mắt long lanh của người con gái đẹp) đầy mị hoặc.

Lâm Quang thấy có người đẹp gọi anh ta, lập tức như gà bom máu, hưng phấn hỏi: "Sao vậy?"

"Điện thoại của tôi tắt nguồn rồi, có thể mượn điện thoại anh nhắn tin hay không?" Hoắc Vi Vũ ngọt ngào hỏi.

"A a, đương nhiên có thể." Lâm Quang nghĩ đến, như vậy có thể nhìn thấy số điện thoại của người đẹp rồi, không chút do dự đưa di động cho Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cầm lấy điện thoại di động của anh ta, bấm nhanh vào thư viện anh.

Cô nhìn thấy ảnh chụp của Cố Cảo Đình, bên cạnh anh có bóng lưng của một người phụ nữ.

Người này rất gầy, dáng vẻ khoảng 1m7, tóc dài, mặc váy màu trắng.Đúng là màu trắng Cố Cảo Đình thích?

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ bấm chọn tất cả, chọn tháo tác xóa bỏ tất cả.

Đinh một tiếng

Lầu 6 đã đến, Hoắc Vi Vũ đưa di động đưa cho Lâm Quang, "Cám ơn anh đẹp trai, tôi đã gửi tin nhắn rồi."

Cô từ trong thang máy đi ra ngoài.

"Cô bé kia thật xinh đẹp.” Lâm Quang cảm thán nói, ấn mở tin nhắn điện thoại, phát hiện không có cái gì.

"Cậu không sợ cô ta là người của đối thủ cạnh tranh với chúng ta hả, lại đưa điện thoại cho cô ta." Người bên cạnh nhắc nhở.

Lâm Quang bừng tỉnh đại ngộ, lập tức ấn mở thư viện ảnh, phát hiện ảnh chụp bên trong tất cả đều bị xóa, anh ta nổi giận đùng đùng, "Người con gái này thật sự là đối thủ cạnh tranh."

"Cậu có nghĩ muốn ở trên cô ta không?" Người bên cạnh xấu xa mà hỏi.

"Bây giờ tôi không chỉ muốn ở trên cô ta, tôi càng muốn làm cô ta ba ngày đều không xuống giường được, sau này sẽ là nô lệ của tôi." Lâm Quang tức giận nói, nhấn số lầu 6, "Bây giờ tôi tìm cô ta tính sổ."

"Cậu tìm cô ta tính sổ vô dụng thôi, cô ta không thừa nhận, cậu có thể làm gì được?"

"Vậy cũng không thể đơn giản buông tha cô ta?" Lâm Quang xấu hổ nói.

"Tôi có một cách, sau khi chuyện thành công, để cho cô ta ngủ với tôi mấy ngày." Nam nhân xấu xa nói, trong mắt lóng lánh tặc quang.

"Không có vấn đề, anh em tốt, cùng nhau chơi đùa đều được."

https://thuviensach.vn

*

Hoắc Vi Vũ đi phòng khách, đợi hơn 10" sau, mới thấy được Trương Ái Hoa.

Cô ta đánh giá ngoại hình cô, có chút thoả mãn, "Thường Yên nói cô là từ hệ quản lý đi ra, lúc trước là có chút danh tiếng ở bộ phận quản lý của Cố gia?"

"Đúng vậy." Hoắc Vi Vũ không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

" Tổng giám đốc của chúng tôi sẽ đích thân phỏng vấn cô. Mời đi theo tôi." Trương Ái Hoa nói xong, dẫn Hoắc Vi Vũ đi tới thang máy chuyên dụng của tổng giám đốc.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Dám Đoạt Phụ Nữ Của Tư Lệnh, Muốn Chết (2)

Hoắc Vi Vũ gặp được tổng giám đốc của công ty giải trí Kình Thiên, Ngụy Tịch Phàm, Ngụy tiên sinh.

Ông khoảng 40 tuổi, dáng dấp cao ráo, rất phong độ, vóc người giữ gìn rất tốt, mặc tây phục màu xanh, trên ngón áp út đeo một chiếc nhẫn kim cương rất lớn, người đàn ông bình tĩnh trước mọi việc, thông minh sắc sảo.

“Nếu như tôi và bạn trai của cô rơi xuống nước, cô sẽ cứu ai? Vì sao?” Ngụy Tịch Phàm hỏi.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

Nghe ông nói là biết cái vấn đề này chắc chắn là hố bẫy rồi.

Phỏng vấn hả?

Cũng không nhất định phải nói thật, mà phải nói những điều người phỏng vấn muốn nghe.

“Đương nhiên là cứu Ngụy tiên sinh, vì sự nghiệp chắc chắn là của tôi, còn bạn trai chưa chắc mãi là của tôi.” Hoắc Vi Vũ trả lời rành mạch.

“Nếu như vợ và tình nhân của tôi cùng rôi xuống nước, cô sẽ cứu ai? Vì sao?” Ngụy Tịch Phàm tiếp tục hỏi.

Hoắc Vi Vũ cười, tự tin nói:

https://thuviensach.vn

“Tôi sẽ xem Ngụy tiên sinh như thiên lôi sai đâu đánh đó, Ngụy tiên sinh muốn tôi cứu ai, thì tôi cứu người đó.”

Ngụy Tịch Phàm tương đối hài lòng với câu trả lời thông minh của Hoắc Vi Vũ:

“Vấn đề cuối cùng, trong một lần tôi cử hành cắt băng, phóng viên đều ở đó, tình nhân là một siêu sao, vợ tôi cũng ở đó, đồng thời vợ tôi cũng nghi ngờ siêu sao đó là tình nhân của tôi, cô ấy chuẩn bị làm rõ, cô sẽ xử lý như thế nào?”

“Đừng cho bọn họ cơ hội tiếp xúc, trước tiên an bài cho cô siêu sao đó rời đi sớm, tiếp theo sắp xếp cho cô ta cùng một nam ngôi sao khác dính phải scandal mập mờ.” Hoắc Vi Vũ khẽ cười nói.

“Cô rất thông minh. Năng lực xử lý sự việc rất mạnh, giải quyết tốt hậu quả và toàn diện tỉ mỉ, làm việc rất lý trí cùng quyết đoán.” Ngụy Tịch Phàm khen ngợi.

“Kiếm miếng cơm ăn thôi.” Hoắc Vi Vũ khiêm tốn nói.

“Ngày mai tới làm, ký hợp đồng bảo mật, có làm được không?” Ngụy Tịch Phàm dựa vào ghế hỏi.

“Chắc chắn giữ kín như bưng, về sau phụ giúp Ngụy tiên sinh hết lực.” Hoắc Vi Vũ khẳng định nói.

“Thử việc một vạn, làm chính thức hai vạn, xem biểu hiện đến cuối năm sẽ chia hoa hồng, ra ngoài đi.” Ngụy Tịch Phàm dứt khoát nói ra.

Hoắc Vi Vũ gật đầu, quay người đi ra văn phòng của Ngụy Tịch Phàm.

“Ngụy tổng của chúng tôi rất kén chọn, tháng này phỏng vấn không dưới ba mươi người, cô là người duy nhất khiến Ngụy tổng hài lòng.” Trương Ái

https://thuviensach.vn

Hoa thở dài một hơi nói ra.

Hoắc Vi Vũ liếc nhìn Trương Ái Hoa: “Ngụy tổng có rất nhiều phụ nữ hả?”

“Cái này…” Trương Ái Hoa lộ vẻ khó xử, ý tứ sâu xa nói:

“Chờ cô đến làm việc với Ngụy tổng, sẽ rõ ràng.”

Hoắc Vi Vũ cười trào phúng, ánh mắt lạnh đi vài phần.

Đàn ông mà, ai cũng vậy.

Ngụy Ngạn Khang, Ngụy Tịch Phàm, cả Cố Cảo Đình cũng thế.

Hoắc Vi Vũ đứng ngắm nhìn công ty giải trí Kình Thiên, Lâm Quang đã chờ sẵn ở đó, hô: “Mỹ nữ.”

Hoắc Vi Vũ liếc Lâm Quang, trong mắt đề phòng: “Chuyện gì?”

“Anh muốn nói cho em biết, trong điện thoại anh có hình, với cũng copy vào máy tính trong nhà, có hứng thú hay không cùng anh tâm sự một chút.” Lâm Quang hỏi, ánh mắt bỉ ổi nhìn Hoắc Vi Vũ từ bờ môi đến bộ ngực,

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Đồng Quy Vu Tận!

Hoắc Vi Vũ nhét Lâm Quang vào ngôi nhà sát vách cửa tiểu khu, lái xe đi, trở lại nhà trọ của mình.

Cô thay một cái váy màu cà phê, vì lý do an toàn, bên trong mặc thêm một cái áo.

Kiểm tra máy chích điện phòng sắc lang.

“Xì xì xì.”

Điện lực mạnh mẽ.

Hoắc Vi Vũ bỏ vào trong túi.

Nếu Lâm Quang người đông thế mạnh, vậy cô sẽ lãnh đủ thiệt thòi.

Hoắc Vi Vũ nheo mắt lại, nghĩ một lát, gọi điện cho Lâm Thừa Ân.

Tính tình Thừa Ân ôn hòa, dựa vào công việc đang làm, nhất định có thể thủ được.

“Tiểu ngũ hả, Thừa Ân đi kiểm tra rồi, có chuyện gì không con?” Mẹ của Lâm Thừa Ân từ ái hỏi.

“Đi kiểm tra cái gì? Còn tứ ca thì sao ạ?” Hoắc Vi Vũ quan tâm hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đêm hai ngày trước, tiểu Ân bị tai nạn xe, gãy mất một cái xương sườn, nhưng mà bác cảm thấy không giống như bị tai nạn, giống bị người khác đánh hơn, hai mắt xanh đen, y chang như gấu mèo, hỏi bị làm sao vậy, nó liền nói là bị tai nạn, không chịu nói rõ sự tình, tiểu ngũ, con biết chuyện như nào không?” Mẹ của Lâm Thừa Ân lo lắng hỏi.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp một cái.

Tối hai ngày trước, cô uống say, hình như gặp phải Thừa Ân, nhưng mà cô không nhớ rõ cụ thể chuyện gì xảy ra cả.

Tỉnh lại, đã thấy mình ở trong nhà, kế bên còn có Cố Cảo Đình.

Chẳng lẽ Thừa Ân bị Cố Cảo Đình đánh.

“Dì ơi, dì đang ở bệnh viện nào vậy, để con tới.” Hoắc Vi Vũ sốt ruột nói.

“Bệnh viện Nhân Dân Đệ nhất, lầu ba, phòng 1501.” Mẹ của Thừa Ân nói.

Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại, phóng ra cửa.

Trong đầu nhớ tới tên Lâm Quang kia, mắt Hoắc Vi Vũ lóe lên một tia bực bội.

Ảnh nhất định phải xóa.

Cô lái xe đến ngôi nhà sát vách cửa tiểu khu, mở cửa xuống xe.

Lâm Quang gấp rút đi tới.Hoắc Vi Vũ đứng trước cửa, khóe miệng câu lên, xinh đẹp lạnh lùng:

“Xin lỗi soái ca, bạn của em nhập viện rồi, em muốn tới xem một chút, anh đưa địa chỉ cho em, sau hai giờ em sẽ đến, được không?”

https://thuviensach.vn

Tròng mắt Lâm Quang chuyển động, lóe ra tia sáng.

Vừa vặn hắn muốn chuẩn bị làm camera, sảng khoái nói:

“Được, hai tiếng sau, anh tắm rửa sạch sẽ chờ em đến.”

Hắn viết địa chỉ lên danh thiếp đưa cho Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhìn bộ dạng bỉ ổi của hắn, cười lạnh môt cái, hơi xem thường, nhận lấy danh thiếp, nhét vào túi, mở cửa lên xe, phóng đi lưu lại một ít bụi.

*

Cô đến phòng 1501, Lâm Thừa Ân đã kiểm tra xong, nằm trên giường.

“Dì.” Hoắc Vi Vũ hô một tiếng, đặt hoa quả lên tủ đầu giường.

Lâm Thừa Ân thấy Hoắc Vi Vũ tới liền giật mình: “Mẹ, không phải con đã nói không được nói cho người khác biết sao?”

“Tiểu ngũ không phải người ngoài. Mẹ đi lấy nước, hai đứa trò chuyện đi.” Mẹ Lâm nói, nhìn Hoắc Vi Vũ cười, cầm theo ấm nước ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ nhìn Lâm Thừa Ân có chút máu tụ ở khóe mắt.

Trên gương mặt hoàn mĩ không tì vết, vết thương nổi lên rõ ràng, cô đau lòng.

“Ai đánh?” Hoắc Vi Vũ đỏ mắt hỏi.

“Không bị ai đánh cả, anh bị ngã.” Lâm Thừa Ân giải thích nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn anh chằm chằm, tại sao anh không nói, cô hiểu rõ, anh ta muốn bảo hộ cô.

https://thuviensach.vn

“Em đi giết anh ta.” Hoắc Vi Vũ quay người, đi đến cửa.

Lâm Thừa Ân nóng nảy bước xuống giường, anh nắm chặt tay Hoắc Vi Vũ, bật thốt lên: “ Tiểu ngũ, em đừng kích động, nếu em giết anh ta, ông nội của anh ta sẽ không bỏ qua cho em.”’

“Vậy ra..” Hoắc Vi Vũ đỏ mắt, liếc xéo Lâm Thừa Ân: “Là Cố Cảo Đình đánh anh!”

Lâm Thừa Ân dừng một chút, bất đắc dĩ nói: “Em dụ anh nói.”

“Em tìm anh ta chết chung.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, định lao ra ngoài.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Loại Người Như Cô Không Nên Sống

Lâm Thừa Ân ôm chặt ôm chặt eo Hoắc Vi Vũ, nóng nảy nói:

“Em không phải đối thủ của anh ta, đừng ngốc như vậy tiểu ngũ.”

“Chẳng lẽ em để im cho anh ta tổn thương anh sao? Muốn chết, thì cùng chết chung.” Hoắc Vi Vũ kích động nói, thô bạo gỡ tay Lâm Thừa Ân ra.

Lâm Thừa Ân bị đau nhưng nhất quyết không buông: “Em làm như vậy sẽ hại chết đại ca, nhị ca, ông nội Cố Cảo Đình sẽ lấy nhị ca, đại ca ra khai đao, rồi người thân của em… Tiểu ngũ, bình tĩnh lại một chút đi.”

“Làm sao em bình tĩnh được.” Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh rống lên:

“Anh ta ở ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, nuôi bao nhiêu nữ nhân cũng không đáng kể, em sẽ giúp anh ta áp chuyện đó xuống, giả bộ như không biết gì, nhưng tại sao anh ta lại làm tổn thương người em coi trong nhất!”

“Cái gì?” Lâm Thừa Ân khiếp sợ: “Cố Cảo Đình nuôi phụ nữ ở ngoài.”

Lâm Thừa Ân đau lòng thay Hoắc Vi Vũ, lo lắng nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ ý thức được mình lỡ lời, quay mặt ra chỗ khác.

Lâm Thừa Ân ôn chặt Hoắc Vi Vũ, lòng bàn tay nắm chặt cánh tay lạnh như băng của cô, giọng khàn khàn:

https://thuviensach.vn

“Tiểu ngũ, gả cho Cố Cảo Đình, cả đời em sẽ không hạnh phúc, đại ca, nhị ca, chúng anh, thấy em không hạnh phúc, sẽ càng đau lòng hơn, mọi người sẽ nghĩ ra biện pháp, nhất định giúp em tránh ra xa Cố Cảo Đình.”

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy tay anh bị cô bấm chảy máu.

Cô căm hận chính mình, mỗi lần phạm sai lầm, đều có các anh em giúp cô giải vây.

Tại sao cô lại sống!

Loại người như cô nên chết đi mới đúng.

Hoắc Vi Vũ dùng sức đánh vào tường, để cơn đau làm áp đi sự tức giận của mình.

“Tiểu ngũ, em làm gì vậy?” Lâm Thừa Ân bắt lấy tay Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ không ngừng lại, hung hăng đấm tiếp vào tường.

Lâm Thừa Ân lấy tay làm đệm thịt ngăn nắm đấm của cô.

Hoắc Vi Vũ không để ý đấm vào tay anh.

Lâm Thừa Ân khẽ rên một tiếng.

Hoắc Vi Vũ áy náy, nắm chặt tay Lâm Thừa Ân, nhìn thấy tay anh bị cô đánh sưng đỏ, nước mắt rơi xuống, nhỏ vào bàn tay anh.“Anh không đau, đừng khóc, em khóc anh mới đau.” Lâm Thừa Ân dịu dàng nói.

Mẹ Lâm Thừa Ân mang nước tới, nghe con trai mình nói như vậy, miệng mang theo ý cười.

Xú tiểu tử, thông suốt rồi nhỉ.

https://thuviensach.vn

Bà không đi vào, cho bọn họ không gian riêng, lật đật ra căn tin mua cơm.

Hoắc Vi Vũ khịt khịt mũi.

Đúng vậy, cô không được khóc.

Nước mắt chỉ làm kẻ thù sung sướng còn người thân thì đau đớn.

“Anh dưỡng cho tốt, em sẽ không nói cho đại ca biết.” Hoắc Vi Vũ dặn dò nói.

Lâm Thừa Ân gật đầu: “Ừ, anh biết rồi, chẳng qua, tiểu ngũ,em thật muốn gả cho anh ta sao? Anh ta cưới em là vì anh ta muốn trả thù em vì lúc trước em đào hôn, với lo lắng em sẽ đoạt vị hôn phu của em gái anh ta.”

“Nếu như anh ta cảm thấy kết hôn với em là sự trả thù, như vậy anh ta nhầm rồi, ai cười đến cuối cùng còn chưa biết.” Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nói.

Lâm Thừa Ân lo lắng nhìn Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ không muốn bọn anh lo lắng, cười với Lâm Thừa Ân một cái:

“Nghỉ ngơi thật tốt.”

“Không được làm chuyện điên rồ, mà ngày giỗ của ba ba em sắp đến rồi phải không?” Lâm Thừa Ân nói sang chuyện khác.

Đôi mắt Hoắc Vi Vũ trầm xuống, hiện lên một đạo khủng hoảng cùng không tha thứ: “Em có việc, đi tước.”

“Ngày giỗ sẽ cùng mọi người họp mặt, chúng ta đợi em.” Lâm Thừa Ân nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ gật nhẹ đầu, quay người rời đi.

Ra phòng bệnh, dựa vào tường, làm dịu nhịp tim.

Chuông điện thoại di đông kêu lên.

Hoắc Vi Vũ tỉnh táo lại, mắt nhìn Lâm Thừa Ân trên giường bệnh, bước nhanh đến thang máy, lấy điện thoại ra.

Là Cố Cảo Đình gọi…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Đến Hiện Trường Dơ Bẩn

Nhớ tới Cố Cảo Đình cùng phụ nữ hẹn hò chụp ảnh.

Lại nhớ đến anh đánh Lâm Thừa Ân.

Hoắc Vi Vũ căn bản không nghĩ tiếp điện thoại anh.

Hiện tại một bụng hỏa, thiêu đốt, bành trướng, cho dù là người qua đường, đều có khả năng bị cô tức giận lây lan.

Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại, trực tiếp tắc âm, ném vào trong túi.

Cố Cảo Đình gọi qua ba cuộc điện thoại, Hoắc Vi Vũ đều không có tiếp.

Sắc mặt của anh càng ngày càng kém, lạnh giống như băng, toàn thân bao phủ áp suất thấp.

Trung tá Thượng dò xét liếc tư lệnh.

Tư lệnh họp xong, cơm cũng chưa ăn, lên phi cơ gấp trở về.

Anh chưa từng thấy qua tư lệnh vì một phụ nữ không buồn ăn uống, suy nghĩ đều không tập trung.

lúc họp, tư lệnh vẫn luôn xem di động, thất thần rất nhiều lần.

https://thuviensach.vn

“Đi theo dõi tín hiệu di động của cô ta, định vị cụ thể địa chỉ của cô ta.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

“vâng.” Trung tá Thượng lập tức đáp.

*

Hoắc Vi Vũ tuy rằng tức giận hành động Cố Cảo Đình, nhưng mà, cô vẫn là không thể không nghĩ cách cắt bỏ ảnh chụp.

Hoắc Vi Vũ lái xe đi nhà Lâm Quang.

Ấn chuông cửa.

Lâm Quang mở cửa, nhìn từ trên xuống dưới, đáng khinh đánh giá Hoắc Vi Vũ, tiến lên muốn ôm cô.

Hoắc Vi Vũ linh động tránh ra, hỏi: “Đồ vật ở trong máy tính?”

“uh, trước không cần nói đồ vật, như vậy gây mất hứng, bảo bối, chúng ta tới làm trước đi, tôi đã chờ không kịp muốn trên cô.” Lâm Quang gấp gáp nói.

Hoắc Vi Vũ trong mắt hiện lên một tia chán ghét, mở ra túi xách, từ bên trong lấy ra roi điện, xuất kỳ bất ý đánh trúng cổ Lâm Quang.

Lâm Quang bị điện giật phát run, xem thường một phen, bị đánh hôn mê bất tỉnh, ngã trên mặt đất.

Hoắc Vi Vũ chạy nhanh tới mở ra máy tính Lâm Quang, cắm vào USB virus, đem toàn bộ dữ liệu trong máy tính hắn làm hỏng.

Cô lo lắng di động Lâm Quang còn có ảnh chụp, móc ra di động của hắn.

Vừa mở ra, phía trên là tám phương cách theo dõi.fuck!

https://thuviensach.vn

tên này cặn bã.

ở trong phòng hắn trang bị tám cameras siêu nhỏ.

Quả thực là biến thái.

Hoắc Vi Vũ dựa theo phương hướng màn ảnh, tìm ra toàn bộ camera, hủy diệt rồi, thuận tiện đem di động hắn làm hỏng.

Hết thảy chuẩn bị cho tốt xong, cô đem di động hắn ném tới trên giường. Xoay người, hướng ra cửa.

Lâm Quang đột nhiên mở to mắt, mắt lộ ra hung quang, quét về phía Hoắc Vi Vũ.

lúccô không có phòng bị, hắn xông lên, kiềm chế hai tay cô, đè ở trên lưng cô.

“Người đẹp, còn có roi điện, cô đây là có ý gì?” Lâm Quang hung tợn nói.

Hoắc Vi Vũ liếc xéo hướng hắn, không kiên nhẫn cảnh cáo: “Tôi khuyên anh buông tay ra.”

“Tôi liền không buông tay, cô có thể làm gì tôi, lão tử bởi vì cô đầu đề cũng chưa với được, hôm nay cần thiết bắt cô bồi thường, tôi định trên cô.” Lâm Quang nổi giận nói, đem Hoắc Vi Vũ ném tới trên giường.

Hoắc Vi Vũ khẩn trương đổ túi xách.

roi điện còn chưa có tìm được, túi bị Lâm Quang đoạt đi.

Cô nghĩ đều không có nghĩ, một chân hướng tới dưới háng hắn đá đi.

Lâm Quang hướng bên cạnh né tránh.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ thừa cơ phóng tới cửa.

Chính là cô mới chạy ra vài bước, đã bị Lâm Quang bắt được tóc.

Da đầu đau,sợ hãi run lên.

hắn nắm tóc.

Lâm Quang dùng lực vung lên, Hoắc Vi Vũ té vào trên tủ đầu giường.

Mắt thấy hắn cởi áo lót ra, trơn bóng.

Cô gắt gao cầm gạt tàn thuốc trên tủ đầu giường.

Phịch một tiếng, cửa bị đá văng ra.

Cố Cảo Đình đứng ở cửa sáng ngời, thân thể to lớn như là từ trên trời giáng xuống, mang theo lạnh thấu xương cùng tức giận liếc qua liếc lại, nổi giận đùng đùng nói: “Đem hắn bắt lại cho tôi, nên phế phế đi, nên tàn tàn, dựa theo quân pháp nghiêm khắc nhất xử trí.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Dẫn Hắn Đi, Phế Cho Tôi

Lâm Quang nhìn đến là Cố Cảo Đình, cam đảm đều bị dọa bay, chân nhũn ra.

phản ứng trong đầu là sự tình ảnh chụp làm Cố Cảo Đình tức giận.

Chính là, ảnh chụp đều bị xóa hết.

hắn chỉ vào Hoắc Vi Vũ trước cáo trạng: “Không phải tôi, là cô ta, tôi cái gì đều không có làm.”

Cố Cảo Đình gắt gao nhìn Hoắc Vi Vũ, toàn thân bị xúc phạm, giống như từ địa ngục mà đến, chất vấn nói: “Đây là cái cô gọi là phỏng vấn, là nguyên nhân không tiếp điện thoại của tôi?”

Hoắc Vi Vũ đứng lên, sửa lại quần áo, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Từ lúc anh cùng phụ nữ khác hẹn hò, đến lúc anh đánh Thừa Ân, cô liền lười để ý đến anh.

“Điện thoại là của tôi, tôi muốn tiếp liền tiếp, không muốn tiếp liền không tiếp,tôi không phải loại phụ nữ anh kêu thì tới đuổi thì đi." Giọng Hoắc Vi Vũ lạnh lùng.

Lâm Quang cảm giác được giữa bọn họ không giống bình thường có mùi thuốc súng, ác nhân trước cáo trạng nói: “Tư lệnh đại nhân, không liên

https://thuviensach.vn

quan tới tôi, là người đẹp này ước hẹn tôi, tôi cho cô ta địa chỉ, cô ta liền thật sự tới, anh biết đàn ông mà, nhìn thấy người đẹp đưa đến, không có lý không cần.”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, một người đàn ông nhìn người đẹp tự đến không cần không có đạo lý.

“Người đâu, đem hắn mang đi, phế cho tôi.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hai binh lính lập tức tiến lên.

“Không phải, tư lệnh đại nhân, tôi không phải cố ý……”

Lâm Quang còn muốn giảo biện, bị trung tá Thượng bịt kín miệng, cảnh cáo nói: “anh câm miệng cho tôi, bọn họ là phu thê, dựa theo quân pháp, anh dụ dỗ vợ quan quân, tội phải trừng phạt.”

Lâm Quang: “……”

hắn ý thức được sự tình nghiêm trọng, nhưng đã muộn.

Hoắc Vi Vũ xem Lâm Quang bị áp đi rồi, lạnh nhạt nói với Cố Cảo Đình: “Nếu không có việc khác, tôi phải đi.”

Cố Cảo Đình cầm cổ tay cô, đôi mắt vằn đỏ, chất vấn: “cô đê tiện như vậy sao? Như vậy đói khát muốn đàn ông trên sao?"

Hoắc Vi Vũ cắn răng, không cúi mình hỏi ngược lại: “Phụ nữ trên đàn ông kêu đê tiện, đàn ông trên phụ nữ gọi là gì? Lúc anh chất vấn người khác, đầu tiên nghĩ chính mình có hay không có tư cách.”“Tôi như thế nào không có tư cách.” Cố Cảo Đình đem cô kéo đến bên người chính mình, sửa ôm eo cô, trầm giọng nói: “cô là hôn thê của tôi, tôi muốn trên cô, cô liền ra sức khước từ, rất nhiều lý do, cô muốn trên đàn ông khác, liền các loại phong tình, bên trong cô mặc chính là cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Tôi và anh, không có tiếng nói chung.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, bẻ tay Cố Cảo Đình ra.

Cố Cảo Đình càng thêm ôm chặt cô, cằm khẩn trương, cảnh cáo: “hiện tại tâm tình tôi thật không tốt, cuối cùng cô không cần chơi với lửa, nếu không, đứng lên, cô gánh vác không nổi.”

“Như thế nào gánh vác không nổi, anh muốn đánh tôi sao?” Hoắc Vi Vũ nâng lên cằm, châm chọc nói: “anh đánh đi, dù sao thói quen Cố Cảo Đình cao cao tại thượng, anh muốn đánh ai liền đánh, anh muốn giết chết ai liền giết chết, ở trong mắt anh, tôi bất quá là tù binh để anh hưởng thụ thành công.”

Tù binh?

Anh cưng chìu cô đều không kịp!!!

Cô không cảm giác được sao?

hai chữ này đâm bị thương anh tự tôn cùng kiên trì.

Anh áp bách cô ghé vào trên đùi mình, một cái bốp thật mạnh đánh vào trên mông cô.

“Tôi cho cô nói bậy.” Cố Cảo Đình tức giận nói.

Lớn như vậy, còn bị người đét mông, Hoắc Vi Vũ cảm thấy thẹn, trừng hướng Cố Cảo Đình.

Anh lại một cái bốp vỗ vào trên mông cô, “Tôi cho cô trừng tôi.”

Hoắc Vi Vũ tức giận cực kỳ, quay đầu, gắt gao cắn trên đùi anh.

Cố Cảo Đình bị đau, xem cô còn quật cường như vậy, mấy ngày nay tích tụ, lửa giận, áp lực, toàn bộ phát tiết ra tới, thật mạnh đánh mông cô.

https://thuviensach.vn

“Tôi cho cô cắn tôi, cho cô không ngoan, cho cô tìm đàn ông, nếu là dám tìm đàn ông khác, tôi liền đem cô trói lại, ném đến đảo sói.”

Theo bàn tay anh đánh xuống, Hoắc Vi Vũ cảm thấy tầm mắt càng ngày càng mơ hồ.

Thừa Ân, hại anh bị đánh, thực xin lỗi, tôi hiện tại trả lại cho anh.

máu mũi cô chảy ra, dừng ở trên ống quần anh, ngất đi……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Không Thể Có Việc

Cố Cảo Đình cảm giác được Vi Vũ có chút không thích hợp, lật cô qua.

Hoắc Vi Vũ không cảm giác ngã phía sau.

Cố Cảo Đình ôm bả vai cô, kéo đến trong lòng ngực chính mình.

Hoắc Vi Vũ nhu thuận dựa vào ngực anh, nhắm mắt lại, bất tỉnh.

Cố Cảo Đình nhìn đến mũi cô cùng máu tươi trên cằm, trong lòng hoảng hốt, phát đau trong lòng, như là có thứ dây gắt gao quấn lấy.

Anh chạy nhanh bế cô lên phóng đi bên ngoài.

“Lập tức thông báo Nhan bác sĩ ở phòng cấp cứu chờ!” Cố Cảo Đình ra lệnh, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ trong lòng ngực, cau mày, lo lắng, sương mù xẹt qua đôi mắt, “Tiểu Vũ, cô không có việc gì.”

“……”

phòng VIP bệnh viện cao cấp Quân khu

Hoắc Vi Vũ nằm ở trên giường, trên tay treo nước thuốc, sắc mặt tái nhợt.

Trong lúc ngủ mơ, tựa hồ ngủ cũng không an ổn, lông mi run rẩy, hô hấp khi thì nặng, khi thì nhẹ, ngực cũng bất ổn phập phồng.

https://thuviensach.vn

“Cô thật sự chỉ là không đủ dinh dưỡng thể chất kém sao?” Cố Cảo Đình lo lắng hỏi.

Nhan Diệc Hàm liếc hướng Cố Cảo Đình, “Hút thuốc, uống rượu, chất lượng giấc ngủ kém, nóng tính, tâm tình hậm hực, hơn nữa mấy ngày miệng vết thương cảm nhiễm phát sốt, làm cho tiểu cầu cùng bạch cầu giảm xuống.”

“Cô ấy chảy máu mũi.” Cố Cảo Đình lo lắng sốt ruột nói, đau lòng nhìn Hoắc Vi Vũ, nhíu mày, bỏ thêm một câu, “Vốn dĩ tiểu cầu thấp lại còn chảy máu mũi.”

Nhan Diệc Hàm nhịn xuống xúc động trợn trắng mắt, đối diện Cố Cảo Đình, ghét bỏ nói: “Tiểu cầu thấp sẽ khiến cho chảy máu mũi, cô ấy bị thương đều là nhẹ, trên đùi anh bị thương tương đối nghiêm trọng, cô ấy cắn anh?”

Cố Cảo Đình khóa chặt Hoắc Vi Vũ, nhẹ nhàng bâng quơ giải thích một câu, “Bị mèo nhà mình nuôi cắn một miếng, không phải chuyện lớn, tiểu cầu cùng bạch cầu thấp trị liệu như thế nào?”

“thuốc con nhộng Mỹ An bổ máu,thuốc pha chế sẵn trên thị trường trước mắt đã có thể tăng bạch cầu, có khả năng tăng tiểu cầu."

Cố Cảo Đình nhíu mày, “Có thể hay không không cần thuốc, cô ấy không thích uống thuốc.”“Tật xấu còn rất nhiều.” Nhan Diệc Hàm bĩu môi lải nhải một câu.

Cố Cảo Đình không vui quét về phía Nhan Diệc Hàm, “ tật xấu anh mới nhiều.”

Nhan Diệc Hàm: “……”

https://thuviensach.vn

Anh dừng một chút, nhìn Cố Cảo Đình, tư lệnh này cũng quá bênh vực người mình, thôi đi, anh thua.

“Tăng mạnh rèn luyện thân thể, đề cao lực miễn dịch, ăn nhiều lòng trắng trứng, cô thuộc máu nóng, chọn đồ ăn tính lạnh, ví dụ như mã thầy, củ sen, cây tể thái, lê, tiên táo,vân vân.” Nhan Diệc Hàm nói.

“Đừng vân vân, một hồi anh liệt kê cho tôi một cái danh sách, tận lực kỹ càng tỉ mỉ, tôi đến lúc đó kêu đầu bếp làm.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

“uh.” Nhan Diệc Hàm đáp, tò mò nhìn về phía Hoắc Vi Vũ trên giường.

ngón tay cô khẽ run, môi khẽ mở, “Lạnh.”

Cố Cảo Đình nhíu mày, phát giận nói: “Túi chườm nóng đâu, còn không có chuẩn bị tốt sao?”

“Hiện tại liền đi chuẩn bị.” Nhan Diệc Hàm vội vàng muốn rớt, phái cái hộ tá tới.

tính tình tư lệnh mưa gió sắp đến, anh làm huynh đệ đều sợ.

“Không cần, các người đi ra ngoài, đem cửa đóng lại, 24 giờ đợi lệnh, có việc tôi sẽ kêu các người.” Cố Cảo Đình nói, đi tới giường bệnh.

Anh nằm ở bên cạnh Hoắc Vi Vũ, để cô dựa vào trong lòng ngực mình, tay nắm tay Hoắc Vi Vũ, đem hơi ấm truyền cho cô.

“Tư lệnh, cô ấy chỉ là suy dinh dưỡng, nghỉ ngơi một hồi thì tốt, không cần khẩn trương như vậy.” Nhan Diệc Hàm nhắc nhở nói.

Cố Cảo Đình ánh mắt lạnh lẽo đảo qua, “Đã hôn mê, vẫn là việc nhỏ sao? Đi ra ngoài.”

“Được rồi.” Nhan Diệc Hàm thanh thoát nói.

https://thuviensach.vn

Anh vẫn là chạy nhanh đi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Dẫn Tôi Đi Được Không

“Chờ đã.” Cố Cảo Đình hô.

Nhan Diệc Hàm đứng lại, trong đầu có loại dự cảm xấu.

“anh không phải sẽ làm đồ ăn không có vị thuốc sao? Mau đi làm, cô ấy tỉnh muốn ăn.” Cố Cảo Đình phân phó nói.

Nhan Diệc Hàm trên mặt ba vạch đen.

Anh hiện tại là quân y cao cấp của tổng thống, tới bệnh viện quân khu chỉ là lấy tiếng, coi như là viện trưởng, anh cũng không cần nể tình, duy độc Cố Cảo Đình.

Nhan Diệc Hàm thở dài một hơi, “thuộc hạ lập tức liền đi.”

Anh gục đầu xuống, rời khỏi phòng bệnh, thuận tiện, giúp bọn họ đóng cửa lại.

Cố Cảo Đình cúi đầu nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Cô so với vừa rồi yên ổn rất nhiều, hô hấp đều đều ở trên ngực anh.

Nhu nhu, ngứa.

vẫn luôn giống như mèo nhỏ, dùng móng vuốt mềm mại cào trong lòng anh.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình đôi mắt thâm vài phần.

Nếu là lúc cô tỉnh, cũng có thể như vậy nhu thuận cùng ngoan ngoãn, không sợ hãi anh, không bài xích anh……

Hoắc Vi Vũ ở trong lòng ngực anh giật giật.

Cố Cảo Đình toàn thân đều căng thẳng, sợ cô nơi nào không thoải mái, ôm chặt cô.

Hoắc Vi Vũ xoay người.

Cố Cảo Đình lập tức xách lên cái ống truyền nước, không cho cô đè lên làm cho máu chảy ngược.

Cô ghé vào trên người anh, tìm một vị trí thoải mái, đôi mắt không có mở, thấp giọng nói: “Mông đau, xoa xoa.”

thanh âm cô nũng nịu, như là làm nũng, bướng bỉnh lại đáng yêu.

Cô có biết hay không chính mình làm nũng với ai?!!!

Cố Cảo Đình máu dâng lên, sôi trào.

Chỉ cần cô dùng ngữ khí này nói với anh, muốn ngôi sao trên trời anh đều nghĩ cách hái xuống cho cô.

bàn tay anh để tới mông cô, lòng bàn tay đè ở trên, mềm nhẹ xoa.

Nhẹ, sợ lại lần nữa làm cô đau.

Nhớ tới cô đổ máu, ngất đi, lòng anh hiện tại còn đau, khủng hoảng liên tục, đến bây giờ lòng đều không có buông.“uh…… Làm cho thoải mái.” Hoắc Vi Vũ lười biếng khen.

Cố Cảo Đình hơi thở tăng thêm, cái trán rướm một ít mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Một phụ nữ đối với một người đàn ông nói làm cho thoải mái, này không thể nghi ngờ đối với đàn ông là dụ hoặc trí mạng.

Như là mời, như là mê hoặc.

Thân thể anh nơi nào đó, căng chặt, lửa nóng, cơ hồ muốn nổ tung.

Cô hiện tại lại sinh bệnh, anh không bỏ được ham muốn.

Cố Cảo Đình thở dài một hơi.

Hoắc Vi Vũ chính là số phận kiếp này của anh.

Anh cúi đầu, yêu thương ở trên trán của cô hôn một cái.

Hoắc Vi Vũ như là bị điện giật một chút, ngón chân căng thẳng, lông mi so vừa rồi run rẩy lợi hại, cầm cánh tay Cố Cảo Đình, vội vàng thấp giọng nói: “Mẹ, dẫn con đi được không? con thật cô đơn.”

Cố Cảo Đình ngừng lại một hồi, lưng cứng còng, vẫn đỏ chậm rãi ở trong mắt lan tràn.

Cô đơn, mang cô đi, lời này như là một đao bén nhọn đâm vào trong lòng anh.

“cô muốn đi nơi nào?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi, ngực kịch liệt phập phồng.

Rõ ràng biết cô ngủ, anh vẫn là nhịn không được hỏi ra.

Hoắc Vi Vũ không có trả lời.

Cố Cảo Đình nhìn xuống mặt cô tái nhợt, nâng lên cằm cô, nước mắt từ khóe mắt cô chảy ra dừng ở trong lòng bàn tay anh.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhíu mày, trong mắt hiện lên một vẻ đau xót, cuồng tứ nói: “Nghe này Hoắc Vi Vũ, cô muốn đi đâu, tôi liền đưa đi, cô mơ tưởng rời đi, cho dù là địa ngục, tôi cũng sẽ đem cô túm trở về.”

Hoắc Vi Vũ như là mộng không tốt, nức nở, nước mắt rơi càng nhiều.

“Ba, ba, đừng chết, ba……” Hoắc Vi Vũ cảm xúc càng ngày càng kích động.

Cố Cảo Đình đè nặng ót cô xoay người.

Hoắc Vi Vũ nằm ở trên giường.

Anh cúi người, hôn khóe mắt cô chứa chan nước mắt, toàn bộ nuốt vào trong bụng.

“Về sau nước mắt của cô, chỉ có thể vì tôi mà rơi.” Cố Cảo Đình tuyên thệ nói.

Hoắc Vi Vũ chậm rãi mở mắt……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Đừng Mèo Khóc Chuột Giả Từ Bi

Cô thấy giấc mơ rất hỗn loạn.

Trong mơ có Cố Cảo Đình, anh bá đạo, tàn khốc, khát máu và giết chóc.

Còn có mẹ, dịu dùng âu ếm vuốt ve, yêu thương cô.

Cuối cùng là ba trách mắng rồi qua đời.

Khi cô trở lại, ba đã được hoả táng rồi, người ba nâng niu cô trong lòng bàn tay từ nhỏ đến lớn, ngay cả cơ hội gặp mặt lần cuối cũng không được.

Đau lòng như là nước lũ tràn bờ đê, như mảng trời lấp biển ập về phía cô, không thể hô hấp.

Cô giật mình tỉnh giấc.

Cô nhìn thấy Cố Cảo Đình, suy nghĩ còn chưa từ trong giấc mơ bước ra, có chút hoảng hốt, nước mắt tiếp tục chảy xuống.

Dáng vẻ đau lòng, ánh mắt bi thương đỏ bừng, đáng thương nhìn anh, lòng của anh, nhanh chóng bị cô hòa tan.

Anh không đành lòng trách cứ cô, ngón cái lau nước mắt trên mặt của cô, dịu dàng hỏi: "Còn đau không?"

Chậm rãi, Hoắc Vi Vũ phân rõ sự thật và cảnh trong mơ.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt trở nên tỉnh táo.

Nhớ tới Cố Cảo Đình đánh mông của cô,trong lòng dâng lên cơn tức, thay thế bi thương.

Cô hất tay của anh ra, lạnh giọng nói: "Đừng mèo khóc chuột giả từ bi, mấy vết thương trên người tôi là bởi vì anh tạo thành, có lẽ anh giết tôi, dù sao anh rất cao cao tại thượng, thì cũng chẳng sợ liên quan đến pháp luật."

"Cô vì một người bỉ ổi đó mà tức giận với tôi!" Cố Cảo Đình nhíu mày nói, đôi mắt lạnh lùng co rụt lại, lộ ra sắc bén.

"Thừa Ân không phải người như vậy, anh đừng có dùng bóp méo thế giới quan làm bẩn tình bạn trong sạch giữa chúng tôi, loại người như ngươi vĩnh viễn không sẽ hiểu." Hoắc Vi Vũ tức giận nói, rút kim tiêm, từ trên giường bệnh ngồi dậy.

Cố Cảo Đình cầm chặt cánh tay của cô, "Lúc trước cô vì Lâm Thừa Ân giận dỗi với tôi, chỉ bằng việc anh ta dám ôm cô, tôi nên chặt đứt hai tay anh ta, bây giờ cũng chỉ đánh anh ta một trận, đã xem như nể mặt cô lắm rồi."

"Chỉ đánh anh ấy một trận?" Hoắc Vi Vũ nắm chặt tay, ánh mắt đỏ lên nhìn anh, rất không bình tĩnh nói: "Chỉ đánh anh ấy một trận, anh ấy phải nằm trên giường bệnh! Anh ấy là bạn của tôi, tôi uống rượu say, anh ấy đỡ tôi không phải rất bình thường sao, chẳng lẽ giống như anh đi vào khách sạn với người phụ nữ nào đó đợi tới năm giờ sáng mới đi thì mới là bình thường!"

Cố Cảo Đình dừng một chút, đưa tay nắm chặt bờ vai của cô, trong mắt hiện lên chút lo lắng, hỏi: "Cô đã biết cái gì?"

"Tôi cái gì cũng không biết, tôi cũng không muốn biết, anh có mấy người yêu có mấy tình nhân với tôi cũng chẳng sao cả, nhưng mà xin anh

https://thuviensach.vn

khi làm việc thì bí mật một chút được không, không cần bị người ta chụp được rồi đăng lên mạng cũng không biết, anh không biết xấu hổ, nhưng tôi biết, tôi không muốn người khác nhận ra mình sẽ đồng tình và cười nhạo." Hoắc Vi Vũ hất tay anh ra.

Cố Cảo Đình gắt gao cầm chặt bờ vai của cô, trái tim như bị một bàn tay nắm bóp chặt, rất đau, lời nói nghẹn ngào ở trong cổ, bị ép xuống.

Anh không rõ giải thích nói: "Quan hệ của tôi với cô ta không giống như trong suy nghỉ của cô, tôi đưa cô ta đến khách sạn cũng là có nguyên nhân, cô ddừng suy nghĩ lung tung."

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, "Tôi nghỉ gì cũng không sao cả, sẽ không thay đổi quan hệ của tôi và anh, bây giờ xin anh buông tay ra, tôi phải đi về rồi."

"Cô còn bệnh sao có thể trở về?" Cố Cảo Đình cả giận nói.

"Có tay có chân, tư duy linh mẫn, hành vi độc lập, sao tôi lại không được trở về!" Hoắc Vi Vũ trả lời, dùng sức gỡ tay của Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình bị kéo đau, dùng sức một chút, ấn Hoắc Vi Vũ nằm lên trên giường.

Hoắc Vi Vũ không chịu thua tức giận nhìn anh.

"Đừng làm loạn, một lát luật sư đến đây, cô ký tên để được quyền sỡ hữu hòn đảo nhỏ đó." Cố Cảo Đình kiên nhẫn nói.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật, rất khinh thường.

Đây là anh đánh người một tát rồi cho người ta một quả táo ngọt sao.

"Tôi không cần, đồ của anh anh thích cho ai thì cho đi!" Hoắc Vi Vũ dứt khoát nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cắn răng, trong mắt lạnh lùng sắc bén, nắm chặt bờ vai của cô, không bình tĩnh nói: "Không cần máy bay tôi đưa, không cần đảo nhỏ, không cần người của tôi, rốt cuộc cô muốn cái gì?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Tư Lệnh Nhượng Bộ, Ấm Lòng

"Tôi muốn anh xin lỗi Thừa Ân." Hoắc Vi Vũ lớn tiếng quát.

Cố Cảo Đình dừng một chút, đôi mắt thâm sâu nhìn cô.

Anh, Cố Cảo Đình, cao cao tại thượng, duy ngã độc tôn, cho dù là tổng thống, cũng không thể làm anh phải xin lỗi.

Huống chi, anh cũng không cảm thấy sai.

Anh tận mắt thấy Lâm Thừa Ân ôm Hoắc Vi Vũ, không phế anh ta, đã khách khí lắm rồi.

Cố Cảo Đình nghiêm mặt, ngồi ở bên giường.

Hoắc Vi Vũ cũng biết ý của anh, khóe miệng giơ lên, nước mắt tràn đầy hốc mắt, cười vô cùng châm chọc, "Làm không được, phải không? Đây chính là đều tôi muốn."

Đôi mắt Cố Cảo Đình thâm sâu, lâm vào trong trầm tư.

Tiếng đập cửa vang lên

"Vào đi." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Trung tá Thượng đẩy cửa ra, nhìn về phía Cố Cảo Đình, vẻ mặt lộ vẻ khó xử, "Tư lệnh, tôi có chuyện muốn báo cáo."

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn bộ dáng muốn nói lại thôi của trung tá Thượng, nhìn anh lại nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ ngồi ở đầu giường, hai tay ôm đầu gối, lạnh nhạt nhìn anh, "Cần tôi tránh đi không?"

Cố Cảo Đình không nói gì.

Hoắc Vi Vũ dời chân, đến bên giường, tìm kiếm dép trên mặt đất.

Anh cầm chặt cánh tay của cô, hỏi: "Có phải chỉ cần tôi nói xin lỗi với anh ta, thì cô sẽ bỏ qua chuyện này?"

Hoắc Vi Vũ liếc nhìn về phía Cố Cảo Đình, "Anh phải đảm bảo sau này không được tìm anh ấy gây phiền toái."

Cố Cảo Đình nhíu mày, tức giận đảm bảo: "Anh ta không ôm phụ nữ của tôi, không có tâm tư khác với phụ nữ của tôi, tự nhiên tôi sẽ không động tới anh ta."

"Chúng tôi quen biết nhau từ nhỏ, lúc nào cũng ở cùng một chỗ, anh suy nghĩ nhiều rồi." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

"Chúng ta từ nhỏ cũng không biết, trong QQ còn có người bình luận nói chúng ta không thể nào thành một đôi. Bây giờ cũng đến với nhau đó thôi, mọi chuyện không có tuyệt đối, cô đã biết không khả năng, cô để ý một chút, tôi hy vọng cô có thể kiên trì dự tính ban đầu của chúng ta, cách xa anh ta một chút." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"Thanh giả tự thanh, tôi không cần người khác biết và tin tưởng, tôi biết mình đang làm gì là được rồi." Hoắc Vi Vũ không tìm được giày, đứng lên, đi chân trần trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình đem nàng kéo ngồi vào trên giường, nhíu lông mày, trầm giọng nói: "Bây giờ cơ thể cô rất yếu, động một chút sẽ té xỉu, cô nên nằm nghỉ."

"Không phải nói muốn xin lỗi Thừa Ân sao, anh muốn điện thoại nói với anh ấy, hay nói xin lỗi trước mặt anh ấy?" Hoắc Vi Vũ vội vàng hỏi.

Cố Cảo Đình nhíu mày, trên mặt có chút không tự nhiên, nhượng bộ nói: "Hôm khác anh ta xuất viện, tôi mời anh ta ăn cơm."

Hoắc Vi Vũ gật đầu, rũ mắt xuống, "Ở trước mặt của anh ấy, đối xử tốt với tôi một chút.

"Lúc nào thì tôi đối xử không tốt với cô." Cố Cảo Đình có chút bực bội.

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, nở nụ cười trong mắt lóe lên ánh sáng như sao,, "Tư lệnh, bây giờ mông tôi còn sưng lắm."

Cố Cảo Đình "..."

"Đó là bởi vì cô phạm lỗi." Cố Cảo Đình nói, anh còn chưa điều tra kỹ càng.

"A." Hoắc Vi Vũ chẳng muốn giải thích,

Cô nằm ở trên giường, đắp chăn cho mình, lạnh lùng nói ra: "Tôi muốn ngủ, còn phiền anh ra ngoài."

Cố Cảo Đình nhìn về phía trung tá Thượng, "Hỏi thăm Nhan Diệc Hàm một chút, thuốc đã nấu xong chưa."

"Tôi không uống thuốc." Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

"Không có mùi thuốc, uống thật ngon, tổng thống cũng uống thuốc của anh ta để điều trị cơ thể, hiệu quả rất tốt." Cố Cảo Đình dịu dàng nói, trong

https://thuviensach.vn

giọng nói mang theo ý dỗ dành.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy khác thường, nhìn về phía anh.

Chẳng qua anh không để cho cô nhìn rõ, đi về phía cửa.

Trung tá Thượng báo cáo: "Tư lệnh, chúng ta đã oan uổng cho phu nhân."

"Có ý gì?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Tư Lệnh Thích, Quy Định Phạm Vi Hoạt Động, Trốn Không Thoát 44

"Lâm Quang nói, anh ta chụp được ảnh lúc ngài đưa một người phụ nữ vào trong khách sạn, vừa vặn bị phu nhân nghe được, phu nhân liền mượn điện thoại của anh ta sau đó lại xóa hết ảnh.

Anh ta tức giận, liền lừa gạt phu nhân nói máy tính trong nhà còn có ảnh chụp, phu nhân vừa đi, thì đánh anh ta choáng váng, máy tính cũng bị phu nhân xóa dữ liệu hình ảnh.

Chẳng qua lúc phu nhân muốn đi, anh ta lại tỉnh, muốn tiến lên quấy rối phu nhân, có điều, cũng không có thực hiện được, tư lệnh liền xuất hiện."Trung tá Thượng báo cáo.

Đôi mắt của Cố Cảo Đình thâm trầm, dường như bên trong là mênh mông biển rộng, kích thích nghìn tầng sóng, lại hòa nhập con ngươi sâu không lường được của anh.

Trung tá Thượng không dám lên tiếng, cung kính đứng ở bên cạnh.

Cố Cảo Đình đứng ở cửa, dừng lại đó rất lâu.

Nhan Diệc Hàm mang theo ý tá bưng thuốc đi tới, trêu chọc nói: "Hai người đều đứng đây là muốn nghênh đón tôi sao?"

Ánh mắt của Cố Cảo Đình lạnh lùng nhìn về phía anh ta.

https://thuviensach.vn

Nhan Diệc Hàm lập tức cảm thấy sống lưng lạnh lẽo, thu hồi nụ cười, nhìn về phía trung tá Thượng.

Trung tá Thượng nhẹ nhàng lắc đầu, cúi đầu.

"Này, thuốc còn nóng uống mới tốt." Nhan Diệc Hàm dời đi đề tài nói.

"Đưa cho tôi, cô ấy đã rút kim tiêm ra, anh đến giúp cô ấy tiêm lại đi." Cố Cảo Đình phân phó nói, nhận lấy thuốc trên tay y tá.

Trung tá Thượng biết điều đẩy cửa phòng bệnh ra.

Cố Cảo Đình đi vào.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại nghỉ ngơi, nhưng cũng không có ngủ, nghe được có tiếng mở cửa, mở mắt ra.

Cố Cảo Đình nhìn vẻ mặt tái nhợt của cô, trái tim như bị bóp chặt.

Lúc ấy thấy cô và Lâm Quang ở cùng một chỗ anh có bao nhiêu tức giận, bây giờ anh lại càng đau lòng cô bấy nhiêu.

Không, không chỉ có đau lòng, áy náy, thương tiếc, cảm giác đó như đâm vào trong lòng anh.

Anh đặt thuốc ở trên tủ đầu giường, hỏi: "Mông còn đau không?"

Hoắc Vi Vũ quan sát vẻ mặt của anh.

Dáng vẻ của anh dường như rất dễ nói chuyện.Cô có tâm tư trêu chọc, khóe miệng cong lên, nhẹ gật đầu, "Đương nhiên."

"Nằm úp xuống." Cố Cảo Đình trầm giọng nói, ngồi ở đầu giường.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

https://thuviensach.vn

Cô cũng nói mông đau, được rồi, diễn kịch phải diễn cho hết.

Hoắc Vi Vũ trở mình, nằm lỳ ở trên giường.

"Tôi tiêm thuốc lên cho cô một lần nữa, tiểu cầu (nhỏ hơn huyết cầu, giúp làm đông máu) và bạch cầu của cô hơi thấp, cần phải bổ sung dinh dưỡng." Nhan Diệc Hàm xen vào nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Nhan Diệc Hàm, cự tuyệt nói: "Cảm mạo cũng sẽ khiến tiểu cầu và bạch cầu hơi thấp, cũng không phải chuyện lớn, vết thương của tôi chỉ bị nhiễm một chút mà thôi, bây giờ tốt rồi, tôi không muốn tiêm."

"Đây là vì muốn tốt cho cô." Cố Cảo Đình nhíu mày nói.

Hoắc Vi Vũ không nhiều lời với bọn họ, hai tay đều nhét vào dưới bụng, lấy cả người đè lên.

Nhan Diệc Hàm: "..."

"Nếu không, tiêm vào ót nhé cũng có thể đấy." Nhan Diệc Hàm cầm lấy ống tiêm nói.

Hoắc Vi Vũ mở to mắt, phòng bị nói: "Tôi không muốn."

Nhan Diệc Hàm nhìn về phía Cố Cảo Đình, chờ anh ra lệnh.

"Anh đi ra ngoài trước đi, đóng cửa lại." Cố Cảo Đình nói.

"Được rồi." Nhan Diệc Hàm để lại ống tiêm trên kệ, thật vui vẻ đi ra ngoài, đóng cửa thật kỹ, nói với trung tá Thượng đang giữ ở ngoài cửa: "Nhớ rõ che lỗ tai cho tốt, trong đó xảy ra chút chuyện không thích hợp cho trẻ em xem."

https://thuviensach.vn

"Tư lệnh của chúng tôi đã nhẫn nhịn thật lâu rồi." Trung tá thượng nói với Nhan Diệc Hàm.

"Ách, vậy quả thật có hại cho sức khỏe, trong thuốc của tôi có bỏ thêm một ít thành phần đặc biệt, đảm bảo tâm nguyện của tư lệnh sẽ thành sự thật, đàn ông có tuổi chưa thỏa mãn dục vọng thật là kinh khủng, vất vả cho anh rồi." Nhan Diệc Hàm vỗ vỗ bả vai trung tá Thượng nói.

Trung tá Thượng: "..."

Chuyện này anh có nên báo cáo hay không báo cáo cho tư lệnh không?

Quản nhiều chuyện làm gì, đồ vật nằm ở trong tay Nhan Diệc Hàm, anh cái gì cũng không biết!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Còn Đau Không?

Cố Cảo Đình nhẹ nhàng xoa giúp cô.

Tay anh nóng hổi, dù cách một lớp quần áo, nhưng cô vẫn thấy nóng, giống như đầu của điếu thuốc lá.

Mà lực đạo, nhẹ, nhẹ, nhẹ xoa bóp, không làm đau cô, nhưng cũnng không làm cô xem nhẹ sự tồn tại của anh.

Tim Hoắc Vi Vũ đập như trống, giống như có thể nhảy ra ngoài.

Có phải anh ta đang thử cô xem cô còn đau hay không, hay là tại…

“Anh làm gì vậy?” Hoắc Vi Vũ đỏ mặt, đẩy tay anh ra.

Cố Cảo Đình nắm tay của cô, đặt vào lòng bàn tay anh, nhéo một cái, giọng khàn khàn:

“Cô chớ lộn xộn.”

Hoắc Vi Vũ chống lại đôi mắt u ám như muốn phun trào của anh, khẽ giật mình, không dám lộn xộn.

Tay bị anh cầm hơi hơi run rẩy.

Máu huyết trong cơ thể cô chạy tán loạn, quá mức mãnh liệt, giống như sắp bị cái gì nuốt lấy, đôi mắt rũ xuống.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình thấy mặt cô bạo hồng, như một trái đào, hầu kết khiêu gợi nhấp nhô.

Với anh mà nói, việc giúp cô xoa bóp, thật sự là tra tấn.

Thân thể thơm tho mềm mại, ngay trong lòng bàn tay anh, chỉ cần anh dời xuống một chút, liền có thể đến… cái kia của cô.

Anh muốn biết, nếu như bây giờ anh đụng chạm, cô sẽ phản ứng ra sao.

Thẹn thùng, kích động, thoải mái, khẩn cầu, muốn, hay vẫn là bài xích.

Anh là một người đàn ông bình thường, chỉ là nghĩ đến ngày đó giữ anh và cô, khi đó biểu lộ tình cảm, bụng dưới liền căng cứng như sắp nổ.

Hơn nữa, hiện tại cô đang nằm trong tay anh.

“Còn đau không?” Hoắc Vi Vũ hỏi, hô hấp hơi nóng hơn chút

Hoắc Vi Vũ rút tay về, đưa tay lên miệng, cắn ngón tay.

Người đàn ông này thật đúng là xấu xa.

Nếu như cô nói đau, thì anh sẽ tiếp tục xoa, xoa mãi, xoa không biết ngừng nghỉ.

Nếu như cô nói không đau, có phải anh muốn làm cái kia cái nọ với cô không?

Nói cái nào cũng không được.

Hoắc Vi Vũ bực bội nói sang chuyện khác: “Tôi đói, muốn ăn gì đó.”

“Có thể ngồi không?” Cố Cảo Đình hỏi.

“Không thể.” Hoắc Vi Vũ trả lời.

https://thuviensach.vn

Cô thấy anh bưng cơm lên, lông mày hơi nhíu nhíu, lúng túng muốn đấm ngực dậm chân.

Cô còn tưởng là anh hỏi: Có làm được không?

Thì ra là anh hỏi có thể ngồi dùng cơm được không.

Là cô suy nghĩ quá nhiều rồi.

Hoắc Vi Vũ ngồi dậy, sửa lại lời nói:

“Có thể ngồi, chưa bị phế đâu.”

“Vậy sao hồi nảy cô bảo không ngồi được?” Cố Cảo Đình đặt cơm tấm và thuốc lên bàn.

Hoắc Vi Vũ không trả lời, ngửi ngửi dĩa cơm, nhíu mày ghét bỏ nói: “Có gừng?”

Cô ghét nhất vị gừng.

Cố Cảo Đình múc một muỗng nhỏ ăn thử, lông mày nhíu lại.

Anh quên nói với Nhan Diệc Hàm là cô rất ghét ăn gừng.

“Để tôi kêu người ta làm lại.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói, bưng dĩa lên.

“Thôi không cần. Tôi nghỉ…” Cô chưa nói hết lời thì điện thoại kêu lên.

Cô nghe tiếng chuông điện thoại từ trong ngăn kéo của tủ ở đầu giường truyền ra.

Cô kéo ngăn kéo, mở túi của mình, lấy điện thoại ra, là Yến Tử, nghe.

“Yến Tử, sao vậy?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

https://thuviensach.vn

“Chị Vi Vũ, em nghe bạn em nói chị đã được nhận làm rồi, chúc mừng nha.” Yến Tử vừa cười vừa nói.

“Cảm ơn.”

“Bạn em còn nói chị làm chính thức được nhận hai vạn đấy.”

“Ừm.”

“Cái kia, chị Vi Vũ, ví của em bị người ta cướp, cả tiền mặt thẻ ngân hàng…tất cả đều mất hết, chị có thể cho em mượn một vạn hay không? Đợi đến khi người ta trả lương cho em, em sẽ trả lại cho chị.” Yến Tử đi vào vấn đề chính.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Xem Hổ Thành Mèo

Hoắc Vi Vũ dừng một chút, cụp đôi mắt xuống, hỏi: “Khi nào công ty em phát lương?”

“Hai mươi ngày nữa ạ, chị Vi Vũ, chị nhất định phải cứu em, nếu không em chết đói mất.” Yến Tử làm bộ đáng thương nói.

“Một gói mì ăn liền 3 đồng, mỗi ngày hai gói, sáng cho em 4 đồng ăn sáng, một ngày 10 đồng, hai mươi ngày là 200 đồng, một tuần đi tiệc hai lần là 100 đồng, cho em thêm 600 đồng, 200 đồng tiền chi phí sinh hoạt, lát nữa chị chuyển cho em 1000 đồng.” Hoắc Vi Vũ thẳng thắn dứt khoát nói ra.

“Không được, chị Vi Vũ, một ngàn không đủ…”

“Không đủ thì đi kiếm thêm, chị giúp em vượt qua khó khăn, chứ không có nghĩa vụ phải nuôi em.” Hoắc Vi Vũ dứt khoát nói.

“Nhưng mà không phải em giới thiệu công việc cho chị sao?” Yến Tử mặt dày nói.

“Một ngàn, không lấy thì thôi.” Hoắc Vi Vũ cúp máy.

Cô cảm thấy một đạo ánh mắt đang nhìn mình chăm chú, cô quay lại nhìn Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

“Cô cho người ta một nghìn đồng, người ta cũng không cảm ơn cô, còn nghĩ cô hẹp hòi khắc nghiệt.” Cố Cảo Đình nhắc nhở nói.

Khóe miệng của Hoắc Vi Vũ giật giật, lạnh bạc nói: “Cô ta nghĩ như thế nào, cũng không ảnh hưởng đến cuộc sống của tôi.”

“Quan hệ giữa cô và bạn cô không tốt lắm?” Cố Cảo Đình nhíu mày hỏi.

Hoắc Vi Vũ lười biếng nằm lên giường, tay chống đầu nói:

“Ai quen mình, mình quen ai cũng không nhất thiết là bạn, có những người cùng ăn cơm, cùng đi dạo, nói chuyện trời đất cũng không phải là bạn, một vài người, làm bạn với mình chỉ để lợi dụng mà thôi.”

“Vậy cô còn giúp?”

Hoắc Vi Vũ trầm mặc, rủ mi xuống, mi dài che dấu sương mù ảm đạm bên trong mắt.

Vì cô quá cô độc.

Người cô yêu, thì bỏ rơi cô.

Người yêu cô thì cô không tìm được.

Dù trong lòng rất đau nhưng vẫn cố nuốt xuống.

Tuy Yến Tử không tốt lắn, nhưng tốt xấu gì cũng có thể tám chuyện với cô, cùng cô đi dạo.

“Tôi quan hệ thế nào anh cũng muốn quản hết sao?” Hoắc Vi Vũ không vui nói.

Cố Cảo Đình không muốn cãi với cô, chuyển đề tài: “Bây giờ cô muốn làm gì?”

https://thuviensach.vn

Cô xoa xoa bụng nhỏ của mình.

Cô muốn ăn hải sản Toronto, nhưng mà, hiện tại trong người cô chỉ có hai ngàn, không thể ăn xa xỉ như vậy được.

“Tôi muốn xuất viện.” Hoắc Vi Vũ nói.

“Không được, khi nào bạch cầu cùng tiểu cầu chưa hồi phục, thì không được xuất viện.” Cố Cảo Đình kiên quyết nói.

“Vậy tôi liền tuyệt thực.” Hoắc Vi Vũ bướng bỉnh nằm ngay đơ trên giường.

Cố Cảo Đình nhíu mày, thâm thúy nhìn cô, trong mắt lướt qua một đạo u ám, cắn răng, lạnh giọng nói:

“Cô có thể tuyệt thực, cùng lắm thì tôi dùng miệng bón cho cô, xem cô kiên nhẫn được bao lâu, mạng là của cô, cô có thể tùy tiện giày vò, chẳng qua cô suy nghĩ một chút đại ca, nhị ca của cô, cả tên Lâm Thừa Ân đang nằm trong viện xem có chết trong tay tôi không, nếu cô muốn thì tùy ý.”

Hoắc Vi Vũ biết Cố Cảo Đình đang uy hiếp mình, không cho cô xuất viện chẳng khác nào cầm tù cô, ngày mai cô còn phải đi làm nữa đấy.

Cô tiện tay ném gối lên người Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình nhìn một chút, sóng ngầm trong đôi mắt lạnh lùng khởi động, lóe người một cái.

Hoắc Vi Vũ giật nảy mình.

Cô quên mất Cố Cảo Đình là một con hổ nha, nảy giờ thấy anh hòa hãn, liền xem anh thành mèo nhà rồi.

Anh ấn cô xuống giường, cúi người hôn lên môi cô.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Anh Là Bạo Chúa, Chỉ Ôn Nhu Với Cô

Nụ hôn này, hàm chứa hết tất cả tình cảm của anh.

Áy náy, đau lòng, thương tiếc nhưng lại không thể làm gì.

Anh đụng đến môi ngọt ngào thơm ngát của cô liền không buông ra được.

Càng hôn càng sâu, càng muốn nhiều hơn nữa.

Nơi nào đó trên cơ thể căn cứng, như muốn đâm thủng quần.

Lại hôn tiếp, anh không thể khống chế bản thân mình.

Cũng không biết tại ao, hôm nay khát vọng của anh hơn trước rất nhiều.

Dùng toàn lực kéo lại lý trí, anh mới thả bờ môi cô ra.

Trong mắt tràn ngập màu sắc…

“Thích tôi hôn không?” Cố Cảo Đình khàn khàn hỏi.

Cô vừa mới bị anh hôn đến hít thở không thông, trong phổi, trong máu, trong lònng, đều kháng nghị nụ hôn của anh.

Hết lần này đến lần khác muốn đẩy anh ra, nhưng vì sức yếu, không tài nào đẩy ra được.

https://thuviensach.vn

“Không thích.” Hoắc Vi Vũ tức giận trả lời.

Dù biết câu trả lời nằm trong dự tính, nhưng chính tai nghe, lòng anh trầm xuống, ánh mắt ảm đạm đi vài phần.

“Vậy cô ngoan ngoãn ăn cơm cho tôi, không ăn tôi liền hôn, hôn đến khi nào cô ăn thì thôi, lần sau không nghe lời, không hơn nữa mà là…chắc cô cũng hiểu nhỉ.” Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói.

Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh: “Anh là bạo chúa, tôi không muốn ở trong bệnh viện, tôi không thích bệnh viện, không cần ăn cơm viện.”

Cố Cảo Đình không để ý đến cô, đứng lên.

“Tôi gọi cho cô một phần cơm khác, nếu muốn xuất viện, thì dưỡng tốt thân thể đi.” Cố cảo Đình lãnh khốc nói, đi đến cửa.

Hoắc Vi Vũ bực bội cầm túi ném Cố cảo Đình.

Trúng phóc.

Cố Cảo Đình nhíu mày, liếc cô một cái, trong mắt bắn ra một tia sáng lạnh, nhưng cuối cùng, anh lại không làm gì, mở cửa đi ra ngoài.

Điện thoại của Hoắc Vi Vũ vang lên, là Yến Tử, nghe: “Khi nào chị chuyển tiền chị sẽ gọi.”

“Chị Vi Vũ, chị nhất định phải cứu em, hồi nảy em đi trung tâm mua sắm lựa đồ, muốn mua vài bộ cho chị, nhưng không biết ở đâu chui ra một bà tám, tranh đoạt với em, em không cẩn thận xé rách đồ của cô ta, bây giờ cô ta muốn em bồi thường, nhưng mà em không có tiền.” Yến Tử làm bộ đáng thương nói.

Một cỗ lửa giận trong lòng Hoắc Vi Vũ bốc lên não: “Yến Tử, em không có tiền còn đi trung tâm mua sắm lựa đồ, hiện tại chị đang ở trong bệnh

https://thuviensach.vn

viện, có thể cho chị an tĩnh nghỉ ngơi không.”

“A, chị Vi Vũ, chị nằm troang viện hả, nghiêm trọng không?” Yến Tử lập tức hỏi.

Hoắc Thuần dừng một chút, vòng tay trước ngực, đáng giá Yến Tử hỏi:

“Chị Vi Vũ là Hoắc Vi Vũ à?”Bạn nào muốn đọc trước liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Yến Tử thấy cô nhận biết Hoắc Vi Vũ, lôi kéo làm quen nói:

“Chị, vừa rồi bộ quần áo đó là em nhìn trúng trước, nếu chị không giành với em, thì em cũng không té, cũng không xé rách áo của chị, chị xem, có thể bớt chút ít không, dù sao chúng ta cũng có chung bạn mà.”

Hoắc Thuần xem thường cười môt tiếng, ngoắc ngoắc tay nhìn Yến Tử:

“Đưa điện thoại cho tôi.”

Yến Tử lập tức đưa điện thoại cho Hoắc Thuần.

“Hoắc Vi Vũ, cô đang nằm viện hả, không phải bị Tư lệnh đánh đó chứ?” Hoắc Thuần âm dương quái khí cười trên nổi đau của người khác.

Hoắc Vi Vũ nghe giọng của Hoắc Thuần, ánh mắt lạnh xuống: “Không liên quan đến cô.”

“Bạn của cô làm rách đồ của tôi vậy có liên quan không? Tôi nhìn một thân cô ta toàn hàng nhái, cầm bộ đồ một vạn yêu thích không buông, không giành được với tôi, còn xé rách áo của tôi, bộ đồ tôi mặc là Hermes kiểu mới, giá 36000, tôi bớt cho cô, lấy ba vạn sáu thôi, số tiền này là cô trả hay bạn cô trả đây?” Hoắc Thuần hùng hổ dọa người nói.

https://thuviensach.vn

Bây giờ Hoắc Vi Vũ mới biết tại sao Yến Tử mượn cô một vạn.Bạn nào muốn đọc trước liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Bọn họ đều là người không có tiền, nhưng trước mặt là Hoắc Thuần, cô không muốn hạ mình cuối đầu.

“Lát nữa tôi mang tiền tới, còn cô làm phiền cởi bộ đồ đó ra, đồ mặc qua, tôi không muốn, vậy đưa cho Yến Tử đi.” Hoắc Vi Vũ nói cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Thân Ái Cố Tiên Sinh

Nói đi ra ngoài, ba vạn sáu……

Hoắc Vi Vũ ôm đầu gối, ngồi ở đầu giường, gục đầu xuống trầm tư, đôi mắt ứa nước mắt.

Không nghĩ để anh cả, anh hai biết tình cảnh của cô, sợ bọn họ lo lắng, cho nên, không thể mở miệng nhờ bọn họ hỗ trợ.

Không thể để bọn người quan hệ không tốt biết cô chỉ 3 vạn 6 đều không có, sợ bọn họ chê cười, đả kích tự tôn cùng kiêu ngạo của cô.

quan hệ giống nhau, cô lại ngượng ngùng mở miệng.

Nghĩ tới nghĩ lui, giống như không có một người có thể cho cô vay tiền.

Hoắc Vi Vũ, hiện giờ cô như thế nào quá bi ai!

cửa bị đẩy ra.

Cố Cảo Đình đi đến, mặt cương nghị, dáng người đĩnh đạt, ánh nắng chiều từ cửa sổ phía sau anh tiến vào, phủ lên anh.

Anh là người đứng giữa thiên thần cùng quỷ sứ, so với thiên thần cùng quỷ sứ càng chói mắt, có thể làm người chết, cũng có thể làm người sống, đều chỉ một ý niệm ở anh.

https://thuviensach.vn

Binh lính bưng một cái bàn vuông tiến vào, xếp vào, mau tránh ra, hai binh lính một tay bưng một cái ghế, xếp vào, cũng mau tránh ra, cuối cùng cùng nhau tiến vào tám binh lính, mỗi người trên tay đều bưng một chén đồ ăn, chạy chậm lại đây, vòng quanh cái bàn một vòng, biến mất.

Trên bàn đặt tám món ăn nóng hôi hổi, đều là món trước kia cô thích ăn.

Năm giây sau, phòng bệnh khôi phục yên lặng, chỉ còn lại có anh cùng cô.

Cố Cảo Đình ánh mắt hơi trầm nhìn cô, mang theo giọng ra lệnh, “Ăn cơm.”

Hoắc Vi Vũ có việc cầu anh, thu lại cái tôi của mình, ngồi xuống trên ghế, bưng chén lên.

Anh ngồi xuống đối diện cô, gắp một miếng cá hố, đặt vào trong chén cô.

Hoắc Vi Vũ lòng có chút xúc động.

Cô biết, anh không thích ăn cá, đặc biệt là cá hố, còn bởi vì cô thích ăn chuẩn bị.

Hoắc Vi Vũ trong mắt có chút không hiểu ẩm ướt.

“Cố Cảo Đình.” Hoắc Vi Vũ hô một tiếng.

Anh nhìn về phía cô, trong mắt đen nhánh giống như hồ sâu vạn năm, phản chiếu ra hai bóng cô, như vậy cuồn cuộn, trầm tĩnh, cùng với bao dung, làm cô phảng phất bị hút đi vào.“Tôi cần ba vạn sáu.” Hoắc Vi Vũ nhẹ giọng nói, xấu hổ, mất mặt, cúi đầu, trên mặt đỏ bừng, bàn tay cầm chặt thành nắm.

Này vẫn là cô lần đầu tiên hỏi người khác vay tiền.

https://thuviensach.vn

Cô là kiêu ngạo, quật cường hơn người nhất.

cảm giác vay tiền, thật sự không dễ chịu a.

Cố Cảo Đình cái gì đều không có nói, lấy ra ví tiền, rút ra thẻ vàng đặt ở trước mặt cô, “Mật mã là sinh nhật cô, lần trước đã nói với cô, muốn nhiều ít chính mình lấy, tấm thẻ này vẫn để cho cô, cầm, cũng đừng trả lại cho tôi.”

Hoắc Vi Vũ nhanh chóng cầm nắm ở trong tay, đặt ở trên đùi.

Cố Cảo Đình hơi nhếch miệng, vài phần sủng nịch nhìn mặt cô ửng đỏ.

Nhìn cô lấy thẻ của mình, so với việc anh kiếm lời vài tỷ còn làm anh tâm tình vui sướng hơn, đây là không phải chứng minh, bọn họ thân một chút?

“Ăn cơm.” Cố Cảo Đình nói.

Hoắc Vi Vũ cúi thấp đầu xuống, một bên tóc che khuất hơn phân nửa khuôn mặt.

Cô cầm lấy chiếc đũa, cũng không ngẩng đầu lên ăn cơm trắng.

Cố Cảo Đình vén lên tóc bên mặt cô, tính cả bàn tay to, ấn ở sau cổ cô, thâm thúy nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ xương sống tê dại, ngẩng đầu chạm tới đam mê trong mắt anh.

Anh chậm rãi bám vào người, khuôn mặt tuấn tú ở trước mặt cô.

Hơi thở tới gần, vướng vào hơi thở của cô, dừng ở trên mặt cô.

Hoắc Vi Vũ hơi nhíu mày, nắm chặt nắm tay, nhưng cũng không lui lại.

https://thuviensach.vn

Cô biết, trên thế giới không có vô duyên vô cớ yêu cùng trợ giúp, đàn ông trợ giúp phụ nữ, tóm lại muốn được gì đó.

Cô sẽ gả cho Cố Cảo Đình, trở thành vợ anh, yên tâm thoải mái lấy tiền anh, nghĩa vụ làm vợ cô cũng sẽ làm.

Chỉ là, trong lòng vẫn có một chút bi ai cùng khổ sở.

“Cố Cảo Đình, chúng ta ấy đi.” Hoắc Vi Vũ nhẹ nhàng nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Bạo Quân Như Thế Nào Không Có Tình

Cố Cảo Đình ngẩn ra, trong mắt xẹt qua vô cùng cuồng nhiệt, hình như là kỳ quái, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Cô sợ hãi ánh mắt anh nóng rực, hô hấp bất bình ổn tăng thêm, tim đập mau, không cách nào tự khống chế.

môi Cố Cảo Đình đã đụng phải môi cô.

của anh nhiệt độ cao hơn cô, ôm cô từ phía sau lưng, ấn vào trong lòng ngực anh, tựa hồ muốn đem cô uốn nắn vào trong người.

Hoắc Vi Vũ tuy rằng tuổi không nhỏ, xem qua băng đĩa không ít, lần trước cũng không biết bị ai làm gì.

tỉnh táo cảm nhận, vẫn là lần đầu tiên, hai chân khẩn trương run lên.

Cố Cảo Đình cầm chân cô, hôn càng thêm cuồng dã, môi hôn từ môi cô chuyển qua vành tai cô, đem vành tai cô ngậm ở trong miệng, toàn bộ hơi nóng thổi tới trong màng nhĩ của cô.

Cái loại cảm giác này, có thể làm nổi gai ốc, hoàn toàn đắm chìm ở một cái thế giới xa lạ.

Không có phân tranh, không có thân phận, không có địa vị, chỉ có theo bản năng rướn người, tại của anh trêu chọc, chậm rãi hướng đi vào chỗ sâu,

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nắm chặt cánh tay anh, không biết là muốn đòi thêm, vẫn là muốn đẩy ra, ý thức thân mật dần dần mơ hồ.

bàn tay anh cũng hướng lên trên, ở lưng quần cô.

Cô run rẩy kịch liệt, bật thốt lên: “Cố Cảo Đình, nhẹ chút, tôi còn có thương tích.”

Cố Cảo Đình nhìn cô, thở hổn hển, trong mắt không có che dấu say mê, hòa tan ở trong mắt anh đen nhánh.

“Tôi cũng không phải chờ cô không được, cô mấy ngày nay dưỡng thương cho tốt.” Cố Cảo Đình nói giọng khàn khàn.

Hoắc Vi Vũ tâm trầm xuống, rơi vào đáy biển, nhẹ nhàng, có chút mơ hồ, có chút khó hiểu.

Cô nhớ tới lời Cố Kiều Tuyết, đôi mắt dần dần ảm đạm xuống.

Cố Kiều Tuyết nói cô không có thú vị, cũng không có nữ tính, cho nên, Ngụy Ngạn Khang lười chạm vào cô.

Là như thế này sao?

Hoắc Vi Vũ nhìn thẳng Cố Cảo Đình, thương cảm hỏi: “Tôi thật sự không ổn sao? anh lần trước ở phòng tắm là như thế này, lần này cũng là như thế này, nếu không muốn chạm vào tôi, đừng làm cho tôi hy vọng, sẽ làm người thất vọng.”

“cô hy vọng tôi chạm vào cô?” lòng Cố Cảo Đình đang điên cuồng nhảy nhót, ánh mắt sáng quắc nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ ý thức được mình nói sai.

Cô xoay mặt, “coi như tôi không có nói.”

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cầm tay cô, đặt ở trên bụng mình, làm cô cảm giác anh phản ứng đàn ông bình thường.

Đừng nói là hôn cô, chỉ cần đối diện cùng cô, nơi nào đó của anh đều căng cứng như sắt.

Nhiều khó chịu, chỉ có chính mình biết.

Hoắc Vi Vũ muốn thu tay lại, lòng bàn tay như là bị đầu thuốc lá châm nóng.

Anh đè nén tay cô, hầu kết gợi cảm lăn lộn, "Nơi này, cô muốn, tùy thời đều có thể cho. cô hiện tại muốn sao?"

Hoắc Vi Vũ khẩn trương nói không nên lời, đôi mắt chớp chớp nhìn mặt anh lạnh lùng.

Nếu nói muốn, giống như có vẻ, gấp không chờ nổi, tuy rằng là cô mời, ngược lại có loại cảm giác tên đã trên dây.

Lộc cộc lộc cộc

bụng cô không hợp thời kêu lên.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu xuống.

Cố Cảo Đình buông tay ra, "Ăn cơm trước đi, cơm trưa cô cũng chưa ăn, nên đói bụng, vốn dĩ là thiếu dinh dưỡng, vận động trở lại, tôi sợ làm cô hôn mê."

Anh gắp cho cô miếng thịt kho tàu.

Hoắc Vi Vũ đỏ mặt.

Anh có thể đem người làm cho hôn mê, anh cũng quá mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

di động Cố Cảo Đình vang lên, anh nhìn đến số hiện lên, ánh mắt lập tức sắc nhọn, tiếp nghe, “Có tin tức?”

Hoắc Vi Vũ xem anh sắc mặt càng ngày càng kém, biểu tình càng ngày càng trầm, giống như gió lốc tiến đến, hơi có vô ý, sẽ bị cuốn vào trung tâm xoáy nước.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Tim Đập Vọt Lên, Bình Bịch

“hiện tại tôi liền tới đây.” Cố Cảo Đình cúp điện thoại đứng lên.

Hoắc Vi Vũ xiên một cái trứng cút, bình tĩnh để vào trong miệng.

“Tôi có chuyện phải đi trước.” Cố Cảo Đình nói với Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cằm liếc về phía cửa, “cửa bên kia.”

Cố Cảo Đình xem bộ dáng cô không quan tâm, ánh mắt trầm một ít.

Vừa rồi cô mềm mại, cô thẹn thùng, cô ngọt ngào hô hấp còn ở trong đầu, hiện tại, cô giống như hoa sen giữa hồ nước, đẹp mời gọi, lại làm người ta không thể tới gần.

Cô ước gì anh đi sớm một chút.

“muốn về nhà sao?” Cố Cảo Đình bất đắc dĩ hỏi.

Anh biết cô không thích ở bệnh viện.

“Đương nhiên.” Hoắc Vi Vũ gật đầu nói.

“Hai ngày này sẽ có người chiếu cố cô ăn uống, chờ thân thể cô hồi phục sẽ rời đi, nếu cô muốn rời đi, liền mau chóng khôi phục thân thể, ăn cơm xong, trung tá Thượng sẽ đưa cô trở về.” Cố Cảo Đình dặn dò.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lười nhác so một cái OK thủ thế, chuyên chú ăn cơm.

Cố Cảo Đình mày hơi nhíu, nhìn cô, trầm mặc ba giây, nói: “Nhớ rõ ký hợp đồng.”

Anh nói chính là thông báo, không phải hỏi ý, nói xong, đi nhanh tới cửa.

Hoắc Vi Vũ liếc bóng dáng Cố Cảo Đình, trong mắt hiện lên một tia mê hoặc.

Tiếng đập cửa vang lên, đem cô trở lại.

“vào đi.” Hoắc Vi Vũ nói.

Trung tá Thượng dẫn luật sư vào.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi, cô cầm thẻ của anh, vẫn là sảng khoái ký tên đi.

Buổi tối 8 giờ

Trung tá Thượng lãnh cho cô rất nhiều chai, lọ thuốc, đưa cô trở về.

“Cố Cảo Đình trở về làm việc gấp, anh không cần trở về sao?” Hoắc Vi Vũ nhìn phía trước bình tĩnh hỏi.

ánh đèn đường lúc sáng lúc tối từ trong mắt cô nhảy lên mà qua.

“Tư lệnh giao tôi nhiệm vụ chính là hộ tống phu nhân trở về.” Trung tá Thượng trả lời.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía trung tá Thượng, khóe miệng cong lên, hỏi: “Nghe đồn, Cố Cảo Đình có một người yêu, nhưng không chiếm được, anh biết là ai sao?”

https://thuviensach.vn

“Phu nhân quan tâm tư lệnh là chuyện tốt, bất quá, loại chuyện này, phu nhân vẫn là trực tiếp hỏi tư lệnh tốt hơn.” Trung tá Thượng thực thông minh trả lời.

Hoắc Vi Vũ xem từ trung tá Thượng không hỏi được lời, lười hỏi lại, dù sao cô cũng không cảm thấy nhiều ít hứng thú, nói: “Dừng xe.”

Trung tá Thượng khó hiểu nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

“Tôi muốn đi ngân hàng chuyển khoản.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

“a. Được.” Trung tá Thượng ở cửa ngân hàng công thương dừng lại.

Hoắc Vi Vũ xuống xe, hướng tới ngõ nhỏ bên cạnh ngân hàng công thương chạy vào, chỉ chốc lát, nấp trong bóng đêm, biến mất.

Trung tá Thượng: “……”

Anh gọi điện thoại cho Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ đi đến ngõ nhỏ đối diện ngân hàng công thương, cô tiếp nghe xong.

“Nói tốt thành tin đâu.” Trung tá Thượng khóc không ra nước mắt.

Hoắc Vi Vũ lười biếng cười, “Ai nói với anh tốt, anh tìm người đó đi.”

“Nếu tư lệnh đại nhân muốn tìm cô, cô khẳng định không chạy thoát được đâu, hiện tại có kẻ thù lén vào Ninh Xuyên, tư lệnh đại nhân bận túi bụi, phu nhân làm ơn, không cần cho tư lệnh thêm phiền toái, mấy ngày nay tinh lực tư lệnh toàn đặt ở trên người của cô, mới có thể để kẻ thù có cơ hội thừa nước đục thả câu. Nếu là anh biết cô lại chạy, khẳng định không có tâm tư bắt Giang Khả.” Trung tá Thượng bất đắc dĩ nói.

Giang Khả?

https://thuviensach.vn

Cô nghe đều không có nghe qua tên này.

“Yên tâm, tôi không chạy, một giờ sau về đến nhà.” Hoắc Vi Vũ hứa hẹn nói, đi ra ngõ nhỏ, nhìn thấy một cô gái quen mắt từ trước mặt cô đi qua.

Hình như là cô gái cùng Cố Cảo Đình đi khách sạn.

“Tôi đợi anh bảy năm, anh nói cưới tôi, kết quả đâu? anh cưới Y Phương Phương, còn cùng cô ta sinh con, dùng một trăm vạn, anh liền muốn đuổi tôi sao? tiền này tôi không cần, hiện tại trả lại cho anh.” Phùng Tri Dao kích động nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Vất Vả Dụng Tâm, Vị Ngọt Có Đủ

Y Phương Phương?

Kia cùng cô trò chuyện không phải Cố Cảo Đình.

Nói cách khác, cô thích chính là người khác.

Cố Cảo Đình nói mang cô ta đi khách sạn là chuyện khác, đó chính là sự thật.

Hoắc Vi Vũ trong lòng xẹt qua một cảm giác nhẹ nhàng, tâm tình rộng mở thông suốt.

được rồi, oan uổng anh.

Cô vào ngân hàng công thương, chuyển cho Hoắc Thuần ba vạn sáu, ra tới, liền nhìn thấy trung tá Thượng vẻ mặt đau khổ bức bách ngăn ở cửa.

“Tôi nói rồi sẽ trở về, liền sẽ trở về.” Hoắc Vi Vũ từ ngân hàng ra tới.

“nhiệm vụ tôi là đưa phu nhân về đến nhà, phu nhân đừng làm khó cho tôi.” Trung tá Thượng bất đắc dĩ nói.

Hoắc Vi Vũ mĩm cười, tâm tình thoải mái, không cùng anh so đo, tới cửa sau xe, ngồi lên, nhìn ngoài cửa sổ, nổi lên cười nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân là nhặt được tiền sao? vui vẻ như vậy.” Trung tá Thượng khó hiểu hỏi, chuẩn bị thám thính nội dung đúng lúc báo cáo cùng tư lệnh.

Hoắc Vi Vũ hơi ngừng lại.

Cô cũng không biết vì cái gì tâm tình như vậy, không có trả lời trung tá Thượng.

Chỉ chốc lát, cô liền về đến nhà.

Trung tá Thượng đem thuốc đều đặt ở trên bàn trà, lại không có đi, cười hì hì nói với Hoắc Vi Vũ: “Tư lệnh dặn dò tôi nhìn cô uống thuốc.”

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống, liếc xéo hướng trung tá Thượng, trầm tĩnh làm người đoán không ra cô suy nghĩ cái gì.

Cô không có phản bác, cắm liếc về phía phòng bếp, “Cho tôi nước.”

“được.” Trung tá Thượng chạy nhanh vào phòng bếp rót nước.

Anh cảm thấy phu nhân khá dễ nói chuyện, tư lệnh lo lắng nhiều.

lúc anh rót nước, nghe được tiếng bồn cầu xã nước, chờ anh bưng ly nước ra tới.

Hoắc Vi Vũ cũng từ toilet ra tới, vỗ tay.

Trung tá Thượng nhìn về phía trên bàn trà, thuốc đều không có, dư lại bao nilon trống rỗng.

Anh lúc ấy chờ biểu tình là cái dạng này: “……”

*

Nửa đêm, Hoắc Vi Vũ đang ngủ ngon lành, chỉ cảm thấy bị người nào đỡ ngồi dậy.

https://thuviensach.vn

Cô bực bội, lại không muốn tỉnh, nhíu mày, tay lung tung đẩy.

Đẩy ra……

Cố Cảo Đình lỗ mãng cầm tay cô, bất đắc dĩ nói: “cô cũng thật không ngoan.”

Hoắc Vi Vũ giống như nghe được có người nói chuyện, cho rằng nằm mộng, giãy giụa, lại ngủ rồi.

Cố Cảo Đình thật sâu nhìn cô bởi vì ngủ mà khuôn mặt trở nên ửng hồng, trong mắt có mềm mại.

Trên tủ đầu giường thả ba cái muỗng, hai cái bên trong là anh đem thuốc hòa tan, một cái khác là hòa tan nước với đường phèn.

Anh trước đem thuốc ngậm vào miệng, đỡ lên mặt Hoắc Vi Vũ, đem thuốc mớm trong miệng cô.

Hoắc Vi Vũ không biết là cái gì, nuốt xuống, đắng quá, mày đều nhăn lại.

Cố Cảo Đình lại đem một loại thuốc khác đút cho cô.

Hoắc Vi Vũ vị giác nếm đến thuốc đắng, trong tiềm thức đem thuốc nhổ ra, tới trong miệng anh, anh lại thổi vào.

Hoắc Vi Vũ bị ép uống vào, xấu tính bùng nổ.

Cố Cảo Đình lại uống nước đường phèn ngọt ngào, nhắm ngay môi cô mềm mại, đem nước đút đi vào.

Hoắc Vi Vũ mơ hồ cự tuyệt, dừng một chút, hình như là ngọt.

https://thuviensach.vn

đầu lưỡi cô nhỏ duỗi vào trong miệng anh, tìm kiếm phần mềm mại ngọt ngào, loại trừ vị thuốc đắng trong miệng.

Cô ngậm lấy đầu lưỡi của anh, tưởng pudding ăn ngon.

Hút, hút, hút.

Như là trẻ con mới đẻ, môi bám lấy, đáng yêu làm anh xúc động.

Tuy rằng bị cô hút có chút đau, anh cũng luyến tiếc làm cô rời ra.

Thân thể đã sớm bị cô đẩy của anh, liền căng chặt.

Trướng rất đau, sắp nổ mạnh.

Giống như trúng độc, anh yêu cầu thuốc giải, mà thuốc giải, cũng chỉ có cô có thể cho

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Nhu Tình Như Nước, Ngày Cưới Như Mộng

Anh khó chịu ôm eo của cô.

Một lần nữa đoạt lại quyền chủ động, hôn lên môi của cô,

Trên trán, trên mũi, đều dính đầy mồ hôi.

Khi ôm cô vào trong ngực, anh căn bản không nhịn được.

Hoặc là nói, anh hoàn toàn không muốn nhịn đi.

Anh đã muốn mấy chục năm rồi, có lẽ, sớm hơn...

Cô mềm mại, cô cẩn thận, cô trơn bóng nhẵn nhụi, nằm ở trong lòng bàn tay anh.

Hô hấp của anh càng dồn dập, khát vọng càng sâu hơn, buông môi của cô ra, hôn dọc theo bờ môi đi xuống.

Hoắc Vi Vũ vô tình phát ra âm thanh yêu kiều.

Thanh âm này, mang theo mê hoặc làm say lòng người, dường như làm cho người ta bị đầu độc trong cơ thể xinh đẹp của cô.

Vẻ mặt của Cố Cảo Đình căng thẳng, cúi người... (nơi này bổ não)

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cảm thấy cả người đều nóng lên, như bị sốt, có cảm giác lạ lẫm từ trên ngực truyền đến, như là ngã bệnh, như nhũn ra, một chút sức lực cũng không có.

Hoắc Vi Vũ mềm nhũn nói: "Khó chịu."

Cố Cảo Đình dừng lại, lo lắng nhìn về phía cô, trong mắt không có mất đi ánh sáng tình dục, "Khó chịu ở đâu, không thoải mái sao?"

Hoắc Vi Vũ khịt khịt mũi, nói: "Nước lũ tràn bờ đê rồi, đều bị dìm ngập rồi, bọn họ ngồi máy bay rời đi, chỉ có một mình tôi ở lại, tôi sắp bị chết đuối rồi."

Cố Cảo Đình: "..."

Anh không nên muốn cô trong lúc cô đang ngủ.

Đợi cô tỉnh lại, không phải sẽ hận chết anh sao.

Muốn, thì anh nên muốn cô trong khi cô tỉnh táo.

"Không đâu, không lẽ cô đã quên mình cũng có máy bay rồi hả?" Cố Cảo Đình nằm xuống dụ dỗ.

"Cố Cảo Đình lấy đi rồi." Hoắc Vi Vũ càng thương tâm, lông mi khẽ run, bĩu môi.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Rốt cuộc cô vẫn không tin tưởng vào anh.

"Không có, tặng cho cô rồi thì là của cô, không có ai lấy lại đâu." Anh xác định nói.

Hoắc Vi Vũ không nói, yên tĩnh hơn, nằm một hồi, lại ngủ rồi.

https://thuviensach.vn

Cô ngủ ngon, còn anh thì nằm gối đầu nhìn anh bạn nhỏ cảm thấy khó ngủ, đang duỗi cổ đáng thương nhìn anh.

Cố Cảo Đình nhìn cô ngủ say sưa, đắp chăn giúp cô, sau đó đi vào toilet.

Thật lâu về sau, trên người tản ra hơi lạnh quay về.

Cả đêm

Anh ngủ không được ngon giấc, rõ ràng đã tắm nước lạnh rồi, hiệu quả lại vô cùng nhỏ bé, ôm cô một cái, người anh em muốn thức tỉnh nữa rồi.

Đúng 5h sáng, anh liền ra ngoài chạy bộ.

Lúc chạy bộ, anh nhận được điện thoại của Nhan Diệc Hàm.

"Nói." Mới sáng sớm, tính tình của Cố Cảo Đình không được tốt lắm, cơn tức rất lớn.

"Không phải anh đang vận động với cô bé kia sao, không kiên nhẫn như vậy sao." Nhan Diệc Hàm trêu chọc nói.

Nếu anh có thể làm vận động với Hoắc Vi Vũ, điện thoại cũng sẽ không nghe đâu.

Cũng sẽ không nghe anh ta cười nhạo?

"Chuyện gì." Cố Cảo Đình bực bội nói.

"Tố chất cơ thể của cô bé đó có chút kém, anh nên kiềm chế chút, vận động cũng phải từ từ trở lại, đừng tàn nhẫn quá đó." Nhan Diệc Hàm đề nghị.

Cố Cảo Đình dừng bước lại, giọng nói lạnh lùng nói: "Trọng điểm."

https://thuviensach.vn

"Vừa rồi có một người tên Y Phương Phương gọi điện thoại cho tôi hỏi thăm tình huống của Tri Dao, mặc dù tôi không có nói gì, nhưng tôi cảm thấy anh nên nói với Tri Dao, kêu cô ấy cẩn thận chút." Nhan Diệc Hàm nhắc nhở.

"Tôi đã biết." Cố Cảo Đình mặt không đổi sắc nói, xoay người chạy về phía nhà.

Anh đứng ở đầu giường nhìn Hoắc Vi Vũ.

Cô vẫn còn ngủ say trên giường, một chân ở bên ngoài, kẹp lấy chăn.

"Vi Vũ, rời giường." Cố Cảo Đình kêu.

Cô không cảm giác, mí mắt cũng không động một chút.

Cố Cảo Đình cúi người, nắm cằm của cô, bờ môi chính xác rơi vào trên môi của cô.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Anh Có Bệnh, Có Bệnh Thì Tìm Bác Sĩ

Một mùi kem đánh răng thơm ngát xông vào mũi.

Hoắc Vi Vũ có chút tỉnh ngủ, mơ hồ, lại không muốn rời giường, nhíu mày lại đẩy anh ra.

Cố Cảo Đình đè lại gáy của cô, làm nụ hôn này sâu sắc hơn, không cho phép cô rời đi.

Hoắc Vi Vũ bị hôn đến thở không nổi, híp mắt lại, nhìn thấy Cố Cảo Đình.

Cô tức giận ngồi dậy, cầm gối đầu lên ném về phía anh.

Cố Cảo Đình nhanh hơn cầm cổ tay của cô, "Sáng sớm có sức như vậy, tỉnh."

"Anh có bệnh hả, có bệnh thì anh nên đi tìm bác sĩ, bây giờ là lúc nào hả, trời còn chưa sáng nữa. anh tha cho tôi đi." Hoắc Vi Vũ nổi giận, tiến vào trong chăn, cả người đều trốn ở bên trong.

"." Cố Cảo Đình.

"Thức làm gì. 9h tôi mới đi làm." Giọng nói buồn bực của Hoắc Vi Vũ từ trong chăn truyền tới.

https://thuviensach.vn

"Chạy bộ, bác sĩ nói sức khỏe của cô rất kém, cần tập thể dục, chúng ta chạy năm vòng trước, đúng giờ ăn điểm tâm, ăn điểm tâm xong thì uống thuốc, sau khi uống thuốc tôi sẽ đưa cô đi làm." Cố Cảo Đình rất kiên nhẫn nói.

Cô nghe xong liền cảm thấy rất bực bội, vén chăn lên, lộ cái đầu nhỏ ra, mắt đỏ ửng, lim dim nhìn anh, "Tập thể dục để làm gì, sao phải uống thuốc."

"Như vậy cô mới có thể sống lâu trăm tuổi." Cố Cảo Đình thốt ra.

"Muốn sống lâu trăm tuổi để làm gì hả!!!" Hoắc Vi Vũ lớn tiếng quát, "Nhìn mình già đi là một chuyện thật tàn nhẫn, anh không biết sao? Tôi không muốn sống lâu như vậy, sống bình thường là được rồi, anh đi tập thể dục đi, tôi sẽ không kéo anh lui về phía sau đâu, yên tâm."

Hoắc Vi Vũ chỉ chỉ cửa, lại chôn vào trong chăn.

Cố Cảo Đình nhíu mày, cầm lấy chăn đang đắp trên người cô vung lên, chăn bị vứt xuống trên mặt đất.

"A!" Hoắc Vi Vũ lấy chân đá lung tung.

Cô liều mạng nằm lười trên giường.

"Tôi không chạy, tôi ghét nhất chạy bộ, tôi không muốn uống thuốc, tôi ghét nhất là uống thuốc, anh ôm tôi chạy bộ đi." Hoắc Vi Vũ tùy hứng nói.Cố Cảo Đình cúi người, bế cô lên.

Hoắc Vi Vũ giật mình, ôm cổ của Cố Cảo Đình, kinh ngạc hỏi: "Anh sẽ không ôm tôi chạy bộ đi."

Anh nhín về phía cô, trong mắt đen nhánh, vẻ mặt lạnh lùng, nghiêm túc nhìn về phía trước,, nói: "Tôi muốn cô sống lâu trăm tuổi."

https://thuviensach.vn

Lời anh nói chính là mệnh lệnh, ngông cuồng tự đại, càng là bá đạo không gì so sánh được.

Trái tim của Hoắc Vi Vũ run lên một cái, sâu ngủ cũng đã chạy hết, nhìn qua khuôn mặt anh tuấn kia, đẹp trai đến giật mình, nếu như giữa bọn họ không phải là kẻ thù, ngược lại anh sẽ làm cho người ta tán thưởng.

"Anh, vì sao..." Hoắc Vi Vũ dừng một chút, tìm từ ngữ để nói.

"Tiểu Hoắc, con sao vậy?" Dì ở phòng đối diện thấy Cố Cảo Đình ôm Hoắc Vi Vũ đi, lo lắng hỏi.

Suy nghĩ cũa Hoắc Vi Vũ hỗn loạn, mặt đỏ lên, giải thích nói: "Con bị trặc chân."

"Cẩn thận đó." Dì ở phòng đối diện nhiệt tình nói.

"Đợi ôm cô chạy hai vòng trong công viên, nhìn cô còn có lý do gì để nói." Cố Cảo Đình nhìn cô trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn dì ở phòng đối diện vẫn còn nhìn chăm chú bọn họ, nhỏ giọng nói: "Sao anh lại xấu xa như vậy."

"Vậy cô chạy hay không chạy?" Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

Hoắc Vi Vũ vừa nghĩ tới trong công viên có rất nhiều ông bà nhàn rỗi không có chuyện gì, rất nhiều người sống trong khu này, họ đều biết cô, nếu bị hỏi tới hỏi lui, thì cô thật mất thể diện.

"Tôi chạy, anh để tôi về nhà thay bộ quàn áo đã, ai mặc đồ ngủ chạy bộ, bên trong tôi không có mặc gì cả." Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ nói.

Cố Cảo Đình liếc nhìn về phía cô, anh biết bên trong cô không có mặc gì, ngày hôm qua cũng đã lấy tay thử qua.

https://thuviensach.vn

Nhớ tới buổi tối hôm qua, cô chủ động, cơ thể mềm mại của cô.

Sáng sớm, liền khảo nghiệm lực ý chí của anh rồi sao.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Đừng Sợ, Tôi Vẫn Luôn Tại

Cố Cảo Đình ôm cô trở về, đặt cô lên trên giường.

Hoắc Vi Vũ ngậm miệng liếc nhìn anh, hất cằm nhìn về phía cửa, ý bảo anh đi ra ngoài.

"Cả người cũng không có mấy ký thịt, chỗ nào trên người cô mà tôi chưa nhìn thấy hả?" Cố Cảo Đình nói xong, đi về phía tủ, kéo ngăn tủ ra, phát hiện bên trong căn bản không có quần áo thể dục.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày nhìn cô.

Ý của anh là ghét bỏ cô sao?

Vẫn cảm thấy cô không có mị lực?

"Cố Cảo Đình, không phải anh nói tôi muốn anh liền cho tôi sao." Hoắc Vi Vũ nằm đó, tay chống đỡ cái đầu xinh đẹp nhìn anh, khóe miệng nở nụ cười quyến rũ, trong mắt lại mang theo chút giảo hoạt, giọng nói mềm mại đầy mê hoặc.

Lưng của Cố Cảo Đình cứng đờ, liếc xéo nhìn về phía cô, "Đùa với lửa hả?"

"Cũng không biết ai là lửa? Ai sẽ bị cắn nuốt?" Hoắc Vi Vũ khiêu khích nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nghiêm mặt, từ trong tủ quần áo lấy ra một cái áo lót, một cái quần jean, để lên giường của cô, "Trước cần phải rèn luyện thân thể, bằng không thì, lấy cô thể yếu ớt của cô sẽ không chịu nổi."

Hoắc Vi Vũ đứng dậy, khoanh chân ngồi im: "Anh đang lừa ai hả. Tôi nhất định phải làm."

"Sau này mỗi ngày đều chạy bộ mười vòng, sau khi chạy mười vòng, mặt không đỏ, hơi thở không gấp, tôi sẽ nghe theo cô." Cố Cảo Đình thẳng tắp đứng ở đó nói.

Hoắc Vi Vũ cầm cái gối ném vào trên người anh."Anh nói dối."

Cố Cảo Đình bắt được gối đầu, lạnh lùng nói: "Hỏi trước một chút là cô thật lòng sao? Hay là muốn chứng minh cái gì!"

Hoắc Vi Vũ khẽ giật mình, bị Cố Cảo Đình nói trúng rồi.

Cô là không tự tin, tôn nghiêm và tự tôn đã từng bị người giẫm ở dưới lòng bàn chân, cho nên cô muốn chứng minh cái gì đó, để có thể an ủi trái tim ngàn vết thương.

Cô không thích bị người nhìn thấu.

"Không làm được thì thôi." Cô từ trên giường đứng dậy.

Cố Cảo Đình từ phía sau ôm lấy cô, kéo cô vào trong ngực của mình, đôi mắt thâm sâu nhìn ánh mắt quật cường của cô, ánh mắt đen nhánh giống như mực nước, "Thật sự muốn sao?"

Nhịp tim của Hoắc Vi Vũ đập vô cùng nhanh.Vẻ mặt của anh rất nghiêm túc, như đã suy nghĩ kỹ.

Giống như cô nói muốn, anh sẽ cho, sẽ không bỏ dở nửa chừng giống hai lần trước đâu.

https://thuviensach.vn

"Anh muốn không." Hoắc Vi Vũ hỏi lại, đôi mắt lóe lên.

Dường như cô rất quan tâm đáp án của anh.

Không phải cô không quan tâm đến cái gì hết sao?

Vì sao cô lại quan tâm chuyện anh muốn hay không muốn chứ?

"Muốn." Cố Cảo Đình chỉ có một chữ, lại âm vang có lực, không che giấu khát vọng đối với cô."Chẳng qua Nhan Diệc Hàm nói, cơ thể cô rất yếu, không chịu nổi bị tôi giày vò, tôi cũng không muốn cô lại chảy máu mũi, ngất xỉu đi."

Hoắc Vi Vũ xoay mặt, không chịu thua nói: "Tôi không yếu như vậy."

"Không được hút thuốc, không được uống rượu, không được thức khuya, không được ăn mì, không được ăn thực phẩm bỏ đi như vậy nữa, hôm nay người chăm sóc cô sẽ đến đây, cô ta sẽ cho cô một thực đơn hợp lý, cô ta làm cái gì, cô ăn cái đó, không được kiêng ăn." Cố Cảo Đình liên tiếp nói rất nhiều đều không cho phép.

Dựa theo bình thường Hoắc Vi Vũ, đã sớm nổi giận rồi.

Bây giờ cô lại vô cùng yên tĩnh, dường như đang còn suy nghĩ.

Lông mi dài như quạt lông, đôi mắt yên tĩnh như mặt nước phẳng lặng, như là trăng lưỡi liềm.

Làm cho người ta, rất muốn vuốt ve yêu thương.

Cố Cảo Đình hôn ở trên mặt cô.

Hoắc Vi Vũ lại càng hoảng sợ, mở to hai mắt, đề phòng nhìn anh.

"Đừng sợ." Giọng của Cố Cảo Đình khàn khàn nói.

https://thuviensach.vn

"Sợ cái gì, tôi không sợ gì hết." Hoắc Vi Vũ buột miệng nói.

Khóe miệng Cố Cảo Đình giơ lên, cười tà mị, dường như bất chấp tất cả lại như ý vị thâm trường.

Cánh tay có lực của anh ôm chặt eo nhỏ của cô, tay phải để ở đầu gối bế cô lên...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Bạn Trai Là Tư Lệnh

Toàn thân Hoắc Vi Vũ run lên, không cách nào hình dung cái loại cảm giác này.

Mãnh liệt giống như điện, làm cô tê dại.

Theo bản năng Hoắc Vi Vũ đẩy Cố Cảo Đình ra, chạy về phía trước.

Cố Cảo Đình lộ ra nụ cười.

Anh cười rộ lên, điên đảo chúng sinh, tỏa sáng như ánh nắng, đẹp mắt khiến người khác mê muội.

Nếu như không phải anh thực tình buông ra, thì cô làm sao chạy được?

Hoắc Vi Vũ ảo não, cô chạy đi làm gì, thẹn thùng làm gì, không phải cái gì cô đều không để ý, không sợ sao?

" Thay quần áo, ra ngoài chạy bộ, tôi chờ cô ở ngoài." Cố Cảo Đình tâm tình vui vẻ nói.

*

Hoắc Vi Vũ mang theo cơn giận chạy một vòng.

Cố Cảo Đình chạy bên cạnh cô. Cô nhanh anh cũng nhanh, cô chậm anh cũng chậm.

https://thuviensach.vn

Tia sáng nắng sớm chiếu rọi, rơi vào mặt anh, cực kỳ chói mắt.

"Tiểu Vũ, là bạn trai con à, lớn lên thật đẹp." Bà A chào hỏi.

"A." Hoắc Vi Vũ xấu hổ cười một tiếng.

" Tiểu Vũ, bạn trai ngươi bạn trai con hả? Đối với con thật tốt, còn cùng con chạy bộ nữa." Bà B cười chào hỏi.

"..."

Thật ra là cô chạy bộ cùng anh nha.

"Cố Cảo Đình, có thể chạy hai vòng thôi được không, tôi chạy không nổi nữa rồi." Hoắc Vi Vũ kháng nghị nói.

" Không được, hôm nay năm vòng, từ từ tăng thêm." Cố Cảo Đình bá đạo nói.

"Anh là phát xít, Hitle, cường đạo, khốn kiếp." Hoắc Vi Vũ bực bội mắng.

Cố Cảo Đình liếc cô:

"Nếu như tôi là cô, sẽ im lặng, giữ sức chạy bộ."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô dừng lại, không chạy nữa.

"Tôi không ngại ôm cô chạy mười vòng." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Cái này là rõ ràng đe dọa.

Hoắc Vi Vũ chỉ có thể nhấc chân chạy tiếp.

https://thuviensach.vn

Chạy xong ba vòng, chân đã mêm nhũn, mặt hồng nhuận, mồ hôi lạnh ứa ra, thở hồng hộc, mất hết sức.

Cố Cảo Đình thương tiếc nhìn cô một chút.

Tình trạng thân thể của cô thật không tốt, so với anh tưởng tượng còn yếu hơn.

Anh không nghĩ tới, cô giày vò bản thân mình thành cái dạng này.

Có lẽ anh phải xuất hiện sớm hơn một chút.

Tay Cố Cảo Đình đỡ phía sau lưng cô, chạy chậm, đều đặn chạy về phía trước.

Bàn tay của anh nóng hổi, như truyền thêm năng lượng cho cô.

Được anh đỡ, cô chạy dễ dàng hơn rất nhiều, liền nhìn Cố Cảo Đình.

So với ban đầu mặt lạnh, bây giờ mặt anh trầm lặng, giống như đang lo lắng.

Không phải vừa rồi anh khi dễ cô, trong lòng rất khoái trí sao?

Hiện tại sao lại âm trầm như vậy, làm cô không dám nói chuyện.

"Hoắc Vi Vũ, thật xin lỗi." Cố Cảo Đình sâu xa nhìn ra phía trước nói một câu, cằm căng thẳng, ánh mắt sắc nhọn hữu lực.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run lên.

Hạng người cao cao tại thượng, tự phụ cuồng vọng, duy ngã độc tôn Cố Cảo Đình, thế mà lại nói xin lỗi cô.

Anh xin lỗi vì cái gì?

https://thuviensach.vn

Là mặt trời mọc hướng tây, hay là cô nghe nhầm.

Hoắc Vi Vũ không hiểu.

"Vậy không chạy được không?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Không được." Anh kiên quyết trả lời.

"A." Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng: " Vậy không tha thứ cho anh."

Cố Cảo Đình khẽ giật mình, nhíu mày, đôi mắt đen phức tạp.

Anh không nói lời nào, đỡ cô chay xong năm vòng.

Trở về.

Hoắc Vi Vũ mệt muốn đứt hơi, nằm trên ghế sofa giả chết.

"Thiếu gia, phu nhân, đến giờ ăn điểm tâm rồi." Dì long ôn hòa nói.

Hoắc Vi Vũ nghe được tiếng nói của người thứ ba, quay đầu, nhìn thấy Dì long đang đứng, trên mặt nở nụ cười từ ái.

"Tối qua đi cùng thiếu gia. Giữa trưa tôi sẽ mua quần áo thể thao cho phu nhân." Dì long trả lời.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Vậy chẳng phải hồi sáng cô nói những thứ kia với Cô Cảo Đình, dì ấy đều nghe cả rồi hả?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Muốn Chết, Chết Cũng Là Tôi

Hoắc Vi Vũ hơi đỏ mặt, nghiêng đầu qua, nhíu mày, cúi thấp đầu xuống.

Cố Cảo Đình thấy cô như vậy hơi hơi nhếch miệng: "Tới ăn điểm tâm."

Hoắc Vi Vũ cũng đói bụng, ngồi vào bàn ăn.

Bữa sáng rất phong phú.

Có cháo gà, cà rốt xào, cùng trứng chần nước sôi, nước chanh.

Cố Cảo Đình để hai viên thuốc lên bàn: "Ăn xong uống thuốc."

Hoắc Vi Vũ nhíu mày:

"Ngay lúc tôi ăn điểm tâm, lấy thuốc ba phần độc ra, anh muốn hạ độc chết tôi hả."

Cố Cảo Đình: "..."

"Tôi không ngại cho cô uống giống hôm qua. Muốn hạ độc cô chết, thì tôi cũng đã chết trước rồi." Cố Cảo Đình bất đắc dĩ nói.

Hoắc Vi Vũ cắn đũa, hôm qua?

Cô mơ thấy Cố Cảo Đình mớm thuốc cho mình, xong anh ra khỏi phi cơ, mang theo nụ cười tà tứ phất tay với cô, làm cô tức chết.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ nửa chuyện trước là thật?

Cố Cảo Đình đi vào phòng, cầm một viên thuốc ra, bỏ vào tay, ở trước mặt cô, dứt khoát nuốt xuống, ánh mắy trầm tĩnh nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô đẩy tay anh ra.

Anh cảm giác như có một dòng điện chảy qua, đầu ngón tay cô đụng vào anh khiến anh động tâm, theo bản năng, anh cầm tay của cô lại.

Hoắc Vi Vũ nhìn tay anh trống trơn, liền nhìn lên miệng anh.

Ánh mắt nghi ngờ, giống như muốn nói, anh ngậm trong miệng thôi chứ không ăn phải không.

Cố Cảo Đình phì cười, mang theo vài phần cưng chiều cùng bất đắc dĩ, nâng gáy cô lên, kéo đến trước mặt anh.

Bờ môi rơi vào trên môi cô, lưỡi đỏ tiến vào trong miệng của cô, đụng phải đầu lưỡi mềm mại của cô, anh liền ngậm vào, quấn lấy đầu lưỡi của cô, quét hết bên trong vòm miệng anh.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

Thật sự ăn hết thuốc.

"Anh uống lộn thuốc." Hoắc Vi Vũ không hiểu nói.

Cố Cảo Đình: "..."

Đôi mắt anh hơi u ám lại, hiện lên một chút thương cảm.

Anh nghĩ anh bị bệnh thật rồi, một loại bệnh tên là Hoắc Vi Vũ, triệu chứng chính là không có lý trí, không có tâm trí, thời điểm đối mặt với cô,

https://thuviensach.vn

IQ đều bị chó ăn, mơ mơ màng màng, điên điên khùng khùng, ngay cả thuốc cũng ăn bậy.

Nhưng mà, anh cũng không tính chữa trị, bởi vì bệnh đã nguy kịch, hết thuốc chữa rồi.

"Tới phiên cô." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ rút tay ra.

Anh cảm thấy trong lòng bàn tay trống rỗng, trong lòng liền mất mát lợi hại.

Hoắc Vi Vũ cầm thuốc lên, giảo hoạt nhìn anh, hỏi: "Ăn ngon không?"

Cố Cảo Đình uống một hớp nước, im lặng, không trả lời cô.

"Nếu ăn ngon vậy cho anh hai cái này luôn." Hoắc Vi Vũ nắm tay anh, bỏ hai viên thuốc vào.

Cố Cảo Đình nhíu mày: "Không thể ăn."

"Không thể ăn anh còn để cho tôi ăn." Hoắc Vi Vũ nhanh lẹ trả lời.

Cố Cảo Đình biết cô đang chơi xấu, nhét thuốc vào miệng cô, ấn gáy cô, ép cô nuốt xuống.

Đắng.

Hoắc Vi Vũ vội nuốt xuống.

Cố Cảo Đỉnh đưa nước cho cô.

Mặt Hoắc Vi Vũ nhăn lại như đang ăn khổ qua, tiếp nhận, "ực, ực, ực" uống hết, che miệng lại, mùi thuốc vẫn còn lưu lại trong miệng: "Còn phải uống bao nhiêu ngày."

https://thuviensach.vn

"Uống đến khi nào cô tốt mới thôi." Cố Cảo Đình trả lời.

"Khi nào anh trở về quân đội? Trở về, có phải qua mấy tháng mới ra được phải không?" Hoắc Vi Vũ bực bội nói.

Một đạo ám quang từ trong mắt Cố Cảo Đình lướt qua, anh lạnh mặt: "Yên tâm, nếu như đi quân đội mấy tháng, tôi sẽ mang phu nhân theo."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Anh Lăn Ra Đây Cho Tôi

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp, có cảm giác khác thường, máu chạy tán loạn.

Cô rung động mãnh liệt.

Nhưng mà, rất nhanh bị cô kiềm chế lại.

Từ sau khi chuyện của baba xảy ra, cô trở nên lý trí hơn rất nhiều.

Cô không khuynh quốc khuynh thành, dáng người cũng không phải làm cho đàn ông muốn ngừng mà không được, độ tuổi đẹp nhất cũng đã qua, còn gánh vác một trái tim thủng trăn ngàn lỗ.

Lại nhìn Cố Cảo Đình, anh anh tuấn, gương mặt tuyệt sắc điên đảo chúng sinh, thân phận cao quý, quyền lợi chí cao vô thượng, có tập đoàn tài phiệt lớn mạnh, còn có thể điều khiển quân đội.

Anh muốn dạng phụ nữ gì mà chẳng được, sao lại thích cô, không phải trong lòng anh không có người phụ nào có thể lọt vô sao?

Anh đối với cô như vậy, chỉ là anh muốn chinh phục thôi.

Hoặc là, vì cô sẽ trở thành vợ của anh.

*

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đi công ty, làm thủ tục gia nhập.

Không có ông chủ ở đây, cô ngẩn người ngồi ở văn phòng hành chính chống cằm.

Toàn nghĩ đến Cố Cảo Đình.

Từ anh đưa cho cô phi cơ, hòn đảo, lấy lại bông tai cho cô, mớm thuốc cho cô, cùng cô chạy bộ...

"Tiểu Hoắc, tiểu Hoắc, tiểu Hoắc." Chị Lý đề cao âm thanh, đẩy Hoắc Vi Vũ một cái.

Hoắc Vi Vũ tỉnh táo lại, nhìn chị Lý.

Chị Lý đảm nhiệm chức hành chính của công ty, vì mang thai, bụng lớn, nghe nói chuẩn bị sang Canađa sinh con, sẽ không trở về nữa, cho nên, Ngụy Tổng mới gấp gáp tìm nhân viên mới tiếp nhận vị trí của chị.

"Em nhớ kỹ, sinh nhật của Ngụy phu nhân, ngày lễ, nhớ chuẩn bị cho phu nhân son môi Lolly hoặc nước hoa Chanel hoặc túi sách LV hoặc đồ trang sức.

Mỗi tuần nhắc nhỡ Ngụy tổng dẫn phu nhân đi xem phim, thứ hai mỗi tuần chuẩn bị cho phu nhân hoa hồng, thứ tư cùng phu nhân đi đánh gôn, phu nhân bị bệnh phải thông báo cho Ngụy tổng đầu tiên.""Ngụy tổng rất yêu phu nhân." Hoắc Vi Vũ xen vào nói.

Chị Lý quái dị nhìn cô, khóe miệng giật giật, nhẹ giọng nói:

"Ngoại trừ những ngày đó, Ngụy tổng đều ở với nữ nhân khác, đây cũng là việc quan trọng em cần làm, đừng cho phu nhân phát hiện manh mối."

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, lông mi thật dài che khuất ảm đạm trong mắt.

Đôi khi đàn ông đối tốt với phụ nữ, cũng chỉ là mặt ngoài mà thôi.

Thật thật giả giả, giả giả thật thật.

Nếu như tin tưởng, liền thua.

Điện thoại kêu lên, chị lý nhìn là Trương Ái Hoa bên kia, vội nghe.

"A, không phải đâu, chuyện này tôi không giải quyết được, cô cũng biết tính tình của Ngụy phu nhân, đắc tội cô ta, tôi cũng không thể từ chức tốt đẹp được, tháng sau tôi muốn đi, không muốn gây lớn chuyện đâu." Chị Lý khó xử nói.

Cô nhìn Hoắc Vi Vũ, trong mắt lóe ra một tia sáng.

"Tiểu Hoắc, tới phiên em biểu hiện rồi, bây giời Ngụy tổng đang ở quán rượu Shangri-La phòng 801, cùng một vị tình nhân nào đó bồi dưỡng tình cảm, Ngụy phu nhân chặn ở ngoài cửa, muốn em mời phu nhân đi, để Ngụy tổng an toàn trở ra.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ cảm thấy quái dị và không thoải mái.

Tại sao đàn ông đã có vợ, còn muốn trên hoa ghẹo nguyệt, không cảm thấy bẩn sao?

Cô cũng không hiểu mấy tiểu tam kia, biết rõ người ta đã có vợ có gia đình, còn muốn đâm vào, liêm sỉ vứt đi đâu rồi?

"Đây là lần thứ nhất em biểu hiện, làm thật tốt, nếu làm không tốt, phỏng chừng Ngụy tổng sẽ không cần em nữa." Chị Lý lộ vẻ khó xử nói.

"Em biết rồi." Hoắc Vi Vũ đứng lên, đi ra ngoài cửa, trong mắt lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Cô đã có biện pháp, làm Ngụy tổng an toàn trở ra, cũng làm Ngụy phu nhân an lòng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Cô Dám!

Trước phòng 801 khách sạn Shangri-La

Ngụy phu nhân thở hổn hển trừng mắt cửa phòng 801, gõ, “Ngụy Tịch Phàm, anh đi ra cho tôi, để cho tôi nhìn xem anh chung chạ với phụ nữ Y Thủy.”

Hoắc Vi Vũ đứng ở chỗ rẽ, trầm tĩnh nhìn Ngụy phu nhân nổi giận đùng đùng, trong mắt hiện lên đồng tình cùng thương cảm.

chị Lý nói qua cho cô biết về việc Ngụy phu nhân.

Cô tên Lý Nghiên Hiền, là con gái chủ mỏ đồng, Ngụy Tịch Phàm vốn ở rể.

Sau cô bán nhà máy quặng đồng hỗ trợ Ngụy Tịch Phàm mở công ty giải trí, có được 50% cổ phần của công ty.

lúc cô còn trẻ, xinh đẹp như hoa, dáng người cao gầy tinh tế, chỉ là sau khi sinh con, có chút mập ra, dung mạo vẫn còn như cũ, nhưng mà theo chị Lý nói, cô nặng hơn160 cân.

Nhất ngược cảm tình, không phải thời điểm yêu đương oanh oanh liệt liệt, mà là sau khi kết hôn mười năm, người phụ nữ đem thanh xuân, sự nghiệp, dáng người, tinh lực, tài sản, cho người đàn ông mình yêu, lại bị người đàn ông này phản bội.

https://thuviensach.vn

Cô hận loại đàn ông này, cũng chán ghét loại tiểu tam.

“Đi thôi, dựa theo kế hoạch của tôi hành sự.” Hoắc Vi Vũ lạnh giọng nói.

Phóng viên từ chỗ rẽ ra tới, hướng tới Lý Nghiên Hiền, “chào bà, tôi từ nhật báo Ninh Xuyên, xin hỏi hiện tại bà là tới bắt gian sao?”

Lý Nghiên Hiền trừng lớn đôi mắt đỏ, cáo kỉnh nói: “Chuyện của tôi cần gì anh đánh rắm, cút.”

“Chúng tôi sẽ trợ giúp cho bà, giúp bà đăng báo, giúp bà nói chuyện trên radio, loại đàn ông này nên đưa ra ánh sáng, làm tổn thương sự nghiệp của anh ta, bạn bè thân nhân của bà cũng nên biết bà chịu khổ, đúng không?” Phóng viên cười hì hì nói.

Lý Nghiên Hiền dừng một chút.

sự nghiệp của Ngụy Tịch Phàm cũng là sự nghiệp của cô, cô còn không nghĩ bị bạn bè thân thích chung quanh chê cười, nhíu mày nói: “Tôi không cần anh trợ giúp, tránh ra.”

Phóng viên đứng tại chỗ không đi.

Lý Nghiên Hiền có chút cưỡi lên lưng cọp khó leo xuống.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía người phục vụ khách sạn, “Tới phiên cô.”

“Ngụy phu nhân.” Người phục vụ hướng tới Lý Nghiên Hiền đi qua, “Ngụy tổng ở tầng hai mươi tám cao nhất chờ bà, xin bà theo tôi lại đây.”

Lý Nghiên Hiền liếc mắt phóng viên một cái, hiện lên bực bội.Nếu Ngụy Tịch Phàm ở tầng cao nhất, chứng minh cô oan uổng Ngụy Tịch Phàm, nếu không, Ngụy Tịch Phàm khẳng định ở bên ngoài tìm người phụ nữ.

Cô cũng không nghĩ bị phóng viên biết.

https://thuviensach.vn

Lý Nghiên Hiền đi theo người phục vụ vào thang máy.

Hoắc Vi Vũ lập tức đi qua gõ cửa phòng 801, “Ngụy tổng, tôi là Hoắc Vi Vũ, đã an bài cho ông thang máy tốc hành lên tầng hai mươi tám, ông có thời gian hai phút, trên đó tôi an bài làm cho Ngụy phu nhân ngạc nhiên.”

Ngụy Tịch Phàm gấp gáp mở cửa.

Hoắc Vi Vũ thấy được cùng Ngụy Tịch Phàm ở bên nhau, chính là Hoắc Thuần.

Cô dừng một chút.

Phóng viên dựa theo cô đã dặn dò, lập tức chụp ảnh, từ trên thang lầu lao xuống.

Ngụy Tịch Phàm mắt lộ ra kinh hoảng, chuẩn bị đuổi theo.

Hoắc Vi Vũ giữ chặt cánh tay Ngụy Tịch Phàm, “Ngụy tổng không cần lo lắng, giao cho tôi xử lý, ông nhanh lên lên tầng hai mươi tám đi.”

Ngụy Tịch Phàm nhìn Hoắc Vi Vũ liếc mắt một cái, “tốt, trở về cho cô thêm tiền lương.”

Anh hướng tới thang máy đã an bài đi.

*

Hoắc Thuần từ trong phòng đi ra, sắc mặt lúc trắng lúc hồng.

mặt cô hiện lên vẻ khủng hoảng, càng thêm căm hận, hung tợn cảnh cáo: “Đừng nói bậy bạ trước ông nội, bọn họ sẽ không tin tưởng cô, chỉ có cô xui xẻo.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nhìn Hoắc Thuần, “Nếu tôi có ảnh chụp để chứng minh?”

“cô muốn làm sao, cô cho rằng cô nắm nhược điểm của tôi, tôi liền sợ cô sao?” Hoắc Thuần không bình tĩnh quát.

“cô không cần sợ tôi, lấy tính tình Ngụy phu nhân, cô đoán sẽ có kết quả gì?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

Hoắc Thuần sợ thân thể đều run bần bật, Lý Nghiên Hiền có tiếng là người đàn bà đanh đá, “cô dám.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Thủ Đoạn Của Tư Lệnh, Mưa Gió Sắp Đến

“cô xem tôi có dám hay không?” Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nói.

“Hoắc Vi Vũ, cô chính là cố ý, cô đố kỵ tôi được ông nội yêu thương, cô đố kỵ tôi có đàn ông thích, cô thiết kế hãm hại tôi.” Hoắc Thuần không bình tĩnh mắng.

“Tôi thiết kế hãm hại cô sao? hiện tại cô nên biết sợ hãi, lúc trước mở chân ra làm gì. Ngụy Tịch Phàm là đàn ông có vợ, ông còn có hai cô con gái, cô làm chính là việc gì!” Hoắc Vi Vũ không khách khí mắng.

“Anh ấy thích tôi, anh ấy theo đuổi tôi, đối mặt với mê hoặc của người đàn ông ưu tú, chân tôi bị lún sâu, tôi sai sao? Tôi lớn lên xinh đẹp, dáng người tốt, tuổi trẻ, cô hâm mộ.” Hoắc Thuần cao ngạo nói.

“Hắc mộc nhĩ có cái gì để hâm mộ.” Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nói, ánh mắt sắc bén quét về phía Hoắc Thuần, “cô có sai không, tôi sẽ đem ảnh chụp đăng trên mạng, để cho bạn trên mạng cùng ông nội, ba mẹ cô đánh giá.”

“cô đều không có cơ hội hắc mộc nhĩ! Hoắc Vi Vũ cô thật không biết xấu hổ, tôi nếu là cô đã sớm xấu hổ và giận dữ tự sát, Cố Cảo Đình không cần cô, Ngụy Ngạn Khang không cần cô, Hoắc gia không cần cô, cô tức chết ba cô, cô còn muốn tức chết ông nội đúng hay không, cô làm Hoắc gia mất mặt chính là thủ đoạn trả thù của cô đúng hay không?” Hoắc Thuần nắm chặt nắm tay, đôi mắt vằn đỏ, cả giận nói.

https://thuviensach.vn

“Vậy cô không cần làm Hoắc gia mất mặt!” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

Khí giận run người, lộ rõ sắc sảo.

Hoắc Thuần dừng một chút, trong mắt khủng hoảng, gắt gao trừng Hoắc Vi Vũ, “Nếu cô đem ảnh chụp đăng trên mạng, hoặc là đưa Ngụy phu nhân, ông nội khẳng định hận nhất là cô, đau lòng cho tôi. cô không tin, có thể thử xem.”

Hoắc Vi Vũ trong mắt trầm tĩnh ổn định, như phủ một tầng mê sa, che khuất vết thương, làm cho người ta không thấy rõ cô suy nghĩ cái gì.

“ông ấy có hận tôi hay không, tâm đau lòng cô, cô cảm thấy, tôi sẽ để ý sao?” Hoắc Vi Vũ nhếch miệng, lạnh lùng nói.

Hoắc Thuần trong lòng hơi hồi hộp, “Cho nên cô muốn huỷ hoại tôi đúng không?”“Rời khỏi Ngụy Tịch Phàm, về sau không gặp lại ông ta, cũng không lấy của ông ta, càng không cần bồi ông ta ngủ, tôi sẽ tha cho cô một mạng.” Hoắc Vi Vũ nhàn nhạt nói.

Hoắc Thuần khó hiểu nhíu mày, suy đoán nói: “cô thích Ngụy Tịch Phàm, cho nên đuổi người phụ nữ bên anh ấy?”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, “Tôi không nghĩ cứu vớt thế giới quan của cô, nội trong ba giây, biến mất khỏi tầm mắt tôi.”

Hoắc Thuần chán ghét Hoắc Vi Vũ cao ngạo, giống như, cô mới là tiểu thư chân chính. “Hoắc Vi Vũ, cô cho rằng cô tài ba lắm sao? cô còn không phải giúp Ngụy Tịch Phàm che dấu!”

“Nếu không phải Ngụy phu nhân không hiểu biết xử lý tình huống người đàn ông của bà ta bên người khác rối loạn, đối với Ngụy phu nhân mà nói, chưa chắc là một loại hạnh phúc lớn nhất, tôi cũng không cần cô gật bừa

https://thuviensach.vn

cách tôi làm, chỉ cần chính mình hiểu được là được, cút đi.” Hoắc Vi Vũ cằm liếc về phía thang máy.

“Chờ xem.” Hoắc Thuần thở hổn hển đi tới thang máy.

Di động của cô vang lên, là Tần Diệu Ni mẹ của cô.

Hoắc Thuần tiếp nghe.

“Thuần Nhi, con ở nơi nào? ba con đã xảy ra chuyện, có người tố giác ba con thu nhận hối lộ, hiện tại người ở bộ thanh tra đem ba con mang đi.” Tần Diệu Ni lo lắng nói.

“Tại sao lại như vậy? Rốt cuộc là ai tố giác?” Hoắc Thuần cũng lo lắng lên.

“Không biết, lấy quan hệ ông nội con, bạn của ông mà nói, phía sau giống như có người can thiệp, xử lý không tốt, con nói người phía sau có thể hay không là Cố Cảo Đình?” Tần Diệu Ni suy đoán hỏi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Tài Xế Ái, Hâm Mộ

“Không có khả năng, Cố Cảo Đình không có lý do làm như vậy.” Hoắc Thuần không cần suy nghĩ phủ định.

“Như thế nào không có khả năng, ngày đó ông nội con đánh cô ấy, chúng ta nhìn thấy Cố Cảo Đình ôm cô ta đi ra ngoài, có thể hay không là Cố Cảo Đình hết giận Hoắc Vi Vũ?” Tần Diệu Ni suy đoán nói.

“Vậy càng không có thể, ngày hôm qua con biết Hoắc Vi Vũ vào bệnh viện, con đi hỏi thăm.

Cô ta hình như là bị Cố Cảo Đình đánh xuất huyết.

Nếu Cố Cảo Đình giúp cô ta trút giận, vì cái gì đánh cô ta?

Hơn nữa, hôm nay con đụng phải cô ta, hiện tại cô ta làm công cho người khác.

Nếu Cố Cảo Đình giúp cô hết giận, anh có tiền như vậy, còn sẽ để Hoắc Vi Vũ đi ra ngoài làm công bị khinh bỉ?” Hoắc Thuần càng nói càng cảm thấy mình phán đoán chính xác.

Tần Diệu Ni bị Hoắc Thuần thuyết phục, “có thể hay không là Cố Cảo Đình bởi vì tức giận Hoắc Vi Vũ, cho nên, liền giận chó đánh mèo.”

Hoắc Thuần suy nghĩ, “Cái này khả năng rất lớn, chúng ta mau trở về tìm ông nội, đem chuyện này nói cùng ông nội.”

https://thuviensach.vn

*

Hoắc Vi Vũ cầm lại ảnh chụp, cho phóng viên một ngàn đồng, cô lên tầng cao nhất.

Ngụy Tịch Phàm ôn nhu ôm eo Lý Nghiên Hiền, nhìn phong cảnh Ninh Xuyên.

“Thực xin lỗi, ông xã, là em oan uổng anh, tiểu Thanh nói anh thuê một phòng ở 801, còn ở cùng phụ nữ, em liền lập tức tới.” Lý Nghiên Hiền nũng nịu nói.

Ngụy Tịch Phàm điểm một chút cái mũi Lý Nghiên Hiền, “em như thế nào nói gió thì có mưa, ngày hôm qua anh đi công tác, buổi sáng vừa trở về, liền nghe tiểu Trương nói.”

“Vậy anh làm gì không đi cửa phòng 801 tìm em?” Lý Nghiên Hiền làm nũng nói.

“Cùng nhau mất mặt sao?” Ngụy Tịch Phàm bất đắc dĩ nói.

“Thực xin lỗi, ông xã, là em quá yêu anh, hiện tại anh ưu tú như vậy, sự nghiệp thành công, bên người mỹ nữ quá nhiều.” Lý Nghiên Hiền liếc mắt đưa tình nói..

“Đồ ngốc, anh chỉ yêu một mình em, về sau không được như vậy.”

“uh.”

Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nhìn bọn họ, nhếch khóe miệng, vài phần khinh thường.

Sự nghiệp thành công, tinh thông lòng dạ đàn ông!

Người phụ nữ, dễ dàng bị lỗ tai mình, đôi mắt, lừa gạt.

https://thuviensach.vn

Nếu có thể bị lừa gạt cả đời, cũng chưa chắc không phải chuyện tốt.

Khó có được hồ đồ!

Hoắc Vi Vũ trong lòng chua xót, nặng nề, giống như trời mưa dầm.

Cô xoay người, trở về đi làm.

11 giờ rưỡi.

tin nhắn di động vang tới.

Là Cố Cảo Đình.

“Tôi ở bãi đỗ xe dưới lầu, giữa trưa cùng nhau ăn cơm.”

Anh nói chính là câu trần thuật, bá đạo, cường thế.

Hoắc Vi Vũ không có trả lời, đem điện thoại đặt ở một bên.

“này này này, các người đoán xem tôi nhìn thấy ai?” Có nữ đồng sự hưng phấn vọt vào tới, trong mắt lóe sáng.

“Ai vậy?”

“Cố Cảo Đình, người trong truyền thuyết mà phụ nữ muốn gả NO1, thật là quá soái, bản thân so trên TV xem tốt hơn một trăm lần.” Đồng sự A nhảy nhót nói.

“Ở đâu đâu? Ở đâu đâu?”

mấy phụ nữ ở văn phòng như là tiêm máu gà, chị Lý đều không ngoại lệ.

“Bãi đỗ xe, hiện tại còn đó.” Đồng sự A nói, vọt tới cửa sổ.

Mấy cái đầu chen lách ở nơi nào.

https://thuviensach.vn

“Oa oa oa, dáng người cũng thật đẹp, cao lớn, cường tráng, thẳng, tôi yêu anh rồi.”

“Không biết là tới đón ai? Chẳng lẽ là coi trọng minh tinh nào đó trong công tychúng ta?” chị Lý kinh ngạc nói.

“A, a, a.” nhóm đồng sự sôi trào.

“hồ ly tinh nào có thể đượcanh coi trọng? Tôi muốn giết chết hồ ly kia, Cố Cảo Đình là đại gia.” Đồng sự B khí phách nói.

“Chính là, chính là, tôi còn không phát hiện minh tinh nào xứng đôi với anh.”

“công phu trên giường là được rồi.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Tư Lệnh Bảo Vệ Vợ Thành Ma

Hoắc Vi Vũ xem bọn họ vẫn luôn canh giữ ở cửa sổ, mặt mày đào hoa, nước miếng đều mau chảy ra.

trên mặt cô xuất hiện ba vạch đen, cầm lấy di động, gởi tin nhắn qua Cố Cảo Đình, “Cố gấu trúc, hướng trên lầu xem.”

Cố Cảo Đình nhìn về phía trên lầu.

Từ lầu ba đến trên đỉnh, tất cả cửa sổ đều là đầu.

Cố Cảo Đình: “……”

“Phiền anh lái xe từ bãi đỗ xe rời đi, quẹo phải 100 mét, nơi đó có cái góc có thể ẩn nấp, đóng cửa kỹ càng, cẩn thận đừng lộ, tôi sau 12 giờ tan tầm lại đây.” Hoắc Vi Vũ nhắn tin.

“Đã biết.” Cố Cảo Đình nhắn tin lại.

“Nam thần đi như thế nào? Anh không phải tới đón người sao?” Đồng sự A khó hiểu nói, rất là mất mát.

“Phỏng chừng là phát hiện chính mình bị vây xem, cho nên lái xe đi rồi, thật muốn biết người anh đợi là ai.” Đồng sự B nói.

“bên phải Công ty cách 100 mét, có một chỗ dừng xe ẩn nấp, có thể hay không ở nơi đó, tan tầm, chúng ta đi xem.” Chị Lý suy đoán.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ: “……”

Người phụ nữ bắt gian chỉ số thông minh có thể so với Holmes, quả nhiên nói một chút đều không có sai.

Hoắc Vi Vũ xám xịt lại gởi Cố Cảo Đình một tin nhắn.

“chỗ hiện tại anh ẩn nấp đã không an toàn, thỉnh nhanh chóng dời đi, nếu không ở nhà tôi chờ đi.”

Đốc đốc đốc

âm thanh gõ bàn vang tới

Hoắc Vi Vũ có tật giật mình, đem điện thoại thu hồi, đặt ở dưới bàn.

không cẩn thận ấn phím trò chuyện cũng không biết.

Cô ngẩng đầu nhìn không biết khi nào Ngụy Tịch Phàm lại đây.

“hoảng sợ như vậy làm gì?” Ngụy Tịch Phàm hỏi, thanh âm thực ôn nhu, ôn nhu, giống như nước suối.

Hoắc Vi Vũ thật đúng là không thích ứng một người xa lạ đối với mình ôn nhu nói chuyện.

Cô máy móc mỉm cười, gật đầu, giải thích: “Đây là phản ứng tự nhiên nhìn thấy ông chủ, nghe nói, khẩn trương công tác có thể nâng cao hiệu suất.”

“"Nói khéo như rót mật, đầu óc chuyển trái lại rất nhanh." Ngụy tịch phàm cười khen.

“Kiếm miếng cơm ăn." Hoắc Vi múa khiêm tốn nói.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tịch Phàm càng xem Hoắc Vi Vũ càng vừa lòng, “Giữa trưa tôi hẹn quảng lý điện ảnh mới nhậm chức Hà chủ nhiệm ở đông lâu ăn cơm, cô cũng cùng đến đi.”

Hoắc Vi Vũ nhớ tới Cố Cảo Đình còn đang đợi, cự tuyệt nói: “Ngại quá, giữa trưa tôi có việc, không thể đi chiêu đãi hộ khách.”

Ngụy Tịch Phàm dừng một chút.

Anh không nghĩ tới ngày đầu tiên đi làm nhân viên sẽ chống lại anh, không vui nhíu mày, “giữa trưa cô có chuyện gì?”

“Tôi hẹn bạn ăn cơm.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

“Bạn có thể hẹn cuối tuần, chủ nhiệm là khách quan trọng của công ty chúng ta, nếu cô công và tư không phân rõ như vậy, tôi cảm thấy cô rất không thích hợp làm ở công ty tôi.” Ngụy Tịch Phàm nghiêm mặt nói.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu.

Cô trước mắt cần công việc này để có chi tiêu.

“Tôi đã biết, tôi nói cùng bạn tôi.” Hoắc Vi Vũ cầm lấy di động, nhìn đến đang ở chế độ trò chuyện.

Nói vậy Cố Cảo Đình đều nghe được.

Cô đem điện thoại đặt ở bên tai.

Cô có thể nghe được bên kia Cố Cảo Đình truyền tới tiếng hít thở trầm trọng.

Tựa hồ là không vui.

https://thuviensach.vn

“giữa trưa tôi muốn đi chiêu đãi khách, không thể ra ăn cơm.” Hoắc Vi Vũ nói.

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng.

Hoắc Vi Vũ còn đang suy nghĩ, Cố Cảo Đình như thế nào dễ nói chuyện như vậy, anh cúp điện thoại.

*

“Tra một chút Ngụy tổng giải trí Kình Thiên đặt phòng nào ở đông lâu, ở phòng bên cạnh đặt cho tôi một bàn, mặt khác, làm cho cục trưởng cục quảng lý điện ảnh Ninh Xuyên lại đây gặp tôi.” Cố Cảo Đình phân phó nói.

“vâng, tôi lập tức đi làm.” Trung tá Thượng tiếp thu mệnh lệnh.

Bất quá, tư lệnh hưng phấn gấp trở về cố ý đi đón phu nhân tan tầm, như thế nào, lại tán dóc với cục trưởng cục quảng lý điện ảnh?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Cưng Chiều Một Người, Là Tình Cảm Lâu Dài

Hoắc Vi Vũ lên xe của Ngụy Tịch Phàm, ngồi ở ghế cạnh tài xế, đôi mắt đẹp bình tĩnh nhìn về phía trước.

Cô không nói lời nào, lại mang theo khí thế người lạ chớ đến gần, lạnh lùng, dứt khoát.

Không dễ làm cho người ta thân cận.

Ngụy Tịch Phàm nhìn sườn mặt của Hoắc Vi Vũ, khóe miệng giơ lên, hỏi: "Cô không thích nói chuyện yêu đương hả?"

Hoắc Vi Vũ liếc nhìn về phía Ngụy Tịch Phàm, "Quy tắc trong lúc làm việc, không nên nói quá nhiều với ông chủ, cũng không cần có ý muốn trở thành bạn bè với ông chủ, tôi sẽ trở thành cánh tay đắc lực của ông, ngoài ra, làm những chuyện khác, nói những lời khác, đều là đang lãnh phí thời gian của nhau."

"Trước kia cô cũng ở chung với ông chủ như vậy sao?" Ngụy Tịch Phàm tò mò hỏi.

"Tôi ở trước kia, chưa bao giờ ở cùng với ông chủ." Hoắc Vi Vũ nhàn nhạt trả lời.

Khóe miệng Ngụy Tịch Phàm giương lên, nhìn về phía trước, không nói gì nữa.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt, thỉnh thoảng rơi vào trên mặt của cô.

Lúc cô yên tĩnh, không ồn ào, xinh đẹp như một bộ tranh vẽ im lặng, làm cho người cảnh đẹp ý vui.

Chỉ chốc lát, xe đã chạy vào bãi đậu xe dưới lầu.

"Biết uống rượu không?" Ngụy Tịch Phàm hỏi.

Hoắc Vi Vũ do dự một chút.

Cô biết, trước kia khi biết Ngụy ngạn Khang và Cố Kiều Tuyết kết hôn, cô gần như rất thích rượu, mỗi ngày đều có thể uống say.

Có điều Cố Cảo Đình không cho phép cô uống.

Không phải cô sợ Cố Cảo Đình, là sợ uống thuốc, phải mau chóng khỏe lại để thoát khỏi việc uống thuốc.

Ngụy Tịch Phàm giơ lên nụ cười ôn hòa, "Rượu chỉ nên uống một chút thôi, con gái mà uống nhiều rượu cũng không tốt."

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống.

Vậy là nên uống.

Ông chủ đã nói tới vậy, nếu cô nói không thể uống, thì không khỏi quá không biết điều.

Hoắc Vi Vũ đẩy cửa bước xuống, đi về phía thang máy, nhấm nút đi lên trên.

Lúc chờ thang máy, Ngụy Tịch Phàm nhìn về phía cô, sâu kín hỏi: "Cô có bạn trai chưa?"

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ liếc xéo về phía Ngụy Tịch Phàm, trong mắt xẹt qua một ánh sáng, giống như ánh sáng muôn màu muôn vẻ, xinh đẹp chói mắt.

Tâm tư của đàn ông, cô hiểu được một chút.

"Có." Hoắc Vi Vũ không hề nghĩ ngợi nói, khóe miệng cong lên, cười quyến rũ.

Chặt đứt ý nghĩ của anh ta ở đây.

Ngụy Tịch Phàm cũng cười, "Cô xinh đẹp như vậy, chắc bạn trai rất cưng chiều cô rồi. Có khó khăn gì có thể tìm tôi."

Hoắc Vi Vũ giả bộ như nghe không hiểu Ngụy Tịch Phàm nói, xa cách gật đầu, "Cảm ơn Ngụy tổng."

Đinh một tiếng, thang máy mở.

Hoắc Vi Vũ đi tới nhấn phím.

"Lầu ba." Ngụy Tịch Phàm nói.

Lúc Hoắc Vi Vũ bước tới nhấn phím, anh ta cũng đi theo.

Hoắc Vi Vũ cảnh giác, nhanh hơn một bước thu tay của mình, lông mày nhíu lại.

Ngụy Tịch Phàm nhìn cô, ôn hòa cười cười, "Người khác đều nói tôi rất cưng chiều phụ nữ, phụ nữ nghĩ muốn cái gì, tôi đều có thể cho, ngoại trừ tấm giấy mỏng kia."

Hoắc Vi Vũ nở nụ cười, thẳng tắp nhìn vào trong mắt của anh ta, "Cưng chiều một người, là tình cảm lâu dài, rất đáng quý, cưng chiều một đám, gọi lạm tình, xin Ngụy tổng giơ cao đánh khẽ."

https://thuviensach.vn

Ngụy Tịch Phàm dừng một chút, người thông minh, không cần phải nói thẳng ra.

Anh ta nở nụ cười, "Đùa với cô thôi, làm việc cho giỏi. Cuối tháng sẽ có thưởng."

"Cảm ơn."

Hoắc Vi Vũ không nói chuyện với anh ta nữa, đi theo phía sau của anh ta, giữ vững khoảng cách an toàn một mét, đi theo anh ta vào ghế lô.

Trong phòng không có một bóng người.

Điện thoại của Ngụy Tịch Phàm vang lên.

"Âlo, Ngụy tổng, xin lỗi, ông chủ của tôi đã đến, vừa rồi đụng phải ngài ấy trên hành lang, ngài ấy kêu tôi đi tiếp đãi khách?" Chủ nhiệm Hà xin lỗi nói.

"A, ông chủ nào?" Ngụy Tịch Phàm khôn khéo hỏi.

"Cục trưởng Trần, ghế lô ở bên cạnh ngài, cứ như vậy đi." Chủ nhiệm Hà cúp máy.

Ngụy Tịch Phàm hẹn cục trưởng Trần mấy lần cũng không hẹn được, nghĩ đến lần này là cơ hội tốt, "Tiểu Vũ, đi với quầy rượu lấy bình rượu đế ngon nhất, chúng ta đi qua ghế lô bên cạnh mời rượu."

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Anh Muốn Làm Gì

Hoắc Vi Vũ đến quầy rượu đặt bình rượu 12 vạn, cô cầm bình rượu và ly rượu, đi theo phía sau Ngụy Tịch Phàm vào ghế lô bên cạnh.

Liếc một cái, liền nhìn thấy Cố Cảo Đình ngồi ở đó.

Anh dựa ở trên lưng ghế, tay cầm điện thoại xoay trên mặt bàn, ánh mắt lạnh lừng nhìn về phía cô.

Không giận mà uy, ánh mắt giống như một lợi kiếm.

Mặc dù ngồi, anh cũng không có nói gì, lại có một khí thế vương giả làm cho một người phải cúi đầu.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ có cảm giác kỳ lạ đang xoắn xuýt..

Anh không phải vì cô lỡ hẹn nên cố ý kêu cục trưởng qua chiêu đãi cô, để ra oai phủ đầu với cô chứ.

Người đàn ông này cũng quá tính toán chi li rồi.

Ngụy Tịch Phàm cũng nhìn thấy Cố Cảo Đình, chính trị và buôn bán đối với anh ta mà nói, nhất định là biết tới người con cưng của trời có được quyền lực và tài lực này.

Anh ta lập tức cầm ly rượu lên, vừa cười vừa nói: "Xin chào tư lệnh, tôi là tổng giám đốc công ty giải trí Kình Thiên, Ngụy Tịch Phàm, đúng lúc tôi

https://thuviensach.vn

và người bạn ăn cơm ở đây, ly rượu này tôi mời ngài, cục trưởng Trần, chủ nhiệm Hà, bữa ăn này tôi mời, mọt người cứ tự nhiên."

Ánh mắt lạnh lùng của Cố Cảo Đình dời đến trên mặt Ngụy Tịch Phàm, đơn giản uống một ngụm rượu.

Ngụy Tịch Phàm thì uống cạn một ly rượu.

"Ngồi." Cố Cảo Đình trầm giọng nói một chữ.

"Vâng, cám ơn tư lệnh." Ngụy Tịch Phàm ngồi xuống ở chỗ trống, quay đầu lại, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, ôn nhu nói, "Ngồi đi."

Hoắc Vi Vũ ngồi xuống ở bên cạnh Ngụy Tịch Phàm.

Vẻ mặt của Cố Cảo Đình càng đen hơn, trong mắt bắn ra khí lạnh như muốn đóng băng, rơi vào trên người của cô.

U ám, tức giận.

Trong phòng giống như có gió lóc xoay quanh.

Ai cũng không nói chuyện, bầu không khí kỳ lạ khẩn trương.

Ngụy Tịch Phàm nhìn Cố Cảo Đình luôn nhìn Hoắc Vi Vũ, nói với Hoắc Vi Vũ: "Mau mời rượu tư lệnh."

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ nhíu mày, cầm bình rượu, rót cho mình nửa ly rượu.

Uống rượu đế chỉ uống chung nhỏ, ly lớn hơn thì ly đế cao.

"Tư lệnh Cố, tôi mời ngài." Hoắc Vi Vũ giơ ly rượu lên nói.

"Chỉ rót nửa ly rượu như vậy, cô muốn qua loa với tôi à." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói,.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ biết rõ anh đang cố ý nhắm vào cô.

Cô cũng không nói nhảm với anh, sảng khoái cầm ly đế cao, rót hơn nửa ly.

"Đầy vào." Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, nắm chặt lại nắm đấm, vẻ mặt tái nhợt rót đầy ly rượu đế cao.

"Tư lệnh, tôi mời ngài." Giọng nói của Hoắc Vi Vũ cũng lạnh hơn.

"Xa quá, cô kính rượu như vậy đó hả?" Cố Cảo Đình hỏi, ánh mắt sắc bén khóa chặt người cô.

Hoắc Vi Vũ muốn nổi bão.

Anh càng ngày càng quá mức.

Ngồi yên không hề động.

Ngụy Tịch Phàm thương tiếc nhìn Hoắc Vi Vũ, nhìn về phía Cố Cảo Đình, do dự muốn nói.

Cố Cảo Đình lạnh lùng nghiêm nghị nhìn về phía anh ta, một ánh mắt sắc nhọn lại để cho trong lòng Ngụy Tịch Phàm run lên, lời nói đến bên miệng, ngạnh nuốt xuống.

Nghe đồn, Cố Cảo Đình khát máu lạnh lùng, cay nghiệt tàn nhẫn, ai đắc tội anh sẽ chết không có chỗ chôn, anh là một Sa-Tăng sống, không ai dám chọc anh.

Dường như anh ta phát hiện, trong lúc vô tình đã đắc tội Cố Cảo Đình rồi.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tịch Phàm thúc giục nói với Hoắc Vi Vũ: "Nhanh mời rượu đi."

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ, không nói gì.

Ccô bưng ly rượu lên, đi tới trước mặt của anh, lời nói cũng lười nói, nâng ly rượu, uống cạn.

Ly rượu vừa đến bên môi.

Cố Cảo Đình cầm chặt cánh tay của cô, có chút dùng sức, cô ngã ngồi vào trên đùi anh, nằm vật xuống trong ngực của anh.

Trong lòng của Hoắc Vi Vũ giật mình. Mở to mắt đề phòng nhìn anh.

Đây là ban ngày ban mặt, ông chủ và người khác còn ở đây, còn là quán cơm, anh muốn làm gì!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Có Ai Mà Không Đây?

"Đút cho tôi." Cố Cảo Đình nói, ánh mắt có chút bất chấp tất cả.

Ngón tay của anh lướt nhẹ qua lưng cô, cầm chặt tay nhỏ bé của cô, kéo tay cô tới trước mặt của anh, bờ môi nóng ướt rơi xuống trên tay của cô.

Một dòng điện chạy từ bàn tay dọc tới sống lưng, mang theo chút run rẩy, run lên.

Càng run rẩy cô càng không thể bình tĩng.

Ban ngày ban mặt mà anh dám trêu chọc cô.

"Cố Cảo Đình, anh đừng quá phận." Hoắc Vi Vũ nhíu mày, muốn rút tay của mình ra.

Tay của cô lại bị anh nắm trong tay.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Ngụy Tịch Phàm, khóe môi cong lên, sâu kín hỏi, "Anh cảm tháy tôi quá phận hả?"

Ngụy Tịch Phàm nhìn về phía cục trưởng Trần và chủ nhiệm Hà.

Bọn họ đều nơm nớp lo sợ ngồi đó, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra.

Ngụy Tịch Phàm không dám đối nghịch với Cố Cảo Đình, dù sao cũng có khôn khéo của mấy năm buôn bán, vừa cười vừa nói: "Đương nhiên

https://thuviensach.vn

không có, Tiểu Vũ cô ấy có thể mời rượu ngài đó là vinh hạnh của cô ấy, Tiểu Vũ, cô là cô gái đầu tiên của công ty chúng ta có thể mời rượu tư lệnh, trở về sẽ thưởng cho cô."

Ánh mắt Hoắc Vi Vũ ảm đạm xuống.

Cô biết rõ, dưới áp lực của Cố Cảo Đình, bọn họ đều bo bo giữ mình, sẽ không giúp cô.

Trong lời nói Ngụy Tịch Phàm đã ám chỉ cô.

Mời rượu trở về lập công có thưởng, không mời rượu, chỉ có thể cút ngay.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật, cầm ly rượu đưa tới bên miệng Cố Cảo Đình, "Uống đi."

Đột nhiên ánh mắt Cố Cảo Đình trở nên lạnh lùng, buông tay Hoắc Vi Vũ ra, lạnh lùng nhìn cô, ánh mắt giống như đao sắc bén, nói: "Tôi không uống rượu phụ nữ mời trong trường hợp này, lăn."

Khuôn mặt của Hoắc Vi Vũ một lát trắng,lát xanh, lát đỏ.

Cơ thể cũng vì anh chọc giận run lấy.

Anh đang cố ý nhục nhã cô.

Cô cần gì phải ở chỗ này để cho anh nhục nhã.

Hoắc Vi Vũ đứng dậy, cầm lấy túi xách của mình, đi về phía cửa.

"Tôi đi toilet." Cố Cảo Đình ung dung đứng lên, bước chậm về phia cửa.

Người trong phòng hai mặt nhìn nhau, lúc thấy trung tá Thượng bước vào càng không dám tùy tiện rời đi.

https://thuviensach.vn

Bọn họ mơ hồ cảm thấy không khí giữa tư lệnh và Hoắc Vi Vũ có chút không đúng, nhưng lại không biết lạ ở chỗ nào.

"Tư lệnh biết cô gái đó sao" cục trưởng Trần hỏi trung tá Thượng nói.

"Tôi không rõ ràng lắm." trung tá Thượng sẽ không nói, "Nếu không, một lát tư lệnh về, mọi người hỏi tư lệnh đi."

Cục trưởng Trần: "..."

Bọn họ nào dám.

*

Hoắc Vi Vũ mới đi đến cửa thang máy, đã bị Cố Cảo Đình cầm cánh tay, anh kéo cô vào ghế lô bên cạnh thang máy.

"Cố Cảo Đình, anh buông tay." Hoắc Vi Vũ hất tay anhh ra.

Cố Cảo Đình buông tay Hoắc Vi Vũ, gắt gao nhìn chằm chằm vào cô, cằm chặt cằm của cô nâng lên, chất vấn: "Hoắc Vi Vũ, sự kiêu ngạo và không thể khuất phục của cô đâu? Kêu cô mời rượu liền mời rượu, kêu cô uống rượu cô liền uống, có phải cô đối với từng người khách đều như vậy!"

Vành mắt của Hoắc Vi Vũ ửng đỏ, "Cho nên vừa rồi anh tùy ý chà đạp lòng tự ái và kiêu ngạo của tôi, từ ly nhỏ đến ly lớn, nửa ly đến đầy ly, mời rượu biến thành đút rượu, anh muốn chứng minh cái gì!"

"Chứng minh mặc kệ tôi kêu cô làm cái gì, yêu cầu quá phận như thế nào, ông chủ của cô cũng sẽ không để cô nói lời nào, cô chỉ là quân cờ trên tay anh ta, anh ta đang lợi dụng công cụ kiếm tiền. Hôm nay là tôi, ngày mai là những người khách khác." Cố Cảo Đình tức giận nói.

Hoắc Vi Vũ hất tay Cố Cảo Đình, "Có ai không như vậy sao? Chúng tôi là làm công cho người khác, người khác xem chúng tôi trở thành công cụ

https://thuviensach.vn

kiếm tiền, còn chúng tôi chỉ xem họ như.nhà rút tiền.

Xã giao, nịnh bợ, nịnh nọt, đều là chương trình học bắt buộc, bằng không thì, công ty không cách nào tồn tại.

Từ nhỏ anh đã cao cao tại thượng, không hiểu những người nằm sấp trên đất như chúng tôi, lăn qua lăn lại, dùng hết sức lực, mới có thể có được tiền lương để sống sót."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Tai Họa Ngàn Năm, Các Người Phải Tập Thích Ứng

"Cô lấy lòng tôi không đươc sao, theo cô bây giờ làm những cái này có gì khác nhau, chí ít tôi có thể làm người khác không cách nào giàu được, quyền lợi, địa vị. Cô cũng không cần ứng phó muôn hình muôn vẻ." Cố Cảo Đình sắc bén nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm anh, trong mắt sương mù lan tràn, che khuất con ngươi của cô.

"Công việc này không cho phép làm tiếp, hôm nay từ chức cho tôi." Cố Cảo Đình bá đạo ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ kêu ngạo hất cằm:

"Làm việc rất khổ, luôn đối mặt với áp lực, có thể có chút việc mình không thích, nhưng vẫn phải làm, nhưng mà, cuộc sống thoải mái, nếu như, cuộc sống đều khổ, vậy thì thật không muốn sốnng tiếp nữa, Cố Cảo Đình, anh không hiểu đâu."

Cô xoay người mở cửa phòng khách, đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình nhíu mày, trong mắt u ám, sắc bén như dao.

Lấy lòng anh thì cuộc sống sẽ khổ sao?

Cô thật đúng là rất chán ghét anh.

https://thuviensach.vn

Anh vì cô làm những thứ kia, cô không nhìn thấy sao?

Hay là, cho dù anh làm gì, cô cũng sẽ không nhìn thấy.

Cố Cảo Đình nắm chặt tay, một cỗ lửa giận bùng phát, không biết phát tiết ra đâu.

Anh đấm liên tiếp vào tường.

Thương trung tá đi đưa điện thoại cho Cố Cảo Đình, nghe được âm thanh lạ, đẩy cửa ra, nhìn thấy Tư lệnh.

Máu tươi trên mu bàn tay anh chảy như suối.

Thượng trung tá khẩn trương:

"Tôi lập tức gọi bệnh viện quân khu chờ lệnh."

Cố Cảo Đình đạm bạc nhìn anh, lạnh lùng nói:

"Chỉ là vết thương nhỏ, không cần gọi bọn họ."

Anh đi ra khỏi phòng, chán nản nhìn Hoắc Vi Vũ đi vào thang máy.

Thượng trung tá báo cáo:

"Hoắc gia gọi điện tới."

Cố Cảo Đình biết là chuyện liên quan đến Hoắc Dương, lãnh tình nói:

"Bí mật gửi số điện thoại di động đi, bây giờ về quân khu."

Thương trung tá có chút không hiểu.

Buổi sáng Tư lệnh ở chỗ này không đi, gắng sức làm hết công việc buổi chiều, cố ý gạt ra nữa buổi.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ là cùng cãi nhau với phu nhân?

Anh nhìn tay Tư lệnh bị thương.

Trên thế giới này, người làm Tư lệnh bị thương dễ như trở bàn tay, cũng chỉ có phu nhân.

*

Hoắc Vi Vũ ngồi trên taxi, dựa đầu vào cửa sổ ngẩn người.

Mộc hồi về công ty, không biết Ngụy Tịch Phàm sẽ làm gì cô nữa?

Ngụy Tịch Phàm là người làm ăn, không dám lưu giữ một quả bom hẹn giờ như cô, đến lúc đó, cô lại thất nghiệp.

Điện thoại di động kêu lên.

Cô nhìn là Thái Nhã, bực bội nghe.

"Bây giờ đến khu nhà cũ, có chuyện quan trọng nói với cô." Thái Nhã nói xong, trực tiếp cúp điện thoại, không cho cô cơ hội mở miệng.

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng.

Thái Nhã chắc chắc cô sẽ đi sao?

*

Hoắc VI Vũ vẫn đi, dù sao cô và Thái Nhã ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp quan hệ, cô cũng muốn biết, là chuyện quan trọng gì.

Vừa bước vào cửa, liền thấy Hoắc lão gia, Tần Diệu Ni cùng Hoắc Thuần đều ở đây.

https://thuviensach.vn

"Hoắc Vi Vũ, gia gia cố ý đến đây phủi sạch quan hệ, về sau chuyện của cô cùng Hoắc gia không quan hệ." Hoắc Thuần vênh váo tự đắc nói.

"Cái này nói rồi, không cần lặp lại, Hoắc Thuần, cô là cái máy lặp lại sao?" Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

"Cô còn đắc ý được sao, Hoắc gia bị cô liên lụy. Cô thật đúng là còn sống là còn hại người." Hoắc Thuần tức giận nói.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật:

"Tôi là tai họa ngàn năm, trong thời gian ngắn không chết được, các người phải tập thích ứng đi."

"Hoắc gia chúng ta làm sao lại sinh ra một cái không biết xấu hổ như cô. Để cho ta không biết giấu cái mặt mo này vào đâu nữa." Hoắc lão gia chống trượng gõ "cộc cộc cộc" xuống nền nhà.

"Muốn mặt mũi cũng không biết bản thân đã tàn hoa bại liễu, còn quấn anh trai tôi không thả, hết lừa ăn lừa uống xong lại lừa gạt tiền." Cố Kiều Tuyết khinh bỉ nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Từ Nay Về Sau, Đường Ai Nấy Đi

Không có chuyện gì khác Nếu như, tôi đi trước." Hoắc Vi Vũ quay người, đi đến cửa.

"Đứng lại." Thái Nhã nghiêm nghị nói.

Hoắc Vi Vũ không để ý Thái Nhã, đi tiếp.

Tần Diệu Ni nhân thời cơ tiến lên giữ chặt cánh tay Hoắc Vi Vũ, hung hãn nói:

"Phu nhân bảo cô dừng lại, cô không nghe thấy sao? Bị điếc hả?"

Hoắc Vi Vũ hất tay Tần Diệu Ni ra, chán ghét nói:

"Tôi không phải là một con chó nịnh hót."

Tần Diệu Ni giật mình, tổn thương nhìn về phía Hoắc lão gia:

"Ba ba, nghe thấy không, cô ấy chửi chúng ta là chó."

Hoắc lão gia giận đến phát run, cầm gậy đánh vào đầu gối Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ không kịp phản ứng, cơn đau ập đến, quỳ trên mặt đất.

Còn chưa đứng dậy, Hoắc lão gia nhấc gậy đánh vào đầu cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ liền cảm thấy hoa mắt chóng mặt, máu tươi chảy xuống, mơ hồ che đi tầm mắt của cô.

"Nghiệt súc, lần trước tôi nên đánh chết cô mới đúng." Hoắc lão gia còn chưa hết giận, đánh vào lưng cô thêm mấy cái.

Hoắc Vi Vũ bị đánh nằm trên đất.

Thân thể bị đánh đến run lên, tay run lẩy bẩy.

Máu tươi nhỏ giọt trên đất, màu đỏ diêm dúa.

Trong lúc nhất thời, trì hoãn, không đứng dậy được.

Cô cũng không muốn vùng vẫy.

Cuộc sống, quá mệt mỏi.

Chết rồi, cũng tốt, mọi chuyện kết thúc.

Cô không có người thân, không có người yêu, bạn thân cũng không thể gặp.

Một người còn sống, quá cô đơn, quá thống khổ.

"Đáng đời, mặt hàng như cô ta nên chết sớm một chút, giữ lại gây tai họa cho người thân, cho bạn bè, tai họa cho người vô tội." Cố Kiều Tuyết khinh bỉ nói ra.

"Cố tiểu thư, Hoắc gia cùng cô ta không quan hệ, cô cũng thấy đấy, gia gia rất chán ghét cô ta." Hoắc Thuần khẩn cầu nói.

"Về sau, cô ta gây chuyện, xin đừng tính lên đầu chúng tôi." Tần Diệu Ni xoay người, kéo ra nụ cười.

https://thuviensach.vn

Hoắc lão gia cũng khẩn trương nhìn Thái Nhã, chờ Thái Nhã ra quyết định.

Thái Nhã nhếch miệng, ý vị thâm trường nói với Hoắc lão gia:

"Dù sao máu chảy trong người cô ta cũng là máu của Hoắc gia, không phải các người nói không quan hệ liền không quan hệ."

"Tôi đã đánh cô ta rồi." Hoắc lão gia không bình tĩnh nói.

"Gia giáo không tốt, là lỗi của cha. Hoắc Vi Vũ phẩm hạnh quá kém, không coi bề trên ra gì, cuồng vọng vô lý, nên phải giáo huấn lại thật tốt." Thái Nhã nói ra.

Tần Diệu Ni gấp gáp:

"Hoắc gia chúng tôi không quan hệ với cô ta nha, lần trước cô ta đã bị gia gia đuổi ra khỏi Hoắc gia, về sau cho dù cô ta nghèo hay giàu, tốt hay xấu, đều không quan hệ với chúng tôi, phu nhân sáng suốt."

"Vậy thì phải đổi họ." Thái Nhã ý tứ hàm xúc nói.

Hoắc lão gia lập tức dùng gậy chỉ vào Hoắc Vi Vũ, trợn mắt nói:

"Cô có đổi họ hay không, nếu không, tôi sẽ đánh chết cô, tránh bị cô liên lụy."

Hoắc Vi Vũ lãnh đạm nhìn Hoắc lão gia, máu tươi đã làm mờ tầm mắt của cô.

Cô không thể té xỉu ở nơi này!

Cho dù chết cũng sẽ chết bên ngoài, tránh cho bị bọn họ nhục nhã.

https://thuviensach.vn

Thái Nhã, Cố Kiều Tuyết ước gì cô chết đi, cho nên khiêu khích khắp nơi, châm ngòi thổi gió.

Bọn họ muốn cô chết, cô liền sống cho bọn họ xem.

Cô Hoắc Vi Vũ không dễ bị khi dễ như thế.

"Được." Hoắc Vi Vũ đơn giản trả lời.

Cô nhìn thấy trong mắt Hoắc lão gia mừng rỡ như điên.

Bây giờ, đối với cái họ này, cô hoàn toàn chán ghét.

Cô dùng hết sức đứng lên.

"Cố phu nhân, bà nhìn xem, cô ta đồng ý rồi, hiện tại cô ta không còn họ Hoắc nữa, khẳng định về sau chọc giận các người cũng không quan hệ gì với chúng tôi chứ?" Hoắc lão gia kích động nói.

"Ừm." Thái Nhã lên tiếng, ánh mắt bén nhọn nhìn Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Cảm Ơn Các Người Đã Xát Muối Lên Vết Thương Của Tôi

"Hoắc Vi Vũ, đừng nói tôi không cho cô cơ hội, cô cầm tiền của nhà chúng tôi nhiều như vậy, cũng nên bày tỏ một chút thành ý, về sau việc nhà đều giao cho cô, đồng ý không?" Thái Nhã hung ác nham hiểm nói.

"Đúng, đều cho cô ta làm." Tần Diệu Ni nói vào, khinh bỉ liếc Hoắc Vi Vũ:

"Không cho cô ta nếm mùi lợi hại, liền tưởng chính mình là thiên kim tiểu thư sao? Cô xứng sao?"

"Ai cha, cô làm bẩn sàn nhà rồi, máu rất khó lau nha." Cố Kiều Tuyết lung lay cánh tay Thái Nhã, bĩu môi nũng nịu nói, khóe miệng lại cười.

"Để cô ta lau." Thái Nhã vỗ vỗ mu bàn tay Cố Kiều Tuyết.

Cố Kiều Tuyết nghĩ đến anh mình mua cho Hoắc Vi Vũ phi cơ vài tỷ, trong lòng liền đặc biệt khó chịu, thầm nói:

"Chỉ để cho cô ta làm việc nhà, có ít quá không?"

Trong mắt Thái Nhã lướt qua một tia sáng, phẫn hận ra lệnh cho Hoắc Vi Vũ:

"Về sau giày trong nhà tôi kể cả người hầu, mỗi ngày chùi một lần, cô cầm số tiền kia, có thể mời 1000 người giúp việc, làm cả đời cũng không

https://thuviensach.vn

hết."

"Rốt cuộc cô ta cầm bao nhiêu tiền?" Hoắc Thuần tò mò nói.

"Đủ cho Hoắc gia các người sống mấy đời liền." Thái Nhã khinh bỉ nói.

Hoắc Vi Vũ hất cằm lên, lạnh lùng nhìn Thái Nhã.

Đây chính là nguyên nhân cô không muốn cầm tiền của Cố Cảo Đình, không muốn hoàn toàn phụ thuộc vào anh, trở thành con sâu gạo, mặc cho Thái Nhã chỉ trích, làm khó dễ, cô sẽ không có lực phản kích, chỉ có thể xem thường.

Tự tôn kiêu ngạo đều bị giẫm dưới lòng bàn chân, tùy ý cho người ta chà đạp.

Cô làm việc cực khổ, uống nhiều rượu, chính mình cũng có năng lực nuôi sống bản thân, không dựa vào người khác, sống tự tin thoải mái, cũng có thể vênh váo tự đắc trước mặt Thái Nhã.

Cô có tư cách kiêu ngạo cùng lập trường, cô không thẹn với lương tâm.

"Cảm ơn các người đã xát muối lên vết thương của tôi, nhắc nhở tôi không

quên đau đớn." Hoắc Vi Vũ lạnh giọng nói.

"Thế nào, không đáp ứng sao?" Thái Nhã nghiêm nghị nói.

Hoắc lão gia thấy Thái Nhã tức giận, khẩn trương, gõ gõ gậy thúc giục nói:

"Cô mau đồng ý.""Ômg im đi." Hoắc Vi Vũ lãnh diễm liếc xéo Hoắc lão gia:

https://thuviensach.vn

"Hiện tại, chuyện của tôi không liên quan gì đến các người, ông xen vào chuyện của người khác, không chừng lại bị người ta hiểu nhầm là có quan hệ với nhau đấy, đến khi đó, ông sẽ làm gì? Nếu muốn sống tốt thì..cút đi."

Hai chữ cuối cùng, cô nói bằng giọng xem thường cùng châm chọc.

"Ba, cô ta dám bảo người cút kìa." Tần Diệu Ni bỏ đá xuống giếng nói.

Hoắc lão gia liền cầm gậy đánh Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ xuất ra hết tất cả khí lực, bắt lấy cây gậy, bạc bẽo cùng sắc bén nhìn Hoắc lão gia:

"Vì ông là ba của ba tôi, cho nên, tôi còn nhân từ kính trọng ông một chút, bây giờ, không phải tôi không xứng với họ của ba tôi, mà là ông không xứng làm gia gia của tôi."

Hoắc Vi Vũ hất gậy ra.

"Cô còn không biết xấu hổ nhắc đến ba ba của cô!" Hoắc lão gia trừng mắt dựng râu.

Hoắc Vi Vũ trực tiếp đi ra ngoài.

"Mẹ, cô ta chưa đồng ý quét dọn vệ sinh." Cố Kiều Tuyết dậm chân nói.

"Mai mốt đợ cô ta gả đến, còn rất nhiều cơ hội, gấp cái gì." Thái Nhã an ủi Cố Kiều Tuyết nói.

Hoắc Thuần ngây ngẩn cả người, bật thốt lên:

"Tại sao Tư lệnh lại cưới Hoắc Vi Vũ vậy, không phải anh ta chán ghét Hoắc Vi Vũ sao?"

https://thuviensach.vn

"Cưới cô ta về là để tra tấn cô ta, ai kêu cô ta đoạt người đàn ông của tôi." Cố Kiều Tuyết kiêu ngạo nói.

Hoắc Thuần nhướng mày, nhìn Tần Diệu Ni.

Sắc mặt Tần Diệu Ni cũng khó coi.

Không nghĩ tới nha đầu kia vận khí tốt như vậy, lại gả cho Cố Cảo Đình, đây chính là bây lên cành làm phượng hoàng nha.

Nghe liền rất nở mày nở mặt.

Sắc mặt Hoắc lão gia cũng rất kém, trong đầu ngơ ngác, có chút không xoay chuyển được.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Thượng Bất Chính Hạ Tắc Loạn

Trên đường

“Thuần Nhi, con nói xem, Cố Cảo Đình vì cái gì muốn cưới Hoắc Vi Vũ?” Tần Diệu Ni nghĩ như thế nào đều nghĩ không rõ, một tia lo lắng từ trong mắt cô hiện ra, “Cố Cảo Đình sẽ không thích Hoắc Vi Vũ sao?”

“Sao có thể, vị hôn phu Cố Kiều Tuyết trước đây là bạn trai của Hoắc Vi Vũ, Hoắc Vi Vũ chính là vì anh ta chọc tức chết ba cô ta, bọn họ yêu nhau bảy năm, con đoán chừng, là cô ta đi giành lại bạn trai từ Cố Kiều Tuyết, Cố Cảo Đình vì em gái, mới có thể cưới Hoắc Vi Vũ.” Hoắc Thuần suy đoán.

“Hẳn là có khả năng này, hiện tại mẹ chỉ cầu về sau Hoắc Vi Vũ phạm lỗi, không cần tính ở trên đầu chúng ta, hiện tại mí mắt phải mẹ vẫn luôn nhảy, cũng không biết ba con thế nào? Khi nào được thả ra.” Tần Diệu Ni lo lắng nói.

“Hoắc Vi Vũ dựa vào cái gì có thể gả cho Cố gia.” Hoắc Thuần vẻ mặt hâm mộ ghen tị.

“con không nghe Cố Kiều Tuyết nói sao? Cưới trở về để tra tấn, mẹ xem Thái Nhã cùng Cố Kiều Tuyết hận cô ta tận xương, cô ta gả cho Cố Cảo Đình không có kết quả tốt, cũng không được nở mặt nở mày.” Tần Diệu Ni tự an ủi mình.

https://thuviensach.vn

“Cố Cảo Đình được bình chọn là người đàn ông số một mà thiếu nữ cả nước muốn gả nhất, dựa vào cái gì cắm ở đống phân Hoắc Vi Vũ như vậy, cô ta vận khí cũng thật tốt, nếu không phải bác bị……”

“uh uh.” Tần Diệu Ni đúng lúc nhẹ giọng nói, ngăn cản Hoắc Thuần.

Hoắc Thuần ý thức được chính mình thiếu chút nữa nói sai, sửa lời nói: “Nếu không phải bác bị cô ta chọc tức chết, cô ta sẽ càng thêm kiêu ngạo.”

“Các ngươi trước không cần lải nha lải nhải, sự tình Hoắc Dương, còn không biết người phía trên kia có phải tư lệnh hay không, Thái Nhã có chịu hỗ trợ hay không.” Cụ Hoắc tâm sự nặng nề, cũng không có phát hiện bọn họ khác thường.

“Ba, vừa rồi vì cái gì không nhờ Thái Nhã hỗ trợ?” Tần Diệu Ni bình thường trở lại.

Cụ Hoắc trên mặt đỏ có chút khác thường, đúng lý hợp tình nói: “Vừa rồi đầu óc không có nghĩ tới.”

“Nếu không, bây giờ chúng ta đi.” Hoắc Thuần nhắc nhở nói.

Bọn họ đoàn người lại xoay trở về.“Các người như thế nào lại tới nữa?” Cố Kiều Tuyết nhíu mày không kiên nhẫn nói, cô chuẩn bị đi làm, hôm nay Cố thị còn có hội nghị quan trọng.

Cụ Hoắc nhìn thoáng qua Tần Diệu Ni.

Tần Diệu Ni mặt dày, cười nịnh nói: “Cái kia, phu nhân, chúng tôi có một chuyện muốn nhờ.”

“Cảm tình của các ngươi hôm nay là tới diễn trò, chính là vì có việc cầu tôi.” Thái Nhã khinh thường nói, cao ngạo ngồi ở ghế trên.

https://thuviensach.vn

Tần Diệu Ni cười gượng, nói: “chồng tôi bởi vì bị chút hiểu lầm bị thanh tra mang qua đi thẩm vấn, chúng tôi hy vọng tư lệnh có thể giúp đỡ, nói tốt một hai câu.”

Cố Kiều Tuyết cười nhạo một tiếng, “Thượng bất chính hạ tắc loạn, trách không được nhân phẩm Hoắc Vi Vũ xấu xa như vậy.”

sắc mặt Cụ Hoắc tức khắc xanh mét.

“Tiểu Tuyết, đừng nói bậy, con đi trước đi làm.” Thái Nhã nói.

Cố Kiều Tuyết cầm túi xách dương dương đắc ý ra cửa.

Thái Nhã nhìn về phía Cụ Hoắc, khách khí: “việc chính trị, tôi không hiểu lắm, chúng tôi là phụ nữ Cố gia cũng sẽ không can dự, Cảo Đình là người công chính nghiêm minh, con ông nếu là trong sạch, tự nhiên sẽ được thả ra, lão gia không cần quá lo lắng.”

“Lời tuy như thế, chung quy có một vài kẻ gian gây chuyện thị phi, cố ý làm khó dễ, tư lệnh ra mặt nói, bọn họ cũng không dám.” Cụ Hoắc uyển chuyển khen tặng nói.

“Tôi thương mà không giúp gì được, Hoắc Vi Vũ đều không phải người Hoắc gia, Cố gia chúng tôi không nghĩ tham dự, thật ngại, buổi chiều công ty tôi còn có hội nghị quan trọng, không giữ các người.” Thái Nhã ưu nhã hạ lệnh đuổi khách.

Cụ Hoắc: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Tôi Sẽ Không Lại Bị Bọn Họ Khi Dễ, Tôi Thề

ông nhìn Thái Nhã lái xe rời đi, cảm thấy bị Thái Nhã trêu đùa, khí máu đều quay cuồng muốn nổ tung.

“Ông nội, lão yêu bà như thế nào vậy, nhìn diễn trò một hồi, thù lao đều không giao phó, như thế nào không biết xấu hổ.” Hoắc Thuần ủy khuất đến khóc.

sắc mặt Cụ Hoắc càng thêm khó coi.

“Ba, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Tần Diệu Ni hoang mang lo sợ.

“Đi, hiện tại đi tìm Mai tướng quân.” Cụ Hoắc thở hổn hển nói.

“Tìm Mai tướng quân hữu dụng sao? Anh ta khó phân thân theo chúng ta, như thế nào sẽ giúp chúng ta.” Tần Diệu Ni lo lắng nói.

“Kẻ thù của kẻ thù chính là bạn, ba ở quân khu vẫn có một ít bạn già.” Cụ Hoắc lôi kéo cổ áo nói.

“Ông nội, những người đó đều là đám ô hợp, nếu có thể, đã sớm đem ba ba cứu ra.” Hoắc Thuần ghét bỏ nói.

“Đám ô hợp kết hợp thành lực lượng lớn, ít nói nhảm, cùng ông đi.” Cụ Hoắc thở phì phì trở lại ngồi trên xe.

*

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đứng đón xe ở ven đường.

Bởi vì trên đầu, trên người cô đều là máu, tài xế xe taxi không muốn gặp phiền toái, chậm trễ làm ăn, không có dừng lại.

đầu cô càng lúc càng nặng, tầm mắt càng lúc càng mơ hồ.

Mặc dù không muốn té xỉu, thân thể lại không phải chính mình có thể khống chế.

Hoắc Vi Vũ trước mắt tối sầm, hướng tới đường cái ngã xuống.

Di động vang lên……

Không biết qua bao lâuHoắc Vi Vũ mở to mắt, trước mũi chính là mùi nước sát trùng, trần nhà màu trắng, phòng màu trắng, giường màu trắng, cùng với, người mặc áo trắng.

Hoắc Vi Vũ nhìn một hồi lâu, mới nhận ra bác sĩ đứng ở bên cạnh, lo lắng nhìn cô, tựa hồ muốn rơi lệ chính là Lâm Thừa Ân.

Trong lòng, như là bị cái gì đâm một chút, có một cái động nhỏ, vô số chua xót từ cửa động chảy ra, đến khắp thân thể.

“Thừa Ân, anh như thế nào lại ở chỗ này?” Hoắc Vi Vũ phát ra âm thanh, chính mình đều không có nghĩ đến hữu khí vô lực, giọng nói phát đau.

“Nếu không phải anh gọi điện thoại lại đây, người qua đường nói cho anh tình huống của em, có phải hay không em chuẩn bị chết cũng không cho chúng tôi biết?” Lâm Thừa Ân đau lòng chất vấn nói.

Hoắc Vi Vũ cầm cánh tay Lâm Thừa Ân, sốt ruột nói: “Đừng nói cho anh cả, anh hai biết.”

https://thuviensach.vn

Lâm Thừa Ân không bình tĩnh hất tay Hoắc Vi Vũ ra, “Nếu không phải anh cả đi nước G, anh hai đi nước Mỹ, anh thật muốn đem hết thảy nói cho bọn họ, Vi Vũ, em tội gì ủy khuất chính mình như vậy, kiêu ngạo của em, tự tôn của em, phóng túng của em đâu?”

“Thừa Ân, anh đừng kích động, không phải em vẫn tốt sao” Hoắc Vi Vũ trấn an Lâm Thừa Ân, sốt ruột ngồi dậy.

Đầu váng mắt hoa, một cảm giác buồn nôn từ dạ dày cuồng cuộn bốc lên, xoay người, hướng ra bên ngoài giường, buồn nôn.

Lâm Thừa Ân cúi người, kích động cầm bả vai Hoắc Vi Vũ, lồng ngực phập phồng dữ dội, “sao rồi? Trên lưng bị thương, trên đùi bị thương, trên tay bị thương, còn có chấn động não rất nhỏ, toàn thân em bị thương, em nói với anh tốt?”

“em là bị người Hoắc gia đánh……”

lực ngón tay Lâm Thừa Ân tăng thêm, nhíu mày, nghiến răng nghiến lợi nói: “Nếu Cố Cảo Đình bảo vệ em, người Hoắc gia dám đánh em?!! em té xỉu ở phụ cận nhà cũ Cố gia, không phải phụ cận nhà cũ Hoắc gia!”

Hoắc Vi Vũ trầm mặc, lông mi thật dài run rẩy rũ xuống, che khuất ảm đạm dao động trong mắt.

Thừa Ân nói rất đúng, nếu Cố Cảo Đình bảo vệ cô, người Hoắc gia không dám đánh cô, hai mẹ con Cố gia cũng không dám khi dễ cô.

Chính là, Cố Cảo Đình dựa vào cái gì bảo vệ cô.

“Anh ta vốn dĩ cưới em cũng là bởi vì bảo vệ em gái, em không cần anh ta bảo vệ, Thừa Ân, em đáp ứng anh, về sau, em sẽ không lại bị bọn họ khi dễ, em thề.” Hoắc Vi Vũ giơ lên tay, đặt ở bên mặt tái nhợt.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Tôi Không Cho Phép Nghe Được Không

“Tiểu Ngũ, đến tột cùng em có hiểu hay không? Không phải em hy sinh chính mình, anh cả anh hai sẽ vui vẻ, nếu bọn họ biết em thê thảm như bây giờ, bọn họ sẽ càng khổ sở.” Giọng Lâm Thừa Ân cơ hồ khẩn cầu.

“anh chỉ cần bảo mật là được rồi, bọn họ sẽ không biết.” Hoắc Vi Vũ mềm nhẹ nói.

“Hôm nay gọi điện thoại cho em chính là anh, nếu là anh cả hoặc là anh hai thì sao?” Lâm Thừa Ân hỏi ngược lại.

“Chỉ cần kiên trì một đoạn thời gian là được, ngày giỗ ba em sắp tới rồi, đến lúc đó em……” Hoắc Vi Vũ hoàn toàn dừng lại, thiếu chút nữa chính mình nói sai lời nói.

Lâm Thừa Ân sắc mặt rất kém, trừng to đôi mắt đẹp, chất vấn: “Đến lúc đó em làm gì, tiểu Ngũ, đến tột cùng em suy nghĩ cái gì! anh không cho phép, có nghe hay không, anh không cho phép em xảy ra chuyện!”

Hoắc Vi Vũ vài phần hoảng hốt, môi run rẩy, lơ đãng, nuốt vào vị mặn nước mắt chính mình.

trong tiềm thức của cô có loại ý niệm này, làm cô cũng hãi hùng khiếp vía.

https://thuviensach.vn

“Nếu em dám tự sát, cả đời anh đều không tha thứ cho em. Tiểu Ngũ, em có nghe hay không.” Lâm Thừa Ân lắcbả vai Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ bình thường trở lại, sắc mặt trắng bệch nói: “Thừa Ân, em sai rồi, là em nói bậy.”

Lâm Thừa Ân đau lòng Hoắc Vi Vũ mềm yếu như vậy, duỗi tay, đem cô ôm vào trong ngực.

“Tiểu Ngũ, đừng gả cho Cố Cảo Đình, anh sai, không nên để em gánh vác, đi nước Mỹ đi, nước Mỹ còn có cậu họ em ở, em có thể gia nhập vào bọn họ, em còn có thân nhân, cũng có bạn bè, hiện tại còn trẻ, tương lai còn có tình yêu, còn nhớ rõ cậu họ em nhận nuôi đứa nhỏ kia sao? em khi còn nhỏ thực dính anh, còn nói sau khi lớn lên phải gả cho anh đâu.” Lâm Thừa Ân ôn nhu trấn an nói.

Hoắc Vi Vũ trong đầu hiện lên Ngụy Ngạn Khang, Cố Kiều Tuyết, Thái Nhã, Cụ Hoắc, Hoắc Thuần cùng với Cố Cảo Đình.

Ngực sắp hít thở không thông, nhắm hai mắt lại.

“hiện tại em sửa quyết định, còn kịp sao?” Hoắc Vi Vũ tự mình lẩm bẩm.

“kịp, lúc trước em phải gả cho Cố Cảo Đình, vốn dĩ chính là bởi vì Cố Kiều Tuyết bắt cóc em, em lo lắng anh cả anh hai vì em xuất đầu, cho nên nói ra điều kiện, chỉ cần em buông bỏ, anh tin tưởng anh cả anh hai cũng sẽ tôn trọng quyết định của em, em có thể rời xa những người này có cuộc sống mới.” Lâm Thừa Ân trấn an nói.

Hoắc Vi Vũ mở mắt, mờ mịt nhìn Lâm Thừa Ân.

Lâm Thừa Ân nhu hòa nhìn xuống đôi mắt cô đỏ hoe, thương tiếc nói: “Đừng bị bọn họ đánh ngã, đừng làm cho chúng tôi thất vọng, đừng gả cho Cố Cảo Đình.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nuốt xuống nước đắng.

Đã từng, bởi vì cô quật cường, cô khư khư cố chấp, cô làm tức chết rồi ba cô yêu nhất.

Lần này, cô không nghĩ bởi vì cô ngạo khí, cô không cam lòng, lại liên luỵ bạn bè quan tâm cô.

Cô rời đi, cô buông bỏ, cô không cần trở thành trói buộc bọn họ.

“được, em không gả cho Cố Cảo Đình, em rời khỏi nơi này, đi nước Mỹ.” Hoắc Vi Vũ lần đầu tiên, thỏa hiệp, thỏa hiệp cho cô còn vì yêu mến của mọi người.

Lâm Thừa Ân rốt cuộc lộ ra tươi cười.

Hoắc Vi Vũ cũng lộ ra tươi cười, tươi cười sáng lạn, hồn nhiên, như là ở trong mưa vẫn như cũ bách hợp nở rộ.

“anh đi múc cơm cho em, em lại nằm nghỉ ngơi.” Lâm Thừa Ân ôn nhu nói.

Hoắc Vi Vũ gật đầu, nằm ở trên giường bệnh.

Lâm Thừa Ân ôn nhu sờ sờ đầu cô.

“anh tư, em đi trước, em đem tên đổi thành Quyền Vi Vũ.”

“uh.”

Đêm đã khuya

Cố Cảo Đình trở về quân đội, vẫn luôn thất thần, xem binh lính huấn luyện đều phân tâm, từ túi lấy ra di động.

Mặt trên không có tín hiệu của Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

tâm anh xiết chặt vài phần, cũng không biết cô ngủ hay chưa? Có uống thuốc hay không?

Không có anh nhìn, cô khẳng định không chịu uống thuốc.

“Trung tá Thượng, chuẩn bị phi cơ cho tôi, tôi phải về.” Cố Cảo Đình đột nhiên ra lệnh.

Trung tá Thượng: “……”

huấn luyện mới tiến hành rồi một nửa, bây giờ đi, tư lệnh, anh có phải hay không quá tùy hứng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Mặc Kệ Cô Làm Cái Gì, Ở Lại Bên Người Anh Là Tốt

Trên phi cơ

Cố Cảo Đình bưng ly trà xanh ngồi ở trên sô pha ngẩn người.

Trên cửa sổ phản chiếu ra một bên mặt anh trầm tĩnh, một đôi mày kiếm hơi nhíu, như là bên trong nhiều phiền não.

“Tư lệnh, muốn hay không giúp anh đổi ly trà, lạnh.” Trung tá Thượng cung kính cong lưng hỏi.

Cố Cảo Đình lạnh lẽo nhìn về phía trung tá Thượng, vài phần hoang mang hỏi: “Tôi đối với cô ta có phải hay không quản quá nghiêm?”

Trung tá Thượng biết Cố Cảo Đình nói là Hoắc Vi Vũ.

Anh tươi cười, nói: “Tư lệnh chưa bao giờ để tâm đối tốt với một cô gái như vậy, là phu nhân có phúc khí.”

“Không cần vuốt mông ngựa, tôi muốn nghe thiệt tình.” Cố Cảo Đình hơi hơi nhíu mày, đem ly trà đặt lên bàn.

“Phu nhân tính cách độc lập, hướng tới tự do, lại mang theo phản nghịch đường hoàng, nếu mạnh mẽ đem cô ta áp chế trong khuôn phép, cô ta chỉ cần có một chút sức lực sẽ giãy giụa, kiềm chế đến mức độ nhất định, sẽ bùng nổ, ai cũng đều bị thương tổn.

https://thuviensach.vn

Không bằng cùng cô ta chơi, cùng cô ta điên, phu nhân cũng sẽ không làm việc quá phận, trái tim đều là thịt, một ngày nào đó phu nhân sẽ biết tư lệnh tốt.” Trung tá Thượng nói xong, sợ tư lệnh phát hỏa, cúi thấp đầu.

Cố Cảo Đình như suy tư điều gì đứng lên, đi hướng ngoài cửa sổ, một tay nắm trong túi.

Phi cơ hạ xuống.

Anh nhìn Ninh Xuyên rực rỡ ánh đèn, trong mắt đen nhánh xẹt qua một đạo lưu quang.

Hồi ức, từ trong mắt thoáng qua.

Không biết bắt đầu từ khi nào, anh đối cô để tâm, muốn cô, liền sẽ đi tiểu khu bọn họ đi bộ một vòng.

Rất xa, anh xem cô cùng các bạn nhỏ chơi vui vẻ, anh vừa đi đến, cô luôn là chạy nhanh.

Cho nên, mỗi lần đi xem cô, anh đều không vui, chính là, muốn cô, anh vẫn là sẽ đi.

Hoắc Vi Vũ từ nhỏ đã chống đối, cá tính mở ra, cùng với bổn phận con gái khuê phòng không giống nhau.

Anh đi trường học xem cô, rất nhiều lần, đều bắt được cô leo tường nhảy ra trốn học.

Nhưng cô lại cực kỳ thông minh, mỗi năm đều lấy phần thưởng, chỉ là đi chơi ở ngoài giáo điều, như là một con tinh tinh linh hoạt, học tập rập khuôn khắc sâu vào máu.

Anh chỉ là dặn dò hiệu trưởng chú ý cô nhiều một chút, cũng mắt nhắm mắt mở.

https://thuviensach.vn

thời điểm Hoắc Vi Vũ học cao trung, trổ mã duyên dáng yêu kiều, cười một tần, nhiều quyến rũ cùng bướng bỉnh, rất có phong cách chị cả..

Anh thật sợ cô bị con trai khác cướp đi, yên lặng bóp chết thật nhiều đào hoa quanh cô, chờ cô lớn lên.

Một lần chấp hành nhiệm vụ, anh ra nước ngoài, mất thời gian một năm, danh chấn tứ phương trở về, lại biết được cô đã yêu.

một năm kế tiếp, anh không biết chính mình như thế nào vượt qua.

Mỗi lần nghĩ đến cô, lòng như đao cắt, khó chịu, mấy chục lần đều xông vào tuyến trên nơi chiến trường, không muốn sống thâm nhập sau lưng địch, nhiều lần lập kỳ công, đạt được danh hiệu chiến thần ……

“Tư lệnh, tới rồi.”

Trung tá Thượng đột nhiên lên tiếng, gián đoạn hồi ức của Cố Cảo Đình, anh bình thường trở lại, khởi động máy.

Di động quá nhiều điện báo nhắc nhở, lại không có của Hoắc Vi Vũ.

Cố Cảo Đình ánh mắt ảm đạm vài phần, muốn Hoắc Vi Vũ xin lỗi, đó là không có khả năng.

thôi, anh còn có thể tức giận cô? Cô đang bệnh nặng.

Cố Cảo Đình gọi đầu tiên cho dì Long nói qua đi.

Một tiếng chuông, dì Long liền tiếp nghe.

“Cô ấy có ngủ không? Uống thuốc không? Tâm tình thế nào?” Cố Cảo Đình thanh âm mềm nhẹ vài phần hỏi.

“Cái kia,” dì Long ấp a ấp úng.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình trong lòng có loại dự cảm bất hảo, “Làm sao vậy?”

“Phu nhân hiện tại còn không có trở về, tôi đã gọi điện thoại qua phu nhân, cô ấy không có tiếp.” Long dì xin lỗi nói.

Cố Cảo Đình nhíu chặt mày, lập tức ra lệnh: “Đuổi theo tra di động của cô ta ở đâu, nội mười phút cho tôi kết quả.”

Anh không có, Hoắc Vi Vũ thật đúng là không để anh bớt lo.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Ông Có Thể Cút Đi

Trung tá Thượng lập tức đi ra ngoài gọi điện thoại làm cho người điều tra.

"Tư lệnh, bây giờ phu nhân đang ở lầu 3 bệnh viện Nhân dân đệ nhất." trung tá Thượng báo cáo.

Vẻ mặt của Cố Cảo Đình càng kém hơn, trong mắt hiện lên một chút lo lắng, "Tại sao lại ở trong bệnh viện? Gọi điện thoại cho viện trưởng, tôi muốn biết tình hình cụ thể của cô ấy."

Ba phút sau, Cố Cảo Đình đã lên xe đi đến bệnh viện nhân dân đệ nhất.

Trung tá Thượng ngồi ở bên cạnh anh báo cáo: "Phu nhân ở lầu 3 phòng 1701, nghe nói là xảy ra tai nạn giao thông, xuất hiện tình trạng chấn động não rất nhỏ, phải nằm viện quan sát hai ngày, tình huống cũng không quá nghiêm trọng."

"Chuyển cô ấy đến phòng bệnh VIP, gọi mấy người chuyên gia đến đây chờ lệnh 24/24, ném người đụng cô ấy vào tù, cả đời cũng không cần bước ra." Cố Cảo Đình lạnh lùng ra lệnh.

"Bây giờ tôi kêu người đi điều tra, chuyên gia chăm sóc không có vấn đề, nhưng vừa rồi viện trưởng nói phòng bệnh vip đã đầy người." Trung tá Thượng khó khăn nói.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Cố Cảo Đình sắc bén mãnh liệt liếc về phía trung tá Thượng, "Anh không làm được?"

Trung tá Thượng nơm nớp lo sợ cúi đầu, anh ta biết bây giờ tâm tình của tư lệnh thật không tốt, tốt nhất không nên chọc anh.

"Bây giờ tôi sẽ gọi cho viện trưởng để chuyển phòng." Trung tá Thượng gọi điện thoại.

"Xin chào, viện trưởng, phiền ông chuyển bệnh nhân phòng 1701 qua phòng vip."

"Cái này, trung tá Thượng, tôi cũng rất muốn, nhưng.. Aizz, một phòng bệnh chính là con gái Tướng quân Mai, một phòng chính là thân thích của Tổng Thống, còn có một phòng..."

Cố Cảo Đình bực bội, cầm lấy điện thoại trong tay trung tá Thượng, cắt ngang lời nói của viện trưởng, lạnh giọng ra lệnh: "Sắp xếp một phòng vip cho bệnh nhân phòng 1701, trong vòng 10 phải chuyển xong, không làm được, ông có thể cút."

Trung tá Thượng: "..."

Viện trưởng: "..."

Trong 10"

Viện trưởng tự mình dẫn theo bác sĩ trưởng, chuyên gia chăm sóc, y tá đến nghênh đón Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình và trung tá Thượng dưới sự bảo vệ của quân sĩ bước vào đại sảnh.

Cả người anh lạnh lùng, ánh mắt cũng không liếc nhìn viện trưởng một cái, đi thẳng đến thang máy.

https://thuviensach.vn

Viện trưởng vội vàng ấn phím máy, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, nơm nớp lo sợ khom lưng nói: "Đã đổi phòng vip cho bệnh nhân phòng 1701 nhưng cô ấy không muốn đi."

"Vì vậy, ông có thể cút." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, bước vào thang máy, ấn chọn phím, trực tiếp nhốt viện trưởng và đám người kia ở ngoài cửa.

"Viện trưởng, bây giờ làm sao đây?" Bác sĩ trưởng lo lắng hỏi.

"Sao anh không nói sớm bệnh nhân phòng 1701 là người thân của tư lệnh?" Viện trưởng trách cứ bác sĩ trưởng.

"Chúng tôi cũng không biết, lúc cô ấy bị đưa vào đây đã hôn mê, trên đầu chảy máu, chúng tôi còn tưởng rằng là tai nạn giao thông." Bác sĩ trưởng báo cáo.

"Chẳng lẽ không phải tai nạn giao thông?" Viện trưởng khẩn trương hỏi.

"Là bị người dùng gậy gỗ đánh, tổng cộng có ba chỗ, một gậy đánh vào đầu, một gậy phía sau đầu gối, một gậy là ở trên lưng."

Viện trưởng hoảng sợ lảo đảo bước về phía sau, ông nói với Cố Cảo Đình là tai nạn giao thông, đó là phạm vào tội lừa gạt rồi, vì không liên lụy người nhà, ông vẫn nhanh chân, đưa đơn từ chức thôi.

*

Thang máy đã đến lầu17.

Cố Cảo Đình từ bên trong đi ra, bước nhanh về phía phòng 1701.

Trung tá Thượng chạy bộ đến cửa phòng bệnh 1701, đẩy cửa ra.

https://thuviensach.vn

Mấy phút trước Hoắc Vi Vũ đã bị y tá đánh thức, nói là muốn đổi phòng cho cô, cô ghét nhất là bị đánh thức, đầu đau muốn nứt, nổi giận ném gối đầu ra ngoài, làm cho y tá lăn.

Thấy cửa bị đẩy ra, cô bực bội nhìn sang.

Cố Cảo Đình đi đến, lo lắng nhìn về phía người trên giường bệnh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Đã Trêu Chọc, Liền Không Chấm Dứt

Lúc anh nhìn thấy Hoắc Vi Vũ và Lâm Thừa Ân, đôi mắt co rụt lại.

Tóc của Lâm Thừa Ân lộn xộn, hiển nhiên bộ dáng vừa tỉnh ngủ, mập mờ ngồi ở đầu giường của Hoắc Vi Vũ.

Cô nam quả nữ, ngủ ở cùng một phòng.

Sắc mặt của Cố Cảo Đình xanh mét, máu trong đầu dâng lên, chất vấn: "Hoắc Vi Vũ, cô bị tai nạn giao thông gọi điện cho Lâm Thừa Ân cũng không gọi điện thoại cho tôi?"

Lâm Thừa Ân rất phản cảm với Cố Cảo Đình, "Xin nhờ anh, bây giờ là nửa đêm, Tiểu Ngũ cần nghỉ ngơi."

Cố Cảo Đình sắc bén quét nhìn về phía Lâm Thừa Ân, "Tôi đang nói chuyện với cô ấy chưa tới phiên anh ở chỗ này chít chít méo mó, trung tá Thượng, dọn phòng."

"Vâng." trung tá Thượng chỉ vào Lâm Thừa Ân nói với cấp dưới: "Đưa anh ta ra ngoài."

Hoắc Vi Vũ nhìn những người đó kéo Lâm Thừa Ân ra, rất nổi giận, lớn tiếng quát Cố Cảo Đình: "Anh không nên quá phận."

"Quá phận chính là cô, không biết mình có thân phận gì sao, có chuyện không tìm chồng mà lại tìm đàn ông đến chăm sóc là có ý gì? Lúc dì Long

https://thuviensach.vn

gọi điện thoại đến hai người đang làm cái gì? Vì sao không nghe!" Cố Cảo Đình liên tục hỏi mấy vấn đề, trong mắt mãnh liệt tối tăm, tùy thời muốn phanh thây xé xác rồi cô.

Giống như, trong mắt anh cô chính là một người thích tìm đàn ông bên ngoài..

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, ánh mắt lạnh lùng như tháng 12, "Tôi có thân phận gì, ngược lại tôi muốn hỏi tư lệnh Cố một chút."

"Đừng quái gở với tôi, cô là vợ của tôi, tôi là chồng của cô, quân hôn không thể ly dị, đời này, cô cũng đừng muốn thay đổi." Cố Cảo Đình nói.

"Cho nên tôi đã hối hận, thừa dịp bây giờ trước khi chúng ta kết hôn thì nên chấm dứt đi." Hoắc Vi Vũ không kiên nhẫn nói.

Cố Cảo Đình dừng một chút, ánh mắt đen kịt, nhìn chằm chằm cô, "Cô có ý gì?"

"Tôi không muốn Cố Kiều Tuyết bởi vì bắt cóc tôi trả giá thật lớn, tất cả mấy người cả đời này tôi cũng không muốn gặp." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

Cố Cảo Đình ngơ ngẩn.

Câu nói cả đời cũng không muốn nhìn thấy, như một con dao không chút lưu tình đâm xuyên vào trái tim anh.

Anh có thể cảm nhận được máu của mình đang đông lại, vì cô mà đóng băng lại.

Một chút tổn thương từ trong mắt của anh nhanh chóng hiện lên.

Anh im lặng, nắm chặt tay, cảnh cáo nhìn cô, giọng nói lạnh lùng: "Có bản lĩnh cô lập lại lần nữa."

https://thuviensach.vn

"Nói một trăm lần thì cũng giống nhau!"

Cố Cảo Đình theo tay vung lên, bình nước biển treo cao ngã trên mặt đất, phát ra phịch một tiếng, đã cắt ngang lời của Hoắc Vi Vũ..

Cô nhìn về phía trên mặt đất, còn không có nhìn rõ ràng, anh bước lên trước một bước, nắm chặt cằm của cô, làm cho cô đối diện với anh.

Hoắc Vi Vũ chống lại ánh mắt đỏ bừng của anh.

Trong lúc này gió cuồn cuồn thổi mạnh, ẩn chứa sát khí, phẫn nộ có thể nuốt chửng tất cả.

Mặc kệ là ai, khi chống lại ánh mắt lúc này của anh đều cảm thấy run rẩy.

"Hoắc Vi Vũ, cô đã trêu chọc tôi, sẽ không có quyền kết thúc!" Anh nói ra một câu trần thuật, "Lần này cô ồn ào với tôi, tôi tha thứ cô bị bệnh nên đầu óc không rõ ràng lắm, nhưng mà chỉ một lần này thôi."

Hoắc Vi Vũ không cần sự tha thứ của anh, cô muốn hất tay của anh ra.

Anh không có buông ra, ngược lại lực cầm tay càng tăng lớn.

Hoắc Vi Vũ không khuất phục nhìn anh.

Trong mắt của cô là lạnh lùng, dứt khoát,là hờ hững, là sự cố chấp của cô.

Cố Cảo Đình biết rõ, cô vẫn muốn đi.

Trong lòng của anh hiện lên chút hoảng sợ, như là bị ong mật đốt, lại đau lại chát vừa chua xót, độc tố trong lòng không ngừng lan tràn, đã lan đến các bộ phận trên người, không cách nào ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Anh cúi người, anh hôn lên môi của cô.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Lấy Hạnh Phúc Cả Đời Của Anh Đánh Cược Cô

Lúc này, chân chính cảm nhận cô mới có thể xóa bỏ hoảng sợ trong lòng anh.

Nụ hôn của anh càng ngày càng nóng liệt, lưỡi đỏ tiến vào trong miệng của cô.

Hơi thở nóng bỏng phả vào mặt cô.

Hoắc Vi Vũ đẩy anh không ra, chỉ có thể bị ép thừa nhận, hơi thở cũng không thuận, đánh lên bờ vai của anh.

Cố Cảo Đình buông cô ra, trong mắt không có mất đi tình dục, sáng rực nhìn cô, nắm chặt cằm của cô, ngón tay quyến luyến ma sát trên bờ môi hồng nhuận căng mọng của cô, giọng nói ra lệnh: "Hoắc Vi Vũ, cô nằm mơ đi."

Hoắc Vi Vũ hất tay của anh ra.

Đi hoặc không đi, chân ở trên người cô.

Chẳng qua bây giờ cô không có sức cãi nhau với anh, nằm xuống giường nghỉ ngơi.

Tiếng đập cửa vang lên.

Cố Cảo Đình nhìn về phía cửa ra vào, đi qua, mở ra.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt của trung tá Thượng rất kém thấp giọng báo cáo: "Vừa rồi viện trưởng tới đây nói, phu nhân không phải bị tai nạn giao thông, mà bị người ta đánh, trên đầu một gậy, trên lưng một gậy, phía sau đầu gối một gậy."

Trong mắt Cố Cảo Đình xẹt qua ánh sáng, sắc mặt âm trầm, giống như trước khi bão tố kéo đến.

Anh đóng cửa lại, xoay người, không nói lời gì nâng Hoắc Vi Vũ lên.

"Anh làm gì vậy." Hoắc Vi Vũ bị anh làm cho hoảng sợ.

Anh dùng lực kéo cổ áo của cô xuống.

Cô thấy được trên lưng có một vết thương đỏ bừng, đôi mắt cô rụt lại, nghiêm túc hỏi: "Ai đánh."

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp một chút, trong đầu hiện lên tâm tư phức tạp, ánh mắt trở nên kiên định, "Chuyện của tôi, tôi có thể giải quyết."

"Cô đã bị đánh tới vậy, còn muốn tự giải quyết gì hả!" Cố Cảo Đình rất tức giận.

Anh xoay người cô lại, làm cho cô đối diện với anh.

Hoắc Vi Vũ không kịp mặc quần áo.

Tầm mắt của anh rơi vào trên nữa phần lộ trước ngực cô, ánh mắt hoảng hốt một chút.

Hoắc Vi Vũ lập tức kéo áo lên, tay bưng kín cổ áo.

Cô đề phòng nhìn ánh mắt nóng rực của anh.

Cô là phụ nữ của anh, trên người cô còn cái gì mà anh chưa nhìn thấy, cần phải đề phòng anh như vậy sao.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cầm cổ tay của cô, kéo để ở trên đỉnh đầu, từ trên cao nhìn xuống, "Hoắc Vi Vũ, rốt cuộc cô là người phụ nữ của ai, cứ đề phòng tôi như phòng sói vậy hả, còn với Lâm Thừa Ân thì không e dè ngủ ở chung một phòng."

Cô lười giải thích với anh, anh có tin cô và Lâm Thừa Ân có trong sạch hay không, cô cũng không quan tâm.

"Rất rõ ràng không phải là của anh." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

Cố Cảo Đình cúi người, trừng phạt cắn bờ vai của cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy đau, "A" một tiếng.

Cố Cảo Đình dừng một chút, nhíu mày, nhìn về phía bên mặt tái nhợt của cô, nhớ tới rất nhiều vết thương trên người cô, anh lại mềm lòng.

Anh không dùng lực, buông hàm răng ra.

Hoắc Vi Vũ có chút lúng túng, liếc nhìn về phía anh.

Bốn mắt nhìn nhau.

Anh thấy được hình ảnh phản chiếu của mình trong mắt cô.

Chỉ cần trong mắt của cô có anh thì tốt rồi.

"Hoắc Vi Vũ, có lẽ chúng ta sẽ lãnh giấy kết hôn rồi mở tiệc, tôi muốn thế giới này biết rõ, cô gả cho tôi, là người phụ nữ của tôi, xem ai còn có ý xấu xa muốn cướp đoạt cô." Cố Cảo Đình tuyên bố.

"Cố Cảo Đình, tôi biết rõ bây giờ anh rất tức giận, anh cảm thấy không thể chinh phục được tôi, nhưng không phải về hôn nhân, anh không cần chặn hạnh phúc cả đời của anh." Hoắc Vi Vũ tức giận nói, giãy giụa.

https://thuviensach.vn

Tay bị anh nắm trong tay, cô không thể tránh thoát được.

"Tôi lấy hạnh phúc cả đời của tôi, đánh cược cô!" Cố Cảo Đình hung ác nói.

Hoặc là, không có cô, cả đời này anh sẽ không có hạnh phúc.

Cố Cảo Đình buông tay cô ra, đứng thẳng tắp, từ trên cao nhìn xuống cô, trầm giọng nói: "Trước khi vết thương khỏe hẳn cô không được ra khỏi phòng này, sau khi vết thương tốt hơn thì kết hôn."

Anh không phải xin ý kiến, mà là thông báo, không có đường thương lượng

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Tư Lệnh Ra Tay, Đánh Đâu Thắng Đó

Hoắc Vi Vũ không thích bị anh bá đạo chiếm giữ.

Cô càng không thích bị anh an bài vận mệnh của mình.

Cô không khuất phục trừng mắt nhìn Cố Cảo Đình.

Ánh mắt của anh lại mềm mại đi mấy phần, biểu cảm có chút quái dị:

"Muốn làm việc tôi không phản đối, tôi tin tưởng cô có năng lực phân biệt công việc đó có hợp với cô không, nếu không muốn thì đừng làm, tôi có thể nuôi cô."

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run lên, đôi mắt rủ xuống, quay mặt sang chỗ khác, bĩu môi thấp giọng nói:

"Cho tôi làm việc mà không cho tôi mở gian phòng này, anh không cảm thấy lời nói của anh rất mâu thuẫn sao?"

"Nếu cô không làm, tôi sẽ không hạn chế tự do của cô, cô có thể làm bất cứ chuyện gì cô muốn làm." Cố Cảo Đình nhíu mày, xem kỹ sắc mặt của cô.

Hoắc Vi Vũ không cho anh nhìn kỹ, xoay nghiêng người, cái ót đối diện với anh: "Tôi mệt mỏi."

"Nghỉ ngơi thật tốt." Cố Cảo Đình đắp chăn cho cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại, có thể cảm giác được khí tức mãnh liệt của anh.

Cô không nghĩ tới anh sẽ đắp chăn cho cô, trong ấn tượng, người đàn ông duy nhất đắp chăn cho cô là ba ba của cô.

Trong lòng cô có chút khác thường, không diễn tả được là cảm giác gì.

Cố Cảo Đình giúp cô tắt đèn, đi ra ngoài.

Thượng trung tá đứng ở cửa ra vào.

"Lập tức đi điều tra, là ai đánh cô ấy, bất kể là ai, giam hắn vào ngục cho tôi." Cố Cảo Đình ra lệnh, trong mắt âm lãnh.

Thượng trung tá lộ vẻ khó xử, lo lắng hỏi:

"Nếu như là lão phu nhân và tiểu thư làm thì sao?"

Cố Cảo Đình lạnh lùng liếc Thượng trung tá, sắc bén thêm mấy phần:

"Điều tra ra rồi à?"

Thượng trung tá cúi đầu, báo cáo:

"Trưa hôm qua Hoắc lão gia đi đến chỗ lão phu nhân từ phu nhân, có chút xung đột, Hoắc lão gia cầm gậy đánh phu nhân, từ chiều hôm đó phu nhân đổi tên từ Hoắc Vi Vũ thành Quyền Vi Vũ, nhưng thuộc hạ nghĩ, nếu không phải lão phu nhân dung túng, Hoắc lão gia làm sao dám tổn thương phu nhân.""Đã biết." Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn về phía trước.

Anh gọi cho bộ phận nhân sự của Cố thị, phân phó nói:

"Ngày mai bắt đầu thông báo tuyển dụng hai vị CEO, trong vòng một tuần, tôi muốn nhân viên đến đông đủ."

https://thuviensach.vn

Bộ phận nhân sự có chút giật mình: "Không phải CEO của Cố thị là Thái tổng sao?"

"Bắt đầu từ ngày mai, bà ta bị khai trừ, mặt khác, đưa Cố Kiều Tuyết sang bộ phận khác, làm quản lí chi nhánh, nếu như cô ta không đồng ý, liền cho về nhà nghỉ ngơi." Cố Cảo Đình ra lệnh, nói xong, cúp điện thoại.

Không cho bộ phận bộ nhân sự lựa chọn, đây cũng như thánh chỉ.

"Cái kia, Lâm Thừa Ân xử lý thế nào?" Thượng trung tá hỏi.

Cố Cảo Đình nhìn Hoắc Vi Vũ bên trong, trong mắt hiện lên một tia phức tạp, sâu thêm mấy phần:

"Thả anh ta đi, theo dõi anh ta 24/24, tôi không hi vọng anh ta tiếp xúc với vợ của tôi."

"Vâng." Thượng trung tá lĩnh mệnh:

"Có cần theo dõi phu nhân không?"

"Anh cảm thấy thế nào?" Cố Cảo đình hơi bối rối hỏi.

"Khẳng định phu nhân sẽ tức giận." Thượng trung tá không có trực tiếp trả lời.

"Ừm." Cố Cảo Đình lên tiếng, đẩy cửa ra, tiến vào phòng Quyền Vi Vũ.

Quyền Vi Vũ không quay người lại nhìn, là ai?

Âm thanh cuộc đối thoại của bọn họ, cô cũng nghe được xơ xơ, trong đầu rối loạn, có chút đau, nghĩ cũng không ra, dứt khoát nhắm mắt ngủ.

Cố Cảo Đình đứng ở đầu giường của cô thật lâu.

Anh xốc mền, nằm lên giường, ôm eo cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ giật mình, quay đầu, nhìn anh:

"Anh làm gì vậy?"

"Tôi ngủ cùng cô." Anh trầm giọng nói, hùng hồn tuyên bố.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Người Khi Dễ Tôi, Tôi Sẽ Trả Lại Hết

"Anh qua kia ngủ, có hai cái giường mà." Hoắc Vi Vũ kháng nghị nói.

Anh vùi mặt vào gáy cô, ngửi mùi thơm ngát đặc trưng của cô, tay ôm chặt thêm.

Lưng cô liền gián sát vào ngực anh.

Anh nhắm mắt lại, có chút mệt mỏi nói:

"Lâm Thừa Ân đã nằm qua, tôi sợ bẩn."

Quyền Vi Vũ: "..."

Cô gỡ tay anh ra, lắc mông:

"Cái giường này rất chật, tôi vẫn là bệnh nhân nha."

Thỉnh thoảng, cái mông đầy đặn của cô ma sát tới lui trên người anh.

Cô bệnh, nhưng anh rất bình thường.

Anh không hề có một chút năng lực kháng cự lại sự hấp dẫn của cô.

Bụng căng nóng, nhiệt huyết dâng trào.

Anh nắm chặt eo của cô, giọng khàn khàn khó nhịn nói:

https://thuviensach.vn

"Cô đừng lộn xộn, tôi không làm gì đâu, ngủ đi."

Hoắc Vi Vũ cảm giác được nhiệt độ thân thể của anh tăng lên, thêm hơi thở mập mờ trong phòng.

Cô hơi hơi nhích ra người anh một chút.

Cố Cảo Đình ôm cô lại.

Cô đụng vào ngực anh, nằm trong ngực của anh.

Cố Cảo Đình áp mặt vào gáy cô, có chút bất đắc dĩ nói:

"Vi Vũ, nếu như tôi trả thù những người khi dễ cô, cô có ở lại bên tôi không?"

Hoắc Vi Vũ dừng lại, nhìn ra cửa sổ, trong lòng chua xót.

Không phải là bởi vì người khác, mà là bởi vì ngữ khí của anh làm cô đau lòng, giọng điệu này, không phải của Cố Cảo Đình mạnh mẽ bá đạo.

Nghĩ đến một khả năng khác, tim cô đập "bình bịch", nghi ngờ hỏi:

"Cố Cảo Đình, anh thích tôi?"

Cô hỏi thẳng, chỉ là, đợi một lát, Cố Cảo Đình vẫn không nói gì.

Hoắc Vi Vũ quay đầu nhìn anh.

Thấy anh nhắm mắt lại, hô hấp đều đều phả vào mặt cô, giống như ngủ thiếp đi.

Mắt cô chìm xuống.

Cô muốn đáp án của anh làm gì nhỉ?

https://thuviensach.vn

Ngụy Viêm Khang nói yêu cô, thề non hẹn biển, kết quả thì sao?

Lời nói của đàn ông có bao nhiêu thật lòng.

Hoắc Vi Vũ quay người, nhìn trần nhà trắng, giống như trả lời anh, cũng giống như tự nhủ:

"Người khi dễ tôi, tự tôi sẽ đáp trả lại tất."

Điện thoại đi động vang lên.

Hoắc Vi Vũ giật nảy mình, lấy điện thoại trong ngăn kéo ra, nhấn nút tắt tiếng, nhìn là Thái Nhã.

Cô nhìn lén Cố Cảo Đình, nghe.

"Cô nói bậy bạ gì vậy hả? Nói cái gì mà khiến Cố Cảo Đình đuổi việc tôi, tiểu Tuyết cũng bị liên lụy." Thái Nhã không bình tĩnh chất vấn.

Nếu là lúc trước, cô nhất định sẽ nói, người dì nên gọi là Cố Cảo Đình không phải tôi.

Nhưng bây giờ, cô biết Cố Cảo Đình ra mặt giúp cô, cho nên, đối mặt với Thái Nhã cũng khôn thể hùng hồn nói như vậy.

"Nếu không có chuyện gì khác, tôi cúp." Hoắc Vi Vũ lãnh đạm nói.

"Cô nói với Cố Cảo Đình cho rõ ràng, hôm bữa người gây chuyện là Hoắc gia mấy người, đánh cô cũng là Hoắc lão gia đánh, tôi cùng tiểu Tuyết không liên quan, cô đừng có chụp tội lên đầu chúng tôi." Thái Nhã cả giận nói.

Hoắc Vi Vũ lười nói chuyện với bà ta.

Hoắc lão gia đánh cô, không phải vì bị Thái Nhã châm ngòi sao?

https://thuviensach.vn

Mượn đao giết người, xong lại nói như kiểu vàng thật không sợ lửa, bà không cầm đao, nhưng người ta đều chết dưới tay của bà.

Ha ha.

Hoắc Vi Vũ không nói lời nào, cúp máy.

Điện thoại di động của Cố Cảo Đình vang lên.

Anh mở mắt.

Hoắc Vi Vũ liếc anh một chút.

Không biết anh tĩnh lúc nào, hay là không hề ngủ.

Cố Cảo Đình lấy điện thoại di động ra, nhìn số của Thái Nhã, nghe.

"Cảo Đình, con đừng nghe tiện nhân nói bậy, chuyện là Hoắc lão gia gây sự, không liên quan gì đến mẹ cả." Thái Nhã giải thích nói.

Mắt Cố Cảo Đình thâm thúy, ám chỉ nói:

"Ba ngày sau, tôi sẽ hỏi Vi Vũ, cùng bà có liên quan hay không?"

Thái Nhã: "..."

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Không Có Gì Không Kiên Trì Được

Quyền Vi Vũ liếc Cố Cảo Đình một chút, anh đã cúp máy.

Không thể phủ nhận, câu trả lời của anh rất tốt.

Thái Nhã cảm thấy cô nói bậy, châm ngòi li gián.

Cố Cảo Đình trả lời, trực tiếp nói, cô không có nói với anh cái gì.

Anh còn giao quyền sinh sát của Thái Nhã cho cô.

Câu trả lời của của cô vào ba ngày sau, cực kỳ quan trọng với Thái Nhã.

Nếu như Thái Nhã thông minh, sẽ xin lỗi cô.

Cố Cảo Đình còn nói cho Thái Nhã một sự thật, là cô có thể chi phối quyết định của anh. Tư lệnh.

Cố Cảo Đình giúp cô, Thái Nhã mới không dám khi dễ cô.

Đêm đó.

Hoắc Vi Vũ nằm mơ.

Mơ thấy mình ngồi trên phi cơ bay đến nước mỹ.

Cũng mơ thấy con nuôi của cậu, tuy nhiên, không thấy rõ mặt người đàn ông kia.

https://thuviensach.vn

Sau đó mơ thấy Cố Cảo Đình cưới Mai Lâm con gái của Mai thướng quân.

Đại ca chết trong tay quân đội.

Cô từ nước Mỹ bay về, thì nhị ca cũng qua đời.

Đau lòng không thở nổi, tự trách, áy náy, giống như hồng thủy bao phủ cô.

Hoắc Vi Vũ đột nhiên bừng tỉnh, mở to mắt, nhìn thấy trần nhà màu trắng.

Ánh sáng yếu ớt chiếu vào cửa sổ, tiếng bước chân của bác sĩ trên hành lang.

Cô ở bệnh viện.

Chỉ là mơ, may chỉ là mơ thôi.

Hoắc Vi Vũ ngồi dậy, trong phòng bệnh chỉ có một mình cô.

Cô đi đến nhà vệ sinh, đánh răng, rửa mặt, nhìn chính mình trong gương.

Nghỉ ngơi một đêm, lý trí cũng thanh tỉnh hơn.

Hôm qua cô đáp ứng Lâm Thừa Ân, là bởi vì cô quá bi thương, não bị chập mạch, suy nghĩ kỹ một chút, đối với cô mà nói đau lòng nhất là lúc ba ba cô qua đời.

Bây giờ phải kiên trì.

Cô không thể trợ giúp đại ca và nhị ca, càng không thể làm liên lụy đến bọn họ được.

Hơn nữa, Hoắc Vi Vũ rủ mắt suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình đối với cô, cũng không như trong tưởng tượng, hay là...

Tim Quyền Vi Vũ đập nhanh.

Tiếng đập cửa vang lên.

Ngăn trở suy nghĩ lung tung của cô, tỉnh táo lại, đi ra nhà vệ sinh.

Một nhóm bác sĩ mang theo một đám y tá đến kiểm tra phòng, tình cảnh hết sức hoành tráng.

Cầm đầu là một vị bác sĩ cong lưng, cười nói:

"Sau khi tỉnh dậy ngài cảm thấy khó chịu không? Còn nhức đầu không? Hoa mắt nữa? Có buồn nôn muốn ói không?"

Hoắc Vi Vũ lắc đầu.

"Ngài có thể nằm xuống hay không, tôi sẽ kiểm ta cho ngài." Chủ bác sĩ nơm nớp lo sợ nói.

Cô nằm lên giường.

Bác sĩ kiểm tra cho cô, y tá bưng trà đưa nước, xoa bóp đều đặn.

Thái độ của những người kia làm Hoắc Vi Vũ có chút không chịu được.

"Cố phu nhân, ngài không có gì đáng ngại, chỉ cần về nhà nghỉ ngơi, nếu như cảm thấy không khỏe, có thể gọi điện thoại cho tôi, chúng tôi sẽ mở đường, an bài cho ngài phòng Vip nhất." Bác sĩ cung kính nói, đưa danh thiếp của mình cho Quyền Vi Vũ.

"Tôi đã biết, cảm ơn." Hoắc Vi Vũ nói.

Những bác sĩ y tá chạy nhanh ra ngoài như gặp quỷ, làm cô buồn cười.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ ngồi xuống. Thượng trung tá đẩy xe tiến vào, trên xe bữa sáng rất phong phú.

"Phu nhân, tư lệnh nói, người ăn điểm tâm xong mới được xuất viện, bụng rỗng không tốt." Thượng trung tá cung kính nói, đẩy xe đến đầu giường.

Hoắc Vi Vũ nhìn lướt qua bữa sáng, cầm muỗng, hỏi:

"Cố Cảo Đình đâu?"

"Nữa đêm xảy ra chuyện gấp, Tư lệnh chạy đi xử lý rồi." Thượng trung tá sầu thảm báo cáo.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Tư Lệnh Cũng Chỉ Đối Đặc Biệt Với Cô

Hoắc Vi Vũ bình tĩnh múc một muỗng cháo, để vào trong miệng mình.

Trung tá Thượng xem cô nhàn nhã ăn cơm sáng, nhíu mày, đối với Hoắc Vi Vũ có chút không vui, “cô không lo lắng sao?”

“Lo lắng cái gì?” Hoắc Vi Vũ không liếc mắt trung tá Thượng một cái, hết sức chuyên chú ăn.

“Tư lệnh không muốn phu nhân ra ngoài làm việc là không muốn phu nhân bị người khi dễ, tuy rằng tư lệnh tức giận, anh ta vẫn là bỏ xuống khuyên bảo phu nhân, trước giờ tôi còn không thấy tư lệnh đối với một phụ nữ để ý như vậy.” Trung tá Thượng ý chỉ nói.

Hoắc Vi Vũ lãnh diễm ánh mắt nhìn về phía trung tá Thượng, nhìn thẳng anh, “Sau đó?”

“Tư lệnh có việc gấp đi ra ngoài, cô không nên lạnh lùng như thế.” Trung tá Thượng biểu đạt nói.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, cầm khăn giấy rất bình tĩnh lau khóe miệng, lạnh nhạt nói:, “thứ nhất, đừng dùng lý lẽ anh tự cho là đúng tới ràng buộc đạo lý với tôi, trên thế giới này không có gì là không nên, thứ hai, Cố Cảo Đình đều không làm được chuyện gì, anh trông cậy tôi hỗ trợ cái gì, thứ ba, nếu Cố Cảo Đình đã xảy ra chuyện, anh cũng sẽ không có không cùng tôi blah blah nói nhiều như vậy, còn có chuyện khác sao?”

https://thuviensach.vn

“cô thông minh như vậy, như thế nào không cảm giác ra tư lệnh đối với cô thực đặc biệt?” Trung tá Thượng nói.

Hoắc Vi Vũ đứng lên, đem giấy dùng qua ném vào thùng rác, đi qua trung tá Thượng, “thứ nhất, tôi không biết Cố Cảo Đình đối đãi mặt khác vị hôn thê như thế nào, tự nhiên không cảm giác ra anh đối với tôi đặc biệt, thứ hai, nếu Cố Cảo Đình cùng tôi đồng thời bị kẻ thù bắt, anh chỉ có thể cứu một người, anh sẽ cứu ai.”

“Đương nhiên là tư lệnh.” Trung tá Thượng không cần suy nghĩ nói.

Hoắc Vi Vũ lộ ra tươi cười, “quyết định của anh thiên về tình cảm, cũng sẽ làm cho anh phán đoán sai lầm.”

“cô không tin tư lệnh thích cô à?” Trung tá Thượng hồ nghi hỏi.

“Anh ta thích hoặc là không thích tôi, không quyết định tôi thích hoặc không thích anh ta, tranh luận này không có ý nghĩa, anh ta hiện tại ở nơi nào?” Hoắc Vi Vũ lý trí hỏi.

Trung tá Thượng nhíu mày, khó hiểu nhìn cô gái mảnh mai trước mắt.

Trên người cô có loại hấp dẫn mà phụ nữ khác không có, mặc dù ở giữa đám người, phần kiêu ngạo của cô cũng đủ làm cô xuất sắc.

“nửa đêm ngày hôm qua thái tử trốn đi, buổi sáng vừa mới bị tư lệnh bắt trở về,nửa giờ trước tư lệnh phân phó chúng tôi chuẩn bị bữa sáng cho cô, hiện tại anh hắn là mới vừa ngủ.” Trung tá Thượng đau lòng vì Cố Cảo Đình nói.

“Ý của anh là tôi không cần gặp anh ta?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

Trung tá Thượng bất đắc dĩ, “nếu như gặp cô, tôi nghĩ tư lệnh từ bỏ ngủ, anh ta đã vài ngày đều không có nghỉ ngơi.”

https://thuviensach.vn

“Tôi nói mấy câu liền đi, sẽ không ảnh hưởng anh ta nghỉ ngơi.” Hoắc Vi Vũ nói.

“Phu nhân đi cùng tôi.” Trung tá Thượng từ trong phòng đi ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ đi theo, vào thang máy, cô nhìn trung tá Thượng ấn chính là hướng lên trên.

“Cố Cảo Đình ở nơi này?” Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nói.

“Tư lệnh từ sớm tới tìm phu nhân. Nếu không phải bác sĩ chủ trị nói cô không có vấn đề, tôi cảm thấy tư lệnh khả năng còn sẽ ở phòng bệnh của phu nhân, anh ta nói phu nhân sẽ yêu cầu xuất viện, phu nhân quả nhiên yêu cầu xuất viện, tư lệnh thực hiểu biết cô.” Trung tá Thượng giải thích nói.

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống nhìn thang máy, “Bị người hiểu biết thật không phải một điều tốt.”

Trung tá Thượng: “……”

Ra khỏi thang máy, Hoắc Vi Vũ nhìn đến trên hành lang tám binh lính hộ vệ.

“Tư lệnh ở bên trong.” Trung tá Thượng nói.

Hoắc Vi Vũ hướng đi tới cửa.

Trung tá Thượng nhìn bóng dáng Hoắc Vi Vũ.

Nếu cô tới cho tư lệnh cái kia thật tốt?

Tư lệnh mấy ngày nay nóng giận, bọn họ cũng khó chịu.

Hoắc Vi Vũ đẩy cửa phòng ra.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Nếu Tới, Cũng Đừng Muốn Chạy

Cố Cảo Đình cảnh giác, một ánh mắt sắc nhọn đảo qua đi, ánh mắt đi đến nơi họng súng nhắm ngay cửa.

Động tác sạch sẽ lưu loát, mạnh mẽ vang dội.

Chỉ cần anh bóp cò súng, cô không phản ứng khẳng định chết thẳng cẳng.

“anh muốn nổ súng sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

Cố Cảo Đình thâm trầm nhìn cô một cái, thu hồi lại, từ trên giường xuống, đứng thẳng, “Sao cô lại tới đây?”

Hoắc Vi Vũ xem anh mặc vẫn là tây trang tối hôm qua, phỏng chừng vừa dính vào giường liền ngủ.

Bất quá, mệt mỏi cũng không thay đổi tư thế oai hùng hiên ngang của anh.

Cô tay đặt ở sau lưng, nhìn chung quanh, không được tự nhiên đi đến trước mặt anh, ngẩn mặt, đối diện đôi mắt anh thâm thúy.

“Chỉ cho phép tôi ở trong thế giới của anh đi tới đi lui, không cho phép tôi tới không gian của anh đi dạo.” Hoắc Vi Vũ hỏi.

Cố Cảo Đình ôm eo cô, khuynh đảo, xoay người.

https://thuviensach.vn

Cô nằm trong vòng tay của anh.

hơi thở anh ở trên đỉnh đầu của cô, cường thế cùng bá đạo.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía anh.

“Nếu tới đây, cùng tôi ngủ.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Phá lệ, Hoắc Vi Vũ không có giãy giụa, xoay người, dựa vào trong lòng ngực anh.

Cô đi lên, đoán trước sẽ phát sinh cái gì.

Anh ôm ấp, cô không có bài xích như trong tưởng tượng.

Cô cầm cánh tay anh ôm eo cô, nhẹ giọng hỏi: “Cố Cảo Đình, tôi không đi, cùng anh kết hôn, có thể không hạn chế tự do của tôi sao?”

Cố Cảo Đình lưng cứng đờ, thâm thúy nhìn bên mặt cô.

Hoắc Vi Vũ quay đầu nhìn anh, chờ đáp án của anh.

Anh hôn ở trên đôi mắt cô, chậm rãi hạ xuống, đến trên môi cô.

Hôn thực mềm nhẹ, phác hoạ dọc theo cô môi.

Hoắc Vi Vũ không dám thở mạnh, nhắm hai mắt lại.trong hơi thở đều là mùi của anh, ngấm vào da thịt cô, tới trong máu cô.

Cố Cảo Đình thâm tình nhìn mặt cô chậm rãi ửng hồng.

tay anh từ quần áo cô đi vào.

Như là tay của ảo thuật gia, tạo thành nhiều chói lọi.

https://thuviensach.vn

cả người Hoắc Vi Vũ run rẩy, lực điện quá mạnh mẻ, đem cô dẫn đi một thế giới khác.

Hoắc Vi Vũ theo bản năng đẩy tay anh ra.

Anh theo eo cô trượt xuống, đến lưng quần, dọc theo bụng cô lại tiếp tục đi xuống.

“um.” Hoắc Vi Vũ hừ nhẹ một tiếng, mang theo vài phần khiêu gợi, vài phần mộng ảo, như là âm thanh của tự nhiên, tràn ngập mê hoặc.

Cố Cảo Đình khàn khàn hỏi: “Có thể chứ?”

Hoắc Vi Vũ máu dâng lên, mỗi lần anh chạm vào, lực cô nắm cánh tay anh liền tăng lớn một phân, khẩn trương run rẩy.

“anh không cần ngủ sao?” Cô hỏi.

Cố Cảo Đình tà nịnh gợi lên khóe môi, mê hoặc vô song, “Lúc này còn ngủ, có thể hay không quá gây mất hứng? cô không phải nói, gả cho tôi, cô sẽ không để tôi làm chồng trên danh nghĩa chứ?”

“Tôi muốn đi làm.” Hoắc Vi Vũ đưa ra yêu cầu.

“uh.” Cố Cảo Đình hôn lấy vành tai cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy ngứa, đứt quãng nói: “anh không thể…… Hạn chế…… tự do của tôi.”

Anh thích cô ở trong tay anh mở ra, trong lòng mềm mại vài phần, “Nên cho đều sẽ cho, không được chạy trốn.”

“Tôi thoát được sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

“Có cái này là tự giác thực hiện, hiện tại, có thể chứ?” Cố Cảo Đình hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ rũ xuống đôi mắt, không nói gì.

Cô biết, người đàn ông này sẽ là chồng cô cả đời, cùng anh thực hành việc vợ chồng là nghĩa vụ của cô.

Cùng anh làm, tổng so với cả đời không biết cảm giác kia đi.

“Không nói lời nào coi như cô cam chịu.” Cố Cảo Đình đem cô bế lên tới, hướng tới phòng tắm đi đến…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Yêu Tôi, Sợ Sao? 1

Vào phòng tắm

Anh đem cô thả xuống dưới, ánh mắt sáng quắc nhìn cô, “Chính cô cởi, hay là tôi giúp cô cởi.”

tim Hoắc Vi Vũ đập nhanh, trong đầu trống rỗng, không thể tự hỏi.

bàn tay anh hướng cúc áo cô.

Hoắc Vi Vũ theo bản năng bưng kín cổ áo, liếc anh, “Tôi tự mình cởi.”

“uh.” Anh rất có nhẫn nại nhìn cô.

Ánh mắt như cũ.

Phảng phất có loại áp lực vô hình dừng ở trên người cô.

Hoắc Vi Vũ nghĩ, duỗi đầu một đao, cúi đầu cũng là một đao.

thôi đi, cô không nhút nhát.

Cô cúi đầu, nhanh mở cúc áo, ngó anh liếc mắt một cái, “anh không cởi sao?”

Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, trong mắt hiện lên một tia tà nịnh, mê hoặc lợi hại, “Tôi chờ cô giúp tôi cởi.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ: "……"

Cô cười nhạo một tiếng, cô mới không như vậy low.

"anh không có tay sao?" Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

Cố Cảo Đình duỗi tay, ôm eo cô, đem cô kéo đến bên người mình, "Tay của tôi còn có tác dụng khác, cô hẳn là biết rõ."

"A." Hoắc Vi Vũ cười, "Tay của tôi cũng có tác dụng khác. anh cũng nên biết đến."

"Biết." Anh cầm tay cô, đặt ở trên bụng anh.

trên mặt Hoắc Vi Vũ thoạt nhìn thực bình tĩnh.

Dù sao cũng là chính mình chủ động.

Nhưng mà, tưởng tượng cùng hiện thực rất cách xa.

Chân chính lúc muốn đối mặt, cô vẫn là khẩn trương.

Lần trước không biết bị ai làm cái gì, cô đau vài ngày.

kích cỡ này của Cố Cảo Đình, làm cô mơ hồ sợ hãi.

Hoắc Vi Vũ muốn rút tay ra, anh gắt gao đè nặng, không cho cô rời đi, cúi người, hôn cô một chút, thanh âm khàn khàn nói: "Đừng sợ, tôi sẽ nhẹ nhàng."

Câu kia nhẹ nhàng, làm cô an tâm không ít.

Cố Cảo Đình tuy rằng bá đạo, nhưng anh cũng là người nhất ngôn cửu đỉnh.

https://thuviensach.vn

“Tôi mới không sợ.” Hoắc Vi Vũ trả lời, đôi mắt rũ xuống, lông mi thật dài che khuất sóng nước lóng lánh chớp động trong mắt.

mắt Cố Cảo Đình xem cô thẹn thùng, tâm tình sung sướng vài phần, mê hoặc nói: “Giúp tôi cởi ra, nó muốn cô.”

muốn?

Hư là độc quyền của đàn ông sao?

Cố Cảo Đình loại này thật đúng là hư phá lệ độc đáo.

Anh nói chuyện hơi thở đều dừng ở trên mặt cô, tà nịnh, ái muội.

chân cô nhũn ra, không có động tác tiếp theo.

Anh không có cưỡng cầu, cúi người, hôn dừng ở chỗ cổ cô mềm mại thơm ngọt, tay theo eo cô hướng lên trên, đến trên lưng cô.

mở ra móc cài áo.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy buông lỏng, quần áo đã bị anh toàn bộ cởi ra……(nơi này đặc sắc tuyệt luân, thỉnh mọi người dừng lại, toàn lực mơ mộng 1 phút).

nhiệt lượng trong miệng anh tựa hồ muốn đem cô hòa tan, cảm giác xa lạ công kích mà đến.

Hoắc Vi Vũ cầm cánh tay anh, miễn cho chính mình té ngã.

Trong phòng tắm thực an tĩnh, hơi thở phảng phất ở bên tai, giống như khát vọng nào đó được miêu tả sinh động.

tay anh dọc theo bụng cô từ đơn giản tới phức tạp.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cả kinh, lui về sau một bước, chốt mở vòi nước không cẩn thận bị đẩy hướng bên phải, nước lạnh ra tới.

Dừng ở trên đầu cô, Hoắc Vi Vũ thét chói tai.

Anh đúng lúc hôn lên môi cô, ngăn chặn cô phát ra tiếng, đem vòi nước chuyển hướng bên phải, nước ấm ra tới.

nước ướt cô cùng tóc của anh, quần áo.

Anh hôn cô, cởi ra tây trangchính mình, đem quần áo cô theo cánh tay kéo xuống dưới.

Đột nhiên, đem cô ôm lên, đặt ở trên bồn tắm.

Hoắc Vi Vũ bị dọa ôm sau cổ anh.

Anh cười tà mị, điên đảo chúng sinh.

Hoắc Vi Vũ nhìn anh rút ra dây lưng, mở cúc áo, kéo khóa, động tác liền mạch lưu loát……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Đơn Đấu Vẫn Là Quần Ẩu

Hoắc Vi Vũ khẩn trương,trên cái mũi đều là mồ hôi tê dại.

Anh hôn cô, loại bỏ bất an của cô, chậm rãi dẫn đường.

Không sợ hãi là không có khả năng.

Thịt heo ăn nhiều, lại không có thân thủ giết qua heo.

thôi đi, như vậy hình dung không thỏa đáng.

“Chậm một chút.” Hoắc Vi Vũ mở miệng yêu cầu.

“uh.” Anh kỳ thật so với cô càng khó chịu, cố nén, không nghĩ xúc phạm tới cô, vuốt chậm rãi.

Cô tiếp xúc tới anh, cái loại nhiệt lượng này có thể thiêu đốt toàn thân cho đến máu sôi trào.

Hoắc Vi Vũ lưng cứng còng, ngón tay khẩn trương nắm cánh tay anh, so với phẫu thuật còn hoảng hốt hơn.

“Vi Vũ, thoải mái.” Cố Cảo Đình nói giọng khàn khàn, chậm rãi, chậm rãi.

Anh càng làm cô thoải mái, cô sao có thể thoải mái.

https://thuviensach.vn

Này liền như khủng hoảng trướccái chết, càng chờ đợi càng sợ hãi.

phá thủng thôi.

“Không cần chậm, anh nhanh lên.” Hoắc Vi Vũ thúc giục nói.

Cố Cảo Đình: “……”

Anh xem ra tinh thần cô căng thẳng, như vậy muốn cô, không thể làm đau chết cô.

Anh không nghĩ cô lưu lại bóng ma, cầm đầu gối, cúi người.

Hoắc Vi Vũ hít hà một hơi.

Một cổ * triều nhằm phía bụng cô, máu của cô, tới khắp toàn thân.

Trong đầu căn bản không thể tự hỏi, mắt mê mang.

Anh cư nhiên, cư nhiên……

Hoắc Vi Vũ muốn đẩy anh ra, cảm giác quá xa lạ, giống như muốn đem cô chết đuối, sa vào ở bên trong.

Mãnh liệt mênh mông.

hơn nữa, một chút sức lực trên tay đều không có, đẩy bờ vai của anh ra, mềm như bông.

Hô hấp ngược lại càng gấp, muốn hò hét, mới có thể bình ổn luống cuống trong cơ thể.Thịch, thịch, thịch, tiếng đập cửa vang lên

Hoắc Vi Vũ quá khẩn trương, ngược lại, vượt qua cảm giác tập kích mà đến, chính cô hoàn toàn không thể khống chế, ngón chân duỗi thẳng tắp.

Anh còn không có né tránh đâu.

https://thuviensach.vn

Cô đứt quãng um ra tiếng, một hồi lâu sau, mới bình ổn.

Cố Cảo Đình mê mị nhìn cô, gợi lên khóe miệng, trong mắt là không có mất đi gợi cảm, đem cô động tình, mê say xem lẫn vào mi mắt.

Cô mê hoặc giống như rơi vào phàm trần.

Anh đứng dậy, hôn lên môi cô, so vừa rồi càng thêm hung mãnh.

“Đông, đông, đông” bên ngoài gõ cửa càng thêm dồn dập.

Cố Cảo Đình bực bội, cầm lấy dây lưng ném tới buồn bực, một ánh mắt quét tới, quát: “cút.”

Phịch một tiếng, cửa bị phá mở.

“Cố Cảo Đình, anh đi ra cho tôi!” Duật Nghị nổi giận đùng đùng quát.

Cố Cảo Đình nhíu mày, sớm biết rằng buổi sáng hôm nay Hoắc Vi Vũ sẽ tìm đến anh, anh khẳng định không đem cái nhị thế tổ này mang lại đây.

Duật Nghị xem phòng không có người, đi thẳng đến phòng tắm, vặn nắm cửa, mở không ra, phẫn nộ đấm cánh cửa, hô: “Cố Cảo Đình, anh đi ra cho tôi, chúng ta đơn độc đấu.”

“Phanh phanh phanh.” Hoắc Vi Vũ thật lo lắng cửa phòng tắm cũng bị người đàn ông bên ngoài phá.

“cô tắm rửa trước.” Cố Cảo Đình nói giọng khàn khàn.

Hoắc Vi Vũ sắc mặt đỏ bừng, từ cái bồn tắm nhảy xuống.

Cố Cảo Đình kéo lên mành tắm, quấn khăn tắm, mở cửa, dáng người thẳng tắp, mắt chim ưng sắc nhọn, ám muội, làm Duật Nghị run rẩy.

https://thuviensach.vn

Duật Nghị nâng lên cằm, quát: “Cố Cảo Đình, anh đây là cầm tù tôi, tôi muốn truy nã anh.”

Cố Cảo Đình cầm bờ vai của anh, một cái xoay ngược lại, ép xuống, Duật Nghị liền nằm úp sấp ở trên mặt đất.

Anh lãnh đạm nhìn Duật Nghị trên mặt đất, âm thanh lạnh lùng nói: “Không phải nói đơn đấu sao? Lên.”

Duật Nghị mới vừa đứng lên, lại bị Cố Cảo Đình đánh nằm úp sấp trên mặt đất.

Mấy hiệp xuống dưới, Duật Nghị không có đụng tới được thân thể anh.

Này không phải một mình đấu, rõ ràng là KO.

Duật Nghị phát hỏa, nằm bò không dậy nổi, kêu lên: “Cố Cảo Đình, tôi là thái tử, ba tôi là tổng thống, anh dám đánh tôi, chính là mạo phạm! Tôi kêu ba tôi chém đầu anh.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Cô Ấy Là Phụ Nữ Của Tôi

Vừa dứt lời, đầu của Duật Nghị bị đánh.

Anh ta ôm lấy đầu, tức giận trừng mắt nhìn về phía Cố Cảo Đình, lớn tiếng quát: "Tại sao anh lại đánh tôi, dựa vào cái gì mà anh dám đánh tôi!"

"Dựa vào cái gì? A." Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, lãnh khốc ngồi xổm xuống.

Anh từ trên cao nhìn xuống anh ta, đôi mắt sắc bén nhíu lại, sắc lạnh hiện ra, nhìn chằm chằm anh ta, "Chỉ bằng những lời nói này của cậu, đời này trong giới chính trị cậu chết chắc rồi."

Duật Nghị không bình tĩnh la lên: "Anh cho rằng mình là ai? Đắc tội anh thì trong chính trị xem như xong rồi? Chức vụ của anh là được ba tôi ban tặng, tên tư lệnh của anh cũng là do ba tôi nâng lên, ba tôi có thể cho anh, cũng có thể lấy lại! Anh trong mắt tôi chẳng là gì cả."

Ánh mắt của Cố Cảo Đình sắc bén, bóp chặt cổ của anh ta, dường như muốn dẫm nát anh ta ở dưới chân, trầm giọng nói: "Nếu không phải ba của cậu đã cứu tôi, tôi mới lười quản cậu, không phải vì cậu đắc tội tôi mà không thể yên ổn trong chính trị, mà là do cậu tự phụ, quần áo lụa là, ăn chơi trác tang, không đảm đương nổi trách nhiệm của quốc gia, biết ngày hôm qua người theo dõi cậu là ai không?"

https://thuviensach.vn

"Theo dõi tôi không phải là anh sao?" Duật Nghị vỗ mặt đất phẫn hận nói, mặt và cổ căng ra đến đỏ bừng.

Cố Cảo Đình siết chặt quai hàm, đứng dậy.

Anh vứt tư liệu trên bàn trà xuống trước mặt Duật Nghị, lạnh lùng nói: "Nhìn cho rõ rồi nói tiếp."

Duật Nghị bị khí thể của anh làm cho run rẩy, nhặt tư liệu trên mặt đất lên, thấy tấm hình trước mặt, ánh mắt trừng lớn, hiện lên chút sợ hãi, nhanh chóng lật ra mấy tấm sau.

Người theo dõi anh ta, đều là Bạch Hộ Vệ.

Bạch Hộ Vệ là người bên cạnh Phó Thống.

Lâu nay Phó Thống luôn nhìn chằm chằm vào vị trí tổng thống, luôn muốn tìm nhược điểm của tổng thống để kéo ông xuống đài.

Duật Nghị dù có khốn nạn mấy, cũng biết tính nghiêm trọng của sự việc, anh ta rất rõ ràng chuyện này.

Dáng vẻ kiêu ngạo vừa rồi cũng không còn.

Anh ta giải thích với Cố Cảo Đình nói: "Ngày hôm qua tôi cũng không có làm gì. ""Đó là bởi vì cậu còn chưa kịp làm gì đó, cậu mở party trong đó có mời Tương Tử Viện nữa đúng không?" Cố Cảo Đình hỏi.

Duật Nghị có chút bối rối, "Làm sao anh biết?"

Cố Cảo Đình nghiêm túc nhìn anh ta, "Tương Tử Viện là em họ của Tương Mẫn Vũ, Tương Mẫn Vũ và Phó Thống lại qua lại tương đối gần, nếu như hành vi và lời nói của cậu ở trong buổi party bị chụp được, đưa đến trong tay Phó Thống, cậu nghĩ xem có hậu quả gì?"

https://thuviensach.vn

Duật Nghị biết mình thiếu chút nữa gặp rắc rối, giơ chân, bực bội nói: "Sao lại phiền phức như vậy, làm chuyện gì cũng bị người khác nhìn chằm chằm, một chút tự do cũng không có."

"Cao xử bất thắng hàn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, ở càng cao thì bắn càng xa), lúc cậu hưởng thụ quyền sống chết của người khác, phải nghĩ đến ánh mắt xung quanh luôn nhìn chằm chằm vào cậu, cậu có một chút sai lầm, cũng sẽ bị người ta phóng đại ra, làm chuyện gì trước hết hãy nghĩ tới hậu quả, cậu cũng sẽ không ngông cuồng như vậy. trung tá Thượng, bảo vệ hoàng tử rời khỏi đây." Cố Cảo Đình hạ lệnh đuổi khách.

"Tôi đi nhà vệ sinh chút." Duật Nghị nói xong, xoay người liền đẩy ra cửa phòng rửa tay.

Cố Cảo Đình không kịp ngăn cản, Hoắc Vi Vũ trốn ở phía sau rèm cửa phòng tắm,, vẻ mặt lại càng hoảng sợ, tắt đi vòi nước.

Trên tay cô có một khăn lông, muốn che trên đầu hay muốn che phía dưới đây!

Duật Nghị đi vào phòng tắm, đã nhận ra có chút không đúng, nhìn về phía mặt đất.

Quần áo của đàn ông và phụ nữ lẫn lộn vào cùng một chỗ.

Thoạt nhìn, là khi làm tình luôn như này.

Đàn ông chính là Cố Cảo Đình, vậy người phụ nữ kia là ai?

Duật Nghị tò mò, tính tình quấy phá bắt đầu muốn phản nghịch, bắt được rèm cửa kia vừa định kéo ra.

Cố Cảo Đình nhanh như chóp cầm cổ tay của anh ta, trầm giọng nói: "Bên trong là người phụ nữ của tôi, đi ra ngoài."

https://thuviensach.vn

"A." Duật Nghị dễ nói chuyện buông tay ra, trong mắt ánh sáng lóe lên, thừa dịp Cố Cảo Đình buông lỏng cảnh giác, kéo mạnh tấm rèm cửa ra.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Heo Còn Thông Minh Hơn Cậu

Cố Cảo Đình nhanh hơn đá vào phía sau đầu gối của anh ta.

Duật Nghị nằm rạp trên mặt đất, đầu còn không có nâng lên, bị Cố Cảo Đình đè trên mặt đất.

Anh chỉ có thể nhìn đến đầu ngón chân đáng yêu của Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ theo bản năng ngồi xổm xuống, che khuất cơ thể của mình.

"Cố Cảo Đình, anh buông tôi ra." Duật Nghị đập vào cánh tay rắn chắc của Cố Cảo Đình.

Vẻ mặt của Cố Cảo Đình tràn đầy vẻ lo lắng, lạnh lùng nói: "Có lẽ cậu nên may mắn là không nhìn thấy gì, nếu không tôi sẽ móc mắt của cậu ra."

"Anh buông tôi ra, tôi đảm bảo không đánh anh." Duật Nghị cố gắng liều mạng muốn xem người đó là ai.

"Cậu đánh thắng tôi sao?" Cố Cảo Đình thoải mái hỏi.

Duật Nghị bị khinh bỉ, nện đất tức giận nói: "Được lắm Cố Cảo Đình, anh thấy ba tôi không ở nhà dám khi dễ tôi, khi ba tôi trở lại, có quả ngon để cho anh ăn sau, tôi sẽ công khai gian tình của anh cho nhiều người biết."

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, thật sự hoang tưởng tự đại.

https://thuviensach.vn

Cô quăng khăn mặt lên đầu anhh ta.

Trước mắt Duật Nghị một mảnh trắng xóa, cái gì cũng không nhìn thấy.

"Ai, ai dám đánh lén ông hả, có bản lĩnh để cho tôi nhìn thấy cô là ai." Duật Nghị buồn bực nói.

Hoắc Vi Vũ gõ lên gáy anhh ta một cái, "Xin lỗi, tôi không phải đánh lén cậu, mà là quanh minh chính đại, cậu không biết chị đây đang tắm hả, muồn nhìn cái gì."

"Tôi chỉ muốn nhìn mặt cô những bộ phận khác trên người cô tôi một chút cũng không có hứng thú, hãy nói tên ra." Duật Nghị la lên.

Hoắc Vi Vũ nắm chặt tay đánh lên đầu Duật Nghị, chỉ chỉ vào đầu anh ta, "Chỉ số thông minh của cậu bằng heo hả, sao tôi phải nói cho cậu biết tôi là ai!"

"A, cô dám đánh đầu của ông hả, cô nhất định phải chết." Duật Nghị gào thét.

Hoắc Vi Vũ dùng sức đánh lên đầu anh ta.

Duật Nghị không nhúc nhích.

Cố Cảo Đình bình tĩnh nhìn qua Hoắc Vi Vũ, ánh mắt đen kịt, dường như muốn nhấn chìm cô vào bên trong.

Hoắc Vi Vũ giải thích nói: "Nên đối phó với dê xồm như vậy, vừa rồi cậu ta muốn kéo rèm cửa nhìm trộm tôi."

"Ừ." Cố Cảo Đình lên tiếng, "Thằng nhóc này rất giảo hoạt, nói không chừng là giả bộ bất tỉnh, cô trước trốn ở trong chăn, tôi ném cậu ta ra ngoài."

https://thuviensach.vn

Ngón tay của Duật Nghị giật giật.

Anh ta quả thật không thích câu nói ném ra khỏi đây, nhưng lúc này không ngất xỉu, thì không xuống đài được.

"Dưới lầu có quần áo của tôi, anh đi lấy tới đi." Hoắc Vi Vũ nói, chạy tới trên giường, trốn vào trong chăn của anh.

Trên chăn đều là hương vị của anh, rất nồng, ánh mặt trời rơi vào bên trên cỏ xanh tỏa ra mùi thơm nhàn nhạt, không khó ngửi được.

Cố Cảo Đình liếc nhìn cô, khóe miệng có chút giương lên.

Anh kéo Duật Nghị đi đến cửa, mở cửa, vẻ mặt của trung tá Thượng lộ vẻ khó khăn đứng ở bên ngoài.

Cố Cảo Đình thấy được khách không mời mà đến.

Quản gia Tằng gật đầu với Cố Cảo Đình, cung kính nói: "Tổng thống đã trở về, muốn gặp tư lệnh, mời tư lệnh đi theo tôi."

"Tổng thống đã trở về?" Cố Cảo Đình nghi hoặc, vốn là nói đi một tháng, dường như thời gian một tháng còn chưa tới.

"Có chút chuyện xảy ra rất quan trọng, cho nên sớm trở về nước, bây giờ muốn bàn bạc với tư lệnh." Vẻ mặt của quản gia Tằng ngưng trọng nói.

"Quản gia Tằng, ba tôi đã trở về hả?" Duật Nghị nhảy nhót nói.

Cố Cảo Đình liếc nhìn Duật Nghị.

Thằng nhóc này, quả nhiên là giả bộ bất tỉnh.

Anh buông tay, Duật Nghị rớt xuống.

https://thuviensach.vn

Quản gia Tằng gật đầu nói với Duật Nghị, "Tổng thống dặn dò để cho tư lệnh dạy dỗ cậu, làm theo an bài của tư lệnh."

Duật Nghị: "..."

"Biết vậy ba tôi nên ở nước ngoài chơi đi, trở lại làm gì để cho tôi cảm giác tuyệt vọng." Duật Nghị thất lạc nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Đi Chỗ Tôi Hay Cô

Hoắc Vi Vũ cười khúc khích.

Duật Nghị nhìn về phía cửa, anh ta quả thật rất tò mò, nhìn về phía cửa.

Cố Cảo Đình di chuyển sang trái một bước, cơ thể cao lớn chặn lại tầm nhìn của anh ta.

Duật Nghị thò đầu nhìn về phía phòng.

Cô bé kia còn trốn ở trong chăn, anh ta chỉ thấy một đống độn ở trên gường.

Cố Cảo Đình đóng cửa lại.

Ngay cả giường anh ta cũng nhìn không tới rồi.

"Đừng nhỏ mọn như vậy anh có thẻ giấu cô ấy cả đời saoa?" Duật Nghị ghét bỏ nói.

Cố Cảo Đình lạnh như băng nhìn anh ta, không để cho để ý lời nói của anh ta, "Lúc kết hôn nhất định sẽ mời cậu tới."

Anh nhìn về phía trung tá Thượng, ra lệnh: "Đừng cho ai bước vào, đặc biệt là hoàng tử Duật Nghị."

Duật Nghị: "..."

https://thuviensach.vn

"Tư lệnh, mời." quản gia Tăng cung kính nói.

"Đợi một chút." Cố Cảo Đình đi đến trước phòng bệnh 1701 cầm quần áo của Hoắc Vi Vũ, trở lại phòng bệnh vip, Duật Nghị còn đứng ở cửa, thò đầu ra nhìn, dáo dác nhìn vào trong.

Cố Cảo Đình không vui nhìn anh ta, anh ghét nhất người đàn ông nào như hồ rình mồi với phụ nữ.

"Tư lệnh." trung tá Thượng cung kính bước lên, muốn cầm đồ gì đó trong tay Cố Cảo Đình.

"Tôi đưa lên là được rồi, dẫn hoàng tử rời đi, lầu này hạn chế sự xuất hiện của cậu ta." Cố Cảo Đình ra lệnh.

"Vâng."

*

Xử lý xong Duật Nghị, Cố Cảo Đình đẩy cửa ra đi vào, Hoắc Vi Vũ còn trốn ở trong chăn.

Anh ngồi ở trên giường, ánh mắt dịu dàng hơn, "Quần áo của cô tôi đa lấy tới rồi."

Hoắc Vi Vũ từ trong chăn lộ ra đầu nhỏ, nhớ tới vừa rồi anh giúp cô như vậy như vậy, vẻ mặt hồng như son, lên tiếng, "Ừm"

Cô ôm chăn ngồi xuống.

Cố Cảo Đình đặt quần áo của cô ở trên tủ đầu giường, liếc nhìn cô, trong mắt như vòng xoáy thật sâu, giống như muốn hút cô vào trong đó.

"Làm sao vậy?" Hoắc Vi Vũ nhìn về phía anh.

https://thuviensach.vn

"Vừa rồi thoải mái không?" Cố Cảo Đình hỏi, giọng nói vô cùng dịu dàng, có chút hương vị ái muội.

Ái muội trong phòng quanh quẩn đâu đây.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, tim đập nhanh, hắng giọng một cái, đáp: "Anh chăm sóc vô cùng tốt."

"Muốn nữa không?" Cố Cảo Đình lại hỏi.

Hoắc Vi Vũ có chút nhíu mày, cô cảm thấy lời nói của anh như một cái bẫy

Cô nói không muốn, hiển nhiên quá dối trá.

Nói muốn, lại không rụt rè.

"Không phải Tổng thống nói còn có chuyện quan trọng muốn nói với anh sao?" Hoắc Vi Vũ thông minh nói sang chuyện khác.

Khóe miệng Cố Cảo Đình cong lên, vô cùng quyến rũ, cười cười, điên đảo chúng sinh, yêu cầu nói: "Chờ tôi trở lại."

Hoắc Vi Vũ co quắp, đôi mắt lập loè, ngậm miệng, không dám nhìn anh, cơ thể run rẩy không có trả lời.

Anh rất kiên nhẫn nhìn chằm chằm về phía cô.

Chỉ cần không gian nào có anh, khí thế của anh, làm cho cô hoàn toàn không thể bỏ qua sự có mặt của anh.

"Tôi muốn trở về." Hoắc Vi Vũ trả lời.

"Đi tới chỗ của cô hay nơi tôi ở?" Cố Cảo Đình hỏi.

"Chỗ của anh." Hoắc Vi Vũ muốn cũng không dám nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình giơ lên dáng tươi cười, "Một hồi tôi để cho trung tá Thượng đưa cô trở về, chờ tôi hết bận sẽ chạy qua."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Anh đè gáy cô xuống, hôn nhẹ trên trán cô một chút, đứng dậy, rời phòng.

Trên trán còn lưu lại cảm giác anh hôn cô, ẩm ướt, nóng.

Trong phòng cũng đều là hương vị của anh.

Hoắc Vi Vũ nằm ở trên giường, nhìn lên trần nhà, trong lòng có cảm giác kỳ lạ.

Dường như cô cũng không có bài xích Cố Cảo Đình rồi, là chuyện tốt, dù sao, sau này phải sống chung cả đời.

Điện thoại vang lên.

Hoắc Vi Vũ lại càng hoảng sợ, trên giường lật kiếm điện thoại không biết mất lúc nào, nhìn đến là số điện thoại riêng, nhìn có chút quen mắt, nghi ngờ nghe máy.

Là ai đây, sáng sớm gọi điện thoại cho cô rồi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Giữa Chúng Ta Không Phải Có Thể Gọi Điện Thoại

"Là Hoắc Vi Vũ sao?" Âm thanh của Ngụy Tịch Phàm vang lên.

Hoắc Vi Vũ ngồi xuống, máy móc chào hỏi: "Xin chào, Ngụy tổng."

"Hôm qua tôi gọi điện thoại, bạn của cô bắt máy, nói cô bị tai nạn xe, hiện tại đỡ hơn chưa?" Ngụy Tịch Phàm dịu dàng hỏi.

"Không nghiêm trọng lắm, hôm qua nằm viện đúng một ngày, liền khỏe rồi, tôi vừa làm thủ tục xuất viện."

"Vậy hả, hèn chi, phòng 1701 không có người, cô qua nghỉ một chút đi, thứ hai lại tới làm việc." Ngụy Tịch Phàm thông cảm nói.

"Cảm ơn Ngụy tổng."

"Đúng rồi, tiểu Hoắc, cô có nhận biết Cố Cảo Đình sao?" Ngụy Tịch Phàm dò xét hỏi.

Hoắc Vi Vũ dừng lại.

Cô nhớ tới thái độ viện trưởng và nhóm y tá đối với cô, nếu để Ngụy Tịch Phàm biết cô ba Cố Cảo Đình có quan hệ. Chỉ sợ, cô không thể làm tốt công việc của mình.

"Nhìn thấy trên TV rất nhiều." Hoắc Vi Vũ lập lờ nói.

https://thuviensach.vn

"Ừm, Cố Cảo Đình." Ngụy Tịch Phàm sâu xa nói cái tên này:

"Anh quyền cao chức trọng, người bình thường không có khả năng nhìn thấy anh ta, tôi có đứa cháu ngoại định lấy em gái của anh ta, nếu như cô muốn biết anh ta, tôi có thể giới thiệu một chút."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Thế giới thật đúng là nhỏ, quay đi quay lại, vòng đi vòng lại cũng dính cô vào trong.

"Không cần. Tôi có điện thoại, cúp trước, cảm ơn Ngụy Tổng quan tâm." Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại, nhìn là máy riêng của khu nhà cũ Hoắc gia, đôi mắt trầm xuống, trực tiếp cúp điện thoại luôn.

Tần Diệu Ni không buông tha tiếp tục gọi.

Hoắc Vi Vũ không nhịn được, nghe.

"Cô là tiện nhân thật không biết xấu hổ, là cô khởi tố gia gia sao? Gia gia là trưởng bối, dưỡng bất giáo, là lỗi của cha, chẳng qua là ông giáo huấn cô một chút, sao lại nói thành đánh cô!" Tần Diệu Ni tức giận mắng.

"Tôi không có gia gia, cô tìm nhầm người rồi." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, muốn cúp máy.

"Thân thể tóc da, nhận từ cha mẹ, cô không có gia gia, vậy cô ở đâu ra, là con hoang sao! Hai chữ hiếu thuận cô cũng không biết viết à, có muốn tôi dạy cho không." Tần Diệu Ni bốc hỏa nói.

"Không cảm thấy khôi hài à, vì bắt tôi mang họ Quyền, các người đánh tôi, bức tôi, uy hiếp tôi, tôi họ Quyền, sao phải nhận ông ta làm gia gia, thật xin lỗi, tôi không ngu hiếu, chí ít tôi vẫn phân rõ người nào tốt với tôi, người nào không tốt với tôi!" Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

"Cô có ý gì!" Tần Diệu Ni tức đến giơ chân, thở phì phò nhìn Hoắc lão gia thêm dầu thêm mở nói:

"Cô ta không chịu huỷ bỏ lên án, không chỉ có như thế, cô còn nói chúng ta không tốt, đáng đời, cô ta nói nhất định phải làm cho chúng ta thân bại danh liệt, mãi mãi không thể thoát thân."

"Thật không biết xấu hổ, hôm nọ nên đánh chết cô ta thì hơn." Hoắc lão gia gõ gõ gậy nói.

Hoắc Thuần nheo mắt lại, hung ác nham hiểm nói:

"Cô ta bất nhân cũng đừng trách chúng ta bất nghĩa. Gia gia, con thay người giáo huấn cô ta."

"Nhất định phải cho cô ta một chút giáo huấn, nếu không liền không biết trời cao đất rộng. Ta không tin, đánh cô ta mấy gậy, liền giam lão tử vào ngục, vẫn là Thuần nhi hiểu chuyện, cá tính đơn thuần, không giống tiểu tiện nhân này, đánh vào mặt Hoắc gia. Đưa di động đến đây cho ta." Hoắc lão gia nói.

Tần Diệu Ni lập tức đưa di động cho ông.

Hoắc lão gia gọi điện thoại cho Hoắc Vi Vũ.

Quyền Vi Vũ nhìn là Hoắc lão gia liền nghe, Hoắc lão gia chưa kịp nói, đã nghe một âm thanh lạnh lùng:

"Đây là lần cuối tôi buông tha cho các người, bắt đầu từ hôm nay, không nên xuất hiện trước mắt tôi, cũng đừng gọi điện cho tôi, các người và tôi không có quan hệ gì mà nói chuyện qua điện thoại, mặt khác, tôi đổi họ rồi, là họ Quyền."

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nói xong, không cho Hoắc lão gia cơ hội nói chuyện, cúp điện thoại, trực tiếp gọi cho Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Tư Lệnh Thích

Cố Cảo Đình đang trên xe chạy tới sân bay, nhìn thấy Hoắc Vi Vũ gọi, khóe miệng hơi hơi giương lên.

Tắng quản gia giật mình.

Ông rất hiếm khi nhìn thấy Cố Cảo Đình cười, lễ trao giải đều không thấy anh cười.

Người đàn ông này là yêu nghiệt sao?

Cười rộ lên liền đẹp như thế, muốn làm cho đàn ông thẳng biến thành cong luôn rồi.

"Thế nào? Tôi vừa mới đi." Cố Cảo Đình hỏi, giọn nói nhẹ nhàng, làm Tắng quản gia dụi mắt một cái.

"Cố Cảo Đình, anh có thể hủy bỏ..." Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

Hoắc Cương Liệt không phải là gia gia của cô rồi.

Cô sửa lời nói: " Hủy bỏ án của Hoắc Cương Liệt được không?"

"Không được, ông đánh phụ nữ của tôi." Cố Cảo Đình không chút suy nghĩ từ chối nói, ánh mắt sắc bén quyết liệt.

"Nếu như phụ nữ của anh yêu cầu thì sao?" Hoắc Vi Vũ nhàn nhạt hỏi.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn về phía trước:

"Đây là lần thứ hai."

"Quá tam ba bận, nếu thêm lần nữa, không cần anh nói, tôi cũng sẽ cho bọn người khi dễ tôi phải trả giá đắt." Hoắc Vi Vũ xác định nói.

"Ừm, biết rồi. " Cố Cảo Đình đáp, không tắt điện thoại, chờ cô nói chuyện.

Anh phát hiện thanh âm của cô rất trong veo, nghe thật thoải mái.

Anh rất thích giọng nói của cô, cảm thấy âm thanh của cô so với tiếng hát còn hay hơn, đặc biệt là trong phòng tắm.

Cô thở dốc, cô động tình, toàn bộ in vào trong đầu của anh, chỉ cần nhớ tới, máu nóng liền sôi trào.

Hoắc Vi Vũ thấy anh đồng ý, cúp điện thoại.

Cố Cảo Đình: "..."

Anh nhíu mày, bỏ di động xuống, nắm trong tay, nhìn cô cúp máy, ngây ngốc một hồi, ngón tay động đậy mấy cái, nhắn tin qua cho cô:

"Có nhớ tôi không?"

Hoắc Vi Vũ vừa thay y phục xong, chuẩn bị ra ngoài, điện thoại di động liền vang lên.

Cô thấy Cố Cảo Đình nhắn tin tới, liền có cảm giác mập mờ.

Anh vừa mới đi, nhớ gì?

Hoắc Vi Vũ sảng khoái nhắn một chữ: "Không."

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nghe tiếng chuông vang lên, tranh thủ thời gian ấn mở nhìn.

Nhìn thấy một chữ đơn giản, mắt liền âm u, sắc mặt rất kém, u ám như bão táp sắp đến.

Tắng quản gia nhìn Cố Cảo Đình lúc vui vẻ lúc phiền muộn, tâm tình bất định làm cho người ta không thể tưởng tượng được.

Ông không giám nói chuyện, sợ đắc tội Cố Cảo Đình, là xong phim.

Cố Cảo Đình nhìn màn hình di động, mím môi thành hình chữ nhất, nhắn lại:

"À."

Hoắc Vi Vũ nhìn, trong lòng nao nao, cái âm thanh "à" này, cảm giác rất quái gở.

Cô chưa trở về, đặt di động vào trong túi, ngồi lên xe của Thượng trung tá, dựa vào ghế suy nghĩ miên man.

"Lúc Tư lênh đi tâm tình rất tốt, muốn chuẩn bị thuốc cho phu nhân thì phải?" Thượng trung tá mập mờ hỏi.

"Thuốc gì?" Hoắc Vi Vũ không hiểu hỏi:

"Lần này bệnh viện phối rất nhiều thuốc sao?"

"Bởi vì cô đang uống thuốc, trong giai đoạn này không thể mang thai, tôi sẽ mua sắm một ít đồ dùng sinh hoạt cho cô, cô có sở thích gì đặc biệt có thể nói cho tôi biết." Thượng trung tá cười giải thích nói.

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

Cô còn chưa lấy Cố Cảo Đình, có con gì chứ.

Cô muốn phủ nhận, nhưng mà, dù sao vẫn phải làm, hiện tại cự tuyệt về sau giống như tự tát vào mặt mình.

Điện thoại di động của cô vang lên, giảm bớt xấu hổ cho cô.

Hoắc Vi Vũ mở túi, nhìn là Cố Cảo Đình.

Cô lúng túng núp sau ghế nghe.

"Alo." Hoắc Vi Vũ mở miệng.

"Hoắc Vi Vũ, cô nói, tôi nên làm gì, để cô thường xuyên nhớ đến tôi đây?" Cố Cảo Đình hỏi, ánh mắt tà tứ nhìn về phía trước, chứa ẩn ám quang.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Làm Những Gì, Cả Đời Khó Quên

Hoắc Vi Vũ cảm thấy, anh thật sự là một đàn ông tính toán chi li, ham muốn mãnh liệt chinh phục, cái gì anh muốn làm, liền nhất định phải làm cho bằng được.

Hết lần này tới lần khác cô cũng phản đối, không muốn.

"Không có việc gì tôi cúp." Hoắc Vi Vũ không khách khí cúp máy.

Trong lòng Thượng trung tá âm thầm khen thưởng Hoắc Vi Vũ, dám cúp máy của Tư lệnh, cũng chỉ có cô.

Hoắc Vi Vũ vừa đến nơi, đi nấu nước,"cạch" một tiếng, cửa bị mở ra.

Cô nghi ngờ ra khỏi phòng bếp.

Tay Cố Cảo Đình cầm chìa khóa, mắt lạnh lùng nhìn cô, ung dung, từng bước từng bước đi đến gần cô.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc:

"Không phải anh đi gặp tổng thống sao?"

Cố Cảo Đình ôm gáy cô, kéo đến trước mặt anh.

"Tôi đã nói, là sẽ làm, phải để cô thường xuyên nhớ đến tôi." Anh bá đạo nói, cúi người, hôn lên môi cô, tay kia cầm điện thoại lên, chụp hai tấm.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ giật nảy mình, đẩy anh ra, chà xát bờ môi, không hiểu hỏi:

"Anh làm gì vậy!"

Cố Cảo Đình nhìn hình trên điện thoại đi động, không hài lòng:

"Chụp tấm khác thân mật hơn."

"Cái gì?" Hoắc Vi Vũ nhìn điện thoại của anh.

Anh hôn cổ cô, tiếp tục ấn chụp.

Ảnh chụp xong rồi, anh lại không nỡ buông ra.

Mùi trên cơ thể cô anh rất thích, gặm cổ mềm mại của cô, để lại dấu ấn hồng hồng màu ô mai.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy đau, đẩy anh ra:

"Cố Cảo Đình, anh làm vậy làm sao tôi ra ngoài gặp người khác được."

"Gặp người nào?" Cố Cảo Đình nhìn cô hỏi.

"Tôi phải đi làm." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.Ngón tay anh vuốt ve dấu hồng hồng trên cổ cô, hài lòng:

"Tôi hôn không nặng, ngày mai sẽ hết, nếu như cô muốn bị người ta biết, lần sau tôi sẽ lưu tại vị trí người khác không thấy được."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô thật là không thích anh bá đạo cùng chuyên trị, trong mắt lóe lên một đạo giảo hoạt.

Cô đè vai anh, nhón chân lên, nhắm ngay cổ của anh, dùng sức hút.

https://thuviensach.vn

Hút thành màu tím tím đỏ đỏ lại đổi sang chỗ khác hút tiếp, tổng cộng ba cái, mới buông anh ra.

Cố Cảo Đình không chút tức giận, nở nụ cười, đưa điện thoại cho cô nhìn:

"Tôi thích nhất tấm này."

Hoắc Vi Vũ nhìn màn hình điện thoại.

Vì bị chụp hình, cô giống như rất đói khát chủ động hôn hít cổ của anh, môi đỏ phối hợp cùng da thịt hoàn mỹ.

Tay anh đặt sau gáy cô, mặc cho cô làm.

Mà ánh mắt anh nhìn vào màn hình, tà tứ lợi hại.

Giống như bọn họ sắp phát sinh một loại quan hệ nào đó, làm người ta máu nóng sôi trào.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy mất mặt, cô không nghĩ tới anh sẽ chụp ảnh, đoạt lấy di động.

Anh nâng cao di động, nhìn xuống cô:

"Nếu cô ưa thích, lát nữa tôi gửi qua cho cô, cô làm hình nền điện thoại, như thế mỗi lần cô cầm điện thoại lên liền nhớ đến tôi.

"Sẽ bị người khác nhìn thấy." Hoắc Vi Vũ kháng nghị nói.

"Người khác nhìn thấy thì sao? Tôi làm cô mất mặt hả?" Cố Cảo Đình không vui, gửi ảnh qua cho cô.

"Chúng ta cưới ngầm, không thể cho người khác phát hiện quan hệ của chúng ta." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

https://thuviensach.vn

"Người nào ẩn cưới với cô hả? Mai tướng quân muốn để Hoắc Dương làm xấu mặt tôi, anh ta còn mua người chứng minh, trực tiếp tuyên chiến với tôi, tôi cần gì phải cho anh ta mặt mũi." Cố Cảo Đình trầm giọng nói, ôm eo của cô, khiến cô dựa sát vào anh.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Hiện tại cô biết rõ, vì sao Hoắc gia đến trước mặt Thái Nhã muốn cô sửa họ, thì ra bọn họ cho là cô đắc tội Cố Cảo Đình, Cố Cảo Đình giận cá chém thớt lên Hoắc gia.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Không Ngoan, Liền Khi Dễ Cô

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống.

“Không phải nói anh đừng manh động sao?” Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ nói.

“Tôi không cho phép người khác khi dễ cô.” Cố Cảo Đình thật sâu liếc cô nói.

bàn tay ấm áp xoay quanh trên eo cô.

độ ấm lòng bàn tay đều thấm vào trên da thịt cô.

Mang theo vài phần ái muội cùng kiều diễm.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy nóng, kéo tay anh, “Chỉ cho phép chính anh khi dễ tôi.”

“cô ngoan tôi sẽ khi dễ cô sao?” Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, ánh mắt lạnh lùng, “Vậy anh không ngoan, tôi có thể khi dễ anh sao?”

“Có phụ nữ quản thúc một chút, có lẽ cũng tốt.” Anh nghiêm trang nói.

Cô không nghĩ tới anh sẽ nói như vậy, anh cao cao tại thượng duy ngã độc tôn.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ ngẩn ra một chút, tim đập có chút mau, rung động tới quá đột nhiên, làm cô co quắp, cúi thấp đầu xuống.

Cố Cảo Đình liếc cô thẹn thùng, môi hơi hơi nhếch lên, “Tôi phải đi.”

Hoắc Vi Vũ cầm cánh tay anh.

Cố Cảo Đình liếc mắt một cái tay cô trắng xanh, trong mắt vài phần tà mị, “Luyến tiếc tôi sao?”

Hoắc Vi Vũ vì anh hỏi chuyện, nói thẳng: “Cố Cảo Đình, chúng ta bí mật kết hôn.”

trong mắt Cố Cảo Đình nhiệt lượng biến mất.

Cô càng không muốn để cho người khác biết, anh càng muốn công bố rộng rãi.

Cô còn có ý khác, anh liền phải đem ý khác bóp chết lúc mới sinh.

“Không được.” Cố Cảo Đình quyết tuyệt nói.

“Nếu như bị người khác biết tôi là vợ của anh, tôi không thể đi làm.” Hoắc Vi Vũ thuyết phục anh.

“Vậy không cần đi làm.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy không thể cùng anh nói chuyện bình thường.

Anh chính là chủ nghĩa nam quyền, chính là muốn đem cô khống chế ở bên trong lòng bàn tay.

Hoắc Vi Vũ trừng mắt nhìn anh liếc một cái, lười nói, xoay người.

đôi mắt Cố Cảo Đình căng thẳng, duỗi tay đè lại bả vai cô, kéo vào trong lòng ngực mình.

https://thuviensach.vn

Anh đứng ở sau lưng cô, hơi thở mạnh mẽ bao phủ cô.

Hoắc Vi Vũ hít sâu một hơi, đè ép cá tính, tâm bình khí hòa nói: “Tôi muốn bí mật kết hôn.”

Cố Cảo Đình trầm mặc.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, quay đầu xem anh, “Tôi muốn đi làm, tôi không nghĩ trở thành một con sâu gạo, chỉ ăn gạo đồng thời bị người chán ghét, còn không có nơi đánh trả, chờ bị loại bỏ cùng bóp chết.”

“Có tôi ở đây, ai dám đem cô loại bỏ cùng bóp chết.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

“Nhưng mà có thể bị người chán ghét, không ai thích người chỉ biết thu hoạch không biết trả giá, làm người như vậy, sẽ làm tôi trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.”

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, khí thế mạnh mẽ, xác định nói: “Bọn họ dám!”

Hoắc Vi Vũ không nghĩ cùng anh nói, đem tay anh đè bả vai cô cầm đi.

Chính là sức lực anh rất lớn, cô như thế nào tránh không thoát ra.

Hoắc Vi Vũ tức giận, giày cao gót bén nhọn đạp lên trên chân anh.

đau đớn thẳng chiếm tâm trí anh.

Cố Cảo Đình không rên một tiếng, mày không nhăn, ánh mắt đen nhánh nhìn cô, “Vậy cô chuẩn bị khi nào chiêu cáo thiên hạ chúng ta kết hôn?”

Hoắc Vi Vũ xem anh sắc mặt đau tái nhợt, trong lòng có chút quái dị, hình như là không tha.

https://thuviensach.vn

Cô đại khái là điên rồi mới có loại cảm giác này, thu hồi chân.

“ngày là chính mình trải qua, thoải mái hay không, hạnh phúc hay không, vui hay không, không phải cho người khác xem, ở trong mắt người kháchạnh phúc cũng không phải hạnh phúc, ở trong mắt người khác bất hạnh cũng chưa chắc là thật sự bất hạnh.” vành mắt Hoắc Vi Vũ ửng đỏ nói.

Cô đối những thứ này thấu hiểu rất rõ.

Cố Cảo Đình xoay thân thể của cô, làm cô đối diện anh.

Anh ánh mắt như củ, kín đáo như sóng ngầm mãnh liệt, “có thể bí mật kết hôn, nhưng mà tôi không có tránh thai.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Có Thể Hay Không, Muốn Xem Bản Lĩnh Của Cô!

Hoắc Vi Vũ cụp xuống đôi mắt, lông mi thật dài khẽ run.

Cô thực thích trẻ con.

Đã từng nghĩ, Cố Cảo Đình quanh năm suốt tháng không trở về nhà mấy ngày.

Có con, cô có thể cùng con nhỏ làm bạn cả đời.

“Mang thai, cũng không thể hạn chế tự do của tôi.” Hoắc Vi Vũ yêu cầu nói.

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng, thật sâu nhìn cô, buông tay ra.

“Hiện tại đem ảnh chụp thiết kế thành hình nền.” Cố Cảo Đình mệnh lệnh nói.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, kháng nghị nói: “Không phải đáp ứng bí mật kết hôn sao?”

Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, có thâm ý khác, “Tôi đồng ý bí mật kết hôn, muốn không bị người khác phát hiện cũng phải xem bản lĩnh của cô.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

Anh đi đến trước sô pha, bá đạo từ trong túi xách của cô lấy ra di động, đem ảnh chụp cô hôn anh thiết kế thành hình nền.

Càng xem càng thích.

trên màn hình trong tay chiếu ra anh tươi cười.

Cố Cảo Đình liếc xéo hướng cô, ra lệnh: “Không cho phép cô hủy bỏ thiết kế màn hình này.”

Hoắc Vi Vũ a một tiếng, mím môi nhìn anh.

trên có kế sách, dưới có đối sách.

Cô không xóa hình nền, chỉ đổi di động.

Dù sao trong nhà còn có di động cũ trước kia cô dùng.

Hoắc Vi Vũ so một cái OK thủ thế.

Cố Cảo Đình duỗi cánh tay, nhìn thời gian trên đó, đôi mắt trầm lặng.

Anh cũng nên đi, Tắng quản gia ở bên ngoài chờ đã lâu.

Cố Cảo Đình tiến lên, ấn ót Hoắc Vi Vũ, ở trên môi cô chuồn chuồn lướt nước hôn một cái.

Một chút, căn bản liền không đủ.

Anh lại hôn một cái.

“Ở nhà ngoan một chút, có việc gọi điện thoại cho tôi.” Cố Cảo Đình ánh mắt thâm thúy nhìn cô, nhẹ giọng nói.

ánh mắt anh quá mức nóng rực.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cảm thấy mặt nóng lên, lên tiếng, “uh.”“dì Long một hồi trở về, đúng giờ ăn cơm.” Cố Cảo Đình dặn dò.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh có chút dong dài, giống như ba cô, gật đầu.

“Đừng quên uống thuốc.” Cố Cảo Đình vẫn là không yên tâm.

Hoắc Vi Vũ không nói lời nào.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ xoa xoa đầu cô, “Chờ tôi trở lại đút cô.”

Cô như thế nào cảm thấy, những lời này của anh rất có cảm giác sủng nịch, có chút hoảng hốt.

Không có nghĩ lại, cô liền nói: “Tôi tự ăn.”

Cố Cảo Đình cười.

Hoắc Vi Vũ trong lòng hồi hộp một chút.

Hiểu rõ ra, cô là trên Cố Cảo Đình.

“Đi tới đây.” Cố Cảo Đình nói.

Hoắc Vi Vũ không nghĩ chống lại anh, người xấu.

Cố Cảo Đình cúi người, ở trên môi cô mềm mại hôn một cái, lúc này mới xoay người, hướng tới cửa đi ra.

Mở cửa.

Ánh mặt trời dừng ở trên người anh thanh nhã quý phái, giống như bao phủ ánh vàng rực.

Anh tính đóng cửa lại, lưu lại một bên mặt anh tuấn, đẹp trai khiến người nín thở.

https://thuviensach.vn

Ánh sáng tối sầm lại, anh đóng cửa lại.

Hoắc Vi Vũ nằm ở trên sô pha, nhìn lên trần nhà, hơi hơi giơ lên khóe miệng.

Được rồi.

Loại cảm giác này Cố Cảo Đình lại vẫn rất không sai.

Người có lẽ nên ở chung, mới có thể phát hiện bản chất đối phương.

Sẽ không tin lời vỉa hè, bị lời đồn cùng thành kiến khiến cái nhìn sai lệch.

Nằm nằm, Hoắc Vi Vũ ngủ thiếp đi.

Không biết qua bao lâu, tiếng đập cửa vang lên, cô bị đánh thức, mở cửa, Lâm Thừa Ân đứng ở cửa.

“Thừa Ân, sao anh lại tới đây?” Hoắc Vi Vũ kinh ngạc hỏi.

Anh cầm cánh tay của cô vào nhà, khẩn trương nói: “Nhanh lên, tiểu ngũ, hiện tại thu thập hành lý theo anh, anh an bài phi cơ, sẽ giúp em đi nước Mỹ, anh tìm người cho em thân phận mới, thẻ xanh mới, từ nay về sau, em có thể sống một lần nữa, Cố Cảo Đình không có khả năng lại tìm được em!”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Thích Anh

Hoắc Vi Vũ giữ chặt Lâm Thừa Ân. “Thừa Ân, anh nghe em nói.”

Lâm Thừa Ân đánh giá đôi mắt Hoắc Vi Vũ, nghi hoặc nắm bả vai cô.

“Tiểu ngũ, em không phải đổi ý đi, chúng ta phía trước nói tốt, anh thật vất vả bỏ rơi người Cố Cảo Đình lại đây tìm em.”

“Không phải em đổi ý, mà là em nghiêm túc cẩn thận nghĩ tới……”

“anh không nghe.” Lâm Thừa Ân cắt ngang lời Hoắc Vi Vũ , “em chỉ cần nghe anh đi thì tốt rồi.”

“Thừa Ân.” Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ hô một tiếng.

Lâm Thừa Ân lập tức đi vào phòng Hoắc Vi Vũ, mở tủ ra.

Anh lấy ra quần áo cô ném ở trên giường.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi, ngăn ở trước mặt Lâm Thừa Ân.

“thời điểm khổ sở nhất, bi thương nhất, thê thảm nhất đã qua đi, em có thể qua thực tốt, cũng có thể thực tốt chiếu cố chính mình.” Hoắc Vi Vũ ý đồ thuyết phục Lâm Thừa Ân.

“em như thế nào tự mình chăm sóc bản thân, liền tính Cố Cảo Đình đối với em không kém, em đừng quên trên người anh ta có lời nguyền , ba vị

https://thuviensach.vn

hôn thê của anh ta đã chết, một người còn nằm ở bệnh viện.” Lâm Thừa Ân không bình tĩnh nói, lấy ra ba lô, đem quần áo đều nhét ở bên trong.

“vị hôn thê thứ nhất của anh ta là vì cứu bạn chết đuối, thứ hai là xảy ra tai nạn xe cộ chết, thứ ba là cảm nhiễm virus, thứ tư là tự sát, bốn cái không có liên hệ, nguyền rủa là lời nói vô căn cứ, em căn bản không tin.” Hoắc Vi Vũ nói.

Cô xem Lâm Thừa Ân ý chí quyết tuyệt thu thập đồ cô.

Hoắc Vi Vũ đoạt lấy ba lô, vứt trên mặt đất, xác định nói: “em không đi.”

“Không đi cũng đi, anh không nghĩ nhìn thấy tin tức em tử vong.” Lâm Thừa Ân từ trên mặt đất nhặt lên ba lô, tiếp tục thu thập đồ đạc.

Hoắc Vi Vũ đứng thẳng tắp, tay vịn ở trên trán, nhìn Lâm Thừa Ân trong mắt có chút ướt át.

Cô biết Lâm Thừa Ân là vì cô.

Chính là, cô không nghĩ một mặt đòi lấy mà không đi trả giá.

Cô đi rồi, Cố Cảo Đình đối phó anh, đối phó đại ca đâu!

“em đã ngủ cùng Cố Cảo Đình.” Hoắc Vi Vũ bình tĩnh nói dối.

Lâm Thừa Ân thân thể cứng đờ, không tin nhìn Hoắc Vi Vũ, “Anh ta cưỡng bức, đúng hay không?”

“Cam tâm tình nguyện.” tay Hoắc Vi Vũ đặt ở bụng, “Nơi này, khả năng có baby.”

“em điên rồi, tiểu ngũ, em vì cái gì muốn đắm mình trụy lạc.” Lâm Thừa Ân không thể tiếp thu.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhấp môi, đừng qua mặt, hít hít cái mũi, không cho chính mình chảy ra nước mắt.

Cô cũng không nghĩ làm Lâm Thừa Ân nhìn ra cô nói dối.

“em thích trên anh ấy.” Hoắc Vi Vũ rũ mắt nói.

Lâm Thừa Ân ngơ ngẩn, xem kỹ bên mặt Hoắc Vi Vũ, thử nói: “không phải người em ghét nhất từ nhỏ đến lớn chính là anh ta sao?”

“Khi còn nhỏ không hiểu chuyện, mới có thể bị người như Ngụy Ngạn Khang lừa, em tưởng em hẳn là học khôn lên. Thừa Ân.” Hoắc Vi Vũ đối diện Lâm Thừa Ân, trong ánh mắt đỏ hoe.

“Ít nhất là em học được gánh vác, vì em dựng lên, vì em mà chết, chính em làm sai sự tình, không có người phải vì em gánh vác.” Hoắc Vi Vũ đảm đương nói.

“em làm sai cái gì!” Lâm Thừa Ân cầm trong tay ba lô đập ở trên mặt đất.

“Vì tình yêu bỏ trốn, ba em chết cũng không phải em muốn, em yêu Ngụy Ngạn Khang bảy năm, đem sự nghiệp, lý tưởng đều lãng phí ở trên người anh ta, anh ta trêu chọc Cố Kiều Tuyết, xui xẻo lại là em.” Lâm Thừa Ân đau lòng Hoắc Vi Vũ nói.

“Cho nên em còn không cam lòng, em vì cái gì muốn chạy trối chết để cho bọn họ sau lưng khinh thường, nơi này có bạn bè em thân nhất, em không đi.” Hoắc Vi Vũ xác định nói.

Cô mở cửa, “Một hồi dì Long tới, anh trở về nghỉ ngơi, tối nay em liên hệ các người.”

Lâm Thừa Ân cắn răng, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ tạm dừng, xoay người, đột nhiên, ngửi được mùi hương kích thích, trước mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Làm Cô Đi Tìm Chết, Khí Phách!

Dinh Tổng thống

hộ vệ được huấn luyện nghiêm chỉnh mang bao tay màu trắng mở cửa xe.

Cố Cảo Đình nghiêng người cao lớn từ trên xe xuống dưới.

Hộ vệ cung kính khởi động một dù lớn màu đen.

Anh đi nhanh hướng tới cửa chính, di động vang lên tới.

Anh xem là Lý sĩ quan phụ tá bên kia, hơi hơi nhăn mày.

Anh phái Lý sĩ quan phụ tá đi theo Lâm Thừa Ân.

Lý sĩ quan phụ tá gọi điện thoại lại đây, chứng minh Lâm Thừa Ân bên kia có động tĩnh.

Cố Cảo Đình tiếp nghe điện thoại, trầm giọng nói: “Làm sao vậy?”

“Báo cáo tư lệnh, phía trước Lâm Thừa Ân bỏ rơi chúng tôi, chúng tôi tra được anh ta bí mật điều phi cơ bay đi nước Mỹ, phu nhân giống như ở trên phi cơ anh.” Lý sĩ quan phụ tá hội báo nói.

Cố Cảo Đình lập tức xoay người, sắc mặt xanh mét, ánh mắt hung ác nham hiểm, chất vấn nói: “Cái gì là giống như, tôi muốn đáp án xác thực.”.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân ở trên phi cơ.” Lý sĩ quan phụ tá nơm nớp lo sợ trả lời.

Cố Cảo Đình cúp điện thoại, hướng tới xe đi qua.

Tắng quản gia vẻ mặt khó xử đứng ở trước mặt Cố Cảo Đình, nhắc nhở nói: “Tổng thống đợi ngài đã ba tiếng, sự tình thực khẩn cấp.”

Cố Cảo Đình trong mắt đen tối, phụt ra tia sáng, gọi điện thoại ra ngoài, ra lệnh: “Lão Triệu, giúp tôi phái mười chiếc máy bay chiến đấu, truy tung một máy bay tư nhân vận hành phi pháp, loại cùng đường hàng không,anh hỏi Lý sĩ quan phụ tá.

Nhiệm vụ của anh là đem máy bay tư nhân trở về địa điểm xuất phát, không cần dùng võ lực, bảo đảm ở trong phạm vi khống chế, tôi muốn người bên trong, an toàn, hoàn chỉnh đưa đến trước mặt tôi .”

“vâng, tư lệnh.”

*

Cố Cảo Đình đi vào văn phòng tổng thống, tâm tình hậm hực cực độ, toàn thân khí lạnh, đi đến nơi, độ ấm đều giảm vài độ.

Tổng thống xem bộ dáng anh muốn giết người, hoảng sợ.

Nguyên bản khuôn mặt tươi cười thu lên, cầm trong tay ly rượu vang đỏ đưa cho Cố Cảo Đình, lo lắng hỏi: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Cố Cảo Đình không có giảm đi sắc nhọn, nhìn về phía ánh mắt tổng thống cũng có chút lạnh.

Cô nói không đi, cô nói bí mật kết hôn, cô nói vì anh sinh con, nguyên lai đều là để anh thả lỏng cảnh giác.

Hoắc Vi Vũ, cô làm tốt lắm.

https://thuviensach.vn

“Tôi có việc gấp, tổng thống nói ngắn gọn.” Cố Cảo Đình duỗi cánh tay, nhìn thoáng qua đồng hồ nói.

Tổng thống có chút xấu hổ đem ly rượu đặt ở trên bàn dài, suy nghĩ, thẳng nhập chủ đề nói: “con gái Tể tướng nước G Denis Lục coi trọng anh.”

“đểcô ta đi tìm chết.” Cố Cảo Đình mặt căng chặt, lãnh khốc nói.

Trong mắt không có một chút độ ấm, càng có rất nhiều phiền chán.

Tổng thống vẻ mặt khó xử, “Denis Lục thực coi trọng anh, đã điều tra cùng quan sát anh thật lâu.”

“Anh ta cũng có thể đi tìm chết.” Cố Cảo Đình không lưu tình nói.

“Không phải, Cảo Đình, tôi là muốn như vậy, anh trước làm bộ đồng ý, tôi kéo, cho các ngươi quen thuộc lẫn nhau một năm, sau đó Lục thiên kim sẽ tới quốc gia của chúng ta, tôi làm Duật Nghị theo đuổi cô ta, cô ta coi trọng Duật Nghị, tự động từ bỏ anh, cùng Duật Nghị tiến hành liên hôn, tất cả vui mừng.” Tổng thống ý đồ thuyết phục Cố Cảo Đình.

“Tôi sẽ mau kết hôn, không rảnh bồi một thiếu nữ chơi trò chơi tình yêu.” Cố Cảo Đình lãnh tình cự tuyệt nói.

“Denis Lục điều tra qua anh vẫn là độc thân, nếu anh sốt ruột kết hôn, anh ta sẽ cho rằng anh cố ý qua loa, khả năng sẽ khơi mào chiến tranh hai nước, anh ta hiện tại vốn đặc biệt mâu thuẫn quốc gia của chúng ta, vài lần ở trên hội nghị quốc tế cố ý nhằm vào, Cảo Đình, tôi biết anh thực khó xử, nhưng mà, thêm một bằng hữu tốt hơn thêm một kẻ thù, đúng không?” Tổng thống thương lượng nói.

“Tôi càng nguyện ý ở trên chiến trường tranh cao thấp, một nước G mà thôi, cầm lông gà làm lệnh tiễn, không trải qua thất bại liền không biết trời

https://thuviensach.vn

cao đất rộng, lại nói, anh ta dám khơi mào chiến tranh sao?" Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, rất là khinh thường, duỗi cánh tay, nhìn thời gian ở phía trên .

"Tôi có việc gấp, đi trước." Cố Cảo Đình xoay người, nhanh chóng từ chỗ tổng thống rời đi.

Tổng thống: "……"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Lỗ Tai Anh Bị Điếc Hay Nghe Không Hiểu

Hoắc Vi Vũ tỉnh lại.

Bên tai là tiếng ầm ầm của motor.

Máy bay có rung xóc.

Lâm Thừa Ân đưa ly nước cho Vi Vũ, quan tâm hỏi: "Em đã tỉnh, có cảm thấy không khỏe ở đâu không?"

Hoắc Vi Vũ nhìn lướt qua ngoài cửa sổ, nhìn thấy đám mây trắng ngoài ô cửa máy bay.

Trong lòng bực bội.

Cô cầm ly nước Lâm Thừa Ân đưa tới, để lại trên mặt đất.

"Em nói rồi, em không đi, không đi, tai anh bị điếc rồi, hay là nghe không hiểu!" Hoắc Vi Vũ không vui nói.

Lâm Thừa Ân không để ý Hoắc Vi Vũ tức giận, lấy tờ giấy chứng nhận từ trong túi ra, đưa cho cô, "Đây là thân phận mới của em, đi đến Mỹ, anh sẽ sắp xếp để em vào bệnh viện thực tập, em còn có thể trở thành bác sĩ."

Hoắc Vi Vũ nhìn cũng không nhìn giấy chứng nhận, cầm lấy vứt xuống đất, giọng ra lệnh nói: "Lập tức quay lại, trở về."

https://thuviensach.vn

"Tiểu Ngũ, đừng tùy hứng nữa, anh khó khăn lắm mới có thể cứu em ra, chỉ cần em đi Mỹ, thì sẽ bắt đầu cuộc sống mới, không cần lúng sâu vào hố đau khổ đó nữa." Lâm Thừa Ân khuyên nhủ.

"Sao anh có thể tự quyết định thay em, bây giờ anh và Cố Cảo Đình có cái gì khác nhau? Em không muốn đi, mấy người bắt buộc em cũng không được, khi đến Mỹ, em cũng có thể bay về." Hoắc Vi Vũ dứt khoát nói, hai tay ôm ngực, xoay mặt sang một bên.

Phó cơ trưởng từ buồng điều khiển đi ra, vội vàng nói với Lâm Thừa Ân: "Lâm tổng, không tốt, chúng ta bị máy bay chiến đấu vây quanh, bọn họ yêu cầu chúng ta lập tức trở về điểm xuất phát."

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía ngoài cửa sổ, mấy chiếc máy bay chiến đấu bao vây máy bay của bọn họ.

Hành động như vậy chỉ có thể là Cố Cảo Đình.

Trong lòng của cô lộp bộp trầm xuống, hiện lên chút khủng hoảng.

Cố Cảo Đình cảnh cáo cô không thể rời khỏi.Cô có thể tưởng tượng đến sự tức giận của Cố Cảo Đình, khẳng định rung chuyển trời đất.

"Tiểu Ngũ đừng sợ, mặc kệ xảy ra chuyện gì, anh cũng sẽ che chở em." Lâm Thừa Ân trấn an nói.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi.

Cô không hy vọng liên lụy đến bạn bè của mình.

"Trở về điểm xuất phát." Hoắc Vi Vũ nói.

Lâm Thừa Ân cầm chặt bờ vai của Hoắc Vi Vũ, cúi đầu nhìn cô, "Còn có một kế hoạch, anh chuẩn bị dù cho em nhảy xuống, em nhảy xuống từ trên máy bay, còn có một cơ hội sống."

https://thuviensach.vn

"Đã đủ rồi!" Hoắc Vi Vũ đề cao đề xi ben, "Cố Cảo Đình quyền thế ngập trời, anh cho rằng em có thể trốn đến đâu!"

Tay cô chỉ mấy chiếc máy bay chiến đấu ngoài cửa sổ, ánh mắt sáng rực nhìn Lâm Thừa Ân, "Anh cũng thấy, chúng ta còn chưa tới Mỹ đã bị Cố Cảo Đình đuổi tới, không trốn thoát."

"Anh nhất định của cứu em." Lâm Thừa Ân hứa hẹn.

"Không cần anh cứu, em không cần anh cứu, sao anh không hiểu hả!" Hoắc Vi Vũ bực bội, ra lệnh với cơ trưởng: "Nếu như muốn mạng sống, lập tức trở về điểm xuất phát, nếu không, Cố Cảo Đình sẽ không bỏ qua cho anh."

Phó cơ trưởng đã hiểu, chạy vào phòng điều khiển.

Dường như Hoắc Vi Vũ đã dùng hết sức lực, dựa vào trên vách tường, trong đầu trống rỗng.

Lâm Thừa Ân suy nghĩ một lát, nói: "Anh gọi điện thoại cho anh cả, anh hai nhất định sẽ cứu em."

Ánh mắt của Hoắc Vi Vũ đỏ bừng nhìn về phía Lâm Thừa Ân, không vui, bực bội, im lặng, đau lòng, cảm kích, bất đắc dĩ, mấy cảm giác đan xen với nhau.

Cô dừng lại một chút, hít sâu một hơi, nói: "Nếu anh nói với anh hai, anh ba em lập tức tự sát, ngoài ra, Cố Cảo Đình có thể sẽ không buông tha cho anh, còn nữa khi máy bay hạ cánh, mặc kệ em nói cái gì, làm cái gì, anh cũng không cần nói, biết không?"

"Tiểu Ngũ, em muốn làm gì?" Lâm Thừa Ân có dự cảm không tốt.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Muốn Lột Da Hổ, Lại Bị Ăn Đến Xương Cốt Cũng Không Còn

"Thừa Ân." Đôi mắt của Hoắc Vi Vũ ẩm ướt, hai tay ôm lấy mặt của anh ta.

"Trong sáu anh em, quan hệ của anh với em là tốt nhất, em biết rõ, anh đau lòng em, thương tiếc rm, anh mạo hiểm làm tất cả cũng chỉ vì em."

"Câu nói kế tiếp anh không muốn nghe." Lâm Thừa Ân cắt ngang lời nói của Hoắc Vi Vũ.

"Anh giúp em rất nhiều, đoạn đường sau này, hãy để em tự chọn được không." Hoắc Vi Vũ cầu xin nói.

Lâm Thừa Ân nhìn trong đôi mắt Hoắc Vi Vũ đầy nước mắt, trái tim như bị ai đó bóp chặt.

"Em cũng nói trong sáu anh em, quan hệ của chúng ta tốt nhất, em là người con gái duy nhất trong sáu người, nếu như em không có ở đây, chúng ta sẽ không còn hoàn chỉnh nữa rồi. " Đôi mắt của Lâm Thừa Ân đỏ ngầu nói.

"Em sẽ vẫn ở đây." Hoắc Vi Vũ đồng ý.

"Em cho rằng anh không biết em đang suy nghĩ gì sao, em muố tự sát tỏng ngày giỗ của ba phải không, kết thúc tất cả. Anh cả và anh hai không

https://thuviensach.vn

cách nào truy cứu Cố Cảo Đình, Cố Cảo Đình cũng không thể giận chó đánh mèo lên người anh cả và anh hai." Lâm Thừa Ân tàn nhẫn nói ra.

"Ngày đó tâm tình của em không tốt, nên ăn nói bậy bạ, anh cũng biết, lúc người ta có tâm tình không tốt, sẽ nghĩ một đằng nói một nẻo. Thừa Ân." Hoắc Vi Vũ cầm chặt tay Lâm Thừa Ân, nắm thật chặt.

"Em không tự sát, em đảm bảo, em thề, được không?" Hoắc Vi Vũ tha thiết nhìn anh ta.

Lâm Thừa Ân quay mặt đi, hít sâu một hơi, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, "Được, em muốn anh làm gì?"

"Một lát anh cứ ở trên máy bay không cần xuống, từ nay về sau quay lại cuộc sống của chính anh, em không ra mặt hẹn gặp mọi người, thì mọi người cũng không cần lo lắng cho em." Hoắc Vi Vũ dịu dàng nói.

"Nếu em vẫn sống không tốt, anh vẫn sẽ đưa em ra khỏi đó." Lâm Thừa Ân cố chấp nói.

Hoắc Vi Vũ mỉm cười, không trả lời anh ta.

*

Máy bay đã bay hai giờ, dưới sự dẫn dắt của máy bay chiến đấu, đi vào căn cứ của Cố Cảo Đình.

Trong lòng của Hoắc Vi Vũ trầm xuống, như có tảng đá đè nặng ở phía trên, trong đầu chỉ muốn chạy trốn.

Máy bay vừa đáp xuống, mọi người trong máy bay nơm nớp lo sợ đứng đó, nhìn cô.

"Mấy người cứ ở trên máy bay." Hoắc Vi Vũ nói ra.

https://thuviensach.vn

Cô từ trên ghế đứng lên, đi đến lối ra.

Cửa mở ra.

Cô nhìn thấy Cố Cảo Đình.

Anh đứng ở phía trước quân đội, đôi mắt sắc bén như chim ưng nhìn chằm chằm vào cô, như ánh trăng dưới biển sâu, đen tối, mãnh liệt.

Cả người anh lạnh lùng.

Khóe môi nhếch lên, sắc mặt xanh mét, đằng đằng sát khí.

Hoắc Vi Vũ đi tới trước mặt của anh, cúi đầu suy nghĩ nên nói gì.

Cố Cảo Đình không có đợi cô nói chuyện, xoay người, đi về phía xe thiết giáp.

Trung tá Thượng mở cửa, không vui nhìn Hoắc Vi Vũ.

Cố Cảo Đình ngồi ở ghế sau, lãnh khốc nhìn về phía trước, ra lệnh: "Tống cổ mấy người kia vào nhà giam."

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp, vội nói: "Không có quan hệ với bọn họ, d tôi muốn bọn họ làm vậy."

Cố Cảo Đình sắc bén nhìn về phía cô, như là Sa-Tăng, sắc bén, lạnh lùng.

"Bản thân khó đảm bảo, còn cầu xin thay người khác, rất tốt." Anh liếc nhìn về phía trung tá Thượng, ra lệnh: "Ném Lâm Thừa Ân vào lang bảo."

Ném vào lang bảo, Lâm Thừa Ân nhất định phải chết.

Hoắc Vi Vũ nóng nảy, kháng nghị nói: "Cố Cảo Đình, anh không thể không nói đạo lý như vậy, đây là xã hội pháp trị, anh không có quyền quyết

https://thuviensach.vn

định sống chết của người khác."

"Chỉ bằng anh ta dụ dỗ vợ của tôi, vận chuyển trái phép, thông đồng với địch phản quốc, anh ta có thể chết không chỗ chôn rồi." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Hoắc Vi Vũ cứng đờ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Có Phải Tôi Muốn Cô Làm Gì Thì Cô Sẽ Làm Cái Đó?

Nếu lột da hổ, cô sẽ bị ăn đến xương cốt cũng không còn.

Cô càng cầu xin cho Lâm Thừa Ân, Cố Cảo Đình lại càng tức giận.

Cô không phải đang cứu Lâm Thừa Ân, mà là hại Lâm Thừa Ân.

Hoắc Vi Vũ điều chỉnh tâm tình, đôi mắt lóe ra, nhỏ nhẹ nói, "Tôi muốn nói chuyện riêng với anh."

Cố Cảo Đình lạnh nhạt nhìn về phía cô, "Lên xe."

Hoắc Vi Vũ ngồi xuống bên cạnh anh.

Trung tá Thượng đóng cửa xe lại.

Cố Cảo Đình mím môi, không nói lời nào, cả người tản ra áp suất lạnh để cho Hoắc Vi Vũ kinh hãi khiếp sợ.

"Tôi có thể giải thích." Hoắc Vi Vũ mở miệng nói.

Cố Cảo Đình nhìn cũng không nhìn cô, môi mỏng hé mở, "Nói."

"Tôi để cho Thừa Ân dẫn tôi đi ra ngoài giải sầu." Hoắc Vi Vũ chột dạ nói.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt kia, giống như tia x quang.

Trong ánh mắt tất cả đều là không tin tưởng.

"Giải sầu?" Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, "Hoắc Vi Vũ, cô cảm thấy đùa giỡn với tôi rất vui hả? Hay cảm thấy chỉ số thông minh của tôi rất thấp để dễ dàng bị cô lừa gạt?"

Hoắc Vi Vũ không phản bác được, nói dối Cố Cảo Đình cũng không phải quyết định sáng suốt.

"Anh muốn tôi làm gì mới đồng ý buông tha Lâm Thừa Ân?" Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ nói.

"Có phải tôi muốn cô làm gì thì cô làm cái đó?" Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, ánh mắt càng lóe lên cảm giác nguy hiểm.

"Tôi muốn dàn xếp ổn thỏa." Hoắc Vi Vũ uyển chuyển nói ra.

Cốc cốc cốc.

Tiếng đập cửa vang lên.

Cố Cảo Đình buông cửa sổ.

Vẻ mặt trung tá Thượng lộ vẽ khó xử đưa mấy tấm giấy chứng nhận cho Cố Cảo Đình.

Anh thấy cmnd giả, giả hộ chiếu, giấy chứng nhận giả của Hoắc Vi Vũ.

Trong mắt đỏ bừng như máu.

Bàn tay cầm chặt giấy chứng nhận đều trở nên trắng.

Gió lốc như tập trung vào một chỗ.

https://thuviensach.vn

Đoán rằng cô chắc chắn muốn chạy trốn, nhưng khi tận mắt nhìn thấy, mới phát hiện, không chỉ là tức giận, còn có chút đau lòng, dây thần kinh như bị cắt đứt.

Mỗi một phút, mỗi một giây, thậm chí muốn bạo tạc nổ tung.

Hoắc Vi Vũ cũng nhìn thấy chứng cứ xác thực trong tay anh, hết đường chối cãi, nắm chặt vạt áo, chờ quyết định cuối cùng của Cố Cảo Đình.

Anh trầm mặc, trầm mặc.

Trầm mặc đến Hoắc Vi Vũ cảm thấy thời gian dài đăng đẳng.

Trong mắt của anh rút hết nhiệt độ, lạnh lẽo nhìn về phía cô.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ có dự cảm không tốt.

"Hoắc Vi Vũ, tôi cho cô hai lựa chọn, một, để cho Lâm Thừa Ân đi lang bảo, chúng ta kết hôn, lúc này tôi sẽ xem như không có chuyện gì xảy ra, chỉ cần cô không trốn nữa, tôi cũng sẽ không truy cứu, thứ hai, tôi tha cho hai người, từ nay về sau, tôi và cô đường ai nấy đi, không còn liên quan gì với nhau, cô chọn đi." Anh nhìn chằm chằm cô nói.

Trong mắt đầy dứt khoát, lạnh lùng, lộ ra bên trong rét lạnh.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút, đôi mắt lóe lên nhìn Cố Cảo Đình.

Có lẽ cô sẽ không chút do dự lựa chọn điều thứ hai.

Nhưng trong lòng cô như bị dây leo cuốn lấy, càng thu càng chặt.

Cô cảm thấy đau đớn.

Nói không rõ, đầu óc rất hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

"Tôi đếm tới ba, cô không trả lời, tôi sẽ xem như cô chọn điều thứ nhất." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

"Một."

"Hai."

Mỗi một tiếng đếm của cô, trong lòng cô càng loạn.

"Anh thật sự đồng ý thả chúng tôi?" Hoắc Vi Vũ mở miệng nói.

Đôi mắt đỏ bừng của Cố Cảo Đình nhìn qua Hoắc Vi Vũ, chỗ sâu trong đôi mắt xẹt qua đau thương, không có ai nhìn thấy được đã lẫn vào trong vòng xoáy u ám.

Hoắc Vi Vũ chột dạ cúi đầu.

Cố Cảo Đình quay mặt sang, không nói gì với Hoắc Vi Vũ.

Anh đẩy cửa xe đi xuống, nói với trung tá Thượng: "Đưa Hoắc Vi Vũ, Lâm Thừa Ân và mấy người kia rời khỏi đây, hủy bỏ hôn lễ, hủy bỏ hành trình đến Maldives, hủy bỏ ngày hẹn với bác sĩ Tư Smith bên Đức."

Hoắc Vi Vũ cúi đầu, nước mắt lăn xuống trên mu bàn tay.

Bác sĩ Tư Smith, là thần tượng của cô thời đại học.

Thì ra anh vì cô làm nhiều chuyện như vậy.

Đáng tiếc, bọn họ hiểu nhau quá muộn, nhất định, không có kết quả.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Tưởng Niệm, Không Hẹn Mà Gặp

Ánh sáng nắng sớm xuyên qua cửa sổ chiếu vào phòng.

Hoắc Vi Vũ liền tĩnh, mở to mắt, mờ mịt nhìn trần nhà.

Xung quanh rất yên tĩnh.

Yên tĩnh đến nỗi có thể nghe được tiếng chim hót ríu rít cùng tiếng vỗ tay của các ông bà đi tập thể dục buổi sáng.

Cô ngồi dậy.

Ghé mắt.

Thuốc của Cố Cảo Đình mua cho cô để trên tủ đầu giường.

Chưa uống thuốc, người đã đi mất rồi.

Cố Cảo Đình cứ như vậy buông tha bọn họ.

Không có cãi nhau, không giết hại, không trừng phạt.

Nhanh gọn quyết đoán.

Thậm chí cô cảm thấy có chút không chân thực.

Hoắc Vi Vũ đứng lên, đi vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt, nhìn chằm chằm bàn chải đánh răng của Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Yên lặng nằm ở nơi đó.

Trong lòng, có chút cảm giác ê ẩm.

Chủ nhân của chiếc bàn chải này, chắc sẽ không quay lại nữa rồi.

Cô ném bàn chải đánh răng của Cố Cảo Đình vào thùng rác.

Nghĩ một lát, ma xui quỷ khiến cô nhặt bàn chải đánh răng lên, rửa sạch sẽ, bọc lại, bỏ vào trong ngăn tủ.

Tiếng chuông cửa vang lên.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ nhảy lên, mắt lóe ra một ta sáng kỳ dị, chạy đến cửa.

Mở cửa.

Lâm Thừa Ân mỉm cười, tay cầm bữa sáng quơ quơ: "Sớm."

Ánh mắt của Hoắc Vi Vũ ảm đạm xuống.

"Sao anh đến sớm vậy?" Hoắc Vi Vũ nói, xoay người, đi vào nhà bếp.

"Chúc mừng em khôi phục tự do, hôm nay đến mang em đi chơi, không nghĩ em lại dậy sớm như vậy." Lâm Thừa Ân cười tiến vào.

Hoắc Vi Vũ cầm hai cái đĩa cùng hai đôi đũa ra:

"Anh nên cảm thấy may mắn đi, anh biết nếu như em bị đánh thức, tính khí rất xấu, em cam đoan anh sẽ hối hận đấy."

"Ông trời đều chiếu cố cho anh, không nghĩ làm bừa mà lại nhận được kết quả ngoài sức tưởng tượng, Cố Cảo Đình đã buông tha cho em rồi." Lâm Thừa Ân vừa cười vừa nói.

https://thuviensach.vn

Thân thể Hoắc Vi Vũ khẽ giật mình, trong đầu hiện lên câu nói của Cố Cảo Đình.

"Tôi sẽ dùng hạnh phúc cả đời, cược với cô!"

Trong lòng, giống như bị kim châm, chua xót đau đớn.

Anh từ bỏ cô, là một sáng suốt.

Cả một đời quá dài, hạnh phúc, rất đáng trân trọng.

"Rốt cuộc là em đã nói gì với Cố Cảo Đình, mà khiến anh ta không nói hai lời liền thả chúng ta đi." Lâm Thừa Ân tò mò hỏi.

Vành mắt Hoắc Vi Vũ đỏ ửng nhìn Lâm Thừa Ân:

"Lúc ăn cơm, ít nói chuyện."

"Được, em là nữ hoàng, ăn nhiều một chút, em bị thiếu dinh dưỡng." Lâm Thừa Ân lấy hai cái bánh bao hấp cho Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cuối đầu.

Cố Cảo Đình cũng nói với cô như vậy.

Rõ ràng anh đã nói, rõ mồn một, anh lại vĩnh viễn rời khỏi cuộc sống của cô.

Cô muốn ăn nhiều một chút, cô muốn thân thể khỏe khoắn.

Cô không muốn buồn

Buồn, chắc là không thích ứng, dần dần sẽ tốt.

Hoắc Vi Vũ bỏ một cái bánh bao hấp vào mồm, hai má phình lên, nhai bánh bao.

https://thuviensach.vn

"Có ai nói với em, là em ăn cơm rất xấu không." Lâm Thừa Ân ghét bỏ hỏi.

"Có, Cố Cảo Đình á." Hoắc Vi Vũ thản nhiên nói.

"Anh ta là cố ý khiêu khích em, không cần để ý." Lâm Thừa Ân nói.

"Vậy còn anh? Cũng cố ý khiêu khích em." Hoắc Vi Vũ nhanh mồm nhanh miệng nói.

Lâm Thừa Ân nhếch miệng:

"Anh chỉ đùa một chút thôi."

Tiếng chuông cửa vang lên.

Nhịp tim Hoắc Vi Vũ đập lỡ một nhịp.

Lúc này, là anh đến sao?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Phụ Nữ Của Tôi, Ai Dám Khi Dễ

Lâm Thừa Ân liếc Hoắc Vi Vũ một cái.

Hoắc Vi Vũ có chút hoang mang, có chút hoảng hốt, giống như, có chút chờ mong.

Lâm Thừa Ân đứng dậy mở cửa.

Hoắc Vi Vũ nhanh hơn Lâm Thừa Ân cầm lấy tay anh, trong đầu còn chưa suy nghĩ rõ ràng, miệng đã nói ra:

"Thừa Ân, anh tránh mặt một chút."

"Tại sao anh phải tránh?" Lâm Thừa Ân không hiểu nói.

"Thời điểm này, anh xuất hiện ở chỗ em, bị người ta thấy sẽ đi bêu rếu. Anh muốn em thành chủ đề cho người ta bàn luận sao?"

"Biết rồi, anh qua phòng em." Lâm Thừa Ân nói.

"Vô nhà vệ sinh." Hoắc Vi Vũ nhìn vào phòng vệ sinh.

"Em thật nhẫn tâm." Lâm Thừa Ân bất đắc dĩ, đi vào nhà vệ sinh, đóng cửa lại.

Hoắc Vi Vũ thấp thỏm đi ra cửa, nhìn qua lỗ ở cửa xem bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Người tới là Thái Nhã và Cố Kiều Tuyết.

Mắt cô trầm xuống, mở cửa.

Sắc mặt của Thái Nhã rất quái dị, đưa cho Hoắc Vi Vũ một tấm thiệp cưới.

"Ngày mai là hôn lễ của tiểu Khang và tiểu Tuyết, mời đến dự." Giọng nói của bà coi như nhu hòa, nhưng có chút mất tự nhiên, nói ra, rất cứng ngắc.

Hoắc Vi Vũ do dự nhìn thiếp mời.

"Không dám tới à." Cố Kiều Tuyết âm dương quái khí nói ra.

"Tiểu Tuyết." Thái Nhã cảnh cáo hô một tiếng.

Cố Kiều Tuyết ngậm miệng, rất không cam lòng, khinh bỉ nhìn Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhận lấy thiếp mời.

Có lẽ cô nên trả lại phi cơ và hòn đảo cho Cố Cảo Đình.

Ngày mai không đi, về sau sẽ không có cơ hội gặp được Cố Cảo Đình nữa.

"Tôi sẽ đi." Hoắc Vi Vũ đáp.

Thái Nhã hắng giọng một cái, muốn nói lại thôi, cuối cùng ôn tồn nói:

"Tiểu Vũ, về sau đều là người một nhà, ngẩng đầu không thấy cúi đầu cũng gặp, lúc trước tôi cũng giúp cô trừng phạt Hoắc gia, đánh cô cũng không phải tôi, chuyện này coi như bỏ qua, được không?"

Hoắc Vi Vũ đạm bạc nhìn Thái Nhã.

https://thuviensach.vn

Lần trước Cố Cảo Đình muốn bà ta trong vòng 3 ngày phải xin lỗi cô.

Không nghĩ tới Thái Nhã thật sự đến làm lành.

Cố Cảo Đình thật sự có lực uy hiếp, không thể bỏ qua.

Chỉ là...

"Tôi và Cố Cảo Đình đã hủy bỏ hôn ước, tôi sẽ không gã cho anh ta." Hoắc Vi Vũ thẳng thắn nói.

Thái Nhã có chút dừng lại, kinh ngạc nhìn cô.

Cố Kiều Tuyết toét miệng cười, vui sướng nói:

"Cô nói thật hay giả vậy?"

"Cô có thể hỏi anh cô." Hoắc Vi Vũ thản nhiên nói.

"Tôi đã nói rồi, ánh mắt anh tôi sẽ không kém như vậy, xem như muốn trừng phạt cô, nhưng cưới cô cùng quá thua lỗ, đúng rồi, cô không gả cho anh tôi, vậy sẽ trả lại sính lễ anh tôi cho cô phải không." Cố Kiều Tuyết cay nghiệt hỏi.

"Ngày mai tôi sẽ trả lại cho anh ta."

Cố Kiều Tuyết nở nụ cười, nhìn Thái Nhã một chút.

Cô lại nghĩ tới một khả năng khác, lo lắng hỏi:

"Cô sẽ không dây dưa với anh Khang chứ?"

"Tôi không hứng thú với anh ta." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng trả lời.

Cố Kiều Tuyết phòng bị nhìn Hoắc Vi Vũ:

https://thuviensach.vn

"Có một số người, nói một đàng, làm một nẻo, trong ngoài không giống nhau."

Khóe miệng của Hoắc Vi Vũ giật giật:

"Kỹ năng đó của cô, tôi còn chưa học được, cũng không muốn học."

"Hoắc Vi Vũ, người khác cho cô mặt mũi cô liền không biết xấu hổ!" Cố Kiều Tuyết trừng mắt nói.

"Mặt tôi là cha mẹ tôi cho tôi, người khác không có năng lực cho, nếu như không còn chuyện gì khác, các người có thể đi." Hoắc Vi Vũ mở miệng đuổi khách, tay cầm cánh cửa, chuẩn bị đóng lại.

Trong mắt Cố Kiều Tuyết lướt qua một tia hung ác nham hiểm:

"Mẹ, anh trai sẽ không cưới cô ta, mẹ cảm thấy anh sẽ ra mặt cho cô ta nữa sao?"

Hoắc Vi Vũ sắc bén nhìn Cố Kiều Tuyết.

Mắt Cố Kiều Tuyết lộ ra hung ác, chuẩn bị ra tay.

"Phụ nữ của tôi, ai dám khi dễ!"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Này Vi Vũ, Cô Có Phải Là Đồ Vật Của Tư Lệnh Hay Không

Lâm Thừa Ân ra khỏi nhà vệ sinh, sắc bén nhìn Cố Kiều Tuyết, đi đến bên cạnh Hoắc Vi Vũ.

Cố Kiều Tuyết giật mình, kinh ngạc nhìn Lâm Thừa Ân.

Lâm Thừa Ân rất đẹp, đẹp như bước từ trong tranh ra.

Vẻ đẹp của anh ta, còn đẹp hơn phụ nữ, nhưng không thiếu hụt dương khí, thân thể cao lớn thẳng tắp, khiến cho ai liếc nhìn một chút cũng dễ dàng nhớ rõ.

Nếu như nói Cố Cảo Đình là loại lãnh khốc cao cao tại thượng không coi ai ra gì, khiến cho người ta không dám đến gần, chỉ có thể kính sợ.

Thì Thừa Ân chính là một người ôn hòa, giống như gió mát ánh trăng, lành lạnh trong sáng, chỉ có thể thưởng thức.

Thời còn là thiếu nữ Cố Kiều Tuyết rất mê anh, còn dùng tiền mua hình của anh kẹp vào sách giáo khoa, đôi khi lại vẽ, muốn đến gần.

Chỉ là, Lâm Thừa Ân không để ý đến cô.

Thời gian dần dần trôi qua, phân biệt rõ hiện thực và hoang tưởng, cô từ bỏ anh, coi trọng Ngụy Ngạn Khang.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới, Lâm Thừa Ân lại trở thành đàn ông của Hoắc Vi Vũ.

Cô không bình tĩnh, rất không bình tĩnh.

Dựa vào cái gì mà đàn ông cô yêu thích đều thích Hoắc Vi Vũ vậy.

Cố Kiều Tuyết gắt gỏng mắng:

"Hoắc Vi Vũ, cô thật không biết xấu hổ, hay thay đổi, gặp một người liền yêu một người, phàm là đàn ông cô đều yêu thích hết có phải hay không!"

"Cô nói bậy bạ gì đó?" Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

Lâm Thừa Ân nhẹ nhàng ôm vai cô, ngăn cản Hoắc Vi Vũ nói chuyện.

"Dù sao cũng tốt hơn so với một số người, biết rõ đối phương đã có bạn gái, còn cam tâm tình nguyện ở với người ta một năm." Lâm Thừa Ân khinh bỉ nói.

"Anh nói cái gì!" Cố Kiều Tuyết bị thần tượng chế nhạo, cảm thấy rất mất mặt, trừng mắt nhìn Hoắc Vi Vũ mắng:

"Đầu lưỡi của cô sao lại dài như vậy, cẩn thận xuống Địa ngục bị cắt lưỡi đấy."

Đối với chuyện này Hoắc Vi Vũ không muốn nói một chữ, cô không cần người khác đồng tình, nói ra, chính là tự tát vào mặt mình.

Chỉ là người khác đều biết, cô lại là người biết cuối cùng.Ánh mắt của Hoắc Vi Vũ lạnh đi vài phần:

"Chờ cô xuống địa ngục làm phán quan rồi hãy nói, nhưng mà, lấy lòng dạ của cô, cấp bậc, IQ, đầu óc, xuống địa ngục có khả năng trở thành phán quan không mới là vấn đề."

https://thuviensach.vn

Cố Kiều Tuyết nổi giận, tay hướng tới mặt Hoắc Vi Vũ.

Lâm Thừa Ân nhanh hơn một bước cầm tay Cố Kiều Tuyết, cảnh cáo nói:

"Nơi này không tới phiên tiểu thư cô phát tiết."

Cố Kiều Tuyết ăn thiệt, rút tay ra, phẫn hận nói:

"Anh Khang nói Hoắc Vi Vũ làm chuyện giường chiếu như cá chết. Mẹ, chúng ta đi, nơi này làm ô uế chúng ta."

Cố Kiều Tuyết ôm cánh tay Thái Nhã vênh váo rời đi.

Lâm Thừa Ân bực bội nhìn lướt qua bóng lưng của bọn họ, nhìn Hoắc Vi Vũ:

"Em giao bản thân cho Ngụy Ngạn Khang rồi hả?"

Hoắc Vi Vũ bình thản, bình tĩnh nói:

"Không, cho nên em cảm thấy Cố Kiều Tuyết rất buồn cười."

Lâm Thừa Ân nhìn thiếp mời trong tay Hoắc Vi Vũ, lo lắng nói:

"Ngày mai đừng đi, Cố Kiều Tuyết khẳng định sẽ làm em khó xử."

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật, cầm thiếp mời, lười biếng nói:

"Cô ta tuyên chiến, em lùi bước, tương đương với không chiến mà bại, cô ta đã có lá gan mời em qua, em sẽ làm cho cô ta hối hận vì đã mời em, hơn nữa, ngày mai em có một số việc muốn tìm Cố Cảo Đình."

"Tìm anh ta làm gì, thật vất vả mới thoát ra, nên cách xa anh ta một chút, nếu như không cẩn thận gặp mặt, thì cứ làm như không quen đi qua." Lâm Thừa Ân nói, định đoạt thiếp mời trong tay Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ giấu thiếp mời ra sau lưng, chậm rãi nói:

"Em có vài thứ muốn trả lại cho anh ta."

"Vậy còn cô, có phải đồ vật của Tư lệnh hay không!" Thượng trung tá lạnh lùng nói, đi tới, theo sau là bốn tên hộ vệ, khí thế hùng hổ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Tước Khí Thế Anh, Tăng Uy Phong Cô

“Vậy còn cô, có phải đồ vật của tư lệnh hay không!” giọng Trung tá Thượng lạnh lùng nói, anh đi vào tới, phía sau đi theo bốn hộ vệ, hùng hổ.

Hoắc Vi Vũ trong lòng run lên.

Cô còn chưa nói, Lâm Thừa Ân liền đem cô che chở ở phía sau, ánh mắt thẳng tắp phòng bị trung tá Thượng.

“Tiểu Ngũ không phải đồ vật, mời anh chú ý khi dùng từ.” Lâm Thừa Ân không vui nói.

“Xác thật không phải đồ vật.” Trung tá Thượng lạnh lùng nhìn chằm chằm Hoắc Vi Vũ, âm dương quái khí nói: “Bạch nhãn lang sao, mặc kệ tốn bao nhiêu thời gian cùng tâm huyết, dưỡng không quen.”

Hoắc Vi Vũ nghe ra trung tá Thượng ý khinh thường, đôi mắt cụp xuống.

Lâm Thừa Ân ngăn ở trước mặt trung tá Thượng, chặn tầm mắt anh nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, hỏi: “anh tới nơi này làm gì!”

Trung tá Thượng nhìn về phía Lâm Thừa Ân, nói cho Hoắc Vi Vũ nghe: “Tư lệnh cho chúng tôi tới thu thập đồ đạt của anh ta, không để lại một món.”

“anh tới đúng lúc, đảo nhỏ và phi cơ……”

https://thuviensach.vn

“Chính cô trả tư lệnh.” Trung tá Thượng cắt ngang lời Hoắc Vi Vũ, đề cao đê-xi-ben, tức giận nói.

Hoắc Vi Vũ không còn lời gì để nói, ngồi ở trên sô pha, chống trán hờ hững nhìn trung tá Thượng mang theo bọn lính ra ra vào vào.

Quần áo, cà vạt, giày da, dao cạo râu, cần lưu thủy, sữa tắm, kem cạo râu, kem đánh răng, bàn chải đánh răng, máy tập thể hình, dược phẩm……

Không biết tự mình thu thập được ba thùng.

Cô cũng không biết Cố Cảo Đình khi nào bỏ nhiều đồ vật như vậy ở nơi cô.

lúc anh tới, cô kháng cự cùng bài xích.

lúc anh đi, cô tự nhiên cảm giác trống rỗng, ở trong lòng vấn vít.

Trung tá Thượng gom thứ tốt, đi đến trước mặt Hoắc Vi Vũ, nghiêm trang nói: “Kỳ thật, nếu Hoắc tiểu thư lựa chọn tư lệnh, cô nói đôi câu tốt đẹp, tư lệnh lại như thế nào sẽ đem bạn cô ném vào lang bảo, chung quy Hoắc tiểu thư đối với tư lệnh hiểu biết quá ít, không tin tưởng tư lệnh, không xứng với tư lệnh.”

Hoắc Vi Vũ ngước mắt, nhàn nhạt nhìn về phía trung tá Thượng.

Hiện tại anh nói nhẹ nhàng, ngày hôm qua loại không khí này, loại hoàn cảnh này, Cố Cảo Đình giương cung bạt kiếm, trong mắt mang theo sát khí, tùy thời muốn đem người ta ném vào địa ngục.

Nếu cô chọn điều thứ nhất, lại yêu cầu Cố Cảo Đình thả Lâm Thừa Ân, Cố Cảo Đình sẽ càng tức giận.Lang bảo loại địa phương này, người tới, một giây sau sẽ bị ăn chỉ còn lại có xương cốt.

Cô không dám lấy Thừa Ân đi mạo hiểm.

https://thuviensach.vn

“Nói xong? anh có thể đi rồi.” Hoắc Vi Vũ bình tĩnh nói.

“cô quả thực không thể nói lý.” Trung tá Thượng nổi giận đùng đùng mang theo bọn lính rời đi.

Hoắc Vi Vũ thuận thế nằm ở trên sô pha, ngây ngốc nhìn không khí.

“Tiểu Ngũ, em làm thực tốt, liền phải tước khí thế bọn họ.” Lâm Thừa Ân khen ngợi, ngồi ở bên cạnh Hoắc Vi Vũ.

trong lòng cô lại nặng nề.

Trung tá Thượng đem nha cụ cô đặt ở trong ngăn tủ đều mang đi.

Cô cùng anh, không bao giờ còn có liên quan.

“Thừa Ân, em hôm nay không nghĩ đi ra ngoài, có chút mệt, muốn ngủ, anh cũng rời đi đi.” Hoắc Vi Vũ thanh đạm nói.

“em như vậy, anh như thế nào yên tâm đi.” Lâm Thừa Ân cự tuyệt.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Lâm Thừa Ân, mĩm cười, lãnh đạm mang theo vài phần mệt mỏi, “em thực tốt, không ngủ đủ mà thôi.”

“Vậy được rồi, có việc gọi điện thoại cho anh.”

Hoắc Vi Vũ gật gật đầu, đứng dậy, hướng đi đến phòng ngủ, nằm ở trên giường.

Ngủ tỉnh, tỉnh ngủ, hỗn loạn, giống như mất mát thứ gì.

lúc 10 giờ tối, nhận được điện thoại Thường Yến.

“Chị Vi Vũ, chị mau đến bar Thịnh Thế đi, đã xảy ra chuyện.” Thường Yến nóng nảy nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nghe giọng cô mười phần khẩn trương, không giống làm bộ xảy ra chuyện, mất hứng thú nói: “Việc của em, hay là việc của chị?”

“Việc của chị!”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Không Có Sức Hấp Dẫn Thì Không Cần Học Người Khác Lẳng Lơ

"Việc của chị, em xem náo nhiệt gì, chạy nhanh đi là được." Hoắc Vi Vũ nói, chuẩn bị cúp điện thoại.

"Không phải, Chị Vi Vũ, chị nghe em nói, hôm nay em cùng bạn ở Thịnh Thế chơi, đụng phải Cố Kiều Tuyết cùng bạn của cô ta ở đây làm độc thân party, bọn họ chửi bới chị, em không thể nhịn, hất rượu vào một thiếu nữ, bọn họ hiện tại không cho em đi, nhất định chị phải lại đây." Thường Yến giải thích nói.

Hoắc Vi Vũ: "……"

Không đi, Thường Yến là vì cô hết giận, không trượng nghĩa.

Đi thôi, nhìn đến đám người Cố Kiều Tuyết, trong lòng cô liền không thoải mái.

"Chị Vi Vũ, chị mau tới đây, bọn họ nói nếu chị không tới, liền đem em chỉnh chết ở chỗ này." Thường Yến nức nở nói.

"Một hồi tới." Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ đem điện thoại ném ở trên giường, đứng dậy, thay quần áo đi ra ngoài.

*

Nửa giờ sau, cô xuất hiện ở bar Thịnh Thế.

https://thuviensach.vn

Thường Yến quỳ gối trước mặt Cố Kiều Tuyết, trên đầu bị hất rất nhiều rượu, trên người ướt chèm nhẹp, đáng thương vô cùng.

Cố Kiều Tuyết uống có chút say, chỉ Hoắc Vi Vũ, nói đớt: "Các người xem, chính là cô ta, Y oa D phụ, liên tục bị hai người đàn ông bỏ, sống mà không biết xấu hổ."

"Chính là, cảm giác như là mụ đàn ông, đàn ông thích cô ta mới là lạ." Bạn Cố Kiều Tuyết phụ họa.

"Nếu tôi nói, vẫn là Ngụy giám đốc thật tinh mắt, biết cái gì là trân châu, cái gì là mắt cá. Lựa chọn Tiểu Tuyết là sáng suốt." Một bạn khác của Cố Kiều Tuyết khen tặng nói.

"Nói rất đúng, anh Khang nói cô không có vị phụ nữ, mới có thể thích tôi." Cố Kiều Tuyết cười.

Hoắc Vi Vũ lười để ý tới bọn họ, đem Thường Yến quỳ trên mặt đất nâng dậy.

"Quỳ xuống!" Cố Kiều Tuyết chụp bàn, "Ai cho cô đứng lên."

Thường Yến không có cốt khí quỳ gối trên mặt đất, nhìn Hoắc Vi Vũ cầu cứu.

"để cô ta đi." Hoắc Vi Vũ lạnh giọng nói với Cố Kiều Tuyết.

"Hoắc Vi Vũ, cô cho rằng cô là ai, cô nói cho ai đi liền cho người đó đi, mặt mũi tôi để nơi nào?" Cố Kiều Tuyết không vui nói, trong mắt toàn là phẫn hận.

"Thế nào mới thả người?" Hoắc Vi Vũ nói thẳng.

"Đừng nói tôi không có cho cô cơ hội, cô cùng Búi Búi lên đài biểu diễn, phía dưới sẽ có người kêu giá mời các cô uống rượu, giá cô nếu cao hơn

https://thuviensach.vn

Búi Búi, tôi liền thả cô ta đi.” Cố Kiều Tuyết hung ác nham hiểm nói.

Hoắc Vi Vũ không quan tâm, kéo Thường Yến đi.

Thường Yến quỳ gối tại chỗ, đối với Hoắc Vi Vũ lắc đầu, không dám đi.

“Hoắc Vi Vũ, liền biết cô không dám, cũng không cân nhắc cô mấy cân mấy lượng, cô đi lên, tôi phỏng chừng, không có một người đàn ông nào muốn mời cô uống rượu, không có sức hấp dẫn, không cần học người khác lẳng lơ, tự làm mất mặt mà thôi.” Cố Kiều Tuyết châm chọc nói.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, lạnh nhạt nhìn Cố Kiều Tuyết, “Nhớ rõ lời cô nói, tôi thắng liền thả Thường Yến đi, về sau không được làm khó dễ.”

“Đương nhiên, cô không thắng được, Búi Búi, lên!” Cố Kiều Tuyết nhìn về phía một thiếu nữ xinh đẹp đứng ở một bên.

thiếu nữ xinh đẹp cười mê hoặc, cởi váy bên ngoài ra, lộ ra bộ đồ lót ni J viền lóng lánh, dáng người cúp E, không cần nhảy, khiến cho đàn ông chảy máu mũi.

Cố tình, cô ta vẫn là múa cột. Một lát, dưới đài sôi trào, giá cả đã hô từ năm trăm lên năm vạn.

Toilet

“Cố Kiều Tuyết giống như đã say, ngày mai cô kết hôn, muốn kêu vị hôn phu cô tới đón cô hay không?” bạn Cố Kiều Tuyết hỏi.

“Gọi bạn trai cô ta làm gì, anh của cô ta chính là đệ nhất mỹ nam, quyền khuynh thiên hạ, tài đại khí thô, kêu anh của cô ta lại đây, chúng ta cũng có cơ hội tiếp xúc.” Một bạn khác của Cố Kiều Tuyết nói.

https://thuviensach.vn

“được, được, cô quá thông minh, tính không thể ngủ với Cố Cảo Đình, được nói với anh hai câu cũng tốt, tôi yêu chết anh ta.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Xem Thực Happy, Thua Thực Bình Tĩnh

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống, nhìn Búi Búi trên đài nhảy quyến rũ.

đồ thiếu nữ mặc vốn ít, một cái nhấc chân, một cái giạng thẳng chân, đều có thể làm các đàn ông dưới đài nhiệt huyết sôi trào.

Cô cup B, như thế nào cùng người cup E đấu.

Hoắc Vi Vũ xem thực happy, thua thực bình tĩnh.

“Chị Vi Vũ, làm sao bây giờ?” Thường Yến càng xem càng khẩn trương, liếc mắt ngực Hoắc Vi Vũ một cái, sắc mặt trở nên trắng.

Hoắc Vi Vũ không liếc mắt Thường Yến một cái, đối với Cố Kiều Tuyết giọng lạnh lùng nói: “Đi toilet.”

“cô không phải là muốn chuồn đi, bất quá, thừa nhận chính mình không có sức hấp dẫn của phụ nữ là được, dù sao cô cũng bị người bỏ hai lần.” Cố Kiều Tuyết dương dương đắc ý nói.

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, ánh mắt lạnh lùng, cái loại mê hoặc này từ trong xương cốt lộ ra tới.

Không phải Búi Búi ăn mặc BJ ni, lộ ra sóng gió, là có thể có cảm tính khí tràng.

https://thuviensach.vn

“Nếu muốn chuồn đi, thì sẽ không tới, cô suy nghĩ nhiều.” Hoắc Vi Vũ nói, đi hướng toilet.

Cố Kiều Tuyết ra hiệu bằng mắt với một cô gái bên người.

cô gái kia, lập tức đuổi kịp Hoắc Vi Vũ.

Thường Yến lo lắng mong chờ bọn họ.

Hoắc Vi Vũ vững vàng nhìn phía trước, quẹo.

cô gái lập tức chạy tới, phát hiện Hoắc Vi Vũ biến mất ở trên hành lang.

Cô dậm chân, lập tức chạy về Cố Kiều Tuyết báo lại.

“Tiểu Tuyết, Hoắc Vi Vũ chạy mất.”

Cố Kiều Tuyết tức giận, ánh mắt hung dữ, một cái tát đánh vào trên mặt Thường Yến.

Thường Yến bụm mặt.

Cố Kiều Tuyết còn chưa hả giận, dùng sức đá, giày cao gót giẫm ở giữa ngực Thường Yến.

Thường Yến che lại ngực phát đau ngã trên mặt đất.

“cô nhìn xem cô dạy bạn kiểu gì, thật có lòng đi, đồ đê tiện.” Cố Kiều Tuyết chỉ vào Thường Yến mắng.

Thường Yến khóc sướt mướt quỳ trở lại trên mặt đất.

“Tiểu Tuyết, hiện tại làm gì cô ta bây giờ?” bạn của Cố Kiều Tuyết hỏi.

“Tôi nhìn mặt của ả thấy phiền lòng, đem mặt nó huỷ hoại.” Cố Kiều Tuyết thở phì phì nói.

https://thuviensach.vn

“đừng mà, cầu xin cô, Cố tiểu thư, đừng mà, tôi cũng không dám va chạm với cô nữa, lúc nãy không phải cố ý, thật sự không phải cố ý.” Thường Yến van nài.

Cố Kiều Tuyết đá văng Thường Yến ra, phân phó nói: “làm đi.”

bạn cô từ trong túi xách lấy ra dao nhỏ, từng bước dồn ép hướng Thường Yến.

“Nếu cô huỷ hoại gương mặt cô ấy, ngày mai cảnh sát liền sẽ mang cô đi.” Hoắc Vi Vũ ung dung nói, đi qua, rút giấy, lười nhác lau tay.

ánh mắt lạnh liếc Thường Yến.

Nguyên lai, cô là bởi vì đụng phải Cố Kiều Tuyết bị chỉa mũi nhọn vào.

Không dám vì cô bênh vực kẻ yếu hắt rượu!

“Chị Vi Vũ, cứu cứu em, cứu cứu em.” Thường Yến cầu cứu nói.

Hoắc Vi Vũ cúi người, nâng cằm Thường Yến lên, ngón tay ôn nhu đem tóc trên mặt cô chuyển qua bên tai.

Thường Yến thở cũng không dám thở.

Hoắc Vi Vũ hơi hơi giơ lên khóe miệng, giọng thanh lãnh nói: “Thường Yến, lần này tôi giúp cô, về sau mặc kệ cô phát sinh chuyện gì, đều đừng tới tìm tôi, cô không phải bạn tôi, nghe rõ chưa?”

“Chị Vi Vũ……” Thường Yến muốn nói lại thôi.

Trong đám người một trận âm thanh ồn ào.

Búi Búi uống xong một chén rượu, đạt được 6 vạn đồng thù lao.

https://thuviensach.vn

Cố Kiều Tuyết thực hài lòng, nhìn Hoắc Vi Vũ, khiêu khích nói: “Tới phiên cô.”

Hoắc Vi Vũ đi lên đài cao.

Cô mặc váy thực bình thường, trong đám người một mảnh âm thanh thổn thức.

Cô coi như không có nghe thấy, giơ tay, xoay tròn, chân vươn ra.

nhạc nhẹ vang lên không hợp với không khí quán bar.

tiếng đàn tỳ bà, giống như buổi sáng tươi mát đứng ở trong rừng trúc, một người đẹp cổ điển nhảy múa đón gió.

Cố Cảo Đình ở giữa binh lính mở đường đi đến, liếc trên đài cao, đôi mắt ngừng lại, dừng bước chân.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Tư Lệnh Vừa Ra Tay, Liền Biết Có Hay Không

mỗi một động tác Hoắc Vi Vũ múa cổ điển đều đúng tiêu chuẩn, mềm mại như nước chảy, mây trôi thoát tục.

Ở quán bar ô nhiễm, như đi vào một trận gió mát, sóng nước từ từ tới.

Đặc biệt là ánh mắt cô lạnh lùng, tư thái cao quý, không phải dung chi tục phấn có thể sánh được.

Mê hoặc, giống như mê sa che khuất khuôn mặt.

“Tiểu Tuyết, cô ta nhảy cũng thật đẹp, có phải có học qua hay không?”

Cố Kiều Tuyết đôi mắt đỏ lên, nắm chặt quán bar, lực đạo tựa hồ muốn đem ly rượu vang đỏ bóp nát.

“Chuyên nghiệp đúng là chuyên nghiệp, bất quá, nơi này chính là quán bar, giá kêu cô ta sẽ không vượt qua tôi.” Búi Búi rất có tự tin nói.

Vừa dứt lời, một người đàn ông trung niên hô: “Tôi ra 7 vạn.”

Búi Búi sắc mặt lúc đỏ, lúc trắng.

Hoắc Vi Vũ liếc hướng bọn họ, khóe miệng cong lên mê hoặc, trong mắt xẹt qua một tia sáng.

https://thuviensach.vn

Cô vừa rồi đi toilet ra ngoài tìm một người qua đường, nói với anh ta, anh ta kêu giá vượt qua thiếu nữ khiêu vũ trước cô, cô không lấy tiền anh ta, anh cũng có được mặt mũi.

Hoắc Vi Vũ vừa muốn ngưng, nghe người đàn ông vừa rồi hô: “vừa rồi tôi chỉ đùa một chút.”

Dưới đài một trận cười vang.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía người đàn ông trung niên kia, Búi Búi ngồi ở trên người anh ta, đút cho anh ta một quả nho, đưa mắt, chế giễu khiêu khích nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ trong lòng hồi hộp một phen.

Cô đã không biết xấu hổ, đụng tới các cô, cô gặp sư phụ rồi.

Hiện tại, cũng chỉ có thể ngựa chết làm như ngựa sống mà chữa.

Hoắc Vi Vũ nhảy ra tuyệt kỹ.

Xoay tròn, tựa như chuông gió, gót sen chỉa xuống đất, uyển chuyển nhẹ nhàng giống như muốn bay lên tới, mỗi một lần nhảy lên, ở trên không trung có thể ngồi vào ba bốn động tác, đẹp loá mắt.

Chuyên gia vũ đạo đều rất ít có loại kỹ năng này.

trong mắt Cố Cảo Đình đen tối, sắc mặt lạnh giống như bão táp tiến đến.Quyền Linh gả cho cha Hoắc Vi Vũ trước đây, là vũ nữ cổ điển nổi danh.

vũ đạo Hoắc Vi Vũ rất có thiên phú, từ nhỏ liền biểu hiện ra trình độ kinh người.

lúc học sơ trung, cô bị an bài đến quân khu biểu diễn.

https://thuviensach.vn

Cũng là lúc nhạc bắt đầu, chỉ vũ đạo này, tuổi cô còn nhỏ kinh ngạc toàn trường.

Chỉ là, nhảy xong, cô chạy tới chơi với chó, lúc trao giải không có, bị tìm tới, ngay lúc đó thủ trưởng thực nghiêm khắc răn dạy cô, "Không muốn nhảy cũng đừng nhảy, con gái nhà ai, dạy như thế nào, thái độ gì, nên đem trở về cải tạo lại."

Anh nhớ rõ, cô trước mặt tất cả quân nhân phản bác nói: "Tôi ý tốt nhảy cho các người xem, lại không thu tiền các người, vẫn là trốn học tới, năm giờ sáng liền bò dậy, huấn luyện vài tháng, ông vì cái gì mắng chửi người.

Không nhảy thì không nhảy, sau khi lớn lên tôi phải làm bác sĩ, giống như bác sĩ Tư Mật Tư nước Đức vậy, ông hẹn trước đều phải chờ mấy tháng, tôi còn không để ý."

Kết quả, cô về nhà đã bị trách mắng.

Từ đó về sau, anh rốt cuộc chưa thấy cô khiêu vũ.

"gọi giám đốc qua tới, chuẩn bị phòng thanh nhã." Cố Cảo Đình nói, xoay người, vào thang máy VIP.

Âm nhạc hết rồi, Hoắc Vi Vũ ngừng lại.

Dưới đài không có kêu giá.

Không biết là đắm chìm ở vũ đạo của cô còn chưa có phản ứng lại, vẫn là cảm thấy kêu rượu làm bẩn cô, hoặc là, bị Búi Búi khống chế hiện trường.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy rất xấu hổ.

Cố Kiều Tuyết dương dương đắc ý lộ ra tươi cười, châm chọc: "Tôi ra mười đồng, mời vị biểu diễn tạp kỹ uống một chén."

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lạnh căm căm nhìn về phía Cố Kiều Tuyết.

Có đôi khi, hiện thực tàn nhẫn như vậy, cứ việc nỗ lực, kết quả, còn không bằng không nỗ lực.

“Có tiên sinh ra giá một trăm vạn.” giám đốc quán bar cười nói.

Tất cả mọi người kinh hãi, nhìn về phía giám đốc quán bar.

giám đốc quán bar đi tới Hoắc Vi Vũ, “Xin đi theo tôi, tiên sinh mời cô uống chén rượu.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Vi Vũ, Khí Phách

Hoắc Vi Vũ rất cảm kích người tiên sinh lý trong miệng của quản lý.

Nếu như không phải anh ta, thì hôm nay cô nhất định sẽ bị người ta chà đạp.

"Cho tôi ba phút." Hoắc Vi Vũ nói xong, đi về phía Cố Kiều Tuyết, "Có thể thả cô ta ra không."

"Cô ăn gian, không có khả năng có người cho cô một trăm vạn, nhất định mấy người đã thông đồng với nhau." Cố Kiều Tuyết không bình tĩnh nói.

Quản lý quán bra tiến lên, yên lặng đặt một tấm chi phiếu một trăm vạn ở trên mặt bàn.

Hoắc Vi Vũ còn không có đi lấy, Cố Kiều Tuyết đã đoạt mất, thấy trên lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên chi phiếu) đúng là con dấu của tập đoàn V thị, ánh mắt ảm đạm xuống.

Tập đoàn V thị, cô ta đã từng nghe Thái Nhã nói qua.

Những công ty kia chỉ làm đầu tư ngắn hạn, mỗi lần đầu tư lợi nhuận không bao lâu lên đến gần một ức.

Ông Trùm giấu mặt phía sau vô cùng ít xuất hiện, có con mắt tinh đời, đúng quả thật là con cưng của trời.

https://thuviensach.vn

Cô ta cũng chưa từng gặp khuôn mặt thật của người đó, không nghĩ tới lại xuất hiện ở chỗ này.

Hoắc Vi Vũ cầm lại chi phiếu trên tay Cố Kiều Tuyết, nhìn về phía Thường Yến, "Cô có thể rời đi."

Thường Yến lo lắng nhìn về phía Cố Kiều Tuyết.

"Cút." Cố Kiều Tuyết tức giận nói.

Thường Yến đứng lên, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, nhỏ giọng nói: " Chị Vi Vũ, em ra cửa chờ chị."

"Không cần." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, gật đầu với quản lý quán bar, "Phiền toái quản lý dẫn đường."

"Mời đi theo tôi." Quản lý quán bar đi vào VIP thang máy, xoa bóp lầu mười sáu.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống.

Bởi vì vừa mới vận động quá mạnh, sắc mặt của cô có chút phiếm hồng, như đánh phấn, không thể không làm cho người ta nhìn lâu hơn.

Quản lý quán bar nhìn Hoắc Vi Vũ mấy lần.

Đã đến lầu 16.

Ông ta dẫn Hoắc Vi Vũ đi đến cửa phòng, cung kính gõ cửa.

"Vào đi." Một giọng nói khàn khàn truyền ra từ bên trong phòng.

Quản lý quán bar đẩy cửa ra.

Hoắc Vi Vũ đi theo quản lý quán bar vào.

https://thuviensach.vn

Lọt vào trong mắt chính là tấm kính chắn ngang.

Hai bên là một chiếc ghế quý phi và bàn trà.

Trên bàn trà có hoa quả, rượu đỏ, ly rượu đỏ, còn có... mũ tổ hợp.

Vẻ mặt của Hoắc Vi Vũ đỏ hơn.Cô biết những chỗ này để làm gì.

Đàn ông có tiền sẽ đến, sẽ có nhiều phụ nữ vây quanh họ, để cho những kẻ có tiền đó lựa chọn.

Những người phụ nữ ấy sẽ không nhìn thấy người bên tấm gương kia, nhưng người bên đó thì lại nhìn thấy bên ngoài.

Hoắc Vi Vũ co quắp đứng đấy, quản lý quán bar đứng ở cạnh cửa.

Tiên sinh V không nói gì.

Bầu không khí rất áp lực, rất bí hiểm.

Hoắc Vi Vũ không biết đối phương đang đánh giá cô, mở miệng nói trước: "Không phải muốn uống rượu sao?"

Cố Cảo Đình liếc nhìn cô, như lâm vào trong trầm tư, đôi mắt đen kịt nhìn cô.

"Ăn cơm chưa?" Cố Cảo Đình hỏi.

Giọng nói truyền ra từ bên đó qua máy thay đổi âm, càng nhiều hơn cảm giác lạnh lùng.

"Chưa, sao vậy?" Hoắc Vi Vũ khó hiểu, cảm thấy vấn đề này của anh rất kỳ lạ.

"Quản lý Trương, chuẩn bị đồ ăn." Cố Cảo Đình phân phó nói.

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Tính cảnh giác của Hoắc Vi Vũ rất mạnh mẽ.

Cô cảm giác đối phương ra một trăm vạn, không phải chỉ đơn giản để ăn bữa cơm như vậy.

Nói không chừng trong cơm có bỏ thêm gì đó.

Đầu tiên cô nói lời cám ơn, thứ hai là đưa tờ chi phiếu ra.

Hoắc Vi Vũ đặt tờ chi phiếu ở trên bàn trà, "Cảm ơn V tiên sinh, tôi không thể ăn cơm với ngài được rồi."

Nói xong câu này, giống như rất không có thành ý.

Hoắc Vi Vũ nói thêm một câu, "Nếu như không ngại, tôi có thể mời tiên sinh V ăn cơm."

"Cô biết nấu cơm?" Cố Cảo Đình quái gở hỏi.

"Tôi nấu ăn rất ngon đấy." Hoắc Vi Vũ bật thốt lên.

Dừng một chút.

Cô vẫn cho là mình nấu ăn rất ngon, nhưng từ khi bị Cố Cảo Đình đả kích, bây giờ cô có chút chột dạ.

"A." Sau tấm gương, Cố Cảo Đình nở nụ cười, có chút ngoài ý muốn.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ cảm thấy rất kỳ lạ.

Anh ta, sao có thể, sao cô có cảm giác anh ta là Cố Cảo Đình chứ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Có Cái Gì Mà Cười

Có điều, không thể nào là Cố Cảo Đình đâu.

Cố Cảo Đình không có khả năng giúp cô mà không giúp em gái anh ấy.

"Ngài cười cái gì?" Hoắc Vi Vũ không hiểu hỏi.

Cố Cảo Đình lạnh như băng nhìn chằm chằm cô, vẻ mặt rất kém.

Có phải động một chút là cô lại mời người ta ăn cơm không?.

Anh không phải người duy nhất, cũng không là người thứ nhất, càng sẽ không phải là người cuối cùng.

Ánh mắt của anh lại lạnh lùng thêm một chút, trong lòng vô cùng bực bội, ra lệnh: "Đuổi cô ta ra ngoài."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Quản lý quán bar nhận được mệnh lệnh, bước lên nói: "Người đẹp, mời."

Hoắc Vi Vũ lúng túng xoay người, có chút khó hiểu.

Anh ta cảm thấy cô mời anh ta ăn mì quá khó coi sao?

Cố Cảo Đình nhìn bóng lưng của cô sắp biến mất ở cửa ra vào, trong mắt phức tạp, nhíu mày, trước một bước khi cô sắp bước ra khỏi cánh cửa, anh

https://thuviensach.vn

nói: "Đợi chút."

Hoắc Vi Vũ quay đầu lại, thấy mình trong gương.

"Bây giờ làm đi, đúng lúc tôi đang đói bụng." Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

Tính cách của V tiên sinh là âm tình bất định.

Cô nhớ tới Cố Cảo Đình không thích chua, hỏi: "Anh có ăn chua không?"

"Nấu món cô thích." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"Vậy có ăn kiêng gì không?" Hoắc Vi Vũ lại hỏi.

Cố Cảo Đình trầm mặc nhìn cô chằm chằm.

Hoắc Vi Vũ nhớ anh ta nói hãy nấu món cô thích, hẳn là không có ăn kiêng.

Hoắc Vi Vũ đi theo quản lý quán bar đến phòng bếp.

Cố Kiều Tuyết và mấy người bạn của cô trốn ở chỗ góc cua hâm mộ nhìn cô.

" Hoắc Vi Vũ này thật đúng là có vận khí tốt, vậy mà có thể có được ưu ái của tổng giám đốc V thị." Quán Quán hâm mộ nói.

"Có vận khí tốt gì chứ, hạng người như cô ta chỉ có thể cởi sạch nằm chờ sẵn thôi, chỉ lấy cơ thể ỏng ẹo nằm sấp lên người ông già nào đó thôi." Cố Kiều Tuyết ngoan độc nói.

"Sao cô biết là ông già?" Quán Quán hỏi.

https://thuviensach.vn

"Mẹ của tôi nói." Cố Kiều Tuyết bực bội nói.

Mọi người nghe nói V tiên sinh là một ông già, cũng không cảm thấy ghen tỵ gì mấy.

"Nếu không..." Trong mắt Quán Quán hiện lên ánh sáng hung ác nham hiểm, "Tiểu Tuyết, tôi có một loại thuốc kích thích, chúng ta tiêm vào người cô ta, cô ta sẽ giống như chó cái mà đi khắp nơi cầu xin. Cả đêm mấy chục lần cũng không thể thỏa mản cô ta đâu."

Cố Kiều Tuyết có chút động tâm.

Nhưng lần trước cô ta bắt cóc Hoắc Vi Vũ, làm cho Hoắc Vi Vũ có cơ hội yêu cầu gả cho anh của cô.

Thật vất vả anh hai mới bỏ được Hoắc Vi Vũ.

Lần này nếu cô ta tiêm thuốc cho Hoắc Vi Vũ, Hoắc Vi Vũ lại có cơ hội gả cho anhh cô ta nữa thì sao?

"Chuyện này tôi không biết, mấy người cũng đừng nhấc lên quan hệ với tôi, tôi không liên quan gì cả, tôi uống rượu say, tôi đi về trước đây, ngày mai còn phải kết hôn." Cố Kiều Tuyết đi về phía thang máy.

Hai người bạn của Cố Kiều Tuyết nhìn nhau, hỏi Cố Kiều Tuyết: "Chừng nào anh của cô lại tới rước cô?"

"Anh của tôi sẽ không tới rước tôi, cùng lắm thì anh ấy sẽ kêu cấp dưới tới rước tôi." Cố Kiều Tuyết trả lời, nhấn phím lầu dưới thang máy.

Đột nhiên như nghĩ đến cái gì, cô ta nhìn về phía bạn của mình, hỏi: "Cô vừa cầm điện thoại của tôi là điện cho anhh hai tôi rồi hả?"

"Tôi không có, tôi không có." Bạn của Cố Kiều Tuyết lập tức chối bỏ nói.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Cố Kiều Tuyết giật giật, ý vị thâm trường nói: "Ngày mai trong hôn lễ khẳng định có thể nhìn thấy anh tôi, nói không chừng nếu tâm tình của tôi tốt, thì có thể nói mấy câu giúp cô."

"Thật vậy sao?" Quán Quán là người đầu tiên nhảy nhót.

"Tôi đã nói với mấy người rồi, đừng đụng vào Hoắc Vi Vũ." Cố Kiều Tuyết nói xong, đi vào thang máy.

"Hôm nay chúng ta cùng nhau chỉnh chết Hoắc Vi Vũ." Quán Quán nói với hai người bạn khác.

"Tiểu Tuyết không phải đã nói, đừng đụng vào Hoắc Vi Vũ sao?”

"Tiểu Tuyết chỉ nói mát thôi, mấy người có muốn được nói chuyện với Cố Cảo Đình không?" Quán Quán hỏi.

"Muốn." Hai nữ hài kia đồng thời nói.

"Muốn thì chuẩn bị làm việc đi."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Hoắc Vi Vũ Phát Uy, Bạn Bè Gì Chứ, Xéo Đi

Ở Thịnh Thế có nơi uống rượu, nơi ăn uống, nguyên liệu nấu ăn ở phòng bếp vẫn có rất nhiều.

Hoắc Vi Vũ chọn một gói mỳ hải sản khang sư phụ.

Suy nghĩ một chút, đàn ông ăn tương đối nhiều, cô cầm lấy hai gói.

Cô đun sôi nồi nước trước.

Trứng gà, luộc trứng bằng nước trà.

Thịt heo cắt lát, đặt ở trong chảo chống dính, lấy chút dầu ăn, xào cho chín thịt.

Ngoài ra, bỏ thêm một ít cải xanh.

Bề ngoài nhìn cũng không tệ lắm nhỉ.

Vừa đổ tất cả vào tô, thì điện thoại vang lên.

Thường Yến gọi đến.

Trong tiềm thức Hoắc Vi Vũ không muốn nghe máy.

Cô bé này, ngay cả chọn con đường sống, cũng không muốn nữa.

"Sao vậy?" Hoắc Vi Vũ không lạnh không nhạt hỏi.

https://thuviensach.vn

"Chị Vi Vũ, khi nào thì chị ra ngoài?" Thường Yến nhỏ giọng hỏi.

"Lúc này tôi sẽ không ra, cô không cần chờ tôi." Hoắc Vi Vũ bưng tô mì để vào trong khay, cầm một đôi đũa.

"Chị ở trong đó em rất lo lắng, chị vì em mới đến đó, em muốn xác định chị an toàn em mới yên tâm." Thường Yến nghĩa khí nói.

Hoắc Vi Vũ hít sâu một hơi, nói trắng ra: "Bây giờ tôi rất an toàn, cho dù không an toàn, tôi cũng không cảm thấy cô có thể giúp được tôi gì cả, không cản trở là tốt rồi."

"Thật xin lỗi, chị Vi Vũ, thiếu chút nữa em đã hại chị xấu mặt, sau này sẽ không có chuyện vậy nữa đâu."

"Không có sau này, được rồi, tôi có việc, không cần gọi tới nữa." Hoắc Vi Vũ đang muốn cúp máy.

"Không phải, chị Vi Vũ, em còn có chuyện, cần chị giúp đỡ." Thường Yến hiền lành nói.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống bình tĩnh nhìn phía trước."Chuyện gì?"

"Mẹ của bạn em nhập viện rồi, cần có một khoản tiền mổ, chị có thể cho em mượn 50 vạn không." Thường Yến mở miệng nói.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật.

Thường Yến này vì tấm chi phiếu một trăm vạn cô đang cầm sao?

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng hỏi: "Bệnh gì?"

"Ung thư não." Thường Yến thốt ra.

https://thuviensach.vn

"Một lần giải phẫu ưng thư nao phí tổn khoảng bảy vạn, tám vạn." Hoắc Vi Vũ vạch trần lời nói dối của cô ta.

"Tổng cộng, lúc trước bạn ấy thiếu bệnh viện hơn mười vạn, có lẽ phải giải phẫu mấy lần." Thường Yến giải thích nói.

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, "Bệnh viện sẽ cho bạn của cô thiếu một lần hơn 10 vạn sao? Bệnh viện nào vĩ đại như vậy, một lần giải phẫu cũng chưa chắc có thể sống, làm gì có giải phẫu mấy lần?"

"Khả năng bọn họ sử dụng thuốc trị bệnh tốt nhất, một ngày nằm viện thì chi phí đã hơn ba nghìn rồi, em cũng không biết tại sao lại nhiều như vậy, nhưng mà bạn ấy hỏi mượn em 50 vạn, bạn ấy và em có quan hệ rất tốt, em muốn giúp bạn ấy, em mược tiền chị em sẽ trả chị, em đảm bảo." Thường Yến sốt ruột nói.

Hoắc Vi Vũ mặc kệ cô ta, trực tiếp cúp máy.

Thường Yến lại gọi tới lần nữa.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, rất bực bội nghe máy.

"Chị Vi Vũ, không phải chị có được tấm chi phiếu 100 vạn đó sao, chị dễ dàng có nó như vậy, cứu một mạng người hơn xây bảy tầng tháp, tiền có kiểu này phải mau xài hết, nếu không sẽ dễ trêu chọc họa sát thân đấy." Thường Yến nói chuyện giật gân.

"Không phải tôi có tiền, tôi đã trả lại cho V tiên sinh." Hoắc Vi Vũ lạnh như băng nói.

"Không phải chứ, sao chị..... Ngốc vậy, những người có tiền như vậy, một trăm vạn tương đương như trâu mất sợi lông, còn em thì cần tiền này để cứu mạng đấy." Thường Yến không bình tĩnh, trách cứ cô.

https://thuviensach.vn

"Cứu mạng gì, tôi không tin chuyện sử dụng thuốc đắt tiền, bệnh viện một ngày cần phí ba ngàn, cần vay tiền người khác, hơn nữa, người đó là bạn của cô, tại sao tôi lại phải cứu một người không quen biết, tôi cũng không phải nhà từ thiện, cũng không có vốn liếng để làm từ thiện. Đừng gọi tới nữa." Hoắc Vi Vũ mang theo đề cao đề xi ben.

"Em thiếu nợ chỗ cho vay nặng lãi hơn hai mươi vạn, chị Vi Vũ, giúp em đi." Thường Yến bị buộc bất đắc dĩ phải nói thật.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Không Chê Bẩn Sao?

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm khoảng trống, dừng lại một hồi lâu.

Trong lòng nhàn nhạt chua xót.

Đã biết cô ta không lo lắng rồi, còn nói là bạn thân?

Không có nỗ lực, thì không có thương hại.

Không cưỡng cầu nữa, mới có thể thoải mái.

"Chị đã nói rồi, sẽ không giúp em." Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại, cho Thường Yến vào danh sách đen của cô.

Cô bưng khay qua.

Giám đốc quán bar cung kính đẩy cửa ra.

Hoắc Vi Vũ đặt món ăn lên bàn trà.

"Ngồi xuống." Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ không hiểu ngồi xuống ghế sofa.

"Ăn." Một chữ đơn giản, không cho kháng cự.

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

Cô không biết đối phương có ý gì, nhíu mày, ăn một miếng.

Bị người khác nhìn chằm chằm mình ăn mì, cảm giác này, như ngồi trên đống lửa, tay cũng không biết cầm sao cho tốt.

Đối phương không phải bị biến thái chứ.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu hút một hơi, miệng màu hồng nhạt trơn bóng, bộ dạng như vị rất ngon.

Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn cô, trong đầu liền nhớ đến hương vị mì ăn liền của cô làm, rất khó ăn.

Nhưng mà, lúc này, lại tưởng niệm vô cùng.

"Ăn ngon không?" Cố Cảo Đình bật thốt lên hỏi.

"Tạm được." Hoắc Vi Vũ khiêm tốn nói ra.

"Trương quản lý, vào đi." Cố Cảo Đình ra lệnh.

Giám Đốc quán bar cúi người, bưng khay, đẩy cửa, đi vào.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ có cảm giác quái dị.

Những đồ vật kia, cô đều đã nếm qua rồi.

Đũa, cô cũng dùng qua.

Anh ta không chê bẩn sao?

Hay là, anh ta bị biến thái thật.

Trong lòng của Hoắc Vi Vũ ngứa ngáy.

https://thuviensach.vn

Thượng trung tá thấy Tư lệnh ăn mì ăn liền, cùng đám binh sĩ bên cạnh mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Tư lệnh ghét nhất ăn mì ăn liền.

Một hồi, Cố Cảo Đình ăn sạch chén, trầm giọng nói:

"Làm thêm bát nữa."

Thượng trung tá: "..."

Hoắc Vi Vũ đứng lên.

"Khoan đã, làm hai bát." Cố Cảo Đình nói lại.

Lúc này,Thượng trung tá, cảm thấy cả người lành lạnh.

Anh cảm thấy, Tư lệnh và Hoắc Vi Vũ có thể gương vỡ lại lành, lần trước anh có giáo huấn Hoắc Vi Vũ, về sau, không biết có bị xui xẻo không nữa.

Hoắc Vi Vũ làm hai bát mì, bưng lên.

"Cô cùng ăn." Cố Cảo Đình nói ra.

Hoắc Vi Vũ không thích người khác nhìn mình chăm chú khi ăn cơm, từ chối nói:

"Tôi không đói."

"Bảo cô ăn thì ăn." Cố Cảo Đình cường thế nói.

Được rồi, lúc trước người này giúp cô, ăn tô mì thôi mà, cô làm được, yên tâm.

*

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn xong, Hoắc Vi Vũ nhìn đồng hồ trên di động, đã hơn mười hai giờ.

Cố Cảo Đình liếc cô một chút, trầm giọng nói:

"Cô có thể đi."

Hoắc Vi Vũ đứng lên, gật đầu:

"Cảm ơn V tiên sinh đã giúp đỡ."

Cô quay người, vội vã đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình nhìn hai cái bát không trên bàn, ngay cả nước mì cũng húp hết.

Anh đúng là điên rồi nên mới cảm thấy cô làm mì ăn rất ngon.

"Tư lệnh, muốn gọi phu nhân lại không?" Thượng trung tá đề nghị.

Trong lòng Cố Cảo Đình bực bội, sờ mũi:

"Không cần, nếu ép cô ấy, thì cô ấy sẽ chạy mất, không có gì hay."

Hoắc Vi Vũ một mình đi đến thang máy, đột nhiên, từ góc cua ba cô gái đi đến.

Đều là bạn của Cố Kiều Tuyết, cầm đầu là người so múa với cô Bối Bối.

Hoắc Vi Vũ thấy trong tay Bối Bối cầm ống tiêm, giật mình, ý thức được nguy hiểm, cô co cẳng chạy ngược lại.

"Bắt cô ta lại, đừng để cô ta chạy, nhất định phải chơi chết cô ta." Bối Bối hô to.

Âm thanh của cô đặc biệt lớn, thính lực của Cố Cảo Đình rất tốt.

https://thuviensach.vn

Anh nhíu mày, phân phó cho mấy binh lính:

"Ra ngoài nhìn một chút xem có gì xảy ra?"

"Vâng, Tư lệnh!"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Rốt Cuộc Anh Muốn Gì

Binh lính còn chưa ra khỏi cửa, Hoắc Vi Vũ đã chạy vào, mém chút va vào người người nọ.

Cô vẫn cho rằng người nọ là V tiên sinh.

"Tôi tránh ở chỗ này một chút, chờ bạn tôi đến đón." Hoắc Vi Vũ nói.

"Xảy ra chuyện gì?" Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

Hoắc Vi Vũ giật nảy mình, lúc này mới ý thức được V tiên sinh ở bên trong.

Vậy người ở trước mắt cô, có thể là thuộc hạ của V tiên sinh.

Hoắc Vi Vũ khó khăn mở miệng.

Bính lính nhìn thoáng qua bên ngoài, báo cáo với Cố Cảo Đình:

"Có ba cô gái, một người cầm ống tiêm."

"Bắt lại." Cố Cảo Đình ngắn gọn súc tích nói.

"Vâng."

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy binh lính ra ngoài.

"Các cô gái kia muốn làm hại cô?" Cố Cảo Đình hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ định thần, nhìn mình trong gương, suy đoán nói:

"Chắc là, vừa nãy có chút hiểu lầm."

Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, rũ mắt nhìn cô:

"Cô thật khiến người ta không thể bớt lo."

Hoắc Vi Vũ đang suy nghĩ gì đó, không nghe rõ Cố Cảo Đình nói gì: "Hả?" một tiếng.

Binh lính xách con người như xách một con gà, ném bọn người Bối Bối vào phòng.

"Tại sao lại bắt chúng tôi?" Bối Bối vênh váo tự đắc chất vấn binh lính.

"Trong tay cầm cái gì?" Âm thanh của Cố Cảo Đình thông qua máy đổi giọng truyền ra.

Bối Bối thấy Hoắc Vi Vũ tìm được chỗ dựa.

Cô liền giấu ống chích sau lưng, ngụy biện nói:

"Tôi và bạn tôi dùng để chơi, ảnh hưởng gì đến mấy người?"

"Thật sao?" Vốn Cố Cảo Đình không tin, phân phó nói:

"Trương quản lý, mở một gian phòng cho ba cô ta, không cho phép bất luận người nào quấy rầy, cho các cô ta chơi thật tốt."

"Vâng." Trương quản lý gật đầu.

Trên tay Bối Bối trống rỗng, ống chích đã bị binh lính cướp.

Kim châm tiêm vào tay cô.

https://thuviensach.vn

Bối Bối hoảng hốt, công dụng của thuốc đến rất nhanh, ba giây, mắt của cô bắt đầu mông lung, đầu óc mơ màng, bản năng của cơ thể trỗi dậy.

Cô ôm cổ binh lính, môi son hôn vào.

Binh lính không chút lưu tình đẩy cô ra, trong mắt đều là chán ghét.

Bối Bối như thấy mình bị ghét bỏ, vội vàng thỉnh cầu nói:

"Tôi muốn, cho tôi, tôi muốn."

Hoắc Vi Vũ nhìn sắc mặt của Bối Bối bạo hồng, tay dọc theo mép váy luồn vào.

Cô liền biết trong ống tiêm là thứ gì rồi.

Nếu cô bị tiêm, tại nơi này, một người bạn cũng không có, đụng phải mấy tên đàn ông khác là chết chắc.

Nghĩ thôi cũng thấy rùng mình, lông mi khẽ run.

Bọn người Bối Bối bị binh lính mang đi, ném vào phòng.

Tiếng thét chói tai của phụ nữ truyền đến.

Cửa liền bị khóa lại, ngăn chặn âm thanh bên trong.

Trong một căn phòng kín mít, toàn là phụ nữ, đối với Bối Bối là một cực hình.

Mặt khác bạn của Bối Bối bị cô ta dây dưa, cũng là một loại tra tấn.

"Hài lòng không?" Đột nhiên Cố Cảo Đình lên tiếng.

Hoắc Vi Vũ tỉnh táo lại.

https://thuviensach.vn

Bất kể như thế nào, anh ta đã cứu cô, nếu như không có anh, không biết cô sẽ bị như thế nào nữa.

"Cảm ơn." Hoắc Vi Vũ nói.

"Như vậy thôi sao?" Đương nhiên Cố Cảo Đình cũng không hài lòng lắm, tròng mắt lạnh như băng khóa chặt cô.

Đôi mắt Hoắc Vi Vũ rủ xuống.

Cô biết, đối phương có thể ra một trăm vạn cho cô, khẳng định không có đơn giản như vậy.

Cô không muốn vừa thoát ra ổ sói lại rơi vào hang hổ.

"Vậy anh muốn thế nào?" Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại, đôi mắt nhìn thẳng tấm gương, trầm xuống cùng lãnh đạm.

Giống như, muốn nhìn xuyên thấu qua tấm gương, thấy rõ khuôn mặt của người đàn ông đối diện.

Suy đoán, không bằng trực tiếp hỏi luôn.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Tôi Có Bệnh, Anh Dám Ngủ Với Tôi Sao?

"Tôi muốn cô thế nào, nhưng cô phải câm tâm tình nguyện mới tốt, nếu như tôi yêu cầu lên giường, cô đồng ý không?" Cố Cảo Đình trêu tức nói.

Anh nhìn ra được, ánh mắt của cô tràn đầy bài xích cùng kháng cự, mấy phần thanh lãnh quyết tuyệt, chỉ có đàm phán chứ không có tình cảm.

Hoắc Vi Vũ liền biết người đàn ông sau tấm gương kia không phải hạng xoàng.

Khóe mi65ng cô hơi giật giật, khiêu khích nói:

"Tôi có bệnh, anh muốn không?"

"A."

Hoắc Vi Vũ nghe anh cười một tiếng, như là hiểu rõ, có thâm ý khác.

Anh ta sẽ muốn cô thật hả.

Cô có chút chột dạ.

"Trương quản lý, an bài một gian phòng." Cố Cảo Đình phân phó nói.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp, bật thốt lên:

"Tôi là phụ nữ của Cố Cảo Đình."

https://thuviensach.vn

Lấy tên tuổi của Cố Cảo Đình, phàm là người biết anh ta, đều không dám tùy tiện động vào cô.

Cô không nghĩ tới, có một ngày, phải mang Cố Cảo Đình ra để bảo vệ mình.

Ánh mắt Cố Cảo Đình căng thẳng, nhìn Hoắc Vi Vũ khẩn trương.

Thượng trung tá rõ ràng thấy được trên mặt Cố Cảo Đình có ý cười nhàn nhạt.

Anh cũng cuối đầu cười.

Cuối cùng mây đen cũng bay hết rồi, chỉ còn trăng sáng thôi.

Hôm nay tính khí của Tư lệnh rất kém, vốn không khích đi vào mấy quán bar như này, đây là lần đầu tiên ngài tới.

Anh biết, đều vì Hoắc Vi Vũ.

"Vừa vặn tôi quen biết Cô Cảo Đình, muốn gọi anh ta đến không?" Cố Cảo Đình hỏi.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ túm đùi mình.

Nếu Cố Cảo Đình nghe được lời của cô, cô là phụ nữ của anh, anh sẽ phản ứng như nào.

Là cô tự lựa chọn hết thảy.

Cô thật muốn đập đầu vào miếng đậu hũ chết đi cho rồi.

"Anh ta rất bận rộn, không còn sớm nữa, tôi về trước đây." Hoắc Vi Vũ đi ra cửa.

"Vương Đông, đưa cô ta về." Cố Cảo Đình phân phó nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ thấy thêm một người đàn ông khác đi ra, cũng giống như thuộc hạ của anh.

Rốt cuộc trong phòng có mấy người vậy?

Hồi nãy bọn họ đều nhìn cô ăn mì?

Trong lòng Hoắc Vi Vũ cảm thấy bối rối.

Tuy nhiên cô vẫn ngồi lên xe của Vương Đông, nhưng mà, vị V tiên sinh kia sao lại biết cô ở đâu?

Loại đàn ông như vậy, cô trêu chọc không nổi.

"Anh thả tôi xuống hoa viên Lam Thiên là được rồi." Hoắc Vi Vũ nói.

Vương Đông quái dị nhìn cô một cái:

"Tiên sinh muốn tôi đưa cô về tận nơi."

"Tôi có bạn trai, nếu nhi bị anh ta nhìn thấy người đàn ông khác đưa tôi về, sẽ tức giận, cảm ơn ý tốt của V tiên sinh, cảm ơn anh ta đã cứu tôi, về sau có cơ hội, tôi sẽ báo đáp anh ta." Hoắc Vi Vũ đề phòng nói.

"Cô thật muốn báo đáp cho tiên sinh?" Vương Đông hỏi.

"Không có ý khác, nhưng mà đừng đụng đến ranh giới cuối cùng của tôi là được." Hoắc Vi Vũ nói.

"Vợ của tiên sinh chạy theo đàn ông khác, cho nên tính tình rất kém, tối hôm qua cũng mất ngủ, xem ra hôm nay cũng mất ngủ, mỗi tối cô có thể gọi điện thoại cho tiên sinh, hát cho tiên sinh nghe bài tiếng anh được không?" Vương Đông nói ra.

"Chắc anh ta rất đau khổ." Hoắc Vi Vũ đồng tình nói.

https://thuviensach.vn

"Cũng chưa chắc, nếu như tiên sinh đau khổ, ngài nhất định sẽ làm cho những người gây cho ngài đau khổ, còn đau khổ hơn ngài gắp trăm lần." Vương Đông ý vị thâm trường nói ra.

Hoắc Vi Vũ liền biết V tiên sinh kia không dễ chọc.

"Đến hoa viên Lam Thiên rồi, thả tôi xuống đi." Hoắc Vi Vũ nhìn ra ngoài cửa sổ nói.

Vương Đông lấy túi ra, xé ra một trang sách, viết số điện thoại vào, đưa cho Hoắc Vi Vũ:

"Sau một giờ gọi cho tiên sinh. Hi vọng cô sẽ báo đáp lại."

Hoắc Vi Vũ nhận lấy tờ giấy, bước xuống xe, gật đầu.

Sau khi cô nhìn Vương Đông rời đi, mới bắt taxi về nhà, nhếch miệng, nhìn số điện thoại trên tờ giấy.

Muốn cô hát hả, đó là bài hát biểu thị chờ mong trùng phùng mà.

Cô không hát đâu!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Tôi Nếu Không Tốt, Anh Liền Trời Quang Mây Tạnh

Hoắc Vi Vũ trở về chung cư của mình, từ trong thang máy ra tới.

Thấy được Ngụy Ngạn Khang.

ánh đèn hành lang tối tăm chiếu ở trên người anh, có chút suy sút, có chút ưu thương.

Anh so với trước kia càng gầy, từ phong tư đạo cốt, nho nhã quý khí.

Có một số người, nhìn một cái, trong lòng sẽ có chút đau.

Đó là khi cô còn trẻ hết sức lông bông không hiểu biết, vết thương lưu lại khắc cốt, không dễ dàng bình phục, cũng không thể nào khép lại.

mắt Hoắc Vi Vũ rũ xuống.

Ngụy Ngạn Khang lưu luyến nhìn cô, dịu dàng nói: “em đi nơi nào? anh chờ em thật lâu.”

“Tôi nói rồi, nơi này anh không cần đến nữa.” Hoắc Vi Vũ khắt nghiệt vô tình nói.

“Nếu không phải vì hạnh phúc của em, anh tội gì trở lại đây.” Ngụy Ngạn Khang cầm trong tay tư liệu đưa cho cô, quyến luyến nhìn cô, “em nhìn liền hiểu rõ.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hồ nghi tiếp nhận tư liệu trong tay anh, mở ra, nhìn thấy ảnh một thiếu nữ quen mặt.

“Cô ta tên Phùng Tri Dao, viện trưởng cô nhi viện, Cố Cảo Đình thầm yêu cô ta sâu sắc, yêu mà không được đáp lại, chỉ có thể yên lặng bảo hộ.

Cô ta thích chính là bạn của Cố Cảo Đình, có quan chức lớn ở uỷ ban quân sự, nhưng mà, người này đã cưới vợ sinh con.

Cố Cảo Đình cũng không phải không có cơ hội.

Một khi cô gái này quay đầu lại, nhìn thấy Cố Cảo Đình bảo hộ cô ta như vậy, em cảm thấy em còn có khả năng hạnh phúc sao?” Ngụy Ngạn Khang lo lắng nhìn Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ bất động thanh sắc thu hồi tư liệu,, đưa trả lại cho Ngụy Ngạn Khang, châm chọc nói: “Tôi nếu không tốt, không phải là anh trời quang mây tạnh sao? Không cần mèo khóc chuột, chuyện của tôi không quan hệ tới anh.”

“Tiểu Vũ, chờ anh, một năm, một năm sau, anh mang em xa chạy cao bay.” Ngụy Ngạn Khang cầm tay Hoắc Vi Vũ thỉnh cầu.

Hoắc Vi Vũ lãnh tình nhìn anh, “anh tin hay không, tôi có thể cho anh cả đời đều không thể rời đi.”

Ngụy Ngạn Khang trong lòng hồi hộp một chút, buông lỏng tay Hoắc Vi Vũ, thâm tình nhìn cô, “anh đã hối hận, nhưng mà thoát thân không được, anh sẽ chứng minh cho em, anh yêu em, chỉ có anh có thể cho em hạnh phúc.”

“Đừng lãng phí thời gian ở trên người tôi.” Hoắc Vi Vũ đem tư liệu ném ở trên người anh, vào cửa, nằm dựa trên sô pha, nhìn lên trần nhà.

https://thuviensach.vn

hóa ra, người Cố Cảo Đình vẫn luôn giấu ở trong lòng chính là Phùng Tri Dao.

một thiếu nữ như hoa sen nhu tình như nước.mẫu người hoàn toàn khác với cô.

trong lòng bao phủ cô độc, nhàn nhạt, giống như trời nổi lên mưa bụi mịt mù.

Cô và Cố Cảo Đình, hóa ra đều có cầu mà không được

Ai cũng có thương tích, tâm hồn cô đơn.

Hy vọng, anh được như ý nguyện.

Hoắc Vi Vũ nhắm hai mắt lại, nghỉ ngơi một hồi, nhớ tới còn có chuyện chưa làm.

Cô không thích thiếu nợ, mở ra di động, tìm tòi âm nhạc,《seeyouagain》

Nghe xong, cô cả người là vô phương.

Không phải bởi vì ca từ, mà là, bên trong có một phần nói hát, cô căn bản sẽ không sao.

Hoắc Vi Vũ quyết định đi tắm rửa trước, nằm ở bồn tắm học hát, ước chừng qua nửa giờ, cô cảm thấy không sai biệt lắm.

Đứng dậy, thoải mái dễ chịu nằm ở trên giường, lấy ra tờ giấy Vương Đông cho cô, nhìn số điện thoại gọi qua.

Cố Cảo Đình mới vừa nằm trên giường, di động Vương Đông cho anh vang lên.

https://thuviensach.vn

Anh ta nói, có ngạc nhiên.

người thủ hạ này tinh quái, đầu óc linh hoạt.

hôm nay tâm tình anh không tốt, cố ý điều anh ra tới.

Chẳng lẽ cái gọi là ngạc nhiên?

Cố Cảo Đình hồ nghi tiếp nghe.

“chào ông, V tiên sinh, tôi là người hôm nay ở quán bar ông cứu, là như thế này, thủ hạ của ông nói tôi hát bài hát báo ân, bây giờ tôi hát, có được không?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

Cố Cảo Đình mĩm cười, bộ mặt nhu hòa vài phần.

Anh còn chưa có nghe qua cô hát đâu.

“uh.” Anh cố ý đè thấp giọng nói, lên tiếng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Lại Gặp Mặt Lần Nữa

“Cái kia, là như vậy, tay của ngài nhịp để cho tôi hát《see you again》, tôi mới vừa học được, khả năng hát có chút không tốt.” Hoắc Vi Vũ nói trước.

Cố Cảo Đình lộ ra tươi cười, “see you again.”

Hoắc Vi Vũ cảm thấy chính mình bị đùa giỡn.

Bất quá, nghe giọng anh, xào xạt, hơi già nua, giống như người sáu, bảy mươi tuổi.

Coi như có thể làm ông nội đi.

“Không phải thật sự see you again, chỉ là bài hát mà thôi.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

Cố Cảo Đình không cần chính mắt nhìn thấy, trong đầu liền phác hoạ ra bộ dáng cô sốt ruột, khuôn mặt khẳng định ửng đỏ.

“hát đi.” Cố Cảo Đình không có làm khó dễ.

Hoắc Vi Vũ hắng giọng, mở miệng nói: “It"s been along day without you my friend.”

Cố Cảo Đình phụt một tiếng cười, “Tôi nhớ rõ câu đầu tiên còn không phải nói, hát đi.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ: “……”

“Câu đầu tiên chính là như vậy.” Hoắc Vi Vũ đỏ mặt nói.

“uh, tiếp tục.”

“And I"ll tell you all about it when I see you again”

“sao câu thứ hai và câu đầu tiên điều giống nhau?” Cố Cảo Đình chen vào nói.

“Chính là như vậy.” Hoắc Vi Vũ nhíu mày, đề cao đê-xi-ben.

“à.”

Hoắc Vi Vũ mấp máy miệng, hắng giọng, chuẩn bị tiếp tục.

Quên lời.

Cô chuyển xuống di động, tiếp tục nói: “We"ve come along way from where we began”

“câu thứ ba cũng giống vậy?”

Hoắc Vi Vũ nổi nóng, “Câu đầu tiên, câu thứ hai, câu thứ ba, câu thứ tư âm điệu đều là giống nhau, câu thứ năm mới là nói hát, lão quấy rầy tôi như vậy, tôi hát như thế nào?”

“thôi đi, không quấy rầy, cô hát cho xong.”

Hoắc Vi Vũ thở ra một hơi, điều chỉnh cảm xúc, nói xong câu thứ tư, cô dừng lại.

lúc sau nói hát như thế nào cô quên.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình rất có nhẫn nại chờ, đợi hết mười giây, hỏi: “sao không hát?”

“tôi mở nhạc, như vậy sẽ dễ nghe.” Hoắc Vi Vũ nói, không khỏi phân trần mở nhạc.

Cô hát theo nhạc, Cố Cảo Đình bật cười ngồi dậy.

Cô hát xong, anh cười cho đến hết.

sắc mặt Hoắc Vi Vũ xanh mét, cảm thấy bị cười nhạo, tức giận, “V tiên sinh, có cái gì buồn cười, ông uống lộn thuốc đi.”

tâm tình Cố Cảo Đình thực tốt, hỏi: “Tôi là người đàn ông đầu tiên nghe cô hát?”

“ông suy nghĩ nhiều.” Hoắc Vi Vũ chối bỏ.

“lúc tiểu học cô học qua âm nhạc như thế nào?” Cố Cảo Đình rất hiếu kì hỏi.

Hoắc Vi Vũ âm dương quái khí nói: “V tiên sinh lúc học tiểu học, chưa có thi âm nhạc?”

Cố Cảo Đình càng sung sướng.

Trách không được, anh chưa từng nghe cô hát, nguyên lai là âm si.

“Về sau không cần hát cho người khác nghe, mỗi một câu đều không có giai điệu, sẽ mất mặt, biết không?” Cố Cảo Đình nói.

Hoắc Vi Vũ không nói.

lúc học tiểu học, ca hát đều là hợp ca, cô lừa dối vượt qua kiểm tra đến cao trung, cao trung không có khóa âm nhạc.

https://thuviensach.vn

Cô chỉ là không hát, thật đúng là không có phát hiện, vốn dĩ chính mình sẽ không biết hát.

“cô là âm si, nhưng khiêu vũ nhảy thật tốt.” Cố Cảo Đình thoáng nhớ lại cô khiêu vũ.

“Tôi chỉ là không biết hát, trình độ thưởng thức vẫn có, hát tôi đã hát xong rồi, ngủ ngon, chúc ông mộng đẹp.” Hoắc Vi Vũ bướng bỉnh.

Cố Cảo Đình nhếch lên khóe miệng, ý vị thâm trường nói: “see you again.”

Hoắc Vi Vũ trong lòng hồi hộp một chút, giọng điệu có chút ái muội, cô hoảng hốt, nói thẳng: “Tôi đối với ông lão không có hứng thú.”

Cố Cảo Đình cúp điện thoại.

Hoắc Vi Vũ bực bội, cô như thế nào trêu chọc đào hoa.

Đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn muốn tham gia hôn lễ Cố Kiều Tuyết.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Một Người Điên, Một Người Ngốc, Triền Triền Miên Miên Đến Thiên Nhai

Vừa nghĩ tới cảm giác, Hoắc Vi Vũ nhìn thoáng qua đồng hồ, 10 giờ.

Cô đánh răng rửa mặt xong, đem toàn bộ tư liệu liên quan tới phi cơ và đảo nhỏ bỏ vào túi hồ sơ, chuẩn bị đi nhà cũ Cố gia.

Ra khỏi cửa, cảm giác sau lưng có ánh mắt đang chăm chú nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ quay đầu lại, trên hành lang không có một bóng người.

Chẳng lẽ là cô suy nghĩ nhiều?

Tới nhà cũ Cố gia, bãi đỗ xe đậu đầy siêu xe.

xe cô chỉ có thể ngừng ở ven đường, đi bộ qua.

Trên đường, gặp rất nhiều khách khứa, không phú thì quý.

tập đoàn Cố thị làm ăn rất lớn, hơn nữa địa vị Cố Cảo Đình trong quân đội, em gái kết hôn, có một số người là có thiệp mời tới, có một số người là không mời tự đến.

Về quà cưới, Hoắc Vi Vũ cũng nghĩ tới, mặc kệ cô đưa nhiều hay ít, Cố Kiều Tuyết đều sẽ cảm thấy khó coi.

Cho nên, dứt khoát không tiễn.

https://thuviensach.vn

Từ trên xe xuống, liền nghe được âm nhạc vui sướng, một cái thảm đỏ trải dài 1000 mét.

bên cạnh thảm đỏ rải đầy hoa hồng.

Mùi hương nức mũi, nồng đậm hương thơm.

Hai mươi tám phù dâu cùng hai mươi tám phù rể đứng ở hai bên thảm, dàn nhạc hiện đại.

Xinh đẹp bắt mắt nhất chính là Cố Kiều Tuyết.

à, không, là người bên cạnh Cố Kiều Tuyết áo khoát sợi vàng.

Dựa theo tập tục, khách khứa tới chúc phúc cho cô dâu chú rể, sau đó được phù dâu phù rễ dẫn vào.

Hoắc Vi Vũ đi đến trước mặt Cố Kiều Tuyết.

Cố Kiều Tuyết đánh giá Hoắc Vi Vũ, cô chỉ mặc một cái váy hai dây màu lam bình thường.

“keo kiệt như vậy, khất cái nơi nào tới?” Cố Kiều Tuyết ôm cánh tay Ngụy Ngạn Khang khinh thường nói.

Hoắc Vi Vũ lười nói lời chúc phúc, hướng đi tới đại sảnh.

“Đứng lại, có thể hay không nói tiếng người!” Cố Kiều Tuyết lạnh lùng nói.

Hoắc Vi Vũ liếc xéo Cố Kiều Tuyết, nhếch khóe miệng, sóng mắt mênh mông, lóng lánh dung nhan.

“Chúc các người một cái phong, một cái sa, triền triền miên miên đến thiên nhai.” Cô nói xong, đi vào đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Cố Kiều Tuyết nhìn bóng dáng Hoắc Vi Vũ, nhíu mày.

Cô không nghĩ Hoắc Vi Vũ sẽ nói lời dễ nghe, làm hại cô một bụng lời nói làm khó dễ không cơ hội nói ra.

Chỉ có thể dậm chân.

“Tiểu Tuyết, cô ta là đang mắng cô?” bạn của Cố Kiều Tuyết nhắc nhở.

“Cô ta mắng tôi cái gì?” Cố Kiều Tuyết khó hiểu hỏi lại.

“Cô ta chúc các người một người điên, một người ngốc.”

Cố Kiều Tuyết mặt đỏ bừng, căm hận nói: “tiểu tiện nhân không biết xấu hổ, may mắn tôi đã an bài chỉnh cô ta, hôm nay tôi muốn cô ta không có mặt mũi.”

“Tiểu Tuyết, đừng náo loạn.” Ngụy Ngạn Khang nhíu mày nói.

“Như thế nào? Tôi khi dễ cô ta, anh đau lòng? anh đau lòng lúc trước sao cõng cô ta cùng tôi lên giường, cùng lúc trên tôi, anh mỗi câu đều là bảo bối, kêu rất thân thiết.” Cố Kiều Tuyết đỏ mắt kiêu căng ngạo mạn nói.

“Đây chính là hôn lễ mình, làm gì có người trong hôn lễ chính mình làm loạn.” Ngụy Ngạn Khang không vui, càng nhìn thiên kim tiểu thư trước mắt càng bực bội.

“Ai dám ở trong hôn lễ tôi làm loạn?!! Tôi chỉ là KO cô, cho hôn lễ chúng ta trợ hứng. Ngụy Ngạn Khang, anh biểu hiện cho tôi, nếu không, tôi nói anh tôi đem anh cầm tù cả đời.” Cố Kiều Tuyết cảnh cáo nói.

Ngụy Ngạn Khang ném tay cô ra, hướng đi tới đại sảnh.

Cố Kiều Tuyết sắc mặt trắng bệch, lập tức gọi điện thoại cho Nạp Lan Tĩnh Oánh.

https://thuviensach.vn

*

Hoắc Vi Vũ bị phù dâu mang đi đến chỗ thu tiền biếu.

Bọn họ ở phía trước, có người xếp hàng nhận quà tặng.

người phụ trách ghi vào sổ, cho tiện về sau đáp lễ.

Hoắc Vi Vũ vốn nghĩ không cho, nhưng mà, chân chính đến lúc này, cảm thấy không cho, cũng băn khoăn.

“cô sẽ không phải mang theo có mấy ngàn hả?” Phù dâu khinh thường nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Thật Dễ Nói Chuyện, Rốt Cuộc Đến Làm Gì

Cố Cảo Đình mỗi một bước đi về phía trước, có thất vọng, cũng hy vọng.

Hoắc Vi Vũ chống lại ánh mắt của anh, trong lòng lộp bộp một chút.

Bốn phía yên tĩnh đến thần kỳ.

Dường như cô còn nghe được tiếng tim đập của mình.

Thình thịch thình thịch.

Có chút mê muội.

Cố Cảo Đình đi tới bên cạnh cô, mặt không biểu tình nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía bọn họ, rũ mắt xuống.

Cảm giác trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, thật sự làm cho trong lòng người ta run sợ.

Cố Cảo Đình bắt lấy cái ghế, kéo ra, ngồi ở bên cạnh cô.

Cô có thể ngửi được mùi thơm nhàn nhạt trên người anh, trong khí tức giống đực mãnh liệt của anh, hỗn hợp tạo thành hormone đặc biệt.

Để cho không ai có thể bỏ qua, càng tâm hoảng ý loạn.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình dựa ở trên mặt ghế, mắt nhìn về phía trước, hỏi: "Cô có lời gì muốn nói với tôi sao? "

Hoắc Vi Vũ nhớ tới mục đích đến nơi này, cô lấy phần tư liệu từ trong bọc ra, đặt lên bàn.

"Đây là tư liệu về máy bay và hòn đảo, khi nào anh muốn cần ký tên thì tìm tôi." Hoắc Vi Vũ thản nhiên nói.

Đôi mắt sắc lạnh của Cố Cảo Đình co rụt lại, ánh sáng ác liệt nhìn chằm chằm trên mặt của cô, "Thật dễ nói chuyện, rốt cuộc tới đây làm gì."

Hoắc Vi Vũ không hiểu tâm tình thất thường của anh, chẳng lẽ anh cho rằng cô đến đây là để phá hủy hôn lễ sao?

"Qủa thật chỉ đến trả đồ thôi." Hoắc Vi Vũ xác định nói.

Cố Cảo Đình gắt gao nhìn cô, chống lại đôi mắt trong sáng của cô, anh cắn răng, đôi mắt tức giận gần như bắn ra lửa, bàn tay vung lên, đĩa đựng sườn xào chua ngọt bị quăng xuống trên mặt đất, phát ra một tiếng xoảng.

Anh đứng lên, vẻ mặt xanh mét rời khỏi.

Người qua đường đều bị cơn giận của anh làm cho run sợ, hô hấp cũng không dám lớn tiếng.

Nhốn nháo lấy ánh mắt quái dị nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.Vị trí bụng của Hoắc Vi Vũ dính rất nhiều tương, vô cùng bắt mắt.

Nhiều người nhìn cô có không hiểu, có đồng tình, còn có hả hê cười nhạo.

Khóe miệng Hoắc Thuần cong lên, nói với Tần Diệu Ni: "Con nói mà, sao Cố Cảo Đình sẽ đi về phía cô ta, thì ra là muốn nhục nhã cô ta, cũng

https://thuviensach.vn

đúng, hôn lễ của em gái Cố Cảo Đình mà dám tới tham gia, chắc đầu óc bị hư rồi."

"May mắn nhà của chúng ta đã phân rõ giới hạn với cô ta, nếu không lần này nhất định sẽ bị liên lụy." Tần Diệu Ni may mắn nói.

Hoắc Vi Vũ biết rõ những người kia đang chỉ trỏ, cười nhạo cô.

Cô đã quen, nhìn thì quả thật quá khó coi, nhưng nếu khổ sở, bị người khác nhìn thấy, cô sẽ trở thành chuyện cười.

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng đứng lên.

"Không phải cô muốn chạy trốn chứ?" Hai tay Cố Kiều Tuyết ôm ngực, vênh váo tự đắc đứng ở trước mặt Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ đưa tư liệu trên bàn cho Cố Kiều Tuyết, "Trả lại cho Cố Cảo Đình, tôi đi toilet."

Cố Kiều Tuyết biết được đây là hợp đồng mua máy bay, vội vàng lấy ra nhìn, phát hiện còn có hòn đảo, tức giận đến nghiến răng, nhìn bóng lưng của Hoắc Vi Vũ lớn tiếng mắng: "Đồ đê tiện, không biết xấu hổ, mẹ cô không biết dạy cô sao, lại vô liêm sỉ như vậy."

Hoắc Vi Vũ dừng bước lại.

Lúc một người cảm thấy cô không tốt, thì dù cô làm gì cũng là sai.

Không trả đồ là sai, trả lại đồ cũng sai.

Cô chỉ làm những chuyện mình cần làm.

Hoắc Vi Vũ liếc xéo nhìn về phía Cố Kiều Tuyết, trong mắt ánh sáng lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

"Tôi không ngại để cô đến tìm mẹ tôi để tâm sự, để cho bà ấy dạy cô cái gì gọi là khẩu đức." Hoắc Vi Vũ không vui nói.

Đôi mắt của Cố Kiều Tuyết đỏ bừng.

Bạn bè của cô nhỏ giọng nói: "Tiểu Tuyết, đừng quên, chúng ta đã bỏ thuốc vào đồ ăn của cô ta, đợi cô ta ăn vào, chúng ta sẽ cho cô ta mất mặt."

Cố Kiều Tuyết nhẫn nhịn, hất cằm lên, nở nụ cười thắng lợi.

Hoắc Vi Vũ mặc kệ cô ta, đi đến toilet, lau sạch vết dơ trên váy cô liền bước đi.

Cô không muốn ngây ngốc ở đây thêm một giây nào nữa.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Trong Lòng Của Cô Còn Có Ai!

Toilet

Hoắc Vi Vũ mở vòi nước, rửa sạch vết dơ trên váy.

Ánh mắt liếc sang bên cạnh.

Một cái khoác áo choàng màu đen, mang theo mặt nạ bảo vệ màu đen, cơ thể mảnh mai.

Cô có dự cảm không tốt.

Vừa muốn chạy trốn, người bịt mặt lấy khăn tay ra, che cái mũi của cô.

Hoắc Vi Vũ vội vàng nín thở, chưa kịp, trước mắt đã tối sầm, ngất đi.

Đợi cô tỉnh lại, phát hiện mình nằm ở trong toilet, trong tay cầm một bao tải.

Theo bản năng, cô ném nó ra bên ngoài.

Nút thòng lọng cột bao tải, một đoạn đầu sợi dây thắt ở trên ngón tay của cô.

Theo bao tải ném ra ngoài, nó rớt trên mặt đất, miệng túi mở ra.

Con rắn nhỏ dài từ bên trong bò ra.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ sợ nhất loại động vật mềm nhũn như vậy, a một tiếng, chạy đi mở cửa.

Cửa bị khóa.

Cô gõ cửa, vội la lên: "Mở cửa, mở cửa, mở cửa!"

Có người nghe được âm thanh, thấy cửa phòng bị cây lau nhà chắn ngang, khó hiểu, mở ra.

Hoắc Vi Vũ từ bên trong vọt ra, "Chạy mau, bên trong có con rắn."

Người phụ nữ mở cửa cho Hoắc Vi Vũ thấy con rắn, thét chói tai vang lên chạy đi.

Hoắc Vi Vũ lao ra toilet, đụng vào trên người Cố Cảo Đình.

Anh lo lắng nhìn cô, "Sao vậy, sao lại hoảng sợ như vậy."

Hoắc Vi Vũ nắm chặt cánh tay của Cố Cảo Đình, cơ thể vẫn còn lạnh run, "Con rắn, bên trong có thật nhiều con rắn, hơn mười con, không, trên trăm con."

Cố Cảo Đình kéo Hoắc Vi Vũ ra phía sau, thấy con rắn bò từ trong nhà vệ sinh ra, một con rồi tiếp một con.

Anh đóng cửa lại, nói với trung tá Thượng: "Lập tức xử lý nó."

"Vâng." trung tá Thượng nhận mệnh.

"Tư lệnh Cố, tôi nhìn thấy Hoắc Vi Vũ thả con rắn." bạn của Cố Kiều Tuyết không biết lúc nào đứng ở cửa, nói với Cố Cảo Đình.Trong mắt Cố Cảo Đình xẹt qua ánh sáng lạnh lẽo, cầm chặt tay Hoắc Vi Vũ, mặt lạnh tanh, kéo cô đi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ ý thức được mình bị người khác hãm hại.

Trong toilet chỉ có một mình cô, phía trên bao tải cũng là có dấu vân tay của cô.

"Không phải tôi, tôi thề." Hoắc Vi Vũ nói.

"Chính là cô, chỉ có cô có động cơ này, cô còn yêu Ngụy Ngạn Khang, cho nên, nên muốn phá hủy hôn lễ của Tiểu Vũ." Người nói vẫn là bạn của Cố Kiều Tuyết.

Hoắc Vi Vũ trừng mắt nhìn về phía cô ta.

"Trong toilet chỉ có một mình cô, cô vừa rồi bị người phụ nữ kia phát hiện, cho nên mới cố ý làm ra vẻ sợ hãi, chúng ta rất nhiều người đều thấy được." Bạn của Cố Kiều Tuyết hung hồn nói.

Cố Cảo Đình dùng sức kéo một phát. Cơ thể của Hoắc Vi Vũ ngã về phía người anh.

Anh ôm eo của cô, đi vào trong phòng của anh, ‘Ầm’ một tiếng, cửa bị hắn đóng lại.

Cô bị anh đè ở trên tường.

Xung quang cơ thể là hơi thở của anh, giam cầm cô vào trong ngực của anh.

"Lâm Thừa Ân, Ngụy Ngạn Khang, rốt cuộc trong lòng cô còn có ai nữa?" đôi mắt của Cố Cảo Đình đỏ bừng chất vấn.

"Họ chỉ muốn gán tội cho tôi!" Hoắc Vi Vũ hỏi một đằng trả lời một nẻo.

Cố Cảo Đình cúi người, hôn lên môi của cô.

https://thuviensach.vn

Sức lực rất lớn, vô cùng mạnh mẽ, hơi thở nóng bỏng tất cả đều phả vào trên mặt cô, làm cô hít vào trong bụng.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy không hít thở được.

Anh gặm mút môi của cô, điên cuồng như muốn nuốt cô vào trong bụng.

Nhớ nhung, buồn bực, tức giận, bất đắc dĩ, xoắn xuýt, hậm hực, mấy cảm giác phức tạp xẹt qua từ sâu trong đôi mắt của anh.

Anh ôm cô xoay người lại.

Phần lưng của Hoắc Vi Vũ đập vào trên bàn.

Cơ thể của anh ép xuống, cô bị anh áp nằm ở trên bàn.

Anh càng mạnh mẽ hôn cô.

Mặc dù như vậy, vẫn không thể thỏa mãn, tiếp tục ôm chặt cô.

Bắp chân của Hoắc Vi Vũ vừa bị đụng vào trên mép giường, đã bị anh đặt ở trên giường...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Tư Lệnh Chuyển Bậc Thang, Chết Đi Được

Cơn giận của anh giống như ác ma, ùn ùn kéo đến, trong khung cảnh nhỏ hẹp, bao trùm cả người cô,.

Hoắc Vi Vũ căn bản không cách nào thoát thân, đẩy người anh ra.

Cố Cảo Đình hôn dọc theo môi của cô đi xuống, đến chỗ cổ mềm mại của cô.

Một trận tê dại, từ xương sống cô đến đại não.

Hoắc Vi Vũ khẽ hừ một tiếng.

Cơ thể của Cố Cảo Đình khẽ giật mình, nhìn cô.

Chống lại ánh mắt hơi đỏ lên của cô.

Trong ánh mắt quật cường đầy hơi nước của cô, lông mi khẽ run.

Cô không cầu xin, không nhu nhược, làm cho trong lòng anh mềm mại hơn một chút.

Cố Cảo Đình nắm cằm của cô, từ trên cao nhìn xuống đôi môi đỏ mộng của cô.

"Hoắc Vi Vũ, vốn tôi muốn buông tha cho cô, nhưng cô còn dây dưa với Ngụy Ngạn Khang, tôi cũng chỉ có thể để cô trở thành người phụ nữ của

https://thuviensach.vn

tôi, như vậy anh ta còn lâu mới có thể ngấp nghé chị dâu của mình."

"Tôi không có." Hoắc Vi Vũ phản bác.

"Không có yêu Ngụy Ngạn Khang, cũng không có thả con rắn!" Cố Cảo Đình đề cao đề xi ben lạnh lùng nói.

"Cũng không có." Hoắc Vi Vũ có chút kích động, "Nếu như tôi còn thích Ngụy Ngạn Khang, tôi sẽ bị thiên lôi đánh xuống, nếu như tôi thả rắn, tôi sẽ chết không được tử tế."

Cố Cảo Đình mím môi nhìn chằm chằm cô.

Hoắc Vi Vũ rất bướng bỉnh, rất tùy hứng, nhưng cô dám làm dám nhận.

Cô nói không có làm, vậy khẳng định là không có làm.

Anh cần một lý do, giữ lại cô.

Cô không cho anh một bậc thang bước xuống, không sao, chính anh sẽ tự chuyển thang.

"Chứng minh cho tôi thấy, tôi cho cô ba ngày để tra ra chân tướng, nếu không, hôn lễ sẽ tiếp tục." Cố Cảo Đình nói xong, buông tay cô ra, đứng lên.

Tiếng đập cửa đông đông đông vang lên.

"Mở cửa, mở cửa." Cố Kiều Tuyết đanh đá quát ầm lên.

Cố Cảo Đình mở cửa, đi ra ngoài, cơ thể cao lớn ngăn ở cửa ra vào.

"Anh, em muốn giết chết Hoắc Vi Vũ, cô ta dám thả rắn trong hôn lễ của em, cô ta còn đặt bốn vòng hoa cúc nữa, còn có băng chữ. Trên băng chữ có viết Cố Kiều Tuyết là tiểu tam, Cố Kiều Tuyết đi tìm chết đi, Cố Kiều

https://thuviensach.vn

Tuyết không biết xấu hổ, Cố Kiều Tuyết nhiễm hiv-aids." Cố Kiều Tuyết gào khóc cáo trạng nói.

Cố Cảo Đình liếc nhìn về phía mấy binh sĩ bên cạnh, ra lệnh: "Xử lý sạch sẽ mấy vòng hoa cúc đó."

"Vâng." Binh sĩ chạy ra ngoài.

"Anh, chính là Hoắc Vi Vũ làm, chỉ có cô ta mới làm như vậy. Nếu như Hoắc Vi Vũ không chết, chính là em chết, anh, anh giết chết cô ta đi, cả đời này em cũng không muốn thấy cô ta. Đây là hôn lễ trong đời em." Cố Kiều Tuyết bi thương khóc.

Cố Cảo Đình kéo cô ta về gian phòng của mình, trầm giọng nói: "Nghe, chuyện này không phải là Hoắc Vi Vũ làm. Hai tay cô ấy trống trơn trở lại, sao có thể thả rắn."

"Cô ta có thể kêu người khác làm như vậy." Cố Kiều Tuyết vẫn cho rằng là cô.

"Cô ấy sợ nhất là con rắn, trong toilet chỉ có một mình cô ấy, sao cô ấy thả rắn còn có thể đứng ở chỗ đó!" Cố Cảo Đình nói.

"Ngoại trừ cô ta còn có ai!" Cố Kiều Tuyết không bình tĩnh quát.

"Vậy thì phải hỏi em rồi, qua nhiều năm như vậy, em đắc tôi người khác còn thiếu sao, anh cảm thấy em nên ngẫm laiij lời nói và việc làm của mình, nói thế nào thì anh chỉ có thể bảo vệ được em nhất thời, lại không thể bảo vệ em cả đời." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Cố Kiều Tuyết khiếp sợ rồi, dừng lại ba giây sau mới hồi phục tinh thần, nước mắt như trân châu mất tuyến, ủy khuất nói: "Anh, anh bất công, anh mua cho Hoắc Vi Vũ máy bay, đảo nhỏ máy tỷ, anh còn chưa cho em cái gì."

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình có chút bực bội, trầm giọng nói: "Vấn đề này có lẽ em nên đến hỏi chồng của em, em muốn thì đi tìm cậu ta đi, mà không phải nhìn chằm chằm vào chồng người khác đã mua cho vợ mình cái gì!"

Cố Kiều Tuyết lần nữa dừng lại, nước mắt còn dính ở trên mặt, ánh mắt đỏ bừng như máu, kinh ngạc nhìn Cố Cảo Đình.

Sao cô ta cảm thấy, dường như anh hai đã thật sự thích Hoắc Vi Vũ rồi, mà không phải bởi vì cô mới lấy Hoắc Vi Vũ?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Ác Lai Ác Báo, Đáng Đời

Hoắc Vi Vũ dám lừa cô, cô ta và anh trai không kết hôn hồi nào hả?

Vậy mà cô lại tin!

"Trang điểm, buổi lễ sắp bắt đầu rồi." Cố Cảo Đình nói, trở về trong phòng của mình.

Mở cửa, quả nhiên Hoắc Vi Vũ không có ở đây.

Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, sắc mặt tái xanh đi vài phần.

Cô chịu ngoan ngoãn nghe lời mới là lạ.

*

Hoắc Vi Vũ không đi ra đại sảnh, tránh co đụng phải Ngụy Ngạn Khang cùng bạn của Cố Kiều Tuyết, cô đi cửa sau.

"Chén vi cá này là đặc biệt chuẩn bị cho bàn 380 Hoắc Vi Vũ, còn chén vi cá này đưa cho đại tiểu thư, tuyệt đối không được đưa nhầm."

Hoắc Vi Vũ nghe có người nói tên của cô, nhìn vào phía nhà bếp.

Một người phụ dâu lấy ra một ống nhỏ giọt, không biết nhỏ cái gì vào trong bát vi cá.

https://thuviensach.vn

Cô thấy trên bát dán giấy ghi chú.

Trên đó viết số 380.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

IQ của đám người Cố Kiều Tuyết để ở nhà rồi sao? Ẩn thân lâu như vậy, cũng nên toát ra một chút nhân khí chút hơi người chứ?

Cô dứt khoát nhắm mắt làm ngơ, trực tiếp rời đi.

Cô phụ dâu đi ra khỏi bếp, nhìn thấy Hoắc Vi Vũ ở bên ngoài cửa sau, hô:

"Này, Hoắc Vi Vũ, cô muốn chạy trốn sao?"

Hoắc Vi Vũ không thèm để ý.

"Có ai không, Hoắc Vi Vũ muốn bỏ chạy, không dám đến thì đừng đến, đến lại chạy, có ý gì!" Phùụ.Dâu vừa chãy đến chỗ Hoắc Vi Vũ vừa mắng.

Hoắc Vi Vũ dừng lại, thở ra một hơi, điều chỉnh hô hấp.

Nếu như bây giờ cô đi, về sau gặp Cố Kiều Tuyết, khẳng định một đời sẽ bị cô ta xem thường.

Cô không muốn bị người khác sỉ nhục.

Hoắc Vi Vũ xoay người, lanh lãnh nói với phụ dâu:

"Tôi ra ngoài hít thở không khí mà thôi, la ó cái gì!"

"Hừ, nếu như tôi không gọi cô, cô nhất định sẽ chạy đi, tôi thấy cô hình như vẫn còn yêu chồng của tiểu Tuyết, không chịu được khi thấy anh ta cưới tiểu Tuyết, trong lòng chua xót, phải vậy không." Phụ dâu châm chọc nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ xinh đẹp cười một tiếng, vẩy vẩy tóc:"Để chứng minh tôi không còn yêu anh ta nữa, tôi sẽ ở lại."

Hoắc Vi Vũ đi vào cửa sau.

Phụ dâu nhanh đi theo, chụp cánh tay Hoắc Vi Vũ.

Nhìn như thân mật, nhưng thật ra là cô phòng ngừa Hoắc Vi Vũ chạy đi.

Lập tức, chén xương cá được bưng ra, cô làm sao có thể để Hoắc Vi Vũ đi được đây.

Hoắc Vi Vũ bất động thanh sắc liếc cô ta một chút.

Nhìn rõ tâm tư của bọn họ.

Trợ lý đầu bếp bưng khay từ đối diện đi đến.

Trong mắt Hoắc Vi Vũ lướt qua một tia sáng, canh đúng thời cơ, đi qua bên phải hai bước.

Phụ dâu đụng phải khay.

Xương cá rơi vào trên người của cô.

Lễ phục bị làm ô uế.

Phụ dâu nhìn Hoắc Vi Vũ hét to:

"Cái bà tám này, là cô cố ý phải không, Cố Kiều Tuyết nói không sai, quả nhiên là tiện nhân âm hiểm, khó trách không có đàn ông nào thích cô."

Hoắc Vi Vũ nhìn vết bẩn trên người cô ta một chút:

"Bên ngoài đều là người quyền quý, nhìn bộ dạng của cô đi, người không được đàn ông thích chính là cô đó."

https://thuviensach.vn

Phụ dâu trừng mắt nhìn Hoắc Vi Vũ, nói với trợ lý đầu bếp:

"Coi kỹ cô ta."

Nói xong, cô liền nhanh chạy vào nhà vệ sinh.

Hoắc Vi Vũ để tay ở sau lưng, nói với trợ lý đầu bếp:

"Không ngại cho tôi vào rửa tay chứ?"

Cô quay người, tiến vào nhà bếp.

Trong phòng, các đầu bếp đều đang bận rộn, không quan tâm đến cô.

Còn vị trợ lý đầu bếp kia đang dọn dẹp thức ăn rơi trên mắt đất, nên cũng không chú ý tới cô.

Hoắc Vi Vũ đi đến bát dán số 380, lấy tờ giấy ghi số 380 ra. Thuận tay tráo đổi chén của cô và Cố Kiều Tuyết.

"Cô đang làm gì!" Âm thanh bén nhọn từ phía sau vang lên.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Tôi Nói Cái Gì Chính Là Cái Đó, Bá Đạo

Hoắc Vi Vũ quay người, thấy vị trợ lý đầu bếp vừa nảy.

Cô bình tĩnh bưng chén 380 lên, đưa cho cô ta, thúc giục nói:

"Nhanh đưa cho đại tiểu thư, lạnh sẽ mất ngon, đại tiểu thư đang rất đói bụng."

"Ừm." Trợ lý đầu bếp sợ Cố Kiều Tuyết nổi giận, tranh thủ bưng qua cho Cố Kiều Tuyết.

Hoắc Vi Vũ ra khỏi phòng bếp, tại góc cua nhìn thấy vị phụ dâu hồi nảy.

"Sao cô còn ở đây? Lập tức sẽ khai tiệc, khai vị là món vi cá, loại người nghèo như cô đến cả đời cũng không thể ăn vi cá tốt nhất như ở đây đâu, cho nên đừng lãng phí." Phụ dâu kéo Hoắc Vi Vũ đi.

Sau khi cô ta kéo Hoắc Vi Vũ đến bàn 380, liền đứng trực ở đằng sau.

Hoắc Vi Vũ nhìn các bàn khác đều ngồi đầy người, ngoại trừ bàn này, chỉ có một mình cô.

Cố Kiều Tuyết thật đúng là dụng tâm lương khổ.

Đám cưới của mình, mà tâm tư đều đặt trên người cô, cô thực là vinh hạnh quá.

https://thuviensach.vn

Sau chốc lát, trợ lý đầu bếp bưng bát số 380 đến, xé giấy ghi chú bỏ vào trong túi.

Cô ta nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, ngẩn người, trong mắt khủng hoảng, đầu ngón chân cũng biết mình làm sai chuyện rồi.

Hoắc Vi Vũ nở nụ cười, ánh mắt thâm thúy, ý vị thâm trường nhìn trợ lý đầu bếp.

Lúc này trợ lý đầu bếp chỉ có thể giả ngu, hỏi gì cũng không biết, tránh cho rước họa vào thân.

Cô cuối đầu đặt bát vi cá xuống bàn, xoay người rời đi.

"Ăn đi, đừng lãng phí đồ tốt như vậy." Phụ dâu âm dương quái khí nói ra.

Hoắc Vi Vũ liếc xéo phụ dâu:

"Vậy hay là, tôi chia cho cô một nữa?"

Sắc mặt phụ dâu khẽ biến hơi hơi trắng bệch:

"Ai thèm ăn đồ của cô đã dùng qua, tiểu Tuyết nhà tôi đã chuẩn bị cho tôi rồi, tôi muốn ăn bao nhiêu cũng được."

"Khó trách, ruồi nhặng bu quanh, chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, người cũng như thế." Hoắc Vi Vũ ung dung cười nói, cầm muỗng quấy vi cá trong chén.

"Cô nói cai gì hả, đồ lắm chuyện." Phụ dâu trừng to mắt phẫn hận nói.

Hoắc Vi Vũ múc một muỗng vi cá bỏ vào miệng, yêu dã nhìn về phía phụ dâu, ánh mắt khinh miệt.

https://thuviensach.vn

Phụ dâu thấy cô ăn vi cá, nhịn xuống, ánh mắt hung ác nham hiểm.

Hoắc Vi Vũ bình tĩnh ăn nửa bát.

Phụ dâu thấy nhiệm vũ đã hoàn thành, đi ra cửa, gọi điện thoại cho Cố Kiều Tuyết:

"Tiểu Tuyết, cô ta ăn hết nửa bát rồi. Hồi nảy cô ta còn muốn chạy trốn ra cửa sau, bị tôi bắt trở về, tôi nhìn cô ta ăn từ đầu đến cuối."

"Quá tuyệt, Hoắc Vi Vũ khốn kiếp, lát nữa, nhìn cô ta mất mặt như nào." Cố Kiều Tuyết đắc ý cười nói.

"Tiểu Tuyết, hồi nảy tôi bắt cô ta lại, giày bị hư rồi." Phụ dâu hàm ẩn nói.

"Biết rồi, lễ cũng sắp bắt đầu tiến hành rồi, ngày mai tôi dắt cô đi dạo phố, mua cho cô một đôi giày tốt."

"Cảm ơn tiểu Tuyết."

Cố Kiều Tuyết vui sướng, uống sạch hết bát vi cá.

Người chủ trì bắt đầu.

Hoắc Vi Vũ dựa vào ghế, rũ mắt xuống nhìn người chủ trì phát biểu, theo tiếng nhạc vang lên, Ngụy Ngạn Khang cùng Cố Kiều Tuyết đi vào.

Cố Kiều Tuyết dương dương đắc ý nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Cô không thèm liếc bọn họ một cái, cúi đầu, lấy điện thoại di động ra, nhìn thoáng qua thời gian, 12 giờ 28 phút.

Trước mặt xuất hiện một cái bóng.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu, đôi mắt đen nhánh nhìn Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Anh ngồi xuống, nhìn trên đài, trầm giọng nói:

"Một hồi bọn họ đi mời rượu trưởng bối, cô cũng đi."

"Hoắc Vi Vũ: "..."

Cố Kiều Tuyết cho cô mời rượu, chắc cô ta sẽ nhớ cái hôn lễ này đến hết đời luôn quá.

Nhưng mà, ở đây rất nhiều người, bọn họ sẽ phỏng đoán quan hệ của cô và Cố Cảo Đình.

Lần trước Ngụy Tịch Phàm nói Ngụy Ngạn Khang là cháu của ông, chắc cũng sẽ đến.

Về sau sao cô làm việc được đây?

"Tôi không muốn." Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

Cố Cảo Đình chậm rãi liếc cô, hơi thở ung dung, cường đại trầm giọng nói:

"Tôi nói cô muốn, cô phải muốn."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Rốt Cuộc Anh Muốn Gì?

"Tôi không đi." Hoắc Vi Vũ xác định nói: "Sao tôi phải đi chứ?"

Ngụ ý, cô chưa phải là vợ của anh.

Trên mặt Cố Cảo Đình lo lắng, có thể bùng nổ ngay bất cứ lúc nào.

Anh kéo cô đứng dậy, trực tiếp đi ra ngoài, nắm vai ép cô vào tường, từ trên cao nhìn xuống cô, nghiêm túc nói:

"Vậy tôi sẽ làm cho cô trở thành vợ của tôi."

"Nếu tôi làm vợ của anh, có phải về sau không thể làm việc, không có tự do, một mực ở trong nhà cô độc cho đến chết." Hoắc Vi Vũ có chút không bình tĩnh, nắm tay thành quyền.

"Ai nói cô không thể làm việc, không có tự do! Chức vị Cố thị tùy cô chọn.

Lời nói tự do, hàng động tự do.

Cô chỉ cần nhớ thân phận của cô là Cố phu nhân, biết nên làm cái gì, không nên làm cái gì, trong nhà muốn mời bao nhiêu người giúp việc cũng được, tôi cũng sẽ thường xuyên về ở với cô, cô cô độc cái gì!" Cố Cảo Đình nhíu mày, không vui nói.

https://thuviensach.vn

Câu nói anh sẽ thường xuyên trở về với cô, làm trong lòng Hoắc Vi Vũ run rẩy lợi hại.

Lời phản bác nghẹn lại tại cổ họng, trong đầu giống như bị đông cứng, không xoay chuyển được.

Hoắc Vi Vũ rủ mắt xuống, chớp chớp.

Cố Cảo Đình nâng mặt cô lên, để cho cô đối diện anh.

Mắt cô ngập nước.

Như hồ nước, thanh u như tơ, không sắc sảo, cũng không bén nhọn.

Cô như một cái kim châm, một câu nói, cũng khiến tâm tình anh biến hóa.

"Thật không muốn đi sao?" Cố Cảo Đình nhẹ nhàng nói.

Hoắc Vi Vũ bình tĩnh hơn, lắc đầu:

"Tôi không muốn đi."

Ngón tay anh vuốt ve mặt cô.

Hoắc Vi Vũ có thể cảm giác được tay anh rất thô ráp.

Nhưng mà cô không ghét.

Chỉ là, tim đập nhanh hơn bình thường, làm cô hoảng hốt, hoang mang.

Cô sợ bị Cố Cảo Đình nhìn thấu cảm xúc không ổn định của mình, cúi đầu.

"Để Thượng trung tá đưa cô về." Cố Cảo Đình lui bước nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn anh một chút.

Nếu như Cố Cảo Đình cường thế, bức bách, cô khẳng định sẽ không sợ cường quyền, cùng anh trở mặt.Nhưng mà, anh thỏa hiệp, làm nội tâm cô ê ẩm:

"Cảm ơn."

"Tôi không muốn cô cảm ơn." Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói ra.

"Vậy anh..." Muốn cái gì?

Chưa kịp nói ra miệng, Hoắc Vi Vũ liền nghe người chủ trì bên trong hô:

"Cho mời mẹ và anh trai của cô dâu."

Cố Cảo Đình nhíu mày:

"Cô muốn hỏi cái gì?"

"Cho mời anh trai của cô dâu." Người chủ trì lặp lại, nhìn xung quanh tìm kiếm Cố Cảo Đình.

Hoắc Vi Vũ sợ người khác phát hiện cô mập mờ đứng chung với Cố Cảo Đình.

Cô đẩy tay Cố Cảo Đình ra:

"Tôi về trước, anh vào nhanh đi."

Không đợi Cố Cảo Đình nói chuyện, cô trực tiếp đi ra ngoài.

Xe của cô đậu ở bên ngoài.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ nhìn bóng lưng của cô, nghe chủ trì hô lần nữa:

https://thuviensach.vn

"Anh trai của cô dâu ở đâu?"

Anh mới quay người, tiến vào đại sảnh.

Anh vừa bước vào, mọi người liền nín thở.

Anh đi lêm đài cao.

Người chủ trì nói một tràng, muốn anh trai đọc lời chúc mừng.

Cố Cảo Đình nhìn Ngụy Ngạn Khang phía dưới, mặt không thay đổi lãnh khốc, ánh mắt lạnh thâm trầm.

"Đã kết hôn, phải chịu trách nhiệm với vợ của mình, yêu cô ta, che chở cho cô ta, bảo hộ cô ta, coi như cô ấy làm sai, cũng phải bao dung tha thứ, chỉ dẫn cho cô ta, tín nhiệm cô ta, cô ta là người anh phải chịu trách nhiệm cả đời, cũng là phụ nữ duy nhất anh phải phụ trách." Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói ra.

Ngụy Ngạn Khang nhìn thẳng Cố Cảo Đình, không trả lời, mà lại hỏi:

"Tôi muốn hỏi anh một vấn đề."

"Nói." Cố Cảo Đình nói đơn giản một chữ.

"Nếu như anh cưới một người anh không yêu, anh cũng sẽ làm như lời anh yêu cầu với tôi sao?" Ngụy Ngạn Khang khiêu khích nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Tôi Muốn Bắt Cô, Cô Bỏ Chạy Không Thoát Khỏi Lòng Bàn Tay Tôi

một số khách khứa ồ lên.

Cố Kiều Tuyết cảm thấy trên mặt không ánh sáng.

Ngụy Ngạn Khang hình như trước mặt mọi người, biểu đạt anh không yêu cô.

Cô trong lòng tức muốn hộc máu.

Nhưng mà ngại có nhiều người nhìn như vậy, cô không nên phát tác.

Cố Kiều Tuyết hạ giọng chất vấn: “Ngụy Ngạn Khang, anh có ý tứ gì?”

con mắt Ngụy Ngạn Khang đều không nhìn Kiều Tuyết một cái, khóa Cố Cảo Đình, “Không dám trả lời sao?”

mắt Cố Cảo Đình đen nhánh như mực nhìn anh.

Một phút đồng hồ im lặng giống như một thế kỷ.

Anh trầm giọng nói: “phải.”

“A.” Ngụy Ngạn Khang cười nhạo một tiếng, không có nói nữa.

https://thuviensach.vn

Người điều khiển chương trình có chút xấu hổ hoà giải, “việc này, thỉnh hai vị tân nhân kính rượu.”

Cố Kiều Tuyết cầm lấy ly rượu, hắt tới trên mặt Ngụy Ngạn Khang.

bụng cô đau lên, ôm bụng chạy tới toilet.

Mới vừa đi xong, phía trước có một con rắn chui vào cống thoát nước không có rửa sạch lại chui ra tới.

Cố Kiều Tuyết hoảng sợ, chân chạy lên bậc thang, xoay, ngã ở trên mặt đất.

Tiêu chảy, không nhịn được, lại……

Nguyên bản hài kịch biến thành trò khôi hài, Cố Kiều Tuyết được đưa vào bệnh viện, hôn lễ không có cô dâu, làm các tân khách lúng túng.

Nếu là đối với người bình thường, bọn họ xem diễn trò không cũng có thể, việc này trở thành đề tài trà dư tửu hậu.

Chỉ là, đề cập tới nhà tư lệnh, bọn họ cũng chỉ có thể xem kịch vui không dám luận bàn, đưa mắt nhìn nhau.

anh xem tôi, tôi xem anh, mắt to trừng mắt nhỏ.

*

Hoắc Vi Vũ đi đến trướcxe mình, nhìn đến trên xe ngừng ở đối diện bên kia đường cũng có một người, không có tham gia hôn lễ.

Cô trong lòng hồ nghi, chẳng lẽ là hung thủ thả rắn.

Hoắc Vi Vũ đi qua tới, gõ gõ cửa sổ xe.

https://thuviensach.vn

Cửa sổ hạ xuống dưới.Phùng Tri Dao nhìn về phía cô, dịu dàng hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy cô có chút giật mình.

thiếu nữ kia, nhã nhặn lịch sự như hoa xinh soi bên dòng nước, cử chỉ tựa như liễu mềm trước gió, giọng nói trong trẻo vui vẻ, mặt ửng hồng như hoa đào nhu hòa.

Trách không được Cố Cảo Đình yêu thầm cô ta, khí chất bọn họ rất xứng.

“xấu hổ, nhận sai người.” Hoắc Vi Vũ nhàn nhạt nói.

“Không sao.” Phùng Tri Dao đóng lại cửa sổ.

Hoắc Vi Vũ lên xe, liếc mắt hướng Phùng Tri Dao, nhếch khóe miệng.

May mắn cô không có yêu Cố Cảo Đình, nếu không, ngẫm lại chính mình sẽ rất bi kịch.

Bất quá, vì sao Phùng Tri Dao tới lại không đi vào?

Hoắc Vi Vũ mới vừa khởi động xe,thanh âm gõ kiếng xe vang lên.

Cô thấy là Phùng Tri Dao, hồ nghi hạ kiếng xe, hỏi: “Làm sao vậy?”

Phùng Tri Dao tiến lên ôm một cái hộp tinh tế, ôn nhu nói: “cô có thể giúp tôi đem phần lễ vật này đưa cho đôi vợ chồng mới ở biệt thự kia được không?”

“Không thể.” Hoắc Vi Vũ trực tiếp từ chối.

“A?” Phùng Tri Dao không có phản ứng lại.

Hoắc Vi Vũ lộ ra nụ cười mê hoặc, “chú rể là bạn trai cũ của tôi.”

https://thuviensach.vn

Cô không để ý Phùng Tri Dao giật mình, mang lên kính râm, đóng lại cửa sổ xe, nghênh ngang mà đi.

Phùng Tri Dao: "……"

Cô cầm lấy di động gọi Cố Cảo Đình.

"Cảo Đình, em là Tri Dao, cái kia, Thanh Vân và Y Phương Phương ở đây, em không đi vào, em mua lễ vật kết hôn cho tiểu Tuyết, anh có thể để cho thủ hạ của anh tới lấy không?" Phùng Tri Dao ôn nhu hỏi.

"Được. Trung tá Thượng sẽ qua lấy." Cố Cảo Đình sau khi nói xong, liền cúp điện thoại.

Phùng Tri Dao nhìn xe Cố Cảo Đình bay nhanh ra, phía sau còn có mấy chiếc xe đi theo.

Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện.

Hoắc Vi Vũ yên ổn lái xe, đột nhiên một chiếc xe nhẹ nhàng qua đây, ngăn đằng trước cô.

Hoắc Vi Vũ hoảng sợ, phanh lại.

Cố Cảo Đình từ trên xe bước xuống, đi hướng tới bên cô ……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Người Cô Đều Là Của Tôi, Như Thế Nào Không Liên Quan Tới Tôi

Hoắc Vi Vũ nhìn sắc mặt của anh xanh mét, hung ác nham hiểm lạnh lùng.

trong lòng cô có loại dự cảm không tốt.

cửa bị Cố Cảo Đình kéo ra.

“Xuống xe.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ nắm chặt tay lái, không muốn xuống xe, khó hiểu hỏi: “Chuyện gì?”

“cô bỏ trong chén vi cá của tiểu Tuyết cái gì?” Cố Cảo Đình nói thẳng.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút, hóa ra anh chạy tới chất vấn cô cái này.

“Tôi không biết.” Hoắc Vi Vũ đúng lý hợp tình nói.

Cô xác thật không biết, chỉ là đem nguyên bản bọn họ cho cô, đem cho Cố Kiều Tuyết.

Cố Cảo Đình cầm cánh tay Hoắc Vi Vũ, trong mắt xẹt qua một ánh rét lạnh, hội tụ trong mắt anh thâm trầm.

https://thuviensach.vn

“Nếu cô không có làm, câu trả lời phải là tôi không có, mà không phải là tôi không biết! Có phù dâu cùng mấy trợ lý đầu bếp chứng minh cô lưu lại trong phòng bếp.”

Hoắc Vi Vũ ném tay anh ra, “Kia lại như thế nào?”

Cô đỏ mắt, cười nhạo một tiếng, “Chẳng lẽ uống xong canh vi cá có vấn đề các ngươi liền cảm thấy đương nhiên chính là tôi làm.”

Câu kia lại như thế nào, ở Cố Cảo Đình nghe tới, không thể nghi ngờ là cô thừa nhận.

Cố Cảo Đình tay chống ở sau lưng ghế cô, sắc mặt ngưng trọng.

“Hoắc Vi Vũ, tôi có phải quá hiểu cô hay không, tiểu Tuyết nhằm vào cô, tôi giúp cô, mẹ tôi nhằm vào cô, tôi cũng giúp cô, nhưng mà người cô đối phó chính là thân nhân của tôi, các người ở chung cả đời, cô liền không thể bình an vô sự sao? Dù cho cô phá hư hôn lễ, cũng không thay đổi được sự thật Ngụy Ngạn Khang kết hôn, bọn họ đã có giấy hôn thú.” Cố Cảo Đình nhíu mày, phiền chán nói.

Cho nên, ở trong mắt Cố Cảo Đình, chính là cô còn yêu Ngụy Ngạn Khang, trăm phương ngàn kế âm mưu phá hư, chuyện xấu đều là cô làm.

Mờ mịt, tràn ngập vào đôi mắt cô, sương mù ẩm ướt lan ra.

Cố Kiều Tuyết là em gái máu mủ tình thâm, cô tìm anh khiếu nại, tìm anh oán giận, hữu dụng sao?Cô chỉ là một người ngoài.

“Nếu, anh gọi cái là bình an vô sự chính là tôi phải nén giận, chính là biết rõ bọn họ đối phó tôi, còn ngây ngốc để người đối phó, để người cười nhạo, như vậy, ngại quá, tôi tình nguyện chết cũng sẽ không gả cho anh.” Hoắc Vi Vũ quyết tuyệt nói.

https://thuviensach.vn

từ chết kích thích toàn bộ thần kinh Cố Cảo Đình.

Cô thế nhưng như vậy chán ghét anh, bài xích anh.

Anh đỏ mắt, gân xanh trên trán thình thịch giật, không có lý trí cảnh cáo nói: “cô nếu là dám chết, tôi liền đào ba thước đất, tính cả cha mẹ cô, đều chết không có chỗ chôn.”

Hoắc Vi Vũ bởi vì quá tức giận, thân thể đều run bần bật.

Từng đợt bi thương, từ trong máu chảy xuôi đến trong lòng, lại đến trong óc.

Cố Cảo Đình luôn luôn tàn nhẫn khát máu, anh lãnh, anh tuyệt, là đóng băng dày ba thước.

Anh ngẫu nhiên ngủ gà ngủ gật, làm sao cô cảm thấy anh dễ nói chuyện đâu.

Cô không nghĩ cùng anh nói nữa, khởi động xe đi.

Cố Cảo Đình nhanh hơn một bước rút chìa khóa xe cô, ngực kịch liệt phập phồng, chất vấn nói: “cô muốn đi đâu?”

“Tôi muốn đi đâu, cùng anh có quan hệ sao?” Hoắc Vi Vũ lãnh đạm, trong mắt không có một tia ấm.

“người cô đều là của tôi, như thế nào không liên quan tới tôi!” Cố Cảo Đình bá đạo đem cô ôm xuống xe.

Hoắc Vi Vũ giãy giụa, cô khi nào thành người của anh.

“Cố Cảo Đình, anh để tôi xuống.” Hoắc Vi Vũ tức giận quát.

https://thuviensach.vn

“Chết đã đến nơi còn không biết, thả cô xuống cô cho rằng có thể an toàn về đến nhà!” Cố Cảo Đình liếc cô một cái, sắc bén nhìn phía trước.

“những lời này là có ý tứ gì?” Hoắc Vi Vũ khó hiểu.

Là ai muốn đuổi giết cô sao?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Người Khác Đối Với Tôi Không Tốt, Hà Tất Đối Với Người Giả Nhân Từ

“Tiểu Tuyết cáo trạng với ông nội, nói người đưa cúc hoa chính là cô, thả rắn chính là cô, hạ độc vẫn là cô, hiện tại có đầu bếp cùng phù dâu làm chứng, đối với cô đều bất lợi.

Hơn nữa cô là bạn gái cũ của Ngụy Ngạn Khang, toàn bộ hôn lễ bởi vì Ngụy Ngạn Khang náo loạn đến gà bay chó sủa.

ông nội là người sĩ diện, đồng dạng ghét cái ác như kẻ thù, ông thực thương tiểu Tuyết.

Tiểu Tuyết nếu có chuyện, ông sẽ không bỏ qua cho cô.” Cố Cảo Đình giải thích.

Hoắc Vi Vũ hiểu rõ.

Có người nhà cùng yêu thương mình thật tốt.

Cô lẻ loi một mình, không nơi nương tựa, cho nên, xứng đáng bị ăn hiếp.

“Cúc hoa không phải tôi đưa, rắn không phải tôi thả, nguyên lai chén vi cá có vấn đề là phù dâu Cố Kiều Tuyết chuẩn bị cho tôi ăn, tôi không cẩn thận nghe được bọn họ muốn chơi tôi, cho nên đi phòng bếp đem chén của tôi và Cố Kiều Tuyết đổi, đây là sự thật, anh muốn tin thì tin, không tin thì thôi.” Hoắc Vi Vũ nói xong, không sao cả xoay mặt.

https://thuviensach.vn

Cô không có cảm thấy anh sẽ tin cô.

Cố Cảo Đình dừng bước chân, liếc hướng đôi mắt đỏ hoe, trong lòng có chút đau đớn cùng thương tiếc.

Cô luôn là như vậy cứng cỏi.

“Không phải cô làm, vừa rồi thừa nhận cái gì.” Cố Cảo Đình bất đắc dĩ nói.

“Tôi nào có thừa nhận.” Hoắc Vi Vũ phản bác nói.

“Kia lại như thế nào là cái gì? Kia không phải cô cảm thấy tính làm cũng không có quan hệ sao?” Cố Cảo Đình hỏi, khẩu khí nhu hòa rất nhiều.

“tôi đi phòng bếp thì như thế nào? Tôi đi phòng bếp chính là tôi làm sao?” Hoắc Vi Vũ dừng một chút.

Cô xác thật làm.

“Tôi đem chén bọn họ cho tôi và Cố Kiều Tuyết đổi. Nhưng mà tôi cũng không cảm thấy làm sai, nếu người khác đối với tôi không tốt, tôi hà tất đối với người giả nhân từ.” Hoắc Vi Vũ giận dỗi nói.

Cố Cảo Đình đem Hoắc Vi Vũ đặt ở sau xe anh, tay chống ở hai bên người cô, đem cô hoàn toàn bao phủ ở bên trong hơi thở của mình.“Nếu bên trong chén vây cá là kịch độc thì sao? cô cũng sẽ đưa tiểu Tuyết ăn sao?” Cố Cảo Đình khóa cô hỏi.

“phải” Hoắc Vi Vũ không phủ nhận, “Bởi vì cô ta xứng đáng.”

mắt Cố Cảo Đình thâm u vài phần, “đúng là cô lại muốn bởi vì một người cô chán ghét mang tội danh, ngộ sát cũng là sát, về mặt pháp luật nói tới, cô biết rõ bên trong vi cá có cái gì, còn cố ý cho tiểu Tuyết ăn, đó chính là mưu sát.”

https://thuviensach.vn

“Tôi đây gặp xui xẻo sao?” Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh nói.

“Một người muốn giết cô, không có giết được, cô hoàn toàn có thể chạy trốn, cô lại muốn trở đao giết người.

Hành vi trên kêu là phòng vệ, hoặc là, thẳng thắn cũng có thể phán định là mưu sát.

Nhưng mà, nếu lúc này cô báo nguy, như vậy, cái người muốn giết cô chính là mưu sát chưa thành.

cô là người vô tội bị hại, có thể sử dụng quyền lợi người bị hại, đem người kia đưa đi ngục giam chịu bị trừng phạt.

Vi Vũ, cô hiểu chưa?

cô nên học tin tưởng người khác mà không phải sự tình gì đều tự tay làm lấy.

Thông thường chạy ở đằng trước, đều là chết nhanh nhất.” Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói.

Hoắc Vi Vũ hiểu đạo lý anh nói.

Chính là phía trước cô không có người, mặc dù có người nguyện ý chạy ở phía trước cô, cô cũng không muốn người khác vì cô hy sinh.

Cô tình nguyện tay làm hàm nhai, tự tay làm lấy.

Nếu tín nhiệm sai người, so với giết cô, càng làm cho cô khó chịu.

“ hiện tại anh muốn mang tôi đi nơi nào?” Hoắc Vi Vũ hỏi ra trọng điểm.

“cô đi tới chỗ tôi trước, chờ tôi đem chuyện này giải quyết, cô lại tự do ra vào, không bao lâu nữa, cô trở về ngủ trưa là xong.” Cố Cảo Đình hứa

https://thuviensach.vn

hẹn nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Nếu Không Phải Tư Lệnh Che Chở Cô, Cô Sớm Đã Chết

Hoắc Vi Vũ xoay mặt, nhìn về phía bên ngoài cửa sổ.

ba chiếc xe thiết giáp đứng ở bên cạnh xe bọn họ.

Một người đàn ông mặc quân trang từ phía trên xe xuống, đi tới trước Cố Cảo Đình, cúi chào, mặt vô biểu tình nói: “Báo cáo tư lệnh, thủ trưởng để cho tôi tới mang Hoắc Vi Vũ đi.”

ánh mắt Cố Cảo Đình sắc nhọn đảo qua, giọng lạnh lùng nói: “Không cần.”

“Chính là thủ trưởng phân phó nhất định phải mang cô ta trở về.” Người đàn ông kiên trì nói.

Cố Cảo Đình từ trên xe bước xuống, khí thế rất mạnh.

Người đàn ông nơm nớp lo sợ đứng cúi đầu.

Cố Cảo Đình nhìn xuống anh, ánh mắt sắc bén giống như chim ưng, “Nếu tôi không cho mang cô ta đi thì sao?”

“mong tư lệnh đừng làm khó chúng tôi.” Người đàn ông mày ủ mặt ê thỉnh cầu nói.

“Hiện tại là anh làm khó tôi!” Cố Cảo Đình đề cao đê-xi-ben.

https://thuviensach.vn

Thủ hạ của anh cảnh giác, hết thảy cầm lấy súng, nhắm ngay người lại đây đoạt người.

Người đàn ông sắc mặt tái nhợt, “Thuộc hạ không dám, chỉ là, thủ trưởng tôi bên kia yêu cầu công đạo.”

“nửa giờ sau tôi sẽ đi tìm ông ta, ở bên ngoài anh tùy tiện di chuyển một giờ lại trở về, cái gì đều không cần công đạo.” Cố Cảo Đình ra lệnh.

Người đàn ông bất đắc dĩ, gật đầu, “vâng.”

Anh gục đầu xuống, trở về xe thiết giáp, giống như không có nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, lái xe đi.

Cố Cảo Đình liếc Hoắc Vi Vũ một cái, nhìn qua ánh mắt cô.

Hoắc Vi Vũ trong lòng có chút loạn, cúi đầu.

Cố Cảo Đình đối với trung tá Thượng ra lệnh: “Đưa cô ta đi chỗ tôi, bảo đảm an nguy của cô ta.”

“Tư lệnh yên tâm.” Trung tá Thượng lên xe, khởi động xe.

Cố Cảo Đình phân phó một tiếng, để binh lính phía sau đuổi kịp trung tá Thượng.

Anh còn có chuyện quan trọng phải làm.

Trên xe, Trung tá Thượng nhìn Hoắc Vi Vũ, “Kỳ thật chuyện này là cô không đúng, nếu là đổi ngày thường, cô trêu cợt Cố tiểu thư, có tư lệnh che chở, chuyện này cũng có thể dễ như trở bàn tay cho qua.

Nhưng mà lần này có lão gia, lão gia lại đặc biệt bênh vực người mình, hơn nữa Cố tiểu thư thật sự đi bệnh viện cấp cứu, lão gia muốn đối phó cô, tư lệnh khẳng định sốt ruột.

https://thuviensach.vn

Lại có nhân chứng, vật chứng, cô còn có tiền án, thân phận lại là bạn gái cũ của chú rể, có động cơ.

Mặc dù như vậy, tư lệnh còn chưa tin, càng muốn tới hỏi cô, có thể thấy được, tư lệnh đối với cô là thực tin tưởng.

cô có phải hay không cũng nên cho tư lệnh một ít tin tưởng đi?

Lần này lão gia tức giận như vậy, chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ.

Liền tính tư lệnh kiên cường bảo vệ cô, tiếp theo đâu?

Hơn nữa, cô muốn trở thành phu nhân của tư lệnh, cùng lão gia, lão phu nhân, tiểu thư ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, tư lệnh chu toàn ở giữa cũng là rất mệt."

Hoắc Vi Vũ thực không thích giọng chỉ trích của trung tá Thượng.

Ở trong mắt bọn họ, đều là cô sai.

Cố Kiều Tuyết hạ dược cho cô là bình thường, cô phản kích liền mười điều ác không bỏ.

Cô bị khi dễ, chỉ có thể nén giận, cô phản kích, liền bị thuyết giáo.

tư cách của cô, không cần bọn họ này đó chó mèo ra tới chỉ trỏ!

Chính cô có trách nhiệm đối với bản thân.

"anh đau lòng cho Cố Cảo Đình, nhớ rõ, nhất định đừng cho tôi trở thành Cố phu nhân, chỉ cần tôi không phải Cố phu nhân, vấn đề anh lo lắng, đều sẽ không có." Hoắc Vi Vũ lãnh tình nói.

"cô cho rằng tôi hy vọng cô trở thành Cố phu nhân sao." Trung tá Thượng tức giận, ý thức được lời mình nói sai rồi, gõ tay lái, bực bội nói:

https://thuviensach.vn

“Tư lệnh đối với cô không tốt sao? Cho cô phi cơ, cho cô đảo nhỏ, cô và đại tiểu thư có mâu thuẫn cũng thiên vị cô.”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng.

Cô thật nhìn không ra Cố Cảo Đình thiên vị cô.

Nếu Cố Kiều Tuyết đánh cô một cái tát, Cố Cảo Đình chỉ là đối với Cố Kiều Tuyết quát lớn vài câu, loại trình độ này, chính cô tới liền có thể.

Thân sơ có khác, cô không oán giận.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Tư Lệnh Nhất Định Sẽ Giết Anh

"Thay tôi cám ơn anh ấy, ngoài ra, Cố Kiều Tuyết muốn cáo trạng lúc nào cũng có thể, không phải chỉ cần vụ việc lần này, chuyện hôm nay sớm muộn cũng sẽ xảy ra, phú quý ở trên trời, chết sống có số, không cần cưỡng cầu, anh để tôi xuống đi." Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nói.

Ánh mắt của trung tá Thượng như róc xương lóc thịt nhìn Hoắc Vi Vũ bạc tình bạc nghĩa, trong lòng lo lắng.

Nếu anh để thả Hoắc Vi Vũ xuống xe, tư lệnh nhất định sẽ làm thịt anh mất.

Trung tá Thượng nhẫn nại tính tình giải thích nói: "Cơ thể của lão gia không tốt, bình thường không đi ra ngoài, tư lệnh cũng đã phân phó, không có chuyện gì không nên quấy rầy lão gia, đặc biệt là những chuyện riêng của mình. Tư lệnh làm như vậy, không phải là vì Hoắc tiểu thư sao. Bởi vì có tư lệnh cho nên đại tiểu thư không có đi tới chỗ lão gia để cáo trạng. Nếu không cô sẽ chết mười tám lần rồi.

Lần này, lão gia thấy người ta đưa vòng hoa cúc tới, cô còn thả rắn, hơn nữa đại tiểu thư còn bị ủy khuất, giận tím mặt, lúc này mới liên lụy đến cô."

Cô đưa vòng hoa cúc, cô thả rắn!

Trung tá Thượng không tin cô, lão gia không tin cô, Cố Cảo Đình cũng không tin cô.

https://thuviensach.vn

Đây chính là tin tưởng trong miệng trung tá Thượng sao?

"Tôi sẽ chứng minh chuyện đưa vòng hoa, thả rắn là do tôi làm, dừng xe." Hoắc Vi Vũ kiên định nói.

Trung tá Thượng bất đắc dĩ, lòng nóng như lửa đốt, "Tôi xin cô đó, Hoắc tiểu thư..."

"Tôi họ Quyền." Hoắc Vi Vũ đề cao đề xin ben cắt lời của trung tá Thượng.

"Được được được, Quyền tiểu thư, cô đừng tùy hứng nữa, để tôi tiết kiệm tâm tư một chút, cũng để tư lệnh tiết kiệm một chút, kỳ thật, nói trắng ra chỉ cần cô nhận sai với Cố tiểu thư, để cho Cố tiểu thư không ủy khuất, chẳng phải thiên hạ thái bình rồi sao. Nếu cô bị lão gia bắt được, tư lệnh cũng không cứu được cô." Trung tá Thượng không kiên nhẫn nói.

"Tại sao tôi phải xin lỗi cô ta?" Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh.

"Bởi vì cô ấy có người giúp đỡ, còn cô thì có cái gì! Cho dù Cố tiểu thư sai, chỉ cần cô ấy cảm thấy ủy khuất, tự nhiên sẽ có người ra mặt dùm cô ấy, tôi cảm thấy tính tình của cô quá cứng rắn, chĩ sẽ làm cho người ta chán ghét, hãy mềm mại mộ tchút, cũng có thể để cho cuộc sống của mình tốt hơn một chút, phụ nữ phải biết làm nũng, cô chưa từng nghe sao?" Trung tá Thượng kích động trách cứ.

"Dùng xe." Giọng của Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

Trung tá Thượng không để ý tới Hoắc Vi Vũ, tiếp tục chạy.

"Tôi nói dừng xe." Hoắc Vi Vũ quát.

Trung tá Thượng vẫn tiếp tục chạy.

Hoắc Vi Vũ mở cửa xe.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng thật sự sợ Hoắc Vi Vũ sẽ nhảy xuống, thắng gấp xe lại.

Hoắc Vi Vũ đi xuống xe, cũng không đóng cửa xe lại, rất nhanh chạy về phía trước.

Cô không thể khóc, không thể cảm thấy ủy khuất, trung tá Thượng nói cũng đúng, cô ngay cả tư cách uất ức cũng không có.

Những người chán ghét cô, cho dù cô tạm nhường nhịn vì lợi ích toàn cục vẫn sẽ bị chán ghét.

Hôm nay cô không có cái gì, dù có chỉ là tôn nghiêm và cốt khí tự cho là đúng.

Cốt khí của cô sẽ còn mãi, cho dù chết, cũng không thẹn với lương tâm, không thất vọng với chính mình.

Trung tá Thượng lái xe đi theo, nắm tay lái thật chặc.

Nếu tư lệnh biết, anh ta chọc giận Hoắc Vi Vũ xuống xe, anh khẳng điịnh sẽ chết chắc.

Ý của anh là muốn nói tốt giúp tư lệnh, tại sao lại biến thành như vậy?

Trung tá Thượng điều chỉnh tốt tâm tình của mình, mở cửa sổ ra, nhỏ nhẹ nói: "Quyền tiểu thư, tôi sai rồi, lên xe đi mà."

Hoắc Vi Vũ trực tiếp đi về phía trước.

"Xin lỗi, xin lỗi, tôi không nên ăn nói bậy bạ, cô không lên xe, tư lệnh sẽ trách cứ tôi đó, Quyền tiểu thư, xin cô thương xót." Trung tá Thượng bất đắc dĩ nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn đường hẽm, ngõ rất nhỏ, không xe lái vào được.

https://thuviensach.vn

Cô đi về phía ngõ hẽm.

Trung tá Thượng nóng nảy, anh ta biết Hoắc Vi Vũ thông minh cỡ nào, chạy kỹ thuật trốn càng là hạng nhất lưu.

Anh ta vội vàng xuống xe...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Anh Muốn Đánh Cuộc Một Lần, Lâu Dài Với Cô

"Bà cô ơi, tôi sai rồi, cô đánh tôi đi, tôi khẳng định sẽ không đánh trả, mắng cũng không nói lại." Trung tá Thượng đi theo bên cạnh Hoắc Vi Vũ lãi nhải nói.

Hoắc Vi Vũ không để ý tới trung tá Thượng, bước nhanh về phía trước, đôi mắt đen kịt lóe sáng xinh đẹp.

Lần này đưa vòng hoa cúc, chuyện thả rắn hẳn không phải là do Cố Kiều Tuyết làm.

Cô ta không cần phải nguyền rủa chính mình để hãm hại cô.

Hung thủ đó, biết rõ giữa cô và Cố Kiều Tuyết có mâu thuẫn, hơn nữa, là một người phụ nữ.

"Trung tá Thượng, trong khu nhà cũ (tổ tiên để lại) Cố gia có gắn cameras chứ" Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt hỏi.

"Không có, có điều, ở đường đi vào nhà thì có gắn camera." Bây giờ Trung tá Thượng có gì nói đó, vô cùng cung kính.

"Anh có thể lấy băng ghi hình không?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Có lẽ vẫn còn ở đó." Trung tá Thượng nói.

https://thuviensach.vn

Bây giờ Hoắc Vi Vũ bức thiết muốn chứng minh trong sạch của mình, tạm thời không muốn chiến tranh với trung tá Thượng.

"Bây giờ chúng ta đi lấy vật đó." Hoắc Vi Vũ xoay người, đi về phía xe của anh ta.

Trung tá Thượng lầm bà lầm bầm, trong lòng vô cùng xoắn xuýt.

Thật vất vả Hoắc Vi Vũ mới chịu quay về phía xe của anh ta, nhưng nếu như Hoắc Vi Vũ điều tra ra không phải là cô làm, tư lệnh sẽ không thể kết hôn rồi.

Dường như anh ta làm gì cũng sẽ chết.

"Tôi cảm thấy chúng ta vẫn nên đi về chỗ của tư lệnh trước, người có quyền ra mặt, chuyện này sẽ tương đối khá giải quyết." Trung tá Thượng đề nghị nói.

Hoắc Vi Vũ liếc nhìn về phía anh ta, "Một trung tá, ngay cả muốn lấy băng ghi hình cũng không được sao? "

"Tôi không có ý này, tôi lo lắng lão gia vẫn còn ở khu nhà cũ Cố gia, co cứ đến đó như vậy, không phải là chui đầu vô lưới sao?" Trung tá Thượng lo lắng nói.

"Vậy rốt cuộc anh có đi hay không?" Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống hỏi.

Nếu như trung tá Thượng không đi, cô sẽ đi một mình.

Trong đầu trung tá Thượng chợt lóe sáng.

"Cô chờ một chút, tôi gọi điện thoại cho tư lệnh, miễn cho cô đụng phải lão gia." Trung tá Thượng nói xong, lập tức gọi điện thoại cho Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Khu nhà cũ Cố gia

Tất cả người trong phòng bếp đều quỳ.

Đặc biệt là cô phù dâu kia, sắc mặt tái nhợt không có chút máu, quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ nói: "Là Tiểu Tuyết kêu tôi làm như vậy, tôi không dám cãi lời, nếu không việc làm sẽ không còn nữa, tôi thật không ngờ Hoắc Vi Vũ đổi đồ ăn, tư lệnh tha mạng, lần sau tôi không dám nữa."

"Lần sau tôi cũng không dám." Người trợ lý đầu bếp cũng cầu xin tha thứ nói.

Khóe miệng Cố Cảo Đình cong lên, ánh mắt lạnh lùng đảo qua, "Dám gạt tôi, mấy người là nhóm đầu tiên."

Phù dâu bị dọa lạnh run, "Tư lệnh tha mạng, tôi làm vì Tiểu Tuyết, tôi không thể cãi lời."

"Tần Duyệt, tuyên truyền đi, cô ta đắc tội tôi." Cố Cảo Đình phân phó nói.

Phù dâu co quắp ngồi trên mặt đất.

Người đắc tội Cố Cảo Đình, không có công ty nào dám giữ, ý nghĩa với chuyện cô ta không còn tìm được việc làm nữa rồi.

Ánh mắt Cố Cảo Đình lạnh như băng nhìn về phía trợ lý đầu bếp đang run rẩy, "Cô ta, cũng thế."

"Vâng." Tần Duyệt gật đầu.

Cố Cảo Đình đứng dậy, đi ra ngoài.

Điện thoại vang lên, anh nhìn thấy tên của trung tá Thượng, lập tức nghe máy.

https://thuviensach.vn

"Tư lệnh, phu nhân nói muốn đi khu nhà cũ Cố gia để xem băng ghi hình, không sẽ gặp phải lão gia chứ?" Trung tá Thượng mật nói.

Ánh mắt Cố Cảo Đình thâm sâu nhìn về phía xa, do dự ba giây, trầm giọng nói: "Tôi đã biết, chở cô ấy qua đi."

"Vâng, được rồi."

Cố Cảo Đình cúp máy, nắm tay chặt chẽ nắm lên, trong mắt đen tối hiện lên ánh sáng.

Anh lái xe đi lấy băng ghi hình.

Anh muốn kết hôn với cô, nếu như bọn họ có thể xoay chuyển, anh muốn đánh cuộc một lần, anh muốn mãi mãi ở bên cô...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Đạp Trên Vàng Rực

Hoắc Vi Vũ đến nơi lấy băng ghi hình, biết được nó đã biến mất, không có chụp được gì.

Trong đầu của cô như có đàn ngựa lè lưỡi chạy như điên.

Lập tức nổi điên.

"Tôi nói, mấy người cầm tiền làm việc, vậy mà băng ghi hình biến mất không thấy, có người đặt vòng hoa cúc ở trong hôn lễ người khác cũng mặc kệ, bây giờ còn nói hung hồn như vậy, mấy người không biết xấu hổ còn ở đây diễu võ dương oai hay sao?"

Nhân viên bị mắt không nói được lời nời, mắt to trừng mắt nhỏ.

Tư lệnh nói rõ, muốn cho phu nhân trở lại hả giận.

Đánh không đánh lại, mắng không nói lại.

Kiên trì trong không khí im lặng, lại tiếp tục im lặng.

Hoắc Vi Vũ không lấy được băng ghi hình cũng không có cách nào, mắng bọn họ cũng vô dụng, chỉ có thể trở lại xe của trung tá Thượng.

"Được rồi, có thể là ý trời, nhất định muốn cô gả cho tư lệnh." trung tá Thượng cười hì hì nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nằm ở trên ghế sau, tay đè nặng lên trán, nghĩ một lát, hỏi: " Trung tá Thượng, không phải nói đã xử lý mấy vòng hoa cúc đó rồi sao, quăng ở đâu vậy? Tôi muốn xem."

"Những vòng hoa cúc đó bị tôi ném vào lò đốt rác rồi, tôi cảm thấy nó xong rồi, mặc dù là cô làm, tư lệnh cũng không so đo đâu, cần gì phải xác nhận, cứ để nó bay đi, đối với mọi người đều tốt." Trung tá Thượng lừa gạt nói.

Hoắc Vi Vũ đã không phản bác được lời của trung tá Thượng.

Cô đẩy cửa xe ra, từ trên xe bước xuống.

Trung tá Thượng vội vàng ngăn cản Hoắc Vi Vũ, bất đắc dĩ nói: "Quyền tiểu thư, cô muốn làm gì vậy. Đừng so đo làm khổ mình như vậy! "

Hoắc Vi Vũ mắt lạnh nhìn trung tá Thượng, "So đo hay không là chuyện của anh sao, muốn chứng minh mình trong sạch là chuyện của tôi, chuyện không có xảy ra trên người anh, nên đương nhiên anh chỉ cảm thấy đơn giản.A Anh cảm thấy tôi đang so đo, giày vog, làm gì cũng không được yên tĩnh, thì cách xa tôi ra một chút."

"Tư lệnh để tôi đưa cô trở về." Trung tá Thượng giải thích nói.

"Cút." Hoắc Vi Vũ bạo lực một chữ.

Cô đã không còn kiên nhẫn với anh ta, trực tiếp đi về phía lò đốt rác.

Hơn 10" sau, cô đã đến, cô cầm rác đưa lên miệng.

Một đống lớn vòng hoa cúc Hoắc Vi Vũ bỏ vào trong miệng..

Một mùi hỗn hợp tanh tưởi có hương vị cây hoa cúc tràn ngập ở trong mũi.

https://thuviensach.vn

Cô mở hoa cúc ra, thấy chữ trên băng gon là nguyền rủa Cố Kiều Tuyết.Chứ viết là kiểu chữ Khải, không nhìn ra chữ viết.

Cây hoa cúc rất mới mẻ, hôm nay ngắt lấy, số lượng rất nhiều, ngoại trừ hàng đặt theo yêu cầu, nếu không thì, không có một cửa hàng bán hoa nào có số lượng lớn như vậy.

Hoắc Vi Vũ lấy mấy lá hoa cúc, chuẩn bị bò ra.

Cô mới phát hiện, nhiệt độ lò đốt rác còn thấp hơn bên ngoài.

Cô từ bên ngoài có thể bò vào, nhưng từ bên trong thì khong thể bước ra.

Cô không muốn xin giúp đỡ của trung tá Thượng, thấy anh ta liền phiền.

Cũng bất chấp ô uế, lấy đóa hoa đẹp nhất.

Giẫm lên trên vòng hoa cúc.. Cũng bò không ra.

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ, lấy miếng hoa cúc vô cùng bẩn đưa lên miệng, lấy nó thử gần mười lần.

Cô còn chưa rời đi, đã ngã xuống đất thật đau.

Hoắc Vi Vũ lập tức bực bội, chán chường, cam chịu, ngồi ở trên vòng hoa cúc.

Không có oán giận, bây giờ không tốt, một giây sau, lại càng không tốt.

Cô làm chuyện gì cũng là sai, làm cái gì cũng không đúng. Mỗi một lần, làm cho cô cảm thấy mình cách tuyệt vọng lại tiến thêm một bước.

Nhưng vẫn muốn tiếp tục đi, không có ai cõng cô, cũng không có ai đứng bên cô, nhưng cuối cùng cô cũng có người quan tâm.

Cô chỉ có thể thử một lần.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đứng lên, tay tiếp tục đưa cánh hoa cúc lên trên miệng.

Tay bị người cầm chặt.

Nhiệt độ tay của đối phương truyền đến trên da thịt của cô.

Hoắc Vi Vũ lại càng hoảng sợ, rút tay về, cảnh giác lui ra phía sau một bước.

Cố Cảo Đình bước lên, đứng ở trước mặt của cô.

Ánh mặt trời rơi vào sau lưng của anh, dường như trên người anh phát ra một tầng là ánh sáng lấp lắm.

Hoắc Vi Vũ nhìn anh, mím môi trong mắt đầy chua xót, không biết vì sao, có cảm giác xúc động muốn khóc.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Không Có Lệnh Của Tôi, Không Cho Phép...

Hoắc Vi Vũ biết không nên, mắt rũ xuống:

"Tại sao anh lại ở đây?"

Cố Cảo Đình nhìn khắp người cô đầy bụi đất, trong lòng có chút áy náy, ám quang mênh mông tụ vào trong đáy mắt.

Anh nhìn qua camera, thấy có một người chạy xe đạp, đi vào cửa sau.

Từ đầu xuống chân toàn màu đen, mặt che kín, không thấy rõ được diện mạo.

Khi đó, Hoắc Vi Vũ đang ngồi trong đại sảnh.

Cho dù biết cô trong sạch, anh cũng không muốn để cho cô chứng minh.

Cố Cảo Đình ngồi xổm xuống, nói với Hoắc Vi Vũ:

"Cô giẫm vào vai tôi, tôi đưa cô ra ngoài."

"Tôi đi ra, vậy còn anh thì sao? Nơi này cao khoảng hai mét." Hoắc Vi Vũ lo lắng nói ra.

"Cô tin tưởng tôi là được." Anh chỉ nói một câu đơn giản, tràn đầy tự tin.

Hoắc Vi Vũ cũng không còn cách nào.

https://thuviensach.vn

Cô giẫm lên vai của anh, tay vịn lấy đầu anh, xong giẫm chân còn lại lên vai anh.

Cố Cảo Đình từ từ đứng dậy.

Hoắc Vi Vũ dễ dàng bò ra ngoài.

Bên ngoài, Thượng trung tá và mười mấy binh lính xếp thành hai đội, giống như đang chờ lệnh bên trong.

Hoắc Vi Vũ quay đầu.

Cố Cảo Đình lưu loát trèo lên, tư thế ưu nhã, suất khí.

Mỗi lần anh đến gần một bước, đều làm cô cảm thấy áp lực vô hình.

"Tôi có thể chứng minh chuyện đó không liên quan gì đến tôi." Hoắc Vi Vũ khẳng định nói.

"Có lúc chân tướng cũng không quan trọng, quan trọng là đạt tới một cái điểm thăng bằng. Phụ dâu và trợ lý đầu bếp đã nhận tội, bọn họ vốn là muốn hạ dược cô, trời xui đất khiến hại sai người. Những người đó tôi đã trừng phạt, tiểu Tuyết cũng biết sai, nói với gia gia là oan uổng cô. Cô ta cũng đã được giáo huấn, gia gia cũng không truy cứu nữa." Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói ra.

Hoắc Vi Vũ biết, biện pháp của Cố Cảo Đình là tốt nhất, tránh cô, tránh Cố Kiều Tuyết, không cho mâu thuẫn trở nên gay gắt.

Chỉ là, cái này đối với cô mà nói như là nhân nhượng để yên bình.

Được rồi.

"Tôi muốn về nhà tắm rửa, anh trả chìa khóa xe lại cho tôi." Hoắc Vi Vũ xòe tay ra nhìn Cố Cảo Đình.Lòng bàn tay cô đen sì.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn tay của cô, nắm chặt, kéo cô đến bên cạnh anh, ánh mắt sáng rực nhìn cô.

"Làm gì vậy, được rồi, không đưa thì thôi, tôi bắt taxi về." Hoắc Vi Vũ muốn kéo tay lại.

Anh một mực nắm tay cô, khẽ nói:

"Lần này oan uổng cô, thật xin lỗi."

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run lên, kinh ngạc nhìn Cố Cảo Đình.

Thượng trung tá cùng các binh sĩ trừng to mắt.

Tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, một mặt kinh dị.

Bọn họ theo Tư lệnh nhiều năm như vậy, trên cơ bản từ xin lỗi không hề có trong từ điển của ngài.

Từ xưa đến nay ngài chưa bao giờ nói lời xin lỗi với bất kỳ ai.

Ngay cả tổng thống cũng chưa từng nghe.

Thế mà, Tư lệnh lại nói với Hoắc Vi Vũ.

Thượng trung tá kinh hồn bạt vía nhìn hai người.

Nếu mà Tư lệnh biết anh chọc Hoắc Vi Vũ nổi giận xuống xe, lấy mức độ sủng của Tư lệnh dành cho Hoắc Vi Vũ, khẳng định anh xong đời rồi.

Trên trán xuất hiện mồ hôi lạnh.

Hoắc Vi Vũ mất tự nhiên, hạ giọng nói:

"Anh buông tay ra đã."

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình không buông, ngược lại cúi người, bế cô lên.

Giống như ôm công chúa.

Anh đi đến xe.

"Cố Cảo Đình, anh thả tôi xuống, rất nhiều người đang nhìn." Hoắc Vi Vũ xấu hổ.

Cố Cảo Đình không thèm nhìn mấy người binh lính, ra lệnh:

"Nhắm mắt lại hết cho tôi, không có lệnh, không ai được mở mắt."

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Đánh Anh, Tôi Đau

Trong lòng cô có loại dự cảm xấu.

Cố Cảo Đình đặt cô lên ghế sau xe.

Cô vừa ưỡn eo, anh đã cúi người chặn môi cô.

Nhớ nhung, có lỗi, áy náy, khủng hoảng, chấp nhất toàn bộ hòa vào trong nụ hôn này.

Hôn nhẹ nhàng tỉ mỉ, uyển chuyển triền miên.

Giống như dòng nước ấm áp, bao vây xung quanh cô, chưa kịp phản kháng, thân thể đã mềm nhũn, toàn thân bất lực.

Hoắc Vi Vũ đẩy anh ra, lui về sau.

Anh đến gần, kéo cô đến trong ngực mình, mút lấy đôi môi mềm mại của cô.

Giống như đang ăn bánh pudding.

Anh thật muốn thời khắc này dừng lại mãi mãi.

Cô vĩnh viễn sẽ ở bên cạnh anh.

Hôn cô đến khi cô thở hồng hộc anh mới buông ra.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ tỉnh táo lại, tức giận.

Anh lại dùng sức mạnh.

Bàn tay cô vung đến mặt anh.

Còn chưa kịp đụng vào mặt anh, liền bị anh cầm cổ tay lại.

"Buông ra." Hoắc Vi Vũ cả giận nói.

Cố Cảo Đình thấy vành mắt của cô đỏ ửng, trong mắt giống như muốn phun ra lửa.

Anh áp tay cô lên mặt mình, buông ra, rất thâm thúy nhìn cô.

Giống như là, anh đồng ý cho cô đánh.

Hoắc Vi Vũ ngược lại không đánh.

Cô thu tay lại, dựa vào ghế:

"Tôi muốn đi về, mệt mỏi."

"Không đánh sao?" Cố Cảo Đình nhẹ giọng hỏi.

Hoắc Vi Vũ liếc anh, lười biếng nói ra: "Đau tay."

Cố Cảo Đình nhíu mày, mở lòng bàn tay của cô ra, kiểm tra tỉ mỉ, lo lắng hỏi:

"Hồi nảy bị trầy rồi hả? Ở đó rất bẩn, vết thương bị nhiễm trùng sẽ không tốt, vốn thân thể của cô rất yếu nữa."

"Tôi không có bị thương, ý tôi là đánh anh tay tôi đau." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình dừng một chút, ánh mắt chuyển sang mặt cô.

Nghe câu này giống như đánh vào thân anh tâm tôi đau.

Mặt Hoắc Vi Vũ hơi hơi phiếm hồng, mất tự nhiên rút tay về, vẩy vẩy tóc, mới nhớ tay của mình rất bẩn, có thể nói tóc của cô còn bẩn hơn.

Cô khẩn cấp muốn về nhà tắm rửa.

"Khi nào xuất phát?" Hoắc Vi Vũ thúc giục nói.

Cố Cảo Đình nhìn ra cửa sổ:

"Thượng trung tá, lên xe."

Thượng trung tá mở mắt, nơm nớp lo sợ lên xe.

Anh nhìn sang Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cũng nhìn anh.

Thượng trung tá lập tức nở nụ cười nịnh nọt, thật sợ Hoắc Vi Vũ nói chuyện đó cho Cố Cảo Đình nghe.

"Anh đang cười với ai vậy?" Cố Cảo Đình không vui đề phòng nói.

Thượng trung tá khủng hoảng, quên mất, còn có một vò dấm chua có lực sát thương kế bên.

Anh tranh thủ thời gian nháy nháy mắt ra hiệu, tìm lý do nói:

"Tôi đau có cười, là mắt không thoải mái chút."

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, quay mặt chỗ khác, nhìn ra cửa sổ.

Cô lười quản Thượng trung tá.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Cố Cảo Đình kém đi, nói với Thượng trung tá:

"Anh ra ngoài, kêu người khác lái."

"Vâng." Thượng trung tá xám mặt xuống xe, đổi một binh sĩ khác lái xe.

Khi đến nhà Hoắc Vi Vũ, điện thoại của Cố Cảo Đình vang lên.

Anh nhìn là Cố lão gia, do dự một hồi mới bắt máy.

"Cảo Đình, nghe mẹ con nói, con sắp kết hôn hả, con cái nhà ai, tại sao không nói với gia gia, để gia gia nhìn chút." Cố lão tử mừng rỡ nói.

Cố Cảo Đình nhìn Hoắc Vi Vũ:

"Ba ngày sau đi, con sẽ dẫn cô ta đến ra mắt người."

"Tại sao phải đợi ba ngày, hôn nay vừa vặn ông ra ngoài, con gọi cô ta đến cho ông xem chút, gia gia sẽ không ăn cô ta đâu." Cố lão tử vừa cười vừa nói.

"Chờ chút con sẽ trả lời." Cố Cảo Đình cúp máy, hỏi Hoắc Vi Vũ:

"Gia gia của tôi muốn gặp cô, cô muốn đi không?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Không Phải Nói Tôi Làm Mì Rất Khó Ăn Sao?

"Không đi." Hoắc Vi Vũ không hề nghĩ ngợi trả lời.

Lão già này muốn bắt cô trút giận cho cháu gái mình.

Cô đi gặp ông, không phải tìm đường chết sao?

"Được, không đi." Cố Cảo Đình sảng khoái nói.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc, liếc anh, chống lại đôi mắt sâu không đáy.

Trong lòng có loại cảm giác quái lạ.

Cô cảm thấy, Cố Cảo Đình như không giống trước kia.

Anh chiều cô hơn.

Hay là, do cô suy nghĩ nhiều?

Đến nhà, Hoắc Vi Vũ đẩy cửa ra, xuống xe.

Cô thấy Cố Cảo Đình cũng xuống theo.

"Đến nhà tôi rồi." Hoắc Vi Vũ nói.

Ý là, anh có thể đi rồi.

"Ừm, tôi đói quá, nấu cho tôi tô mì." Cố Cảo Đình rất tự nhiên nói ra.

https://thuviensach.vn

Một tay anh đút vào túi áo, đi đến trước mặt cô.

"Không phải nói tôi làm mì rất khó ăn sao?" Hoắc Vi Vũ vạch tội nói.

"Khi đói bụng, cái gì cũng ăn được, ngoại trừ mì, cô còn biết làm cái khác sao?" Cố Cảo Đình liếc xéo cô.

Hoắc Vi Vũ không thèm nhìn anh, ấn thang máy, rũ mắt nói:

"Bên ngoài có rất nhiều nhà hàng, món Tây, Trung Quốc, nước Pháp, Nhật Bản Hàn Quốc, Thái Lan, muốn gì có đó, sẽ có một món phù hợp với anh."

Cửa thang máy mở ra, cô đi vào thang máy, ấn nút.

Trước khi thang máy đóng cửa, Cố Cảo Đình cũng đi vào, bá đạo nói ra:

"Bây giờ tôi muốn ăn mì do cô làm."

"Nếu như tôi không làm?" Hoắc Vi Vũ khiêu khích nói.

"Vậy tôi liền ăn cô." Cố Cảo Đình nghiêm túc nói, giống như chuẩn bị hành động.

Anh rất nguy hiểm, không cần nói cũng biết, khiến người ta không dám tùy tiện lỗ mãng.

Hoắc Vi Vũ quay mặt sang chổ khác, không nói lời nào.

Trong thang máy chỉ có hai người bọn họ, bầu không khí lập tức đông lại.

Có một loại mập mờ dập dờn trong không gian.

Bỗng nhiên

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình quay người, một tay chống ngang đầu cô, ánh mắt thâm thúy nhìn xuống, hơi thở phả vào mặt cô.

Trong mắt của anh, không che dấu dục vọng.

Khuôn mặt tuấn tú tới gần cô.

Lưng Hoắc Vi Vũ cứng ngắc, lông mi run rẩy, tay đặt lên ngực anh, phập phồng theo hô hấp của anh.

Cô có thể cảm giác được tim anh đập "thình thịch", làm ngón tay cô rung động.

Cố Cảo Đình là người đàn ông rất nguy hiểm.

Anh mê hoặc khiến người ta trở tay không kịp, dễ dàng đánh mất chính mình.

"Trong thang máy có camera đấy." Hoắc Vi Vũ nhắc nhỡ.

"Cho nên?" Cố Cảo Đình không thèm quan tâm hỏi.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu nhìn anh:

"Chẳng lẽ anh muốn bị phát sóng trực tiếp, cho quần chúng xem không trả tiền, nói không chừng còn tung lên mạng, nếu kỹ thuật của anh không tốt, sẽ bị xoi mói, bị người ta bàn luận."

Cố Cảo Đình lấy điện thoại di động ra, gọi điện, trầm giọng ra lệnh:

"Tắt camera trong thang máy."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô không cánh nào hiểu được anh:

https://thuviensach.vn

"Anh đi ra một chút, cản trở tôi hít thở không khí, anh cao rất bất thường nha."

Cố Cảo Đình nhìn chằm chằm cô phát cáu.

Lúc Hoắc Vi Vũ muốn mở miệng, anh cúi người hôn lên môi cô.

"Ưm..." Hoắc Vi Vũ kháng nghị.

Một hồi, anh liền buông lỏng cô ra, giống như nghĩ đến cái gì, hỏi thăm:

"Cô nói tôi kỹ thuật gì không tốt?"

Hoắc Vi Vũ dừng một chút, sắc mặt đỏ bừng lên, không muốn nói ra miệng, hỏi ngược lại:

"Anh nói thử xem?"

Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, ánh mắt từ mắ cô, chuyển xuống đôi môi mềm mại của cô, ý vị thâm trường nói ra:

"Lần trước không thể cho cô thoải mái, hôm nay tôi có rất nhiều thời gian."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Buôn Dưa Lê

Hoắc Vi Vũ khẩn trương, tim đập mạnh.

Cô cười khan vài tiếng, giải thích nói: “Không phải tôi nói, là mọi người buôn dưa lê.”

“Cho nên, cô cảm thấy kỹ thuật tôi tốt?” Cố Cảo Đình hỏi lại, nhếch lên khóe miệng, ánh mắt sáng quắc nhìn cô, tà tứ lợi hại.

Hoắc Vi Vũ nhớ tới lần đó, anh giúp cô cái kia.

Cô căn bản không thể khống chế suy nghĩ của mình, mặt đỏ bừng.

Trừ bỏ lần đó uống say, cái gì cô cũng không nhớ rõ.

Cô không có kinh nghiệm với những người khác.

Cho nên, cũng không giống vậy.

Nhưng mà, cô mơ hồ cảm thấy, kỹ thuật Cố Cảo Đình hẳn là không tồi.

nếu cô nói kỹ thuật anh tốt, không phải ám chỉ anh tiếp tục chuyện lần trước chưa có làm xong sao?

Nhưng mà, nói anh không được, khẳng định anh sẽ tức giận, kết quả, nói không chừng, cô sẽ thực thảm.

https://thuviensach.vn

Đinh một tiếng

Thang máy mở ra.

Hoắc Vi Vũ buồn đầu, từ phía dưới cánh tay anh chui ra, nói: “Tôi không biết.”

Còn không có bước ra thang máy, Cố Cảo Đình cầm cánh tay của cô.

Anh lôi kéo, cô đụng vào trong lòng ngực anh.

tay anh ôm eo cô, xoay tròn, đem cô áp tới trong góc.

thân anh cao lớn hoàn toàn bao phủ cô.

trong hơi thở, đều là mùi vị nam tính.

Hoắc Vi Vũ tâm hoảng ý loạn.

“Vậy cô muốn biết sao?” Cố Cảo Đình ý vị thâm trường hỏi

“Không muốn biết.” Hoắc Vi Vũ không cần suy nghĩ trả lời.

“Tôi muốn cho cô biết.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

“Không phải nói, cho tôi thời gian ba ngày sao? Hiện tại một ngày đều chưa có qua đâu.” Hoắc Vi Vũ đàm phán nói.

Cố Cảo Đình đột nhiên trở nên lạnh, không có che dấu tức giận, “chúng ta hiện tại đều lớn, cô lại nói với tôi ba ngày sau, không cảm thấy gây mất hứng sao?”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, “kỹ thuật tốt, là làm cho đối phương cái kia đi, mà không phải chính mình cái kia, chính anh cái kia, chỉ có thể chứng minh đối phương kỹ thuật tốt.”

https://thuviensach.vn

“Cái kia cái gì? Lời nói đều sẽ không nói?” Cố Cảo Đình nhìn xuống cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh là cố ý.

Anh như vậy thông minh, không rõ cô nói chính là cái gì?

Anh chính là cố ý muốn cho cô xấu hổ.

Hoắc Vi Vũ bực bội nói: “Nóng chết. Tránh ra.”

“Cái gì nóng?” Cố Cảo Đình hỏi, đánh giá cô.

Hoắc Vi Vũ xem anh nghiêm trang, nhưng mà, những lời này từ trong miệng của anh ra tới, mang theo ái muội và hàm xúc, làm người mặt đỏ tim đập.

“Trên thân tôi bẩn thỉu dơ dáy, lăn lộn ở thùng rác, cực kỳ thối, tôi muốn tắm rửa.” Hoắc Vi Vũ đẩy anh ra.

Cố Cảo Đình buông tay ra, “nên tắm rửa.”

“Tự tôi tắm.” Hoắc Vi Vũ nhấn mạnh.

“Chưa nói giúp cô tắm.” Cố Cảo Đình xoay người, từ trong thang máy đi ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ cạn lời, cúi đầu đi theo ra tới.

Cô nhìn đến bọn trung tá Thượng đã ở đó, chỉnh tề đứng ở cửa phòng cô.

“ chừng nào anh đi?” Hoắc Vi Vũ thúc giục nói.

“Tôi ăn mì xong, nhìn cô uống thuốc rồi sẽ đi.”

“không phải thuốc anh đều đã mang đi sao? uống thuốc cái gì!” Hoắc Vi Vũ âm dương quái khí nói xoay mặt.

https://thuviensach.vn

Ngày đó, lúc anh dọn đồ đi, thật ra thực quyết liệt.

Người không có, thuốc không có, kem đánh răng bàn chải đánh răng đều không có.

Cố Cảo Đình dừng lại bước chân, khó hiểu liếc Hoắc Vi Vũ một cái, ánh mắt chậm rãi phóng tới trên mặt trung tá Thượng.

Trung tá Thượng biết chính mình gặp xui xẻo.

Thà rằng đắc tội tư lệnh, cũng không cần đắc tội phụ nữ của tư lệnh.

sắc mặt anh tái nhợt tiến lên một bước, giải thích: “lần trước tôi đem đồ vật tư lệnh để ở nơi này cầm đi rửa sạch, khả năng, nhất thời không cẩn thận, cầm thuốc đi.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Dẫn Sói Vào Nhà, Tu Hú Chiếm Tổ

Hoắc Vi Vũ liếc hướng trung tá Thượng, ánh mắt lạnh lùng.

trong lòng Trung tá Thượng tê dại, lập tức nói với Hoắc Vi Vũ; "về sau tôi không bao giờ như vậy, phu nhân tha thứ cho tôi một lần đi."

"Vì sao muốn nói nữa?" Cố Cảo Đình hỏi, nheo đôi mắt, chiếu ra ánh sắc nhọn.

Trung tá Thượng không chỗ che giấu.

"Tôi không nên nói nhiều, chọc phu nhân tức giận, về sau tôi thận trọng từ lời nói đến việc làm, ít nói lời thừa, làm nhiều." Trung tá Thượng thành khẩn cam đoan.

"Lần sau anh lại tự chủ trương, không cần ở lại bên người tôi." Cố Cảo Đình nói.

"vâng."

Đinh một tiếng, tiếng thang máy vang lên.

dì ở cửa đối diện mua đồ ăn về nhà, nhìn trước cửa Hoắc Vi Vũ nhiều người như vậy, khó hiểu hỏi: "Đều là người nhà cô sao?"

Hoắc Vi Vũ xấu hổ, giải thích: "Đồng nghiệp, đều là đồng nghiệp công ty."

https://thuviensach.vn

“đàn ông mặc đồng phục, khá tốt, cô nhìn xem có đối tượng thích hợp hay không, giới thiệu cho con gái tôi một người đi.” dì đánh giá những binh lính có mặt ở đó.

"A..., được." Hoắc Vi Vũ đáp.

dì hồ nghi vào cửa.

Hoắc Vi Vũ thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu dì lại hỏi nhiều, cô khẳng định nói dối không được.

“Cố Cảo Đình, về sau anh không cần xuất hiện ở nơi này, hàng xóm chung quanh sẽ chịu không nổi.” Hoắc Vi Vũ oán giận nói.

“Bọn họ chịu không nổi không phải tôi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anh nhìn về phía trung tá Thượng, phân phó: “Dẫn bọn họ ẩn nấp, không cần xuất hiện ở chỗ này, không cần nhiễu dân, hiểu chưa?”

“rõ.” Trung tá Thượng mang theo bọn lính đi vào thang máy, sảng khoái đóng cửa thang máy, biến mất.

Hoắc Vi Vũ cạn lời.

Cô kỳ thật, không muốn Cố Cảo Đình tới nơi này., các bà, các cô lớn tuổi, không xem tin tức quân sự, nhưng mà nhóm người trẻ tuổi khẳng định có thể nhận ra Cố Cảo Đình.

Thở dài một hơi.

Hoắc Vi Vũ mở cửa, liếc mắt trong phòng, hết hứng thú nói: “Vào đi, ăn xong mì liền đi.”

Cố Cảo Đình nghĩ đến cái gì, gọi điện thoại cho trung tá Thượng, ra lệnh: “Đem đồ vật anh lấy đi toàn bộ trả về, bỏ lại chỗ cũ.”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ: "……"

nói vậy chẳng phải ý anh sẽ thường xuyên tới.

"Cố Cảo Đình, tôi sẽ chứng minh không phải tôi đưa hoa cúc, cũng không phải tôi thả rắn." Hoắc Vi Vũ nhắc nhở nói.

Cô ý tứ nói, là ba ngày sau, anh vẫn phái người đến dọn đi đồ vật, hà tất phiền toái đưa tới như vậy.

"Chờ ba ngày sau lại nói, cô tắm rửa trước, hay là tôi tắm rửa trước." Cố Cảo Đình hỏi, ánh mắt nhìn về phía toilet của cô.

"Tôi tắm trước đi, nơi này không có quần áo của anh." Hoắc Vi Vũ nói, đi đến phòng ngủ của mình, từ tủ lấy ra quần áo.

Tiếng đập cửa vang lên.

Cố Cảo Đình đi đến mở cửa.

Trung tá Thượng trong tay cầm mấy bộ quần áo của Cố Cảo Đình, khuôn mặt tươi cười nghênh người.

trên tay mỗi người thủ hạ của anh đều cầm đồ vật đã cầm đi lúc trước.

Hoắc Vi Vũ nhìn thoáng qua đồng hồ, mới 2, 3 phút mà thôi, "anh làm sao nhanh như vậy?"

"Tư lệnh mua lại mấy căn dưới lầu nhà cô, đồ vật đặt ở dưới lầu, đương nhiên mau." Trung tá Thượng trả lời.

Hoắc Vi Vũ chấn kinh rồi, Cố Cảo Đình mua khi nào mấy căn dưới lầu nhà cô?

"Vậy anh vì cái gì không quay về tắm rửa?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tôi cảm thấy nơi này tắm tương đối tốt.” Cố Cảo Đình đúng lý hợp tình nói, đi vào toilet, quen cửa quen nẻo xả nước ấm.

Anh thật đem nơi này trở thành nhà mình.

Hoắc Vi Vũ nghe được phịch một tiếng, quay đầu lại, trung tá Thượng mang theo nhóm thủ hạ đi ra ngoài.

Vài thứ sắp đặt ở trong phòng cô, trừ đồ dùng rửa mặt chỉnh tề đặt ở trên mặt bàn trà ……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Đừng Đi, Ở Bên Tôi

“Phát ngốc cái gì, xả nước, tắm rửa.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anhrửa sạch tay, đi ra ngoài, ngón tay cởi bỏ cúc áo tây trang.

Giơ tay nhấc chân, mang theo một ít hơi nước, như là gợi cảm mê hoặc.

Theo hơi thở anh tới gần, cô hết sức khẩn trương.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu, không nhìn anh, vào toilet, khóa cửa lại.

Trong gương phản chiếu ra khuôn mặt cô hồng hồng.

mắt quyến rũ như tơ, nai con chạy loạn.

Cảm giác không thích hợp.

Hoắc Vi Vũ nghi hoặc, khó hiểu.

trước kia cô không có cảm giác với Cảo Đình, thậm chí đối với anh chán ghét, căm hận, bài xích.

Nhưng mà, lần này thấy anh, tim đập bất thường.

Chẳng lẽ là Cố Kiều Tuyết ở trong chén vi cá của cô thả thứ gì đó, cô ăn không có phát hiện sao?

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hất một ít nước lạnh đến trên mặt mình, làm mình thanh tỉnh một chút.

bản thân Cố Cảo Đình chính là một người đàn ông rất có lực hấp dẫn, anh dễ như trở bàn tay có thể tước bỏ phòng ngự của thiếu nữ.

Nhưng mà, lòng anh, không phải thứ các cô có thể mơ mộng xa vời.

Cô không cần đi vào, ngốc tử mới đi vào.

Hoắc Vi Vũ suy nghĩ cẩn thận, ánh mắt trong veo mà lạnh lùng, trên mặt bớt đỏ.

Cô cởi quần áo, nằm ở trong bồn tắm.

nước ấm vừa vặn.

Đem cả người cô thả ở bên trong.

Thực thoải mái.

Giống tay mẹ dịu dàng, có thể thư giản sau một ngày mệt nhọc.

Hoắc Vi Vũ nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi.

Không biết trên thế giới này có quỷ hay không? Nếu có quỷ, hiện tại mẹ ở nơi nào?

mẹ cùng ba vui vẻ ở bên nhau sao?

Đột nhiên, trước mắt tối sầm, đèn tắt.

Hoắc Vi Vũ mở to mắt, nhìn đến trên vách tường rơi một cái đầu người máu tươi, phát ra ánh sáng lam.

Chợt vừa thấy, đặc biệt khủng bố, bổ nhào tới cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hoảng sợ, thét chói tai.

Trên tường kia ánh sáng lam lại biến mất, đầu người cũng không thấy.

Cô ngồi bất động ở trong nước, thân thể run bần bật.

“Vi Vũ.” Cố Cảo Đình nghe được tiếng thét Hoắc Vi Vũ chói tai, trong lòng lo lắng, phá cửa phòng tắm, vọt tiến vào.

Hoắc Vi Vũ nhìn trong bóng đêm một người như con báo nhằm phía cô.

Theo bản năng núp ở một góc, cuộn tròn cùng một chỗ.

“Vi Vũ đừng sợ, là tôi.” Cố Cảo Đình mở ra đèn pin di động, đặt ở trên bệ.

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy đúng là Cố Cảo Đình, trong lòng yên ổn không ít, đôi mắt hơi đỏ lên.

Vừa rồi hình dáng đầu người, quá rõ ràng.

Một tia bi thương ở trong lòng cô.

“Tôi nhìn thấy ba tôi.” Giọng Hoắc Vi Vũ tắc nghẹn nói.

Cố Cảo Đình đem cô ướt át ôm vào trong ngực, bàn tay nắm chặt bả vai cô.

“Không cần nói bừa. Tôi nói trung tá Thượng đi tìm hiểu nguyên nhân mất điện, một hồi sẽ có điện.” Cố Cảo Đình trấn an nói.

“Tôi không có nói bậy, ở trên tường phát ra ánh sáng lam, thực rõ ràng, hướng tới tôi, nhưng mà trong nháy mắt, đã không thấy tăm hơi.” Hoắc Vi Vũ nói, còn có chút hoảng hốt.

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt ra một tia sáng, đôi mắt nheo lại.

https://thuviensach.vn

Trên tường lại xuất hiện đầu người.

“Cố Cảo Đình anh xem.” Hoắc Vi Vũ hoảng sợ chỉ nói.

Cố Cảo Đình nhíu mày, hiểu rõ, giải thích: “Đừng sợ. Đây là dùng ánh đèn chiếu ra tới, nguyên tắc hoạt động giống hình chiếu. Có người đùa dai.”

Anh một bước đi qua, đẩy ra cửa sổ.

Đối diện trên lầu, có một người cầm đèn tụ quang mini, thấy không rõ mặt lắm.

Người kia nhìn thấy có người đẩy cửa sổ ra, bị phát hiện.

Chạy nhanh, đóng lại đèn tụ quang, bỏ chạy.

Cố Cảo Đình muốn đuổi theo ra.

Hoắc Vi Vũ không nghĩ một mình chờ trong hoàn cảnh tối tăm, trong đầu không có hoạt động, cô liền kéo lại tay anh, bật thốt lên nói: “Đừng đi.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Tôi Có Thể Không Chán Ghét, Chỉ Cần Cô Muốn

dưới ánh đèn pin.

Anh xem đôi mắt cô đỏ hồng, da thịt dưới nước trắng nuột, nõn nà.

Cô khó có khi yếu đuối, anh như thế nào sẽ rời đi.

Cố Cảo Đình cúi người, ôm cô từ trong nước ra tới.

mùi hương sữa tắm thơm ngát xông vào mũi, cô thật mềm mại ở trong lòng ngực anh.

Cô không có cử động, cái gì đều không có làm, anh liền cảm thấy được thân thể có chút khác thường.

Mỗi một bướcđi, hô hấp đều trầm trọng.

Hai người đều không có nói chuyện.

Cố Cảo Đình đem cô đặt ở trên giường phòng ngủ.

Hoắc Vi Vũ đem chăn kéo đến trên người, che lại chính mình.

phòng hộ mờ ám này không có thoát ra được đôi mắt anh.

Anh là một người đàn ông bình thường.

Vẫn là một người đàn ông thích chinh phục.

https://thuviensach.vn

Cô càng phòng bị anh, càng kháng cự anh, anh càng muốn cô.

Cố Cảo Đình cúi người, hôn lên môi cô.

“um……” Hoắc Vi Vũ lưng cứng còng, theo bản năng đẩy anh ra.

Anh giống như dụ dỗ, tay ở bên hông cô chậm rãi trấn an.

Hoắc Vi Vũ chỉ cảm thấy trong đầu thiếu dưỡng khí, nhiệt huyết dâng lên, trống rỗng, như là đi vào một thế giới khác, cảm xúc yên ổn tiếp xuống.

Anh trấn an, cô cũng không bài xích, ấm áp, tiến vào máu cô, dỡ bỏ phòng bị.

tay Cố Cảo Đình hướng lên trên, bao trùm, động tác mềm nhẹ, ngón cái cùng ngón trỏ cùng nó chơi đùa.

Hoắc Vi Vũ chỉ cảm thấy nơi anh chạm qua một hồi run rẩy.

Trong đầu nhớ tới ngày đó anh giúp cô cái kia cảm giác.

Có chút tuôn ra không thể khống chế.

Cô sợ hãi phản ứng chính mình, lấy tay anh ra.

tay anh dọc theo eo cô đi xuống, tới bụng bằng phẳng.

Cô cho rằng tay anh muốn lỗ mãng, phòng bị cầm cánh tay anh, không cho anh có cơ hội thừa nước đục thả câu.

Cố Cảo Đình biết cô còn chưa có chuẩn bị tốt, không bắt buộc.

Anh rất có kiên nhẫn hôn, dừng ở cổ cô, tinh tế chiếu cố đến mỗi một tấc da thịt.

https://thuviensach.vn

Lại chậm rãi từ từ hạ xuống, làm cho cô run rẩy.

Hoắc Vi Vũ hừ nhẹ một tiếng.

Nóng và khẩn trương, làm cô không biết mình muốn cái gì.

Anh theo bụng cô đi xuống.

Cô mới thả lỏng lại căng thẳng lên.

cảm giác mãnh liệt ở đầu ngón tay anh nở rộ.

Nhưng mà, anh cũng không có cho cô, lại rời đi, cầm eo cô, tiếp tục hôn môi.

Vài lần xuống dưới, sức lực cô giống như đều mau bị lấy hết, mềm nhũng.

Lại không phải cái loại cảm giác lần trước.

lo âu không thể hiểu được.

Trên mũi đều là chi chít mồ hôi.

“Cố Cảo Đình, không thoải mái, không phải như thế.” Hoắc Vi Vũ kháng nghị.

lên tiếng, mới phát hiện giọng mình nũng nịu, vô cùng mê hoặc.

Cô hận không thể cắn đứt đầu lưỡi chính mình.

Này rõ ràng không phải giọng mình.

“chỗ nào không thoải mái?” Cố Cảo Đình nhìn xuống cô hỏi, đôi mắt giống như đá quý, tà tứ lợi hại.

https://thuviensach.vn

“Tôi không biết, dù sao không phải như thế.” Hoắc Vi Vũ đôi tay chống ở trên giường, nửa ngồi dậy, muốn lên.

Anh theo ** đi vào.

Đột nhiên tập kích, Hoắc Vi Vũ nắm chặt khăn trải giường, khắc chế, không cho chính mình phát ra thanh âm mắc cỡ.

“Là như thế này sao?” Cố Cảo Đình khàn khàn hỏi, mày ninh lên.

Anh kỳ thật muốn đi vào, không phải ngón tay.

Nơi nào đó, so với cô bây giờ còn khó chịu gấp mấy chục lần.

Chính là, anh muốn cô cam tâm tình nguyện.

Hoắc Vi Vũ nhấp môi, lắc đầu, tóc bị mồ hôi ướt nhẹp, dính ở bên mặt, , đặc biệt xinh đẹp.

hầu kết Cố Cảo Đình xoay động, mềm nhẹ hỏi: “Rốt cuộc muốn hay không?”

“Chán ghét.” Hoắc Vi Vũ giận dỗi nói.

Cố Cảo Đình đứng dậy.

Hoắc Vi Vũ khó chịu, xoay người, cuộn tròn thân thể, đưa lưng về phía anh.

“Tôi có thể không chán ghét, chỉ cần cô nói muốn, cái gì tôi đều có thể cho cô.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Yêu Nghiệt, Thực Cốt Nhu Tình

Hoắc Vi Vũ chui vào trong chăn, xấu hổ mặt đỏ như máu.

Cô rõ ràng không thích Cố Cảo Đình.

Nhưng cô cũng không chán ghét sự đụng chạm của anh.

Thậm chí còn muốn thêm nữa.

Đây là không khoa học.

Có phải cô có bệnh hay không đây.

Cố Cảo Đình nhìn cô không nói lời nào, bụng dưới căng thẳng như sắp nổ tung.

Anh cũng sắp điên rồi.

Qua nhiều năm cấm dục như vậy, tu thân dưỡng tính, nhưng khi đụng phải cô thì nó đã tan gã.

Không phải là không muốn, chỉ là vẫn luôn không đụng tới người khiến anh muốn.

Đèn sáng, mọi thứ sáng ngời.

Cố Cảo Đình thở dài một hơi, "Tôi đi tắm rửa."

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ từ trong chăn ló đầu ra, nhìn anh dừng lại, vội vàng rụt trở về, mím môi im lặng suy nghĩ.

Ái muội trong phòng vẫn không tản đi.

Cơ thể cô vẫn còn để lại cảm giác đụng chạm của anh.

Không có thỏa mãn...

Dần dần hơi ấm đã trôi đi, cảm giác lạnh lẽo lại đến, cô khôi phục lại bình tĩnh, lý trí cũng quay về.

Cô nhất định là bị bệnh, mới có thể trong lúc cô đơn đều muốn dựa vào anh, dù bị anh đụng chạm vẫn không có sức phản kháng, cho nên tiểu ác ma đã được thức tỉnh.

Cô khẩn trương để cho Cố Cảo Đình trở về, nếu không cô lại trở thành tiểu ác ma, thì rất đáng sợ.

Hoắc Vi Vũ lưu loát mặc quần áo vào, đi đến phòng bếp nấu bát mì, theo thói quen lấy cà chua.

Suy nghĩ một chút, Cố Cảo Đình lại không thích ăn chua.

Cô để cà chua lại, lấy một ít cả xanh.

May mắn lúc trước dì Long để rất nhiều trong tủ lạnh, nếu không cô cũng không biết phải nấu gì cho Cố Cảo Đình ăn đây.

Lúc nấu nước, Hoắc Vi Vũ cắt lạc xưởng thành lát mỏng, măng cũng cắt ngắn, bỏ vào nồi nước cùng nấu, còn lấy thêm một quả trứng chần nước sôi.

Cố Cảo Đình tắm xong, hai tay ôm ngực dựa ở khung cửa phòng bếp, không nói không rằng, đứng nhìn cô bận rộn.

https://thuviensach.vn

Mốn cô nấu, rõ ràng chính là món mì đơn giản nhất, bỏ tất cả mọi thứ vào trong một nồi rồi nấu lên, anh ăn vào sẽ thấy ngon sao?

"Không nấu phần cho cô sao?" Cố Cảo Đình hỏi.

Đột nhiên anh lên tiếng, Hoắc Vi Vũ lại càng hoảng sợ, quay đầu lại nhìn anh.

Anh chỉ mặc một áo choàng màu trắng, không có lạnh lùng khó gần như bình thường, lại nhiều hơn một chút dịu dàng.

Sự dịu dàng kia, làm cho khuôn mặt như điêu khắc của anh càng xinh đẹp.

Áo trắng lất phất, điên đảo chúng sinh.

Nhìn thấy làm cho tim người ta đập nhanh.

Hoắc Vi Vũ vội vàng quay mặt lại.

Bỏ một gói mỳ vào nồi, lại lấy trứng luộc bỏ vào.

Cố Cảo Đình đi tới, Hoắc Vi Vũ có thể cảm giác được hơi thở của anh tới gần, lưng dần dần cứng ngắc.

Anh lấy tay, ôm eo của cô, kéo cô vào trong ngực của mình.

"Hoắc Vi Vũ, khi nào thì cô đồng ý tự nguyện cho tôi." Giọng của Cố Cảo Đình khàn khàn nói, trong giọng lộ ra bất đắc dĩ, có chút chán chường và mất mát.

Cô cũng không biết.

Cô giống như đang trên mặt biển dần dần làm cho mình mất phương hướng.

https://thuviensach.vn

"Ùng ục, ùng ục." Nước sôi rồi.

Hoắc Vi Vũ hồi phục tinh thần, tắt lửa, nói: "Anh ra ngoài đi, mì đã nấu chín rồi.”

"Nóng như vậy, sao cô có thể bưng? Cầm chiếc đũa." Cố Cảo Đình nói, mở nắp nồi.

Nhiệt khí tản ra.

Hoắc Vi Vũ cầm chiếc đũa, anh tiếp nhận.

Hoắc Vi Vũ lại vội vàng cầm hai cái tô lớn.

Anh gắp mì, bỏ vào trong tô mà Hoắc Vi Vũ đã chuẩn bị.

Lạc xưởng, cải xanh chia đều ra hai tô mì.

"Lấy cho anh nhiều một chút đi, tôi ăn rất ít." Hoắc Vi Vũ đứng ở bên cạnh anh, nhìn mì trong tô rồi nói.

Cố Cảo Đình dịu dàng nhìn cô, dường như trong mắt là biển rộng mênh mông, cô nhìn thấy bóng hình ngược của cô trong đó.

"Sao vậy?" Hoắc Vi Vũ khó hiểu.

Vẻ mặt của cô dịu dàng nói chuyện với anh như vậy, có phải chứng minh cô đã không còn ghét anh hay không?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Anh Không Chê Em Gầy

"Cô cũng ăn nhiều một chút, lúc ôm em chỉ có xương bọc da." Cố Cảo Đình thương tiếc nói.

"Buông tay, vậy anh đừng ôm tôi." Hoắc Vi Vũ xoay người, đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình ôm lấy eo của cô kéo vào ngực của mình, nhìn vào ánh mắt quật cường của cô, "Anh không phải chê em gầy, chỉ là hi vọng em có thể khỏe mạnh hơn một chút, mẹ của con anh có cơ thể ốm yếu nhiều bệnh, sao có thể chăm sóc con của anh."

Tim của Hoắc Vi Vũ đập nhanh hơn.

Cô và anh còn chưa đi tới bước cuối cùng thì làm gì có đứa nhỏ.

Cô kéo tay của anh, đi ra ngoài

Cố Cảo Đình bưng mì đi ra, ngồi ở phía đối diện cô.

Tiếng đập cửa vang lên.

Cố Cảo Đình nhìn về phía cửa, trầm giọng nói: "Vào đi."

Trung tá Thượng lấy chìa khóa mở cửa.

Binh sĩ phía sau anh đang kiềm chế ba người.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn bọn họ rất quen mặt.

Không phải là ba nữ sinh kiếm chuyện với cô ngày hôm qua sao?

Cô nhớ rõ một người trong đó tên là Quán Quán.

"Là đám người này hãm hại tôi sao?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

Ba nữ sinh đó trong lòng rất hận Hoắc Vi Vũ.

Bởi vì Hoắc Vi Vũ, hôm nay bọn họ cũng không có cơ hội tham gia hôn lễ.

Cho nên, cố ý trở lại dọa cô.

Bọn họ không nghĩ tới Cố Cảo Đình lại ở chỗ này.

Bị dọa quỳ ở trên mặt đất, cúi đầu, không dám nói lời nào.

"Tư lệnh, một người trong ba người họ đi tắt nguồn điện, hai người ở trên lầu đối diện, đây là dụng cụ gây án của bọn họ." Trung tá Thượng đưa một cái đèn pin như đèn pha cho Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình cầm lấy, mở ra.

Bức tường phía trước hiện ra một cái đầu người.

Anh tắt đèn pin để nó lên trên bàn, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía ba nữ sinh đang quỳ trên mặt đất, hỏi Hoắc Vi Vũ: "Cô hy vọng tôi làm như thế nào?"

Hoắc Vi Vũ quả thật không thể hiểu nổi mấy người này, rõ ràng cô chỉ muốn yên tĩnh, không có đi trêu chọc ai.

Là bọn họ bỏ thuốc cho cô trước, quỷ kế bị bắt thì lại hận cô.

https://thuviensach.vn

Bọn họ có lý do chính đáng để hận sao?

Ánh mắt của Hoắc Vi Vũ cũng không nhìn bọn họ, ăn mì của mình, thản nhiên nói: "Tôi không muốn gặp lại bọn họ."

Vẻ mặt của ba người bọn họ bị dọa tái nhợt.

Ý là muốn bọn họ biến mất trên đời này.

"Hoắc tiểu thư yên tâm, tôi nhất định sẽ tránh cô thật xa, sẽ không xuất hiện trước mặt cô, tôi không biết cô là phụ nữ của tư lệnh, nếu như biết rõ, cho tôi một trăm cái mạng tôi cũng không dám đụng tới cô." Quán Quán cầu xin tha thứ nói.

Hoắc Vi Vũ ăn mì, giống như không có nghe được lời của cô.

Người con gái bên cạnh Quán Quán nhìn tình thế như vậy, lập tức nói: "Đều là chủ ý của Quán Quán, tôi và tiểu Đề không muốn, là cô ta buộc chúng ta làm như vậy, Hoắc tiểu thư xin cô tin tưởng chúng tôi, sau này chúng tôi sẽ không xuất hiện trước mặt cô, lần này xin cô hãy tha cho chúng tôi."

"Đúng vậy, đều là chủ ý của Quán Quán, xin Hoắc tiểu thư tha mạng." Tiểu Đề cũng nói.

Hoắc Vi Vũ nghe của bọn họ khóc sướt mướt rất khó chịu, nhìn về phía Cố Cảo Đình, "Thả bọn họ đi."

"Ừm." Cố Cảo Đình lên tiếng.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía ba người con gái quỳ trên mặt đất, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng: "Hi vọng mấy người đảm bảo như vậy, không cần xuất hiện ở trước mặt của tôi."

https://thuviensach.vn

"Nhất định, nhất định, nhất định." Ba người họ đứng lên, chật vật chạy trốn.

Cố Cảo Đình liếc Hoắc Vi Vũ.

Cô giống như dự đoán của anh vậy, không có dứt khoát lạnh lùng như vẻ ngoài.

Hoắc Vi Vũ có trái tim mềm mại.

"Trừng phạt nho nhỏ để cảnh cáo, cứ để cho chạy như vậy, bọn hắn sẽ không cảm ơn cô đâu." Cố Cảo Đình nhắc nhở.

"Tôi không cần bọn họ cảm ơn, chẳng qua cơ thể da thịt là cha mẹ cho, nếu bọn họ gặp chuyện không may, đau khổ chỉ là cha mẹ họ, làm chuyện gì cũng không quá ba lần, lần sau tôi sẽ không tha cho bọn họ." Hoắc Vi Vũ xác định nói, cúi đầu ăn mì.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, ý vị thâm trường nói: "Lần sau, mỗi lần cô chỉ nói lần sau, chỉ sợ, một ngày nào đó, cô không có cơ hội đợi lần sau."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Dựa Vào Cô Là Phụ Nữ Của Tôi

Hoắc Vi Vũ ngừng lại, nhìn về phía Cố Cảo Đình, lạnh nhạt hỏi: "Giết chết bọn họ, sau đó thì sao, người thân của bọn họ tìm tôi báo thù, lại giết chết tôi?"

"Chỉ cần cô đủ mạnh mẽ, bọn họ sẽ không có năng lực đó." Cố Cảo Đình tàn nhẫn nói.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giương lên, "Cho nên, lúc tôi chưa đủ mạnh mẽ, tha thứ, là lựa chọn tốt nhất của tôi."

Cố Cảo Đình không thích nụ cười lúc này của cô.

Bên trong nụ cười kia có ý cười nhạn, cảm giác xa cách với anh cũng nhiều hơn.

Cố Cảo Đình dựa ở trên lưng ghế, để đôi đũa trên bàn, hỏi ngược lại: "Cô chỉ cần dựa vào tôi, thì có thể đủ mạnh mẽ, không phải sao?"

"Dựa vào anh, có thể dựa vào anh cả đời sao?" vành mắt của Hoắc Vi Vũ hơi đỏ lên, "giữa ba mẹ và con cái cũng có thể vì một số chuyện trở mặt thành thù, giữa người thân cũng có chán ghét mà vứt bỏ nhau, đừng nói tới hai người nam nữ không có máu mủ tình thâm. Nếu có người nói cho tôi biết, bọn họ sẽ yêu nhau cả đời, như vậy trên thế giới sẽ không có nhiều người bạc tình bạc nghĩa như vậy, cũng không có nói dối, càng không nhiều người ly hôn."

https://thuviensach.vn

Nói cho cùng, cô vẫn không tin anh.

Ánh mắt Cố Cảo Đình càng lạnh lùng, "Bây giờ cô không phải lương thiện, mà là nhu nhược. Chính vì bọn họ cảm thấy cô dễ khi dễ, mới có thể đạp trên mặt mũi cô, cả đám mới có thể đến đả kích cô, tổn thương cô, cô chỉ phải chịu đừng tất cả, chỉ đổi lại một câu xứng đáng."

"Có thể đây là sự thật, chúng tôi lại không phải anh, có thể cao cao tại thượng, sống theo ý mình, mặc dù anh có thể giết tất cả những người anh ghét, người khác cũng chỉ giận mà không dám nói gì, anh như một vị Chúa Tể nắm giữ tất cả. Còn tôi thì sao? Khi ông chủ nói tôi sai rồi, tôi chính là sai, không thật sự làm sai, mà là tôi cần sống sót. Người khác làm trò đùa dai, hù dọa tôi, tôi cần đi đùa lại người khác sao, nhưng tôi không có nhiều thời gian nhàm chán như vậy, hoặc là, ta đi đem người khác giết, kết quả là vào ngục giam. Đây chính là cuộc sống bình thường của chúng tôi. Tôi ăn no rồi, anh ăn đi." Hoắc Vi Vũ để đũa lên bàn, đứng lên.

Cố Cảo Đình cầm chặt cánh tay của cô, ánh mắt đỏ bừng, "Cô không cần quá vất vả như vậy. Tôi nói rồi, người khác khi dễ cô, tôi sẽ giúp cô trả lại họ mười lần, một trăm lần."

"Dựa vào cái gì! Tôi vì cái gì để dựa vào anh, không có tuổi trẻ, không xinh đẹp, không có dáng người, còn không có việc làm, không có năng lực, tôi như vậy, có gì để anh trả giá nhiều như vậy, tôi cũng không có tính cách mà anh thích!" Hoắc Vi Vũ có chút kích động, hất tay của Cố Cảo Đình ra, quay mặt đi, nước mắt chứa đầy trong mắt.

Cô không muốn khóc.

Người khác nói cô xứng đáng, vậy thì xứng đáng.

Thế giới này có quá nhiều chuyện không như ý, không phải cô muốn thế nào nó sẽ thế đó?

https://thuviensach.vn

Cô cần phải cân nhắc lại sự hiền lành của mình qua nhiều chuyện đã xảy ra, cho nên, bị cô bị ràng buộc trong vòng đạo đức và lý trí.

Không thể tùy hứng.

Cố Cảo Đình đứng lên, mắt nhìn chằm chằm cô, xác định nói: "Dựa vào cô là mẹ của con tôi, cho dù cô không có cái gì, tôi cũng cho cô tất cả, cho cả đời."

Anh nói rất kiên định, từ trong miệng Cố Cảo Đình nói ra, đó chính là một phần hứa hẹn.

Anh nói một không hai, nói ra, thì có thể làm được.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình, lông mi khẽ run, "Vậy thì chờ tôi sinh con cho anh, lại hưởng thụ đặc quyền với tư cách là Cố phu nhân."

Cố Cảo Đình ôm eo của cô, kéo cô đến bên người, "Bây giờ thì sinh cho tôi."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Tôi Đâu Có Khi Dễ Cô

Cô không muốn cùng anh ầm ĩ, xong lại sinh con cho anh.

"Tôi không muốn." Hoắc Vi Vũ tách ngón tay của anh ra.

Cố Cảo Đình không nhúc nhích tí nào, ánh mắt sáng rực nhìn cô.

Áp lực bao phủ xung quanh cô.

Hoắc Vi Vũ đỏ mắt, kháng nghị nói:

"Cố Cảo Đình, mẹ anh khi dễ tôi, em gái anh khi dễ tôi, anh cũng khi dễ tôi, cả nhà anh đều khi dễ tôi."

"Tôi đâu có khi dễ coi." Cố Cảo Đình bất đắc dĩ nói.

"Hiện tại liền có." Hoắc Vi Vũ xác định nói.

Cố Cảo Đình thở dài một hơi, buông tay ra, liếc về phía bàn, trầm giọng nói:

"Ăn cơm trước."

Anh ngồi xuống ghế dựa, cầm lấy đũa.

Hoắc Vi Vũ đứng thẳng, ý không muốn ngồi xuống.

Cố Cảo Đình liếc cô một cái:

https://thuviensach.vn

"Vậy khỏi ăn."

Anh không ăn, làm sao làm việc?

Hoắc Vi Vũ kéo ghế, ngồi xuống.

Cố Cảo Đình nhìn Thượng trung tá, phân phó nói:

"Hiện tại kêu người tới làm máy phát điện, lắp đặt cho cô ta, khi mất điện, lập tức có thể phát điện."

"Vâng." Thượng trung tá ra ngoài, đóng cửa lại.

Lời của Cố Cảo Đình, Hoắc Vi Vũ cũng nghe thấy, ánh mắt chậm rãi nhìn về phía anh.

Có nhiều lúc, anh đối xử với cô rất tốt.

Chỉ là, không biết phần tốt này có thể kéo dài được bao lâu?

Cố Cảo Đình nhìn lướt qua cô, Hoắc Vi Vũ nhanh cúi đầu ăn mì.

Ăn nửa bát, cô không ăn nữa, để đũa xuống, ngồi yên lặng, nhìn anh ăn.

Cố Cảo Đình ăn cơm thật đúng là ưu nhã, cho dù đang ăn mì ăn liền, lưng cũng thẳng tắp, dáng người cao lớn khiến cho người ta cảm thấy an tâm.

Anh liếc qua tô của cô, hỏi:

"Không ăn sao?"

"Tôi ăn nửa tô là no rồi." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

"Về sau ăn nhiều một chút." Cố Cảo Đình bưng tô của cô lên, đổ mì vào tô của anh.

https://thuviensach.vn

Mặt Hoắc Vi Vũ hơi đỏ lên, trong ấn tượng của cô, chỉ có cha mẹ của mình hoặc là vợ chồng, mới có thể ăn đồ còn thừa của đối phương.

A, đúng rồi, cái vị V tiên sinh kia, cũng chuyên môn đoạt thức ăn của người khác đã ăn qua.

"Tôi pha trà cho anh." Hoắc Vi Vũ đứng lên, đi đến tủ lạnh, lục lọi bên trong, lấy ra một túi Thiết Quan Âm.

Sau khi pha tốt, cô bưng tới, đặt bênh cạnh tay anh.

Cố Cảo Đình liếc cô, hỏi:

"Đênm nay muốn tôi ở lại không?"

Hoắc Vi Vũ nhớ tới trước đó va chạm..., mặt càng đỏ hơn, phòng bị lắc đầu.

Mắt Cố Cảo Đình ảm đạm xuống, đi đến phòng ngủ của cô, bưng theo chén trà đi ra.

Anh uống một hớp, cầm thuốc trong tay thả vào trong miệng, cúi người, ngăn chặn sau gáy cô, đút thuốc vào miệng cô.

Hoắc Vi Vũ biết rõ anh rất bá đạo.

Việc anh muốn làm, chưa từng thất bại.

Cô lười giãy dụa, nuốt thuốc vào.

Cố Cảo Đình hài lòng, ý vị thâm trường nói ra:

"Quả nhiên làm như thế, cô uống rất nhanh."

"Về sau tự tôi uống." Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ xoa xoa môi.

https://thuviensach.vn

"Không ngoan sẽ uống như vừa rồi." Cố Cảo Đình bá khí trả lời, nhìn cô.

Mắt Hoắc Vi Vũ rủ xuống.

Anh biết, cô không thể nào giữ anh ở lại.

"Nghỉ sớm một chút." Cố Cảo Đình trầm giọng nói ra, đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Anh vừa đi, trong phòng trống rỗng, băn khoăn bao phủ trong lòng cô.

Hoắc Vi Vũ đi đến cửa sổ, nhìn xuống phía dưới.

Qua hai phút đồng hồ rồi, anh nên đi ra mới đúng chứ.

"Két", Cố Cảo Đình đẩy cửa ra, nhìn Hoắc Vi Vũ đang đứng ở cửa sổ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Trong Lòng Hoảng Hốt

"Cô thích anh ta chạm vào cô sao?" —— dòng 111.

Loại bình luận này, Hoắc Vi Vũ trực tiếp không thèm quan tâm.

"Đương nhiên là thích rồi, anh không thấy người ta nói hả, muốn lên giường? Nếu không thích, thì muốn làm gì!" —— dòng 112.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Nhìn thấy người khác nói mình như vậy, thật khó chịu.

"Không phải tôi, là bằng hữu của tôi." Hoắc Vi Vũ giải thích một câu.

"Chủ topic mấy tuổi, có phải độc thân rất lâu không?" —— dòng 114.

"Hơn hai mươi, sao?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Ồ, trưởng thành rồi, muốn là chuyện bình thường, Thượng đế sáng tạo ra đàn ông và phụ nữ, cấu tạo cũng khác nhau, cũng giống như động vật đến mùa giao phối, tỏa ra hương thơm hoặc thứ gì đó, câu dẫn giống đực." —— dòng 116.

Cho nên, là do cô bị cô đơn quá lâu sao?

Là bản năng, chứ không phải là thích Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Ý thức được điểm này, Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi.

Không thích anh ta là tốt rồi.

"Chủ topic, khẳng định không phải xử nữ." —— dòng 158.

"Tại sao không phải?" Hoắc Vi Vũ không hiểu hỏi.

"Chỉ có phụ nữ đã hưởng thụ qua, mới dễ dàng động tình, chưa nếm qua mùi vị đó, làm sao lại muốn, hoặc là, người kia kỹ thuật không tệ." —— dòng 160.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ hoảng loạn.

Xem ra, kỹ thuật của Cố Cảo Đình đúng là không tệ.

Đột nhiên nhớ ra cái, Hoắc Vi Vũ vội nói:

"Tôi nói, không phải tôi, là bạn của tôi."

"Hẹn không, tôi rất đẹp trai, dài mười tám cm, kỹ thuật tốt, nếu chủ topic có hừng thú, thì ibox, ảnh đại diện của tôi là..."

Người này, nhìn một cái, là biết không phải tốt lành gì.

Hoắc Vi Vũ thật muốn tát vào mặt tên biến thái này.

Cô không nói gì, người kia lại nhắn thêm vài câu.

Hoắc Vi Vũ vứt di động sang bên, uống mấy ngụm nước, lấy điện thoại di động ra nhìn, đã đến 212 bình luận rồi.

Có một người gọi là V5 tiên sinh hỏi:

"Nếu như anh ta muốn cô, cô có giận không?"

https://thuviensach.vn

Cô chưa trả lời.

Ngược lại có rất nhiều người trả lời lại.

"Đương nhiên sẽ không, chủ tocpic đã nói, muốn, làm sao tức giận được?""Trương Ái Linh nói, muốn làm chạm đến đáy lòng của phụ nữ, trước tiên phải làm cái kia. Làm thật nhiều, nói không chừng cô ta sẽ anh ta đấy."

Mặt Hoắc Vi Vũ đỏ như máu, hiện tại cô rất hối hận, nếu như bị Cố Cảo Đình nhìn thấy, cô thật muốn đập đầu vào miếng đậu hủ chết đi cho rồi.

"Hẹn không, tôi rất đẹp trai, dài mười tám cm, kỹ thuật tốt, nếu chủ topic có hừng thú, thì ibox, ảnh đại diện của tôi là..."

Xoát thấy dòng này.

Cố Cảo Đình bực bội, ngồi dậy, gọi điện thoại ra ngoài.

"Giúp tôi cướp một cái IP, không, khóa lại, xong đưa cho tôi." Cố Cảo Đình phân phó nói.

Anh lại nhìn về phía topic, Hoắc Vi Vũ đã xoa mất rồi.

Cố Cảo Đình: "..."

Anh còn chưa thấy cô trả lời đấy.

Cố Cảo Đình gọi điện thoaic cho cô.

Hoắc Vi Vũ ngẩn người nhìn trần nhà, thấy điện thoại vang lên.

Là Cố Cảo Đình.

Vừa rồi nói chuyện phiếm quá bá cháy bù chét, nên không muốn tiếp điện thoại của anh.

https://thuviensach.vn

Làm bộ không không nghe.

Điện thoại di động vang lên.

Cô ấn mở xem.

"Nếu không nghe, tôi sẽ lên." Cố Cảo Đình bá đạo nhắn.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Điện thoại di động lại vang lên.

Hoắc Vi Vũ thở ra một hơi, điều chỉnh cảm xúc, nghe.

"Sao khiông bắt máy?"

"Ngủ thiếp đi, không nghe thấy." Hoắc Vi Vũ tìm một cái cớ.

"Nãy giờ cô làm gì?"

Hoắc Vi Vũ cười một tiếng:

"Ngủ, chứ làm gì, đã trễ thế này, còn có thể đi dạo phố sao?"

Cố Cảo Đình trầm mặt một hồi.

"Hồi nãy tôi thấy có một topic, rất thú vị." Giọng anh khàn khàn.

Trong giọng nói mang theo một tia ý vị thâm trường.

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Bắt Được Một Đôi Gian Phu Dâm Phụ

phương hướng bọn họ đi giống như cũng là khu VIP bên này.

Hoắc Thuần hướng tới bên này nhìn qua.

Hoắc Vi Vũ không kịp nghĩ nhiều, xốc lên khăn trải bàn, chui vào gầm bàn.

Cố Cảo Đình: "……"

Anh cúi người xem.

Thấy giống con chuột nhỏ ngồi chồm hổm, nhíu mày, "cô làm gì."

Hoắc Vi Vũ xấu hổ, hạ giọng nói: "Ngụy Tịch Phàm cùng Hoắc Thuần hướng tới bên này, tôi không nghĩ để cho bọn họ biết quan hệ tôi và anh."

Cố Cảo Đình trên mặt u ám khói mù, con mắt nheo lại, chiếu ra tia nhọn.

Ăn bữa sáng, còn muốn trốn trốn tránh tránh, khó chịu.

Hoắc Vi Vũ nhìn Ngụy Tịch Phàm cùng Hoắc Thuần đi tới, mặt chôn ở chân J Cố Cảo Đình.

thân thể Cố Cảo Đình căng thẳng.

là cố ý sao?

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cũng phát giác anh khác thường, bất quá, hiện tại đổi vị trí lại quá rõ ràng?

Còn dễ dàng bị phát hiện.

Ngụy Tịch Phàm cười hì hì lại quan tâm, “Tư lệnh sớm nha, cũng lại đây ăn cơm sáng.”

ánh mắt anh ta hướng tới chân J Cố Cảo Đình nhìn lại.

con mắt Cố Cảo Đình đều không liếc anh ta một cái, lạnh giọng một chữ, “cút.”

Ngụy Tịch Phàm là đàn ông, ý thức dễ dàng.

Anh không nghĩ tới, trước mắt bao người, Cố Cảo Đình rõ ràng để cho một cô gái tránh ở cái bàn thấp hèn giúp anh ‘ cắn ’.

Người thành phố thật là quá chịu chơi.

Ngẫm lại, anh cũng nhiệt huyết sôi trào.

“ xấu hổ, cố tư lệnh có việc.” Ngụy Tịch Phàm lôi kéo Hoắc Thuần rời đi, ở cách đó không xa ngồi xuống.

Hoắc Vi Vũ hiện tại chết đều không thể ra tới.

Nếu Hoắc Thuần nhìn thấy, còn không biết sẽ mĩa mai ra sao.cô cầu cứu nhìn về phía mặt Cố Cảo Đình tàn khốc.

Anh liếc mắt một cái, đem thẻ vàng đưa cho người phục vụ, giọng lạnh lùng nói: “nói với giám đốc, tôi bao hết một giờ, tổn thất tính cho tôi.”

“Cái này, các khách nhân đều là có hẹn trước.” Người phục vụ khó xử nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, sắc bén quét về phía người phục vụ, “Có lẽ, các ngươi càng muốn bị niêm phong mấy tháng?”

Người phục vụ ý thức được sự tình nghiêm trọng, gật đầu nói: “bây giờ tôi đi xin chỉ thị giám đốc.”

anh ta ôm thực đơn đi rồi.

Chỉ chốc lát, giám đốc đi tới, cười nịnh nói: “Cố tư lệnh, là như vầy, các khách nhân đều hẹn trước, nếu cự tuyệt, tiệm cơm chúng tôi khả năng sẽ chịu rất nhiều trách cứ, ngài hôm nay ăn cái gì, tôi mời khách.”

Cố Cảo Đình lạnh băng nhìn về phía giám đốc, “trong vòng ba phút, xử lý sạch sẽ mọi người, giải quyết không được, tôi cho người tới giải quyết.”

Giám đốc thấy Cảo Đình không giống như nói giỡn, không dám nhiều lời, “Tôi lập tức đi xử lí.”

“chi phí bọn họ ăn, đều tính cho tôi.” Cố Cảo Đình ung dung nói, nhấp một miệng trà.

Giám đốc đi đến bên Ngụy Tịch Phàm, xin lỗi nói: “thật ngại quá, khách nhân, bổn tiệm có chút việc gấp, ngài xem, món ngài chọn, đều giúp ngài đóng gói mang đi, có thể chứ?”

“Vì sao, vị trí này tôi đặt trước nửa tháng, ăn cơm là ăn cái không khí, tôi không đi.” Hoắc Thuần làm khó dễ nói.

Ngụy Tịch Phàm nhìn thoáng qua Cố Cảo Đình, anh vân đạm phong khinh, anh bày mưu lập kế, đều làm người không thể dễ dàng đắc tội.

“Thuần Nhi, chúng ta đi.” Ngụy Tịch Phàm nói.

“em không đi, anh yêu, em muốn ở chỗ này.” Hoắc Thuần nũng nịu nói.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tịch Phàm ở bên tai Hoắc Thuần nói mấy câu.

Hoắc Thuần kinh ngạc nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Nhìn mặt Cố Cảo Đình anh tuấn lãnh khốc, Hoắc Thuần đỏ mặt.

theo Ngụy Tịch Phàm rời đi.

Vừa lên xe, bàn tay Ngụy Tịch Phàm thò vào bên trong quần áo Hoắc Thuần.

“Tịch Phàm, anh cũng đặt bao hết, Cố Cảo Đình kia mới thật là đàn ông.”

Ngụy Tịch Phàm đem Hoắc Thuần nhắc tới trên đùi của mình. “hiện tại anh làm cho em nhìn xem anh có phải thật đàn ông hay không.”

Hoắc Thuần trong mắt xẹt qua một đạo tinh quang, “Tịch Phàm, em chuẩn bị thứ tốt cho anh, anh cho trợ lý tới lấy, ở chỗ cũ chờ em.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Chỉ Có Phụ Nữ Của Tôi Mới Có Thể Vì Tôi Làm Chủ

“Bảo bối, thứ tốt gì.” Ngụy Tịch Phàm thở hổn hển nói.

“anh cho trợ lý tới lấy sẽ biết, em giữ cho anh……” Hoắc Thuần cắn môi, nhìn chằm chằm Ngụy Tịch Phàm.

bộ dáng kia, làm cho Ngụy Tịch Phàm nhìn, côn trùng xông lên não, nghĩ hưởng thụ.

“sau khi đi làm, anh cho Tiểu Vũ đi chỗ em lấy.” Ngụy Tịch Phàm nói.

Hoắc Thuần thực hiện được, mục ** chí, càng ra sức.

“Tịch Phàm, em yêu anh.” Hoắc Thuần dối trá nói.

trong tiệm cơm

Hoắc Vi Vũ xốc lên khăn trải bàn, xem bốn phía trống rỗng.

Thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Hiện tại người đều đi hết, cô có thể chui ra.” Cố Cảo Đình nắm chén trà lãnh đạm nói.

Hoắc Vi Vũ chui ra tới.

dè chừng ánh mắt Cảo Đình âm chước nhìn, sắc mặt không tốt.

https://thuviensach.vn

cô ước chừng biết là chuyện gì.

cô sợ bị Ngụy Tịch Phàm nhìn thấy là bởi vì, nếu bị Ngụy Tịch Phàm nhìn thấy cô và Cố Cảo Đình ở bên nhau, liền không thể công tác.

Không nghĩ bị Hoắc Thuần nhìn thấy là bởi vì, lấy cá tính Hoắc Thuần, không chừng làm ra chuyện gì.

Nhưng, xác thật là cô phá hủy tâm tình ăn bữa sáng.

“Thực xin lỗi.” Hoắc Vi Vũ mở miệng nói.

Cố Cảo Đình đem chén trà đặt ở trên bàn, nhếch miệng, hỏi ngược lại: “Thực xin lỗi chuyện gì?”

“Tôi vốn định ăn bữa sáng bình thường, không nghĩ tới gặp được người quen.” Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

trên mặt Cố Cảo Đình khói mù nặng vài phần.

Anh thực không thích cô ở nơi này không tán thành.

khi nào, mới có thể từ trong lòng cô bắt đầu tiếp thu anh.

Cố Cảo Đình đem ly trà uống sạch, kìm chế tính tình chính mình, trầm giọng nói: “gọi cơm đi.”

Hoắc Vi Vũ biết Cố Cảo Đình tức giận, trong lòng cũng có chút không thoải mái, như là mưa bụi bao phủ Giang Nam.

“anh muốn ăn cái gì?” Hoắc Vi Vũ nồng nhiệt.

“cô.” Cố Cảo Đình nói thẳng không cố kỵ.

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

người phục vụ bên cạnh đỏ bừng mặt.

Hoắc Vi Vũ co quắp cúi đầu, hỏi người phục vụ: “Có cái gì giới thiệu đi?”

“nơi này chúng tôi có sủi cảo tôm, thủy tinh bao, Michelin đặc biệt không tồi.” Người phục vụ nói.

“Vậy những thứ anh nói đều mang tới hai phần đi.” Hoắc Vi Vũ nói xong, đem thực đơn đưa cho người phục vụ.

“Chỉ có người phụ nữ của tôi mới có thể giúp tôi làm chủ, cô có phải không?” Cố Cảo Đình lười biếng dựa vào ghế, âm dương quái khí hỏi.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được Cố Cảo Đình cố ý nhằm vào, đem thực đơn cầm trở về, đưa cho Cố Cảo Đình.

Anh không tiếp, ánh mắt như củ nhìn, phảng phất muốn đem mặt đốt thành một cái động.

Hoắc Vi Vũ giơ tay mệt mỏi, đem thực đơn đặt ở trên bàn, “Tôi tranh thủ đi toilet, tư lệnh tùy ý.”

Cố Cảo Đình nhíu mày.

“Xin hỏi khách nhân, anh còn cần gọi cái gì?” Người phục vụ mỉm cười hỏi.

“Không nghe được người phụ nữ của tôi gọi sao? Đi xuống đi.” Cố Cảo Đình không vui nói.

Người phục vụ chạy nhanh lui lại.

di động Hoắc Vi Vũ vang lên.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình đem di động Hoắc Vi Vũ lấy ra, nhìn trên mặt hiện đến là bà Lâm.

Anh hồ nghi tiếp nghe.

“này, Tiểu Vũ, hôm nay giữa trưa đến nhà dì ăn cơm, dì làm món sủi cảo con thích nhất, Thừa Ân cũng ở nhà.”

Cố Cảo Đình sắc mặt xanh một ít, từ chối nói: “ giữa trưa cô ấy không rảnh.”

bà Lâm hơi ngạc nhiên, kinh ngạc nói: “anh là ai, vì sao anh tiếp điện thoại, Tiểu Vũ đâu?”

“Tôi là người đàn ông của Hoắc Vi Vũ.” Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, thực xác định nói, “ cô ấy đi toilet, nếu bà có chuyện gì, tôi có thể giúp nhắn lại.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Tôi Cho Cô Khi Dễ Lại

Mẹ Lâm trầm mặc một hồi.

Bà nhớ rõ bạn trai cặn bã lúc trước của Hoắc Vi Vũ là Ngụy Ngạn Khang, ngày hôm qua kết hôn, mẹ chó mèo chỗ nào cũng có.

Tiểu Vũ là người con dâu bà rất xem trọng, thật vất vả nhìn thấy con trai có cơ hội tốt, bà sẽ không bỏ qua đâu.

"Cười chết người rồi, cậu là người đàn ông của Tiểu Vũ gì chứ, Tiểu Vũ thích là Thừa Ân của chúng tôi, tôi thấy cậu nên hết hy vọng đi, Tiểu Vũ rất nhanh sẽ trở thành con dâu Lâm gia chúng tôi." Mẹ Lâm khiêu khích nói.

Trong mắt Cố Cảo Đình càng lạnh lùng, "Cậu ta dám trêu chọc Hoắc Vi Vũ, tôi sẽ làm cho cậu ta vĩnh viễn biến mất."

"Cậu có bệnh à, có thì tìm bác sĩ đi, cậu cho rằng cậu là Cố Cảo Đình, cho dù cậu là Cố Cảo Đình, có còn vương pháp hay không." Mẹ Lâm tức giận nói.

"Bà không tin, thì có thể thử xem, nhưng mà cơ hội chỉ có một lần, đừng làm chuyện để mình phải hối hận." Cố Cảo Đình cảnh cáo nói.

"Tôi không tin, con của tôi thích Vi Vũ, Vi Vũ thích con của tôi, cậu có thể làm gì." Mẹ Lâm không sợ nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cúp máy, cho số điện thoại của mẹ Lâm vào danh sách đen, ném vào trong túi xách của Hoắc Vi Vũ.

Mẹ Làm nhìn điện thoại bị ngắt, càng thêm tức giận.

Không được, bà phải nghĩ cách, giúp đỡ con của mình.

Nếu không vợ sẽ bị người đàn ông bá đạo đoạt chạy mất, phải làm cái gì bây giờ?

*

Hoắc Vi Vũ từ toilet đi ra, nhìn Cố Cảo Đình tức giận, vẻ mặt lạnh lùng.

Dường như trên người anh đang có ngọn lửa hừng hực, như muốn nuốt chửng những thứ bên cạnh.

Cô cẩn thận ngồi xuống, nhìn về phía anh.

Chống lại ánh mắt sắc bén của anh, cô run rẩy.

Không phải chỉ trốn một chút thôi sao?

Đám nhân viên lo sợ chuẩn bị bữa sáng cho anh.

Sủi cảo tôm, bánh bao trắng trẻo, óng ánh sáng long lanh.

Michelin là đồ uống phối hợp với bánh ngọt.

Hoắc Vi Vũ cầm lấy bánh ngọt cắn một cái, mùi thơm nồng đậm, đưa một miếng vào miệng, ăn rất ngon.

Cố Cảo Đình nhìn cô im lặng, dường như phải làm chút gì đó, mới có thể bình ổn lửa giận trong lòng anh.

"Đút tôi." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

"Khụ." Hoắc Vi Vũ bị sặc, che miệng lại.

Cố Cảo Đình đẩy đồ ăn của anh tới trước mặt cô.

Hoắc Vi Vũ lấy nước uống một nửa, kỳ lạ nhìn Cố Cảo Đình.

Xung quanh còn có nhiều nhân viên đang nhìn, để cô đút cho anh ăn, chuyện này cô thấy chỉ có người yêu thân mật với nhau mới làm, hơn nữa, trên cơ bản chỉ có thanh niên tràn đầy nhiệt huyết mới có thể làm.

Cô đã qua hai mươi lăm tuổi rồi, những chuyện này nghĩ lại thật thẹn thùng.

Hoắc Vi Vũ lén nhìn anh.

Trong mắt Cố Cảo Đình lóe lên ánh sáng.

Cô không nói chuyện, là anh biết cô muốn nói gì rồi.

Đưa tay, kéo gáy cô lại, cúi người, hôn lên môi của cô.

Lưỡi nóng đảo qua hàm răng, đến lưỡi của cô, đảo qua mỗi góc nhỏ trong miệng cô.

Hương vị bánh ngọt hỗn hợp trong miệng cô, đều bị anh nuốt vào trong miệng.

Đó là hương vị bánh cake ngon nhất mà anh từng nếm qua, muốn ngừng mà không được, muốn càng sâu hơn.

Hoắc Vi Vũ đã không thể hô hấp được.

Cô tránh đỡ đầu lưỡi của anh, muốn đẩy anh ra.

Cố Cảo Đình thuận thế ngậm đi vào, sức lực có chút lớn, càng giống như mang theo tức giận trừng phạt.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, đầu lưỡi có chút đau đớn.

Cố Cảo Đình cũng không có quá dùng sức, nhìn thấy tức giận trong mắt cô, anh mềm lòng, buông cô ra, hỏi: "Đút hay không đút."

Hoắc Vi Vũ không muốn đút.

Anh cầm chặt cổ tay của cô, cắn một cái trên ngón tay trắng nõn của cô.

"A." Hoắc Vi Vũ rút tay về, nhìn tới vết cắn đỏ trên ngón tay, trong lòng tức giận sự bá đạo của anh, "Cố Cảo Đình, anh lại khi dễ tôi."

Cố Cảo Đình vươn tay, "Cắn lại đi."

Hoắc Vi Vũ không biết anh muốn làm gì, nghi ngờ nhìn anh.

"Không phải cô nói tôi khi dễ cô sao? Tôi cho cô khi dễ lại." Cố Cảo Đình nghiêm túc nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Không Nỡ Cắn Anh?

Anh muốn cô cắn, ngược lại cô càng không muốn cắn.

Hoắc Vi Vũ ăn bánh ngọt của mình.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ, thu tay lại, đôi mắt âm u hơn, "Cô là khinh thường tôi hay là không nỡ cắn tôi?"

Hoắc Vi Vũ liếc nhìn về phía anh, trong mắt mang theo giảo hoạt, làm cho khuôn mặt cô càng thêm lóe mắt ."Không nỡ cắn anh???”

Dấu chấm hỏi ???, cô đặt ở trong lòng, nỡ nụ cười.

Cho dù giọng nói của cô là một câu trần thuật, nhưng nụ cười hứng thú vui vẻ kia, cũng rõ ràng rơi vào trong mắt anh.

"Tôi có thể từng phút từng giây hầu hạ cô, vậy cô có muốn hay không? Hả?" Ánh mắt của Cố Cảo Đình tà tứ bất chấp tất cả, đó là rành rành nói trắng ra.

Hoắc Vi Vũ nghe được ám hiệu của anh, nhớ tới tấm thiệp mời gửi cho cô ngày hôm qua.

Cố Cảo Đình, quả thực là yêu nghiệt.

Lúc không có ở cùng anh, cô chỉ cảm thấy anh rất lạnh, lạnh lẽo như băng dày ba mét.

https://thuviensach.vn

Cô sợ anh, đồng thời cũng kính nể anh, bài xích anh.

Nhưng sau khi ở chung, cô cảm thấy anh là lửa nóng, có thể thêu đốt tất cả, tản mát ra làm cho trong lòng người ta nóng sốt.

"Không ăn điểm tâm sao?" Hoắc Vi Vũ dời đi chủ đề.

Quản lý nhìn bọn họ bên này.

Đều nói Cố Cảo Đình lãnh khốc vô tình, cay nghiệt lạnh nhạt, đối với phụ nữ càng chẳng thèm ngó tới, liếc cũng không liếc một cái.

Nhưng sao ông cảm thấy, Cố Cảo Đình cưng chiều cô gái kia, cưng chiều đến tận xương.

Ngậm trong miệng sợ tan, nâng ở lòng bàn tay sợ ngã.

Sau khi ăn xong.

Hoắc Vi Vũ trở lại công ty, chợt nghe mấy đồng nghiệp bàn tán xôn xao nói: "Ngụy tổng thật có bản lĩnh, rõ ràng có thể kéo tập đoàn Cố gia lớn như vậy đến tài trợ, lần này không biết ai sẽ diễn vai nữ chính trong Nữ Nhất Hào đây."

"Cũng không nhìn một chút mị lực của Ngụy tổng nhà chúng ta, có phụ nữ nào có thể đở nổi?"

"Đúng vậy, từ 8 tuổi đến 80 tuổi, quét ngang một vùng, tin tức này vừa đi ra ngoài, lại không biết sẽ có bao nhiêu phụ nữ muốn bò lên giường Ngụy tổng chúng ta."

Hoắc Vi Vũ ngồi vào trên vị trí, nghe mấy đồng nghiệp nói chuyện.

Không trách được, Hoắc Thuần không để cảnh cáo của cô vào trong mắt, đoán chừng là cũng muốn đoạt vị trí nhân vật nữ chính lần này.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Hoắc." Chị Lý kêu.

Cô ta đưa cho Hoắc Vi Vũ một tấm thiệp.

"Em đi cầm đồ đưa đến địa chỉ ghi trong này, khách sạn Shangrila số phòng 1806, Ngụy tổng ở đó." Chị Lý vừa cười vừa nói.

"Vâng." Hoắc Vi Vũ tiếp nhận tấm thiệp trong tay chị Lý, nhìn lướt qua địa chỉ, khách sạn Shangrila 1 phòng 806 .

Cô lái xe đi, nhân viên phục vụ đang quét dọn vệ sinh ở phòng 809.

Hoắc Vi Vũ gõ cửa.

Nhân viên phục vụ nhìn về phía cô.

"Xin chào, tôi là Hoắc Vi Vũ nhân viên công ty giải trí Kình Thiên, chị Lý kêu tôi đến đây lấy đồ."

"Cô chờ một chút." Nhân viên phục vụ nói, đưa một cái hộp cho Hoắc Vi Vũ.

"Khi cô đến chỗ Ngụy tổng thì mở ra, nhớ rõ, nhất định phải cho Ngụy tổng nhìn thấy." Nhân viên phục vụ nói.

Hoắc Vi Vũ nghi ngờ nhìn vào trong phòng.

Ngoại trừ nhân viên phục vụ, không có ai khác.

Cô cầm lấy cái hộp đi vào thang máy.

Hoắc Thuần từ nơi hẻo lánh đi ra, ánh mắt sáng lên, gọi điện thoại cho Lý Nghiên Hiền, "Alo, Ngụy phu nhân, có chuyện bây giờ tôi không nhìn nổi nữa, tôi biết một phụ nữ hẹn Ngụy tổng ở khách sạn Shangrila 1 phòng

https://thuviensach.vn

số 806, đoán chừng cô ta không chịu nổi tịch mịch, Ngụy tổng thật sự quá ưu tú."

"Ai, tôi không tha cho cô ta." Lý Nghiên Hiền phẫn nộ nói.

"Ngài đừng vội, nếu như người phụ nữ kia không có vào phòng Ngụy tổng, ngài nói miệng không bằng chứng, nhân viên phục vụ ở đó có khóa vạn năng, chờ người phụ nữ kia đi vào phòng, thì ngài hãy đi vào, vậy thì không sơ hở rồi." Hoắc Thuần đề nghị.

"Tôi đã biết, cám ơn." Lý Nghiên Hiền cúp máy.

Khóe miệng Hoắc Thuần cong lên mỉm cười ác độc.

Lần này, Hoắc Vi Vũ xong đời.

*

Hoắc Vi Vũ càng nghĩ càng cảm thấy kỳ quái, giống như nhân viên phục vụ đó cố ý sắp xếp.

Cô suy nghĩ một hồi lâu, đến quầy phục vụ hỏi: "Xin hỏi, người ở phòng 809 là ai vậy?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Ăn Trộm Gà Không Thành Còn Mất Nắm Gạo

Nhân viên phục vụ đề phòng nhìn Hoắc Vi Vũ, "Xin lỗi, chúng tôi không thể lộ tin tức của khách."

Hoắc Vi Vũ nở nụ cười, lắc lắc cái hộp trong tay, giải thích nói: "Đây là đồ vật của người khách phòng 806 để cho tôi đem tới, nhưng lúc tôi đến đó, trong phòng đã không còn ai.

Một nhân viên phục vụ đưa cho tôi, tôi sợ cầm nhầm.

Cô có thể hỏi nhân viên phục vụ, có lẽ bây giờ cô ấy còn quét dọn ở trong phòng. Nếu như tôi thật sự cầm nhầm, cô chịu trách nhiệm sao? "

Nhân viên phục vụ nhíu mày, nghe nói muốn chịu trách nhiệm, liền sợ hãi.

Cô ta gọi vào bộ đàm cho dì quét dọn trong phòng 809, hỏi: "Vừa rồi cô có quét dọn trong phòng 809 hả?"

"Ừm." giọng nói của dì quét dọn từ trong bộ đàm ở bên kia truyền tới.

"Có người khách tới lấy cái hộp phải không?" nhân viên phục vụ lại hỏi.

"Có, là người khách trong phòng này để lại cho dì, người khách này cũng thật kỳ quái, để lại cho dì cái hộp, còn cô ta lại không có ở đây, hộp đó không phải hàng cấm chứ?"

https://thuviensach.vn

"Đã biết." Nhân viên phục vụ cũng hiểu được kỳ lạ, kiểm tra thông tin khách phòng đó, nói với Hoắc Vi Vũ: "Là người tên là Hoắc Thuần, là người này phải không?"

Hoắc Vi Vũ đã hiểu, khóe miệng cong lên, trong mắt trở nên lạnh lùng, "Là cô ta, làm phiền rồi."

Cô đi ra ngoài, mở hộp ra.

Bên trong là một bộ nội y tình thú trong suốt, nhãn hiệu trên áo còn viết mấy mẫu chữ: HWW@WXF.

Hoắc Thuần thật sự nhọc lòng sử dụng mưu kế trên một người không quan trọng, không liên quan gì.

Không trách được hôm nay cô ta có thể đạt được thành tích rực rỡ không có tiếng tăm gì.

Cũng không thất vọng cô ta bình thường hay gây chuyện rắc rối.

Hoắc Vi Vũ rời khỏi nơi của Ngụy Tịch Phàm, đi trước một chuyến đến trung tâm thương mại.

Cô nhớ rõ phía dưới lầu trung tâm thương mại có một người thợ may rất giỏi.

Một giờ sauCô xuất hiện ở Shangrila 1 trước cửa phòng 806, nhấn chuông cửa.

Đứng ở chỗ góc cua đôi mắt của Lý Nghiên Hiền đỏ bừng, nắm chặt nắm đấm, gắt gao nhìn chằm chằm vào Hoắc Vi Vũ, hận không thể phanh thây xé xác Hoắc Vi Vũ.

Ngụy Tịch Phàm mở cửa, dịu dàng cười với Hoắc Vi Vũ, để cho Hoắc Vi Vũ vào cửa.

https://thuviensach.vn

"Cô đang cầm gì vậy?" Ngụy Tịch Phàm mong đợi hỏi.

Hoắc Vi Vũ mở hộp ra, lấy một cái váy màu trắng trong suốt từ bên trong ra, còn có dây thắt màu hồng.

Ngụy Tịch Phàm biết rõ đó là gì, máu huyết trong người dâng lên sôi sùng sục.

Do Hoắc Vi Vũ cầm lấy, ông ta cảm thấy có một tư vị khác.

Nếu váy này mặc ở trên người cô, nhất định nhìn rất xinh đẹp.

Cô lạnh lùng, cô xinh đẹp, cô không trói buộc lại thật mị hoặc, quả thật phát ra từ trong xương.

Khí chất đó không phải những phụ nữ kia chỉ cởi quần áo ra, đứng đó chuẩn bị tư thế là có thể có.

Cửa được mở ra.

Lý Nghiên Hiền nổi giận đùng đùng đi vào, đoạt lấy váy trên tay Hoắc Vi Vũ, kích động mắng Ngụy Tịch Phàm: "Được lắm, Trần Thế Mỹ, anh dám gạt tôi, hẹn kĩ nữ ở chỗ này!"

Vẻ mặt của Ngụy Tịch Phàm tái nhợt, hết đường chối cãi, hoảng sợ hỏi: "Tại sao em có thẻ phòng hả?."

"Anh đừng quan tâm tại sao tôi có thẻ phòng." Lý Nghiên Hiền trừng mắt nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, trong mắt đầy hận ý, bà ta giơ tay lên, một cái tát đánh lên mặt Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ trốn mất, nói: "Ngụy phu nhân, nghe tôi giải thích."

"Tôi không muốn nghe hồ y tinh giải thích, bị tôi bắt được rồi, cô đang nói dối, hôm nay tôi muốn đánh gãy chân của cô, xem cô còn dám quyến rũ

https://thuviensach.vn

chồng người khác không?." Lý Nghiên Hiền không để ý tới nói, đánh về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ vọt đến cửa ra vào, nói: "Phu nhân nên xem trước váy này gửi cho ai đã, rồi hả nổi giận."

Lý Nghiên Hiền dừng một chút, "Cô có ý gì?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Cái Gọi Là Tình Cảm, Đã Tiêu Tan Ngay Cả Cặn Cũng Không Còn

"Bên trên váy hiệu có thêu tên của phu nhân." Hoắc Vi Vũ chỉ chỉ vào cổ áo.

"Cái váy này cũng hợp với số đo của phu nhân, Ngụy tổng cố ý phân phó cho tôi mua lại. Tôi là trợ lý của Ngụy tổng, Hoắc Vi Vũ." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

Lý Nghiên Hiền kinh ngạc, lật váy ra, nhìn thấy trên cổ áo có dòng chữ dùng kim đỏ thêu lên ba chữ Lý Nghiên Hiền.

Bà ý thức được mình hiểu lầm chồng mình, cơn giận liền biến mất.

"Thật xin lỗi, Tịch Phàm, em không biết." Lý Nghiên Hiền nũng nịu nói.

"Về sau đừng lỗ mãng như vậy nữa." Trong mắt Ngụy Tịch Phàm lóe lên một tia bực bội.

Lý Nghiên Hiền áy náy, cúi đầu.

Hoắc Vi Vũ nhìn bà ta:

"Tôi cảm thấy nhất định có hiểu lầm gì đó, Ngụy Phu nhân, có phải có người nào cố ý châm ngòi ly gián hay không? Ví dụ như, đối thủ cạnh tranh chẳng hạn?"

https://thuviensach.vn

Lý Nghiên Hiền suy nghĩ, lập tức giải thích nói:

"Đúng vậy, Tịch Phàm, không phải em không tin anh, có một người phụ nữ gọi điện cho em, nói anh ở chỗ này hẹn hò với phụ nữ khác, nên em mới chạy đến, anh phải tha thứ cho em, em là bị người khác thiết kế."

Ngụy Tịch Phàm xoa đầu Lý Nghiên Hiền, ôn nhu nói:

"Có chuyện gì không thể trực tiếp hỏi anh sao? Chúng ta là vợ chồng mấy chục năm rồi."

"Thật xin lỗi." Lý Nghiên Hiền ôm Ngụy Tịch Phàm, hôn lên mặt ông ta một cái:

"Bây giờ em liền đi thay quần áo cho anh xem."

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, lông mi thật dài che mất sóng gợn trong mắt.

"Tiên sinh và phu nhân, các người trò chuyện, tôi ra ngoài trước." Hoắc Vi Vũ gật đầu, biết điều đi ra ngoài.

Trong lòng, có chút nhàn nhạt bi thương.

Lúc đầu, muốn buông tha cho Hoắc Thuần, nhưng sự việc trong quá khứ, thương hại, sớm đã tiêu tan không sót lại gì.

Nếu như có thể, cô thật muốn cùng Hoắc Thuần làm người xa lạ.

Người xa lạ sẽ không làm hại, tổn thương, chế giễu.

Chỉ có người quen biết, nhận biết mình, mới có thể ghen ghét, hâm mộ cùng căm hận...

Nửa giờ sau, điện thoại Hoắc Vi Vũ kêu lên.

Cô nhìn là Ngụy Tịch Phàm, nghe, hỏi:

https://thuviensach.vn

"Ngụy tổng có gì dặn dò?"

"Đến Shangri-La 1 phòng số 806 một chút." Ngụy Tịch Phàm trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ đi qua, ấn chuông cửa.

Ngụy Tịch Phàm mở cửa.

Hoắc Vi Vũ nhìn ông chỉ bọc một cái khăn tắm, lộ ra nửa thân trên.

Trong phòng tràn ngập một hơi thở ngai ngái.

Hoắc Vi Vũ có chút khó chịu, cúi đầu.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Ngụy Tịch Phàm hỏi.

Hoắc Vi Vũ lấy ra một cái hộp hồi nảy Hoắc Thuần đưa cho cô, đưa cho Ngụy Tịch Phàm:

"Đây là thứ của một vị khách trong phòng 809 đưa cho tôi. Tôi cảm thấy không ổn, liền vội đi mua ngay một bộ cho phu nhân, đồng thời thêu tên của phu nhân lên. Tôi tin tưởng chỉ cần ngài tra điện thoại của phu nhân, sẽ thấy, cuộc gọi kia là của vị khách phòng 809."

"Mục đích cụ thể, Ngụy Tổng, sao ngài không hỏi người trong cuộc?"

"Tôi đã biết, cô ra ngoài trước đi." Ngụy Tịch Phàm nói.

Hoắc Vi Vũ quay người rời đi.

Ngụy Tịch Phàm mở hộp ra, nhìn thấy bên trong là chiếc váy thêu tắt tên ông và Hoắc Vi Vũ, trong mắt bắn ra một đạo hung ác.

Không có một thương nhân nào không am hiểu thủ đoạn, coi như bề ngoài ôn nhuận nho nhã, nếu bị đụng đến, thì đừng trách tại sao nước biển

https://thuviensach.vn

lại mặn.

Ông một mình đi vào gian phòng 809.

Hoắc Thuần vừa sơn móng tay xong, thấy Ngụy Tịch Phàm đến tìm cô, nở nụ cười ngọt ngào:

"Anh yêu."

Ngụy Tịch Phàm tát lên mặt cô ta một cái, dùng rất nhiều sức.

Hoắc Thuần ngã rầm trên mặt đất, bụm mặt, ngoan lệ nhìn Ngụy Tịch Phàm.

Cô biết mình đã bị bại lộ.

Chẳng qua, có thể hại Hoắc Vi Vũ, cái tát này cũng đáng giá.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Tiểu Tiện Nhân, Tôi Xem Cô Chết Như Thế Nào

"Tịch Phàm, em có thể giải thích." Mắt Hoắc Thuần đẫm lệ nói.

Ngụy Tịch Phàm băng lãnh nhìn cô làm bộ làm tịch:

"Giải thích cái gì, đừng nói với tôi là, cô gọi điện nhầm cho vợ của tôi."

Hoắc Thuần đứng lên, đôi mắt lập loè, giải thích:

"Em không muốn Hoắc Vi Vũ ở bên cạnh anh, cô ta là loại đeo bám, chuyên môn dụ giỗ đàn ông, em sợ anh sẽ bị cô ta gạt, vì em quá yêu anh, nên mới làm như vậy."

Ngụy Tịch Phàm chỉ vào Hoắc Thuần, cả giận nói:

"Nếu không phải nhờ cô ta, thì không biết cô chết từ đời nào rồi."

"Nhưng sau khi anh đi, biết cô ta nói gì với em không? Cô ta bảo em phải tránh xa anh, em không muốn, nên mới hại cô ta, Tịch Phàm, em không muốn bị mấy chuyện râu ria làm tổn thương tình cảm của chúng ta." Hoắc Thuần ôm cánh tay của Ngụy Tịch Phàm.

Ngụy Tịch Phàm gỡ tay Hoắc Thuần, đẩy cô ra:

"Trước đó tôi tưởng cô chỉ là đơn thuần, không nghĩ tới lại là ngu xuẩn, cô muốn thiết kế Hoắc Vi Vũ sao? Sai rồi, người cô thiết kế là tôi, nếu như

https://thuviensach.vn

vợ tôi biết, tôi nhất định chết chắc, tôi thấy cô tâm cơ thật khó lường, vốn định cho cô biểu diễn bộ phim Nữ Nhất Hào, bây giờ thì miễn đi."

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp một chút, ánh mắt hoảng sợ.

Chính là vì bộ phim đó, cô mới chủ động hẹn Ngụy Tịch Phàm, cố gắng ra sức.

Bây giờ không phải là mất cả chì lẫn chài sao? Còn bị Ngụy Tịch Phàm cướp đi sự trong trắng.

Không có lợi.

"Tịch Phàm, em sai rồi, em thật là ngu ngốc, suy nghĩ quá đơn giản, về sau anh dạy em nhé." Hoắc Thuần khóc lóc nói ra.

Ngụy Tịch Phàm nhìn thấy bộ dạng của cô khổ sở động lòng người, ánh mắt nhu hòa đi mấy phần, nói:

"Nữ Nhất Hào là chuyện không thể, xem biểu hiện của cô, tôi sẽ suy nghĩ lại xếp cho cô một nhân vật trong đó."

"Em nhất định sẽ biểu hiện thật tốt." Hoắc Thuần chắc chắn nói.

"Gần đây ở Quản Châu Tứ Xuyên vừa chuyển đến một vị chủ nhiệm, cô giúp tôi giải quyết anh ta, có được không?" Ngụy Tịch Phàm ý vị thâm trường nói ra.

Hoắc Thuần biết, Ngụy Tịch Phàm muốn đưa cô cho vị chủ nhiệm mới này.

Chẳng qua là đi theo vị này, cũng không nhất định kém so với đi theo Ngụy Tịch Phàm.

Nói không chừng còn có thêm cơ hội.

https://thuviensach.vn

"Được, em nhất định sẽ biểu hiện thật tốt, Tịch Phàm, em muốn." Hoắc Thuần quyến rũ nói.

"Tôi còn có việc." Ngụy Tịch Phàm có chút bực bội, mở cửa ra ngoài.

Trong mắt Hoắc Thuần bắn ra một tia căm hận.

Đều do Hoắc Vi Vũ, làm cô mất trắng cơ hội nổi tiếng.

Cầm rượu đi đến máy riêng của cửa hàng, bấm số điện thoại của Hoắc Vi Vũ.

"Ai vậy?" Hoắc Vi Vũ bình thản hỏi.

"Hoắc Vi Vũ, cảm giác làm tiểu tam thế nào, chắc bị Ngụy phu nhân đánh vô cùng thoải mái nhỉ, ha ha ha." Hoắc Thuần cười trên nổi đau của người khác nói.

Hoắc Vi Vũ vẩy vẩy tóc trên trán, có chút bất đắc dĩ:

"Lấy IQ của cô mà có thể sống đến bây giờ, cũng thật sự là chuyện kỳ tích."

"Cô thông minh, thông minh mà bị người ta đánh? Tôi nhìn cô nha, thất nghiệp rồi phải không, à đúng rồi, vừa nảy Tịch Phàm đến tìm tôi, ông ta biết tôi là đầu xỏ, cũng không có trách tôi, còn muốn tôi đóng phim mới, ông ta đối với tôi thật tốt." Hoắc Thuần dương dương đắc ý nói.

Khóe miệng của Hoắc Vi Vũ giật giật:

"Vậy cô giải quyết cho tốt, đừng vui quá hóa rồ, mặt khác, bởi vì biểu hiện của cô rất tốt, nên tôi đã đưa hình của cô cùng Ngụy tiên sinh cho gia gia của cô xem, chúc cô may mắn."

Hoắc Thuần lập tức mất bình tĩnh:

https://thuviensach.vn

"Hoắc Vi Vũ, đồ tiểu nhân hèn hạ âm hiểm."

Hoắc Vi Vũ tỉnh bơ:

"Nếu cô biểu hiện xuất sắc hơn chút, nói không chừng tôi sẽ đưa cho Ngụy phu nhân."

Hoắc Thuần mất hết kiêu ngạo, âm dương quái khí nói:

"Khó trách, chị em bên cạnh cô đều muốn hãm hại cô, cô chính là độc xà, cắn chết người được rồi đấy."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Bi Kịch, Ai Xui Xẻo Như Vậy!

"Chị em bên cạnh? Cô nói ai?" Hoắc Vi Vũ nghi ngờ nói, híp mắt lại.

Hoắc Thuần cười lạnh, châm chọc nói:

"Cô cảm thấy tôi sẽ nói cho cô biết sao? Tôi muốn xem cô chết như thế nào, đồ đê tiện!"

Hoắc Vi Vũ cúp máy, lười nói chuyện với cô ta.

Lời nói của Hoắc Thuần không thể tin tưởng hoàn toàn.

Cô ta cố ý nói ra để khiến cô khó chịu.

Sao lừa được cô.

Nhưng mà...

Hoắc Vi Vũ cầm hoa cúc đặt trong túi lên, cô nhất định phải tìm ra hung thủ.

Lượng hoa lớn như vậy, tiệm hoa bình thường đều không có, nhưng cũng chỉ là dự đoán.

Chỉ cần cô tìm được tiệm hoa, liền biết ai mua rồi.

Điện thoại di động kêu lên, Hoắc Vi Vũ giật nảy mình.

https://thuviensach.vn

Cô lấy điện thoại di động ra, là Lâm Thừa Ân.

"Thừa Ân, sao vậy, có chuyện gì sao?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Trưa rãnh không? Cùng đi ăn cơm, anh có việc muốn nói với em."

"Trưa không rảnh, không cần ăn cơm, có chuyện gì cứ nói qua điện thoại." Hoắc Vi Vũ bỏ hoa cúc vào túi, cầm túi lên, đi ra ngoài cửa.

"Em bận gì? Sao bận giữ vậy?"

Hoắc Vi Vũ không muốn nói cho Lâm Thừa Ân biết chuyện này, tránh làm anh lo lắng, đơn giản nói:

"Em muốn đi tiệm hoa."

"Tiệm hoa?" Lâm Thừa Ân nở nụ cười:

"Anh có đứa bạn chuyên môn về hoa, chủ tiệm hoa Hoa Đô lớn nhất Tứ Xuyên, em muốn hoa gì, anh lập tức bảo cô ta giao đến nhà em."

"Anh nói tất cả hoa ở Tứ Xuyên đều nhập từ trong tiệm của cô ta? Vậy cô ta có bán hoa cúc không, là một loại xinh đẹp." Hoắc Vi Vũ dấy lên hi vọng.

"Có chứ, hoa hồng, hoa cúc, bách hợp,... cô ta còn làm một số bồn hoa." Lâm Thừa Ân nghi ngờ:

"Làm sao vậy? Em muốn mua hoa cúc hả?"

"Giúp em một chuyện, em muốn biết hôm qua có tiệm hoa nào mua một lượng lớn hoa cúc."

"Vậy, giữa trưa đi ăn cơm nha, một bữa thôi, bà cô." Lâm Thừa Ân đùa giỡn hô.

https://thuviensach.vn

"Biết rồi." Lâm Thừa Ân giúp cô chuyện này, đỡ làm cô mất thời gian.

"Tìm được người mua em mời anh ăn cơm." Hoắc Vi Vũ nói.

"Vì muốn ăn cơm cùng em, nhìn anh xem, anh vẫn đi tìm với em, em ở đâu, anh qua đón." Lâm Thừa Ân vui vẻ nói.

"Gặp ở cửa quốc tế Thủy Tiên đi, bây giờ em qua, hai mươi phút sau gặp."

*

Cửa quốc tế Thủy Tiên, lúc Hoắc Vi Vũ đến, đã thấy Lâm Thừa Ân, trong tay cầm một bó hoa hồng đỏ.

Hoắc Vi Vũ nghi ngờ đi qua, nhìn lướt qua hoa hồng một chút:

"Đừng nói là anh đưa cái này cho em nha? Nhất định em sẽ cho vào thùng rác thẳng tiến."

"Chính xác, là mẹ anh đưa cho em." Lâm Thừa Ân nhét hoa vào tay của Hoắc Vi Vũ.

Anh lấy điện thoại di động ra.

"Dì đưa hoa hồng cho em làm gì?" Hoắc Vi Vũ khó chịu nói.

"Nhìn nơi này." Lâm Thừa Ân nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn vào màn hình điện thoại của anh, Lâm Thừa Ân cúi đầu, bờ môi đến gần mặt Hoắc Vi Vũ.

Dưới góc độ của điện thoại, giống như đang hôn.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày:

https://thuviensach.vn

"Dì lại thúc cưới hả, tứ ca, anh cũng nên tìm bạn gái đi, anh làm vậy, em rất mệt mỏi."

Lâm Thừa Ân mở cửa xe, bất đắc dĩ nói:

"Mẹ anh không thúc cưới, mà xác định được mục tiêu rồi."

Hoắc Vi Vũ chỉ vào mũi mình:

"Em là mục tiêu hả?"

Lâm Thừa Ân nhún vai:

"Anh rất đồng tình với em, chẳng qua, vì không muốn bi kịch, anh quyết định, thường xuyên cho tâm hồn của mẹ anh ngọt ngào một chút, lên xe, đi tìm tiệm hoa em muốn tìm."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Không Biết Xấu Hổ, Vì Sao Cô Có Thể Ghê Tởm Như Vậy

Hoắc Vi Vũ lên xe, thắt đai an toàn, ghét bỏ nói: “anh như vậy vô dụng trị phần ngọn không trị gốc, anh làm ơn đi, đừng gây tai họa cho em, mau tìm bạn gái đi.”

Lâm Thừa Ân không có trả lời.

từ ngăn chứa anh lấy ra một tờ giấy, đưa cho Hoắc Vi Vũ.

“Đây là cái gì?” Hoắc Vi Vũ tiếp nhận, hỏi.

Cô xem là ba cái địa chỉ, trên có tên ba người còn có ba số di động.

“vận khí em tốt, ngày hôm qua đặt hoa không nhiều lắm, ba nhà này, anh gọi điện thoại hỏi qua, nhà thứ nhất và thứ hai im ắng là vì vội về chịu tang, quấn vòng hoa, chỉ có nhà cuối cùng, có người đặt bốn cái lẵng hoa.” Lâm Thừa Ân nói, khởi động xe.

“đi nhà cuối cùng.” Hoắc Vi Vũ nói, nhìn về phía tờ giấy, mắt đẹp hiện lên một tia sáng.

Chỉ chốc lát, bọn họ liền đến tiệm cuối cùng.

“Ông chủ, tôi muốn biết, ngày hôm qua là ai đặt vòng hoa?” Hoắc Vi Vũ hỏi thẳng vào vấn đề.

https://thuviensach.vn

bà chủ hồ nghi nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

“Là vậy, chúng tôi từ hồng nhan sơn trang, lúc trước tôi có gọi điện thoại lại đây, vòng hoa nơi này đưa xảy ra một ít vấn đề, yêu cầu lập tức thu hồi. Bằng không, khả năng sẽ xảy ra chuyện.” Lâm Thừa Ân giải thích.

bà chủ hoàn toàn bị vẻ anh tuấn của Lâm Thừa Ân mê hoặc, biết gì nói đó: “Hôm trước, có một thiếu nữ tới đặt hoa cúc, cô trả tiền, không có lưu lại tên họ và cách liên lạc, chỉ nói ngày hôm sau tới lấy sớm.”

“nơi này bà có máy theo dõi không?” Hoắc Vi Vũ nhìn lướt qua bốn phía.

“à, có.” bà chủ mở ra máy tính, chỉnh đến ghi hình hôm trước.

Hoắc Vi Vũ bình tĩnh nhìn màn hình máy tính, ánh mắt lạnh vài phần.

Bởi vì dáng quen thuộc, dù cô ta mang kính râm đội mũ, Hoắc Vi Vũ liếc mắt một cái liền nhận ra.

“Ông chủ, phiền ông đem đoạn ghi hình này gởi vào di động.” Hoắc Vi Vũ nhàn nhạt nói.

“uh.”

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Lâm Thừa Ân, “Thừa Ân, giữa trưa em có việc, không thể mời anh ăn cơm, hôm nào đi?”

“Làm sao vậy, sắc mặt em rất kém.” Lâm Thừa Ân khó hiểu.

“Có một số việc, em cần thiết làm rõ, tối nay liên hệ đi.” Hoắc Vi Vũ cầm di động ông chủ đưa, đi ra ngoài cửa.

“em muốn đi đâu, anh đưa em đi.” Lâm Thừa Ân lo lắng nói.

https://thuviensach.vn

“Không cần.” Hoắc Vi Vũ đơn giản hai chữ, xác định, quyết tuyệt cùng kiên định.

Cô lên taxi, gọi điện thoại ra ngoài, “Thường Yến, giữa trưa chị mời em ăn cơm, gặp ở gần công ty em.”

“được, chị Vi Vũ, hiện tại em đi qua liền.” Thường Yến dễ nói chuyện.

Hào hứng tới nhà ăn

trước lúc Hoắc Vi Vũ tới, Thường Yến đã tới rồi.

Cô nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, lập tức đứng dậy, chạy tới, ôm tay Hoắc Vi Vũ, cười nói: “em biết, Chị Vi Vũ sẽ không không để ý tới em.”

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng liếc cô một cái, ngồi xuống ghế, “Ăn cơm trước đi.”

Thường Yến ngồi đối diện Hoắc Vi Vũ, kể khổ: “Chị Vi Vũ, chị không biết, mấy ngày nay em đều không có ăn uống, một ngày vay nặng lãi thu lãi 5000, bọn họ nói, nếu em không trả, liền chặt đứt đôi tay em.”

“rồi sao?” Hoắc Vi Vũ rũ mắt, thong thả ung dung nhìn thực đơn.

“chị có thể cho em mượn ba mươi vạn hay không, em cam đoan, đây là lần cuối cùng.” Thường Yến thỉnh cầu.

Hoắc Vi Vũ như là không nghe thấy, đem thực đơn đưa cho người phục vụ, “Một phần bò bít tết, một phần salad hoa quả, nước dưa hấu, cám ơn.”

Người phục vụ nhìn về phía Thường Yến.

Thường Yến bực bội đem thực đơn đưa cho người phục vụ, “giống Chị Vi Vũ là được.”

https://thuviensach.vn

Người phục vụ cầm thực đơn rời đi.

“Chị Vi Vũ, chị nhất định phải giúp em, nếu chị không giúp em, em hoàn toàn xong rồi.” Thường Yến lại nói một lần nữa.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Con Thú Bị Vây Ép Thức Tỉnh

“chị chỉ sợ bản thân khó bảo toàn, hôn lễ Cố Kiều Tuyết, có người tặng hoa cúc, thả rắn, Cố Cảo Đình tưởng chị làm, anh ta cho chị thời gian ba ngày, để chị chứng minh trong sạch.” Hoắc Vi Vũ nhàn nhạt nói.

Thường Yến trong mắt hiện lên một ánh khác thường, nói: “Vậy chị có manh mối không?”

Hoắc Vi Vũ nhếch khóe miệng, vài phần trào phúng, “em nói đi?”

“Sẽ không phải là Chị Vi Vũ thả rắn, chị vì cái gì muốn làm như vậy? Hiện tại Cố Kiều Tuyết chuẩn bị đối phó với chị sao?”

“em cảm thấy cô ta sẽ đối phó với chị sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi lại.

“Cố Kiều Tuyết là bà tám ngang ngược vô lý, lại bá đạo âm hiểm, cô ta khẳng định sẽ không bỏ qua cho chị, nếu không, chị tìm đại ca, Nhị ca chị vì chị xuất đầu, bọn họ không phải rất lợi hại sao?” Thường Yến kiến nghị nói.

Người phục vụ mang lên bò bít tết,

Hoắc Vi Vũ cầm lấy dao nĩa, liếc mắt bò bít tết trước mặt Thường Yến, nói: “Ăn trước đi.”

Thường Yến cầm tay Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

“Chị Vi Vũ, em chỉ có một người bạn là chị, em vẫn luôn coi chị như thân nhân, giúp em đi, em đi đánh bạc, cũng là muốn gỡ vốn trả lại tiền cho chị, không nghĩ tới lại thua rồi.” Thường Yến khẩn cầu nói.

Hoắc Vi Vũ đem tay cô lấy ra, thẳng thừng nói: “chị không có tiền.”

“Vì sao? Chị có thể hỏi mấy người bạn mượn, dù cho bọn họ không chịu cho, V tiên sinh khẳng định sẽ cho chị, Chị Vi Vũ, chỉ cần chị theo V tiên sinh, ăn sung mặc sướng, ngoại trừ ngủ với ông ta, không cần vất vả, đúng không?” Thường Yến chờ mong nói.

Hoắc Vi Vũ bực bội, sắc mặt trầm xuống, lạnh lẽo nói: “tiền của chị, vì cái gì chị phải cho em?”

“Chúng ta là bạn không phải sao? Bạn còn không phải giúp đỡ cho nhau sao?” Thường Yến thực chính khí hiển nhiên nói.

Cô một câu một câu chúng ta là bạn, làm tâm Hoắc Vi Vũ nảy sinh chán ghét.

Cô thật sự nghe không nổi nữa. “Giúp đỡ cho nhau, cô còn ở hôn lễ Cố Kiều Tuyết hãm hại tôi, cô không phải trợ giúp tôi, cô là muốn hại chết tôi, cô chính là đối với bạn như vậy?”

sắc mặt Thường Yến tái nhợt, “Chị Vi Vũ, chị nói cái gì, sao có thể là em, chị có phải sinh bệnh hay không, mới có thể nói bậy, cho dù em là bạn chị, chị cũng không thể để em vì chị gánh tội thay.”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, buông dao nĩa, cầm lấy di động, đem ghi hình cho Thường Yến xem.

Thường Yến nhìn đến, trong mắt kinh hoảng, đôi mắt lập loè.

https://thuviensach.vn

Cô biết giảo biện không được, mặt trở nên hung ác, chất vấn: “chị đây là có ý gì?”

Hoắc Vi Vũ thong thả ung dung cắt thịt bò, một miếng để vào trong miệng, bình tĩnh nói: “Tôi chỉ muốn biết, cô vì cái gì hãm hại tôi?”

Thường Yến trong đầu nghĩ vô số lý do thoái thác, nhưng mà, mỗi một lý do đều có trăm ngàn chỗ hở.

Cô dứt khoát trở mặt.

“chị có ý tứ gì? Biết rõ là tôi làm, chị còn giả mù sa mưa mời tôi ăn cơm, có bạn làm như vậy sao?” Thường Yến kích động nói.

“cô vừa vặn nhắc nhở tôi, tôi trả phần tôi, cô trả phần cô.” Hoắc Vi Vũ đạm bạc nói.

Thường Yến tiện tay cầm ly nước, đem nước hắc tới trên mặt Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ mặt vô biểu tình nhìn về phía Thường Yến, nước tùy ý từ trên mặt cô nhỏ đến trên người.

Cảm nhận lạnh lẽo trong lòng, thâm nhập vào trong máu.

Ánh mắt dần dần sắc bén lên.

nhân từ với kè thù, chính là tàn nhẫn với mình, câu này thật không sai.

Cô chẳng qua chính là lòng dạ đàn bà, mới để cho những người này có cơ hội một lần lại một lần thương tổn cô.

Hiện tại sẽ không.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Chân Tướng Rõ Ràng, Ngược Chết Cặn Bã

Hoắc Vi Vũ cầm lấy ly nước dưa hấu trong tầm tay, hất về phía mặt Thường Yến.

Thường Yến trừng to đôi mắt, phẫn hận nhìn Hoắc Vi Vũ.

“Chính là bởi vì tôi không trả tiền cho cô, cô liền hất nước vô tôi?” Hoắc Vi Vũ vành mắt ửng đỏ, cười nhạo một tiếng, càng thêm châm chọc, “Vẫn là bởi vì âm mưu cô bại lộ, cho nên thẹn quá hóa giận?”

“Tôi hất nước chị, vì chị xứng đáng, biết rõ tôi bị cho vay nặng lãi bức đến cùng đường, chị còn khoanh tay đứng nhìn, chị không làm cho tôi thất vọng sao? Chị tính là bạn sao?” Thường Yến đúng lý hợp tình khiếu nại nói.

“Tôi đem hai mươi vạn gởi ngân hàng đều cho cô, tôi không tính là bạn?” Hoắc Vi Vũ kích động đứng lên.

“Đó là lúc trước!” Thường Yến đứng lên, chọc tâm Hoắc Vi Vũ, lên án công khai, “Tôi hỏi mượn chị 3000 chị cũng không chịu. Chị còn không biết xấu hổ nói là bạn tôi, chị đừng quên, hiện tại công việc này là tôi giới thiệu.”

Hoắc Vi Vũ ném tay Thường Yến ra, “Không có bạn nào vẫn luôn như là đĩa hút máu. Dù cho tôi không có giúp cô, nhưng mà tôi không có hại cô! Nhưng cô làm chính là cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Hoắc Vi Vũ, tôi ghét nhất bộ dáng chị cao cao tại thượng, chị có gì đặc biệt hơn người, tôi không rõ, vì cái gì những người đàn ông khác đều thích chị, rõ ràng tôi hơn chị tuổi trẻ, xinh đẹp hơn chị, dáng người hơn chị, cũng sẽ làm nũng, chị dựa vào cái gì đều không làm, liền có thể có được mọi thứ.” Thường Yến quát.

“Bởi vì cô dùng phần lớn thời gian so bì, ghen ghét, hâm mộ, căm hận, tính kế, mọi cái vẫn luôn chú ý người khác, sao có thể làm cho mình trở nên tốt?” Hoắc Vi Vũ xách lên túi mình.

“Tôi sẽ đem ghi hình đưa cho Cố Cảo Đình, cô tự giải quyết cho tốt.” Cô hướng tới phục vụ đi qua.

“Hoắc Vi Vũ, tôi sẽ một miếng cắn chết chị, nói là chị sai tôi làm.” Thường Yến nghiến răng nghiến lợi nói.

Hoắc Vi Vũ ngoái đầu nhìn lại, lạnh băng nhìn Thường Yến.

Bị cô ta phản bội, cũng không có khổ sở, bởi vì cũng không để ý, chỉ là cảm thấy cô ta trương bộ mặt đáng giận.

“Tôi nhớ rõ cô còn thiếu tôi hai mươi vạn?” Hoắc Vi Vũ lạnh giọng hỏi.

Thường Yến âm hàn giơ lên khóe miệng, đắc ý dào dạt nói: “Tôi mượn chị hai mươi vạn khi nào, chị có giấy vay nợ sao? Có chứng cứ sao? Đừng lừa bịp tống tiền tôi, tôi có thể kiện chị.”

Hoắc Vi Vũ cười cười.

Thường Yến trong lòng sợ hãi, “chị cười cái gì?”

“Cám ơn cô cho tôi một bài học quý giá, hai mươi vạn học phí này, thực đáng giá.” Hoắc Vi Vũ nói, lấy ra di động, đem ghi hình gởi cho Cố Kiều Tuyết và Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

“chị làm cái gì?” Thường Yến khủng hoảng, mở to hai mắt nhìn, “chị không sợ tôi chỉ định là chị kêu tôi làm như vậy sao?”

“Hiện tại bọn họ đã nhận định là tôi làm, cô dù cắn cũng không thay đổi được kết quả, khỏi lo lắng cho tôi, suy xét một chút chính cô đi, không thấy.” Hoắc Vi Vũ xoay người, thanh toán tiền phần của mình, rời đi.

Cố Cảo Đình gọi điện thoại qua.

Hoắc Vi Vũ tiếp nghe.

Nhìn như anh bình tĩnh, trong lòng đã sóng to gió lớn.

“cô gởi qua đây là cái gì?” Cố Cảo Đình biết rõ cố hỏi, nhíu mày, trong mắt hiện lên một tia hoang mang.

“Là người khác mua hoa cúc , địa điểm ở số 208 đường Bác Ái, lấy năng lực của anh, tôi tin tưởng anh có thể điều tra ra, không liên quan gì tới tôi.” Hoắc Vi Vũ thực vững vàng nói.

tay Cố Cảo Đình nắm di động, bởi vì dùng sức, móng tay dần dần trở nên trắng.

Anh sắc bén nhìn phía trước.

Anh không nghĩ, về sau cùng cô một chút quan hệ đều không có.

Mặc dù, cô muốn cùng anhphủi sạch.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Hoắc Vi Vũ, Cô Tự Do

Nhưng cuối cùng, anh không muốn bức bách.

Có lẽ ý trời, định trước không cho anh yêu người anh muốn nhất.

“Hoắc Vi Vũ, cô tự do.” Cố Cảo Đình cúp điện thoại.

Hoắc Vi Vũ lặng yên tại chỗ.

Trong lòng như là bị trúng đòn nghiêm trọng, nổi lên chua xót, chảy vào trong máu.

Hình như là trúng độc vậy.

Cô nghe không thấy thanh âm chung quanh, nhìn không thấy hình ảnh, chỉ là cảm thấy, đầu óc ong ong ong rung động.

“Hoắc Vi Vũ, nếu tôi biến thành quỷ, tôi cũng sẽ không buông tha chị.” Thường Yến đuổi theo ra mắng tới, dùng sức đem Hoắc Vi Vũ đẩy ra đường cái.

Hoắc Vi Vũ đứng ở đường cái, bình tĩnh nhìn hướng xe Maybach xông tới cô.

Maybach tốc độ thực mau, mắt thấy liền sắp đụng phải.

https://thuviensach.vn

trong đầu cô không thể vận chuyển, chân giống như mọc rễ, đứng ở trên mặt đất.

Xe ngừng lại ở trước mặt cô cách một cm.

Hoắc Vi Vũ bình thường trở lại.

Cửa sổ buông xuống, lộ ra một khuôn mặt tuấn dật.

Duật Nghị tay để ở trên cửa sổ, giơ lên tươi cười, "người đẹp, đã lâu không thấy, cách cô đến gần đúng là đặc biệt."

Hoắc Vi Vũ lười để ý Duật Nghị, ánh mắt sắc nhọn quét về phía Thường Yến.

Thường Yến xem điện hạ tự nhiên cũng biết Hoắc Vi Vũ, trong lòng sợ hãi, xoay người liền chạy.

Hoắc Vi Vũ đang muốn đuổi theo.

Tay bị Duật Nghị cầm lại.

Hoắc Vi Vũ bực bội, không khách khí ném tay anh ra.

Duật Nghị không vui. "người đẹp, lạt mềm buộc chặt, chơi không có ý tứ, lần trước ở party tuyển phi tôi muốn tuyển cô làm bạn gái tôi, đáng tiếc bị người phá hủy, hiện tại lại cho cô một lần cơ hội."

con mắt Hoắc Vi Vũ không ngó Duật Nghị, nhìn chung quanh bốn phía, tìm được cameras trị an, đôi mắt đỏ hồng, giọng lạnh lùng nói: "tôi thật đúng là bất hạnh."

"cô thật sự không muốn làm bạn gái tôi?" Duật Nghị không tin, "Vậy cô lao ra đường cái làm gì, nếu không phải tính năng xe tôi tốt, hiện tại cô đã đi gặp Diêm Vương."

https://thuviensach.vn

Cho nên, như Cố Cảo Đình nói, cô lần nữa nhân nhượng, chờ bị người hại, may mắn tránh thoát một lần, hai lần, chờ lần cuối cùng cô muốn phản kích, đã không có cơ hội.

Hoắc Vi Vũ quyết định không hề nhân từ đối với Thường Yến, cầm lấy di động, gọi điện thoại đi ra ngoài.

“này, là 110 sao? Tôi vừa rồi đã bị mưu sát, mời đến đường Bác Ái xem xét. Nơi này có gắn máy theo dõi, hẳn là có thể lấy được bằng chứng.”

Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại, thấy Duật Nghị còn ở đó.

ánh mắt anh quái dị nhìn cô, như suy nghĩ gì, đối với cô tràn ngập tò mò.

Hoắc Vi Vũ thanh lãnh nói: “phóng viên sẽ đi theo cảnh sát lại đây tìm tin tức, anh muốn lên TV?”

Duật Nghị nhớ tới, tự mình chạy ra, nếu như bị ba phát hiện, kêu Cố Cảo Đình tới gặp anh, anh liền không có cơ hội chạy trốn.

“người đẹp, cô tên gì, tôi sẽ tìm cô.” Duật Nghị sốt ruột hỏi.

Hoắc Vi Vũ gợi lên khóe miệng, trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, lãnh diễm vạn phần, “Cổ mẫn tử (giả danh tự).”

“A Tử, chờ lần sau gặp mặt cho cô kinh ngạc.” Duật Nghị chạy về xe, lái xe chạy lấy người.

Lần sau?

Bọn họ sẽ không có lần sau.

*

https://thuviensach.vn

Cảnh sát tới, Hoắc Vi Vũ ghi lại khẩu cung, đáng tiếc, camera trị an theo dõi bị hư.

Giống như rất nhiều camera trong tiểu khu theo dõi đều bị hư.

Hoắc Vi Vũ viết thư nặc danh báo chân tướng cho tổng thống.

Cô chỉ có thể đi về trước chờ tin tức.

Trở về căn nhà vắng vẻ, nằm ở trên sô pha.

Trong đầu nhớ tới, Cố Cảo Đình nói, ‘ Hoắc Vi Vũ, cô tự do. ’

Anh sẽ không lại xuất hiện ở trong cuộc sống của cô sao?

Cô đứng dậy, đi đến toilet, mở ra ngăn tủ.

bàn chải đánh răng, kem đánh răng lúc trước Cố Cảo Đình dùng vẫn còn.

Chỉ là, anh thật sự không có đến.

cuộc sống của cô, khôi phục bình thường……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Vì Sống Vì Chết Vì Không Còn Trói Buộc

Một tháng, Cố Cảo Đình không còn xuất hiện.

Cô cũng không có gặp lại anh.

Lúc đầu, có ít người, vốn chính là người của hai thế giới.

Ngoài trừ họ cố gắng, bọn họ căn bản sẽ không cùng xuất hiện.

Bây giờ đã khôi phục bình thường, rất tốt.

Có điều trong lòng lại càng thêm trống rỗng.

Ngày chỗ của cha sắp đến rồi.

Mấy ngày nay, tâm tình của cô rất kém cỏi, nửa đêm trái tim cảm thấy đau mà tỉnh lại.

Một người nhìn bầu trời, mất ngủ đến sáng.

"Mấy người mau đến đây, Hình Tôn đã đến, đẹp trai quá, lần này anh ta sẽ đảm nhận vai nam chính đó." Đồng nghiệp A đứng ở cửa sổ nói.

Một đám người chạy đến cửa sổ nhìn.

"Nhìn anh ta ở ngoài còn đẹp hơn ở trong hình, tại sao có người đẹp trai như vậy chứ, khí chất cũng rất tốt."

https://thuviensach.vn

"Nghe nói, lần này không biết ai có vận khí tốt để đảm nhiệm vai nữ chính với anh ta nhỉ."

Các đồng nghiệp líu ríu nói.

"Hắt xì." Hoắc Vi Vũ nhảy mũi một cái, rút giấy, lau nước mũi.

Bởi vì cảm cúm, mũi của cô đỏ bừng.

"Hoắc Vi Vũ, cô không lại đây xem ah." Đồng nghiệp Tần Vi gọi.

Hoắc Vi Vũ lắc đầu, cô không cảm thấy hứng thú với mấy người minh tinh này.

"Mấy người mau lại đây xem, Cố Cảo Đình đi phía trước kìa, đây mới thật đẹp trai." Đồng nghiệp C bưng mặt, khuôn mặt đỏ bừng la lên.

Một đám người từ cửa sổ chuyển đến trước máy tính của đồng nghiệp C.

"Oa, tại sao có người đẹp trai như vậy? Như khí thế quân vương, khí phách quyền quý, tôi rất thích." Tần Vi háo sắc nói.

"Dừng lại, dừng ại, cắt in hình này ra cho tôi, tôi muốn dán nó trên mặt bàn." Đồng nghiệp D hưng phấn nói.

Hoắc Vi Vũ theo bản năng liếc nhìn máy tính của đồng nghiệp C.

Anh mặc đồ tây màu đen, một tay cắm ở trong túi quần, mặt không đổi sắc, lạnh lùng đi về phía Cố gia.

Hai hàng binh sĩ cầm súng, không có người có thể tới gần.

Trung tá Thượng cầm lấy một cái dù lớn màu đen che cho Cố Cảo Đình, lo lắng đi bên cạnh Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

"Oa, thì ra là Cố gia thay đổi, ông chủ của Cố thị cơ bản không lộ diện trong mấy cuộc họp, anh ta đưa hai CEO tới đây." Có người đọc tiêu đề nói.

"không phải Cố gia là do mẹ anh ta quản lý sao?" Tần Vi không hiểu hỏi.

"Không biết, nói cho cùng, Cố gia là của Cố Cảo Đình, anh ta muốn làm sao thì làm, không ai ngăn cản được."

"Cốc cốc cốc." Tiếng đập cửa vang lên.

Tất cả mọi người nhìn về phía cửa ra vào.

Ngụy Tịch Phàm đã tới.

Mọi người lập tức giải tán trở lại vị trí của mình.

Ngụy Tịch Phàm thở dài một hơi, tốt tính mà không có trách phạt.

Ông ta đii đến trước mặt Hoắc Vi Vũ, đưa một phần tư liệu cho Hoắc Vi Vũ, "Tư liệu này cần bộ phận quản lý công ty Phong Đằng Cố thị ký tên, còn phiền cô đi một chuyến đến Cố gia."

"Tôi?" Trong tiềm thức Hoắc Vi Vũ không muốn đi.

Tần Vi nhấc tay, nỡ nụ cười xinh đẹp, "Ngụy tổng, tôi tư nguyện đi."

"Cô chỉ biết lộ vẻ háo sắc, lúc trước Hoắc Vi Vũ từng là quản lý Phong Đằng, cô ấy sẽ biết cách nói chuyện với họ, chúng ta muốn hợp tác với Cố gia, trước hết để cho Phong Đằng bên kia vượt qua kiểm tra." Ngụy Tịch Phàm nói.

Ông ta đã nói vậy, Hoắc Vi Vũ không thể từ chối nữa.

"Tôi chờ tin tức tốt của cô." Ngụy Tịch Phàm khẽ cười với Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

"Tôi sẽ cố gắng, tôi sẽ đem ý kiến của họ về đây." Hoắc Vi Vũ đứng dậy, lấy tư liệu bỏ vào trong túi xách, nói với Ngụy Tịch Phàm, lái xe đi Cố gia.

"Vận khí của cô thật là tốt, nói không chừng còn có thể gặp được Cố Cảo Đình đấy" Tần Vi hâm mộ nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Anh... Muốn Muốn Như Thế Nào? Hắc Hắc

Có một bí mật, gọi là《lực hấp dẫn》

Có lẽ ý tứ chính là, bạn muốn cái gì, sẽ làm cái đó.

Hoắc Vi Vũ mới vừa đi tới cửa Cố gia, Cố Cảo Đình từ bên trong đi ra.

Vẻ mặt của anh nghiêm túc, lãnh khốc, đi rất nhanh, nhìn không chớp mắt, rất nhanh vượt qua cô.

Cũng giống như không nhìn thấy cô.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ khẽ giật mình.

Trong mũi, là mùi hương thơm mát của anh lướt qua.

Theo bản năng cô ngoái đầu nhìn lại.

Cô nhìn thấy trung tá Thượng mở cửa xe, anh bước lên xe.

Động tác gọn gàng, làm liền một mạch, không có một tia lưu luyến.

Giữa bọn họ, đã trở về vị trí của người xa lạ.

Hoắc Vi Vũ hít sâu một hơi, xoay người bước vào Cố gia.

Cố Cảo Đình nhìn như bình tĩnh, thâm sâu nhìn về phía trước.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng lên xe, nói: "Cô ấy nói còn ba phút."

Cố Cảo Đình giống như không có nghe trung tá Thượng nói, hỏi: "Anh nói xem cô ấy trở lại Cố gia làm gì vậy?"

Trung tá Thượng khó hiểu nhìn Cố Cảo Đình, "Ngài nói Hoắc Vi Vũ sao?"

Cố Cảo Đình nhìn về phía trung tá Thượng, trong mắt mang theo ý tứ cảnh cáo.

Trung tá Thượng lúng túng cười, "Cố gia và giải trí Kình Thiên sẽ hợp tác, có lẽ cô ấy cầm bản kế hoạch đến bộ phận quản lý."

"Thông báo xuống dưới, không cần làm khó dễ." Cố Cảo Đình trầm giọng phân phó nói.

"Nhưng, nếu bản thiết kế đó không được?" Ánh mắt trung tá Thượng chuyển động hỏi.

"Mấy nghìn vạn, Cố gia còn sợ thiệt sao?." Cố Cảo Đình nói, nhắm mắt lại, dựa vào lưng ghế.

Trung tá Thượng không dám nói.

Anh ta suy nghĩ một chút.

Một tháng này, tâm tình của tư lệnh thật không tốt, cấp dưới bọn họ cũng lo lắng đề phòng.

Đặc biệt là những lúc tập quân sự, tư lệnh quả thực là không muốn sống.

Mặc dù, mỗi lần đều thắng hiểm, nhưng mà, tư lệnh cũng bị thương, bây giờ còn đang phát sốt.

https://thuviensach.vn

Trong lòng của anh ta rất đau.

Anh ta biết rõ, trong lòng tư lệnh thật sự rất khổ sở, đặt tất cả tâm tư vào trong quân sự.

Dù là liên tục đắc thắng, tư lệnh vẫn không vui.

Nếu như không làm khó dễ, buông tha cho Hoắc Vi Vũ, tư lệnh và cô ấy, có lẽ hai người vĩnh viễn sẽ không còn bước trên con đường.

Anh ta không để ý tới, chết thì chết.

Trung tá Thượng xuống xe, đi qua một bên, gọi điện thoại cho quản lý Phong Đằng mới nhậm chức.

"Quản lý Tằng, tôi là trung tá Thượng, một lát, Hoắc Vi Vũ sẽ cầm bản thiết kế của giải trí Kình Thiên đến cho cậu ký tên, cậu nói với cấp dưới của cậu nhắn lại là cậu không có ở đây, để cho cô ấy đi đến Sơn Trang, biết không?" Trung tá Thượng phân phó nói.

"Được.” Quản lý Tằng đáp.

*

Hoắc Vi Vũ đi tới trước bàn phục vụ.

Nhân viên bàn tiếp tân biết Hoắc Vi Vũ, mấy cô hai mặt nhìn nhau.

"Tôi là Hoắc Vi Vũ nhân viên công ty giải trí Kình Thiên, có hẹn với quản lý Tằng." Hoắc Vi Vũ nói.

"Cô lý tên vào đây, cô tự mình lên lầu 12 nhé." Nhân viên tiếp tân nói.

Hoắc Vi Vũ viết chữ công ty giải trí Kình Thiên, Hoắc Vi Vũ.

Cô đi đến thang máy.

https://thuviensach.vn

"Aizzz, quản lý Hoắc thật đáng thương, bạn trai bị quản lý Cố cướp đi, việc làm cũng không có, bây giờ lại thành người chạy chân.” Nhân viên tiếp tân nhìn bóng lưng của Hoắc Vi Vũ cảm thán nói.

"Đừng nói nữa, bây giờ quản lý Cố được điều tới bộ phận quản lý rồi, cẩn thận công việc của cô và tôi khó giữ được." Một người tiếp tân ngăn lại nói.

Hoắc Vi Vũ đứng ở cửa thang máy, lời nói của nhân viên tiếp tân cô cũng nghe được.

Tới nơi này, cô đã biết rõ, sẽ có rất nhiều người ở sau lưng chỉ trỏ.

Có điều, không sao cả.

Những người xa lạ này cô cũng không để trong lòng, nếu để ý cô cũng không cần sống nữa.

Đinh một tiếng, thang máy mở.

Cố Kiều Tuyết từ trong thang máy đi ra, nhìn thấy Hoắc Vi Vũ.

Trong mắt của cô lóe lên đắc ý, ôm ngực nói: "Đã lâu không gặp, Hoắc Vi Vũ."

Hoắc Vi Vũ không để ý tới cô ta, đi vào thang máy.

Cố Kiều Tuyết liếc nhìn về phía cô, âm dương quái khí hỏi: "Cô biết người bạn kia của cô thế nào không? "

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Cô Tức Giận Ah, Hắc Hắc

"Tôi không muốn biết." Hoắc Vi Vũ nhấm phím thang máy.

Cố Kiều Tuyết đặt tay lên cửa, cười lạnh một tiếng, xem thường nói: "Hoắc Vi Vũ, cô cho rằng cô vĩ đại lắm hả, chẳng qua cô là một tiểu nhân âm hiểm hãm hại bạn tốt. Thường Yến bởi vì mật báo cho cô, mới bị tôi hủy dung."

"Cho nên?" Hai tay Hoắc Vi Vũ ôm ngực, trong mắt lạnh lẽo nhìn cô ta, "Cô đang đến chỗ tôi tranh công hả, hay là khoe khoang công lao to lớn của cô?"

Cố Kiều Tuyết tức giận, cắn răng, hung tợn nói: "Tôi là tới nhìn mặt người dạ thú như cô, ngay cả khi hãm hại bạn tốt cũng có thể như đúng tình hợp lý."

"Vậy cô đã nhìn rõ ràng, có thể buông tay ra rồi." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

"Hoắc Vi Vũ, cô cho rằng cô chứng minh mình trong sạch rồi, anh của tôi sẽ muốn cô sao, cô quả thật si tâm vọng tưởng, anh của tôi ghét nhất là người phụ nữ hai mặt rắn rết như cô." Cố Kiều Tuyết mắng.

Hoắc Vi Vũ lùi về sau hai bước, dựa vào trên thang máy, lẳng lặng nhìn vẻ mặt thẹn quá hoá giận của Cố Kiều Tuyết.

https://thuviensach.vn

Lúc cô buông tha Thường Yến, bọn họ nói cô già mòm cãi láo.

Lúc cô không buông tha Thường Yến, bọn họ lại nói cô âm hiểm.

Mặc kệ cô làm cái gì, nói cái gì, cũng sẽ bị người nói.

Như vậy, cô làm gì cô ta mới cảm thấy đúng đây.

"Nói xong rồi hả?" Khóe miệng Hoắc Vi Vũ cong lên, vô cùng quyến rũ, mang theo khinh thường.

Cố Kiều Tuyết không có cách nào đả kích Hoắc Vi Vũ, cô ta nắm chặt quả đấm.

"Tích tích tích."

Bởi vì thời gian dài thang máy không có khép cửa lại, thang máy kháng nghị kêu lên.

Ầm ĩ làm cho Cố Kiều Tuyết bực bội.

Cô ta buông tay ra, trong đầu lóe lên ánh sáng, hất cằm lên, vênh váo tự đắc nói: "Hoắc Vi Vũ, tôi lại mang thai. Đứa bé là của A Khang."

Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nhìn cửa thang máy đóng lại, lông mi thật dài che đôi mắt đen tối.

Trong đầu phác họa ra một bức hình.

Có ba, có mẹ, nắm tay đứa bé đáng yêu, một hình ảnh ấm áp.

Ngụy Ngạn Khang đã từng phác họa một bức hình cho tương lai của họ.

Anh ta dẫn theo cô, còn có con của bọn họ, muốn cùng đi biển Aegean nhìn mặt trời mọc, biển hoa mọc đầy ở khắp Lavender, hưởng thụ tình yêu, tình thân.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nghĩ lại, hứa hẹn đó đã trở thành sự châm chọc thật tàn nhẫn.

Đinh một tiếng, đã đến lầu 12.

Hoắc Vi Vũ hồi phục tinh thần, đi ra ngoài, thấy được đồng nghiệp trước kia của mình.

"Tiểu Ba, quản lý Tằng có ở đây không?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Quản lý Hoắc." Trong mắt Tiểu Ba vui vẻ khi gặp lại bạn cũ, "Quản lý Tằng có ở đây, tôi dẫn chị đi.”

"Cảm ơn." Hoắc Vi Vũ khách khí nói.

"Quản lý Hoắc, chị thật tàn nhẫn, vứt bỏ chúng tôi rồi đi, mấy đồng nghiệp văn phòng đều rất nhớ chị, bữa nào đi họp mặt nha." Tiểu Ba vui vẻ nói.

Hoắc Vi Vũ bắt đầu từ lúc tốt nghiệp, thì vào làm ở Cố gia, theo chân bọn họ cũng có mấy năm tình cảm.

Nếu không phải Ngụy Ngạn Khang và Cố Kiều Tuyết, cô còn cho rằng mình sẽ ở chỗ này làm việc cả đời đấy.

"Được." Hoắc Vi Vũ khách khí nói một tiếng, đi theo Tiểu Ba vào văn phòng của quản lý Tằng.

Quản lý Tằng không có ở đây, chỉ có phụ tá của anh ta.

"Quản lý Hoắc, quản lý Tằng có việc đi rồi, anh ta kêu cô đến Sơn Trang, đây là địa chỉ." Trợ lý đưa tấm thiệp trên tay cho Hoắc Vi Vũ.

"Không phải vừa rồi còn ở đây sao?" Tiểu Ba không hiểu nói.

https://thuviensach.vn

"Nói là đi đến Sơn Trang có việc gấp, về hạng mục công ty giải trí Kình Thiên, cho nên kêu quản lý Hoắc đến đó." Trợ lý giải thích nói.

Hoắc Vi Vũ tiếp nhận tấm giấy trong tay anh ta, "Tôi đã biết, cám ơn."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Không Phải Người, Thì Là Cái Gì!

Hoắc Vi Vũ ra khỏi Cố thị, nhìn thấy xe của Cố Cảo Đình vẫn ở đó.

Rolls-Royce Phantom đậu ở dưới ánh mặt trời, càng thêm bắt mắt.

Trong lòng của cô có loại cảm giác khác thường.

Anh đang chờ cô?

Nghĩ đến điểm này, tim cô đập nhanh như muốn nhảy ra khỏi cổ họng, trong đầu trống rỗng.

Ngơ ngác đứng ở cửa ra vào.

Một chiếc Volvo màu đỏ phóng tới, che khuất tầm mắt của cô.

Phùng Tri Dao vội vàng bước xuống xe, nhanh chóng lên xe của Cố Cảo Đình.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp một tiếng, đôi mắt rủ xuống, lông mi khẽ run, sắc mặt lúng túng đỏ rực.

Cô đang suy nghĩ cái gì vậy?

Sao Cố Cảo Đình có thể chờ cô được.

Hoắc Vi Vũ lên xe của mình, lái xe rời đi.

https://thuviensach.vn

Thượng trung tá mong chờ nhìn bóng xe của Hoắc Vi Vũ.

Anh hi vọng cô chủ động tìm Tư lệnh, Tư lệnh bị thương rất nghiêm trọng.

"Cảo Đình, Cảo Đình." Phùng Tri Dao hô hai tiếng, đẩy Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình mở to mắt.

Mắt hơi đỏ, sắc mặt hồng nhuận quái dị.

"Anh sao vậy? Chỗ nào không thoải mái hả?" Phùng Tri Dao đặt tay lên trán của Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình nhanh hơn một bước cầm cổ tay của cô, gạt ra.

Anh không thích người khác đụng anh, đặc biệt là phụ nữ.

"Không phải cô muốn nói chuyện quan trọng sao? Chuyện gì?" Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi, nhéo mũi.

Bởi vì phát sốt, đầu nặng trịch, mê mê tỉnh tỉnh.

"Có phải hắn đến Tứ Xuyên rồi phải không?" Phùng Tri Dao nhíu mày hỏi.

"Tới chừng một hai tháng, thế lực bị tôi công kích, hiện tại hắn chạy trốn khắp nơi, không có lực trả thù, yên tâm." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"Hắn bắt mẹ em, giết cha em, em muốn biết mẹ em có an toàn hay không, lúc anh bắt được hắn có thể nói với em một tiếng được không, em muốn gặp hắn." Mắt Phùng Tri Dao ngập nước, khẩn cầu nói.Đôi mắt Cố Cảo Đình sâu thêm mấy phần, nhẹ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Thượng trung tá sợ Tư lệnh bỏ qua, Hoắc Vi Vũ qua Ly Uy sơn trang sẽ không gặp được.

Anh xen vào nói:

"Phùng tiểu thư, Tư lệnh đang sốt rất cao, cần phải trở về truyền nước."

"Sao lại phát sốt, Hàm xem qua chưa?" Phùng Tri Dao lo lắng hỏi.

Mắt cô ngập nước mắt, động lòng người nhìn Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình vẫn không nói gì, Thượng trung tá cười hì hì nói:

"Bác sĩ Nhan đang chờ ở Ly Uy sơn trang, Phùng tiểu thư yên tâm, chúng tôi đi về trước nha."

Phùng Tri Dao không để ý đến Thượng trung tá, nhìn Cố Cảo Đình, nói:

"Nơi đó có người chăm sóc cho anh không? Nếu không, em đi cùng nhé, để anh một mình ở đó em không yên lòng."

Thượng trung tá: "..."

Anh nhịn xuống xúc động muốn chửi tục.

Anh và bác sĩ Nhan không phải người thì là gì?

"Có người." Cố Cảo Đình trầm giọng nói hai chữ, dựa vào ghế, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Thượng trung tá thấy Phùng Tri Dao còn muốn nói chuyện, lập tức nói ra:

"Phùng tiểu thư yên tâm, bác sĩ Nhan là giáo sư chuyên nghiệp, anh ta còn mang theo hai người nữa, đừng trễ nải thêm nữa, nếu không bệnh tình của Tư lệnh sẽ tăng thêm."

https://thuviensach.vn

Phùng Tri Dao hiểu ý Thượng trung tá, cũng không mặt dày mày dạn nữa: "Phiền anh chăm sóc Cảo Đình."

"Không phiền, đó là bổn phận của người làm thuộc hạ." Thượng trung tá nói, mở cửa xe ra.

Phùng Tri Dao xuống xe.

Anh lập tức lên xe, tranh thủ thời gian lái đi.

Anh biết đường tắt, chắc có thể đuổi theo kịp Hoắc Vi Vũ.

*

Khoảng một tiếng, Hoắc Vi Vũ mới đến Ly Uy sơn trang.

Ở cửa có gác cổng, thấy cô đến, chủ động mở cửa...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Đa Tình, Vô Tình, Buồn Bực

Hoắc Vi Vũ nghi ngờ, an ninh của nơi này lỏng lẽo vậy sao?

Hay là bọn họ biết cô đến đưa văn kiện.

Hoắc Vi Vũ chỉ muốn nhanh nhanh rời khỏi nơi này.

Cô chạy xe vào bãi đậu xe của biệt thự.

Nhìn lướt qua bốn phía.

Xung quang một chiếc xe cũng không có.

Trong lòng cô có cảm giác quái dị.

Chẳng lẽ còn có một bãi đậu xe khác?

Cô đi vào biệt thự, gõ cửa.

"Xin hỏi có ai ở nhà không?" Hoắc Vi Vũ nho nhã lễ độ hỏi.

Không có tiếng trả lời.

Cái này không hợp lý nha.

Hoắc Vi Vũ lại gõ gõ cửa. hỏi:

"Có ai không?"

https://thuviensach.vn

Một người hầu chạy ra, vẻ mặt bối rối, nói ra:

"Có, có người, tiểu thư đến đưa văn kiện đúng không, lên lầu hai rẽ phải dừng ở gian phòng thứ nhất là được."

Hoắc Vi Vũ nghi ngờ đánh giá cô hầu gái:

"Cô biết tôi tên gì không?"

"Hoắc Vi Vũ, Hoắc tiểu thư." Người hầu gái nói.

Cô hầu gái thấy Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm mình, liền cúi đầu.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy có gì đó quái lạ.

Từ khi có người mở cửa sắt cho cô, bãi đậu xe của sơn trang không một chiếc xe, cho đến nữ hầu gái nói năng mập mờ, tận lực né tránh người khác.

Giống như, phía trước có thiết kế một cáo bẫy, chờ cô nhảy vào.

Cô bắt đầu hơi sợ sợ.

"Tằng tiên sinh bận bịu, hôm khác tôi lại đến." Hoắc Vi Vũ khẽ cười nói, xoay người.

Thượng trung tá nấp trong bóng tối có chút nóng nảy.

Anh đẩy cửa đi ra, hô:

"Hoắc Vi Vũ."

Hoắc Vi Vũ dừng bước, liếc xéo Thượng trung tá, đôi mắt xinh đẹp có chút dừng lại.

Sao lại là anh ta?"Tư lệnh bị thương rất nặng, hiện tại hôn mê bất tỉnh, bác sĩ Nhan nói nếu tâm tình Tư lệnh tốt, thì sẽ phục hồi nhanh hơn, cho

https://thuviensach.vn

nên, tôi mới thiết kế cho cô đến." Thượng trung tá suy nghĩ một chút, lại nói thêm một câu:

"Tư lệnh rất nhớ cô."

Hoắc Vi Vũ lãnh đạm nhìn Thượng trung tá.

Trong đầu hiện ra cảnh ở trước Cố thị.

Một tiếng trước anh ta còn khỏe mạnh, không giống như bị bệnh.

Anh đối với cô, như người xa lạ làm như không thấy.

Anh ta sẽ muốn cô?

Không phải anh đang đợi Phùng Tri Dao sao.

"Bệnh nặng nên tìm bác sĩ, tôi không phải bác sĩ." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, tiếp tục đi về phía trước.

Thượng trung tá chạy lên, ngăn Hoắc Vi Vũ lại:

"Hoắc Vi Vũ, cô có tim không vậy, Tư lệnh tốt với cô như vậy, ngay cả phi cơ và tiểu đảo, ngài cũng không có thu lại. Cô có thể xem ngài như một người bạn bị ngã bệnh, tới thăm hỏi một chút không được sao."

"Anh nên tìm Phùng Tri Dao đến." Hoắc Vi Vũ nhắc nhở.

Thượng trung tá hơi đỏ mắt, căm hận nhìn Hoắc Vi Vũ:

"Cô thật đúng là vô tình."

Anh nhường đường cho cô.

Hoắc Vi Vũ đi lên.

https://thuviensach.vn

Trên cơ bản cô không có tư cách hữu tình.

Thượng trung tá cắn răng, nắm chặt cánh tay của cô, nổi giận đùng đùng kéo cô lên lầu, đẩy cửa phòng thứ nhất ra, ném cô vào.

Tức giận đóng cửa lại một cái "rầm".

Hoắc Vi Vũ nhìn Cố Cảo Đình nằm trên giường có chút ngừng lại.

Trên tay băng bó, cổ tay ghim kim của ống truyền nước.

Người cảnh giác như anh, nghe "rầm" một tiếng, cũng chỉ nhíu mày, không tỉnh lại.

Sắc mặt đỏ khác thường, trên trán rỉ ra rất nhiều mồ hôi lạnh.

Thượng trung tá nói anh bị bệnh là thật?!!!

Trong lòng Hoắc Vi Vũ có chút đau nhức.

Cô vẫn cho là anh vô địch, đánh đâu thắng đó.

To lớn như anh, cũng có ngày bị sụp đỗ.

Bất tri bất giác đi cô đi đến trước giường, ngón tay chọt chọt vào lòng bàn tay anh, cảm giác nhiệt độ thuộc về Cố Cảo Đình.

Coi như trở thành người xa lạ, cô cũng hi vọng anh mạnh khỏe, làm cái kia thì không ai bì nổi, cuồng vọng tự phụ, cao cao tại thượng, Cố Cảo Đình!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 256: Cố Cảo Đình, Anh Thích Tôi Sao

Bỗng nhiên, ngón tay của Hoắc Vi Vũ bị anh bắt lấy, nhiệt độ nóng hổi bao phủ bên trong.

Cô giật nảy mình, nhìn Cố Cảo Đình.

Ánh mắt anh sáng rực nhìn cô, trong ánh mắt đều là tơ máu.

Tinh hồng, khát máu, giống như hắc diệu thạch, hiện ra đầy vết thương.

Trong lòng cô đau xót.

Tại sao lại thành như vậy?

"Tôi gọi Thượng trung tá." Hoắc Vi Vũ lo lắng nói, hướng phía cửa chạy đến.

Cô mới đi được một bước, Cố Cảo Đình đã ôm eo cô, đặt cô lên giường, ở trên cao nhìn xuống cô.

Hoắc Vi Vũ nhìn cổ tay anh:

"Anh đang truyền nước."

Anh lưu loát nhổ kim, nâng cằm của cô, cúi người hôn xuống.

Hơi thở nóng hổi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ trợn to mắt, lưu chuyển nhìn anh.

Trong lòng như bị thứ gì đụng chạm, nhảy lên một cái, vô cùng kịch liệt.

Lưỡi đỏ của anh tiến vào, ấn ở sau gáy cô, giống như sợ cô rời đi.

Anh như bị đói khát trong sa mạc rất lâu, muốn nuốt hết cô vào miệng.

Không cho cô cơ hội thở ra

Hoắc Vi Vũ hô hấp khó khăn.

Cô cảm thấy môi của anh rất nóng, người anh cũng rất nóng, nằm trên người cô.

Nhiệt độ truyền sang người cô.

Máu nóng sôi trào, phóng lên đại não, hốt hoảng, không thể suy nghĩ.

Còn lại một tia lý trí, nói cho cô biết, phải đẩy anh ra.

Nhưng mà, thân thể cô mềm nhũn, anh lại rất nặng, cơ bản đẩy không ra.

Chỉ có thể cảm giác lòng bàn tay anh ngày càng hướng xuống, xuyên vào váy, nắm chặt điểm T của cô.

Một trận điện từ dưới chạy thẳng lên não.

Cô cảm giác bụng dưới như suối nước nóng phun trào.

Ý loạn tình mê.

Thậm chí, có suy nghĩ cam chịu.

Đã kháng cự không được, vậy thì tiếp nhận, cô cũng không ghét anh đụng chạm, cũng đã từng làm cái kia, không phải sao?

https://thuviensach.vn

Cô cũng có chút tình cảm với anh.

Cô ưa thích anh.

Ưa thích anh?

Cái suy nghĩ làm cho cô hoảng hốt, trong lòng rung động lợi hại.

Giống như dây cung căng cứng, có thể đứt bất kỳ lúc nào.

Hoảng hốt run lẩy bẩy.

Lúc cô đang mơ hồ, Cố Cảo Đình đã cởi thắt lưng, dễ dàng trút bỏ quần áo của cô, kéo cô đến trước bụng của mình.

Hoắc Vi Vũ chạm đến cái kia, run rẩy một cái.

Anh cúi người, hôn lên vành tai của cô.

Vù vù vù, hơi thở nóng bỏng từ trong tai truyền đến đại não, giống như là độc dược, làm cô không thể suy nghĩ.

Chỉ cảm thấy, mỗi lần anh đụng vào, mỗi lần anh ma sát, đều không thể kháng cự.

Mê tình tràn ngập trong mắt cô, ánh mắt rã rời.

Hô hấp của cô cũng ngày càng gấp rút.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại, môi đỏ hé mở, như là chìm trong biển nước mênh mông.

Anh tiến vào, chỉ là một chút xíu.

Trong nháy mắt đau khiến cô giật mình.

https://thuviensach.vn

Cô biết, vượt qua bước này, chính là kiếp số.

Cô giống như đứng ở ngã rẽ.

Một đường thành ma, một đường thành phật.

Cô cược một lần cuối cùng.

Hoắc Vi Vũ xê dịch ra sau một chút, đẩy lồng ngực của anh, trực tiếp hỏi:

"Cố Cảo Đình, anh biết tôi là ai không? Anh có thích tôi không?"

Cô không tự tin, nhớ tới Phùng Tri Dao, tăng thêm một câu:

"Một xíu ưa thích, có hay không?"

Cố Cảo Đình mở to mắt, nhìn đôi mắt của Hoắc Vi Vũ.

Ngón tay anh lướt nhẹ qua lông mày thanh tú, đôi mắt xinh đẹp, sóng mũi cao, cùng bờ môi đỏ mọng.

Trong đầu của anh đều là hình ảnh của Hoắc Vi Vũ.

Một cái nhíu mày, một nụ cười, tức giận, tùy hứng, bi thương, căm hận cùng dứt khoát.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 257: Tới Rồi Không Được Đi, Ở Bên Tôi

Nặng đầu kịch liệt, choáng váng kịch liệt, tầm mắt mơ hồ kịch liệt.

trong mắt Cố Cảo Đình chảy ra một tia dao động ám muội.

Hoắc Vi Vũ sao có thể đến Li Uy sơn trang?

Anh nghĩ, anh bị hồ đồ, ai cũng đều là Hoắc Vi Vũ.

Cô không có khả năng chủ động tới tìm anh.

Cố Cảo Đình nhíu mày, hiện lên vẻ thống khổ, khàn giọng hỏi: “cô là ai?”

Hoắc Vi Vũ chỉ cảm thấy có một chậu nước lạnh, từ đỉnh đầu cô tưới xuống dưới, đến lòng bàn chân.

Toàn thân đều là lạnh lẽo, máu nóng đều bị đông lại.

Anh không biết cô là ai!

Anh cho rằng cô là ai?

Không biết cô là ai thiếu chút nữa muốn cô!!!

Hoắc Vi Vũ cảm xúc thực kích động, ngực kịch liệt phập phồng, mở to mắt đẹp trừng mắt Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Đàn ông đều giống nhau, yêu là một chuyện, trên là một chuyện.

Ngụy Ngạn Khang như vậy, Ngụy Tịch Phàm như vậy, Cố Cảo Đình cũng vậy.

Cô không cần vì đàn ông không đâu tự an ủi.

Không phải người kia trong lòng anh, vĩnh viễn vào không được lòng anh.

“Cút ngay.” Hoắc Vi Vũ không vui quát.

Cô từ trên giường đứng lên, mặc quần của mình vào.

Cố Cảo Đình kinh ngạc nhìn Hoắc Vi Vũ, hồ nghi cầm cánh tay của cô.

Hoắc Vi Vũ buồn bực, đỏ bừng mắt.

Cô thiếu chút nữa, tự nhiên, sẽ cam tâm tình nguyện.

Cô thật là điên rồi.

Đã trải qua một Ngụy Ngạn Khang, là cô đơn thuần, lại như thiêu thân lao đầu vào lửa một lần nữa, đó chính là cô ngu xuẩn.

Hoắc Vi Vũ dùng đầu đụng vào trán Cố Cảo Đình, rút tay ra, che lại trán.

Đau chính là cô.

Cô đi tới cửa.

Cố Cảo Đình cúi xuống, trong mắt xẹt qua một tia vui mừng như điên.

Chỉ có Hoắc Vi Vũ dám nói với anh như vậy, cũng chỉ có cô dám ở trên đầu của anh động thổ.

https://thuviensach.vn

Anh không phải ảo tưởng, cô là tồn tại chân thật.

Cố Cảo Đình một bước nhào tới, đè lại cửa, đem cô khống chế ở giữa cửa và ngực mình.

“Hoắc Vi Vũ.” Cố Cảo Đình gọi.

Trước mắt anh thực tối, chỉ nhìn bóng dáng mơ hồ, vẫn cứ chống đỡ.

Hoắc Vi Vũ không có trả lời, xoay mặt.

Anh biết cô lặng im, trong lòng vui sướng, giọng nhu hòa vài phần, “Sao cô lại tới đây?”

Hoắc Vi Vũ rũ mắt, không muốn trả lời.

Nhìn dáng vẻ, thật là trung tá Thượng tự chủ trương lừa cô tới, Cố Cảo Đình căn bản không biết chuyện.

“Tôi phải đi, anh nghỉ ngơi đi.” mắt Hoắc Vi Vũ đỏ lên, lãnh đạm nói.

“Tới rồi không cho phép đi, ở bên tôi.” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

Mặc dù giọng rất thấp, cũng không giảm được khí phách của anh.

Hoắc Vi Vũ không để ý tới anh, muốn mở cửa.

trước mắt Cố Cảo Đình đen kịch liệt, cắn răng, đem cô ôm lên.

“A……” Hoắc Vi Vũ kháng nghị.

Anh đem cô bế tới trên giường lớn, từ sau lưng cô, chặt chẽ ôm lấy cô.

cánh tay cường tráng giống như kìm sắt.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hoàn toàn nổi giận, quát: “Cố Cảo Đình, rốt cuộc anh có ý tứ gì! anh coi tôi là cái gì, người anh thích chính là Phùng Tri Dao, anh ôm tôi tính là gì.”

Rống ra tới, trong lòng thống khoái nhiều.

Cô phẫn hận quay đầu nhìn anh.

Anh nhắm mắt lại, vừa động đều bất động, giống như hôn mê.

Tầm mắt nhìn xuống, cô lúc này mới phát hiện, cánh tay anh bị thương không biết khi nào nứt ra rồi, máu tươi nhiễm đỏ băng gạc.

trong lòng cô căng thẳng.

“Cố Cảo Đình, anh đổ máu, Cố Cảo Đình.” Hoắc Vi Vũ kêu.

Chính là anh căn bản không có tri giác.

Cô xoay người muốn tránh ra, cũng tránh không được.

Anh gắt gao ôm cô.

Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ, hướng tới cửa gọi: “Trung tá Thượng, trung tá Thượng.”

ở cửa không có người trả lời cô.

Hoắc Vi Vũ đề cao đê-xi-ben, quát: “Trung tá Thượng, anh tiến vào cho tôi.”

ở cửa càng không có người trả lời cô.

Cô bị giày vò, thở dài một hơi, nói: “Trung tá Thượng, tư lệnh anh ngất đi, anh lại không vào, anh ta chết chắc rồi.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Bà Cô Phát Uy

Cửa bị đẩy ra

Tiến vào không chỉ có trung tá Thượng.

đi theo phía sau anh còn có một bác sĩ mặc áo khoác trắng, cùng với bốn hộ tá.

trên tay hộ tá cầm khay.

bên trong khay có kéo, băng gạc, bông, thuốc.

Cô nói một câu sau cùng rõ ràng không cao, bọn họ lập tức sẽ nghe thấy, chẳng lẽ họ vẫn luôn chờ ở cửa?

Hoắc Vi Vũ mặt ửng đỏ.

Cô còn bị Cố Cảo Đình ôm trong lòng ngực, nằm ở trên giường.

Cô xấu hổ, muốn đứng lên, đẩy cánh tay Cố Cảo Đình.

“A nha bà cô, cầu cô đừng nhúc nhích, cô lại động, miệng vết thương trên cánh tay tư lệnh cũng đừng mong khép lại.” Trung tá Thượng lo lắng nói.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi, tâm bình khí hòa nói: “Phiền toái trước để tôi đứng lên, tôi không đứng dậy, các người làm sao đổi băng gạc cho anh

https://thuviensach.vn

ta?”

Nhan Diệc Hàm khẽ cười một tiếng, thoạt nhìn ôn nhu như ngọc, cầm lấy kéo trên khay hộ tá.

“Cái này xin yên tâm, chúng tôi có biện pháp.” Nhan Diệc Hàm nói, cắt khai băng gạc.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô liếc một cái cánh tay Cố Cảo Đình bị thương.

từ đầu không là vết đao bình thường, như là con rết, ở giữa một đao rất sâu, tám vết thương cắt ở bên trong.

Càng tới gần bắp tay, miệng vết thương càng sâu, mặt trên có nhiều chỗ đã sinh mủ.

“Sao lại thế này, vì sao bị thương nghiêm trọng như vậy?” Hoắc Vi Vũ hồ nghi hỏi trung tá Thượng.

“quan trọng không phải ngoại thương, vết đao này có độc, tư lệnh đã đổi ba lần máu, độc trong cơ thể còn chưa trừ hết.” Trung tá Thượng đau lòng nói.

“Ai làm?” Hoắc Vi Vũ bật thốt lên nói.

Ở trong ý thức cô, không ai có thể đã thương Cố Cảo Đình.

“Tư lệnh có một kẻ thù lâu năm, vốn dĩ, người kia căn bản không gây thương tổn cho tư lệnh.

Chỉ là, tâm tình tư lệnh không tốt, chuyện gì đều tự tay làm lấy, cùng kẻ thù chính diện giao phong.

https://thuviensach.vn

kẻ thù kia là quán quân võ thuật thế giới, tư lệnh không cẩn thận bị đâm một đao.

Bất quá, hắn cũng bị tư lệnh đánh nửa chết nửa sống, được một người thần bí cứu đi.” Trung tá Thượng giải thích.

“Nếu không có bắt được,không phải Cố Cảo Đình rất nguy hiểm?” Hoắc Vi Vũ trong lòng hiện lên lo lắng.

“Cái này yên tâm, chỉ cần tư lệnh còn sống, người kia không đụng vào người tư lệnh được.” Trung tá Thượng nói.

Hoắc Vi Vũ xem bác sĩ cho Cố Cảo Đình vô nước.

“Cái kia, anh có phải hay không trước để tôi ra, như vậy như thế nào vô nước?” Hoắc Vi Vũ mặt đỏ hỏi.

nhiệt độ cơ thể Cố Cảo Đình quá cao, trên mũi cô cũng nóng rướm mồ hôi.

Nhan Diệc Hàm cười ôn nhã, “tiềm thức Tư lệnh rất mạnh, chỉ cần cô bất động, anh sẽ vẫn luôn bảo trì tư thế này. tôi thiết kế tốc độ vô nước, ước chừng nửa giờ vô xong.

Tư lệnh cần vô bốn bình, các người trước nghỉ ngơi, nửa giờ sau tôi trở về đổi nước thuốc.”

Hoắc Vi Vũ cười khổ, “anh nói giỡn sao, muốn tôi vẫn luôn nằm như vậy?”

“Vui vẻ liền cười đi, nhẫn nại thực vất vả, bất quá, tuy rằng khó được cơ hội, nhưng tư lệnh hiện tại đang sinh bệnh, tôi kiến nghị cô không cần lộn xộn, adrenalin quá cao, thể lực còn không đủ, lại nghỉ ngơi hai ngày liền tốt.” Nhan Diệc Hàm ái muội nói.

https://thuviensach.vn

“Cái gì?” Hoắc Vi Vũ quả thực hết chỗ nói rồi.

“Chúng tôi đi ra ngoài, thời gian còn lại giao cho cô, đúng rồi, đừng gọi bậy, cô kêu rách cổ họng cũng không có người để ý.” Nhan Diệc Hàm mỉm cười đi ra ngoài.

Cô nhìn bọn họ một đoàn rời đi, như là bóng cao xu xì hơi, tựa đầu vào ở trên gối……

Tâm hoảng ý loạn, tâm tư hoảng hốt

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 259: Tư Lệnh Yêu Cô Hai Mươi Mấy Năm

Hoắc Vi Vũ nằm chán, ngón tay dọc theo khăn trải giường vẽ hoa.

Phía sau là anh tản ra nhiệt lượng thân thể, chóp mũi đều là hơi thở quen thuộc của anh.

Đó là ánh mặt trời chiếu trên cỏ xanh, tản mát ra hương vị sạch sẽ mát lạnh, hỗn hợp thuốc Đông y, hình thành mùi hương an thần.

Hoắc Vi Vũ đầu óc càng ngày càng trầm, đôi mắt từ từ nhắm lại.

Cô mất ngủ đã lâu, cố tình, ở bên người anh, ngủ thiếp đi.

Không biết qua bao lâu.

Cố Cảo Đình tỉnh lại, mở mắt ra, liền thấy được cô trong lòng ngực.

Cô ngủ rất say sưa, hô hấp đều đều dừng ở cánh tay anh, ngứa, giống như có một ngón tay nhỏ gãi ở trái tim anh.

ánh mắt anh nhu vài phần, buông tay ra.

Nhưng mà, một bàn tay khác bị cô đè ở phía dưới, đã tê cứng.

Anh không có rút ra, bình tĩnh nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nghiêng người một chút, lại nghiêng người một chút, lại nghiêng người một chút, cuộn tròn, đối mặt Cố Cảo Đình.

Khuôn mặt bởi vì ngủ hồng hồng, đè ở mu bàn tay mình, thịt trên quai hàm đều phồng lên.

Cố Cảo Đình giơ lên khóe miệng, cúi người, môi dừng ở trên môi cô.

môi cô thực mềm, hôn lên khiến cho anh nghiện.

Cố Cảo Đình nhắm mắt lại, đầu lưỡi duỗi vào trong miệng cô.

“uh.” Hoắc Vi Vũ khẽ hừ một tiếng, ghét bỏ phun đầu lưỡi, đôi mắt mày đều nhăn một chỗ, đẩy anh ra.

Cô nghiêng người một chút, lại ngủ rồi.

Cố Cảo Đình đem cô kéo đến trong lòng ngực mình, tay để ở trên eo cô, thương tiếc vỗ về.

rối loạn vẫn luôn gãi trong lòng, không có rời đi.

tay anh dọc theo da thịt cô, chậm rãi hướng lên trên, đến ngực cô, hướng trái, bao trùm đi lên, hôn dừng ở ót cô.

Cuối cùng nhịn xuống tiếp tục, sợ đến lúc đó, anh sẽ không khống chế được mình, biến thành ác ma, đem cô hoàn toàn nuốt vào trong bụng.

cửa bị lặng lẽ đẩy ra.

Cố Cảo Đình cảnh giác mà nhìn về phía cửa.

Trung tá Thượng tiến vào, xem chừng Cảo Đình tỉnh, chỉ cánh tay.

Ý tứ là, muốn đổi thuốc cho tư lệnh.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cắm liếc về phía cửa.

Trung tá Thượng đã hiểu, rón ra rón rén đi ra ngoài, đóng cửa lại.

“Cảo Đình không đổi thuốc sao?” Nhan Diệc Hàm hạ giọng hỏi.

Trung tá Thượng giơ lên tươi cười, “Có người đẹp trong lòng, so với dùng thuốc hiệu quả hơn.”

Nhan Diệc Hàm gật đầu, như suy tư gì cảm thán nói: “Xem ra, Cảo Đình lần này thật gặp hạn.”

Trung tá Thượng cười quái dị một tiếng, “gặp hạn? A, tôi đoán chừng tư lệnh đã gặp hạn hai mươi mấy năm.”

“Nguyên lai đã có thói quen gặp hạn. Trách không được, trăm bại trăm chiến, đúng rồi, nữ chính là Thiết kim cương vô địch sao? Là nam, đều bị Cảo Đình bẻ cong đi.” Nhan Diệc Hàm hiếu kỳ nói.

“Cô không phải Thiết kim cương, là đấu sĩ. Kiên trì —— thừa.” Trung tá Thượng gõ gõ đầu, “Cô nơi này hư hỏng.”

“Tôi xem bằng không, cô ta nhìn thấy Cảo Đình bị thương, đáy mắt lo lắng và đau lòng không giả được.” Nhan Diệc Hàm phán đoán đi xuống lầu.

Trung tá Thượng bốc cháy lên hy vọng, đi theo phía sau Nhan Diệc Hàm, “anh nói Hoắc Vi Vũ thích tư lệnh?”

“có khả năng.”

Trung tá Thượng vui vẻ, như tên trộm nói: “Buổi tối giữ cô ta xuống dưới ăn cơm, cái loại này, có thể hỗ trợ tính dược, còn có đi.”

Nhan Diệc Hàm: “……”

https://thuviensach.vn

Lại qua hai giờ, sắc trời dần tối đen.

Cố Cảo Đình mở đèn.

Hoắc Vi Vũ ngủ thoải mái, mở to mắt, nhìn đến cảnh tượng trước mắt, nhớ tới mình đang ở nơi nào.

Cô quay đầu, nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Anh đang nhìn xuống cô.

Đáy mắt thâm u như giếng cổ vạn năm, phản ảnh ra hai cái bóng cô.

tim cô đập lỡ một nhịp.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 260: Anh Chỉ Vì Cô Tới

“vì sao cô đến nơi này?” Cố Cảo Đình hỏi.

Bởi vì đang bị bệnh, giọng anh có chút khàn chát.

Ngủ một giấc, đầu óc Hoắc Vi Vũ thanh tỉnh rất nhiều, cũng không có kích động như trước.

Cô tâm bình khí hòa nói: “Tôi lấy bản kế hoạch đi Cố thị đưa lý thiêm, anh ta nói để cho tôi tới Li Uy sơn trang. Về sau, trung tá Thượng nói là anh ta cố ý an bài.”

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng, ánh mắt mang theo mất mát ảm đạm, ngồi dậy.

Chăn tự nhiên rủ xuống đến bụng anh, lộ ra cơ bụng tám khối cường tráng.

Cùng với……

nơi đó hình như là nhô lên.

Hoắc Vi Vũ không thấy rõ, mặt đỏ bừng, từ trên giường bước xuống.

Cố Cảo Đình thật sâu nhìn cô, “Một hồi, cô để lại bản kế hoạch, tôi giúp cô đưa bọn họ, bên kia bọn họ họp xong, sẽ cho ra kết quả, có kết quả, cô đi Cố thị lấy là được.”

https://thuviensach.vn

“được.” Hoắc Vi Vũ rũ mắt không có nhìn anh.

“Đi đem áo quần trên giá đưa cho tôi.” Cố Cảo Đình tự nhiên mở miệng.

Hoắc Vi Vũ cầm quần áo anh, mới ý thức được, cô như vậy nghe lời anh!

Lấy quần áo loại chuyện này như là bổn phận người vợ.

Cô nếu xong xuôi công việc, nên vỗ mông chạy lấy người.

bụng cô không đáng tin cậy lúc này lộc cộc lộc cộc vang lên.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía ngoài cửa sổ, trời đã tối đen.

rốt cuộc cô đã ngủ mấy giờ?

Dư quang nhìn đến một cái áy náy đại vật xuất hiện ở trước mắt mình.

Hoắc Vi Vũ không có dừng chân, đụng phải ngực Cố Cảo Đình cứng rắn, lui ra phía sau một bước.,

Cố Cảo Đình tiếp nhận quần áo trong tay cô, liếc cô, lưu loát mặc vào, hỏi: “Đi đường không nhìn phía trước sao?”

Hoắc Vi Vũ xoa trán, nói, “Trời tối rồi, tôi phải đi.”

“Ăn cơm rồi đi.” Anh nói chính là câu trần thuật, không chấp nhận cự tuyệt, mở cửa, đối với trung tá Thượng canh ở cửa ra lệnh; “Đem cơm đưa đến phòng tôi.”

Trung tá Thượng vẻ mặt khó xử, đang muốn nói chuyện.

“Cảo Đình.” Phùng Tri Dao từ thang lầu chạy lên, lo lắng nói: “Minh Nặc không thấy đâu, em lo lắng nó bị Giang Khả trói đi.”

https://thuviensach.vn

“Không có khả năng, Giang Khả thương thế trầm trọng, không có xuống giường được.” Cố Cảo Đình xác định nói.

“Minh Nặc sẽ đi nơi nào?” Phùng Tri Dao lo lắng nước mắt đều sớm chảy ra, đọng ở trong mắt, vài phần nhu nhược động lòng người.

Cố Cảo Đình liếc cô một cái, phân phó trung tá Thượng: “Lập tức phái người đi tìm.”

“vâng.”

Phùng Tri Dao nhìn về phía Cố Cảo Đình, ôn nhu nói: “thương thế anh tốt không, lúc trước trung tá Thượng nói với em, vốn dĩ em muốn tới chăm sóc anh, nhưng mà, bên cô nhi viện thoát thân không được, thực xin lỗi.”

“Không quan hệ.” Cố Cảo Đình đạm mạc nói.

Hoắc Vi Vũ nhàn nhạt nhìn không khí, té ra, cô chỉ là một người thay thế sao?

Cô lấy túi xách ở trên tủ đầu giường, từ bên trong cầm ra bản kế hoạch, đặt lên bàn.

Lầu hai cách lầu một cũng không cao, ở giữa còn có máy điều hòa.

hiện tại cô ở lại chỗ này không thích hợp.

Cố Cảo Đình vốn dĩ đuổi không kịp Phùng Tri Dao, nếu làm Phùng Tri Dao hiểu lầm, vậy không tốt.

Quân tử là giúp người thành công.

Hoắc Vi Vũ kéo kéo khóe miệng, trong lòng có chút chua xót kỳ lạ, mở cửa sổ, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lái xe rời đi.

Trên đường, cô cảm thấy muốn báo cáo tình huống cùng Ngụy tổng một chút, từ trong túi lấy ra di động, mới phát hiện, di động tự nhiên tắt máy.

Phía trước lao tới một người, Hoắc Vi Vũ hoảng sợ, nhanh chóng thắng lại.

Một đứa trẻ ngã ở trước xe.

Hoắc Vi Vũ chạy đến trước mặt đứa trẻ, xem xét tình huống của nó, phát hiện đầu gối nó ngã bị thương.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Đoạt Lại Cô, Hắc Hắc Hắc

"Này bạn nhỏ, ba mẹ cháu đâu?" Hoắc Vi Vũ lo lắng hỏi.

Đứa bé ngẩng đầu, rất lạnh nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ ngừng lại, dáng vẻ đứa bé 7,8 tuổi.

Lớn lên rất đẹp, là một tiểu chính thái (*bồ nhí).

Trưởng thành, nhất định sẽ mê hoặc rất nhiều bé gái.

Chẳng qua ánh mắt của bé, giống như băng trùy, không có chút độ ấm.

"Cháu bị thương, cần đi bệnh viện chữa bệnh, là cô đụng cháu, sẽ không trốn tránh trách nhiệm đâu." Hoắc Vi Vũ nói.

Đứa bé kia không nói gì, đứng lên, lảo đảo đi về phía trước.

Máu dọc theo bắp chân của bé chảy xuống.

Hoắc Vi Vũ áy náy, bước lên giữ chặt tay bé trai, "Chân cháu không trị sẽ bị tàn phế, chân sẽ phải chống gậy, chạy không nhanh, không có bé gái thích đâu."

Đứa bé trai dừng bước, đắm chìm vào trong suy nghĩ của mình.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy cậu có chuyện gì đó.

https://thuviensach.vn

Bốn phía không có người, cậu lại không chịu nói ba mẹ mình là ai, cô nên dẫn bé đi bệnh viện trước.

Hoắc Vi Vũ bế bé lên.

Vẻ mặt của bé trướng đến đỏ bừng, khẩn trương nói: "Cô làm gì thế, thả tôi xuống."

"Thì ra có thể nói chuyện.” Hoắc Vi Vũ nỡ nụ cười, nhìn tâm tình của bé không tốt, trêu chọc cậu nói: "Cháu lớn lên xinh đẹp như vậy, đúng lúc cô không có chồng, đưa cháu về nuôi lớn, để làm chồng nhỉ."

Ánh mắt cậu bé căng ra, đề phòng nhìn Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ đặt bé lên ghế phụ, nhéo nhéo khuôn mặt thịt của cậu, "Đùa với cháu thôi, cô đưa cháu đi bệnh viện, cháu nhớ số điện thoại của ba mẹ không, cô giúp cháu liên lạc với bọn họ."

Đứa bé cúi đầu, không nói gì, nắm chặc quả đấm.

Hoắc Vi Vũ nhớ tới mình khi còn bé.

Lần kia uống trộm rượu của người phụ nữ kia, bị Cố Cảo Đình phát hiện cáo trạng với ba, cô bị ba đánh một trận, chạy đi.

Lúc ấy cô cảm thấy, ba mẹ không thương cô, muốn rời nhà trốn đi, một mình bước ra xã hội rộng lớn ngoài kia.

Nhưng cô còn chưa, đã bị Cố Cảo Đình bắt lấy, ôm trở về.

Cô lại bị ba đánh một trận.

Một đứa bé muốn trốn nhà từng có một linh hồn cô đơn.

"Có lời trăng trói gì không?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

https://thuviensach.vn

Đứa bé kia sợ hãi nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía cậu bé, khóe miệng cong lên, "Cháu không có năng lực làm việc, không có tiền, một người lang thang ơ bên ngoài, nếu như vận khí tốt, không có bị biến thái giết chết, cũng sẽ chết đói.

Cô và cháu có duyên, nếu như ngày nào đó thấy thi thể của cháu, cô sẽ nhắn lại lời của cháu cho người kia biết."

"Tôi muốn tìm ba của tôi." Đứa bé mở miệng nói.

Hoắc Vi Vũ lái xe nhìn về phía trước, "Cháu có địa chỉ ba của cháu không, sau khi đi bệnh viện kiểm tra không có vấn đề gì, cô sẽ đưa cháu về."

"Ba của tôi có rất nhiều địa chỉ, tôi cũng không có nhớ hết, tôi cũng không biết ông ấy đang ở đâu? Tôi chỉ có số điện thoại của ông ấy, nhưng mà, cho dù tôi gọi điện thoại cho ông, ông cũng sẽ không tới gặp tôi." Đứa bé chán chường nói.

Hoắc Vi Vũ có lẽ đã hiểu, "Cháu đọc số điện thoại cho cô. Cô nhắn anh ta tới gặp cháu."

Đứa bé không nói gì, thẳng đến kiểm tra hoàn tất cũng không có nói.

May mắn đầu gối cậu bé chỉ bị trầy da.

Hoắc Vi Vũ sợ cậu chạy lung tung, trước dẫn theo trở về.

Cô đưa cho bé một hộp sữa chua, hỏi: "Đói không? Cô nấu mì cho cháu ăn."

Đứ bé nhìn hộp sữa chua, do dự một hồi, nói: "Cô gọi điện thoại cho ba của cháu đi, cháu đọc số cho cô."

https://thuviensach.vn

"OK, không có vấn đề." Hoắc Vi Vũ mới nhớ tới, điện thoại vẫn còn tắt máy.

Cô khởi động máy, điện thoại vẫn còn điện, đoán chừng lúc ngủ bị trung tá Thượng tắt nguồn.

Reng, reng đều là điện báo nhắc nhở.

Hoắc Vi Vũ trước không có quản, bấm số điện thoại cậu bé đọc.

Đứa bé nói xong, cô mới phát hiện, số điện thoại cậu đọc, lại là V tiên sinh

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 262: Loại Bên Trên Con Của Bọn Hắn

Hoắc Vi Vũ nhớ rõ, cấp dưới của V tiên sinh đã từng nói, vợ của V tiên sinh bỏ trốn.

Chẳng lẽ, đứa bé này là con của vợ trước và V tiên sinh, cho nên, V tiên sinh mới không chào đón đứa bé này.

Điện thoại đã thông.

"Tôi nói nè V tiên sinh, cho dù vợ của ngài sai, đứa bé cũng vô tội, anh trút giận lên người đứa bé, vì một người không yêu thương mình là lại tổn thương người yêu thương mình là sao." Hoắc Vi Vũ không vui nói.

"Cái gì mà vợ, cái gì có đứa nhỏ, tôi chưa kết hôn, làm gì có đứa nhỏ." Cố Cảo Đình nhíu mày, không hiểu nhìn về phía Vương Đông.

Vương Đông cũng không hiểu, chẳng qua anh ta chỉ chịu trách nhiệm quản lý số điện thoại của tư lệnh mà thôi.

Cố Cảo Đình nhìn về phía điện thoại, hiển thị số của Hoắc Vi Vũ. Chẳng lẽ anh đã xuyên qua?

Hoắc Vi Vũ cũng nhìn về phía điện thoại, chẳng lẽ cô gọi lộn số.

Cô hỏi đứa bé kia: "Cháu tên gì?"

"Minh Nặc." Đứa bé chờ mong nhìn điện thoại của Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

"Anh biết Minh Nặc không?" Hoắc Vi Vũ hỏi, giải thích một câu, "Hôm qua thiếu chút nữa tôi đụng vào cậu bé, có điều bị trầy da mà thôi, bây giờ cậu bé đang ở chỗ tôi."

Cố Cảo Đình đã hiểu.

"Minh Nặc là đứa bé ở cô nhi viện, mỗi tháng tôi đều đến thăm họ một lần." Cố Cảo Đình giải thích nói.

"Ách." Hoắc Vi Vũ lúng túng, xem ra cô đã hiểu lầm, cô vừa mới mắng anh ta kia mà.

"Xin lỗi, cô nhi viện của bé ở đâu vậy, một lát tôi đưa bé trở về." Hoắc Vi Vũ xin lỗi nói.

"Không cần, tôi sẽ kêu người đến nhà cô đón cậu bé."

Minh Nặc nghe Hoắc Vi Vũ nói muốn đưa cậu về cô nhi viện.

Cậu giật lấy điện thoại của Hoắc Vi Vũ, nói với Cố Cảo Đình: "Cháu không về cô nhi viện đâu, nếu như chú đưa cháu về cô nhi viện, cháu sẽ bỏ đi đó."

"Minh Nặc, đưa di động cho người cô lúc nãy." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Minh Nặc ai nói cũng không nghe, chỉ nghe Cố Cảo Đình.

Cậu đưa di động trả lại cho Hoắc Vi Vũ.

"Trong nhà có máy tính không?" Cố Cảo Đình hỏi.

"Ách, có."

https://thuviensach.vn

"Tôi gửi QQ của tôi qua điện thoại của cô, thêm tôi vào, sau đó mở video, tôi nói chuyện với cậu bé." Cố Cảo Đình nói ra.Hoắc Vi Vũ nghi ngờ.

Muốn nói chuyện video, lấy điện thoại không được rồi sao.

Vì cái gì phải cần máy tính.

Có điều, anh ta muốn sử dụng máy tính, cô cũng không sao cả.

Hoắc Vi Vũ mở máy tính, thêm Cố Cảo Đình vào, tên nick là V tiên sinh, sau đó mở video.

Trong video chỉ có hình bên này của cô, V tiên sinh bên kia thì đen thui.

Đoán chừng anh ta không muốn bại lộ thân phận.

"Alo, có nghe không?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

Cố Cảo Đình nhìn chằm chằm cô, trong mắt xẹt qua ánh sáng sắc bén.

Cô vừa quay đầu lại, người cũng không nhìn thấy.

“Alo." Hoắc Vi Vũ cho là anh không nghe được, chỉnh âm thanh bên cô cao hơn.

"Gọi cậu bé tới đây." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"A." Hoắc Vi Vũ nhìn về phía ngoài cửa: "Minh Nặc, ba cháu kêu nè."

Cố Cảo Đình: "..."

Anh muốn con anh là ở trong bụng cô.

Minh Nặc đi vào, ngồi ở trước máy tính.

https://thuviensach.vn

"Cho dù tôi nhận nuôi cháu, cũng không có thời gian ở cùng cháu, cùng lắm thì 1 tháng một lần giống như khi cháu ở cô nhi viện, hiểu chưa?" Cố Cảo Đình nghiêm túc nói.

Minh Nặc ngậm miệng không nói lời nào.

"Trong cô nhi viện có chị cháu với cháu, ở chỗ nàu của tôi thì chỉ có cháu với người giúp việc, cháu nhất định phải rời khỏi cô nhi viện sao" Cố Cảo Đình lần nữa hỏi.

Minh Nặc vẫn không nói lời nào.

Tiếng đập cửa vang lên

Cố Cảo Đình theo bản năng nhìn về phía cửa ra vào, đôi mắt híp lại, cảnh giác nhìn sang.

Buổi tối, có ai đến tìm Hoắc Vi Vũ sao?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 263: Ai Cũng Không Chạy Khỏi Lòng Bàn Tay Của Tư Lệnh

Hoắc Vi Vũ mở cửa, mấy người dì đối diện đứng đó cười nhìn vào bên trong.

"Vi Vũ, có bạn trai ở nhà sao?" Dì ấy hỏi.

"Không có, anh ấy không có ở đây, sao vậy?" Hoắc Vi Vũ nghi hoặc.

"Bạn trai của cháu là ông chủ Cố thị Cố Cảo Đình phải không? "

"A." Hoắc Vi Vũ biết rõ, một ngày nào đó sẽ bị phát hiện, "Không phải."

"Không phải." Dì kia có chút thất vọng, tiếc nuối nói: "Hôm nay dì xem tin tức, nhìn thấy ông chủ của Cố gia Cố Cảo Đình rồi, lớn lên vừa cao lại tuấn tú, thật giống với bạn trai của cháu, dì nói, Vi Vũ thật có phúc khí, có một người đàn ông ưu tú như vậy thích cháu."

"Đúng vậy, sao anh ấy có thể yêu cháu." Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống.

"Đúng rồi, Long Ngự Thành khai trương tuần này sẽ làm party đồ nướng, nếu như cặp tình nhân đến mua nhà sẽ giảm 5%, nếu như đến thuê phòng, thì tính nửa giá, hai người đi xem thử đi." Dì đối diện đưa một tấm vé vào cửa cho Hoắc Vi Vũ.

"Tụi con không đi được rồi, con đã mua phòng rất nhanh chủ sẽ cầm chìa khóa tới." Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

https://thuviensach.vn

"Thấy ngốc chưa, cháu mua phòng còn phải lắp đặt thiết bị, còn phải thông khí, ít nhất cũng cần hơn nửa năm, cháu thuê phòng ở đây thì chỉ hơn hai nghìn, tiết kiệm một nửa, cũng có thể tiết kiệm mấy vạn đó, nhớ đi đó." Dì đó nhét vé vào cửa vào trong tay Hoắc Vi Vũ.

Ai mà không muốn tiết tiệm, cô trả về nữa, sẽ khiến cho người ta hoài nghi.

Hoắc Vi Vũ mỉm cười, "Vậy cám ơn dì nha."

Dì đó rời đi, Hoắc Vi Vũ đói bụng gần chết rồi, cô vào trong phòng bếp nấu bát mì.

Điện thoại vang lên, cô nhìn là V tiên sinh, tiếp nghe.

"Cô muốn dọn nhà?" Cố Cảo Đình hạ giọng, khàn khàn hỏi.

"Phòng ở còn chưa tìm được, tạm thời không chuyển, sao vậy?" Hoắc Vi Vũ không hiểu hỏi.

"Mười phút sau, người của tôi sẽ đến đón Minh Nặc, còn phiền cô một chút."

"Không sao, đứa bé kia chưa có ăn cơm, tôi đang nấu mì một lát để cho nhóc ăn." Hoắc Vi Vũ thả 2 gói mì vào nồi.

"Lại là mì?" Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, "Cô thật sự chỉ nấu mì."

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, sao cô cảm thấy những lời này của anh tràn ý chế nhạo.

"Tôi chỉ biết nấu mì." Hoắc Vi Vũ giải thích một câu.

"Sau này chỉ nấu mì cho tôi ăn, tôi sẽ chuẩn bị cơm cho Minh Nặc, cứ vậy đi, bye." Cố Cảo Đình nói xong, liền cúp máy.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn điện thoại.

Người này có bị bệnh không.

Vì sao cô chỉ có thể nấu cho anh ta ăn?

Hoắc Vi Vũ vừa nấu mì xong, tiếng đập cửa vang lên.

Cô đi ra phòng bếp.

Minh Nặc mở cửa.

Một người đàn ông đứng ở cửa ra vào, nói với cậu bé: "Đi thôi."

Minh Nặc quay đầu lại, nhìn Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy cậu bé thật đáng thương, ôn nhu hỏi: "Có muốn mì rồi đi hay không?"

"V tiên sinh đã dặn, dẫn cậu bé đi về ăn cơm." Người đàn ông mặt không biểu tình nói.

Đột nhiên Hoắc Vi Vũ nhớ tới, dường như cô không có nói với V tiên sinh mình ở đâu mà nhỉ?

Lần trước cấp dưới của V tiên sinh cũng không có đưa cô về tới nhà.

"Sao mấy người biết chỗ ở của tôi?" Hoắc Vi Vũ nghi ngờ hỏi.

Khóe miệng người đàn ông cong lên, rất xác định nói: "Không ai có thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của V tiên sinh."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Vậy lần trước tại sao có người lại nói vợ trước của V tiên sinh chạy trốn chứ?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ lần trước người kia nói giỡn với cô hay sao?

"Ngoài ra, cô có muốn biết V tiên sinh là ai không?" Người đàn ông nhìn Hoắc Vi Vũ hỏi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Xuân Giang Thủy Noãn Cố Tiên Tri

Dưới tình huống bình thường, người càng nhiều bí mật, là người chết sớm nhất.

Hơn nữa, cô cũng không hứng thú với V tiên sinh.

Trong tiềm thức, cảm thấy anh cũng thuộc dạng đàn ông nguy hiểm như Cố Cảo Đình.

"Không muốn biết, cảm ơn." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, đóng cửa lại.

Cố Cảo Đình mím chặt môi, ánh mắt đen kịt thâm trầm, nhìn camera trong phòng của cô.

Nói anh không thể thích cô?

Cô lấy tự tin ở đâu.

"Đông đông đông." Tiếng đập cửa vang lên.

Cố Cảo Đình đứng dậy, đi đến cửa, chặn ánh mắt của người bên ngoài nhìn vào.

"Nghe nói đã tìm được?" Phùng Tri Dao lo lắng nói.

Cố Cảo Đình kéo tay áo, nhìn đồng hồ trên cổ tay:

https://thuviensach.vn

"Tôi đã sai người dẫn cậu ta đi ăn cơm, nội trong hai giờ là trở về, hiện giờ tôi sẽ phái người đưa cô về trước."

Phùng Tri Dao nắm chặt cánh tay của Cố Cảo Đình, thỉnh cầu nói:

"Minh Nặc rất nhớ anh, có thể để Nặc ở lại chỗ của anh đêm nay không?"

"Thứ cậu ta cần không phải tôi, mà chính là độc lập tự cường, để nó đến một lần, nó liền cho rằng sẽ có lần thứ hai, ỷ lại sẽ không làm nó trưởng thành được." Cố Cảo Đình trầm giọng nói ra.

"Cậu ta vẫn còn là con nít." Trong mắt Phùng Tri Dao lưu chuyển, tràn đầy lên án.

Cố Cảo Đình hất cánh tay của cô ra, cay nghiệt nói:

"Trong mắt tôi, cậu ta cũng giống như những đứa trẻ trong cô nhi viện, nếu không trưởng thành sẽ không có chỗ tốt."

"Nhưng mà, cậu ta rất ngưỡng mộ anh, kính nể anh, sùng bái anh. Cho nên mới chạy trốn ra khỏi nhà để có thể được gặp anh, anh không đau lòng, người làm chị như em rất đau lòng..."

"Vậy cô nên chăm sóc kỹ lưỡng cậu ta, làm cậu ta cảm thấy cô là người quan trọng nhất, là người nó muốn bảo vệ nhất, như thế cậu ta mới không trốn đi nữa, cô nên kiểm điểm lại bản thân xem chỗ nào còn thiếu, chứ không phải cầu người khác nên làm cái gì!" Cố Cảo Đình dứt khoát nói.

Phùng Tri Dao dừng một chút, nước mắt chảy ra, đẹp giống như một đóa hoa sen nở rộ.

"Anh còn vô tình hơn Thanh Vân."

Cô xoay người.

https://thuviensach.vn

"Thượng trung tá, đưa cô ta về." Cố Cảo Đình ra lệnh.

"Không cần." Phùng Tri Dao liếc xéo Cố Cảo Đình, tức giận nói:

"Thật hy vọng có một ngày, sẽ có một cô gái có thể làm mất đi toàn bộ lệ khí cùng kiêu ngạo trên người anh, như vậy anh mới có tình cảm như người bình thường chúng tôi."

Thượng trung tá len lén đánh giá sắc mặt của Cố Cảo Đình.

Không phải Tư lệnh vô tình, mà do toàn bộ tình cảm của Tư lệnh đã đặt hết lên người phụ nữ vô tình kia rồi.

"Thượng trung tá, đưa thức ăn đến phòng của tôi." Cố Cảo Đình đóng cửa lại.

Thượng trung tá qua nhà bếp, thấy Nhan cũng đã làm xong.

"Cái kia, anh có định bỏ thuốc không?" Thượng trung tá cẩn thận hỏi.

Nhan đặt thức ăn vào trong khay nói:

"Tôi vốn không bỏ, anh cảm thấy Tư lệnh cần sao?"

"Tư lệnh không cần, nhưng Hoắc Vi Vũ cần mà."

Nhan Diệc Hàm nở nụ cười, bưng khay đưa cho Thượng trung tá:

"Tin tôi đi, cô ta không cần đâu."

"Thật hay giả vậy?"

"Mặt như hoa đào, eo như liễu." Nhan Diệc Hàm gật gù đắc ý nói.

"Là ý gì?"

https://thuviensach.vn

"Xuân Giang thủy noãn cố tiên tri."

Thượng trung tá hơi không kiên nhẫn:

"Tôi ít đọc sách, nói bình thường được không?"

"Tại sao có nước ấm Tư lệnh sẽ biết trước?" Nhan Diệc Hàm nhắc nhỡ.

"Tạo sao?"

Nhan Diệc Hàm cụp mắt, im lặng nhìn Thượng trung tá, ghét bỏ nói:

"Vì anh là heo!"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 265: Tư Lệnh, Anh Quá Xấu Rồi, Ha Ha

Cho dù Nhan Diệc Hàm có nói bao nhiêu Thượng trung tá cũng không hiểu.

Văn hóa, thật sự biến hóa rất nhiều, lời nói cũng không giống nhau.

Thượng trung tá gõ cửa, đi vào phòng của Cố Cảo Đình.

Anh đặt thức ăn lên bàn, không hiểu hỏi:

"Tư lệnh, ngài biết Xuân Giang thủy noãn cố tiên tri có nghĩa là gì không?"

"Ai là Xuân Giang?" Ánh mắt Cố Cảo Đình dán vào máy vi tính, thuận miệng hỏi.

"Chắc là Hoắc Vi Vũ." Nói xong, Thượng trung ta bừng tỉnh, hiểu ý của câu này rồi.

Khóe miệng giật một cái.

Nham Diệc Hàm cũng già đời quá rồi! Khó trách bạn gái của anh ta là một người nhiều tuổi.

Ánh mắt Cố Cảo Đình âm u nhìn Thượng trung tá.

Thượng trung tá có chút không tự nhiên, cười hì hì nói:

https://thuviensach.vn

"Ăn cơm đi."

"Ngày mai giúp tôi chuyển hội nghị vào buổi tối đến buổi trưa." Cố Cảo Đình phân phó nói.

"Vâng." Thượng trung tá lui ra ngoài, đóng cửa lại.

Anh phát hiện, Tư lệnh một mực ngồi trước máy tính, giống như đang chờ ai thì phải, thật kỳ quái.

*

Sau một giờ

Hoắc Vi Vũ ăn cơm xong, tắm xong, lau tóc về phòng ngủ.

Ban ngày ngủ nhiều, ban đêm liền không ngủ được.

Cô bắt chéo chân, nằm trên giường chơi Wechat.

"Hoắc Vi Vũ, muốn ngực lớn không? Hiệu quả rất tốt." Một bạn đồng nghiệp nói.

"Không mua, tôi kiêu ngạo với cúp B của tôi, vì quốc gia bớt vải vóc." Hoắc Vi Vũ trả lời.

"Sự thật chứng minh, càng lớn thì càng mặc ít, nhỏ bé mới che dấu mặc nghiêm chỉnh. Vi Vũ, sân bay thì máy bay có thể bay qua, còn chúng ta hãm phi cơ trong khe, muốn bay cũng không bay được."

Hoắc Vi Vũ đỏ mặt: " Cút nhanh lên."

Giọng nói của đồng nghiệp còn phát ra.

Hoắc Vi Vũ không ấn mở, ném di động sang bên.

https://thuviensach.vn

Tay sờ sờ, kéo cổ áo lên, cúi đầu nhìn.

Cố Cảo Đình cũng nói cô nhỏ, nhưng so với Phùng Tri Dao cũng lớn hơn một chút nhỉ.

Không biết Cố Cảo Đình và Phùng Tri Dao đang làm gì nữa?

Hoắc Vi Vũ bực bội, xuống giường, đi đến trước máy tính, chuẩn bị tìm phim coi.

Cô mở máy tính lên, nhìn thấy máy quay phim vẫn còn mở, trên màn hình xuất hiện hình ảnh của cô.

Trong nháy mắt cô liền kinh ngạc.

Cô không nghĩ tới Minh Nặc cùng V tiên sinh trò truyện xong lại không tắt máy quay phim.

Đã hơn một tiếng, chắc bên kia cũng không có người.

Hoắc Vi Vũ vội tắt máy quay phim.

V tiên sinh nhắn đến:

"Mới vừa rồi là cô cố ý?"

Hoắc Vi Vũ: "..."

Anh còn ở đó hả, vậy vừa rồi cô làm cái gì, anh đều thấy được phải không?

"Tôi không biết camera mở." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

"Tôi nói chính là áo ngủ của cô kìa." V tiên sinh nhắn lại.

Hoắc Vi Vũ che cổ áo, nhìn qua camera, anh thấy được gì rồi hả.

https://thuviensach.vn

Cô cảm giác đối phương trêu chọc mình, mang theo mập mờ cùng nguy hiểm.

"Không phải tôi cố ý, cái đó, tôi có bạn trai." Hoắc Vi Vũ chấm dứt hậu hoạn nói.

Cố Cảo Đình khẽ cười, nhanh chóng nói:

"Cô nói là Cố Cảo Đình."

Hoắc Vi Vũ do dự một hồi.

Lúc trước cô nói với anh ta, cô là phụ nữ của Cố Cảo Đình, bây giờ đổi giọng có chút không thích hợp.

"Ừm." Hoắc Vi Vũ đáp lại.

"Cô thích anh ta không?" Cố Cảo Đình nhắn tới.

Là bạn trai, đương nhiên là thích rồi.

Hoắc Vi Vũ không muốn nói chuyện với anh ta, càng nói càng sai, sợ nói bậy bị lộ ra, rất sảng khoái nhắn lại nói:

"Ừm."

Cố Cảo Đình cười:

"Tôi sẽ chuyển lời của cô cho Cố Cảo Đình."

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc, lập tức trả lời:

"Vừa rồi tôi nói giỡn thôi, đừng nói cho anh ta biết."

Ảnh đại diện của anh ta tối.

https://thuviensach.vn

Ô my got.

Anh ta sẽ nói cho Cố Cảo Đình biết thật hả!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 266: Nghe Nói Cô Thích Tôi?

Đàn ông, chắc không nhiều chuyện như vậy đâu.

Hoắc Vi Vũ mang tâm tình thấp thỏm, mơ mơ màng màng, đến nửa đêm mới ngủ được.

Buổi sáng cô bị tiếng đồng hồ báo thức đánh thức.

Đến công ty, phát hiện đồng nghiệp trong văn phòng dùng ánh mắt quái dị nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ nghi ngờ ngồi xuống vị trí của mình.

Tần Vi đi tới, bát quái hỏi:

"Hoắc Vi Vũ, em rể của Cố Cảo Đình là bạn trai cũ của cô hả? Vì nguyên nhân này nên cô mới bị Cố thị xa thải phải không?"

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

Cô đổi công ty, là muốn thoát khỏi quá khứ.

"Ai nói?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Hôm nay có một diễn viên đến, là nữ diễn viên số 3, cô ta gặp ai cũng nói chuyện của cô, đúng rồi, hôm qua cô ra ngoài không về, không phải là qua Cố thị ký hợp đồng xong bị sập cửa vào mặt sao?"

https://thuviensach.vn

"Tăng bộ trưởng không có ở đó." Hoắc Vi Vũ giải thích nói ra.

"À? Ngụy tổng và Tăng bộ trưởng quan hệ rất tốt nên mới cử cô đi, tôi đoán là do em gái của Cố Cảo Đình giở trò quỷ, hiện tại diễn viên kia đang ở trong văn phòng của Ngụy tổng, nếu như cô ta nói chuyện vừa nảy cho Ngụy tổng biết, tôi sợ Ngụy tổng sẽ không dám giữ cô lại." Tần Vi đồng tình nói.

Điện thoại của Hoắc Vi Vũ vang lên.

Cô nghe.

"Hoắc Vi Vũ, đến văn phòng của tôi một chút." Ngụy Tịch Phàm nói, cúp máy.

Hoắc Vi Vũ kiên trì qua văn phòng Ngụy tổng.

Hoắc Thuần cũng ở đó, ngồi trước bàn làm việc của Ngụy Tịch Phàm, đắc ý nhìn Hoắc Vi Vũ nở nụ cười.

"Tiểu Vũ, hợp đồng với Cố thị cô ký xong chưa?" Ngụy Tịch Phàm ôn nhuận hỏi.

"Bọn họ nói hội ý xong sẽ gọi cho tôi." Hoắc Vi Vũ chột dạ trả lời.

"Thôi đi, Quyền Vi Vũ, công việc cụ thể Tịch Phàm đã bàn tốt với Tăng bộ trưởng, cho cô đi ký kết chỉ là hình thức, là cô đắc tội Cố Kiều Tuyết phải không." Hoắc Thuần có chút hả hê nói.

Hoắc Vi Vũ liếc Ngụy Tịch Phàm:

"Nếu như vì tôi mà ảnh hưởng đến hợp tác của Kình Thiên và Cố thị, tôi nguyện ý từ chức."

Ngụy Tịch Phàm có chút suy nghĩ do dự:

https://thuviensach.vn

"Cô ra ngoài trước đi."

"Tịch Phàm, anh xa thải cô ta đi. Em thấy thật chướng mắt. Cô ta là loại tiểu nhân ăn cây táo rào cây sung." Hoắc Thuần giật giây nói.

Hoắc Vi Vũ khinh thường nhìn lướt qua Hoắc Thuần, mở cửa ra ngoài.

Điện thoại của Ngụy Tịch Phàm kêu lên, ông nhìn là Tằng bộ trưởng, lập tức nghe.

"Ngại quá, Ngụy tổng, công ty muốn cái hình thức, cho nên hôm qua tôi đã ký hợp đồng của thư ký của anh rồi, bây giờ tôi phái người qua đưa." Tằng bộ trưởng vừa cười vừa nói.

"Vâng, không có vấn đề gì."

"À, tối nay tám giờ tìm một chỗ ca hát đi, dẫn thư ký của anh đến nữa." Tằng tổng ý vị thâm tường nói ra.

"Được, được." Ngụy Tịch Phàm liên tục được.

Hoắc Thuần nhìn Ngụy Tịch Phàm cúp điện thoại, vui vẻ hỏi:

"Là Cố thị khiếu nại Quyền Vi Vũ phải không?"

Ngụy Tịch Phàm quét mắt nhìn Hoắc Thuần, càng nhìn càng bực bội:

"Tôi cảm thấy vai nữ số sáu thích hợp với cô hơn, nghiên cứu kịch bản một chút, học thuộc lời thoại của nữ số sáu đi."

Hoắc Thuần: "..."

Ban đêm

Hoắc Vi Vũ và Tần Vi bị Ngụy Tịch Phàm gọi lên tiếp đãi khách hàng.

https://thuviensach.vn

Lúc bọn họ đến, trong phòng bao vẫn chưa có người nào.

Hoắc Vi Vũ đi vào nhà vệ sinh.

Xong đi ra.

Cô liền nhìn thấy Cố Cảo Đình nhàn hạ dựa vào tường, một tay đút vào túi áo, ánh mắt sâu u nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ không nghĩ đến chỗ này cũng gặp anh.

Cô đi ngược lại.

Mới đi được vài bước, Cố Cảo Đình cầm cánh tay của cô.

Anh nhìn cô, đôi mắt đen giống như xoáy nước, hỏi:

"Nghe nói, cô thích tôi?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Tôi Cho Phép Cô Thích Tôi

Anh liếc cô, đôi mắt thâm đen giống như là xoáy nước, “Nghe nói, cô thích tôi?”

lưng Hoắc Vi Vũ cứng còng, đôi mắt mở to, tim đập mạnh.

Người đàn ông kia, thật sự nói sao?

Anh không thấy được câu cuối cùng cô nói sao!!!!

Hoắc Vi Vũ cười khổ một tiếng, giải thích nói: “Tôi……”

Cô vừa nói ra một tiếng, Cố Cảo Đình như là biết cô muốn nói cái gì, cúi đầu, ngăn chặn môi cô, không cho cô nói ra.

Hoắc Vi Vũ thối lui.

Anh ngăn chận cái ót cô, không cho cô cử động.

lưỡi tiến vào trong miệng cô, quét lưỡi cô, hàm răng khẽ cắn môi cô.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy giống như có sâu nhỏ bò, ngứa khó chịu.

hơi thở anh tiến vào bên trong phổi cô, cô đều mau hít thở không thông rồi.

Cô đẩy anh, đẩy không ra.

https://thuviensach.vn

Dư quang, nhìn thấy người đi tới, hình như là Tần Vi.

Hoắc Vi Vũ kinh hồn bạt vía, nếu để Tần Vi nhìn thấy, cô thật sự thất nghiệp.

“um, um, um.” Hoắc Vi Vũ kháng nghị.

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt ra một tia sáng, dễ như trở bàn tay bế lên cô, đi vào buồng vệ sinh nam, kèn kẹt mở ra cánh cửa cuối cùng.

Hoắc Vi Vũ hoàn toàn nổi giận, mặt đỏ bừng, hướng tới đầu lưỡi của anh cắn tới.

Anh nhanh hơn một bước rời đi, gợi lên khóe miệng, nâng lên cằm cô, ánh mắt thật sâu nhìn cô.

“Hoắc Vi Vũ, tôi cho phép cô thích tôi, nhưng mà không cho phép cô đã được tôi cho phép còn đổi ý.”

Cố Cảo Đình nói những lời này quá lòng vòng, trong đầu Hoắc Vi Vũ nhất thời không có phản ứng.

Lặng im một hồi, minh bạch.

Cô còn không có nói chuyện đâu.

Cố Cảo Đình một lần nữa hôn cô, cánh tay mạnh mẽ đem cô cố định ở trong lòng ngực mình.

Ngực cùng ngực dính nhau.

tim anh đập so với cô mạnh hơn.

làm tim cô đập cũng nhanh lên.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy khô nóng, xoắn eo mình phải rời khỏi.

https://thuviensach.vn

tay anh nguyên bản ở trên eo cô dời di, tới mông cô.

“ưm.” Hoắc Vi Vũ kêu rên một tiếng.

Cô cảm giác được rõ ràng anh đã căng cứng cơ thể.

Mang theo nhiệt lượng, cương cường, có thể phá tan hết thảy chướng ngại, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

“A.” Một giọng nói nũng nịu.

lưng Hoắc Vi Vũ cứng còng.

Không phải giọng cô vọng lại, cô thực xác định.

Cô quên mất giãy giụa.

“Nhanh lên, nhanh lên, chịu không nổi.” Ô vuông ngoài cửa vang giọng nói của người phụ nữ.

“Này liền chịu không nổi, ha hả.” Lại giọng một người người đàn ông vang lên.

Cố Cảo Đình cũng ngừng lại, hơi hơi đẩy cửa ra một chút.

Hoắc Vi Vũ hướng tới cửa nhìn ra ngoài.

Một người đàn ông đang cởi quần áo người phụ nữ……

Cô thu hồi tầm mắt, xấu hổ chịu không được.

Làm chuyện xấu còn có thể đụng tới địa bàn đồng dạng làm chuyện xấu.

WC, quả nhiên là một nơi truyền kỳ.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài thanh âm không ngừng vang bên tai, càng ngày càng quá phận, đem không khí trong phòng vệ sinh làm cho khẩn trương.

Hoắc Vi Vũ liếc trộm Cảo Đình.

Anh thâm mắt liếc cô, hơi hơi nhếch miệng, tà tứ lợi hại.

khuôn mặt tuấn tú chậm rãi tới gần cô.

Hoắc Vi Vũ thối lui về sau, thẳng đến lưng đụng phải vách tường.

Anh ở bên tai cô, hạ giọng nói: “cô đoán xem, tôi và anh ta cùng tư thế, cùng tần suất, cái nào mau hơn làm bạn gái cao *.”

Hoắc Vi Vũ vừa thẹn vừa bực.

Đều là tại anh, lúc trước trực tiếp đem cô buông ra không phải tốt sao, một hai phải kéo vào đây.

Hiện tại thì sao, tiến thối lưỡng nan, xấu hổ muốn chết.

Cô ném một cái tát tới trên mặt anh.

Cố Cảo Đình cầm cổ tay cô.

Cô muốn rút ra, anh không cho.

Cô rút không ra, anh còn cười, nụ cười đẹp cuốn hút, gương mặt hấp dẫn, tao nhã tuyệt mỹ ……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 268: Giúp Tôi? Tim Đập Thật Nhanh

khí trong đầu Hoắc Vi Vũ ong ong tác hưởng.

Lại không dám ra tiếng, sợ bên ngoài kia nghe được, tất cả mọi người đều xấu hổ.

Cố Cảo Đình nhéo thịt trên mặt cô, hạ giọng nói: “Da mặt quá mỏng, khi nào dày lên thì tốt rồi.”

Hoắc Vi Vũ đụng đỉnh đầu anh, “chỉ có anh dày.”

Cố Cảo Đình nâng lên cằm cô, xoa trán cô, “Tôi luyện qua Thiết Bố Sam, tương đương mình có thiết đầu công, ngu xuẩn.”

Hoắc Vi Vũ nhìn anh, thế nhưng không lời gì để nói.

“Hoắc Vi Vũ, Hoắc Vi Vũ.” Giọng Tần Vi vang lên ngoài buồng vệ sinh.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi.

trong lòng cô mất mát.

Tần Vi xoay tròn cửa buồng vệ sinh nam, phát hiện là khóa, gõ cửa, gọi: “Hoắc Vi Vũ, bộ trưởng Tăng tới, Ngụy tổng nói tôi kêu cô qua.”

Hoắc Vi Vũ nhấp môi, từ trong cửa nhìn ra.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài kia đôi nam nữ thấy có người tới, chẳng những không có dừng lại, ngược lại càng hưng phấn.

Người phụ nữ ngồi ở trên bụng người đàn ông, không coi ai ra gì.

thôi đi, bọn họ không biết bên trong thật ra có người.

Người phụ nữ không có kềm chế giảm thanh âm.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy, dựa vào trí thông minh củaTần Vi, khẳng định cho rằng âm thanh phát ra chính là cô.

Cô mua khối đậu hủ đâm chết đi, dù chết cũng nhảy vào Hoàng Hà rửa không hết.

“Muốn tôi giúp cô giải quyết sao?” ánh mắt Cố Cảo Đình sáng quắc nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ bực bội, chỉ ngực anh, “Là chính anh gây ra. anh giúp chính mình, không phải giúp tôi.”

“à, vậy được rồi, xem cảnh phong hoa tuyết nguyệt, khó có cơ hội.” Cố Cảo Đình lười biếng nói, hướng tới bên ngoài cửa xem qua.

Hoắc Vi Vũ nhéo cằm anh, xoaymặt anh, để anh đối diện với cô.

Cố Cảo Đình nhìn cô nhíu mày, mỉm cười.

Trên thế giới này có thể xoay mặt anh, cô là người thứ nhất, cũng là người duy nhất.

người khác hoặc là không dám, hoặc là không có năng lực này.

trên mặt Hoắc Vi Vũ đỏ hồng lạ thường, dùng khẩu ngữ nói hai chữ, “Giúp tôi.”

https://thuviensach.vn

“cô đi về trước, ở nhà chờ tôi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Cô trừ ra về nhà, còn có thể đi nơi nào?

“bên phía Ngụy Tịch Phàm, tôi giúp cô giải thích.” Cố Cảo Đình bỏ thêm một câu.

Hoắc Vi Vũ chỉ có thể cúi đầu trầm mặc, tim đập, lại nhảy nhanh, căn bản không thể chậm lại.

giọng Tần Vi vang lên tới, “Hoắc Vi Vũ, Hoắc Vi Vũ, cô làm gì ở bên trong? Như thế nào khóa cửa, cô còn không ra tiếng, tôi gọi giám đốc tới cạy cửa.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô vàTần Vi ở chung một tháng, đối với tính cách cô ta có chút hiểu biết, cô ta hấp tấp, tuyệt đối làm được việc cạy cửa này.

Nếu như bị Tần Vi phát hiện tình huống bên trong, cô nghĩ cũng không dám nghĩ.

“anh nhanh lên.” Hoắc Vi Vũ thúc giục Cố Cảo Đình.

Anh thong thả ung dung lấy ra di động, chỉnh đến tiếng chuông.

Ở trong không gian yên tĩnh, tiếng chuông đặc biệt bắt mắt.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc hành động của anh.

Anh làm vậy không phải bại lộ hành tung sao?

Bên ngoài kia phát hiện bọn họ, người đàn ôngkéo quần đi tới.

Hoắc Vi Vũ chột dạ, chạy nhanh tới khóa cửa lại.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình giơ lên tươi cười.

“Phanh” một tiếng, người đàn ông đá cửa, kêu gào nói: “Mẹ nó, đi ra cho tôi, lão tử phế mày đi.”

Cố Cảo Đình trong mắt xẹt qua một tia sáng.

Anh mở cửa, thân hình cao lớn che khuất tầm mắt người đàn ông thấp người, lạnh như băng nói: “anh nói phế đi ai?”

người đàn ông thấp người cảm thấy Cố Cảo Đình quen mặt.

Chính là, hiện tại mới vừa làm đến người phụ nữ, khí thế mạnh lên, một đấm đánh tới Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình dễ như trở bàn tay cầm cánh tay người đàn ông, theo tay vung lên, người đàn ông té lăn quay trên mặt đất.

người phụ nữ kia nhận ra Cố Cảo Đình là ai, mở cửa, liền chạy ra, hy vọng Cố Cảo Đình không có thấy rõ mặt cô.

Tần Vi xem chạy ra không phải Hoắc Vi Vũ, hồ nghi, thăm dò, nhìn về phía buồng vệ sinh……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 270: Hồi Tâm Chuyển Ý Có Bao Nhiêu Khó

Hoắc Vi Vũ không hiểu ra sao, nhưng mà gọi điện thoại hỏi Cố Cảo Đình, lại có vẻ quá cố tình.

Cô nhìn di động đang lúc do dự, điện thoại Ngụy Tịch Phàm lại gọi tới.

“Làm sao vậy, Ngụy tổng?” Hoắc Vi Vũ hồ nghi hỏi.

“Tôi nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là đem bản kế hoạch tôi làm chia cho cô, cho cô làm cái tham khảo, miễn cho ngày mai cô làm sai, rốt cuộc trước kia ngươi làm chính là phong đầu mà không phải đầu tư điện ảnh, thời gian cả đêm quá mức gượng ép.” Ngụy Tịch Phàm lo lắng nói.

Hoắc Vi Vũ cau mày, mơ hồ hiểu ra một ít, thử nói: “Cố Cảo Đình cho chúng ta làm bản kế hoạch này, xác thật có chút khó khăn.”

“vừa rồi anh ta nói năng lực cô thực tốt, làm trợ lý lãng phí nhân tài, muốn tôi đem hạng mục này giao cho cô, cô có biết, Cố thị là nhà đầu tư, anh ta có yêu cầu này, chúng ta cũng chỉ có thể thỏa mãn, bất quá, cô không cần lo lắng, có vấn đề hỏi tôi là được.” Ngụy Tịch Phàm mỉm cười nói.

Hoắc Vi Vũ minh bạch, “Tôi sẽ làm hết sức.”

cúp điện thoại, Hoắc Vi Vũ không có nhịn xuống, gọi điện thoại cho Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

hôm nay tâm tình anh thực tốt, thân thể ẩn nấp ở chỗ tối, đôi mắt lại giống như ngọc đen lóng lánh.

“Làm sao vậy?”

“anh cho tôi làm bản kế hoạch gì?” Hoắc Vi Vũ trực tiếp hỏi.

“Sợ cái gì, liền tính cô đều không có chuẩn bị, tôi nói có thể liền có thể. Nửa giờ sau tôi trở về, ngoan một chút.” Cố Cảo Đình ôn nhu nói.

Trong giọng nói, mang theo một tia ái muội.

người không biết, còn tưởng rằng anh nói chuyện với bạn gái.

Cô vẫn là nhanh cúp đi, Ngụy Tịch Phàm và anh còn ở phòng bao.

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi, tài xế cũng đưa cô tới cửa tiểu khu.

Cô thanh toán tiền, từ trên xe bước xuống, một người thân hình cao lớn ngăn ở trước mặt cô.

Hoắc Vi Vũ nhìn Ngụy Ngạn Khang liếc mắt một cái, không muốn để ý tới, bước qua bên cạnh anh.

Ngụy Ngạn Khang chắn trước mặt cô, “Cùng đi với anh tới một chỗ.”

Hoắc Vi Vũ lạnh nhạt nhìn về phía anh, “trong vòng ba giây biến đi khỏi tầm mắt tôi, bằng không, tôi gọi điện thoại cho Cố Kiều Tuyết cùng nhau tham quan nơi anh nói đó.”

“em một hai phải đối với anh bạc tình như vậy sao? Chúng ta yêu nhau bảy năm, tình cảm còn mỏng hơn một tờ giấy? em một hai phải tránh anh cả đời không qua lại với nhau.” Ngụy Ngạn Khang tức giận, thống khổ nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhếch khóe miệng, ý châm chọc biểu hiện, “anh dù mỏng hơn tờ giấy đều không thể cho tôi, tôi còn chờ mong anh có thể cho tôi cái gì! Ngụy Ngạn Khang, đối đãi Cố Kiều Tuyết cho tốt đi, cho dù là vì con các người. anh đã từng phụ tôi, cũng không cần lại cô phụ cô ta.”

“Con? Cái gì con, sau khi anh và cô ta kết hôn, anh đều không có chạm qua cô ta, cô ta khi nào có con?” Ngụy Ngạn Khang kinh ngạc, như nghĩ đến cái gì, “Cô ta lại nói bậy với em cái gì?”

“dù cho cô ta cái gì đều không có nói, tôi và anh cũng không có khả năng, cảm tình bảy năm, một khi phản bội, đâm vào trái tim có bao nhiêu sắc nhọn?! Nếu anh còn muốn ở trước mặt tôi bảo trì hình tượng nho nhã cao quý, liền không cần xuất hiện ở trước mặt tôi, nếu không, tôi hận không thể nhớ tới hồi ức bảy năm này mà mạt sát.” Hoắc Vi Vũ đẩy Ngụy Ngạn Khang ra.

Anh nắm chặt nắm tay, hung ác nham hiểm nhìn phía trước, “Hoắc Vi Vũ, cùng anh đi một chỗ, nếu như đi, em còn không chịu tiếp thu anh, anh sẽ không dây dưa em nữa.”

“Đi nơi nào đều sẽ không thay đổi ý nghĩ của tôi.” Hoắc Vi Vũ thực kiên quyết nói.

“anh chỉ có thể mỗi ngày đều lại đây, cho đến khi em hồi tâm chuyển ý.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 271

Hoắc Vi Vũ dừng bước lại, lạnh nhạt nhìn về phía trước.

Ngụy Ngạn Khang dây dưa với cô như vậy, nếu bị Cố Kiều Tuyết hoặc là Cố Cảo Đình biết, thì người xui xẻo sẽ là cô.

Cô lạnh lùng nhìn về phía anh ta, "Có phải tôi đi rồi, không có hồi tâm chuyển ý, từ nay về sau, anh sẽ không dây dưa với tôi nữa."

Ngụy Ngạn Khang thâm tình nhìn cô, gật đầu, "Ừm."

"Nếu như anh làm không được thì?" Hoắc Vi Vũ lý trí hỏi.

"Anh sẽ bị xe đụng chết. Đáp án này em đã hài lòng chưa, Tiểu Vũ."

Hoắc Vi Vũ bỏ qua đau khổ trong mắt của anh ta, mặt không biểu tình nói: "Vậy đi đi."

Lên xe, Ngụy Ngạn Khang mở nhạc, là nhạc hòa âm cổ điển mà cô thích nhất.

Ngụy Ngạn Khang là một người đàn ông rất cẩn thận, dịu dàng.

Nhưng mỗi lần nhớ tới những nhu tình như nước này của anh ta, trong lòng của cô như bị một cây gai đâm sâu vào, rất đau.

Cho nên, dứt khoát, không nghe, không nhìn, nhắm mắt lại.

https://thuviensach.vn

Hơn một tiếng sau, Ngụy Ngạn Khang dừng xe.

Hoắc Vi Vũ mở to mắt, trước mắt là căn nhà lớn có kiến trúc phong cách Âu Mỹ.

Phía trên phòng ở phủ kín năm màu, dưới ánh sao, càng rực rỡ chói mắt.

Ngụy Ngạn Khang mở cửa xe, dịu dàng nói: "Xuống xe nhìn xem."

Hoắc Vi Vũ xuống, sau lưng, mấy màu sắc rực rỡ sáng ngời, hồng, vàng, hồng nhạt, tím.

Cô quay đầu lại.

Một mảnh hoa oải hương, hỗn hợp cùng một chỗ.

Liếc mắt liền thấy ba chữ 'ILOVEYOU’ được cố ý sử dụng ba màu sắc để tạo nên.

"Em đã nói, sau này muốn có một nơi ngăn cách với thế giới bên ngoài, có một căn nhà như tòa thành của công chúa và hoàng tử, phía trước tòa thành là một mảnh hoa oải hương, có đủ loại hoa mà em thích, em sẽ giống như công chúa bên trong cổ tích." Ngụy Ngạn Khang dịu dàng nói.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, bình tĩnh nói: "Cổ tích đều là hư cấu, nơi đây không có khả năng ngăn cách với thế giới bên ngoài, hoa oải hương phía trước tòa thành cũng rất nhanh sẽ tàn lụi."

"Anh có thể xem đây là nơi ngăn cách với thế giới bên ngoài, không cho ai đến quấy rầy em, hoa tàn lụi rồi, anh cũng có thể bổ sung thêm hoa tươi, chỉ cần em nguyện ý..."

"Tôi không muốn." Hoắc Vi Vũ cắt ngang lời nói của Ngụy Ngạn Khang, "Hoàng tử của tôi, bên cạnh không có hoàng hậu, hoàng tử của tôi,

https://thuviensach.vn

trong lòng không có những người phụ nữ khác, anh, Cố Cảo Đình, cũng không phải."

"Em đừng để ý tới chuyện này được không, anh cưới Cố Kiều Tuyết cũng là bất đắc dĩ, em cũng thấy rồi đó, là Cố Cảo Đình bắt giam anh lại!" Ngụy Ngạn Khang có chút kích động, hai tay nắm chặt bả vai của Hoắc Vi Vũ.

"Tiểu Vũ, anh đáp ứng với em, anh sẽ không đụng tới em, trái tim của anh đều dành cho em, cũng chỉ sinh con với em, em cũng không cần đi ra ngoài làm việc, cũng không cần ra ngoài để bị khinh bỉ, anh sẽ nuôi em, có thời gian anh sẽ ở bên cạnh em." Ngụy Ngạn Khang cam đoan.

Hoắc Vi Vũ đã hiểu, khóe miệng giật giật, ánh mắt mờ mịt, "Anh là muốn bao dưỡng tôi hả?"

"Anh là muốn chăm sóc em thật tốt! Anh đã thề trước mộ của mẹ em, Tiểu Vũ, lần này hãy cho anh cơ hội." Ngụy Ngạn Khang thành khẩn nói.

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, "Nếu mẹ tôi sống lại, bầu trời không có mưa, đóa hoa không hề tàn lụi, tôi sẽ đồng ý làm người phụ nữ không danh không phận của anh."

Trong lòng Ngụy Ngạn Khang lộp bộp trầm xuống, những gì cô nói là điều không có khả năng.

Ngụy Ngạn Khang lôi kéo tay của cô vào biệt thự, đẩy cửa phòng ra.

Tất cả đều là Hermes, giày cao gót, quần áo rất thời thượng, đồ trang sức quý báu.

"Những thứ này không phải em rất thích sao, chỉ cần em đáp ứng, tất cả đều là của em." Ngụy Ngạn Khang nhìn chằm chằm cô nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ không nhúc nhích

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Ta Sẽ Cho Ngươi Và Người Nhà Của Ngươi Cho Ta Chôn Cùng

Ngụy Ngạn Khang nhíu mày, đẩy cửa bên cạnh ra.

"Uông." Một con chó màu trắng ngoắt ngoắt cái đuôi chạy ra, lè lưỡi chờ mong nhìn Hoắc Vi Vũ.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ mềm mại hơn, cúi đầu, gãi cằm chó con.

Chó con rất thích ý duỗi thẳng cổ.

"Tiểu Vũ, em còn nhớ không, nó rất giống Tiểu Thiên của chúng ta, để cho chúng ta trở lại quá khứ được không? Anh sẽ yêu em nhiều hơn." Ngụy Ngạn Khang tha thiết nhìn Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, đứng lên, lạnh lùng nhìn về phía Ngụy Ngạn Khang, "Anh muốn tôi nhìn gì tôi cũng đã nhìn rồi? Đưa tôi trở về đi, tôi không muốn quay lại, đi thẳng về phía trước, mới có thể nhìn thấy phong cảnh đẹp hơn."

Ngụy Ngạn Khang cắn răng, nắm chặt nắm đấm, trong mắt lóe lên ánh sáng hung ác.

Cô vẫn không chịu quay lại sao.

Anh oán hận cô tuyệt tình!

https://thuviensach.vn

"Hoắc Vi Vũ, sinh đứa con cho anh, sinh con cho anh, anh sẽ để em rời khỏi nơi đây." Đôi mắt của Ngụy Ngạn Khang đỏ bừng nói.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật, châm chọc nói: "Sao, anh muốn giam giữ tôi hả?"

Ngụy Ngạn Khang cầm chặt bờ vai của cô, hôn lên môi của cô.

Hoắc Vi Vũ mặt không biểu tình bình tĩnh nói: "Chỉ cần anh dám hôn tôi, tôi sẽ để anh và gia tộc của anh chôn cùng tôi."

Ngụy Ngạn Khang dừng lại, ánh mắt lập loè, đau khổ nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

"Nếu như Cố Kiều Tuyết biết anh làm gì với tôi, anh cảm thấy cô ta sẽ bỏ qua cho anh sao?" Hoắc Vi Vũ không sợ hãi nhìn anh.

"Em thật sự nhẫn tâm vậy sao? Chỉ vì anh quá yêu em." Ngụy Ngạn Khang không bình tĩnh nói.

"Biết rõ tôi là hạng người gì, thì sớm cút đi."

"Chúng ta yêu nhau bảy năm không phải bảy ngày, bảy tháng, Tiểu Vũ..."

"Anh cũng biết không phải là bảy ngày, bảy tháng, mà là bảy năm sao.

Bảy năm tình cảm, một khi phản bội, nó đâm vào trong lòng tôi anh biết nó đau cỡ nào không!

Ngụy Ngạn Khang, không phải tôi không nói, tôi không đau, không phải vì tôi không anh, chính là từ bỏ hy vọng từ anh.

Tôi không hận anh, vì bây giờ anh không có chút giá trị để tôi phải hận!" Hoắc Vi Vũ lớn tiếng quát, đẩy Ngụy Ngạn Khang ra, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Đừng đi." Ngụy Ngạn Khang la lên.

Hoắc Vi Vũ tiếp tục đi về phía trước.

"Anh nói đừng đi, em không nghe sao?" Ngụy Ngạn Khang đề cao đề xi ben.

Hoắc Vi Vũ căn bản không để ý tới anh ta, đi nhanh hơn.

Ngụy Ngạn Khang bước lên cầm lấy cánh tay của Hoắc Vi Vũ, đẩy cô ngã trên ghế salon.

Anh cởi thắt lưng ra, bỏ âu phục trên mặt đất, ánh mắt phức tạp nhìn Hoắc Vi Vũ.

"Tiểu Vũ, chúng ta lên giường, cho dù em muốn giết anh, anh cũng không muốn mất em, nếu chết, chúng ta cùng một chỗ, bây giờ dù sống, anh cũng sống không bằng chết." Ngụy Ngạn Khang lại cởi bỏ thắt lưng.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ càng bi thương.

Năm đó bầu trời xanh thẳm, Ngụy Ngạn Khang đứng ở dưới cây ngô đồng, anh là một người có học, tao nhã, quý khí bức người.

Mà hôm nay, người đàn ông dịu dàng nhu tình như nước kia đã không có ở đây, là một linh hồn xấu xí, anh ta không còn xứng đáng với túi da đẹp đẽ bên ngoài.

Hoắc Vi Vũ nắm chặt bình hoa trên bàn trà.

Ngụy Ngạn Khang nhào lên, hôn môi của cô.

Hoắc Vi Vũ không hề lưu tình, bình hoa nện ở trên đầu Ngụy Ngạn Khang.

https://thuviensach.vn

Anh ta kêu lên một tiếng đau đớn, máu từ đỉnh đầu chảy xuống.

Hoắc Vi Vũ thừa dịp rời đi, cô quay đầu lại, nhìn thoáng qua anh ta, nước mắt chảy xuống.

Trong lòng Ngụy Ngạn Khang căng thẳng, lúc hồi phục tinh thần, trong lòng hiện lên khủng hoảng.

Bên ngoài quá tối, ở đây lại là trên núi, nếu như cô không đi đường cái, sẽ xảy ra chuyện đấy.

"Tiểu Vũ, anh đưa em về, Tiểu Vũ." Ngụy Ngạn Khang đứng lên, chạy ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ đã biến mất trong bóng đêm.

Nhìn túi xách của cô vẫn ở trên xe của anh ta, anh không suy nghĩ nhiều, chạy về phía khu rừng bên cạnh, lòng bàn chân vừa trượt, té lăn trên đất, hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 273: Cô Rất Phù Hợp Khẩu Vị Của Tôi

Cũng như Ngụy Ngạn Khang đoán trước, cô không đi trên đường cái, mà là chạy vào rừng cây.

Đôi mắt cô đầy nước mắt, đi trỏng rừng cây một chút ánh sáng cũng không có.

Kỳ thật cái gì cô cũng không nhìn thấy.

Chỉ biết đi tới phía trước, rời khỏi nơi đây.

Rời đi rời đi cứ như ác mộng quanh quẩn trong lòng cô.

Lúc người đàn ông này trở thành của người phụ nữ khác, ưu điểm trên người anh ta càng nhiều, cô càng tổn thương hơn.

Cũng không biết chạy bao lâu, cô nhìn thấy phía trước dường như có ngọn đèn, như là có nhà ai đó.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ dấy lên hi vọng, tăng thêm tốc độ chạy tới.

Thấy được tình cảnh trước mắt, cô dừng bước.

Căn nhà gỗ, được che giấu bằng những lá cây.

Trước cửa có hai người đàn ông mặc quần áo màu xanh đang bắt tay.

https://thuviensach.vn

Mơ hồ cảm thấy không đúng, Hoắc Vi Vũ quay người bỏ chạy.

"Ai!" người đàn ông lớn tiếng quát, quay người đuổi theo.

Hoắc Vi Vũ không chạy được xa, đã bị bắt lại.

Người đàn ông đánh giá Hoắc Vi Vũ, trong mắt phát ra tia sáng dâm loạn.

"Ơ, người đẹp, lão nhị, hôm nay chúng ta thật có phúc." Người đàn ông đó cười.

"Phù, cẩn thận một chút, lão đại còn ở bên trong dưỡng thương. Nếu như bị anh ta nghe được, nhất định sẽ mắng chúng ta." Lão nhị nói.

"Phi. Chúng ta đi theo lão đại không có được một ngày hưởng phúc, là anh ta muốn đối phó Cố Cảo Đình, lại không phải chúng ta! Bây giờ tốt rồi, nếu chúng ta trốn ở chỗ này, nếu như bị Cố Cảo Đình bắt được thì xong đời, lão nhị, chúng ta làm một mình đi, đừng đi cũng lão đại nữa." Người đàn ông đó nham hiểm nói.

"Muốn làm một mình thì anh làm một mình, lão đại có ân với tôi, tôi sẽ không phản bội anh ta, còn có, " lão nhị nhìn thoáng qua Hoắc Vi Vũ.

"Đừng đụng cô ta, lão đại ghét nhất là bắt người cưỡng gian." Lão nhị nhắc nhở.

Anh ta nắm chặt tay Hoắc Vi Vũ, nhốt cô vào căn phòng thứ hai.

"Cô gái, vận khí của cô không tốt, chạy đến nơi này, chờ chúng tôi rời khỏi đây, sẽ thả cô đi, cô ngoan ngoãn ở chỗ này, không nên chạy loạn, biết không?" Lão nhị trầm giọng nói.Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, lông mi thật dài che ánh sáng ở trong mắt, bình tĩnh gật đầu.

https://thuviensach.vn

Những người kia muốn đối phó Cố Cảo Đình, cô nhớ trung tá Thượng đã từng nói qua, chẳng lẽ là Giang Khả đang chạy trốn?

Vận khí của cô thật sự không tốt.

Có lẽ Hoắc Vi Vũ cần phải chạy trốn.

Lão nhị nhìn Hoắc Vi Vũ thật biết điều, an tâm đi ra ngoài.

Ầm một tiếng.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nhìn về phía khe cửa.

Người đàn ông hung ác kia lấy cây gỗ đánh lão nhị bất tỉnh rồi.

Hắn ta đẩy cửa đi vào, hèn mọn bỉ ổi nhìn Hoắc Vi Vũ, nhìn cô từ trên xuống dưới, khóe miệng cong lên, "Tôi đã hơn mấy tháng không gần phụ nữ rồi, cô rất hợp khẩu vị của tôi."

Hoắc Vi Vũ đã nhận ra nguy hiểm, lui về sau.

Trong phòng không có gì vũ khí gì có thể tấn công.

Co nhớ lại lão nhị có nói, lão đại của họ rất ghét những chuyện cưỡng gian giết người cướp của.

Đôi mắt Hoắc Vi Vũ khẽ động, nhìn về phía ngoài của la lên: "Có ai không, cứu mạng, cứu mạng."

Trong mắt người đàn ông kia bắn ra tia hung ác, đi lên trước mấy bước, bưng kín miệng Hoắc Vi Vũ, kiềm chế cô trong khuỷu tay, ác độc nói: "Cô kêu cái gì, cô cho rằng sẽ có người tới cứu cô sao, nằm mơ!"

"A..., A..., A...." Hoắc Vi Vũ cầm chặt cánh tay của hắn, cắn mạnh xuống.

https://thuviensach.vn

"A." Người đàn ông bị đau, buông Hoắc Vi Vũ ra.

"Cứu mạng." Hoắc Vi Vũ lao ra ngoài.

Người còn không có chạy ra ngoài cửa, người đàn ông hung ác kia đã nắm chặt tóc của cô.

Da đầu Hoắc Vi Vũ vô cùng đau.

Hắn kéo mạnh cô té xuống đất, cởi bỏ quần, lộ ra ánh mắt dâm tà.

Hoắc Vi Vũ sợ hãi, điên cuồng gào thét về phía cửa: "Cứu mạng, cứu mạng..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 274: Yêu, Muốn, Lưỡng Tình Tương Duyệt

Một người đàn ông sắc mặt tái nhợt chạy đến.

Anh sắc bén nhìn Âm Chí Nam, nghiêm nghị nói:

"Dừng tay."

Âm Chí Nam không vui nhìn Giang Khả:

"Lão đại, tôi theo anh vất vả bấy lâu nay, hiện tại bị kẹt ở đây, khó khăn lắm mới có một phụ nữ, tôi muốn cô ta."

"Chờ đến khi chúng ta thoát được, anh muốn bao nhiêu phụ nữ cũng có thể, cô ta không phải người anh đụng đến được." Giang Khả nghiêm túc nói.

"Chờ chúng ta thoát được, chờ chúng ta thoát được, có thể thoát được sao? Tôi không theo anh nữa, giờ anh không phải đại ca của tôi, tôi không cần nghe anh, tôi muốn cô ta." Âm Chí Nam không vui nói ra, đi đến chỗ Hoắc Vi Vũ.

Giang Khả tiến lên, nắm chặt bả vai của Âm Chí Nam.

Âm Chí Nam thừa dịp Giang Khả bị thương, hất tay Giang Khả ra.

Nhân lúc hai người đáng nhau.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lén đi đến cửa.

Âm Chí Nam thấy Hoắc Vi Vũ muốn chạy, ra tay mạnh hơn, mỗi lần đánh đều đánh vô chỗ hiểm của Giang Khả.

Hoắc Vi Vũ thấy Giang Khả chống đỡ không nổi nữa.

Nếu anh ta chết, cô cũng xong đời.

Không suy nghĩ nhiều, Hoắc Vi Vũ cầm gậy gỗ lên, đánh Âm Chí Nam.

Âm Chí Nam đang đấu với Giang Khả, không phòng bị Hoắc Vi Vũ, bị cô đánh liên tục mấy gậy.

Hắn bị chọc giận, phát huy hết toàn lực, một quyền đấm Giang Khả hộc máu, quay đầu đánh Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ linh hoạt ngồi xổm xuống, nhìn bụng hắn, trực tiếp quất gậy vào.

Âm Chí Nam ôm chỗ hiểm, gào thét lên.

Hoắc Vi Vũ lợi dụng thời cơ, đánh túi bụi vào hắn.

Âm Chí Nam hung ác nhìn Hoắc Vi Vũ, mắt đỏ choét, mất hết lý trí.

Hắn móc súng ra, nhắm vào Hoắc Vi Vũ.

Cô nghĩ, lần này mình xong đời thật rồi.

Trong đầu hiện lên bộ dạng lãnh khốc của Cố Cảo Đình.

Nếu anh biết, cô chết rồi, thi thể còn bị hãm hiếp, sẽ nghĩ gì?

Khẳng định cô sẽ bị khinh bỉ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại.

"Phịch" một tiếng.

Viên đạn xuyên qua trán của Âm Chí Nam, hắn mở to hai mắt, ngã xuống đất.

Hoắc Vi Vũ khẽ giật mình, hoảng hốt mở mắt ra, nhìn Giang Khả cầm súng.

Sắc mặt của anh càng thêm tái nhợt, vì đánh nhau nên vết thương bị vỡ ra, áo sơ mi màu trắng loang lổ vết máu.

"Cô không sao chứ?" Giang Khả hỏi.

Cô không nghĩ tới, vì cứu cô mà Giang Khả giết thuộc hạ của mình.

"Người có sao chính là anh." Hoắc Vi Vũ liếc nhìn áo của anh nói ra.

Giang Khả đi đến cửa, ngồi xuống, ấn ấn huyệt nhân trung của lão nhị.

Lão nhị tỉnh lại, khẩn cấp nói:

"Lão đại, Âm Chí Nam muốn làm phản."

"Hắn đã bị giải quyết, đi vào phòng với tôi." Giang Khả yếu ớt nói.

Lão nhị đỡ Giang Khả dậy, thấy vết thương của anh bị nứt ra, hỏi Hoắc Vi Vũ:

"Cô biết khâu không?"

Hoắc Vi Vũ hiểu ý của lão nhị, vì cô nên vết thương của anh ta mới vỡ ra, cô cũng không muốn mắc nợ người khác, phải đáp trả.

"Tôi học y ba năm, thử một chút." Hoắc Vi Vũ nói ra.

https://thuviensach.vn

Trong phòng

Hoắc Vi Vũ chuẩn bị thuốc mê cho Giang Khả, bình tĩnh nhìn vết thương của Giang Khả, bôi thuốc cho anh, băng bó.

Anh ta thay áo khác.

Ngoài cửa một người đàn ông chạy đến, báo cáo với Giang Khả:

"Lão đại, chúng ta đã bắt được người yêu của Cố Cảo Đình."

Giang Khả nhíu mày, tay đập lên bàn, nghiêm nghị nói:

"Tôi đã nói với các anh bao nhiêu lần rồi, không thương tổn người vô tội, cũng không bắt phụ nữ và trẻ em, hiện tại hành vi của các người chẳng khác nào mấy bọn cướp bại hoại!"

"Nhưng mà Cố Cảo Đình ép chúng ta không còn đường sống nữa!" Thủ hạ phản bác.

"Các người bắt cô ta, chỉ còn đường chết, khẳng định Cố Cảo Đình gắn thiết bị định vị lên người người yêu của mình, nói không chừng bây giờ đang trên đường tới rồi."

"Không xong rồi lão đại, bây giờ Cố Cảo Đình đang ở chân núi." Một thủ hạ khác xông đến báo cáo.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Không Ai Địch Nổi, Đồng Bọn Khiếp Sợ

Giang Khả cắn răng, trong mắt bắn ra sát khí, sắc bén như dao.

Giống như muốn xuyên thấu qua không khí, róc thịt của Cố Cảo Đình.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được ân oán giữa bọn họ rất sâu, không biết là nguyên nhân gì làm cho bọn họ căm ghét lẫn nhau như vậy.

Giang Khả lạnh lùng nhìn Hoắc Vi Vũ.

Lưng Hoắc Vi Vũ lạnh toát, đứng thẳng người.

Anh ta đang đánh giá cô.

Qua mỗi một giây, cô khẩn trương một lần, sợ anh nhìn ra điểm khác thường, không dám thở mạnh.

Mắt anh rũ xuống, gỡ dây chuyền của mình ra, đeo lên cổ của Hoắc Vi Vũ.

Bọn thủ hạ của anh mở to hai mắt nhìn, anh nhìn tôi tôi nhìn anh, giống như dùng ánh mắt trao đổi tin tức.

Sợi dây chuyền này là vật quan trọng nhất của lão đại, không có gì có thể sánh bằng.

Sao lại đưa cho một phụ nữ xa lạ.

https://thuviensach.vn

"Mang theo nó, nó có thể phù hộ cho cô." Giang Khả trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ dò xét liếc Giang Khả một chút.

Cô không tin cái này có thể phù hộ cho bản thân mình.

Nhưng xem như nó có thể phù hộ, cô quen biết anh chưa đến hai tiếng, anh không thể đưa cho cô cái này được.

Chỉ có một lý do duy nhất,

Sợi dây chuyền này rất quan trọng với anh ta.

Anh sợ Cố Cảo Đình sẽ lấy mất, tạm thời đưa cho cô, lúc sau sẽ đến lấy lại.

Cô không muốn dính vào ân oán giữa bọn họ.

Nhưng bây giờ không nhận, cũng không phải là hành động sáng suốt.

Hoắc Vi Vũ trầm mặc, cúi đầu, không nói gì.

"Lão đại, chúng ta đi nhanh đi, Cố Cảo Đình sắp đến rồi, nếu hắn ta đến, lúc đó chạy không kịp đâu." Thủ hạ của Giang Khả thúc giục nói.

Giang Khả lấy ra một tấm bản đồ, đưa cho Hoắc Vi Vũ:

"Địa hình nơi này, đừng có lạc đường nữa, nhìn vào bản đồ, nửa tiếng sau liền có thể ra khỏi rừng cây."

Hoắc Vi Vũ nhận lấy:

"Cái kia, có thể cho tôi mượn một trăm đồng không, tôi đi ra, không có tiền ngồi xe."

https://thuviensach.vn

Giang Khả móc trong bóp ra mấy tờ giấy bạc, đưa cho Hoắc Vi Vũ, ngi ngờ hỏi:

"Sao cô lại lạc vào rừng cây này vậy?"

"Ngồi nhầm xe của bọn cướp, xém chút mất mạng, chỉ có thể chạy vào rừng cây." Hoắc Vi Vũ qua loa nói.

Giang Khả lại đưa cho Hoắc Vi Vũ một cái điện thoại di động:

"Bên trong có một nghìn đồng tiền điện thoại, sau khi rời khỏi rừng cây có thể điện cứu viện."

"Cảm ơn." Hoắc Vi Vũ nhận lấy điện thoại di động của anh.

"Lão đại, nhanh lên, Cố Cảo Đình lên núi rồi." Thủ hạ của Giang Khả nói ra.

"Rút lui." Giang Khả sắc bén nói, một đám người nhanh như điện, biến mất trong phòng.

"Lão đại, sao lại đưa vật đó cho phụ nữ kia vậy?" Thủ hạ lo lắng hỏi.

"Ngu ngốc, để ở chỗ cô ta an toàn hơn." Lão nhị giải thích nói.

Giang Khả có chút lo lắng, cô bé kia có đáng tin không?

*

Trước khi đi, Hoắc Vi Vũ có chút tò mò, nhớ bọn họ nói, bắt được người yêu của Cố Cảo Đình, không biết là ai nhỉ?

Cô tìm từng phòng một.

"A." Âm thanh thống khổ giống như của phụ nữ vang lên.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lo lắng chạy đến.

Cảnh tượng trước mắt hoàn toàn khiến cô chấn kinh.

Phùng Tri Dao cầm tay Âm Chi Nam đã chết, bỏ cây gỗ vào tay hắn.

Cầm cây gỗ đâm vào tiểu huyệt của mình, máu nhỏ giọt trên mặt đất.

Rút cây gỗ ra, nhuộm đầy máu.

Hoắc Vi Vũ tựa vào tường, trốn đi.

Cô không hiểu, Phùng Tri Dao sao lại dùng cách này phá màng của mình...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 276: Lạnh Lẽo Một Mình, Hoa Mai Trong Tuyết. Nổi, Đồng Bọn Khiếp Sợ

Trên đường đi

Hoắc Vi Vũ một mực suy nghĩ, vì sao Phùng Tri Dao lại làm như thế.

Cô cũng không ngờ, nhìn Phùng Tri Dao nhu nhu nhược nhược, dịu dàng như nước, cho dù là nói chuyện, âm thanh cũng không cao hơn 50 dB(Đề xi ben).

Sao cô ta lại ác với chính mình như vậy.

Nắm tay của người chết, cọ không sợ sao?

Thật là, không thể nhìn mặt mà bắt hình giong được.

Trước mắt một đạo ánh sáng chiếu đến, theo bản năng Hoắc Vi Vũ trốn vào chỗ tối.

Mấy chiếc xe chạy qua như bay, chiếc ở giữa, là Cố Cảo Đình.

Phùng Tri Dao nằm trong ngực của anh.

Cô còn chưa kịp thấy rõ thần sắc của anh, xe đã mất hút, còn lại một mảnh bóng đêm đen kịt.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ có loại cảm giác chua xót.

https://thuviensach.vn

Nguyện trọn đời trọn kiếp, sống đến răng long đầu bạc.

Loại ước mơ này cô cũng đã từng ước qua.

Nhưng, hiện thực lại tát vào mặt cô, đánh thức cô.

Ngoại trừ dựa vào bản thân mình, cô sẽ không dựa vào ai khác nữa.

Hoắc Vi Vũ đi đến đường cái, gọi điện thoại cho 12580, nghĩ lại.

Giang Khả rất nhanh có thể tìm được tài xế đưa cô về nhà, từ đó biết được địa chỉ của cô.

Cô không muốn bị dính vào chuyện này.

Hoắc Vi Vũ đi vào trong rừng, tìm một nơi kín đáo, dùng nhánh cây đào một cái lỗ.

Ở dưới lót mấy tầng lá khô, bỏ dây chuyền cùng điện thoại của Giang Khả xuống, lại trải thêm mấy tần lá khô lên, lắp lỗ lại.

Giang Khả có thể thông qua định vị trên điện thoại di động đến tìm đồ của mình, cũng sẽ không quấy rầy cuộc sống yên tĩnh của cô.

Làm xong, Hoắc Vi Vũ phủi tay, đứng lên, đi dọc theo đường xuống núi.

Đi khoảng bốn tiếng, mới đến chân núi, lại đi thêm hai tiếng, mới gọi được taxi, về đến nhà đã hơn bốn giờ, mỗi ngón chân đều nổi mụn nước, lòng bàn tay trày trụa tùm lum.

Hoắc Vi Vũ nằm trong bồn tắm, nước ấm áp, trong đầu liền nhớ đến Cố Cảo Đình.

Loại người cao cao tại thượng, gần như hoàn mỹ, cô cũng chỉ có thể ngước nhìn.

https://thuviensach.vn

Tim hơi hơi đau.

Chẳng qua còn tốt chán, so với quá khứ chịu bao nhiêu tổn thương sâu sắc, cái này thì là gì chứ.

Đau đau, dần sẽ mất cảm giác.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại, ngủ thiếp đi.

Cô bị tiếng gõ cửa đánh thức, mở to mắt.

Ngâm nước quá lâu, thân thể như nhũn ra, vòi nước cũng chưa tắt.

Trong phòng tắm đều là nước.

Cô tắt vòi nước, đi ra khỏi phòng tắm, giẫm lên sàn nhà, chân cảm giác càng đau hơn.

Cố Cảo Đình còn mặc âu phục tối hôm qua, gương mặt mệt mỏi, phong trần, giống như từ trên biển tới.

Đêm qua, chắc là bồi Phùng Tri Dao.

Cô mở cửa, lãnh đạm nhìn Cố Cảo Đình.

"Hôm qua trong quân có việc gấp, không đến được, cùng nhau đi ăn điểm tâm không?" Cố Cảo Đình mời nói.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ chua xót, lẳng lặng tiến vào trong máu.

Quân sự có việc?

Đàn ông nói dối quá nhiều, tin tưởng, cô liền thua.

"Cố Cảo Đình, nếu như anh yêu một người phụ nữ tâm cơ khó lường, anh sẽ làm sao?" Hoắc Vi Vũ nhẹ nhàng hỏi.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhớ tới lời của Thượng trung tá: Yêu cô ta, không phải giáo dục cô ta, mà phải làm theo ý của cô ta.

"Hư theo cô ta, khiến cho cô ta không cảm thấy cô đơn." Mắt Cố Cảo Đình sáng rực nhìn cô nói.

Hoắc Vi Vũ hiểu rõ, khóe môi giương lên.

Cô nở nụ cười xinh đẹp, yêu dã, giống như hoa mai kiêu ngạo trong tuyết.

"Về sau đừng đến tìm tôi, mặc kệ anh suy nghĩ gì về tôi, đều chặt đứt đi, tôi không thể thích anh." Hoắc Vi Vũ dứt khoát đóng cửa lại.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 277: Có Bản Lĩnh Chơi, Tôi Liền Phụng Bồi

Nếu một đoạn cảm tình là vô vọng, như vậy ngàn vạn lần không cần bắt đầu.

Nếukhông thể thay thế được người trong lòng anh, thì không cần thử.

Trả giá càng nhiều, càng cảm thấy ủy khuất và khổ sở.

Cứ như vậy, nhận rõ phương hướng, hoàn toàn ngăn lại.

Không hiểu tranh thủ, ít nhất phải hiểu được bảo hộ chính mình.

Hoắc Vi Vũ hít sâu một hơi, nhìn về phía đồng hồ treo tường, đã 7 giờ.

Cô đi toilet đánh răng rửa mặt.

Cố Cảo Đình đứng ở ngoài cửa nhà cô, chân giống như mọc rễ dính ở trên mặt đất, không cách nhúc nhích.

máu trong cơ thể sôi trào, nổi lên sóng to gió lớn, cố tình không có xuất ra, chỉ có thể tùy vuốt xương tủy chính mình,cảm giác rõ rệt, ngực bị đánh nát đau đớn.

Thật lâu không thể bình tĩnh.

“Tư lệnh.” Trung tá Thượng sốt ruột chạy tới, “Tổng thống ở quân khu, ngài ấy muốn gặp anh, nói là có việc gấp.”

https://thuviensach.vn

đôi mắt Cố Cảo Đình vằn đỏ, nhìn về phía trung tá Thượng, nặng nề, như là kiếm sắc nhọn, giống như kiến huyết phong hầu.

Trung tá Thượng hoảng sợ, bị chấn động, đứng tại chỗ, cúi đầu, nơm nớp lo sợ.

“Trở về chạy hai mươi vòng.” Cố Cảo Đình u ám, hướng đi đến thang máy.

Trung tá Thượng khó hiểu, nhìn thoáng qua Hoắc Vi Vũ đóng chặt cửa phòng.

Chẳng lẽ là tư lệnh không được cho vào nhà, cho nên tức giận.

Anh ta bị ai chiêu ai chọc, ai, lại thành nơi trút giận.

Từ từ, anh ta nói cái gì nói lại đi……

*

Quân khu

Cố Cảo Đình u ám đi vào văn phòng, sắc mặt kém giống như bao phủ mây đen, tùy thời liền sẽ mưa to gió dữ.“Cảo Đình, anh bắt không được Giang Khả?” Tổng thống sốt ruột hỏi.

Cố Cảo Đình sắc bén nhìn về phía tổng thống.

Người đàn ông kia hại anh thất ước, anh không có khả năng bỏ qua.

“Trong vòng 3 ngày, khẳng định có thể bắt được anh ta, sao vậy?”

“Tôi có một tin tức trọng yếu, Giang Khả trên người có một tín vật của đảng M, nếu có thể lấy được, là có thể có được ủng hộ của đảng M, đạt

https://thuviensach.vn

được ủng hộ của đảng M, cùng nước G cũng có thể giao hảo, như vậy, anh liền không cần cưới con gái của Lục Denis.” Tổng thống phân tích nói.

“Tôi vốn dĩ sẽ không cưới con gái của Lục Denis.” Cố Cảo Đình lãnh khốc nói.

“Tôi còn nghe nói, tín vật này cất giấu một bí mật to lớn, anh cần thiết tìm được.” Tổng thống gấp gáp nói.

Cố Cảo Đình mất hết hứng thú ngồi ở trên ghế, “anh còn việc gì khác không?”

Tổng thống vẻ mặt khó xử, nói: “bộ trưởng ngoại giao bên kia khiếu nại anh, nói anh không coi ai ra gì, cuồng vọng vô lễ, Hồng Việt hải là điểm quân sự quan trọng, anh ta kiến nghị để Mai tướng quân quản lý.”

Cố Cảo Đình nhếch môi, ý vài phần châm chọc, “Ý của anh là?”

“Nếu anh có thể cùng Lục Denis liên hôn, chính là giúp anh một cánh tay hữu lực.” Tổng thống kiến nghị nói.

Cố Cảo Đình đứng lên, hiện ra hàn ý, giọng lạnh lùng nói: “dựa vào địa vị và thực lực của tôi, còn không cần dựa vào một phụ nữ để củng cố, anh muốn ra vấn đề về Hồng Việt hải, khiến cho Mai tướng quân phụ trách.” ’

“Tôi biết thực lực của anh, chỉ hy vọng ít đi lời đồn.” Tổng thống uyển chuyển nói.

“Lời đồn khác với trí giả, bọn họ muốn chơi, tôi phụng bồi.” Cố Cảo Đình vặn cánh tay, nhìn về thời gian phía trên, “tối hôm qua một đêm tôi không ngủ, giờ nghỉ ngơi, anh cứ tùy ý.”

Cố Cảo Đình xoay người, hướng tới cửa đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng sợ tổng thống tức giận, tiến lên giải thích: “hôm nay tư lệnh tâm tình không tốt, tổng thống, ngài thứ lỗi cho.”

Tổng thống hơi mỉm cười, tốt tính nói; “Không có việc gì, anh đi đi.”

Trung tá Thượng cúi đầu đi ra ngoài, khóc không ra nước mắt.

Anh rất vội, còn phải chạy hai mươi vòng.

Cầu ông trời, nhanh lên làm tư lệnh và Hoắc Vi Vũ hòa hảo đi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 278: Thỏ Khôn Không Ăn Cỏ Gần Hang

Mới vừa đi làm, Hoắc Vi Vũ đã ngáp năm sáu cái.

Ngủ quá ít, trái tim gánh vác không nổi, mơ hồ phát đau.

Cô ghé vào trên bàn ngủ gật.

Máy bàn vang lên tới

Hoắc Vi Vũ bị đánh thức, mơ hồ tiếp nghe.

“Tiểu Vũ, ngày hôm qua bản kế hoạch hoàn thành thế nào? Hôm nay Cố Cảo Đình muốn xem qua.” Ngụy Tịch Phàm tra hỏi nói.

Hoắc Vi Vũ: “……”

Cô đem chuyện này quên đâu mất.

Hoắc Vi Vũ ngồi dậy, nhẹ giọng nói, “Cái kia, tôi còn chưa có chuẩn bị cho tốt, tối hôm qua thật sự suy nghĩ qua, cảm thấy chính mình không có năng lực đảm nhiệm cái hạng mụcnày, Ngụy tổng vẫn là giao cho những người khác làm tốt hơn đi.”

“Đều tại tôi, ngày hôm qua xã giao uống say, không có làm tốt bản kế hoạch bớt cho cô, hiện tại cô đến văn phòng tôi, tôi và cô bàn xem làm như thế nào?” Ngụy Tịch Phàm nói xong cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi, điều chỉnh cảm xúc.

Cô kiên trì đến trước văn phòng Ngụy tịch Phàm, gõ cửa, cung kính hô: "Ngụy tổng."

Ngụy Tịch Phàm từ trước màn hình máy tính ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, hơi hơi mỉm cười, "Lại đây."

Hoắc Vi Vũ đi tới.

Anh đem chỗ ngồi của mình nhường ra tới, "Ngồi xuống, xem bản kế hoạch của tôi."

Hoắc Vi Vũ xoay người ngồi xuống, nhìn về phía màn hình máy tính.

Trên thực tế, một chữ cô đều nhìn không được.

buổi sáng hôm nay, cô còn vênh váo tự đắc nói với Cố Cảo Đình, về sau đừng tới tìm tôi.

Nima.

bây giờ cô phải chủ động đi tìm anh ta.

Cảm giác như bị tát vào mặt.

Hoắc Vi Vũ chống cằm ngẩn người, điều chỉnh lại cảm xúc rối rắm.

Ngụy Tịch Phàm nhẫn nại giảng giải: "công việc chủ yếu chia làm mấy phần, một là kịch bản, hai là chọn diễn viên chính, ba là mở rộng thị trường và chọn diễn viên phụ, bốn là bán bản quyền, năm là chuẩn bị tuyến đầu tư. Sáu là phí tổn và lý luận đánh giá."

Hoắc Vi Vũ quay đầu nhìn về phía Ngụy Tịch Phàm, nói xen vào: "Có thể cho tôi trợ thủ không?"

https://thuviensach.vn

Như vậy, cô có thể tránh cùng Cố Cảo Đình chính diện giao phong.

Ngụy Tịch Phàm giơ lên tươi cười, tay trái chống ở trên bàn, thân thể hơi cong, tay phải đáp ở trên vai cô.

Bởi vì dựa vào thân mật quá.

Cô có thể ngửi được trên người anh mùi nước hoa Cologne, hỗn hợp mùi thuốc lá, hình thành hương vị nam tính.

trong lòng Hoắc Vi Vũ vang lên hồi chuông cảnh báo, lưng phòng bị cứng còng.

giọng điệu Ngụy Tịch Phàm nhu hòa vài phần, mang theo ý sủng nịch, “Chờ cô hoàn thành hạng mục này, tôi cho cô lên làm giám đốc,trang bị cho cô vài trợ lý chuyên môn.”

Hoắc Vi Vũ đứng lên, đi đến một bên, vẫn duy trì khoảng cách an toàn với anh ta, việc công xử theo phép công nói: “Tôi đây muốn nỗ lực gấp bội.”

“Như thế nào, cô sợ tôi sao?” Ngụy Tịch Phàm nhìn kỹ cô hỏi.

Hoắc Vi Vũ giơ lên tươi cười, “Đương nhiên là không, Ngụy tổng luôn là người thông minh, hiểu rõ đạo lý con thỏ sẽ không ăn cỏ gần hang.”

Ngụy Tịch Phàm cũng cười một chút, sắc mặt không đổi nói: “Đúng vậy, trừ phi muốn dời tổ.”

“Ngụy tổng, tôi có thể đem bản kế hoạch này cầm đi nghiên cứu không?” Hoắc Vi Vũ cẩn thận nói.

“đương nhiên, một hồi tôi gởi vào hòm thư của cô.”

cửa đột nhiên bị đẩy ra.

https://thuviensach.vn

Lý Nghiên Hiền không chào hỏi không gõ cửa đi vào, phòng bị nhìn Hoắc Vi Vũ, lại nhìn nhìn Ngụy Tịch Phàm.

Hoắc Vi Vũ nhìn ra khúc mắc trong mắt Lý Nghiên Hiền.

Mỗi một người phụ nữ đều tồn tại bản năng Holmes.

Cô thật may mắn, thực sáng suốt vẫn duy trì khoảng cách với Ngụy Tịch Phàm.

“Hoắc Vi Vũ,” Lý Nghiên Hiền xa cách tươi cười, “Giúp tôi làm một chuyện quan trọng.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 279: Xem Náo Nhiệt Không Quên Việc Lớn

“mời phu nhân phân phó.” Hoắc Vi Vũ an thủ bổn phận gật đầu nói.

“Tôi có một cháu trai, ngày hôm qua xảy ra tai nạn xe cộ, hiện tại nó ở bệnh viện ba sao Hoa Mỹ lầu mười sáu cao cấp phòng bệnh VIP 1605, cô giúp tôi đưa lẵng hoa qua, được không?” Lý Nghiên Hiền cầm trong tay lẵng hoa đưa cho Hoắc Vi Vũ.

“được, không thành vấn đề.” Hoắc Vi Vũ tiếp nhận lẵng hoa đi ra ngoài.

Ngụy Tịch Phàm hồ nghi hỏi: “em chỗ nào có cháu trai?”

“Còn không phải là của anh, cháu cưới em gái Cố Cảo Đình là Ngụy Ngạn Khang, nghe nói, Hoắc Vi Vũ là bạn gái cũ của cháu trai anh.” Lý Nghiên Hiền xem náo nhiệt không quên việc lớn hỏi.

“em quả thực là hồ đồ, thân phận của cô ta thích hợp giúp em đi đưa lẵng hoa sao? Nếu như va chạm với Cố Kiều Tuyết, không chừng hiểu lầm cái gì.” Ngụy Tịch Phàm nhíu mày bực bội nói.

Lý Nghiên Hiền lạnh mặt, “anh còn nói em sao? Cố Kiều Tuyết chính là em gái Cố Cảo Đình, anh lưu giữ tình địch em gái Cố Cảo Đình, Cố Cảo Đình dụng tâm đối phó anh, chúng ta sẽ bị cô ta liên lụy, nhanh chóng đuổi cô ta đi.”

https://thuviensach.vn

“em biết cái gì, Cố Cảo Đình cố ý dặn dò anh chiếu cố Hoắc Vi Vũ, quan hệ bọn họ không giống bên ngoài đơn giản như vậy, nhanh lên kêu cô ta trở về, cẩn thận trời xui đất khiến, người chịu không nổi là chúng ta.” Ngụy Tịch Phàm phân tích nói.

Lý Nghiên Hiền rất sợ làm sai việc, nhưng lại xị mặt, nói với Ngụy Tịch Phàm: “anh gọi đi.”

Ngụy Tịch Phàm gọi di động của Hoắc Vi Vũ.

“Thực xin lỗi, số điện thoại anh gọi đã tắt máy.”

Lý Nghiên Hiền xem Ngụy Tịch Phàm cúp điện thoại, “Làm sao vậy, cô ta không tiếp máy?”

“Cô ta tắt máy, để anh xem, anh đi một chuyến.” Ngụy Tịch Phàm lo lắng nói.

Lý Nghiên Hiền giữ chặt tay Ngụy Tịch Phàm, “Nếu như Cố Kiều Tuyết biết anh thu giữ tình địch của cô ta, trừ phi không thể chỉnh chết anh, em xem Hoắc Vi Vũ rất lanh lợi, hẳn là không có việc gì, hơn nữa, cho dù cô ta bị hiểu lầm, không phải còn có Cố Cảo Đình ở đây, cũng được nhìn xem thái độ Cảo Đình.”

“Cũng được, yên lặng xem xét đi, về sau không cho phép em lại làm loại tốn công vô ích này.” Ngụy Tịch Phàm trách cứ nói.

“Đều do Hoắc Thuần, cô ta nói Hoắc Vi Vũ vẫn luôn hướng anh liếc mắt đưa tình, khiến cho em ra chủ ý bậy bạ.” Lý Nghiên Hiền đổ lỗi mâu thuẫn nói.

“Cô ta?”

https://thuviensach.vn

Ngụy Tịch Phàm gọi điện thoại cho Trương Ái Hoa, phân phó: “Còn chưa có ký hợp đồng với Hoắc Thuần phải không? Đuổi cô ta cút đi.”

*

Hoắc Vi Vũ đi bệnh viện Hoa Mỹ, lên tầng 16, đi tới phòng 1605.

“Anh Khang, anh khỏe không, về sau đi công tác không cần tự lái xe, anh kêu tài xế cùng đi không được sao?” Cố Kiều Tuyết oán giận nói.

Hoắc Vi Vũ nghe được giọng Cố Kiều Tuyết dừng bước chân.

Cô hiểu Lý Nghiên Hiền nói cháu trai là ai.

túi xách của cô còn ở chỗ Ngụy Ngạn Khang, hắn là tìm một cơ hội lấy về, nhưng không phải lúc này.

Hoắc Vi Vũ đem lẵng hoa đặt ở cửa, lấy ra bên trong thiệp chúc mừng, nhìn đến ký tên là Hoắc Vi Vũ, tên cô.

Thở dài một hơi.

Lý Nghiên Hiền tính kế đến tới trên đầu cô.

là vợ ông chủ bắt đầu trăm phương ngàn kế nhằm vào, như vậy, công việc này cũng không thể làm.

Hoắc Vi Vũ buông lẵng hoa, đem thiệp chúc mừng bỏ vào trong túi xách, xoay người rời đi.

Nạp Lan Tĩnh Oánh từ trong thang máy ra tới.

Hoắc Vi Vũ hoảng sợ, đẩy ra phòng 1603 liền kề đi vào.

“Ai đó?” Bên trong một người phụ nữ hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đi nhầm.” Hoắc Vi Vũ nói.

Cô mở ra cửa toilet đi vào, đóng lại, làm bộ đi ra ngoài.

Đợi ba phút, đoán chừng Nạp Lan Tĩnh Oánh đã vào phòng 1605, Hoắc Vi Vũ chuẩn bị đi ra ngoài.

tay cô mới vừa đặt ở trên tay nắm, nghe được tiếng cửa phòng 1603 bị đẩy ra.

“Các người chờ ở ngoài cửa.” Cố Cảo Đình phân phó.

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Cô Là Đần Độn Sao, Đần Độn Sao, Đần Độn Sao!

Giờ phút này, đáy lòng cô tan vỡ.

Như là tàu lượn siêu tốc, có chút choáng váng, cho nên không đứng được, ngồi xuống trên bồn cầu.

Cô chỉ hy vọng Cố Cảo Đình nhanh lên rời đi.

Hy vọng người phụ nữ bên trong không cần đi WC.

Càng hy vọng, cô có thể ẩn mình thì tốt rồi.

“Cảo Đình.” Phùng Tri Dao hai mắt đẫm lệ gọi một tiếng, ngồi dậy.

Cố Cảo Đình trên cao nhìn xuống cô ta, trầm giọng nói: “Nằm đi, bác sĩ nói em cần tĩnh dưỡng.”

Phùng Tri Dao dựa vào gối đầu, xin lỗi nói: “Thực xin lỗi, khiến cho anh thêm phiền toái.”

“Sự tình là do anh, em không cần phải nói thực xin lỗi, nếu không phải tại anh, Giang Khả cũng sẽ không bắt em.”

Phùng Tri Dao nhu nhược động lòng người nhìn Cố Cảo Đình, muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình giống như hiểu rõ, hỏi: “em nghĩ muốn cái gì, anh có thể bồi thường cho em.”

Phùng Tri Dao trong mắt lóng lánh lệ quang, nhẹ giọng hỏi: “Thật sự em muốn cái gì đều có thể chứ? Mặc dù vi phạm ước nguyện ban đầu của anh? Giới hạn của anh? đạo nghĩa của anh?”

Cố Cảo Đình trầm mặc nhìn Phùng Tri Dao, đôi mắt thâm thúy như là xạ tuyến X, có thể nhìn thấu cô ta.

Hoắc Vi Vũ khẩn trương lên.

Cố Cảo Đình cái gì cũng đều đáp ứng cô ta sao?

Phùng Tri Dao cố ý lộng phá màng trinh của mình, chính là muốn cái gì?

Cố Cảo Đình nâng cằm, lãnh khốc ra lệnh: “Nói đi!”

nước mắt Phùng Tri Dao lẳng lặng chảy xuống, giọng nghẹn ngào nói: “em muốn Thanh Vân cưới em.”

trong lòng Hoắc Vi Vũ hồi hộp một phen, nhìn về phía bọn họ cách vách tường, có loại cảm giác quái dị chảy ra.

Thế giới chính là kỳ diệu như vậy.

Rõ ràng người tốt nhất ở bên cạnh, lại mong chờ xa xôi không thể với tới, thương tổn, vĩnh viễn đều là người yêu mình nhất.

trong lòng Cố Cảo Đình khẳng định sẽ rất khổ sở?

“được, anh giúp em.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Phùng Tri Dao ưm nuốt ra tiếng, tiếng khóc đứt quãng.

https://thuviensach.vn

Như là khổ tận cam lai, lại như là không cam tâm, khóc bi thương, thật là bệnh như tây thy còn hơn ba phần.

Làm Hoắc Vi Vũ trong lòng cũng chua chát.

“em hãy tự giải quyết cho tốt, Thanh Vân đã có con trai một tuổi, anh ta cũng không phải người có thể khống chế, cho dù anh có thể làm Thanh Vân cưới em, Y gia cũng không nhất định từ bỏ, anh có thể bảo hộ em nhất thời, không bảo hộ em cả đời được.” cuối cùng Cố Cảo Đình nhắc nhở nói.

“Chính là lòng em đau, thật sự đau quá, anh ta là một đạo hạm trong lòng em, bất quá em vượt qua, nếu anh ta không yêu em, sẽ không trêu chọc em mười năm, Y Phương Phương mới quen biết anh ta một năm, dựa vào cái gì có thể được hết thảy mọi thứ thuộc về em.” Phùng Tri Dao không bình tĩnh.

“Không phải em xuất hiện sớm, anh ta nhất định phải yêu em, có một số người, so với em xuất hiện sớm hơn hai mươi năm, cũng không có làm cho phụ nữ yêu, cương trực tắc chiết, cầu không được, không bằng buông, đổi phong cảnh, có lẽ càng tốt, nghỉ ngơi cho tốt, trong vòng một tháng cho em kết quả mong muốn.” Cố Cảo Đình xoay người, không chút nào lưu luyến rời đi.

Hoắc Vi Vũ lẳng lặng tự hỏi Cố Cảo Đình nói câu cuối cùng kia.

Anh là thông báo, khuyên Phùng Tri Dao từ bỏ Thanh Vân, nhìn đến anh? hay là khuyên chính mình, từ bỏ Phùng Tri Dao.

Mà cô là phong cảnh mà Cố Cảo Đình nói?

Anh thật sự có thể buông sao?

tâm tình Hoắc Vi Vũ bực bội, gục đầu xuống, từ nơi Phùng Tri Dao rời đi, chìm vào suy nghĩ, đi tới thang máy.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình chậm rãi nhìn về phía cô, ánh mắt đen nhánh sâu không lường được.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được có ánh mắt nóng rực nhìn cô.

Ngẩng đầu, nhìn thấy Cố Cảo Đình.

cả người cô sửng sốt.

Cô ngàn tính vạn tính, không tính đến Cố Cảo Đình còn chưa có rời đi, cũng đang đợi thang máy.

Cô còn mãi nghĩ, không có nhìn thấy anh.Này không phải đụng vào họng súng lên đạn rồi sao?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Còn Tức Giận Phải Không? Em Là Đóa Hoa Trong Lòng Anh.

Không khí lập tức quỷ dị.

Hai người đều không nói gì, lại như là thiên ngôn vạn ngữ.

Cô rũ mắt, thẳng tắp đứng đó.

Trong đầu còn đang suy nghĩ những lời Cố Cảo Đình nói với Phùng Tri Dao, tâm tư vô cùng hoảng hốt.

Cố Cảo Đình liếc cô, ánh mắt vẫn cũng chưa rời, trong lòng nổi lên chua xót để cho anh cảm thấy trái tim vô cùng đau.

Không nhịn được.

Cố Cảo Đình hỏi: "Sao em có thể tới đây?"

"Bà chủ để cho tôi đưa chậu hoa này cho cháu bà ấy, sau đó tôi đến đây, mới phát hiện là Ngụy Ngạn Khang, tôi đi vào là không thích hợp, tôi liền để lẵng hoa ở cửa, đang muốn rời đi thì nhìn thấy Nạp Lan Tĩnh Oánh tới, liền trốn vào đây." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

Giọng nói của cô mềm nhẹ, không có bài xích, không có chanh chua.

Nghe ở bên tai, giống như là chim hoàng oanh ca xướng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng anh thư thái không ít.

Cũng không có cảm giác tuyệt vọng như hôm qua, mà còn dấy lên hi vọng, đốt sáng lửa nóng trong mắt anh.

"Ngày hôm qua tôi có gọi điện thoại cho cô, di động của cô lạià

tắt máy, tôi cũng không phải cố ý thất ước, có một phần tử khủng bố bắt giữ một người phụ nữ vô tội, tình huống vô cùng nguy hiểm, tôi phải đi cứu." Cố Cảo Đình giải thích nói.

"Uh'm." Hoắc Vi Vũ cúi đầu, lập lờ nước đôi nói: "Tôi tắt máy."

"Còn tức giận phải không?" Cố Cảo Đình dịu dàng hỏi, nhìn thật kỹ vẻ mặt của cô.

"Cố Cảo Đình, " Hoắc Vi Vũ nhìn về phía anh "Anh sẽ muốn có người phụ nữ đã có chồng sao?"

"Đương nhiên sẽ không, sao cô lại hỏi như vậy?" Cố Cảo Đình không hiểu cô đang nghĩ gì.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, che khuất dao động trong mắt cô.

Cho nên, Cố Cảo Đình là xem cô như một phong cảnh anh muốn nhìn sao?

Đinh một tiếng

Cửa thang máy mở ra.

Hoắc Vi Vũ phục hồi tinh thần, đi vào trong thang máy.

Cố Cảo Đình cũng đi theo.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng rất có nhãn lực giúp bọn họ ấn phím thang máy, mà anh ta và những binh lính khác không có đi vào.

Buổi sáng hôm nay vô duyên vô cớ bị phạt, lần này anh ta có ý thức như vậy, có thưởng không nhit?

Chỗ rẽ, một người phụ nữ hơi mập đi ra, cô ta nghiêng đầu, khó hiểu nhìn cửa thang máy đóng, có vẻ đăm chiêu.

*

Trong thang máy, chỉ có hai người họ, ai cũng không nói chuyện .

Không khí quái dị lại áp lực.

Hoắc Vi Vũ dựa vào trong thang máy, ngón tay nhấn phím lên lầu, mỗi phím lầu một.

Cố Cảo Đình nhìn thoáng qua con số, lầu ba.

Lập tức sẽ đến lầu.

Cứ như vậy để cô rời đi, anh cảm thấy mình sẽ hối hận.

"Ăn cơm không?" Cố Cảo Đình hỏi.

"Không, tôi ăn sáng rồi, cơm trưa lại quá sớm." Hoắc Vi Vũ lười biếng nói.

"Tôi để cho dì Long nấu mấy món ăn, dì ấy nấu món thịt rất ngon, đến chỗ tôi ăn đi." Cố Cảo Đình nói, trong giọng nói không cho phép cự tuyệt.

Anh lo lắng cô không đáp ứng.

Thang máy đến lầu một.

https://thuviensach.vn

Một giây xoắn xuýt hiên lêở trong đầu cô.

Hoắc Vi Vũ còn không có nghĩ xong, trong miệng đã nói ra một chữ 'được'.

Cô cảm thấy xấu hổ.

Buổi sáng mới nói với anh đừng tới tìm cô, giờ lại lật lọng, kiếp sau sẽ trở thành cho con sao?

"Dì Long làm đồ ăn rất ngon, tôi cũng có chút nhớ rồi." Hoắc Vi Vũ mỉm cười giải thích nói.

Cố Cảo Đình thâm thúy liếc cô, trong đôi mắt tối đen tất cả đều là ảnh ngược của cô, gật đầu, đồng ý nói: "Dì ấy nấu cơm quả thật ăn rất ngon."

Hai người đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình mở cửa xe phía sau ra, để cho Hoắc Vi Vũ ngồi trước.

Anh ngồi xuống bên cạnh cô, gọi điện thoại cho dì Long, phân phó nói: "Hôm nay tôi qua đó ăn cơm, chuẩn bị đồ ăn nhiều một chút, còn có, nấu thịt kho tàu và gà xé cay."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 282: Nhu Tình Giống Như Nước.

Hoắc Vi Vũ nghe giọng nói ôn hòa của anh ở bên tai, mặt có chút phiếm hồng, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Chỉ chốc lát, trung tá Thượng lo lắng chạy tới, lái xe.

"Đến biệt thự." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Trung tá Thượng lái xe đi.

Trong xe không có người nói chuyện, chỉ nghe được tiếng xe chạy.

Hoắc Vi Vũ có chút nặng đầu, mệt rã rời, nhắm mắt lại.

Nhắm, nhắm, liền thật sự ngủ rồi.

Trán dựa lên cửa sổ.

Cố Cảo Đình liếc nhìn cô bất đắc dĩ, một tay đỡ bên mặt cô làm cho cô dựa vào trên vai của mình.

Hoắc Vi Vũ trượt xuống dưới.

Cố Cảo Đình nhớ tới lần trước, cô trượt xuống vị trí không đúng.

Khó chịu là chính bản thân anh.

https://thuviensach.vn

Anh lại để cho Hoắc Vi Vũ nằm ở trong khuỷu tay của anh rồi ôm vào trong ngực.

Nhìn cô nằm ngủ trong lòng anh, anh cảm thấy lòng yên tĩnh không ít.

Cứ như vậy, vẫn luôn như vậy cô có thể ở bên cạnh anh, anh đã cảm thấy rất thỏa mãn.

Trung tá Thượng đau lòng Cố Cảo Đình, thấp giọng nói: "Tư lệnh, tối hôm qua ngài không có ngủ, bây giờ ngủ một lát đi."

"Lái xe của anh." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anh sợ ngủ rồi, Hoắc Vi Vũ sẽ té xuống, anh cầm ngón tay của cô.

Ngày hôm qua mấy giờ cô ngủ? Anh chơi ngón tay của cô, cô cũng không có giật mình.

Cố Cảo Đình nắm bàn tay nhỏ bé của cô trong tay mình, véo nhẹ một chút.

Anh cũng không dùng lực, vì sợ cô đau.

Cảm giác muốn làm mà không thể làm ngứa tim ngứa phổi.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Cô khen ngược, một chút cũng không biết, ngủ rất say sưa, miệng nhỏ có chút mở ra, trắng nõn đỏ hồng, nhìn thấy được hàm răng trắng, giống như răng thỏ.

Cố Cảo Đình ôm chặt cô vào ngực.

Xe chạy rất nhanh, sau một giờ, đã tới Cố Cảo Đình biệt thự.

Cố Cảo Đình vẫn ôm cô không có buông tay.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng mở cửa sau ra.

"Đều lui ra đi, tôi ôm cô ấy ở trên xe ngủ một hồi, nói với tất cả mọi người nhỏ giọng một chút." Cố Cảo Đình phân phó nói.

"Này, tư lệnh, ngủ trên xe, ngài không thoải mái, cô ấy cũng không thoải mái, nếu không, ngủ trong phòng ngài." Trung tá Thượng nhắc nhở.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, nhìn đầu của cô ngưỡng tựa ở trên cánh tay của anh, có lẽ thật sự không thoải mái.

Anh cẩn thận ôm cô ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ không có tỉnh.

Cố Cảo Đình ôm cô đi vào biệt thự.

"Thiếu gia." Dì Long la lên.

"Suỵt." Trung tá Thượng lập tức đặt ngón tay ở trên môi, ý bảo dì Long im miệng.

Dì Long thấy Hoắc Vi Vũ, trong lòng đã hiểu, quay người đi vào phòng bếp.

Cố Cảo Đình đặt Hoắc Vi Vũ lên giường mềm mại của anh.

Lông mi Hoắc Vi Vũ run rẩy, không có tỉnh.

Anh tháo giày xăng-đan của cô ra, cầm chân của cô đặt lên giường.

Cảm thấy trong lòng bàn tay khác thường.

Cố Cảo Đình cởi tất của Hoắc Vi Vũ, nhìn thấy trên chân của cô đều là bong bóng.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt thâm sâu hơn, hiện lên chút nghi ngờ.

Anh lấy thuốc mở của Nhan Diệc Hàm, dịu dàng thoa thuốc cho cô, làm khô, dán băng cá nhân lên miệng vết thương...

Hoắc Vi Vũ đang nằm mơ.

Cô về quê, bò lên trên tường trong đại viện, ngồi ở trên nóc nhà, đung đưa bàn chân.

Có gió từ bàn chân thổi qua, ấm áp, rất thoải mái.

Cô nhìn thấy Cố Cảo Đình từ rất xa đi tới, bên cạnh anh có rất nhiều cô gái, líu ríu, líu ríu.

Cô nhìn thấy ánh mắt của anh nhìn qua, theo bản năng né tránh, nằm ở bên cạnh, nhìn lên lấy bầu trời xanh mây trắng.

Ánh mặt trời chiếu trên người của cô, rất thoải mái, rất ấm áp, trong mũi đều là hương vị cỏ xanh hoa tươi.

Đột nhiên, trước mắt tối sầm, trong lòng cô lộp bộp một chút, cơ thể như từ phía trên ngã xuống.

Hoắc Vi Vũ bị dọa mở to mắt.

Cố Cảo Đình ngủ ở bên cạnh cô, tay nhẹ nhàng khoác lên ngang hông của cô.

Hai người đối mặt với mặt, mũi đối mũi, hô hấp trong không khí quấn quanh nhau, phả vào trên mặt...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 283: Tâm Tùy Ý ĐộNg, Nguyện Ý Rộng Mở

Hoắc Vi Vũ tim đập nhanh hơn.

Anh lạnh lùng, nhưng lúc ngủ, lại ưu nhã như một vương tử.

Nếu như anh đổi tính cách bình dị gần gũ, nói không chừng dùng khuôn măth và năng lực của anh, có thể thịnh hành toàn bộ thế giới.

Hoắc Vi Vũ nhìn mày anh hơi nhíu lại, dáng vẻ giống như muốn tỉnh, cô chột dạ, lập tức giả bộ ngủ.

Cố Cảo Đình chậm rãi mở to mắt, kéo chăn lên, đắp ở dưới cổ của cô.

Có chút lưu luyến ngồi dậy.

Nhưng không nói gì, cũng không có rời khỏi.

Hoắc Vi Vũ không biết anh đang làm gì, có chút tò mò, mở mắt ra, chống lại hai con ngươi thâm sâu của anh

Cô lại càng hoảng sợ, có cảm giác làm chuyện xấu bị bắt gặp, cũng ngồi dậy, cuộn mình lên.

Lúc này cô mới phát hiện trên từng đầu ngón chân của cô đều được dán băng dán, vô cùng khôi hài.

"Nói đi, chân là chuyện gì xảy ra?" Cố Cảo Đình hỏi.

https://thuviensach.vn

Anh trầm tĩnh nhìn cô, trầm tĩnh làm cho tim cô hoảng loạn.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu, trong đầu hiện lên rất nhiều lợi và hại.

Cô không thể nói là cô và Ngụy Ngạn Khang cùng một chỗ, nếu không, sẽ xảy ra một cuộc gia đình mâu thuẫn, Cố Kiều Tuyết sẽ nổi điên, cô cũng có thể sẽ bị ảnh hướng.

Ngay cả địa chỉ kia cô cũng không thể mang theo, Giang Khả cứu cô, cô càng không thể bất nhân bất nghĩa, càng không muốn liên lụy vào một cuộc đấu đầy gió tanh mưa máu.

Về phần Phùng Tri Dao, cho dù cô nói, Cố Cảo Đình sẽ tin tưởng nàng sao

Phùng Tri Dao đã ngụy tạo hiện trường tốt như vậy, ai cũng sẽ không tin tưởng người nhu nhược như cô ta, vì đạt tới mục đích mà tự làm khổ!

Càng nghĩ.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình, hờ hững nói: "Lúc đi đường thời gian rất lâu, mới bị như vậy."

"Tại sao phải đi đường dài như vậy?"

"Tâm tình không tốt chứ sao." Hoắc Vi Vũ lười biếng tựa ở trên gối đầu."Là tâm tình không tốt sao?" Cố Cảo Đình truy vấn, ánh mắt sáng rực nhìn cô, trong mắt đen kịt giấu giếm sắc bén, ánh mắt kia làm cho người ta không rét mà run.

Dường như có thể từ ánh mắt của cô nhìn thấu tâm linh của cô.

Hoắc Vi Vũ không thể hoảng sợ, nếu không, lời nói dối sẽ trở thành bọt nước, sẽ tiêu tan.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng cô giơ lên, tay khoác lên vai Cố Cảo Đình, nhìn thẳng vào đôi mắt sắc bén như chim ưng của anh, tới gần mặt của amh, "Anh cứ nói đi?"

Cố Cảo Đình trở mình, áp cô trên giường.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được thể trọng của anh, còn không thấy rõ ràng mặt của anh.

Anh liền hôn lên môi của cô mút lấy, lực rất mạnh, hô hấp cũng dồn dập, giống như mưa to gió lớn.

Đây không phải thân mật, mà là anh đang phát tiết cơn giận của mình.

Hoắc Vi Vũ bối rối.

Cố Cảo Đình vô cùng thông minh, để lại một chút dấu vết anh cũng có thể phát hiện manh mối.

Bây giờ không phải anh tin tưởng, mà là không muốn truy cứu.

Có thể cách không truy cứu, có thể chỉ cần cô nghênh đón hoan hợp, dẹp loạn lửa giận trong lòng, mới có thể buông tha.

Trong đầu Hoắc Vi Vũ ong ong rung động, nhắm mắt lại, hôn trả lại anh. Đầu lưỡi đụng phải môi của anh.

Lưng của Cố Cảo Đình cứng ngắc, xương cột sống như có dòng điện luồn lên, bụng dưới căng thẳng.

Anh ngừng lại, nhìn qua khuôn mặt đỏ bừng của cô.

Trong mắt mang theo hơi nước, như nước trong gợn sóng, lung linh lưu chuyển.

https://thuviensach.vn

"Sau này không vui thì nói với anh, quật cường có ích sao?." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn vào đôi mắt thâm sâu của anh.

Trong ánh mắt của anh phản chiếu ra hai bóng dáng nho nhỏ của cô.

Nếu như, anh có thể bỏ qua tất cả trong mắt chỉ có một mình cô, cô nguyện ý vì anh rộng mở trái tim.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 284: Cô Muốn Hẹn Hò Với Tôi?

Cố Cảo Đình đứng lên, vươn tay về phía của cô.

"Đứng lên dùng cơm đi?"

Hoắc Vi Vũ không cầm tay của anh, tự mình đứng lên.

Ánh mắt của Cố Cảo Định lạnh xuống mấy phần, ý vị thâm trường nói ra nói ra:

"Biết phụ thuộc, cuộc sống sẽ dễ dàng hơn."

Hoắc Vi Vũ nhếch miệng, ánh mắt lạnh lùng:

"Mượn tay người khác, đỡ hay không đỡ, đều phụ thuộc vào ý nghĩ của hắn, tôi tự đứng lên, ít nhất cũng xác định được, sẽ không té nữa."

Cố Cảo Đình nhanh chóng quyết đoán hướng về phía trước, nắm đấm vung đến chỗ cô.

Hoắc Vi Vũ giật nãy mình, lui về sau một bước.

Nắm đấm lướt qua mặt của cô.

Cô ngồi lên giường, không hiểu nhìn Cố Cảo Đình.

Anh vặn vẹo cổ tay, liếc xéo cô, khóe miệng khinh miệt nhếch lên:

https://thuviensach.vn

"Vứt cô đi, dễ như trở bàn tay."

Hoắc Vi Vũ phủi mông đứng lên, không vui nhìn anh, mím môi không nói.

Cố Cảo Đình nhìn thoáng qua chân của cô.

Đầu ngón chân lớn gấp hai lần so với bình thường, không mang giày xăng-đan được nữa rồi.

"Mang dép lê của tôi." Anh cởi dép ra, quay người, đi chân trần ra cửa.

Hoắc Vi Vũ nhảy xuống giường, nhìn nhìn dép của anh, chân xỏ vào trong.

Dép lê còn ấm, kích thích lòng bàn chân của cô.

Hoắc Vi Vũ hoảng hốt, lui ra.

Cô cũng đi chân đất đến cửa.

Dì Long cầm một đôi dép nữ màu hồng phấn đến.

Hoắc Vi Vũ nghĩ đôi dép kia là của Cố Kiều Tuyết, cô cũng không muốn mang đồ cũ của Cố Kiều Tuyết, nhíu mày.

Dì Long ngồi xuống, giải thích nói:

"Đôi dép này là trước kia thiếu gia phân phó mua cho cô, về sau cô chưa từng đến nơi này, tôi liền cất đi, mang thử, xem vừa không?"

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run rẩy.

Chân xỏ vào dép lê, vừa vặn.

https://thuviensach.vn

"Quả nhiên ánh mắt của thiếu gia rất tốt, đối với kích thước của phu nhân đều rất để tâm." Dì Long khẽ cười.

Hoắc Vi Vũ mất tự nhiên, lời này hàm ý rất sâu.

Cô giả bộ nghe không hiểu, nhìn trước sau một chút:

"Cố Cảo Đình đâu rồi?"

"Thiếu gia đang làm điện thoại di động cho người." Dì Long che miệng cười trộm.

Hoắc Vi Vũ nghĩ điện thoại của mình đang trong tay của Ngụy Ngạn Khang, có chút hoảng hốt:

"Điện thoại trước đó của tôi thì sao?"

"Không phải điện thoại di động của phu nhân bị mất sao? Thiếu gia phân phó cho Thượng trung tá đi làm cái mới, số cũng đã làm xong, tôi dẫn người đi nhà ăn." Dì Long đi ở phía trước.

Hoắc Vi Vũ cũng không muốn Cố Cảo Đình mua điện thoại di động cho cô.

Cô đi theo Dì Long đến nhà ăn.

Cố Cảo Đình đang ngồi ở trong, trên bàn đã chuẩn bị thức ăn đầy đủ.

Bên tay của anh để hai chiếc di động giống nhua như đúc.

Chẳng qua của anh là màu đen, còn của cô là màu hồng phấn.

Hoắc Vi Vũ ngồi ở đối diện.

Anh đẩy di động cho cô, trầm giọng nói:

https://thuviensach.vn

"Đừng làm mất nữa."

Hoắc Vi Vũ múc một chút canh loãng, cho vào miệng, cắn cái muỗng, không có nhận điện thoại di động của anh đưa tới.

Ánh mắt của Cố Cảo Đình lạnh xuống mấy phần:

"Sao, không muốn à?"

Hoắc Vi Vũ thấy anh tức giận.

Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Cô đặt muỗng vào trong chén, lưu loát tiếp nhân điện thoại di động của anh, mở ra.

Màn hình điện thoại di động bị anh cài hình của cô hôn anh lần trước.

Mặt Hoắc Vi Vũ đỏ hồng, trong lòng có cảm giác quái dị.

Cô đăng nhập vào trang Web của rạp hát lớn nhất Tứ Xuyên.

Ban nhạc cổ điển trứ danh sẽ tới.

Từng muốn đi xem, nhưng vé vào cửa đều là 1500 đồng một vé, cô không bỏ được.

Hiện tại, cô lưu loát đặt hai tấm vé Vip.

5000 đồng, không thấp.

Nhưng cũng đỡ hơn cầm không điện thoại của anh.

Hoắc Vi Vũ lắc lắc điện thoại:

https://thuviensach.vn

"Dùng rất tốt, cảm ơn, tám giờ tối vào thứ năm, tôi mời anh đi rạp hát nghe hòa âm cổ điển. Đặt vé rồi."

"Cô muốn hẹn hò với tôi?" Cố Cảo Định cười tà mị hỏi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 285: Tư Lệnh Rất Quan Tâm Cô

Hẹn hò, hình như bạn trai bạn gái mới có thể làm.

Cô và anh ta, không tính là người yêu nhỉ.

"Chỉ là đi xem nhạc một chút thôi, đừng coi trọng như vậy, không muốn đi cũng được." Hoắc Vi Vũ cúi đầu ăn cơm.

"Biết rồi." Cố Cảo Đình lên tiếng.

Hoắc Vi Vũ nhìn trộm anh một chút.

Vậy là anh đi hay không đi?

Điện thoại di động vang lên.

Cố Cảo Đình nhìn trộm màn hình di động của cô một chút.

Hoắc Vi Vũ nhìn là 95588, thuận tay ấn mở.

Thẻ của cô chỉ còn 1000 đồng.

Ánh mắt tối lại.

Cô thật muốn từ chức!!!

Được, trước đó, vẫn là muốn giữ chút gạo, bị ông chủ làm mồi câu, không phải xào rất tốt sao.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình tỉnh bơ ăn cơm.

Thượng trung tá cầm điện thoại di động chạy đến, vẻ mặt khẩn trương báo cáo:

"Tư lệnh, trong quân có việc gấp."

Cố Cảo Đình tiếp nhận di động của Thượng trung tá, đi ra ngoài, tiến vào thư phòng.

"Alo, chuyện gì." Cố Cảo Đình trầm giọng hỏi.

"Tư lệnh, Giang Khả chết rồi." Lính đặc chủng báo cáo.

Cố Cảo Đình nhíu mày, lấy mưu trí cùng thân thủ của Giang Khả, anh không tin anh ta dễ chết như vậy.

"Chết như thế nào?" Cố Cảo Đình lý trí hỏi.

"Nội chiến bị đâm chết, té xuống vách đá, thi thể bị chúng tôi tìm được, nhưng mặt đã bị hủy."

Cố Cảo Đình nghi ngờ híp mắt lại:

"Những người khác thì sao?"

"Bọn họ bị lão nhị giết chết, xong cũng tự sát."

"Có thu được vật gì trên người hắn không?" Cố Cảo Đình truy hỏi.

"Không, chỉ thu được điện thoại, ví da, súng lục."

"Đã biết, một hồi trở về," Cố Cảo Đình cúp điện thoại, nhìn Thượng trung tá, phân phó nói:

https://thuviensach.vn

"Chuẩn bị phi cơ, đi cô nhi viện trước, gọi điện thoại cho bên kia, xác định Minh Nặc có ở đó không."

"Vâng." Thượng trung tá gật đầu.

"Mặt khác gọi điện thoại cho Ngụy Tịch Phàm, để ông ta tìm lý do thích hợp t8ang thêm tiền lương cho Hoắc Vi Vũ, không được lộ ra là tôi đứng sau."

"Vâng." Thượng trung tá nhìn sắc mặt ngưng trọng của Tư lệnh.

Tư lệnh à, ngài thật là dụng tâm lương khổ nha.

*

Hoắc Vi Vũ đang ăn cơm, tiếp nhân điện thoại của Ngụy Tịch Phàm.

"Tiểu Vũ, cô đã xử lý chuyện bên kia ổn chưa?" Ngụy Tịch Phàm ôn tồn hỏi.

"Ừm, tôi đã đặt hoa ở cửa ra vào rồi. Thiệp chúc mừng, tôi cũng lấy ra rồi." Hoắc Vi Vũ hời hợt nói.

"Ừm, là như này, cái giỏ hoa là Hoắc Thuần chuẩn bị, tôi hỏi chút xem tình hình như thế nào, khi nào có đến làm, tôi có một số việc muốn nói với cô." Ngụy Tịch Phàm hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhìn thời gian, đã ba giờ chiều:

"Một tiếng nữa tôi sẽ đến công ty."

"Được, chờ cô trở lại rồi nói." Ngụy Tịch Phàm cúp máy.

"Thế nào?" Lý Nghiên Hiền lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Cô ta rất thông minh, thấy là Ngụy Ngạn Khang, liền không có đi vào, mà lấy thiệp chúc mừng ra." Ngụy Tịch Phàm giải thích nói.

"Vậy cô ta có biết la do em cố ý làm không?" Lý Nghiên Hiền hoảng hốt, không nhịn được hỏi.

"Anh đã nói là do Hoắc Thuần làm rồi. Cô ta biết mà không xé rách, hiểu rõ nhưng vẫn thản nhiên, người bình tĩnh như cô ta, khó trách Tư lệnh lại rất để ý." Ngụy Tịch Phàm phân tích nói.

"Anh nói xem Tư lệnh có thích cô ta không? Còn cố ý phân phó thêm tiền lương cho cô ta." Lý Nghiên Hiền suy đoán nói.

"Dù sao cứ xem cô ta là Bồ tát sống mà đối đãi, chúng ta cũng sẽ có chỗ tốt, về sau em đừng nghe người khác nói năng bậy bạ nữa biết không?" Ngụy Tịch Phàm có chút bực bội.

Lý Nghiên Hiền nhẹ gật đầu:

"Ừm, đúng rồi, còn có một chuyện trọng yếu..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Đường Sẽ Không Đau, Anh Sẽ, Trong Lòng Anh Hiểu Rõ

"Cái gì?"

"Em nghe Hoắc Thuần nói, xém chút nữa là Cố Cảo Đình cưới Hoắc Vi Vũ, nhưng bởi vì Hoắc Vi Vũ phá hủy hôn lễ của em gái anh ta, Cố Cảo Đình rất tức giận, cho nên mới không cưới." Lý Nghiên Hiền lo lắng nói.

"Thời điểm đàn ông tức giận, sẽ hành động cực đoan, đương nhiên, rất bình thường, tuổi trẻ nhiệt huyết mà, Cố Cảo Đình vẫn còn tình ý với cô ta, chúng ta cứ im lặng theo dõi diễn biến." Ngụy Tịch Phàm lý trí nói.

*

Cố Cảo Đình đi đến nhà ăn.

Hoắc Vi Vũ nghe được tiếng bước chân, quay đầu nhìn anh.

"Trong quân có việc gấp, tôi đi đến đó, cô cứ từ từ ăn, ăn xong để tôi cho người tiễn cô." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ buông đũa:

"Tôi cũng ăn no rồi."

Cố Cảo Đình nhíu mày:

"Ăn ít như vậy?"

https://thuviensach.vn

"Đã ăn rất nhiều." Hoắc Vi Vũ lẩm bẩm nói.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ, nhìn về phía binh lính, phân phó nói:

"Đưa cô ta về."

Hoắc Vi Vũ đứng lên.

Cố Cảo Đình nắm chặt tay của cô, liếc cô, trầm giọng nói:

"Mấy ngày sau rất bận, thứ năm sẽ chừa ra chút thời gian, nhất định phải cầm điện thoại trong tay."

"Ừm." Hoắc Vi Vũ đáp trả.

Cố Cảo Đình buông cô ra.

Hoắc Vi Vũ đi ra ngoài, ánh mắt liếc qua nhìn thấy anh nghiêm túc gọi điện thoại.

Cô quay đầu nhìn.

Một người đàn ông, trung tâm của quốc gia, trưởng thành chững chạc, nghiêm túc có trách nhiệm, vậy anh sẽ đối đãi với người anh yêu thế nào?

Anh giống như một người đàn ông mị hoặc.

Càng gần gũi, càng muốn vén lên tấm màng che mặt của anh.

Có thể Tư lệnh gặp nguy hiểm, yêu cũng cẩn thận.

Hoắc Vi Vũ nghĩ đến xuất thần, không chú ý dưới chân, dẫm vào tấm thảm, xém chút ngã sấp xuống, may cô linh hoạt lấy tay chống đỡ.

Cố Cảo Đình cúp máy, bước tới gần, đỡ cô dậy, quở trách nói:

https://thuviensach.vn

"Đi phải nhìn đường chứ, nhìn tôi làm gì."

Hoắc Vi Vũ đùa giỡn nói ra:

"Anh đẹp trai hơn đường."

Cố Cảo Đình: "..."

Một câu, anh không nỡ trách cô, giọng nói mềm xuống:

"Có đau không?"

"Cũng không sao." Hoắc Vi Vũ nhẹ nhàng nói.

Cố Cảo Đình tàn khốc nhìn về phía dì Long, dặn dò:

"Vứt hết mấy cái thảm này đi."

Nói xong ánh mắt lại chuyển sang mặt của Hoắc Vi Vũ:

"Bước đi cẩn thận chút, té chính là cô, đau cũng chính là cô, đường không có tri giác."

Hoắc Vi Vũ nghe giọng anh có chút thương tiếc, đáy lòng run rẩy lợi hại.

Tiếng động cơ của phi cơ vang lên.

Cô tỉnh táo lại, biết anh muốn đi, giơ chân lên, lung lay chân:

"Dép lê này tôi mang đi."

"Có chuyện gì thì gọi cho tôi." Cố Cảo Đình nói.

Hoắc Vi Vũ gật đầu, rũ mắt xuống.

Anh biết nếu cô có chuyện cũng không gọi cho anh.

https://thuviensach.vn

Cúi người, bế cô lên.

Hoắc Vi Vũ giật nảy mình, cầm tay của Cố Cảo Đình.

Anh chăm chú nhìn cô, không nói gì, đi ra ngoài.

Cô có thể cảm giác lực đạo trên tay anh, cơ bụng cường tráng, tín nhiệm buông tay ra.

Binh lính mở cửa xe ra.

Anh đặt cô vào xe, đóng cửa lại.

Binh lính khởi động xe, lái đi, làm liền một mạch.

Hoắc Vi Vũ quay đầu, anh còn đứng ở cửa.

Dưới phi cơ, cuốn lên chút gió, anh đứng trong gió, ưu nhã cao quý, ngọc thụ lâm phong.

Một sợi dây thừng thả xuống, Cố Cảo Đình anh tuấn bắt lấy.

Lên máy bay, Hoắc Vi Vũ liền không thấy được nữa.

Cô mở cửa sổ, vươn đầu ra.

Cố Cảo Đình đã lên máy bay.

Động tác nhanh, chuẩn, lưu loát.

Từ nhỏ đã sinh sống ở học viện quân đội, cô cũng thấy qua quân nhân, lính đặc chủng lợi hại cũng đã gặp, vì quen thuộc, nên cũng không cảm thấy ghê gớm cỡ nào.

Nhưng mà, vừa rồi, cô thật sùng bái.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 287: Thay Vì Chú Ý Người Khác, Không Bằng Quan Tâm Chính Mình

Phi cơ bay xa.

Hoắc Vi Vũ lùi đầu về, dựa vào trên ghế, phát ngốc một hồi, trong đầu đều là hình dáng Cố Cảo Đình anh tuấn hiên ngang.

Trong lòng có loại cảm giác quái dị tim đập nhanh hơn.

Cắt không đứt, gỡ càng rối hơn.

Cô vỗ điều khiển ghế dựa, nói với binh lính: “làm phiền đưa tôi đi bệnh viện Hoa Mỹ.”

“Tư lệnh phân phó đưa cô trở về.” Binh lính cự tuyệt nói.

“xe tôi còn để ở Hoa Mỹ. anh đưa tôi trở về, còn không phải muốn tôi đi Hoa Mỹ lấy xe sao?” Hoắc Vi Vũ nói.

Binh lính ngẫm lại cũng phải, điều chỉnh phương hướng, đi bệnh viện Hoa Mỹ.

Hoắc Vi Vũ ở trên xe chơi di động Cố Cảo Đình cho cô.

máy giới hạn sản xuất, chính là không giống nhau.

https://thuviensach.vn

Chẳng những bảo trì luôn có kết nối internet, lướt rất nhanh, bên trong còn có mấy trò chơi rất có ý tứ.

Hoắc Vi Vũ cầm di động chụp ảnh ở bên ngoài, thật rõ ràng, còn có thể phóng to thu nhỏ, sắc nét.

Đột nhiên, cô phát hiện tình huống không giống bình thường.

phía sau, có một chiếc xe Cayenne màu xanh ngọc.

Ngồi ở trên ghế điều khiển chính là một người phụ nữ mập mạp, tóc buột đuôi ngựa, đội mũ lưỡi trai và kính râm.

trên mặt cô trang điểm thực quỷ dị.

Nửa giờ sau, Hoắc Vi Vũ quay đầu lại.

Phát hiện người phụ nữ đi xe Cayenne còn đi theo cô.

Hoắc Vi Vũ hồ nghi, chụp một tấm ảnh.

nhìn vào hình, cô cũng không nhận ra cô ta.

Chẳng lẽ là cô suy nghĩ nhiều?

Binh lính đưa Hoắc Vi Vũ đến cửa bệnh viện Hoa Mỹ.Hoắc Vi Vũ lấy xe mình, lái xe rời đi.

Cô phát hiện, người phụ nữ đi xe Cayenne còn đi theo cô.

Ở chỗ đèn xanh đèn đỏ, Hoắc Vi Vũ dừng xe, ngó sau kính xe liếc mắt một cái.

Cô từ xe bước xuống, trực tiếp đi đến xe Cayenne trước mặt, gõ cửa sổ.

Cửa sổ xe bị kéo xuống.

https://thuviensach.vn

người phụ nữ kia nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, tươi cười, “Tôi theo cô đã lâu, có thể tâm sự với tôi không?”

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc.

Cô khẳng định, cô không quen biết người phụ nữ trước mắt này.

Cô ta mặc dù có mập, nhưng mà đường nét thật xinh đẹp, đôi mắt to tròn, mũi cao, môi mỏng như vẽ, da thịt trắng nõn hơn so với người bình thường, có lẫn vào khí chất đặc biệt.

Hoắc Vi Vũ hất cằm về phía bên cạnh, “Tôi chỉ có thời gian mười phút. sang xe bên cạnh nói đi.”

Hai người lái xe sang một bên, cô gái xuống xe, đi tới trước xe Hoắc Vi Vũ, đi thẳng vào vấn đề: “Tôi biết cô tặng Ngụy Ngạn Khang lẵng hoa, sau đó trốn vào trong phòng Phùng Tri Dao, tôi vẫn luôn ở đó.”

Hoắc Vi Vũ có chút giật mình, khó hiểu hỏi: “cô là ai?”

“Tôi là vợ Sở Thanh Vân, Y Phương Phương, tôi tưởng, Phùng Tri Dao là người phụ nữ trong lòng chồng tôi. Tôi hôm nay nằm vùng một ngày.” Y Phương Phương ngay thẳng nói.

Y Phương Phương, Hoắc Vi Vũ biết người này.

Cô cũng biết, rất mau, chồng của cô ta sẽ ly hôn cô ta, cưới Phùng Tri Dao.

Cô ta còn có một đứa con trai một tuổi.

Trách không được, có chút béo phì, sau khi sinh con xong, dáng người còn chưa thon gọn.

Nghĩ đến, cô ta có chút đáng thương.

https://thuviensach.vn

“lòng người, đau nhất cầu không được đồ vật, cảm tình, miễn cưỡng không được, thay vì rối rắm, còn không bằng đem thời gian và tinh lực chăm sóc mình.” Hoắc Vi Vũ trấn an nói.

Y Phương Phương tươi cười, “Ai muốn cưỡng cầu tên tim heo kia, hắn yêu ai cho người đó! Tôi là muốn tìm được chứng cứ ly hôn với anh ta, hiện tại anh ta quấn lấy tôi không chịu buôn, nói cái gì hết thảy đều vì con, nếu tôi ly hôn với anh ta, sẽ không cho tôi nuôi con, tôi muốn nghe một chút, nhân phẩm Phùng Tri Dao ra sao, nếu không cẩn thận tôi kiện bị xử thua, cũng không cần quá lo lắng cho con tôi.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Yên Tâm, Ngươi Sống Không Lâu

“kỳ thật tôi và Phùng Tri Dao không thân, chỉ biết là, cô ta thực yêu chồng cô, nói đến nhân phẩm?” Hoắc Vi Vũ nhớ tới cảnh tượng Phùng Tri Dao đem gậy gỗ nhét vào ** bên trong.

Một phụ nữ vì đạt mục đích, đều không biết yêu quý bản thân, cô ta làm sao sẽ yêu quý con của tình địch.

“Tôi kiến nghị là, con cô vẫn do chính cô chăm tốt hơn.” Hoắc Vi Vũ nói.

Y Phương Phương minh bạch, vỗ bả vai Hoắc Vi Vũ, nở nụ cười cảm kích, “chị em tốt, cảm tạ, hôm nào tôi ly hôn thuận lợi mời cô ăn cơm.”

Y Phương Phương nói xong, lái xe đi rồi.

Hoắc Vi Vũ tâm tình bực bội.

Tính ra, việc cô còn lo chưa xong, cũng không cần xen vào việc của người khác.

Cô vừa đến bãi đỗ xe công ty, từ trên xe bước xuống, nhìn thấy Hoắc Thuần nổi giận đùng đùng bước tới.

“Quyền Vi Vũ, rốt cuộc cô nói gì với Ngụy tổng đó, anh ta hiện tại không cho tôi diễn.” Hoắc Thuần chất vấn.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đóng cửa xe, lạnh lùng nhìn Hoắc Thuần, “cô không nên hỏi tôi nói với ông ta cái gì, mà là hỏi Lý Nghiên Hiền nói với ông ta cái gì?”

“Có ý tứ gì?” Hoắc Thuần khó hiểu.

“đây là bộ phim đầu tiên cô làm nữ diễn viên, cô cảm thấy Lý Nghiên Hiền sẽ nghĩ như thế nào quan hệ của cô và Ngụy Tịch Phàm?” Hoắc Vi Vũ liếc mắt một cái váy ngắn hở ngực. “Chỉ dựa vào diện mạo và cách ăn mặc của cô, cô ở bên người Ngụy Tịch Phàm sẽ không sống thọ.”

“Ý của cô là Lý Nghiên Hiền làm cho Ngụy Tịch Phàm không cần tôi? Không có khả năng, tôi và cô ta ở cùng một chiếc thuyền.” Hoắc Thuần chống nạnh không tin nói.

“Hoắc Thuần, trên thế giới này sự tình không phải chỉ có một cộng một là hai đơn giản như vậy, cô cho rằng với Lý Nghiên Hiền bày mưu tính kế, cô ta liền xem cô như người một nhà? Sẽ không, một khi xảy ra chuyện, cô là con dê đầu tiên chịu tội, mà Ngụy Tịch Phàm vô cùng chán ghét phụ nữ tính kế, kết quả, chính là cô GAMEOVER.”

Hoắc Thuần bừng tỉnh đại ngộ, tức khắc ảo não xấu hổ và giận dữ, chỉ vào mũi Hoắc Vi Vũ nói: “Quyền Vi Vũ, cô đừng cho là cái gì tôi cũng không bằng cô, tôi nói cho cô biết, tôi có đòn sát thủ, người phụ nữ số một, tôi nhất định phải được.”

Hoắc Vi Vũ im lặng nhìn Hoắc Thuần, “cô có làm phụ nữ số một hay không, cùng tôi có quan hệ gì?”

“Tôi biết một bí mật của Cố Cảo Đình, không biết với cô có quan hệ không?” Hoắc Thuần bật thốt lên nói.

“bí mật gì?” Hoắc Vi Vũ tò mò.

https://thuviensach.vn

Hoắc Thuần ngước cằm, vênh váo tự đắc, châm chọc nói: “cô thật là ngu xuẩn, tôi làm sao sẽ nói cho cô?”

Hoắc Vi Vũ nhếch khóe miệng, “Vậy cô giữ bí mật này, để thối rữa ở trong bụng đi, vừa vặn, tôi hoàn toàn không quan tâm.”

Hoắc Vi Vũ đi đến cửa công ty.

Hoắc Thuần nắm chặt nắm tay, quát: “cô cuối cùng rời xa Cố Cảo Đình một chút, hắn cũng không phải loại đàn ông cô tưởng.”

đầu Hoắc Vi Vũ không có quay lại.

Hoắc Thuần hận dậm chân, chạy tiến lên, giữ chặt cánh tay Hoắc Vi Vũ, “Tôi nói cho cô biết, kỳ thật Cố Cảo Đình là x lãnh đạm, cái kia anh ta không được.

vị hôn thê lúc trước của anh ta là chị em thân thiết của tôi, cô ta nói với tôi rồi, Cố Cảo Đình không có chạm qua vị hôn thê kia, dù cho vị hôn thê trước mặt anh ta cởi hết quần áo, anh ta cũng không cứng lên.”

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống nhìn Hoắc Thuần, nhếch khóe miệng lạnh băng, “Nếu chuyện này là sự thật, cô tuyệt đối sẽ không nói với tôi.”

“Tôi nói chính là sự thật.”

Hoắc Vi Vũ không để ý đến cô, đi vào thang máy.

lúc Cố Cảo Đình cùng với cô, cô có thể cảm giác được tiểu quái thú của anh hoàn toàn thức tỉnh.

Lãnh đạm?

A!

https://thuviensach.vn

Bất quá, hắn lớn quá, lại không có đi vào.

Cô vốn tưởng rằng là anh ý chí mạnh mẽ, sẽ không……

Thật sự không được đi?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 289: Đêm Nay, Gặp Ở Nhà Tôi

Hoắc Vi Vũ đi tới văn phòng Ngụy Tịch Phàm.

anh ta nhìn thấy Hoắc Vi Vũ tới, mỉm cười đứng lên, cằm ngó xuống trước bàn làm việc, “Ngồi đi.”

Hoắc Vi Vũ hồ nghi ngồi xuống.

Ngụy Tịch Phàm đưa cho Hoắc Vi Vũ một cái phong thư, “gần đây biểu hiện của cô không tồi, đây là khen thưởng cho cô, hạng mục kế tiếp từ nay cô toàn quyền phụ trách, làm cho tốt, còn có tiền thưởng.”

“Cám ơn Ngụy tổng.” Hoắc Vi Vũ cung kính tiếp nhận phong thư trong tay anh ta.

một xấp thật dày, phỏng chừng có hai vạn.

Hoắc Vi Vũ bỏ vào túi xách.

Ngụy Tịch Phàm đánh giá Hoắc Vi Vũ, muốn nói lại thôi, thử hỏi: “Tiểu Vũ, cô và Cố Cảo Đình là quan hệ gì, anh ta đối với cô rất đặc biệt, vừa rồi tôi còn nghe nói, các người thiếu chút nữa kết hôn?”

Hoắc Vi Vũ hơi hơi nhếch khóe miệng, phảng phất giống như hiểu rõ.

Ngày hôm qua Cố Cảo Đình cùng Ngụy Tịch Phàm chào hỏi, cô liền biết, Ngụy Tịch Phàm khẳng định sẽ hoài nghi quan hệ cô và Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Ngụy Tịch Phàm là người làm ăn, thực hiểu xem xét thời thế, phân tích lợi và hại.

Cô ngước mắt, xem Ngụy Tịch Phàm trong mắt, hỏi ngược lại: “Ngụy tổng cảm thấy Hoắc Thuần như thế nào?”

Ngụy Tịch Phàm sắc mặt kém một ít, hiện lên một tia phiền chán, “tính tình con nít, không hiểu sự tình.”

“lúc trước thì sao?” Hoắc Vi Vũ lại hỏi.

“vừa nhìn thấy diễm lệ động lòng người, dịu dàng nhu tình, nữ sinh nhỏ đáng yêu.” Ngụy Tịch Phàm nhàn nhạt nói.

Hoắc Vi Vũ tươi cười xinh đẹp, đứng lên, vững vàng nói: “ánh mắt đàn ông nhìn phụ nữ, sẽ không nhất định bất biến, Cố Cảo Đình đối với tôi cũng vậy, Ngụy tổng đem toàn bộ chú trọng đặt ở trên người một phụ nữ, nguy hiểm quá lớn, hiểu thấu rồi sau đó hành động, tôi tùy thời chờ bị bỏ rơi.”

Ngụy Tịch Phàm không nghĩ tới Hoắc Vi Vũ như vậy mà thấu triệt.

Cô ưu nhã gật đầu, từ văn phòng anh ta rời đi.

“Nói như thế nào?” Lý Nghiên Hiền từ bên trong phòng ra tới.

“cô gái này thực thông minh, làm chúng ta không cần chú ý ở trên người cô ta, chúng ta lại quan sát đi.” Ngụy Tịch Phàm tự nói.

*

Hoắc Vi Vũ đi tới cửa văn phòng, liền nghe nhóm đồng sự tám chuyện cô.

https://thuviensach.vn

“bạn trai cô ta cảm thấy làm với cô, như là với người chết, cho nên ngoại tình.”

“Cho nên, muốn bắt lấy lòng đàn ông, trước thỏa mãn thân xác, Hoắc Vi Vũ quá lạnh băng, dù nhìn đẹp, ai cũng sẽ không có nhiệt tình chạm vào một cá chết.”

“Cái kia, tôi nói với các người, ngày hôm qua ở bên ngoài WC nghe được bên trong đại chiến, tôi còn tưởng rằng là Hoắc Vi Vũ, nhưng ra tới chính là đôi nam nữ khác, tôi còn thấy được Cố Cảo Đình cũng ở trong WC.” Tần Vi hưng phấn bát quái nói.

“cô nói là hai nam một nữ?” Đồng sự kinh ngạc nói.

“Không giống, Cố Cảo Đình áo mũ chỉnh tề, như là không cẩn thận đụng vào.” Tần Vi đỏ mặt nói.

“anh ta, cái kia, lớn không?” Đồng sự hâm mộ hỏi.

“Không mặt mũi xem, hẳn là không, cô kia có hơi xấu, tôi xem anh ta mặt không đổi sắc, rất bình thường.” Tần Vi nói.

Hoắc Vi Vũ không đổi sắc mặt đi vào văn phòng.

Trong văn phòng tức khắc lặng im như tờ.

Tần Vi xấu hổ, hỏi: “Tiểu Vũ, cô đi đâu? Không tìm thấy cô.”

“Thay Ngụy phu nhân đi tặng đồ.” Hoắc Vi Vũ bình đạm ngồi xuống, mở máy tính.

Mọi người xem bình an không có việc gì, tiếp tục bàn tán Cố Cảo Đình.

“Cũng không biết anh ta kỹ xảo thế nào, có thể hay không xuất sắc giống như diện mạo?”

https://thuviensach.vn

“Hoắc Vi Vũ, kỹ xảo bạn trai cũ thế nào?” Tần Vi bát quái hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhếch khóe miệng, bình tĩnh nói: “Tôi và anh ta không có làm, cho nên không rõ ràng lắm.”

Những lời này, tương đương vả mặt nói cô làm giống cá chết trước một đám người.

Hoắc Vi Vũ nhớ tới Hoắc Thuần lời nói, Cố Cảo Đình thật sự không được?

Trong đầu vừa nghĩ.

Hoắc Vi Vũ gởi qua Cố Cảo Đình một tin nhắn: “Đêm nay, gặp ở nhà tôi.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Hoắc Vi Vũ, Cô Thật Sự Có Chút Buồn Cười

Gởi xong, Hoắc Vi Vũ tim đập nhanh, trên mặt nóng bừng.

Bụm mặt nhìn màn hình máy tính ngây ngô một hồi.

tiếng chuông tan tầm vang lên.

Cô nhìn thoáng qua màn hình di động, Cố Cảo Đình không có trả lời tin nhắn.

có khả năng anh ta đang vội.

Hoắc Vi Vũ xách lên túi xách về trước, đi một chuyến đến siêu thị.

Cô nhớ rõ anh ta không thích ăn cà rốt, hành tây, cá, bò bít tết.

Cô liền mua chút thịt xay, xương sườn, bí đao, cà chua, đao đậu, trứng gà.

lúc tính tiền, Hoắc Vi Vũ bắt một hộp bao cao su ném ở trước mặt thu ngân.

Thu ngân quét mã xong, cô chột dạ nhét vào trong túi, như là ăn trộm, mang kính râm, quay đầu đi.

Trở về, Cố Cảo Đình vẫn chưa có trả lời tin nhắn.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nóng vội một chút làm thế nào nấu đồ ăn, học trên mạng các bước, cô nấu canh xương sườn bí đao, đao thịt bằm, cà chua trứng gà.

Nếm xong, còn có thể.

Chuẩn bị cho tốt, lại nhìn thoáng qua di động, đã 7 giờ, Cố Cảo Đình vẫn là chưa có trả lời tin nhắn.

Tâm tình có chút mất mát.

Cô đi tắm rửa trước, thay váy hai dây dài màu hồng nhạt, lót trong màu đen, cảm thấy quá gợi cảm, khoát lên một khăn choàng bằng sợi dệt kim.

nơi cổ tay, sau vành tai xức lên nước hoa mùi hoa oải hương.

Đem túi đặt ở trên tủ đầu giường.

Toàn bộ chuẩn bị cho tốt.

Hoắc Vi Vũ đi ra ngoài, siêu cấp khẩn trương.

Hít sâu, thở ra, hít sâu, lại thở ra.

Cô ngồi ở trước bàn ăn đợi một hồi lâu, đã tới 9 giờ, Cố Cảo Đình còn không có tới.

Hoắc Vi Vũ nhẫn nại, chơi trò chơi trên di động, lại chơi hết một giờ.

Nhìn di động đã 10 giờ, cô hoài nghi, có thể hay không Cố Cảo Đình không có nhận được tin nhắn của cô.

Mở ra tin nhắn, cô đã gởi đi rồi.

Lúc này gọi điện thoại cho anh, có phải hay không có loại cảm giác gấp chờ không nổi?

https://thuviensach.vn

Nói không chừng anh có chuyện quan trọng?

Hoắc Vi Vũ quyết định gọi điện thoại cho trung tá Thượng, bên cạnh hỏi thăm một chút hành tung Cố Cảo Đình.

Di động kêu ba tiếng, trung tá Thượng bên kia tiếp nghe.

“xin chào tiểu thư.” trung tá Thượng cung kính chào hỏi.

Hoắc Vi Vũ đang muốn nói chuyện, nghe được bên kia giọng Phùng Tri Dao kích động truyền tới.

“Vì sao như thế này? Nếu em biết sớm một chút sẽ tốt biết bao, anh vì cái gì còn không sớm nói cho em.”

“Nói cho em biết có thể thay đổi chuyện em yêu anh ta sao?” Cố Cảo Đình trầm giọng hỏi.

“Đương nhiên sẽ không.” Phùng Tri Dao không cần suy nghĩ hồi phục.

“anh đây hoà giải không nói lại có gì khác nhau đâu.”

“Cố Cảo Đình, em hận anh, anh vì cái gì đối như vậy với em, vì cái gì! Ô ô ô ô.” Phùng Tri Dao khóc rống lên.

Có lẽ là trung tá Thượng giúp bọn họ đóng cửa lại.

Hoắc Vi Vũ nghe không được đối thoại của bọn họ nữa.

Chỉ cảm thấy, có chút lạnh lẽo, ngấm dần vào trong máu.

Cô phảng phất cảm nhận được cõi lòng tan nát.

Cố Cảo Đình chẳng qua là ở cùng Phùng Tri Dao.

Thoạt nghe, như là đang thổ lộ.

https://thuviensach.vn

Trách không được, không hồi âm tin nhắn của cô.

làm phụ nữ, có đôi khi thật đúng là ngốc.

Đối phương cho ánh mặt trời liền sáng lạn, cho nước lũ liền ngập lụt.

anh nói muốn xem một cảnh khác, cô liền muốn bồi anh xem.

Lại không biết, phong cảnh trong lòng anh nói, căn bản không có người có thể thay thế được.

Ngu lần đầu tiên, còn ngu lần thứ hai.

Hoắc Vi Vũ, cô thật sự có chút buồn cười.

Cô đem đồ ăn trên bàn đều quăng vào thùng rác.

Nhưng mặc dù như vậy, trong lòng như còn thứ gì đè nặng, thực không thoải mái.

Cô khẩn trương cần nơi phát tiết, mới sẽ không làm mình cảm thấy khổ sở.

Hoắc Vi Vũ vào phòng, điểm trang vô cùng lộng lẫy, khóa di động, ném ở trên giường.

Giỏ xách, lấy chìa khóa, lái xe đi ra ngoài, toàn bộ thân ảnh ẩn nấp ở trong bóng tối, trừ bỏ sương mù trong đôi mắt, chảy ra, cô vốn không nghĩ sa nước mắt…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 291: Rốt Cuộc Đã Tìm Được Em

Quán bar xa hoa truỵ lạc, mê say có phần táo bạo linh hồn.

Trong hoàn cảnh ồn ào náo nhiệt, âm thanh hỗn hợp của các nhạc cụ, tùng tùng tùng, từng cái, như muốn đánh lên trái tim.

Hoắc Vi Vũ đã uống ly rượu thứ năm.

Rất kỳ quái, đều muốn say, nhưng suy nghĩ lại rất rõ ràng.

Trong lòng rất đau nhức, từng chút từng chút một chảy xuôi theo dòng máu.

Từ Ngụy Ngạn Khang đến Cố Cảo Đình.

Hoắc Vi Vũ, cô vì sao phải sống đau khổ như vậy, vĩnh viễn đều là người dự bị cho người khác!

Thật là khổ sở, thật muốn phát tiết, rất muốn điên cuồng tự do và không bị cản trở.

"Người đẹp, qua đây cùng chơi đi." Một người con trai đeo bông tai nói.

Hoắc Vi Vũ đỡ trán, rũ mắt xuống nhìn anh ta, khóe miệng nở nụ cười đầy quyến rũ, như là tinh linh lạc bước vào chốn trần gian, tản ra một cảm giác mị hoặc như thuốc phiện."Được."

https://thuviensach.vn

Cô loạng choạng đi qua, ngồi vào chính giữa những người kia.

Lần lượt từng khuôn mặt xa lạ, nam, nữ, đẹp trai, gái đẹp, bọn họ vui đùa ầm ĩ, vây quanh cô nhưng vân có chút cố kỵ.

"Hút không?" không biết ai đưa cho Hoắc Vi Vũ một cuộn giấy trắng đang bóc khói.

Trong trường hợp này, bên trong là gì, cô rất rõ ràng.

Đều nói, độc, sẽ cho người lâng lâng, quên tất cả phiền não.

Khi cô sống không bằng chết, thì thuốc phiện, thoạt nhìn cũng không đáng sợ.

Hoắc Vi Vũ tiếp nhận, để ngay trước mũi, hút vào.

Màu trắng bột phấn từ xoang mũi của cô đi vào, ánh mắt mê ly.

Cô dựa ở trên ghế sa lon, cảm giác tất cả đều yên tĩnh trở lại, lòng của cô cũng bình tĩnh lại, dường như thấy được những chuyện xa xưa như mới ngày hôm qua.

"Tiểu Vũ, con đã dành được vị trí đệ nhất cả năm học đây là quà mà ba tặng con, con thích không?"

"Tiểu Vũ, con đừng có chạy lung tung nữa, hôm nay là sinh nhật của con, ba đã nấu món ăn cho con ăn đó nha."

"Tiểu Vũ, con chính là bảo bối của ba, bảo bối, ba muốn sống một trăm tuổi, sống đến Tiểu Vũ con cũng già rồi, vẫn bên con."

"Tiểu Vũ, Tiểu Vũ..."

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cảm thấy tâm tình của mình rất đau đớn, một chút một chút như bị để vào trong cối xay thịt, đau không cách nào hô hấp, thân thể lạnh run rẩy.

"Người đẹp, đừng sợ, anh đưa em rời khỏi đây."

Hoắc Vi Vũ không biết được ai đỡ lên.

Ý thức của cô càng ngày càng mơ hồ.

"Lão đại, người phụ nữ này thật xinh đẹp, chơi thật tốt." Có người ồn ào nói.

Hoắc Vi Vũ bị đưa ra khỏi quán bar.

Suy nghĩ của cô càng ngày càng loạn.

Ba, Ngụy Ngạn Khang, Cố Cảo Đình, không ngừng quanh quẩn trong đầu cô.

Từng người đều để lại một vết thương thật sâu trong lòng cô.

"Cổ Mẫn Tử, rốt cuộc tôi đã tìm được cậu." Duật Nghị từ trên xe bước xuống, chạy về phía cô.

"Tên kia, đừng xen việc của người khác." Người con trai kia đe dọa.

"Người cậu đang ôm là phụ nữ của tôi, cậu nói ai không cần xen vào việc của người khác." Duật Nghị trừng to mắt, không vui nói.

Người con trai kia nhìn mấy vệ sĩ cường tráng sau lưng Duật Nghị, biết rõ không thể trêu vào, đẩy Hoắc Vi Vũ lên người Duật Nghị, rồi chạy.

Duật Nghị nhìn Hoắc Vi Vũ hốt hoảng, kinh ngạc nói: "Cô hút thứ kia, thứ đó là chất gây nghiện đó."

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Duật Nghị, ngón tay đưa tới bên miệng, "Chỉ một chút, không việc gì đâu, sẽ không nghiện.."

Cô nhìn lên bầu trời, khóe miệng có chút giơ lên, "Tôi đã nhìn thấy ba tôi rồi, ngay cả mơ ba tôi cũng không muốn, vừa rồi ông ấy nói chuyện với tôi rồi."

Duật Nghị nhìn cô thần chí không rõ, đỡ cô ngồi vào xe.

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy Cố Cảo Đình xuất hiện ở trước mắt, cô nhíu mày, mím môi, nắm đấm liên tiếp đánh vào trên ghế dựa, lẩm bẩm: "Tôi cho anh khi dễ tôi, cho anh lúc không cần lớn tiếng thì lớn tiếng, lúc cứng rắn lại không cứng rắn, giết chết anh, giết chết anh."

Duật Nghị ghét bỏ nhìn Hoắc Vi Vũ, khóe miệng co rút, trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, vỗ vỗ bả vai vệ sĩ, như tên trộm nói: "Đưa cô ấy tới chỗ của Cố Cảo Đình."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Trêu Chọc Thế Giới Rất Vui Vẻ

Vệ sĩ nhìn Hoắc Vi Vũ vẫn còn đùng đùng đánh cái ghế, nắm đấm vẫn không có dừng lại.

Anh ta nhắc nhở: "Cô ấy như vậy, nhất định sẽ bị tư lệnh ném ra ngoài."

"Nói nhảm, chính là biết rõ anh ta sẽ đuổi cô ấy ra, tôi mới dám đưa đi." Duật Nghị nhìn sang Hoắc Vi Vũ.

Khóe miệng cậu ta giơ lên, trên mặt có chút phiếm hồng, "Nói không chừng tôi cao hứng, cô ấy sẽ trở thành hoàng phi của tôi."

"Ngay cả hoàng phi tương lai mà ngài cũng đưa qua, ngài thật đúng là đủ rộng rãi đó." Vệ sĩ trêu chọc nói.

Duật Nghị đánh vào ót vệ sĩ một cái, "Không thấy cô ấy đnag nổi điên sao, có mấy người dám tìm Cố Cảo Đình gây chuyện, đưa cô ấy qua đó, cô ấy làm cho Cố Cảo Đình bực bội, bị ném đi ra, chúng ta sẽ nhặt cô ấy trở lại."

Duật Nghị nhớ tới dáng vẻ buồn bực của Cố Cảo Đình, đã cảm thấy rất muốn cười, nhếch môi nở nụ cười.

Cậu ta cảm giác có chút khác thường, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Cô nghiêng đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn mê mang nhìn cậu, đôi mắt kia giống như dòng suối nhỏ, vô cùng thanh tịnh..

https://thuviensach.vn

Cho tới bây giờ Duật Nghị cũng chưa gặp được người phụ nữ như vậy, lúc quyến rũ có thể làm cho người đàn ông tím mặt, lúc đáng yêu lại làm lòng ngươi ngứa ngáy khó chịu, lúc lạnh lùng, càng làm cho người ta muốn ngừng mà không được.

Ánh mắt Hoắc Vi Vũ từ trên mặt của cậu chuyển qua bụng dưới cậu.

Cậu ta thật sự tím mặt.

Cô đề phòng nắm đấm, làm tư thế công kích, "Yêu quái, tôi muốn vặn chết mi."

"Cái này cũng không thể nhíu." Duật Nghị che, con ngươi đảo một vòng, "Một lát tôi dẫn cô tới nhà quái thú, cô nhíu tên kia đi."

"Thì ra mi có đồng lõa, trước tiên tôi sẽ phế mi." Hoắc Vi Vũ nắm đấm vung qua, đánh vào trên mu bàn tay của cậu.

"Oa." Duật Nghị quỳ gối trên ghế sa lon, đau hít hà, phàn nàn nói; "Cổ Mẫn Tử, sau này cô vẫn còn dùng đó."

"Hắc hắc, ông đây cũng có, cái đó của mi dư thừa rồi. Ha ha ha ha" Hoắc Vi Vũ cười thoải mái nói.

Duật Nghị: "..."

*

Hơn nửa tiếng sau, vệ sĩ lái xe đến cửa biệt thự của Cố Cảo Đình.

Anhh ta nhìn về phía Hoắc Vi Vũ đang ngồi phía sau, hỏi Duật Nghị: "Cô ấy đã ngủ rồi, còn muốn đưa qua sao "

Duật Nghị khóc không ra nước mắt, trên cánh tay, trên mu bàn tay, đều là dấu răng của Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Không cho cô đi giày vò Cố Cảo Đình, cậu cảm thấy rất thiệt thòi, nuốt không trôi khẩu khí này.

"Phải đưa qua. Còn phải cứu tỉnh." Duật Nghị nói.

"Nhưng hôm nay Cố Cảo Đình không ở chỗ này?" Vệ sĩ lo lắng nói.

"Trong nhà anh ta không phải có người làm sao, kêu người làm gọi điện thoại cho anh ta." Duật Nghị kéo Hoắc Vi Vũ xuống xe.

Cô đong đưa.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy đau đầu, giống như trời long đất lở, mở to mắt.

"Đã đến nhà cô rồi, mau lăn vào giày vò ai kia đi." Duật Nghị đưa Hoắc Vi Vũ tới cửa, vội vàng trốn.

Đầu của Hoắc Vi Vũ dựa vào trên cửa, cốc cốc cốc gõ.

Dì Long mở cửa, kinh ngạc nói: "Hoắc tiểu thư, sao cô lại ở chỗ này?"

Hoắc Vi Vũ mơ mơ màng màng, chưa tỉnh ngủ, bây giờ cô chỉ muốn ngủ.

Cô không nói gì, vào cửa, ngã xuống trên ghế sa lon, ngủ rồi.

Dì Long vội vàng gọi điện thoại cho tư lệnh.

Điện thoại của Tư lệnh lại tắt máy.

Bà gọi điện thoại cho trung tá Thượng.

"Tư lệnh có ở đó không?"

" Phùng Tri Dao đã biết quan hệ của Minh Nặc và Giang Khả, lại nhảy sông tự vận, rồi thắt cổ, vô cùng giày vò, nếu không phải ba cô ta đã cứu tư

https://thuviensach.vn

lệnh, tư lệnh mới lười để ý cô ta, quá giả tạo." Trung tá Thượng bực bội nói.

"Aizzz, Hoắc tiểu thư đã đến, cả người đầy mùi rượu, bây giờ ngủ ở trên ghế sa lon, tư lệnh trở lại không." Dì Long hỏi.

"Cô ấy ở thì tư lệnh khẳng định trở về, lúc trước Hoắc Vi Vũ gọi điện thoại cho tôi, nói cái gì cũng không có nói liền ngoẻo rồi, tư lệnh lúc đó đang bận rộn, tôi còn tưởng cô ấy gọi lộn số chứ, đợi chút nữa, tư lệnh sẽ đến."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Muốn Người Khác Tôn Trọng Phải Học Được Tự Trọng

"Làm sao vậy?" Cố Cảo Đình đi tới.

Trung tá Thượng báo cáo ngay: "Hoắc tiểu thư bây giờ đang ở biệt thự Ninh Xuyên, uống rượu say nằm trên ghế sa lon, tư lệnh muốn về xem cô ấy không "

Cố Cảo Đình lấy điện thoại của mình đưa cho trung tá Thượng, "Nước vào rồi, mở không được, đi sửa đi, ngoài ra, nói một tiếng với, đắp chăn cho cô ấy, đừng để bị cảm, ta bây giờ tôi về ngay."

"Được." Trung tá Thượng tiếp nhận điện thoại của Cố Cảo Đình, lái xe đi.

Cố Cảo Đình quay về biệt thự.

Hoắc Vi Vũ đã tiến vào giấc ngủ say, cả người đều chui vào trong chăn.

Anh ôm cả người cô vào lòng.

Một mùi rược nồng đậm xông vào mũi.

"Cô ấy uống rượu rất nhiều sao?" Cố Cảo Đình nhíu mày hỏi dì Long nói.

"Không biết, lúc về thì đã say rồi." Dì Long giải thích nói.

https://thuviensach.vn

"Có quần áo sạch hay không, để cô ấy mặc." Cố Cảo Đình hỏi.

"Lhông có, ngày mai tôi sẽ đi mua." Dì Long lo lắng nói.

"Trên xe có một bộ đồ vừa mới mua, có muốn lấy tới cho Hoắc tiểu thư trước không." Trung tá Thượng nhắc nhở.

"Lấy đi." Cố Cảo Đình ôm Hoắc Vi Vũ vào phòng, đặt lên trên giường.

Anh đi vào phòng tắm giúp cô xả nước.

Đi ra, Hoắc Vi Vũ còn ngủ say.

Anh vén chăn lên, đang chuẩn bị cởi bỏ quần áo của Hoắc Vi Vũ, mới phát hiện, cô mặt áo cổ rộng, lộ ra nửa ngực tròn trắng nỏn, xinh đẹp, đầy gợi cảm.

Cố Cảo Đình nhíu mày, hỏi dì Long đang đi tới đưa quần áo: "Hôm nay cô ấy mặc như vậy về đây hay sao?"

"Vâng."

Vẻ mặt Cố Cảo Đình lập tức xanh mét.

Vậy không phải ai cũng thấy được sao?

Khí lạnh bao trùm cả người anh, bế cô lên đi vào phòng tắm.

"Thiếu gia, có muốn tôi chuẩn bị cơm tối hay không?" Dì Long cung kính hỏi.

"Không cần, ra ngoài hết đi. Hôm nay không cần vào đây." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, đặt Hoắc Vi Vũ vào trong bồn tắm.

Hoắc Vi Vũ đụng phải nước, đã có chút ý thức, mở to mắt, đập vào mắt chính là khuôn mặt lãnh khốc của Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Anh từ trên cao nhìn xuống cô, vẻ mặt rất khó coi, giọng nói lạnh lùng: "Tỉnh?"

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm anh, lông mi có chút rung động, đau đớn từ trái tim đã trở lại.

Vì muốn cô tỉnh, anh lại bỏ cô vào trong nước, cũng chỉ có anh mới có thể làm dứt khoát như vậy.

Bởi vì vô tình.

Cô không có khí lực tranh cãi với anh, cũng không cần phải tranh cãi.

Hoắc Vi Vũ từ trong nước đứng lên, bước ra bồn tắm lớn, xa cách gật đầu.

Trên váy nước tí tách nhỏ giọt trên mặt đất.

Cô bình thản nói: "Xin lỗi, đã làm phiền."

Cố Cảo Đình nhíu mày, "Tôi không có trách cô làm phiền, chẳng qua cô biết mình đang mặc cái gì không? Áo ngủ? Còn có trên mặt thoa son trét phấn là cái gì? Cô đang học khỉ vẽ loạn hả?"

Trong mắt Hoắc Vi Vũ xẹt qua một tia sắc bén, ngước mắt nhìn về phía Cố Cảo Đình, lạnh lùng nói: "Tôi mặc váy liền áo, trên mặt là do trang điểm, anh có thể không hiểu, nhưng mà hi vọng anh có thể học được tôn trọng."

"Muốn được người khác tôn trọng thì nên học được tự trọng, cô mặc lộ liễu như vậy, là cho ai nhìn! Còn muốn làm cho người phạm tội!" Cố Cảo Đình không vui nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ nâng cằm, vành mắt có chút phiếm hồng.

https://thuviensach.vn

Anh nói một chút cũng không sai.

Cô mặc thành như vậy, chính là muốn dẫn anh phạm tội.

Có điều, bây giờ không cần phải rồi.

"Cố Cảo Đình, đạo bất đồng, bất tương vi mưu,(*không có chung tiếng nói, suy nghĩ khác nhau, không có chung chí hướng) anh muốn nhìn hay không muốn nhìn, vậy cũng đừng có nhìn, không có ai bắt buộc anh phải nhìn, không còn sớm, tôi phải về rồi." Hoắc Vi Vũ đi về phía cửa.

Anh bắt lấy cánh tay của cô, khẩn trương nhìn cô."Lời này của cô là có ý gì?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 294: Vẫn Còn Yêu, Tiến Xa Hơn, Muốn Cô!

"Có một số phong cảnh phủ đầy gai, không cẩn thận sẽ đâm đến mặt không nhận dạng được, nếm thử kết quả không hề lạc quan, cho nên, cho dù bụi gai đó ở sau anh, anh cũng xem như Thế Ngoại Đào Nguyên, tôi thật không muốn nếm thử đâu." Hoắc Vi Vũ nói rõ ràng rành mạch.

Cố Cảo Đình gắt gao nhìn cô.

"Có ý gì? Hết lần này đến lần khác, trước đó vì tôi không đến đúng giờ, bây giờ cô cũng chưa hiểu ra sao, tại sao phải làm thành dạng này! Có phải cô cảm thấy tôi không dám làm gì cô phải không?" Cố Cảo Đình nhíu mày, trong lòng bực bội xen lẫn chút lạnh lùng.

Câu kia của anh, mang theo trào phúng cực kỳ, nghe thật khiến cô chói tai.

Giống như là cô ỷ sủng mà kiêu, phát cáu lung tung?

"Trên thế giới này, có chuyện gì anh muốn mà không làm được sao?" Hoắc Vi Vũ thanh lãnh nói.

"Tôi cho cô một cơ hội cuối cùng, ở chung với tôi hay không?" Cố Cảo Đình sắc bén nhìn cô.

Trong mắt Hoắc Vi Vũ nổi lên sương mù.

Anh là bị Phùng Tri Dao cự tuyệt, nên mới cho cô cơ hội sao?

https://thuviensach.vn

Cô không muốn làm người dự phòng, không muốn ở sau bóng của Phùng Tri Dao.

Chỉ cần Phùng Tri Dao gọi anh, anh liền biến mất dạng.

Cô cần dựa vào hơi thở của bọn họ, cầu xin Phùng Tri Dao bố thí, mới có thể thu được một chút tình cảm.

Loại tình yêu như này, lúc bắt đầu đã là sai lầm rồi.

Kiêu ngạo như cô, coi như có chút không nỡ, nhưng cũng tình nguyện từ bỏ.

"Cảm ơn Tư lệnh đã cho tôi cơ hội, nhưng mà, tôi nghĩ tôi không thể đảm nhiệm được." Hoắc Vi Vũ vuốt cằm nói.

Nhìn như cung kính, lại như vô tình.

Cố Cảo Đình cắn chặt răng, có chút mệt mỏi, ánh mắt âm u trở lại bình thường.

"Đã biết, về sau không quấy rầy đến cuộc sống của cô nữa, nếu cô muốn làm việc lâu dài, thì đến Cố thị, về sau tất cả các hạng mục đều có CEO quản, tôi sẽ không nhúng tay, để tôi kêu Thượng trung tá đưa cô về." Cố Cảo Đình nhìn người cô.

"Bên ngoài có quần áo mới, cô thay đổi rồi đi." Cố Cảo Đình nhắc nhở.

Hoắc Vi Vũ đi ra phòng tắm, nhìn quần áo màu trắng đặt trên giường.

Cô không thích nhất là đồ màu trắng, không để ý đến, mở cửa, xuống lầu.

Trên ghế sofa có áo choàng của cô.Hoắc Vi Vũ nhặt lên, lưu loát mặc vào.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình theo ra ngoài, con mắt có chút siết chặt.

Thì ra bên ngoài cô có quần áo.

Giống nhu anh oan uổng cô.

Anh bắt đầu cảm thấy hối hận rồi.

Nếu như anh không xúc động như vậy, cô cũng sẽ không quyết tuyệt như thế!

Anh chỉ là không muốn cảnh đẹp của cô bị người khác nhìn thấy.

Kết quả...

Anh có loại cảm giác tự mình cầm kiếm đâm vào tim mình.

Hết lần này tới lần khác, lời nói đã nói ra, không cách nào thu hồi lại được.

"Thượng trung tá, đưa cô ta về." Cố Cảo Đình trầm giọng phân phó nói.

Hoắc Vi Vũ không thèm nhìn đi ra cửa.

Thượng trung tá lập tức đuổi theo.

Cố Cảo Đình đứng ở cửa sổ, nhìn cô không chút do dự tiến vào xe.

Trái tim đau dữ dội.

Anh đã chờ cô hai mươi mấy năm, từ lúc nhỏ đã bắt đầu thích cô, cố ý trêu chọc cô, mỗi một hành động của cô anh đều rõ như lòng bàn tay.

Mỗi lần ra đại viện, đều muốn nhìn cô một chút, cho dù mỗi lần cô đều trốn anh, nhưng anh luôn có thể tìm được cô trong đám người.

https://thuviensach.vn

Bây giờ không biết làm sao cho phải, cỗ không cần trốn, anh cũng đáp ứng sẽ không quấy rầy cuộc sống của cô.

Miệng của Cố Cảo Đình đắng chát, cả người như ẩn nấp trong bóng tối.

Loại người như anh, chắc không đáng có được hạnh phúc.

Trên xe, Thượng trung tá nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy có gì đó sai sai.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 295: Người Tư Lệnh Yêu Thích Chính Là Cô

Thượng trung tá kính cẩn từng li từng tí nhìn lén Hoắc Vi Vũ ở phía sau.

Cô tựa mặt vào ghế, ngắm ngoài cửa, ánh mắt lưu chuyển.

Yên tĩnh như vậy.

Kỳ thật, Cố Cảo Đình cũng không có sai.

Trong lòng mỗi người đều có một người quan trọng.

Vì người này, coi nhẹ hết tình cảm của người khác, không quan tâm làm tổn thương người khác.

Ngài rất quan tâm người kia.

Với ngài mà nói, có cô là đã đầy đủ rồi.

Mà cô, sai là không nhận rõ tình hình.

Một bầu nhiệt huyết, trút xuống nhiều nhiệt tình, đáp lại là băng lãnh.

Hi vọng, thất vọng, tuyệt vọng.

Làm cho tình cảm này hóa thành kiếm đâm vào chính mình.

Đây chính là yêu quá hóa hận sao?

https://thuviensach.vn

Cô ta không phải dạng người này.

Cho dù, là một người khác, cô cũng thẳng thắn như vậy.

"Thượng trung tá, có thuốc lá không?" Hoắc Vi Vũ lạnh lùng hỏi.

"À, có." Thượng trung tá mở ngăn đựng đồ ra, lấy thuốc lá và bật lửa cho cô.

Hoắc Vi Vũ nhóm lửa, hút vào, phun ra khói thuốc dày đặc.

Khói thuốc, lượn lờ quanh mắt của cô.

Điếu thuốc lúc sáng lúc tối khiến cô thêm yêu dã cùng xinh đẹp.

Tuy cay nghiệt vô tình, lại khiến anh có chút cảm giác chua xót.

Anh phát hiện, người phụ nữ Tư lệnh yêu thích này, ngay cả động tác hút thuốc cũng xinh đẹp như vậy.

"Cái kia, trước cô gọi cho tôi, là gọi nhầm phải không?" Thượng trung tá dò hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhếch miệng, phung ra khói đặc, cười yêu mị xinh đẹp:

"Tối nay, tôi gửi hai tấm vé xem nhạc tới cho anh, nhờ anh đưa hộ cho Cố Cảo Đình."

"Nếu như cô không đi, Tư lệnh cũng sẽ không đi."

Hoắc Vi Vũ mở cửa sổ ra, gió đêm thổi vào, làm tóc có chút loạn.

Cô gõ gõ tàn thuốc, thanh lãnh nhìn phía trước:

"Giống như Cố Cảo Đình đưa điện thoại cho tôi, tôi nhận, nhưng mà, anh ta cũng không quản được tôi xử lý điện thoại thế nào. Tôi đưa vé cho anh

https://thuviensach.vn

ta, tôi cho, không quan tâm anh ta sẽ xử lý vé ra sao."

"Đừng tuyệt tình như vậy chứ, kỳ thật, người Tư lệnh yêu thích là cô." Thượng trung tá vì Cố Cảo Đình nói chuyện.

Hoắc Vi Vũ liếc xéo Thượng trung tá:

"Đa tình tự cổ không dư hận, thử hận miên miên vô tuyệt kỳ."

Mắt Thượng trung tá giật giật, không hiểu ý của cô:

"Tôi ít đọc sách, cô có thể nói rõ ra không?"

"A." Hoắc Vi Vũ cười một tiếng, vứt đầu thuốc lá, đóng cửa sổ lại.

Cô nghĩ thông suốt.

Có một số người, phải quên.

Trong mắt mình là yêu thích, trong mắy của anh ta là phiền, trong mắt người khác là đê tiện.

"Lo lái xe, đầu tôi hơi đau, ngủ một lát, đến thì gọi tôi." Hoắc Vi Vũ nói, nhắm mắt dưỡng thần.

Thượng trung tá càng nghĩ càng thấy không đúng.

"Cô có hiểu lầm Tư lệnh gì không đó? Lúc cô gọi điện thoại đến, xác thực là Tư lệnh đang ở cùng phụ nữ khác. Người kia biết tin tức, liền muốn sống muốn chết. Đầu tiên là khóc rống lên, Tư lệnh không quan tâm, cô ta liền nhảy sông, Tư lệnh cũng hết cách, vớt cô ta lên. Kết quả cô ta lại muốn ồn ào tự sát, Tư lệnh bị làm phiền đến cơm tối cũng chưa ăn, biết cô đã đến, liền lập tức chạy về." Thượng trung tá giải thích nói.

Anh thấy Hoắc Vi Vũ không phản ứng, liền quay đầu nhìn cô một chút.

https://thuviensach.vn

Cô im lặng nhắm mắt.

Là ngủ, hay là chưa ngủ nhỉ?

Thượng trung tá tiếp tục lảm nhảm nói:

"Dù sao, cô cũng đừng hiểu lầm Tư lệnh, Tư lệnh quan tâm cô ta như vậy, là vì có lần ba của cô ta và Tư lệnh xâm nhập vào quân địch, ông ta hy sinh thân mình để yểm trợ cho Tư lệnh, Tư lệnh cam kết, sẽ chiếu cố cô ta."

Hoắc Vi Vũ mở mắt, trong mắt lóng lánh ánh sáng khác thường, hỏi:

"Là tin tức đặc biệt gì?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 296: Tư Lệnh, Mau Tới, Phụ Nữ Của Anh Bị Bắt

Thượng trung tá quay đầu nhìn cô một cái.

Nha.

Chưa ngủ.

"Chuyện kia liên quan đến cơ mật quân sự, tôi không thể nói, nhiều người biết sẽ không tốt, cũng sẽ có rất nhiều người hi sinh." Thượng trung tá nhìn về phía trước.

Anh nói cái này ra, trong lòng thoải mái hơn, nếu không hiểu lầm là tốt rồi.

Hoắc Vi Vũ lý trí nhìn Thượng trung tá, trong đầu nhớ lại cuộc đối thoại của Phùng Tri Dao và Cố Cảo Đình.

*

"Tại sao lại như vậy? Nếu như anh nói cho em biết sớm một chút thì tốt rồi, vì sao anh lại không nói cho em biết."

"Nói cho cô biết có thể cải thiện chuyện cô yêu hắn sao?"

"Đương nhiên không thể."

"Vậy tôi nói sớm hay muộn thì có gì khác biệt."

https://thuviensach.vn

"Cố Cảo Đình, em hận anh, tại sao anh lại đối xử với em như vậy, tại sao!"

*

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, là cơ mật quân sự gì vậy, dính dáng đến tình yêu, hận, người yêu cùng không yêu?

Chẳng lẽ không phải vì tình cảm dây dưa sao?

Cô tựa đầu vào ghế ngồi, rũ mắt xuống, trong lòng như thắt lại, có chút đau.

Được rồi, đã quyết định từ bỏ, cần gì phải dấy lên hi vọng, cuối cùng cũng chỉ là thất vọng mà thôi.

Thượng trung tá là người của Cố Cảo Đình, lời của anh ta không thể quá tin tưởng.

Anh không phải là Cố Cảo Đình, nên không thể đại biểu cho tư tưởng và tình cảm chân thật của Cố Cảo Đình.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại, lần này, thiếp đi thật.

*

Thượng trung tá đưa Hoắc Vi Vũ đến nhà, nhìn thấy có ba chiếc xe cảnh sát, hơi bất an nhìn Hoắc Vi Vũ.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Thượng trung tá hỏi.

Hoắc Vi Vũ lắc đầu:

"Không biết, cũng muộn rồi, anh cũng về nghỉ đi."

Cô đi đến hành lang.

https://thuviensach.vn

Thượng trung tá theo cô, Hoắc Vi Vũ quay đầu nghi ngờ nhìn anh, anh cười hì hì nói:

"Để tôi đưa cô lên lầu."

Hoắc Vi Vũ không nói gì thêm,

Cô đi ra thang máy.

Bên trong hành lanh đứng ngập cảnh sát, giống như đang chờ đợi cô.

Một người cầm điện thoại lên, nhìn Hoắc Vi Vũ xong lại nhìn ảnh chụp bên trong:

"Không sai, chính là cô ta."

Hoắc Vi Vũ không hiểu:

"Sao vậy?"

"Từ lúc 11 giờ đến 12 giờ, có phải cô ở trong quán Bar hút chất độc cùng người yêu?" Cảnh sát nói.

Hoắc Vi Vũ mờ mịt nhìn cảnh sát.

Trước đó cô uống say, làm sao qua nhà Cố Cảo Đình còn không nhớ rõ, làm sao nhớ rõ cô có chút gì không?

"Các người nhận nhầm người rồi." Hoắc Vi Vũ không giải thích được nói.

Cảnh sát đưa di động cho Hoắc Vi Vũ.

Là một cái video ghi hình, rất mờ, âm thanh ồn ào, mơ mồ thấy được cô ngồi giữa trong đám nam nữ, một người cầm giấy, đổ vào mũi cô.

https://thuviensach.vn

Đối với những cái này, một chút ấn tượng cô cũng không có.

Hơn nữa, ai quay cái này đưa cho cảnh sát?

Biết địa chỉ của cô, nhất định là người quen biết cô.

"Xin đi theo chúng tôi một chuyến, nếu như máu của cô âm tính, sẽ thả cô ra, còn nếu dương tính, cài này thật xin lỗi." Cảnh sát lạnh lùng nói.

Hoắc Vi Vũ lo lắng, ước chừng cô hút khoảng 3, 4 tiếng trước, không biết có bị sao không nữa.

Thượng trung tá kinh ngạc hỏi Hoắc Vi Vũ:

"Cô hút hả?"

"Tôi không nhớ rõ, tôi uống say." Hoắc Vi Vũ ý thức được độ nghiêm trọng của chuyện này.

Không có một người nào nguyện ý tiếp xúc với một con nghiện nha.

Thượng trung tá nhìn Hoắc Vi Vũ bị mang đi, lập tức gọi điện cho Cố Cảo Đình.

Anh nhớ điện thoại của Tư lệnh còn chưa đi lấy, liền gọi cho dì Long, để dì Long báo cho Tư lệnh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 297: Có Tư Lệnh Hộ Tống, Ha Ha

dì Long nhận được điện thoại trung tá Thượng, lập tức đi gõ cửa phòng Cố Cảo Đình.

“Đi ra ngoài.” tâm tình Cố Cảo Đình thật không tốt nói.

“Thiếu gia, Hoắc tiểu thư đã xảy ra chuyện.” Dì Long lo lắng nói.

cửa bị mở ra.

Cố Cảo Đình đứng ở cửa, trong mắt hiện lên lo lắng, hỏi: “Cô ta xảy ra chuyện gì?”

Dì Long đem điện thoại đưa qua Cố Cảo Đình.

Anh tiếp nhận.

“Làm sao vậy?” Cố Cảo Đình nhíu mày hỏi.

“Tư lệnh, Hoắc tiểu thư ở 《 tình lữ loan 》 uống rượu say, mơ mơ màng màng bị người đút thuốc phiện, mới vừa về tới nhà, đã bị cảnh sát mang đi.” Trung tá Thượng khẩn cấp báo cáo.

“khu cảnh sát nào mang cô đi?” Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi.

“Hắn là khu GL, hiện tại tôi đi theo phía sau xe bọn họ.” Trung tá Thượng nhìn chằm chằm xe cảnh sát phía trước nói.

https://thuviensach.vn

“trong ba phút đem số di động cục trưởng khu GL cho tôi, mặt khác, đi kiểm tra, là ai đút cô thuốc phiện, đem người đút cô thuốc phiện phế đi.” Cố Cảo Đình cúp điện thoại, trong mắt chim ưng tất cả đều là khói mù.

*

Hoắc Vi Vũ bị kéo xuống xe một cách thô lỗ, vào trại tạm giam cục cảnh sát, bị đẩy mạnh vào phòng thẩm vấn.

“Hút đã bao lâu rồi?” Cảnh sát nghiêm khắc hỏi.

“Lần đầu tiên, uống say, ý thức không rõ lắm.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

Cảnh sát mở đèn chiếu sáng, thứ ánh sáng mạnh làm đôi mắt rất đau.

Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại quay mặt đi.

“người tới nơi này đều nói mình là lần đầu tiên, xem bộ dáng cô thuần thục, liền biết cô là tay già đời, cô không làm cho cha mình thất vọng, không làm lương tri mình thất vọng sao? Còn đi ra ngoài cùng đàn ông mở bang phái bán lấy tiền, đúng không?” Cảnh sát khinh thường nói.

Hoắc Vi Vũ bị xúc phạm nhìn cảnh sát, “Tôi nói rồi tôi uống say, không nhớ rõ những việc anh nói, tùy tiện hoài nghi và chỉ trích người khác chính là phong cách làm việc của anh sao?”

“Nha, còn nhanh mồm dẻo miệng. Tiểu hổ, lấy ly nước tới.” Cảnh sát ra lệnh.

Một người cảnh sát trẻ tuổi bưng một ly nước tiến vào.

Cảnh sát kề vào Hoắc Vi Vũ, đút cho cô uống.

Hoắc Vi Vũ ghét bị cưỡng bách, ngậm chặt miệng.

https://thuviensach.vn

nước đều đổ xuống trên người cô.

Cảnh sát đem ly nước ném ở trên mặt đất, ra lệnh với tiểu Hổ: “Cho cô uống nước, đút đến khi cô đi tiểu.”

Tiểu Hổ lại bưng một ly nước tới, khẩu khí so với vị cảnh sát vừa rồi tốt hơn rất nhiều, “Đừng trêu chọc anh Mã, cô nên ngoan ngoãn uống đi, anh ta ghét nhất người hút *.”

Hoắc Vi Vũ sảng khoái tiếp nhận ly nước, uống một ly thêm một ly.

anh Mã đem ống nhổ đá đến trước mặt Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, “hiện tại tôi muốn đi, mời các anh đi ra ngoài.”

“Chúng tôi không đi ra, làm thế nào xác định cô có gian lận hay không.” Anh Mã lạnh lùng nói.

Ngụ ý, chính là không đi.

đi trước mặt hai người đàn ông, cô không làm được, nhưng mà không đi, lại không nín được.

Tiếng đập cửa vang lên.

“Tiểu Mã, tiểu Hổ, hai người các ngươi ra đây, cục trưởng gọi các ngươi qua.” tổ trưởng bọn họ gọi.

“Chính là bên này nhanh lên.” Anh Mã nói.

“Tôi đến đây.” Một nữ cảnh sát tiến vào, đem anh Mã và tiểu Hổ đuổi đi ra ngoài, đóng cửa lại.

“Chính là…… Tổ trưởng, anh đây là làm gì.” Anh Mã khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Tổ trưởng gõ đầu anh Mã, “Cục trưởng tự mình làm chủ, không cần khó xử cô ta, người sau lưng cô ta dù là cục trưởng cũng không dám trêu chọc, cẩn thận rớt đầu.”

“cô ta chính là hút *!” anh Mã thực không bình tĩnh.

“Hút thuốc phiện cái gì, người bên kia, trong vòng mười phút, đem người bán thuốc phiện, ép hút thuốc phiện đều bắt cả, thứ cô hút chính là hạt cựa kiềm sinh vật. Cùng thuốc phiện không giống. Một hồi kiểm tra nước tiểu ra tới, anh sẽ biết.” Tổ trưởng khuyên nhủ.

“Cái kia, người sau lưng cô ta là ai? lợi hại như vậy, trong vòng mười phút, đem người hiềm nghi đều bắt được?” Tiểu Hổ hiếu kỳ nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 298: Vi Vũ Tịch Mịch, Cảo Đình Âm Thầm Hỗ Trợ

“Cái kia, người sau lưng cô ta là ai? lợi hại như vậy, trong vòng mười phút, đem người hiềm nghi đều bắt được?” Tiểu Hổ hiếu kỳ nói.

“Tôi cũng không biết, cục trưởng đều sợ người đó, thực tế không dám chậm chạp, các ngươi vẫn là ít chọc mới tốt, đặc biệt là anh.” Tổ trưởng chỉ vào anh Mã.

Anh Mã có chút lo lắng nhíu mày, anh vừa rồi quá bạo lực, liền sợ bị trả thù.

“tháng này đã thu được lần khiếu nại thứ hai của anh, bạn gái cũ của anh hút * rời bỏ anh, anh cũng không cần thù địch mỗi người bọn họ, bọn họ cũng không phải bạn gái cũ của anh, chú ý khống chế cảm xúc.” Tổ trưởng nói.

“vừa rồi tôi đối với cô ta quá hung dữ, làm sao bây giờ?” Anh Mã hỏi tổ trưởng.

“Nếu không bây giờ anh đi nói lời xin lỗi đi.” Tổ trưởng nhắc nhở.

“Cũng được.” Anh Mã trở về, gõ cửa.

Nữ cảnh sát mở cửa.

“Cái kia, thực xin lỗi, vừa rồi quên uống thuốc.” Anh Mã thình lình nói với Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ: "……"

Nữ cảnh sát đem ống tiêm đưa cho anh Mã, "Được rồi, đi thôi, chờ người từ khoa giám chứng cầm đáp án tới."

Anh Mã chột dạ cười với Hoắc Vi Vũ, giúp bọn họ đóng cửa cho kỹ.

Hoắc Vi Vũ: "……"

"Tôi mang cô qua phòng nghỉ ngơi, ước chừng nửa giờ có kết quả có thể ra ngoài, không cần quá lo lắng." Nữ cảnh ở phía trước mở đường.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy nữ cảnh sát này quả thực chính là thiên sứ, nói chuyện nhu mì, mang theo nụ cười tươi đẹp đáng yêu.

Cô đem Hoắc Vi Vũ đến phòng đối diện, đang muốn đi.

Hoắc Vi Vũ cầm cánh tay nữ cảnh sát, hồ nghi hỏi: "Các ngươi đối đãi mỗi một người hút * đều như vậy sao?"

Nữ cảnh sát cười cười, không có trả lời trực tiếp, "cô nghỉ ngơi cho tốt, hẳn là không có vấn đề gì, chỉ là hình thức."

Cô nho nhã lễ độ đóng cửa lại.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

Cô gặp cảnh sát thái độ hai tầng lửa và băng, giải thích duy nhất, Cố Cảo Đình ra tay.

Cũng chỉ có Cố Cảo Đình ra tay, cô mới có đãi ngộ tốt như vậy.

Hoắc Vi Vũ đi đến cửa sổ, mở màn ra, hướng tới bên ngoài nhìn xuống.

Không có nhìn thấy Cố Cảo Đình, cũng không có nhìn thấy trung tá Thượng.

https://thuviensach.vn

Cô nằm úp sấp trên giường, cằm quay ra, nhìn chăn phát ngốc.

Cố Cảo Đình không phải nói không can thiệp cuộc sống của cô sao?

Này, lại tính là cái gì.

Có tình? Vô tình?

Cô thực hoang mang.

*

Qua nửa giờ, tiếng đập cửa vang lên.

Hoắc Vi Vũ không hiểu cảm thấy hoảng hốt, ngồi dậy, nhìn về phía cửa, nói: “mời vào.”

Nữ cảnh sát mỉm cười đẩy cửa tiến vào, trong tay cầm túi hồ sơ.

Hoắc Vi Vũ xem là nữ cảnh sát, phía sau không có người khác.

đôi mắt cô rũ xuống, lông mi thật dài ở dưới mí mắt lưu lại một tia ảm đạm.

Nữ cảnh sát đem túi hồ sơ đưa cho Hoắc Vi Vũ. “Kiểm tra đo lường đã xong, cô là âm tính, không có vấn đề, vì biểu đạt xin lỗi, đây là cục cảnh sát chúng tôi bồi thường một chút.”

Hoắc Vi Vũ tiếp nhận.

Bên trong trừ bỏ báo cáo chứng minh cô là âm tính, còn có mấy xấp tiền, đoán chừng có sáu vạn.

Cô hoài nghi là Cố Cảo Đình cho cô, trong mắt ánh lên một tia sáng, đem túi hồ sơ trả cho nữ cảnh sát.

https://thuviensach.vn

“Phối hợp với cảnh sát, cũng là nghĩa vụ và kiêu ngạo của người dân Trung Quốc, tiền này không cần, bất quá, tôi cảm thấy, người báo nguy bụng dạ khó lường, có thể hay không đem tư liệu người báo nguy nói cho tôi.” Hoắc Vi Vũ hỏi.

“tư liệu người báo nguy đúng không? Tôi hỏi đồng nghiệp, nếu không cô ở chỗ này chờ một lát?” Nữ cảnh sát hỏi.

Hoắc Vi Vũ gật đầu, “Cám ơn.”

Nữ cảnh sát cầm túi hồ sơ rời đi.

Hoắc Vi Vũ ở phía sau cô ta đi theo, xem cô ta vào một phòng lầu ba, cơ hồ không có do dự, cô đẩy cửa ra ……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 299: Dùng Cả Đời Anh , Cho Cô Hạnh Phúc

Trong phòng có người quay đầu lại nhìn cô.

Một người đàn ông trung niên xa lạ, Hoắc Vi Vũ cũng không biết.

Còn có, chính là nữ cảnh sát vừa rồi.

Trừ bỏ hai người bọn họ, cũng không có nhìn thấy Cố Cảo Đình hoặc là trung tá Thượng.

tâm tình Hoắc Vi Vũ ảm đạm đi xuống, có chút mất mát.

Cô gật đầu, tìm một lý do che dấu mình đường đột, nói với nữ cảnh sát: “Tôi có chuyện muốn đi về trước, tìm được người báo nguy, làm phiền gọi điện thoại cho tôi.”

“uh, được.” Nữ cảnh sát đáp.

Hoắc Vi Vũ xoay người, rời khỏi cục cảnh sát.

Cố Cảo Đình từ toilet đi ra, một tay để trong túi, đứng ở cửa sổ, ánh mắt sâu thẳm nhìn cô bước dưới lầu, ánh mắt sâu sắc đen nhánh.

Làm sao bây giờ?

Anh nói sẽ không quấy rầy cuộc sống và công việc của cô, nhưng mà, căn bản anh làm không được.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần có thể lẳng lặng nhìn cô, anh đã cảm thấy mỹ mãn.

Liền sợ, yêu cầu xa vời này sẽ không cho anh.

“Vẫn là tư lệnh anh minh, tôi không nghĩ tới cô ta sẽ đi theo lại đây.” Trung tá Thượng lòng còn sợ hãi nói.

“cô ta thông minh, một chút sơ hở đều không có.” Nữ cảnh sát cũng vỗ ngực lo lắng nói.

Cố Cảo Đình đầu cũng không quay lại, nhìn hình bóng Hoắc Vi Vũ càng lúc càng xa, trầm giọng hỏi: “Biết người báo nguy là ai sao?”

“Tra được, là Đinh Mẫn, hiện tại là phó chủ nhiệm phong đầu Cố thị, lúc trước, cô ta và Hoắc Vi Vũ cùng nhau cạnh tranh vị trí chủ nhiệm phong đầu bị thua.” Trung tá Thượng báo cáo.

Cố Cảo Đình trong mắt tràn ngập tối tăm, một chút đều không có độ ấm ra lệnh: “sa thải cô ta, thả ra tin tức, tôi không muốn người này lại xuất hiện làm việc ở phong đầu.”

“vâng.” Trung tá Thượng lĩnh mệnh.

Cố Cảo Đình sa thải người, không có công ty dám dùng.

*

Hoắc Vi Vũ không có đánh, một đường cầm túi xách run rẩy trở về.

Đêm nay ánh trăng rất sáng, kéo dài hình ảnh cô tịch của cô.

Cũng không biết, hiện tại Cố Cảo Đình đang làm gì?

người giúp cô, không có khả năng không phải Cố Cảo Đình, trong lòng cô hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

Hoặc là, anh không nghĩ cô biết là anh giúp đỡ, sợ cô dây dưa!

Cô sẽ không dây dưa.

Cô Hoắc Vi Vũ cầm lên được, thả xuống được.

Mặc dù là yêu Ngụy Ngạn Khang bảy năm, cô cũng không có dây dưa quá một phân, một giây.,

tình yêu đã mất đi, tạo thành phản bội, như thế nào gương vỡ lại lành.

Chỉ là, cho dù cô không nói, không đi tranh thủ, không có nghĩa là trong lòng không khổ sở, không đau.

lúc đau, chỉ nghĩ uống say, mất cảm giác co rút đau đớn trái tim.

Đi tới, đi tới, thấy được một mặt tâm nguyện trên tường.

Hẳn là xã đoàn nào đó làm.

Trên tường chiếu đèn nhỏ ngũ sắccùng tâm nguyện cũng ngũ quang thập sắc.

Hoắc Vi Vũ từ trong túi xách lấy ra bút và ghi chú, ghi chú dán ở trên tường, viết: “Hy vọng người Vi Vũ quan tâm đều có thể hạnh phúc. Hoắc Vi Vũ,”

Hoắc Vi Vũ tạm dừng, muốn đem tên xóa, tự hỏi thật lâu sau.

Bất luận kẻ bất hạnh nào đều là do mình tạo thành.

Cho nên, cô không cần giận chó đánh mèo với bất luận kẻ nào.

“Cố Cảo Đình, chúc anh cũng hạnh phúc.” Hoắc Vi Vũ viết, đậy nắp viết, đem bút ném vào túi xách, xoay người, tiếp tục đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Tâm nguyện trên tường xuất hiện một bóng ma màu đen.

Cố Cảo Đình liếc mắt một cái liền tìm tới chỗ cô viết, bình tĩnh nhìn, giống như muốn đem ghi chú không quên.

Cô hy vọng mọi người hạnh phúc, như vậy chính cô đâu?

Cố Cảo Đình lấy ra bút máy, ở trên ghi chú của cô viết: “Cố Cảo Đình không có Hoắc Vi Vũ sẽ không hạnh phúc, Hoắc Vi Vũ hy vọng Cố Cảo Đình hạnh phúc, là sẽ đến bên người Cố Cảo Đình sao? Nếu là như thế, Cố Cảo Đình nguyện ý, dùng cả đời mình cho Hoắc Vi Vũ một hạnh phúc.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Nếu Có Thể……

Cô đi hết một giờ, vào trong nhà, bật đèn, nằm co quắp trên sô pha, nhìn ngẩn người lên không trung.

Trên chân xuất hiện lại mụn nước, ngồi, có thể cảm giác trên chân đau đớn.

Nhưng cô cũng không muốn di chuyển.

đều lười tắm rửa.

Xoay người, cuộn tròn ở trên sô pha, cầm lấy di động, nhìn tin nhắn đã gởi cho Cố Cảo Đình.

Hiện tại, tin nhắn mời anh tới nhà cô, ngược lại thành sỉ nhục và chê cười.

Hoắc Vi Vũ đem tin nhắn xóa, suy nghĩ, kéo đen dãy số Cố Cảo Đình.

Như vậy, trong lòng không có một chút dễ chịu, ngược lại tràn đầy đau khổ tập kích mà đến.

Cô không rõ, vì cái gì người cô thích, cô kính ngưỡng, cô mộng tưởng, đều sẽ rời cô mà đi.

Nhắm mắt lại, nước mắt từ khóe mắt chảy ra.

https://thuviensach.vn

Lẳng lặng hưởng thụ chỉ có một mình cô độc.

Cô muốn ngủ, chính là, trong đầu thực thanh tỉnh.

cảm giác đau lòng vừa kéo đến, mỗi lần co rúm, liền có chua xót chảy xuôi theo dòng máu.

Lăn qua lộn lại, chính là ngủ không được.

Hoắc Vi Vũ mắt nhìn di động, đã 5 giờ, một chút buồn ngủ cũng không có.

Cô lấy ra di động, lên diễn đàn thiên nhai, hỏi: “Lại mất ngủ, làm sao đây?”

“Tìm chồng cô hắc hưu hạ bái, lập tức có thể ngủ rồi.” Lầu một trêu chọc nói.

“cô là có thể ngủ ngủ không được, tôi là muốn ngủ không thể ngủ, khó chịu.” Lầu hai oán giận nói.

“Tôi cũng mất ngủ.” Lầu ba nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn đến lầu ba nhắn lại, giống như tìm được người cùng chung chí hướng, hỏi: “bạn vì sao mất ngủ?”

“Bởi vì người tôi thích không ngủ được, tôi cũng ngủ không được.”

Hoắc Vi Vũ có cảm giác ấm áp thân thiết chảy vào, tuy rằng là tình yêu của người khác, cô cũng cảm thấy thực ngọt.

Không biết hiện tại, Cố Cảo Đình ngủ rồi chưa?

Anh nhất định ngủ ngon.

Hoắc Vi Vũ trong mắt chát chúa ẩm ướt.

https://thuviensach.vn

Có khi, người khác được tốt đẹp, cũng sẽ làm cho mình trở nên thật buồn.

Hoắc Vi Vũ đem điện thoại ném ở trên sô pha, nện bước trầm trọng đi vào toilet, đánh răng rửa mặt, nhìn đôi mắt đỏ lên của mình.Hôm nay khổ sở một lần cuối cùng đi.

Ngày mai mặt trời mọc lên tới, lại là một ngày mới.

Hết thảy đều sẽ tốt lên.

Cô ra tới, tắt đèn, đi vào phòngmình, lúc chuẩn bị kéo lên bức màn ngủ, cô nhìn thấy dưới lầu có một người ẩn nấp trong bóng đêm, nhưng là ánh sáng di động đặc biệt sáng.

chớp mắt một cái, cô cảm thấy có điểm giống Cố Cảo Đình.

Cơ hồ không có suy nghĩ, Hoắc Vi Vũ cất bước liền chạy tới hướng cửa, nhanh chóng ấn thang máy, chạy vào.

Tim đập nhanh khác thường.

Sẽ là anh sao?

Nếu là anh, anh là vì cô tới sao?

Hoắc Vi Vũ lao ra khỏi thang máy, chạy quá nhanh, chân trước không có chấm đất, sau lưng liền bước ra, ngã ở trên mặt đất.

Đầu gối đập vào trên mặt đất, đặc biệt đau.

Cô không nghĩ bỏ qua, bò lên, lảo đảo vọt tới bên ngoài.

Bên ngoài, lạnh lẽo, không có một bóng người, chỉ nghe được, tiếng côn trùng kêu vang, líu lo, líu lo.

https://thuviensach.vn

Chứa chan hi vọng dần dần mất đi, thất vọng đong đầy đôi mắt.

Cô thật là điên rồi.

Cố Cảo Đình như thế nào sẽ đến nơi này?

người kia chơi di động, sao có thể là Cố Cảo Đình!

Hoắc Vi Vũ cô đơn xoay người, khập khiễng đi vào thang máy, ấn thang máy.

Trở lại trước cửa phòng mình, đẩy một chút, cửa không mở.

Lại đẩy ra, cửa đẩy không ra.

chìa khóa của cô, túi xach, di động, toàn bộ đều ở trong phòng.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy rất buồn cười, vì một chút hy vọnghoa mắt, vì, thư giải nặng nề trong lòng, tự nhiên cô sẽ không có lý trí như vậy, không có đầu óc, hoàn toàn không giống Hoắc Vi Vũ tiêu sái.

Cô dựa vào cửa ngồi xổm xuống, khoanh tay trước ngực, như là một người không nhà để về.

Trong tầm mắt, xuất hiện một đôi giày da.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu.

Cố Cảo Đình nhìn xuống cô, ánh đèn hành lang dừng ở đỉnh đầu của anh, phảng phất cho anh một vầng sáng bạc lung linh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Cô Đối Với Anh, Không Phải Không Có Một Chút Cảm Giác

Đáng tiếc, Hoắc Vi Vũ ngủ rất say, không thể trực tiếp trả lời anh.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ đứng dậy, anh mở cửa.

Trung tá Thượng đứng ở bên ngoài.

Anh đưa điện thoại trả lại cho trung tá Thượng, "Cám ơn, cửa phòng trên lầu của cô ấy, anh kêu người tới mở đi."

Trung tá Thượng tiếp nhận điện thoại, dáng vẻ muốn nói lại thôi.

Anh ta muốn nói Hoắc Vi Vũ đã biết rõ chuyện của Phùng Tri Dao, anh ta cảm thấy, nhất định là ở đây, Hoắc Vi Vũ đã hiểu lầm tư lệnh.

Nhưng khi nghĩ lại, là lúc anh ta biết, Hoắc Vi Vũ đã nghe được nội dung không nên nghe.

Nếu như tư lệnh biết là do anh ta, không nên có làm thịt anh ta hay không.

Trung tá Thượng không dám, nhỏ giọng nói: "Tư lệnh, ngài có muốn nghỉ ngơi một chút hay không, tám giờ sáng trong quân có hội nghị, tới 10h, kinh đô còn có hội nghị."

https://thuviensach.vn

"Ừ, bên phía Ngụy Tịch Phàm giúp Hoắc Vi Vũ nhắn lại, ngày mai cô ấy sẽ đi làm trễ." Cố Cảo Đình phân phó nói.

"Vâng."

Cố Cảo Đình xoay người, ánh mắt ảm đạm hơn.

Đáp ứng cô không can thiệp tới cuộc sống và việc làm của cô, anh không làm được.

Mặc dù cô hy vọng anh vĩnh viễn biến mất, nhưng anh biết rõ, anh cũng không làm được.

Anh nằm trên ghế sa lon, cánh tay khoác lên trên trán, anh nhắm mắt lại.

Chẳng qua chỉ thiu thỉu một lát, trung tá Thượng đã đánh thức anh rồi.

"Tư lệnh, chúng ta cần phải đi."

Cố Cảo Đình nhìn về phía đồng hồ trên cổ tay, đã 6:30 rồi, anh đứng dậy.

"Đây là điện thoại của ngài, tin nhắn cũng đã phục hồi." Trung tá Thượng cung kính đưa điện thoại cho anh.

"Để trên bàn đi." Cố Cảo Đình đi vào toilet đánh răng rửa mặt, rồi đi ra.

Anh cầm lên điện thoại trung tá Thượng đặt ở trên bàn trà, mở khóa, nhìn thấy tin nhắn Hoắc Vi Vũ gửi cho anh lúc năm giờ chiều ngày hôm qua.

"Hôm nay, gặp mặt ở nhà của tôi."

Đây là lần đầu tiên cô hẹn anh?

Có điều điện thoại di động của anh bị rơi vào nước, cho nên anh không nhìn thấy.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua tâm tình của cô không tốt đi đến quán bar uống say, là bởi vì anh không có đến sao?

Trong mắt Cố Cảo Đình xẹt qua một tia kinh hỉ.

Có lẽ, cô đối với anh, cũng không phải không có một chút cảm giác.

Anh nhìn về phía cửa phòng của Hoắc Vi Vũ, phân phó nói: "Trung tá Thượng, hôm nay cuộc họp trong quân độ tôi sẽ không đi, anh để cho sĩ quan Lý thay thế tôi."

"Nhưng lần này vấn đề ở Nam Hải đã lửa sém lông mày, sĩ khí của chiến sĩ rất quan trọng." Trung tá Thượng lo lắng nói.

"Chỉ có một Mai Tướng quân, tôi hoàn toàn không để vào mắt, hắn tốt nhất không nên chiếm lấy biển Hồng Việt, nếu không đúng là tự tìm đường chết, tôi có chuyện quan trọng hơn muốn làm." Cố Cảo Đình xác định nói.

Trung tá Thượng nhìn theo ánh mắt Cố Cảo Đình về phía của phòng của Hoắc Vi Vũ.

Thở dài một hơi.

Tư lệnh nói có chuyện quan trọng hơn muốn làm, không có chuyện khác, nhất định là liên quan đến Hoắc Vi Vũ.

"Vâng, bây giờ tôi trở về xử lý, còn cuộc họp ở kinh đô, ngài có đi hay không?" Trung tá Thượng dò hỏi.

"Nhìn tình huống đi." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"Vâng." Trung tá Thượng lui ra ngoài.

Cố Cảo Đình mở ra cửa phòng ngủ, nhìn Hoắc Vi Vũ ngủ say sưa, anh không đành lòng quấy rầy.

https://thuviensach.vn

Anh xoay người đi ra ngoài.

Không biết qua bao lâu.

Hoắc Vi Vũ mở to mắt, trong đầu vẫn còn chút mơ hồ, cô ngồi xuống, rũ mắt xuống phát ngốc.

Bên ngoài có một tiếng loảng xoảng.

Hoắc Vi Vũ hồi phục tinh thần.

Cô ngồi trong phòng của mình.

Ngày hôm qua cô tự giam mình ở ngoài cửa, Cố Cảo Đình đưa cô đến nơi này.

Hoắc Vi Vũ từ trên giường bước xuống, cô mở cửa, nhìn ra phía ngoài, một người cũng không có.

Cửa sổ mở thật lớn, gió thổi luồn mạnh vào.

Hình như là thổi rớt vật gì đó phát ra âm thanh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Cô Đối Với Anh, Không Phải Không Có Một Chút Cảm Giác

Đáng tiếc, Hoắc Vi Vũ ngủ rất say, không thể trực tiếp trả lời anh.

Cố Cảo Đình bất đắc dĩ đứng dậy, anh mở cửa.

Trung tá Thượng đứng ở bên ngoài.

Anh đưa điện thoại trả lại cho trung tá Thượng, "Cám ơn, cửa phòng trên lầu của cô ấy, anh kêu người tới mở đi."

Trung tá Thượng tiếp nhận điện thoại, dáng vẻ muốn nói lại thôi.

Anh ta muốn nói Hoắc Vi Vũ đã biết rõ chuyện của Phùng Tri Dao, anh ta cảm thấy, nhất định là ở đây, Hoắc Vi Vũ đã hiểu lầm tư lệnh.

Nhưng khi nghĩ lại, là lúc anh ta biết, Hoắc Vi Vũ đã nghe được nội dung không nên nghe.

Nếu như tư lệnh biết là do anh ta, không nên có làm thịt anh ta hay không.

Trung tá Thượng không dám, nhỏ giọng nói: "Tư lệnh, ngài có muốn nghỉ ngơi một chút hay không, tám giờ sáng trong quân có hội nghị, tới 10h, kinh đô còn có hội nghị."

https://thuviensach.vn

"Ừ, bên phía Ngụy Tịch Phàm giúp Hoắc Vi Vũ nhắn lại, ngày mai cô ấy sẽ đi làm trễ." Cố Cảo Đình phân phó nói.

"Vâng."

Cố Cảo Đình xoay người, ánh mắt ảm đạm hơn.

Đáp ứng cô không can thiệp tới cuộc sống và việc làm của cô, anh không làm được.

Mặc dù cô hy vọng anh vĩnh viễn biến mất, nhưng anh biết rõ, anh cũng không làm được.

Anh nằm trên ghế sa lon, cánh tay khoác lên trên trán, anh nhắm mắt lại.

Chẳng qua chỉ thiu thỉu một lát, trung tá Thượng đã đánh thức anh rồi.

"Tư lệnh, chúng ta cần phải đi."

Cố Cảo Đình nhìn về phía đồng hồ trên cổ tay, đã 6:30 rồi, anh đứng dậy.

"Đây là điện thoại của ngài, tin nhắn cũng đã phục hồi." Trung tá Thượng cung kính đưa điện thoại cho anh.

"Để trên bàn đi." Cố Cảo Đình đi vào toilet đánh răng rửa mặt, rồi đi ra.

Anh cầm lên điện thoại trung tá Thượng đặt ở trên bàn trà, mở khóa, nhìn thấy tin nhắn Hoắc Vi Vũ gửi cho anh lúc năm giờ chiều ngày hôm qua.

"Hôm nay, gặp mặt ở nhà của tôi."

Đây là lần đầu tiên cô hẹn anh?

Có điều điện thoại di động của anh bị rơi vào nước, cho nên anh không nhìn thấy.Ngày hôm qua tâm tình của cô không tốt đi đến quán bar uống

https://thuviensach.vn

say, là bởi vì anh không có đến sao?

Trong mắt Cố Cảo Đình xẹt qua một tia kinh hỉ.

Có lẽ, cô đối với anh, cũng không phải không có một chút cảm giác.

Anh nhìn về phía cửa phòng của Hoắc Vi Vũ, phân phó nói: "Trung tá Thượng, hôm nay cuộc họp trong quân độ tôi sẽ không đi, anh để cho sĩ quan Lý thay thế tôi."

"Nhưng lần này vấn đề ở Nam Hải đã lửa sém lông mày, sĩ khí của chiến sĩ rất quan trọng." Trung tá Thượng lo lắng nói.

"Chỉ có một Mai Tướng quân, tôi hoàn toàn không để vào mắt, hắn tốt nhất không nên chiếm lấy biển Hồng Việt, nếu không đúng là tự tìm đường chết, tôi có chuyện quan trọng hơn muốn làm." Cố Cảo Đình xác định nói.

Trung tá Thượng nhìn theo ánh mắt Cố Cảo Đình về phía của phòng của Hoắc Vi Vũ.

Thở dài một hơi.

Tư lệnh nói có chuyện quan trọng hơn muốn làm, không có chuyện khác, nhất định là liên quan đến Hoắc Vi Vũ.

"Vâng, bây giờ tôi trở về xử lý, còn cuộc họp ở kinh đô, ngài có đi hay không?" Trung tá Thượng dò hỏi.

"Nhìn tình huống đi." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"Vâng." Trung tá Thượng lui ra ngoài.

Cố Cảo Đình mở ra cửa phòng ngủ, nhìn Hoắc Vi Vũ ngủ say sưa, anh không đành lòng quấy rầy.

https://thuviensach.vn

Anh xoay người đi ra ngoài.

Không biết qua bao lâu.

Hoắc Vi Vũ mở to mắt, trong đầu vẫn còn chút mơ hồ, cô ngồi xuống, rũ mắt xuống phát ngốc.

Bên ngoài có một tiếng loảng xoảng.

Hoắc Vi Vũ hồi phục tinh thần.

Cô ngồi trong phòng của mình.

Ngày hôm qua cô tự giam mình ở ngoài cửa, Cố Cảo Đình đưa cô đến nơi này.

Hoắc Vi Vũ từ trên giường bước xuống, cô mở cửa, nhìn ra phía ngoài, một người cũng không có.

Cửa sổ mở thật lớn, gió thổi luồn mạnh vào.

Hình như là thổi rớt vật gì đó phát ra âm thanh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Đã Động Tình, Tại Sao Lại Kết Thúc

Túi xách, điện thoại, chìa khóa của cô đều đặt ở trên bàn trà.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ có chút cô đơn.

Anh cố ý tránh mặt cô sao?

Đã nói rồi, anh sẽ không xuất hiện trong cuộc sống của cô, liền không xuất hiện sao?

Nếu như anh có thể hành động như vậy, cô cũng có thể nhanh chóng quên tất cả.

Hoắc Vi Vũ cầm lấy đồ đạc của mình trở về phòng của mình.

Mới đi đến cửa phòng của mình.

"Tiểu Vũ."

Cô theo bản năng quay đầu lại.

Ngụy Ngạn Khang chạy tới.

Hoắc Vi Vũ híp mắt lại, không vui mở miệng nói: "Không phải tôi đã nói không được dây dưa nữa rồi sao? Ngụy Ngạn Khang, hi vọng anh có thể làm một chính nhân quân tử."

https://thuviensach.vn

Ngụy Ngạn Khang nhìn vào đôi mắt của Hoắc Vi Vũ, dịu dàng nói xin lỗi: "Xin lỗi, em vừa đi, anh đã hối hận, anh đuổi theo em thì anh cũng xảy ra tai nạn giao thông, Tiểu Vũ, tha thứ cho anh được không?"

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, "Bây giờ tha thứ cho anh, còn dây dưa như vậy nữa, nhưng đã không nhất định rồi."

"Là lỗi của anh, anh không còn lý trí, mới có thể đối xử với em như vậy, em muốn trách anh như thế nào cũng có thể, anh sẽ luôn bảo vệ em, mặc kệ em có chán ghét anh như thế nào." Ngụy Ngạn Khang dịu dàng nói.

"Đủ rồi, đừng ghê tởm như vậy có được không? Anh có thể cút." Hoắc Vi Vũ không vui nói, xoay người mở cửa, phát hiện cửa đã mở được.

Ngụy Ngạn Khang làm như không nghe cô nói, đưa túi xách cho cô.

"Đây là túi xách, điện thoại của em để trên xe anh lần trước, anh lấy lại cho em nè, Tiểu Vũ, đừng tuyệt tình với anh như vậy, đừng như vậy có được không, sau này, em sẽ hiểu, trên thế giới này, anh là người thích hợp với em nhất." Ngụy Ngạn Khang khẩn cầu.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, vô cùng bực bội, sắc bén nhìn về phía Ngụy Ngạn Khang, "Có phải anh..... đừng để tôi gọi điện thoại cho Cố Kiều Tuyết anh mới hết hy vọng?"

"Chuyện đó, em thật sự hi vọng Cố Kiều Tuyết biết phải không?" Ngụy Ngạn Khang hỏi ngược lại, ánh mắt sáng rực nhìn Hoắc Vi Vũ.

Cố Kiều Tuyết biết hay không biết, cô hoàn toàn không sao cả.Nhưng nếu như bị Cố Cảo Đình biết cô đi đến chỗ đó, còn liên quan tới Giang Khả, cô sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Hoắc Vi Vũ dứt khoát nói: "Tôi nói một lần cuối cùng..."

https://thuviensach.vn

Ngụy Ngạn Khang phát hiện trước cửa có người tới đây, trong mắt xẹt qua ánh sáng, cầm chặt vai của Hoắc Vi Vũ, nhìn cô nói, "Em thích Cố Cảo Đình phải không? "

Hoắc Vi Vũ ngừng lại, trong đôi mắt lóe lên, không hiểu chua xót trong lòng là gì.

Có điều, anh đã không xuất hiện trong cuộc sống của cô, cô cần gì phải thích anh.

Cầm lên được, buông xuống được, phụ nữ luôn tàn nhẫn với mình.

Hoắc Vi Vũ hất cằm, "Anh, Cố Cảo Đình, đều là người tôi không muốn đụng tới nhất, gặp nhau không bằng quên đi."

Cô vừa dứt lời, Cố Cảo Đình mở cửa, vẻ mặt lo lắng, lạnh như băng nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Đôi mắt đen tối xuất hiện một vết rách.

Anh vốn muốn hỏi cô, có phải đã thích anh hay không, chỉ cần có một chút, anh sẽ dùng suốt đời.

Bây giờ xem ra, không cần hỏi, anh đã biết đáp án của cô.

Anh điên rồi, mới vì đáp án này buông tha cho hai cuộc họp quan trọng.

Cố Cảo Đình không nói gì, mang theo khí lạnh quanh người, xoay người, đi nhanh về phía thang máy.

Như là gió lốc, xoáy động một mảnh hồ gợn sóng, lại tự nhiên không hề quay đầu lại, thoáng qua tức thì.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp một chút, trái tim như chìm vào đáy cốc.

https://thuviensach.vn

Tâm bị vật gì đó đâm đến đau nhói.

Tại sao anh còn ở trong nhà cô.

Chẳng lẽ, anh hoàn toàn không có bỏ đi.

Trong lòng có một xúc động, cô ngây ngốc bước đi về phía anh, dường như muốn bắt lại thứ gì đó.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 304: Thì Ra, Cô Thích Anh Ta Thật Rồi

Trong mắt Ngụy Ngạn Khang lướt qua một đạo khủng hoảng.

Anh rất hiểu rõ Hoắc Vi Vũ.

Cô động tâm với Cố Cảo Đình rồi.

Cái này càng khiến anh ghen tỵ, điên cuồng hơn.

Hoắc Vi Vũ là của anh, sao có thể thích người khác được.

Anh chưa bao giờ không yêu cô, cô lại muốn tránh xa anh.

Ngụy Ngạn Khang nắm chặt cánh tay của cô, ép vô vào tường, cảnh cáo nói:

"Tiểu Vũ, em không thể yêu Cố Cảo Đình, trong lòng của Cố Cảo Đình đã có người con gái khác, nếu như em ở cùng với Cố Cảo Đình, thì kiếp này, em sẽ dây dưa với anh, với Cố Kiều Tuyết cả đời, em thật muốn cuộc sống như vậy sao?"

Hoắc Vi Vũ từ từ thu hồi ánh mắt nhìn Cố Cảo Đình, đôi mắt rũ xuống.

Đúng vậy, anh ta đã có người trong lòng rồi.

Mà cô, muốn thoát khỏi dây dưa với Ngụy Ngạn Khang.

https://thuviensach.vn

Nếu như có buồn, cũng quên đi thôi.

Cuộc sống, không phải chỉ có tình yêu, cô muốn tự do, không bị trói buộc.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu, ánh mắt nhìn xéo qua thấy thang máy đã đóng cửa lại.

Giống như, cánh cửa trong thế giới của cô đóng lại.

Hoắc Vi Vũ cười, nụ cười tuyệt mỹ, trào phúng.

Cô cười ra nước mắt, ngước mắt nhìn Ngụy Ngạn Khang:

"Kết quả này, anh hài lòng chưa?"

"Là vì tốt cho em." Ngụy Ngạn Khang thống khổ nói.

"Anh phản bội tôi, kết hôn với Cố Kiều Tuyết, anh tốt với tôi hả? Anh muốn cưỡng gian tôi, để cho tôi trốn lên núi xong phải đi bộ xuống mấy tiếng đồng hồ, như vậy là tốt! Vừa rồi cũng là anh cố ý hỏi tôi?" Hoắc Vi Vũ đỏ mắt hỏi."Không phải trong lòng em đã có câu trả lời rồi sao?" Ngụy Ngạn Khang hỏi ngược lại.

"Tôi thích anh ta." Hoắc Vi Vũ bật thốt lên.

Nói xong, chính mình cũng cười.

Thì ra, cô thích anh ta rồi!

Vì thích anh ta, nên mới, quan tâm trong lòng anh ta có ai.

Vì thích anh ta, nên mới, lo lắng và sợ hãi rất nhiều.

Vì thích anh ta, nên khi từ bỏ tâm mới đau như thế.

https://thuviensach.vn

"Nói với anh những lời như vậy, không cảm thấy tàn nhẫn sao?" Khuôn mặt Ngụy Ngạn Khang lạnh đi mấy phần.

"Cái này so với những chuyện anh đã làm với tôi, chỉ là da lông mà thôi." Hoắc Vi Vũ thanh lãnh nói.

"Cho nên em đang trả thù anh!" Ngụy Ngạn Khang nhíu mày, đề cao giọng nói.

"Nếu như cái đó là trả thù, thì anh sẽ cảm thấy thống khổ sao, thật ngại quá, đây chỉ là mới bắt đầu thôi. Lúc anh đâm con dao bén nhọn vào trong ngực tôi, tôi liền suy nghĩ, sẽ trả lại cây dao này lại cho anh. Không phải là lưu luyến không quên, cũng không phải cảm thấy thua Cố Kiều Tuyết. Mà chính là, tôi muốn dùng hết toàn lực vượt qua, đi tìm tình yêu thuộc về mình, sự nghiệp, cuộc sống, thuộc về tôi. Mà sự nghiệp của tôi, cuộc sống của tôi, tình yêu, hạnh phúc, là thứ anh vĩnh viễn cũng không cho tôi được. Đã ngã một lần, tôi sẽ không ngốc để bị ngã lần hai. "

"Ngụy Ngạn Khang, anh có thể căm hận tôi, căm ghét tôi, nhưng không nên cầu tôi quay trở lại. Chuyện anh làm bây giờ, không làm tôi cảm động, mà chỉ làm tôi cảm thấy buồn nôn."

"Vì anh, tôi hại chết ba ba, chỉ cần một điểm này, tôi sẽ vĩnh viễn không quay đầu."

Hoắc Vi Vũ đi vào phòng, ném túi lên ghế, nhìn một bàn thức ăn, đều là món ăn cô thích.

Có bánh bao hấp, bánh gạo, cá chiên giòn, còn có giò cháo quẩy cùng cháo thịt nạt.

Nước mắt tràn mi.

https://thuviensach.vn

Giống như ông trời cũng cảm ứng được, bên ngoài mưa to, "lốp bốp" va vào bệ cửa sổ.

Cố Cảo Đình, hình như anh ta không có mang theo dù.

Hoắc Vi Vũ tìm dù trong ngăn tủ, mở cửa, xông ra ngoài.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 305: Thích Anh Là Chuyện Của Tôi, Không Liên Quan Đến Anh

"Tiểu Vũ." Ngụy Ngạn Khang vẫn chưa đi, nhìn thấy Hoắc Vi Vũ lao ra cửa, vội vàng hô.

Hoắc Vi Vũ không để ý anh ta, vọt vào đến cửa thang máy.

Ngụy Khạn Khang đuổi theo:

"Em biết em đang làm gì không?"

Hoắc Vi Vũ điên cuồng ấn nút.

Ngụy Ngạn Khang cầm cổ tay của cô, ngoan lệ nói:

"Cố Cảo Đình là cố ý chơi em, anh ta muốn trả thù cho em gái của anh ta, anh ta sẽ không thích em, sao em lại hèn như vậy!"

Hoắc Vi Vũ hất tay của Ngụy Ngạn Khang ra:

"Anh ta có thích tôi không là chuyện của anh ta, tôi đưa dù cho anh ta là chuyện của tôi, anh cảm thấy tôi hèn là chuyện của anh!"

"Đinh" một tiếng, thang máy mở ra, Hoắc Vi Vũ vào trong thang máy.

Ngụy Ngạn Khang vào theo.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Vũ, sao em lại không hiểu vậy? Hiện tại là thủ đoạn của Cố Cảo Đình, nếu em sập bẫy, thì xong đời, em có nhớ rõ mấy vị hôn thê trước của anh ta chết thế nào không? Kỳ thật, đều do Cố Cảo Đình giết." Ngụy Ngạn Khang giật gân nói.

Hoắc Vi Vũ xùy cười một tiếng, nhìn Ngụy Ngạn Khang:

"Anh định lừa tôi à?"

Ngụy Ngạn Khang cắn răng:

"Được thôi, em đi đi, chờ em đầu rơi máu chảy, mình đầy thương tích, nhớ quay đầu, anh một mực bên cạnh em. Anh phản bội em một lần, anh cho phép em phản bội anh một lần."

Hoắc Vi Vũ lười để ý anh, thang máy đến, cô bung dù đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình không ở cửa ra vào.

Cô biết đường tắt, nếu Cố Cảo Đình không lái xe, nhất định có thể bắt kịp.

Mưa rất lớn, lốp bốp đánh vào trên dù.

Vừa mới mưa một chút, mà mặt đất đã thành nhiều vũng bùn rồi.

Bọt nước tung té ướt bắp chân của cô.

Ngụy Ngạn Khang nhìn cô đi trong mưa, hai tắm nắm chặt lại, gân xanh nổi lên, trong mắt bắn ra một đạo nham hiểm hung ác, ẩn nấp trong gọng kính lịch sự.

Cái anh muốn, không bao giờ là không đạt được.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà nếu không thể cùng lên thiên đường, vậy thì cùng nhau xuống địa ngục đi.

Ngụy Ngạn Khang đi trong mưa, lên xe của mình, khởi động rời đi.

Hoắc Vi Vũ đứng ở cửa chờ rất lâu, điện thoại di động kêu lên.

Cô nhìn là dãy số lạ, nhíu mày, cúp.

Đúng rồi, cô có thể gọi cho Cố Cảo Đình mà, sao lại đần độn đột xuất vậy chứ.

Cô kéo số của Cố Cảo Đình vào danh sách trắng, trong lòng thấp thỏm, gọi.

"Tích tích tích tích tích." Điện thoại không gọi được.

Hoắc Vi Vũ nhìn thoáng qua số trên điện thoại, số không sai mà.

Cô tiếp tục gọi.

"Tích tích tích tích tích." Vẫn không gọi được.

Hoắc Vi Vũ có loại dự cảm xấu, không lẽ Cố Cảo Đình cho số cô vào danh sách đen?

"Ngài khỏe chứ, có thể cho tôi mượn máy gọi điện thoại không?" Hoắc Vi Vũ hỏi người gác cổng.

Người gác cổng thấy Hoắc Vi Vũ là người quen, sảng khoái đáp ứng:

"Được."

Hoắc Vi Vũ bấm số của Cố Cảo Đình.

Điện thoại reo ba tiếng, anh ta nghe, giọng nói thâm trầm truyền đến:

https://thuviensach.vn

"Alo."

Trong lòng Hoắc Vi Vi đau xót, giống như bị ong chích một cái.

Cô đã hiểu rõ, Cố Cảo Đình thật cho số của cô vào danh sách đen.

Giống như trước đó cô cũng cho anh vào danh sách đen.

Cô không định lui tới với anh, anh cũng không muốn lui tới với cô.

Cố Cảo Đình thấy đầu bên kia không nói chuyện, rất không nhẫn nại cúp máy.

Hoắc Vi Vũ thả điện thoại ra, trong đầu trống rỗng.

Cô miễn cưỡng che dù, đi trở về.

Đi đến cửa thang máy, sững sờ ngẩn người.

"Đinh" một tiếng, thang máy mở, Cố Cảo Đình đi ra, bốn mắt nhìn nhau...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 306: Tư Lệnh Sủng Cô Đến Tận Trời

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run lên.

Anh dời ánh mắt, giống như không quen biết nhau, đi đến cửa.

Cô ghé mắt, thấy trên tay anh cầm dù, rất nhiều lời muốn nói đều nghẹn ở cổ họng.

Anh cho cô vào danh sách đen, trong lòng của anh, cũng không xem cô là bạn bè rồi.

Cô còn định đưa dù cho anh, lập trường đâu rồi?

Hơn nữa, anh có dù.

Hoắc Vi Vũ đi vào thang máy, ấn nút, nhìn anh biến mất trong mưa, đôi mắt rủ xuống.

Trong lòng đau như cắt, giống như đứt ra.

Khi còn bé, mẹ cô có dạy bảo:

"Làm phụ nữ, phải biết tiến lui thích hợp, không cho người ta gánh vác, biết rõ không thể có, mà vẫn điên cuồng muốn có, đó là tự hại mình. Từ bỏ, mới có thể có chuyển biến tốt, buông xuống, phát triển chính mình, tiểu Vũ của chúng ta, lớn lên xinh đẹp như vậy, sau này đường tình duyên sẽ trắc

https://thuviensach.vn

trở, mẹ hi vọng, có thể bắt lấy thì bắt lấy, nắm giữ những thứ mình có thể nắm giữ, đừng muốn những thứ không thể chạm tới, hiểu chưa?"

Lúc đó còn nhỏ nên cô không hiểu, lúc muốn hiểu thì mẹ đã qua đời rồi.

Từ bỏ rất khó, buông xuống, càng khó hơn.

Cô nên làm thế nào đây, để không đau lòng nữa.

Hoắc Vi Vũ vào phòng, nhìn bàn thức ăn toàn thứ cô thích, ngồi ở bàn, gắp một cái bánh bao, bỏ vào miệng.

Ăn vào vô vị.

Cô cũng miễn cưỡng ăn, trong đầu vẫn nhớ Cố Cảo Đình.

Anh bá đạo, anh tức giận, bình tĩnh, bộ dạng ổn trọng cùng quyết tuyệt.

Điện thoại di động vang lên, Hoắc Vi Vũ dấy lên hi vọng, lấy điện thoại ra.

Thấy là Đinh Mẫn, đôi mắt trở nên ảm đạm.

Lúc trước Đinh Mẫn là đồng nghiệp, nhưng về sau cô ta từ chức, trên cơ bản chưa hề liên lạc.

Cô nghi ngờ nghe máy.

"Hoắc Vi Vũ, có phải cô làm hay không!" Đinh Mẫn xúc động mắng.

"Tôi làm cái gì?" Hoắc Vi Vũ không hiểu.

"Chính là chuyện tôi lấy trọn mười vạn tiền hoa hồng của bọn họ, chỉ có cô biết, tại sao bây giờ ở công ty ai cũng biết? Tôi chuyển vị trí bộ trưởng cho cô, sao cô có thể qua cầu rút ván vậy?" Đinh Mẫn không bình tĩnh nói.

https://thuviensach.vn

"Chuyện đó, trừ tôi ra, còn có một số người biết mà, cái gì mà chỉ có một mình tôi biết, mặt khác, báo cáo của cô, đối với tôi một chút chỗ tốt cũng không có, tại sao tôi phải gây thêm chuyện, không phải tôi làm." Hoắc Vi Vũ ngay thẳng nói.

"Chỉ có cô là có khả năng, bọn họ sẽ không làm như vậy." Đinh Mẫn không tin.

"Tin hay không thì tùy." Hoắc Vi Vũ dứt khoát cúp máy.

Điện thoại di động lại vang lên, cô nhìn là số lạ, để đũa xuống.

Dù sao cũng không đói bụng.

"Chuyện gì?" Hoắc Vi Vũ tâm tình không tốt nói.

"Xin chào, là Hoắc Vi Vũ phải không, tôi là GL của cục cảnh sát, là như vầy, hôm qua cô nói muốn tìm người báo án phải không? Người đó là Đinh Mẫn, cần chúng tôi trợ giúp gì không?"

Hoắc Vi Vũ đã hiểu rõ.

Chỉ có Cố Cảo Đình, mới có năng lực như vậy.

"Không cần, cảm ơn."

Cô đi làm, đã 11 giờ trưa, ngồi vào vị trí, ngẩn người nhìn màn hình vi tính.

Trước kia rất bài xích sự giúp đỡ của anh, vì cô không muốn nợ ai cả.

Nhưng, có lẽ, không có trợ giúp của anh, cô sẽ gặp khó khăn hơn rất nhiều.

Cố Kiều Tuyết là người đầu tiên không bỏ qua cho cô.

https://thuviensach.vn

Đều vì kiêng kị anh, cô mới bình an vô sự đến bây giờ.

"Hoắc Vi Vũ, sáng cô đi đâu vậy?" Tần Vi nhiều chuyện hỏi.

"Sao vậy?" Hoắc Vi Vũ phòng bị hỏi.

"Ngụy tổng tìm cô mấy lần, giống như có chuyện quan trọng, hay là cô đến văn phòng của ngài ấy thử xem?" Tần Vi nói ra.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 307: Tưởng Niệm, Như Bóng Với Hình, Yêu Thương, Không Chỗ Nào Không Có

Hoắc Vi Vũ đoán chừng là do cô đến trễ, nên tới, tóm lại phải tới.

Cô đi đến văn phòng Ngụy Tịch Phàm, gõ cửa.

Ngụy Tịch Phàm tự mình mở cửa.

“Thật ngại quá, Ngụy tổng, tôi dậy trễ.” Hoắc Vi Vũ xin lỗi.

“A.” Ngụy Tịch Phàm cười một tiếng, “Không quan hệ, Cố tổng đã giúp cô nói qua, nói buổi sáng cô sẽ bị muộn, tôi tìm cô có việc, vào đi.”

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống.

Lại là anh.

tính cẩn thận tỉ mỉ vậy là quan tâm sao?

Bất kỳ phụ nữ nào gặp người như anh, đều sẽ động lòng.

Cô cũng chỉ là người bình thường mà thôi.

“Tiểu Vũ.” Ngụy Tịch Phàm xem Hoắc Vi Vũ đứng không nhúc nhích, gọi một tiếng.

Hoắc Vi Vũ bình thường trở lại, đi tới trước Ngụy Tịch Phàm.

https://thuviensach.vn

Anh đem màn hình máy tính chuyển tới trước mặt Hoắc Vi Vũ.

“Cái này là kịch bản đại cương cùng nội dung mỗi tập,cô xem trước, xem xong, mỗi một nhân vật cô đề nghị 2 đến 3 người diễn viên mà cô cảm thấy thích hợp, buổi chiều hai giờ mở cuộc họp.” Ngụy Tịch Phàm mỉm cười nói.

“Tôi không hiểu biết về giới giải trí.” Hoắc Vi Vũ thẳng thắn thành khẩn nói.

“Không có việc gì. Tôi có cơ sở dữ liệu của các diễn viên, một hồi gởi cho cô, bên trong dựa theo danh sách diễn viên năm nay và bố trí xếp hạng, click mở có phương thức liên hệ với người quản lý và thù lao đóng phim năm nay theo giá thị trường. cô dự đoán giá cả thù lao đóng xong ba mươi tập phim của toàn bộ diễn viên, sau đó mở họp nội dung tiến hành thương nghị.”

“Ách, được.”

Ngụy Tịch Phàm cười toe toét, thăm dò hỏi: “Tôi thấy Cảo Đình rất quan tâm cô.”

Hoắc Vi Vũ trong lòng hồi hộp một chút, nhớ tới lồng hấp trên bếp gas, mới phát hiện, hôm nay cơm sáng cô ăn đều do Cố Cảo Đình tự mình làm.

Cô hối hận nói không muốn đụng tới anh.

làm người, luôn ở hoàn cảnh riêng biệt, bị ngôn ngữ người khác kích thích, sẽ xúc động và không có lý trí nói ra lời cực đoan, đã đạt tới phản kích hiệu quả.Trên thực tế, khi tỉnh táo lại, mới phát hiện, lời mình nói có nghĩa nghĩ một đằng nói một nẻo.

Chỉ là, lời nói ra giống như là bát nước đổ đi, nước đổ khó hốt.

https://thuviensach.vn

*

Cô trở về nhìn kịch bản đại cương cùng nội dung phân tập, nhìn màn hình phát ngốc, ngón tay vô ý thức di con chuột.

từng tấm hình, từng tấm xem qua đi, trên thực tế, không có ấn tượng người nào trong đầu.

“Hoắc Vi Vũ, cô có vừa ý diễn viên nào không?” Tần Vi bưng ly nước đứng ở phía sau Hoắc Vi Vũ hỏi.

“để xem.” Hoắc Vi Vũ mất hết hứng thú nói.

“Tôi nghe nói nội bộ đã chọn nam chính Hình Tuân, lần trước anh ta tới công ty chúng ta đàm phán, bất quá, tôi xem qua tiểu thuyết, cảm thấy Cố Cảo Đình thích hợp nhất làm nam chính, trên người anh khí thế và tôn quý, diễn viên diễn không ra được.” Tần Vi cảm thán nói.

Hoắc Vi Vũ cũng cảm thấy Cố Cảo Đình thích hợp làm nam chính, chỉ là……

“Anh ta sao có thể sẽ đến đóng phim.” Hoắc Vi Vũ lý trí nói.

“Ai, nếu là anh ta tới diễn thì tốt rồi, không cần đề tài, lấy diện mạo, bối cảnh, thân phận, cùng với mức độ nổi tiếng, cam đoan ratings siêu cao. Cái loại người đàn ông này, chỉ cần có thể cùng anh nói mấy câu, tôi liền cảm thấy mỹ mãn.”

Leng keng một tiếng.

tin nhắn di động Hoắc Vi Vũ vang lên.

Cô theo bản năng click mở, là rạp hát Ninh Xuyên gởi lại đây.

https://thuviensach.vn

“Nha, Hoắc Vi Vũ, cô cũng thích Cố Cảo Đình à, bất quá, tấm này, P cũng quá mức đi.” Tần Vi nhìn đến màn hình di động Hoắc Vi Vũ trêu chọc nói.

Hoắc Vi Vũ bình tĩnh nhìn màn hình di động, tấm ảnh chụp cô giả hôn anh.

Nếu cô nói, màn hình di động này không phải P, là Cố Cảo Đình chụp, khẳng định Tần Vi sẽ không tin.

Hoắc Vi Vũ không có trả lời cô ta, click mở tin nhắn.

Là rạp hát Ninh Xuyên nhắc nhở cô thứ sáu đi xem hòa âm.

Cô biết dùng lý do gì, quang minh chính đại đi gặp mặt anh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Nữ Truy Nam Cách Tầng Sa

Hoắc Vi Vũ đi rạp hát Ninh Xuyên, đem phiếu VIP đổi ra vé.

Dọc theo đường đi, tâm tình thấp thỏm.

Cô nhìn thấy Cố Cảo Đình, phải nói cái gì?

Anh đều như vậy quyết liệt rời đi, nếu như bị cự tuyệt, thật là làm sao bây giờ?

Hoắc Vi Vũ thở ra một hơi, đôi mắt cụp xuống nhìn phía trước.

Càng muốn, trong lòng càng là không yên ổn.

Cô dừng xe lại ven đường, lấy ra di động, chuẩn bị lên thiên nhai hỏi thăm bạn trên mạng.

Tin tức nhắc nhở, có 108 cá nhân trả lời vấn đề ngày hôm qua của cô.

Hoắc Vi Vũ thuận tay mở ra.

Bên trong rất nhiều bạn trên mạng chỉ cách khắc phục mất ngủ, cũng có trêu chọc bát quái.

người lúc trước cũng mất ngủ để lại một câu: Ngủ ngon, ngủ ngon.

Ngủ ngon? Nhìn đến bốn chữ này, Hoắc Vi Vũ không hiểu ưu thương.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, chỉ sợ lại mất ngủ.

Cô nhắn lại trên diễn đàn: Nữ sinh nếu nói sai lời, làm sai việc, xong việc, nên làm thế nào gặp nam sinh kia.

Rất nhanh có người trả lời: *** có thể giải quyết hết thảy vấn đề nam nữ.

mặt Hoắc Vi Vũ đỏ hồng.

sau khi bọn họ cãi nhau, cô đi câu dẫn anh, không phải tự rước lấy nhục sao?

“quan hệ tôi và anh ta không phải loại bạn nghĩ.” Hoắc Vi Vũ trả lời.

Lầu hai vị kia lại nói: Nam truy nữ cách tòa sơn, nữ truy nam cách tầng sa, kết quả kém nhất còn không phải là tách ra?

Hoắc Vi Vũ cảm thấy lời nói rất có đạo lý.

kết quả kém nhất bất quá là tách ra, còn có kém hơn so với hiện tại sao?

Cô hạ quyết tâm.

Hoắc Vi Vũ đem toàn bộ tin nhắn của mình xóa.

Lái xe, đi đến nơi Cố Cảo Đình.

cửa biệt thự Cố Cảo Đình đang mở.

Cô nắm chặt vé vào cửa, cố lấy dũng khí, đi vào.

Liếc mắt một cái, liền thấy đang ngồi ở trên sô pha là Phùng Tri Dao.trong tay cô ta đang bưng ly cà phê, ưu nhã lật tạp chí xem, nghiễm nhiên bộ dáng ung dung của nữ chủ nhân.

https://thuviensach.vn

Mà mặc trên người cô ta, là váy dài màu trắng mà ngày hôm qua Cố Cảo Đình đưa cô mặc.

hóa ra, váy kia là chuẩn bị cho Phùng Tri Dao.

lòng Hoắc Vi Vũ phòng bị bị cái gì đụng phải một chút, rời khỏi vị trí ban đầu, rớt xuống đáy vực.

Nếu Cố Cảo Đình thích người phụ nữ kia, cô còn có nơi dừng chân sao?

Phùng Tri Dao thấy Hoắc Vi Vũ, dịu dàng hỏi: "chào cô, xin hỏi có việc sao?"

"Tôi," môi Hoắc Vi Vũ khẽ run, lập tức trong đầu hết ý.

Phùng Tri Dao đứng lên, đi tới cô, "Tôi giống như gặp qua cô ở đâu rồi."

Hoắc Vi Vũ nắm nắm tay thật chặt, vành mắt hơi hơi phiếm hồng.

Nếu Cố Cảo Đình và Phùng Tri Dao ở bên nhau, cô tới, không có ý nghĩa gì.

Cô cũng không nghĩ bị người ghét bỏ.

Hoắc Vi Vũ buộc mình cứng rắn tươi cười, đem vé đưa cho Phùng Tri Dao, "Tôi tới đưa vé, phiền cô đem vé đưa Cố Cảo Đình."

Phùng Tri Dao tiếp nhận, nhìn thoáng qua vé, nét mặt biểu lộ tươi cười, "Cái này là dàn nhạc tôi thích nhất, Cảo Đình thật là có lòng."

Cô ta nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, cảm thấy chính mình thất lễ, khách khí nói: "Nếu không cô chờ đi, Cảo Đình nói khoảng mười phút sau sẽ trở về."

lông mi Hoắc Vi Vũ run rẩy.

https://thuviensach.vn

Một tiếng Cảo Đình, so với quan hệ cô và Cố Cảo Đình thân cận vạn phần.

Phùng Tri Dao đối với hành tung Cố Cảo Đình rõ như lòng bàn tay.

Mà cô, một chút cũng không biết Cố Cảo Đình hiện tại ở nơi nào, đang làm cái gì?

Anh cũng không nói với cô.

so với Phùng Tri Dao, cô thua chị kém em.

“Không cần, làm phiền cô đem vé đưa cho anh ấy.” Hoắc Vi Vũ gật đầu, nhanh chóng xoay người.

Cô sợ chậm một giây, liền sẽ tiết lộ cảm xúc của mình, vọt tới xe, lái xe rời đi.

Tầm mắt, dần dần mờ mịt.

cảm giác cầu mà không được, thu tâm đều phát đau.

trên mặt Phùng Tri Dao tươi cười, làm cho cô hiểu rõ, cô có lẽ tranh thủ tư cách đều tùy thời bị cướp đoạt.

trước mặt, xe Rolls-Royce của Cố Cảo Đình thoáng qua……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 309: Thiếu Anh, Còn Chưa Rõ Sao? Anh Muốn Bồi Thường!

Hoắc Vi Vũ thấy được anh lãnh khốc.

ánh mắt anh sắc bén mà lạnh lùng, con mắt không có liếc nhìn cô một cái, xe chạy như bay mà lướt qua.

Thực mau, liền biến mất ở trong gương sau xe cô.

đôi mắt Hoắc Vi Vũ cụp xuống.

Có một số người, vĩnh viễn không thể khát vọng mà có được.

Không phải anh không tốt, mà là, anh tốt, anh muốn cho người kia.

Ngẫu nhiên, một chút bố thí, khiến cho cô nghi ngờ hy vọng, cô thật là suy nghĩ nhiều quá.

Hoắc Vi Vũ khổ sở trong lòng, tốc độ xe nhanh hơn.

Tốc độ càng chạy càng nhanh, càng chạy càng nhanh, càng chạy càng nhanh……

hai mươi phút sau lúc tốc độ cực nhanh, phía trước một chiếc xe đột nhiên quẹo hướng, cô đạp vội chân ga, dừng xe.

Lại lái xe, tắt máy.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ đạp vài lần bộ ly hợp, đều không có khởi động được xe.

Nổi giận đánh tay lái, phát ra âm thanh dài chói tai.

Một cảnh sát giao thông cưỡi xe máy chạy lại đây, gõ cửa xe.

mắt Hoắc Vi Vũ đỏ hồng, hạ cửa sổ xe.

“Biết mình chạy quá tốc độ không?” cảnh sát giao thông hỏi.

Hoắc Vi Vũ vẻ mặt bức bách.

Cô chỉ nghĩ phát tiết lửa giận, không có ý thức được vấn đề này.

“Biết nơi này tốc độ hạn chế bao nhiêu không?” cảnh sát giao thông giáo dục nói.

Cô chạy nhanh như vậy, nào có tinh thần xem tốc độ hạn chế, chờ thấy rõ ràng, cô liền ngỏm củ tỏi.

“Cái kia, xe tôi hỏng rồi mới như vậy, ngài có thể kêu người tới kéo xe tôi đi cửa hàng CS tu bổ không? buổi chiều tôi còn phải mở cuộc họp.” Hoắc Vi Vũ nhẹ giọng nói.

cảnh sát giao thông: “……”

Hoắc Vi Vũ đem số điện thoại đưa cho cảnh sát giao thông, trở về công ty.

cảnh sát giao thông nhìn bóng dáng Hoắc Vi Vũ nhanh chóng rời đi, khóc không ra nước mắt, sớm biết vậy, anh không lo chuyện bao đồng, nơi này, không phải địa bàn của anh.

*

Cố Cảo Đình về đến nhà, buồn rầu xuống xe, toàn thân bao phủ hàn khí.

https://thuviensach.vn

“Cảo Đình,” Phùng Tri Dao đi đến trước mặt Cố Cảo Đình.

“Đây là lần thứ mấy Minh Nặc rời nhà đi ra ngoài!” Cố Cảo Đình bốc lửa giận, đề cao đê-xi-ben, ánh mắt vẫn đỏ nhìn Phùng Tri Dao.

Phùng Tri Dao cúi đầu, ủy khuất nói: “tính cách nó thực cực đoan, giống cha nó, anh biết cha cô là ai.”

“đổi cách suy nghĩ của em, trẻ con là vô tội! Đây là lần cuối cùng, nếu lần sau Minh Nặc ở chỗ em còn bỏ nhà trốn đi, em không cần tìm nó, nó không thích hợp ở bên cạnh em.” Cố Cảo Đình cả giận nói.

“anh chính là cảm thấy em không phải thật sự yêu thương nó đúng không? Không phải thật sự yêu thương nó thì đến chỗ anh tự rước lấy nhục làm gì!” Phùng Tri Dao cũng tức giận.

“điều em phải làm là để nó cảm nhận được em thương nó, mà không phải làm nó cảm thấy cô đơn, cho nên bỏ nhà trốn đi, em tới tìm anh, thời gian chờ anh, đều dùng để chăm sóc nó như vậy đủ rồi, đừng quên, ở trong thân thể nó có một nửa dòng máu tương đồng với em.” Cố Cảo Đình nói không lưu tình chút nào.

Phùng Tri Dao đem vé hòa âm trên tay ném tới trên người Cố Cảo Đình, “anh một mình đi xem đi, còn có, em phải nhanh một chút gả cho Thanh Vân, miễn cho phải chịu đựng anh oan uổng.”

Phùng Tri Dao nổi giận đùng đùng rời đi.

Cố Cảo Đình ngồi xuống trên sô pha, gọi điện thoại cho trung tá Thượng: “An bài người đi tìm Minh Nặc.”

dì Long đem hai tấm vé nhặt lên, hỏi Cố Cảo Đình: “Thiếu gia, vé này xử lý như thế nào?”

https://thuviensach.vn

“vé vào cửa gì?” Cố Cảo Đình nhíu mày.

“Vừa rồi Hoắc tiểu thư đưa tới hai tấm vé vào cửa đi xem hòa âm.” dì Long nhỏ giọng giải thích.

ánh mắt Cố Cảo Đình kịch liệt, đột nhiên rùng mình, phóng xạ ra băng lạnh.

Cô gấp như vậy không chờ nổi phủi sạch quan hệ với anh sao?

Đem hai tấm vé vào cửa đưa tới, thật đúng là không nghĩ xót cho anh!

Di động vang lên tới.

“này, chuyện gì!” Cố Cảo Đình xem không biết là ai, tính tình táo bạo nói.

“chào anh, tôi là Thẩm Mặc Thần, buổi tối hôm nay cùng nhau ăn cơm?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Tự Nhiên Cưới, Tư Lệnh, Dọa Tới Anh Rồi Sao?

Cố Cảo Đình trầm mặc.

Trầm mặc, Thẩm Mặc Thần cho rằng tín hiệu bên anh không tốt.

“này.” Thẩm Mặc Thần lại lần nữa ra tiếng.

“ừ.” Cố Cảo Đình lên tiếng, ánh mắt đen nhánh sâu không lường được, dấu diếm sóng to gió lớn, nói: “Đem Hoắc Vi Vũ cũng cùng tới đi.”

“vừa lúc tôi cũng có chuyện muốn nói cùng các người. Một hồi đem địa chỉ gởi tới di động của anh.” Thẩm Mặc Thần nói xong, cúp di động.

*

Hoắc Vi Vũ trở lại công ty là 1 giờ rưỡi chiều.

Ngụy Tịch Phàm nói buổi chiều hai giờ mở cuộc họp, cô còn chưa có chọn diễn viên thích hợp.

Chính là hết đường xoay xở.

điện thoại của Thẩm Mặc Thần gọi tới.

Hoắc Vi Vũ giống như thấy được cứu mạng tiếp nghe điện thoại.

https://thuviensach.vn

anh hai là người đứng đầu trong giới giải trí, khẳng định anh ta có thể cho ý kiến chuyên nghiệp nhất.

“anh hai, em vừa định gọi điện thoại cho anh. Hiện tại em làm ở giải trí Kình Thiên, phụ trách hạng mục mới, kịch bản căn cứ vào tiểu thuyết 《 ỷ ngạo thiên 》 cải biên, hiện tại muốn tìm diễn viên, anh có thể cho em một ít ý kiến được không?” Hoắc Vi Vũ nhờ chỉ dạy.

“Nhìn đến thông báo của giải trí Kình Thiên, Cố thị đầu tư đúng không, đây là bộ chế tác số một, tiền diễn viên không ít, em ở trên bảng danh sách chọn trước tiếp cận vài vị, không phải mỗi một hồ sơ diễn viên đều thích hợp, chậm rãi lựa chọn, đây là một quá trình dài, mặt khác, hôm nay buổi tối tới lê viên tụ họp, có thời gian đi không?” Thẩm Mặc Thần hỏi.

Bọn họ quả thật đã lâu rồi không có tụ họp.

“Được, đúng rồi, anh hai, chị dâu không phải cũng là diễn viên sao? Nghe nói bộ phim nào cũng diễn thành công, nếu không, em mở cửa sau cho chị dâu làm diễn viên chính?” Hoắc Vi Vũ nghiêm túc hỏi.

đôi mắt Thẩm Mặc Thần trầm xuống dưới, sắc mặt kém vài phần, “Buổi tối tới đây rồi nói sau, anh đem phòng bao gởi cho em, trước cúp.”

Thẩm Mặc Thần dứt khoát cúp điện thoại.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy anh hai hôm nay âm dương quái khí?

Cô gọi điện thoại cho Lâm Thừa Ân, “Thừa Ân, hôm nay anh hai nói em đi lê viên tụ họp, anh có đi không?”

“uh, Tiểu Vũ, có chuyện anh muốn nói với em, em còn nhớ rõ Thủy Miểu Miểu không?” Lâm Thừa Ân hỏi.

https://thuviensach.vn

“Nhớ rõ, cô gái rất thẳng thắng đáng yêu, em rất thích cô ấy, làm sao vậy?” Hoắc Vi Vũ khó hiểu hỏi.

“anh hai chia tay cô ta, em ở trước mặt anh hai ngàn vạn lần không cần nhắc cô ta, anh hai tuy rằng không biểu hiện, nhưng mà ai nhắc với anh, anh hai đều sẽ lòng như đao cắt.” Lâm Thừa Ân nhắc nhở.

“Vì sao chia tay? lần trước em thấy bọn họ còn tốt, Anh hai không phải thực thích cô ta sao?”

“Thích cô ta có cái rắm, Anh hai vì cô ta, bán công ty, người nhà cũng không cần, mấy lần bất chấp nguy hiểm thiếu chút nữa đã chết, Anh hai ai cũng không cần, chỉ biết cô ta, mà cô ta, trong lòng chỉ có đêm Lăng Dật! Cho nên, yêu ai đều có thể, ngàn vạn không cần yêu người trong lòng đã có người, bằng không, nỗ lực trả giá nhiều ít đều là uổng phí.” Lâm Thừa Ân nổi nóng nói.

Hoắc Vi Vũ hoang mang nhíu mày.

Cô xem Thủy Miểu Miểu và Anh hai thực tốt nha, Thủy Miểu Miểu hẳn là yêu Anh hai.

Tại sao lại như vậy?

Buổi chiều mở cuộc họp, Hoắc Vi Vũ mất hồn mất vía, nội dung hội nghị một chút đều không có nghe vào.

Vừa tan tầm, liền thuê xe đi lê viên, đẩy ra cửa phòng bao.

Anh hai cùng Lâm Thừa Ân tới rồi, Giang Nam Phong cũng tới, trừ bọn họ ra, bên cạnh anh hai còn có một thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp, liếc mắt đưa tình nhìn Anh hai.

Nhìn dáng vẻ, quan hệ với anh hai thân thiết.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ trong lòng thực không thoải mái.

Người đàn ông, có phải hay không, trong lòng yêu một người, trong tay còn có thể ôm một người khác.

Tiếng đập cửa vang lên.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía cửa.

Cố Cảo Đình đi đến, ánh mắt sắc bén đảo qua mặt Hoắc Vi Vũ, nhìn về phía Thẩm Mặc Thần, trầm giọng nói: “Thật ngại quá, đã tới trễ.”

“Không quan hệ, tôi tìm các người tới là muốn hỏi, các người khi nào kết hôn?” Thẩm Mặc Thần nói thẳng vào chủ đề.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Ngoan, Nghe Lời

Hoắc Vi Vũ rủ mắt xuống.

Cô không nghỉ tới anh hai sẽ gọi Cố Cảo Đình tới.

Chuyện của cô và Cố Cảo Đình, thay đổi rất bất ngờ.

Trong chuyện này, cô không có nói gì với anh hai.

Cho nên, Thẩm Mặc Thần không biết đã xảy ra biến cố.

Cô nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Khóe miệng anh giơ lên dường như không để ý tất cả, lười biếng dựa ở trên ghế, nghiền ngẫm nhìn cô chằm chằm, còn có một chút thâm ý khác mà Hoắc Vi Vũ không hiểu.

Giống như, cô đã trở thành con mồi trong tay anh, lại có chút trào phúng.

Hoắc Vi Vũ có cảm giác không tốt, cũng không hiểu, vì sao anh dùng loại ánh mắt này nhìn cô.

Được rồi.

Cô không thể trêu vào, thì trốn thôi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ quay đầu, dứt khoát nói với Thẩm Mặc Thần: "Em không gả cho anh ta đâu."

Thẩm Mặc Thần nhăn mày, trong mắt hiện lên chút lo lắng, nhỏ giọng nói: "Đừng nháo, là do em bắt đầu, chuyện này cũng không phải em có thể tùy tiện kết thúc."

"Không phải tùy tiện kết thúc, Cố Cảo Đình cũng đã đồng ý rồi." Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình, hỏi: "Đúng không?"

Trong mắt Cố Cảo Đình càng lạnh lẽo hơn, buộc chặt cằm, bờ môi mím chặt.

Cô nghĩ như vậy là có thể phủi sạch quan hệ với anh sao?

Không muốn liên quan gì tới anh, cho nên trả lại tất cả mọi thứ, một chỗ trống cũng không cho anh.

Nhưng biết sao đây?

Cô càng như vậy, anh lại càng không muốn buông tay.

Cố Cảo Đình cầm chặt ly rượu đỏ, chậm rãi lắc lắc, dịu dàng nói: "Tiểu Vũ, có lẽ em nên nghe lời anh hai em thì hơn."

Lúc này anh dịu dàng, làm cho người ta một cảm giác sởn hết cả gai ốc, tràn đầy nguy hiểm.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc anh sẽ nói như vậy, đôi mắt đẹp trừng to.

Bên cạnh Lâm Thừa Ân đầu tiên nổi giận, đập bàn đứng lên, "Cố Cảo Đình, anh là có ý gì hả, lần trước anh đã nói là thả Tiểu Ngũ đi."

Cố Cảo Đình hất cằm, khóe miệng cong lên.

https://thuviensach.vn

Kiêu ngạo, cuồng vọng, không ai sánh nổi.

"Cậu cũng nói lần trước?" Anh không để ý nói, rồi uống một hớp rượu.

"Anh không thể lật lọng như vậy, Tiểu Ngũ không phải món đồ chơi, không phải lúc anh muốn thì đến, lúc không cần thì bỏ đi, anh cho rằng mấy anh em tôi là ngồi không hả." Lâm Thừa Ân tức giận nói.

"Thừa Ân, đừng nói nữa." Thẩm Mặc Thần nhắc nhở.

"Vì sao em không được nói, anh hai, Tiểu Ngũ gả cho anh ta sẽ không được hạnh phúc, em gái anh ta cũng không để cho Tiểu Ngũ sống yên ổn, anh nhẫn tâm để cho Tiểu Ngũ và tên cặn bã này ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp sao?" Lâm Thừa Ân không hiểu.

"Về chuyện này, anh tin tưởng Cố tư lệnh sẽ xử lý tốt." Ánh mắt của Thẩm Mặc Thần đặt ở trên người Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình bình tĩnh nói: "Tôi và Tiểu Vũ không ở chung nhà với em gái tôi, cơ hội ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp cũng không nhiều lắm."

"Không được, Tiểu Vũ, đi theo anh." Lâm Thừa Ân cự tuyệt nói.

Ánh mắt Cố Cảo Đình sắc bén quét qua, khóa chặt trên người Hoắc Vi Vũ, lạnh lùng nói: "Cô dám đi cùng cậu ta thử xem!"

Cô nhìn ánh mắt lạnh lùng của anh, ngực bất đầu phập phồng.

Cô không rõ, không phải anh đã có Phùng Tri Dao sao? Vì sao, còn muốn bức cô tới như vậy.

Càng là bức cô, bên trong cô càng muốn phản nghịch.

Cô không tin, anh cả và anh hai sẽ ép cô gả cho Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Cô cũng không tin, Cố Cảo Đình sẽ vì cô, mà xuống đao giết người.

Cô sẽ đánh cuộc, đánh cuộc cô không có chút ý nghĩa trong lòng anh.

Hoắc Vi Vũ từ từ đứng lên, giọng lạnh lùng nói: "Tôi Hoắc Vi Vũ, không sợ uy hiếp, có bản lĩnh, thì hướng về một mình tôi. Thừa Ân, chúng ta đi."

Cô đi về phía cửa.

Cố Cảo Đình nắm chặt nắm đấm.

Rắc một tiếng, ly rượu đỏ bể nát, miếng thủy tinh đâm vào bàn tay của anh, máu tươi chảy ra.

Thẩm Mặc Thần nhíu mày, đôi mắt hiện lên ánh sáng lạnh lẽo, lớn tiếng quát: "Hoắc Vi Vũ, đứng lại."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 312: Trong Mắt Của Tôi Không Được Phép Có Một Hạt Hạt Cát

Hoắc Vi Vũ dừng bước, không hiểu nhìn về phía Thẩm Mặc Thần.

Anh hai chưa bao giờ kêu tên đầy đủ của cô.

Còn dùng giọng nói vội vàng, tức giận, lại có chút uy hiếp.

Anh hai muốn ép cô gả cho Cố Cảo Đình sao?

Giống như anh hai rõ ràng yêu Thủy Miểu Miểu, còn muốn mập mờ với người phụ nữ khác!

Lúc này cô không hiểu Thẩm Mặc Thần.

Bầu không khí thoáng ngưng đọng, giống như một dây cung bị kéo căng, tùy thời sẽ đứt gãy, cả hai cùng bị thương tích.

Giang Nam Phong thấy thế, bước lên kéo tay Lâm Thừa Ân, thấp giọng nói: "Anh tư, đi ra ngoài, em có chuyện muốn nói với anh."

Lâm Thừa Ân hất tay của Giang Nam Phong ra.

Giang Nam Phong nửa kéo nửa đẩy Lâm Thừa Ân ra ngoài.

Cố Cảo Đình chậm rãi cởi bỏ cà vạt, cứng ngắc lấy cà vạt quấn quanh vết thương trên tay.

https://thuviensach.vn

Giống như không có chút cảm giác đau đớn.

Lạnh lùng nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

Ẩn giấu trong vẻ ngoài bình tĩnh, là một trái tim vỡ nát đầy vết thương.

Chỗ đó đau đớn, còn đau gấp trăm lần hơn vết thương trên tay.

Đau giống như sóng to gió lớn ập đến, anh vội vàng cần tìm lối ra.

Thẩm Mặc Thần xoay người, nhìn về phía Cố Cảo Đình, trầm giọng nói: "Tiểu Ngũ còn nhỏ, tương đối tùy hứng, nhưng mà tôi hy vọng tư lệnh có thể bao dung, em ấy là người con gái duy nhất trong sáu anh em chúng tôi, chúng tôi thương yêu em ấy như em gái ruột của mình, nếu như em ấy gặp chuyện không may, khẳng định chúng tôi cũng sẽ truy cứu tới cùng."

"Anh sẽ ép em gái mình gả cho người cô ấy không muốn sao?" Hoắc Vi Vũ không hiểu chất vấn.

Thẩm Mặc Thần nắm chặt nắm đấm, gân xanh trên mu bàn tay đều nổi lên, trong mắt hiện lên đau khổ, xoay người nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

"Nếu như có một ngày, em muốn hận anh, anh sẽ hoàn toàn chấp nhận tất cả." Thẩm Mặc Thần cam chịu nói.

Hoắc Vi Vũ không rõ, nhíu mày, nhìn vẻ mặt nặng nề của anh hai.

Lúc đầu là anh cả và anh hai ra mặt vì cô, cô vì ngăn cản mâu thuẫn của bọn họ và Cố Cảo Đình, mới có thể đưa ra đề nghị gả cho Cố Cảo Đình. Mà bọn họ lại liều mạng phản đối.

Bây giờ cô không muốn gả cho Cố Cảo Đình, nhưng vì sao anh hai lại bức cô phải gả cho anh ta.

Không phải bọn họ rất yêu thương cô sao?

https://thuviensach.vn

Bây giờ trong đầu cô rất loạn, không nghĩ ra, càng thêm bực bội.

Cho dù sau này cô sống không bằng chết, cũng sẽ không hận anh hai, chẳng qua cô không hiểu.

Vì sao vào lúc này anh hai lại muốn bức cô, muốn vứt bỏ cô!

Thẩm Mặc Thần rủ mắt xuống, che giấu áy náy trong mắt, trầm giọng nói: "Hai người nói chuyện với nhau đi."

Nói xong, anh ta đi nhanh ra ngoài, cuối cùng vẫn không nhìn Hoắc Vi Vũ, còn giúp bọn họ đóng cửa lại.

Hoắc Vi Vũ sững sờ đứng ở đó, động cũng không động.

Nhưng trong đầu lại giống như bột nhão.

Cô không phải đang tự hỏi, mà là đang bình phục, ngực giống như bị xé rách thật đau đớn.

Cố Cảo Đình đứng lên, đi mấy bước đã tới trước mặt cô.

Anh nâng cằm của cô lên, lạnh lùng nhìn cô, "Không muốn gả cho tôi hả?"

Hoắc Vi Vũ chậm rãi nhìn về phía Cố Cảo Đình, nhíu mày lại.

Không riêng gì anh hai, ngay cả bây giờ Cố Cảo Đình vô cùng lạnh lùng và nguy hiểm, đều là xa lạ đến đáng sợ.

"Đáp án của tôi, không phải anh đã sớm biết rồi sao?" Hoắc Vi Vũ không có sửa lời nói.

Trong mắt Cố Cảo Đình xẹt qua một tia sắc bén.

https://thuviensach.vn

Mặc dù biết rõ, nhưng nghe lại một lần nữa, anh vẫn cảm thấy lòng như đao cắt.

Khóe môi anh cong lên, trào phúng nói: "Nhưng biết sao đây? Cô thật giống như không có lựa chọn nào khác."

Hoắc Vi Vũ ghét nhất là không có lựa chọn nào khác.

Cô rất kích động, hất tay của Cố Cảo Đình ra, nắm chặt nắm tay nhỏ, "Vì sao anh lại đối xử với tôi như vậy! Tôi không phải điểm tâm khi anh nhàm chàn thì nhâm nhi, lúc bị thương thì cần an ủi, tôi cũng cần tự do, muốn được công bằng đối đãi, cho dù là thích, trong mắt của tôi cũng không cho phép xuất hiện một hạt cát!"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 313: Hận Hay Là Thích, Hãy Nói Rõ

Cố Cảo Đình đưa tay nhéo thịt ở hai bên má của Hoắc Vi Vũ, "Nếu cô là điểm tâm, là muốn nghẹn chết tôi sao?"

"Nghẹn chết thì anh cũng đừng ăn, tôi là như vậy, không có tình cảm dịu dàng, ngày cưới như mộng như anh muốn." Hoắc Vi Vũ xoay mặt.

Lần đầu tiên không có hất tay anh ra.

Cô đẩy anh, một lần, hai lần, ba lần.

Cố Cảo Đình cắn chặt răng, bị cô đẩy bực bội rồi.

Cúi người, hôn lên môi của cô.

Hoắc Vi Vũ kháng nghị, càng giãy giụa.

Cô càng giãy dụa, sức lực trên tay của anh càng lớn, làm miệng vết thương vỡ ra, máu nhuộm đỏ cà vạt.

Mùi máu tươi nồng đậm, quanh quẩn trong hơi thở của cô.

Tràn đầy hơi thở nguy hiểm.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy thịt trên mặt đau đến giống như không phải là của mình rồi.

https://thuviensach.vn

Cô hoàn toàn không phải là đối thủ của Cố Cảo Đình, dứt khoát không giãy giụa nữa.

Không nhúc nhích mà giả chết.

Sương mù, dần dần tràn ngập vào đôi mắt.

Anh mãnh liệt hôn lên môi cô bắt đầu trở nên dịu dàng.

Lưỡi đỏ tiến vào trong khoang miệng của cô, đảo qua lưỡi cô, quấn quit không buông tha.

Cô bị ép cùng dây dưa với anh.

Đến một sức lực nhất định, anh vừa lòng buông ra.

Không ngừng lặp lại, hút lấy hơi thở của cô, nuốt vào trong bụng.

Anh cảm giác được cô không giãy giụa nữa, buông lỏng bàn tay đang bưng chặt khuôn mặt cô.

Năm ngón tay xuyên qua mái tóc mềm mại của cô, đè chặt gáy của cô. Làm cho cô ngẩng mặt.

Hơi thở ấm áp của anh, toàn bộ phả vào trên mặt của cô.

Hoắc Vi Vũ không rõ, vì sao anh hai muốn bức cô gả cho Cố Cảo Đình, cô cũng không hiểu, Cố Cảo Đình rõ ràng không thích cô, tại sao phải làm những điều này với cô.

Đàn ông, chính là thích một người, còn muốn ái muội với một người khác.

Bọn họ như vậy, sao có thể có được người yêu thích, đối mặt với người khác cũng là tổn thương.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn đôi mắt chuyển động như gợn sóng của cô, xoay người, đè cô lên bàn trà.

Nụ hôn của anh tiếp tục đi sâu vào, bàn tay đưa vào trong váy cô.

Hoắc Vi Vũ phát giác được động cơ bất lương của anh, không giãy giụa không được.

"Ưm, ưm...." Cô đẩy tay của anh ra.

Một luồng điện chạy dọc theo đường xương sống của cô.

Hoắc Vi Vũ đã trải qua mọi chuyện, biết rõ đó là cái gì.

Cô mới không muốn bị Cố Cảo Đình làm cho không biết đông tây nam bắc.

Anh không thích cô, cho nên có thể tùy ý chà đạp cô, tra tấn thần kinh của cô, bào mòn ý chí của cô.

Không phải người anh thích là Phùng Tri Dao sao, anh dám đối xử với Phùng Tri Dao như vậy không?

Anh sẽ không, anh sợ Phùng Tri Dao hận anh, cho nên anh sẽ nâng niu cô ấy trong lòng bàn tay như một bảo vật quý giá.

Cô chỉ là lốp xe dự bị, vẫn không được quý trọng, Hoắc Vi Vũ cảm thấy ủy khuất.

Cố Cảo Đình cúi người, Hoắc Vi Vũ nghẹn ngào nói: "Cố Cảo Đình, tôi hận anh.”

Lưng của anh cứng ngắc, ngẩng đầu nhìn cô, khí lạnh quanh người dần tản ra, ép hỏi: "Là thích hay là hận, nói rõ đi."

https://thuviensach.vn

"Anh bị lãng tai sao.. A....." Hoắc Vi Vũ nâng eo lên, cũng căng cơ..

Anh rõ ràng, rõ ràng, bàn tay đè xuống chỗ đó của cô.

Cố Cảo Đình tà tứ bất chấp mọi thứ, ánh mắt không có chút độ ấm, "Sao không nói? Nói tôi không vui, tôi có thể tiếp tục tiến vào."

"Cố Cảo Đình, anh thật hèn hạ, vô sỉ, đồ hạ lưu." Hoắc Vi Vũ mở miệng mắng.

Anh xùy cười một tiếng, trong mắt đỏ bừng, hiện đầy tơ máu, "Rất tốt, xem ra cô đã sớm hi vọng tôi tiến vào, không thỏa mãn cô, không phải tôi bị cô mắng oan uổn sao ."

"Không cần..." Hoắc Vi Vũ vội ngậm miệng, không để cho mình phát ra âm thanh.

Cô cũng không biết anh làm như thế nào, rõ ràng không có đi vào, nhưng mà, cảm giác vô cùng mãnh liệt.

Một dòng suối mãnh liệt mênh mông từ ẩm ướt ngực tràn ra.

Tâm tùy ý động... Trong mắt đều là nước mắt

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Không Cảm Giác Được Tôi Yêu Cô Sao

Cô xấu hổ mặt đỏ rần.

Hương thơm, ủy khuất.

Hai chân cô run lên.

Mỗi một lần ma sát, đều khơi dậy một áng lửa.

Giống như anh muốn hủy diệt ý thức của cô.

Nhưng lại khống chế được lửa.

Tim Hoắc Vi Vũ đè xuống, như muốn vỡ vụn, hi vọng anh nhanh nhanh kết thúc.

Hết lần này tới lần khác anh kiên nhẫn cực kỳ tốt.

"Cố Cảo Đình, rốt cuộc anh muốn làm gì." Hoắc Vi Vũ tức giận, nắm tay thành quyền.

"Cô nói thử xem?" Anh buông tay, cầm chân của cô.

Bày ra tư thế đỏ mặt.

Hoắc Vi Vũ quay mặt sang chỗ khác.

Không muốn nhìn thẳng anh đúng không?

https://thuviensach.vn

Coi như lòng của cô không thuộc về anh, nhưng thân thể của cô phải thuộc về anh.

Cố Cảo Đình vuốt nhè nhẹ sau lưng cô.

Lưng Hoắc Vi Vũ căng thẳng, phòng bị nhìn anh.

Anh nhếch miệng, tà tứ lợi hại, thu hết biểu cảm của cô vào mắt, bắn ra tia sáng, mập mờ hỏi:

"Muốn không?"

Hoắc Vi Vũ cắn chặt môi, cô biết là anh cố ý.

Cố ý đánh vỡ tự tôn và ngạo khí của cô.

Nhị ca và tứ ca rất có khả năng đang ở ngoài cửa.

Cửa cũng không khóa.

Có thể vào bất cứ lúc nào.

Anh hỏi cô có muốn không?!!!

Nơi này là nhà ăn mà!!!!

"Cố Cảo Đình, anh nhất định phải làm nhục tôi như vậy sao?" Hoắc Vi Vũ đỏ mắt nói.

"Nhục nhã?" Anh xùy cười một tiếng, nắm chặt tay của cô, đặt lên bụng dưới của anh.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được cái kia kia, hoàn toàn thức tỉnh.

"Chỉ cần cô nói muốn, nó liền là của cô." Ánh mắt Cố Cảo Đình sáng rực nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Anh không dễ dàng hứa hẹn, một khi hứa hẹn, liền thành vĩnh hằng.

Câu nói này vô cùng có phân lượng.

Là cô, nếu là người khác đến tư cách chạm cũng không có.

Tim Hoắc Vi Vũ đập điên cuồng như muốn nhảy ra khỏi ngực.

Nhưng mà, chỉ cần vừa nghĩ tới, người anh thích là Phùng Tri Dao, cô chẳng qua là vật để anh phát tiết, nhiệt lượng toàn thân, liền tiêu tán, trở nên băng lãnh.

Không phải người trong lòng của anh, phần này cần, về sau sẽ chán, rồi cũng sẽ không cần nữa.

Cũng giống như nhị ca và Thủy Miểu Miểu.

Cô đã mình đầy thương tích, sợ tổn thương lần nữa, thì chính là vạn kiếp bất phục.

Mất đi thân thể không đáng sợ, đáng sợ là, cả linh hồn cũng mất.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống, lạnh lùng nói:

"Buông tôi ra."

Trong mắt của anh bắn ra một đạo sắc bén.

Cúi người hôn lên môi cô.

"Không..." Hoắc Vi Vũ bất ngờ.

Cô không nghĩ tới anh sẽ làm như vậy, hoàn toàn xem cô như thức ăn ngậm vào miệng.

Hoắc Vi Vũ liều mạng đẩy vai của anh, cơ bản không đẩy được.

https://thuviensach.vn

Cô lui về sau.

Bàn tay anh nắm chặt eo cô, cùi chõ chặn chân cô.

Cô không thể động đậy.

"Tiểu Vũ, tiểu Vũ." Âm thanh của Lâm Thừa Ân truyền vào, từ từ rõ dần.

Hoắc Vi Vũ khẩn trương, không thể tin được, nhị ca, tứ ca bọn họ mở cửa mà nhìn thấy được cảnh này thì sẽ như nào đây.

"Cố Cảo Đình đừng như vậy, tôi đáp ứng anh, đáp ứng anh, anh buông tôi ra, không nên làm ở chỗ này." Hoắc Vi Vũ dồn dập nói.

Chân Hoắc Vi Vũ cứng đơ, trong đầu trống rỗng.

Rõ ràng cô không nên làm vậy.

Ở chỗ nào đó trong thân thể sợ hãi tột cùng, thật lâu không thể bình phục được.

Cố Cảo Đình búng trán của cô, hô hấp mạnh mẽ, phả vào trên mặt của cô.

Cô ở đây, mà anh, đang chịu dày vò, còn khó chịu hơn cô gấp mười, gấp trăm lần.

Rất là bất đắc dĩ.

"Hoắc Vi Vũ, chừng nào cô mới thích tôi?" Trong mắt anh xuất hiện một tia đau xót:

"Muốn tôi làm thế nào, mới trở thành đàn ông mà cô thích!"

"Tôi thích hay không, anh quan tâm sao?" Hoắc Vi Vũ nghẹn ngào hỏi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 315: Chúng Ta Giống Nhau, Yêu, Liền Khắc Cốt Ghi Tâm

"Quan tâm." Anh không suy nghĩ nói.

Vành mắt Hoắc Vi Vũ ẩm ướt, trong lòng có vị chát chát, rất đau xót.

Rất nhiều suy nghĩ phức tạp hiện lên trong đầu.

"Nếu như tôi gả cho anh, anh chỉ có thể có một mình tôi, có thể làm được không?" Hoắc Vi Vũ truy vấn.

Ánh mắt Cố Cảo Đình tinh hồng nhìn cô.

Cô không tin anh sao?

"Nếu như tôi cưới cô, cô chỉ có thể có mình tôi, cô làm được không?" Cố Cảo Đình hỏi lại.

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm anh.

Bốn mắt nhìn nhau.

Một giây, thật giống như vạn năm.

Phảng phất như thời gian ngừng lại.

"Nhị ca, tại sao lại ngăn em, tiểu Vũ đang ở trong, anh không sợ Cố Cảo Đình khi dễ em ấy sao?" Lâm Thừa Ân tàn bạo quát.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ thu hồi suy nghĩ, nhìn ra cửa.

Cô cũng muốn biết, tại sao nhị ca không giúp cô.

Thẩm Mặc Thần nói một chút, âm thanh trầm thấp, làm Hoắc Vi Vũ nghe không rõ.

Chỉ xác định được, nhị ca và tứ ca đang ở ngoài cửa.

Bên trong cô lại cùng Cố Cảo Đình làm chuyện như vậy.

Coi như anh ta cũng chưa có làm gì, bọn họ cũng sẽ hiểu lầm đấy.

Cô cảm thấy thật mất mặt.

Cố Cảo Đình kéo cằm của cô, để cho cô đối diện anh, ép hỏi:

"Trả lời tôi, cô chỉ có thể có một mình tôi, làm được không?"

"Tôi không có bỉ ổi nhu vậy, cũng không thiếu đàn ông như trong tưởng tượng của anh." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

"Rất tốt, tôi cũng không thiếu phụ nữ như trong tưởng tượng của cô." Cố Cảo Đình buông cô ra.

Hoắc Vi Vũ nhảy xuống bàn.

Dĩ nhiên anh ta không thiếu phụ nữ rồi, người thích anh, có thể chứa đầy mấy chục cái xe tải.

Cô oán hận liếc anh một cái.

Thiên ngôn vạn ngữ chỉ ở trong đó.

Anh nhìn xuống cô, trong lòng mềm mại một chút, hỏi:

https://thuviensach.vn

"Vừa rồi dễ chịu không?"

Làm cũng đã làm, anh còn hỏi cô có cảm thấy thoải mái không?

Giống như thấy cô mở mắt, liền hỏi cô tỉnh rồi hả?

Mở mắt mà không tỉnh thì mở làm gì!

"Biết rõ còn hỏi." Hoắc Vi Vũ không trả lời thẳng.

Cố Cảo Đình thâm trầm nhìn cô:

"Cho nên, Vi Vũ, về sau có muốn tiếp xúc với tôi hay không, cô nghĩ cho rõ rồi trả lời."

Hoắc Vi Vũ nhíu mày.

Thân thể dễ chịu và trong lòng dễ chịu là hai khái niệm bất đồng.

Anh nói là tiếp xúc thân thể, cô nói chạm, là tình cảm va chạm, cũng là hai khái niệm bất đồng.

"Nói đơn giản xíu, đừng nhiều tầng hàm nghĩa quá. Đại não cấu tạo cũng không có phức tạp như anh." Hoắc Vi Vũ lập lờ nước đôi nói.

Anh ôm eo cô, kéo cô đến bên cạnh mình.

Ánh mắt sáng rực, xâm lược nhìn cô.

Cô mập mờ suy đoán, cũng làm anh dễ chịu hơn so với câu "Tôi không muốn anh chạm vào tôi", cũng trấn an anh hơn rất nhiều.

Không uổng phí anh cực khổ như vậy, trước hết để cho cô dễ chịu.

Giọng nói của Cố Cảo Đình nhẹ nhàng hơn:

https://thuviensach.vn

"Đại não cô không phức tạp nhưng lại nói ra được câu phức tạp như vậy, Vi Vũ, kỳ thật chúng ta là cùng một loại người."

Lông mi Hoắc Vi Vũ run rẩy.

Hô hấp của anh rơi vào mặt của cô, giống như nhẹ nhàng kích thích trái tim của cô.

Bọn họ là cùng một loại người.

Đây là nguyên nhân anh tuyển cô làm lốp xe dự phòng sao?

Đều kiêu ngạo, đều tự phụ, không chịu nhận thua, đều gánh vác thương tổn của tình yêu.

Anh ấn sau gáy cô, đặt vào cổ anh.

Hoắc Vi Vũ ngửi được mùi vị quen thuộc của anh, trong lòng hơi hoảng hốt, bối rối nhìn không khí.

Anh nói, anh quan tâm cô có thích anh hay không.

Anh nói, sẽ cưới cô.

Anh nói, về sau chỉ có một mình cô.

Đây có phải là thật không!

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 316: Đó Chính Là Yêu

"Két" một tiếng, cửa bị kéo ra.

Lâm Thừa Ân thấy bọn họ ôm nhau, liền tưởng Hoắc Vi Vũ bị ép buộc, kéo cô ra, cả giận nói:

"Cố Cảo Đình, anh không nên quá đáng."

Cố Cảo Đình nhíu mày, gió lạnh hiện lên, bộc phát ra:

"Tôi ôm phụ nữ của tôi, có gì quá đáng."

"Tiểu Vũ thích tự do, em ấy không phải của ai, cũng không ai có thể khống chế em ấy." Lâm Thừa Ân tức giận.

"Thừa Ân..."

"Nhị ca..."

Thẩm Mặc Thần và Hoắc Vi Vũ đồng thời mở miệng.

Thẩm Mặc Thần nhìn Hoắc Vi Vũ.

"Em có lời muốn nói với anh." Hoắc Vi Vũ nói, quay người đi ra ngoài.

Lâm Thừa Ân sợ Cố Cảo Đình đi theo Hoắc Vi Vũ, liền ngăn trước mặt anh ta.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình khinh bỉ nhếch miệng, nhìn thấy mặt Lâm Thừa Ân còn muốn đẹp hơn mặt của phụ nữ, kiêu ngạo nói:

"Muốn tranh phụ nữ với tôi sao?"

Lâm Thừa Ân chịu không được ngữ khí khinh bỉ của Cố Cảo Đình, nắm chặt tay, hất cằm, không vui nói:

"Đúng thì sao!"

"Ba của anh ở trong trường kia phải không?" Cố Cảo Đình ý vị thâm trường hỏi.

Lâm Thừa Ân hiểu được là Cố Cảo Đình đang uy hiếp, trong mắt lóe lên khủng hoảng, cảnh cáo nói:

"Cố Cảo Đình, nếu anh dám đụng đến một sợi tóc của ba tôi, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho anh."

"Chỉ bằng anh, không buông tha? A." Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, đá cái ghế tới, ung dung ngồi xuống.

Giống như là vương giả, bá khí, kiệt ngạo.

"Anh biết, hồi nãy tôi và Hoắc Vi Vũ làm gì không?" Cố Cảo Đình tà tứ hỏi.

Lâm Thừa Ân có loại dự cảm xấu, không nói gì.

Sắc mặt lúc xanh, lúc đỏ, chuyển sang trắng, rũ mắt xuống.

Cô nam quả nữ, ở chung một phòng, thời gian dài như vậy, nói không chừng bọn họ đã...

Anh không dám nghĩ.

https://thuviensach.vn

Lâm Thừa Ân quay người ra khỏi phòng khách, anh muốn hỏi Hoắc Vi Vũ.

Cố Cảo Đình lấy cà vạt, cầm máu ở vết thương, nhếch miệng.

Dùng cách này làm tình địch thất bại, cảm giác rất thoải mái.

*

Phòng khách sát vách.

"Nhị ca, anh yêu Thủy Miểu Miểu không?" Hoắc Vi Vũ gọn gàng dứt khoát hỏi.

Đột nhiên ánh mắt của Thẩm Mặc Thần lạnh xuống, toàn thân bao phủ một tầng hàn khí, lãnh bạc nói:

"Anh không muốn nhắc đến cô ta."

Hoắc Vi Vũ hiểu rõ, nhị ca yêu Thủy Miểu Miểu.

Anh có tiếng là quân tử ôn nhuận, hỉ nộ không lộ, luôn cười với mọi người, nhưng khi ăn tươi nuốt sống, không lưu dấu vết.

Nhắc đến Thủy Miểu Miểu liền biến sắc, không phải yêu, thì đó là gì?

"Vậy anh thích cô gái hôm nay anh mang tới sao?" Hoắc Vi Vũ tiếp tục hỏi.

"Chuyện của anh, anh tự có quyết định, em hỏi sai chỗ rồi." Thẩm Mặc Thần cự tuyệt trả lời.

"Nếu như Thủy Miểu Miểu theo đuổi anh, anh có quay đầu không?" Hoắc Vi Vũ không buông tha hỏi.

Đáp án của anh, rất quan trọng đối với cô.

https://thuviensach.vn

Cô muốn biết, nếu như Phùng Tri Dao theo đuổi Cố Cảo Đình, Cố Cảo Đình có quay đầu hay không?

Để cô biết đường mà phấn đấu.

Đôi mắt Thẩm Mặc Thần lấp lóe, trong mắt xuất hiện một tia chấn động, có thể thấy rõ ràng.

Khóe miệng của ang giật giật, tự giễu:

"Không có khả năng đó, nếu muốn, đã sớm tìm, không phải sao?"

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp, rơi vào trong vực sâu, cúi đầu xuống.

Như vậy chính là, nhị ca một mực chờ Thủy Miểu Miểu, cho dù trong lòng cô ta đã có người khác, chỉ cần Thủy Miểu Miểu quay đầu, anh cũng sẽ chấp nhận!

Như vậy chính là yêu.

Không chỉ có một.

Nếu như Phùng Tri Dao quay đầu tìm Cố Cảo Đình, chỉ sợ, cô cũng sẽ trở thành người bị bỏ rơi.

Cô tình nguyện toàn thân mọc đầy gai, để bảo vệ trái tim mềm mại của mình.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 317: Chúng Ta Về Nhà

“Anh hai, anh không nên thương tổn một thiếu nữ vô tội, cô ta thật sự thích anh. Nếu không thích, không nên trêu chọc, không phải sao?” Hoắc Vi Vũ có chút buồn bực người đàn ông do dự.

“anh và cô ta là liên hôn, không quan hệ tình yêu, cô ta cũng rõ ràng, anh chưa từng hứa hẹn với cô ta cái gì.” Thẩm Mặc Thần mỏng lạnh nói chuyện, trong giọng nói không có một chút độ ấm.

tình yêu của anh, đã sử dụng hết, không có năng lực yêu ai.

“Liên hôn? Dùng thời gian cả đời?” Hoắc Vi Vũ nhíu mày, đỏ mắt, cảm thấy bi thương.

“cả đời chính là vì sự nghiệp của anh, kiếm tiền mấy đời xài không hết, anh muốn nhiều tiền như vậy làm gì, để lại cho vợ con mà anh không yêu? Chờ lúc anh chết, trừ bỏ hư không, còn có cái gì?” Hoắc Vi Vũ không ủng hộ nói, cảm xúc có chút kích động.

mắt Thẩm Mặc Thần cũng vằn đỏ, giọng lạnh lùng nói: “Nếu trong lòng cô ta có anh, dù cho anh táng gia bại sản hai bàn tay trắng cũng sẽ bảo hộ cô ta chu toàn, cả đời bảo hộ cô ta, chính là trong lòng cô ta không có anh, anh cưới ai đều giống nhau, sao không cưới một người có thể trợ giúp cho sự nghiệp!”

https://thuviensach.vn

“Cho nên, cưới không được người yêu nhất, cưới ai đều như nhau đúng không? anh có nghĩ hay không tới người phụ nữ anh không yêu, cô ta cũng dùng cả đời đánh cuộc anh yêu thương và hồi tâm chuyển ý!” Hoắc Vi Vũ quát.

“Trượng phu nên tận trách nhiệm cùng nghĩa vụ phải làm, không có hôn nhân tình yêu ít nhất không có thương tổn trong lòng.” Thẩm Mặc Thần cả giận nói.

Anh nói cho Hoắc Vi Vũ nghe, càng là nói cho mình nghe.

Không cần lại ôm hi vọng với Thủy Miểu Miểu, mỗi ngày cảm giác đau lòng khó ngủ trắng đêm, thật sự sống không bằng chết.

Kiêu ngạo như anh, như thế nào sẽ có một ngày như vậy.

đôi mắt Hoắc Vi Vũ càng thêm đỏ hồng, đám sương ẩm ướt ẩn chứa ở trong mắt.

Vì Anh hai, vì Thủy Miểu Miểu, vì chính cô.

“Cho nên, anh sẽ cùng vợ của anh có con, cứ việc lấy vợ là người phụ nữ không yêu.” Hoắc Vi Vũ bình tĩnh nhìn Thẩm Mặc Thần.

Anh mím môi trầm mặc.

“Đối với người phụ nữ không yêu cũng có thể ngạnh lên, Anh hai, em khinh bỉ anh.” Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói, xoay người, mở cửa, đi ra ngoài.

Thẩm Mặc Thần đứng ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, đôi mắt đen nhánh như mực càng thâm trầm sâu thẳm.

Cô nói đúng.

https://thuviensach.vn

Đối với người phụ nữ không yêu, anh căn bản liền không ngạnh đứng dậy, ngay cả, cùng cô ta nắm tay, anh đều không muốn.

Nhưng làm sao bây giờ?

Anh cưới không được người phụ nữ anh yêu nhất, còn lại, bất quá là cái xác không hồn.

*

Lâm Thừa Ân canh giữ ở cửa, thấy Hoắc Vi Vũ ra tới, cầm cổ tay cô, kéo đến một bên, hỏi: “Tiểu ngũ, Cố Cảo Đình có phải khi dễ em hay không?”

“em dễ dàng để người khi dễ như vậy sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

“Đi, Anh hai không bảo hộ em, còn có anh cả, anh ba và anh, mặc kệ phát sinh chuyện gì, anh sẽ làm người hậu thuẫn kiên cường.” Lâm Thừa Ân hứa hẹn nói.

Cố Cảo Đình mở cửa ra tới, dựa trên khung cửa, ánh mắt sáng quắc khóa Hoắc Vi Vũ.

Anh chờ Hoắc Vi Vũ trả lời.

Anh vừa xuất hiện, cô liền phát hiện anh.

ánh mắt anh, cô bỏ qua không được.

Cô có chuyện muốn nói với anh.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Cố Cảo Đình, hỏi: “Đưa tôi về nhà sao?”

Lâm Thừa Ân theo ánh mắt Hoắc Vi Vũ xoay người, nhìn đến Cố Cảo Đình, nhíu mày.

https://thuviensach.vn

con mắt Cố Cảo Đình không nhìn đến Lâm Thừa Ân, đi lên trước, cầm tay Hoắc Vi Vũ, “Đi, đi về nhà tôi.”

“Tiểu ngũ……”

“Thừa Ân.” Hoắc Vi Vũ thừa lúc Lâm Thừa Ân không nói gì cắt ngang, “Hôm nay anh cũng mệt mỏi, nghỉ ngơi cho tốt, ngủ ngon.”

Lâm Thừa Ân lo lắng nhìn Hoắc Vi Vũ và Cố Cảo Đình rời đi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Không Phải Không Đau, Sẽ Đại Biểu Cho Không Có Bị Thương

Trên xe

Hoắc Vi Vũ liếc tay Cố Cảo Đình bị thương.

lòng cô hơi hơi co rút đau đớn.

Cô ngó đến phía trước có tiệm thuốc, nói: “Dừng xe lại.”

“Làm sao vậy?” Cố Cảo Đình khó hiểu nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

“nói anh dừng thì dừng.” Hoắc Vi Vũ không khách khí nói.

Trên thế giới này cũng chỉ có cô dám nói với anh loại giọng này.

Mấu chốt là, cô dùng loại giọng điệu này nói với anh lời nói còn có thể coi như không có việc gì.

Anh còn vui vẻ chịu đựng.

Cố Cảo Đình dừng xe ở ven đường, liếc cô

Hoắc Vi Vũ cởi bỏ đai an toàn, giọng mềm nhẹ vài phần, “anh ở trên xe chờ tôi một hồi, tôi đi tiệm thuốc mua vài thứ, anh chú ý miệng vết thương nhiễm khuẩn.”

https://thuviensach.vn

“A.” Cố Cảo Đình cười một tiếng, trong mắt phản chiếu ánh đèn đường.

Anh nhìn cô đi tới tiệm thuốc, liếc mắt một cái bàn tay bị thương, khóe miệng giơ lên

Tâm tình thoải mái vài phần.

Chỉ chốc lát, Hoắc Vi Vũ đã mua nước sát trùng, kim sang dược, bông băng, miếng dán miệng vết thương trở lại.

Cô ngồi trên xe, xoay tròn mở nắp bình nước sát trùng, dùng bông băng, nhìn về phía anh, nói: “Tay.”

Cố Cảo Đình duỗi tay về phía cô.

Hoắc Vi Vũ cầm mu bàn tay anh, đầu ngón tay anh run rẩy.

Cô cúi đầu, nghiêm túc cẩn thận giúp anh chà lau vết máu, chung quanh miệng vết thương.

Đem kim sang dược rắc trên miệng vết thương.

Nhẹ nhàng thổi.

Ấm áp phản phất qua lòng bàn tay anh, ấm tới trong lòng anh rồi.

Anh liếc bộ dáng cô yên tĩnh dịu dàng.

lúc Hoắc Vi Vũ ôn nhu, thật sự có thể mềm mại tiến vào trong lòng người, khắc vào tận xương tủy.

Cô xem trong lòng bàn tay anh vài chỗ bị thương, có một chỗ còn rất sâu.

Trong mắt có chút đỏ hồng.

https://thuviensach.vn

“Tôi không đau.” Cố Cảo Đình ôn nhu nói, tươi cười.

Hiện tại anh cảm thấy trong lòng ngọt như là ăn mật đường, thật sự không cảm giác đau.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu nhìn anh.

Cô biết anh là người đàn ông thực kiên cường, cứng rắn, cứng cỏi.

Liền tính trợ giúp ưu ái phụ nữ gả cho cô , anh cũng không mở miệng kêu đau.

Trên thực tế, trong lòng hắn là rất đau đi.

Tựa như Anh hai cô.

Như vậy phong tư trác tuyệt, nói về người đàn ông hào hiệp, nếu như không phải bị tổn thương hoàn toàn, cũng sẽ không tùy ý phá hư hôn nhân của mình.

Cô vì anh, cảm thấy đau lòng.

Hoắc Vi Vũ cầm miếng dán dán miệng vết thương, giúp anh dán lên, trầm giọng nói: “Không phải không đau, sẽ đại biểu không có bị thương, về sau bị thương thì kêu đau, lúc người khác đánh, sẽ không dùng sức và nhẫn tâm như vậy.”

“Thuyết giáo hả, trẻ con.” Cố Cảo Đình cưng chiều.

“anh mới là trẻ con, tâm trí người phụ nữ cùng tuổi muốn hơn người đàn ông thành thục mười tuổi, anh không có hơn tôi mười tuổi đâu.” Hoắc Vi Vũ giúp anh chuẩn bị cho tốt.

Cố Cảo Đình liếc cô, tâm tùy ý động, nâng lên cằm cô, làm cô đối diện với anh.

https://thuviensach.vn

Anh chậm rãi kéo cô tới gần,môi hồng càng lúc càng tiếp cận cô.

tâm tư Hoắc Vi Vũ có vài phần hoảng hốt.

Cô thích anh.

Tuy rằng, trong lòng anh yêu chính là người khác.

Cảm tình là không thể khống chế, không thể trách bất luận kẻ nào.

Cô nghĩ muốn buôn thả, cuối cùng thuận theo lòng mình một lần, không so đo hậu quả, từ bỏ lý trí.

Hoắc Vi Vũ nhắm hai mắt lại.

môi anh mềm mại đụng tới cô, lưỡi tiến vào.

Cô cầm cánh tay anh, đáp lại anh.

Hai người ở trong miệng quấn quanh, hô hấp lẫn nhau.

Cô chủ động một chút, đủ để thiêu đốt toàn thân anh.

Cố Cảo Đình thực xúc động, vỗ về eo cô, đem cô nâng lên, tách cô ra T, ngồi xuống đầu gối anh.

Anh cầm tay cô, theo lưng quần anh đi vào, làm cô cảm nhận được anh vì cô điên cuồng.

Thật lâu sau, anh mới buông môi cô sưng đỏ ra, hơi thở dồn dập, ánh mắt sáng quắc nhìn cô, nói giọng khàn khàn: “Có thể chứ?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 319: Anh Đáng Giá Có Được Thứ Tốt Nhất

Có thể chứ?

Có thể chứ?

Có thể chứ?

trong đầu Hoắc Vi Vũ xoay quanh ba chữ này.

Cô nhìn anh dung nhan tuyệt mỹ, nhìn thấy chính mình trong mắt anh, sắc mặt đỏ bừng, đôi mắt quyến rũ.

Ngực mơ hồ nổi lên một ít khổ sở.

Cho anh đi.

đời này của cô ước chừng cũng rất khó yêu người nào.

Ít nhất, cô thích anh.

Như vậy, tận tình thiêu đốt thanh xuân cuối cùng tùy hứng, điên cuồng, không so đo hậu quả.

Vì bọn họ đoạn tình duyên mong manh vẽ lên dấu chấm câu.

“được.” Hoắc Vi Vũ đáp.

toàn thân Cố Cảo Đình máu đều dâng trào.

https://thuviensach.vn

một chữ được của cô, anh đợi hai mươi mấy năm.

Phảng phất trải qua thiên sơn vạn thủy.

Anh đè lại sau cổ cô, hôn lên môi cô mềm mại, đè nặng tay cô, gắt gao.

Như vậy, cũng không thể thỏa mãn khát vọng anh đối với cô.

“um.” Hoắc Vi Vũ hừ nhẹ một tiếng.

Mỗi một lần lướt qua nhau, đều kích động nảy lên một mảnh lửa văng khắp nơi.

Cố Cảo Đình đẩy cao váy cô, cúi đầu, hôn lấy xương quai xanh, chậm rãi đi xuống.

Cởi bỏ móc khóa sau lưng cô.

hơi thở hai người càng ngày càng thô nặng.

Ở thùng xe bịt kín, độ nóng tăng lên.

hấp lực của anh cực kỳ khẩn trương.

So với lúc nãy trong phòng bao cảm giác càng thêm mãnh liệt.

“Cố Cảo Đình.” Hoắc Vi Vũ gọi, giọng đứt quãng, tràn ngập mê hoặc và cảm tính.

Mê hoặc, chính cô giật nảy mình.

“anh không cần sao?” Hoắc Vi Vũ thúc giục.

Anh cắn môi cô, thực nhẹ một chút, liền buông ra, rõ ràng một chữ: “Muốn.”

https://thuviensach.vn

Chỉ là, lần trước anh và cô lần đầu tiên, cô uống say, cảm giác gì đều không nhớ rõ.

Lần này, là nghiêm khắc ý nghĩa lần đầu tiên.

Anh muốn cô nghiêm túc, tinh tế, hưởng thụ đến X tốt đẹp, yêu anh, không hề bài xích anh.

“Vậy anh nhanh lên.” Hoắc Vi Vũ sợ lúc này cảnh sát giao thông tới tuần tra.

cô không chịu nổi rồi.

Cố Cảo Đình đè cô vuốt nhẹ, khàn khàn nói: “Chờ trở về, sau khi trở về, tôi yêu cô, lúc cô thích hợp tốt nhất.”

lòng Hoắc Vi Vũ như là bị cái gì va chạm một chút, tạo nên một vòng một vòng gợn sóng.

dòng nước đam mê trong mắt, nhẹ nhàng lấp lánh trong lúc đó, dịu dàng lưu chuyển.

Cô tưởng lại cho chính mình một lần cơ hội.

Cô sợ bỏ qua, chính là cả đời cô.

“Cố Cảo Đình, nếu anh yêu người phụ nữ, cả đời sẽ yêu người đàn ông khác, anh sẽ buông tay sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi, lo lắng đánh giá sắc mặt của anh.

Cố Cảo Đình nhíu mày, chiếu ra một tia sắc nhọn, thay thế nhiệt độ trong mắt. “Lúc này nói loại lời này, không cảm thấy gây mất hứng sao?”

Hoắc Vi Vũ trong lòng hồi hộp một chút, phảng phất có bồn nước lạnh từ trên đầu tưới đi xuống.

https://thuviensach.vn

Anh ý tại ngôn ngoại là sẽ không buông tay.

Cho nên, nhắc tới anh yêu người phụ nữ cả đời yêu người đàn ông khác, anh liền sinh khí.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy bực bội, buột miệng thốt ra: “anh có thể đừng quật cường như vậy, buông ra mới có thể yêu người khác.”

“Đủ rồi.” Cố Cảo Đình đề cao đê-xi-ben, “Buông hay không, là việc của tôi, tôi không cần người khác quyết định cho tôi.”

Hoắc Vi Vũ nhìn anh tức giận, tràn ngập cảnh cáo cùng sát khí.

độ ấm thân thể cô làm lạnh xuống, ngồi xuống vị trí phó điều khiển.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 320: Tốc Độ Cùng Tình Cảm Mãnh Liệt

Đột nhiên cảm thấy chính mình thực ti tiện.

Biết rõ anh thích chính là người khác, còn trái phải thăm dò, ôm một chút hy vọng, liền như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Hoắc Vi Vũ nhìn về bên ngoài cửa sổ, dằn xuống nước mắt.

Không có gì phải khóc.

Cảm tình không thể miễn cưỡng.

Nhưng, cùng hòa hơi thở với anh trong xe, cô cảm thấy đau.

Muốn thoát đi, tìm một nơi an tĩnh, tự mình liếm miệng vết thương.

“thả tôi xuống dưới đi, tôi tự mình trở về.” Hoắc Vi Vũ thanh lãnh nói.

Cố Cảo Đình nhíu mày, sắc mặt rất kém cỏi, khó hiểu nhìn cô, “Vì sao đột nhiên như vậy, vừa rồi không phải thực tốt sao? cô rốt cuộc suy nghĩ cái gì!”

“Biết rõ không có khả năng mà làm, chính là ngu xuẩn, thường xuyên giữ gìn tỉnh táo, mới sẽ không bị lạc.” Giọng Hoắc Vi Vũ lạnh lùng.

trong mắt Cố Cảo Đình âm u hiện lên một tia sắc nhọn.

https://thuviensach.vn

Cô đang nói anh ngu xuẩn?

Vẫn là nhấn mạnh, cô không có khả năng sẽ yêu anh sao?

Cố Cảo Đình nắm hai bên mặt cô, “vừa rồi cô chủ động như vậy tính cái gì? Cố ý chơi tôi?”

“Muốn thử xem hương vị anh mà thôi, không phải anh là người đàn ông trong lòng thiếu nữ cả nước tha thiết ước mơ sao?” Hoắc Vi Vũ công kích nói, khẩu khí tràn ngập khinh thường.

Cố Cảo Đình trong lòng thực không thoải mái, “cô thiếu đàn ông như vậy sao? Ti tiện như vậy sao?”

Hoắc Vi Vũ mở tay anh ra, lạnh lẽo khóa anh, “Tôi cũng cảm thấy rất ti tiện, cho nên, cũng không chuẩn bị ti tiện trên đường càng chạy càng xa, anh vẫn là một người Độc Cô Cầu Bại đi.”

Cô đây là mắng anh càng ti tiện.

ngực Cố Cảo Đình kịch liệt phập phồng.

Đổi thành người khác, chín họ cô đều bị anh tru di.

Hoắc Vi Vũ đẩy cửa ra xuống xe.

xe Lâm Thừa Ân chạy lại đây, mở cửa sổ xe, gọi: “Tiểu ngũ, lên xe.”

Hoắc Vi Vũ cấp bách muốn rời khỏi nơi này, hồi phục vết thương trong lòng, lên xe Lâm Thừa Ân.

Cố Cảo Đình xem bọn họ chạy đi, quả đấm gắt gao nắm lên, trên mu bàn tay gân xanh đều nổi lên.

https://thuviensach.vn

Cô nói có người yêu, người yêu này không phải là Ngụy Ngạn Khang, đó là ai?

Chẳng lẽ là Lâm Thừa Ân?

Anh không cho phép!!!!

Cố Cảo Đình dẫm mạnh chân ga, đuổi theo.

Lâm Thừa Ân thấy Cảo Đình đuổi theo, đôi mắt tối đen, dấu diếm hung mãnh, cũng dẫm mạnh chân ga.

Xe chạy như bay đi ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ hoảng sợ, cầm tay nắm trên cửa, khó hiểu nhìn về phía Lâm Thừa Ân, “anh làm gì vậy.”

“Ngồi yên, anh tư chở em cắt đuôi Cố Cảo Đình.” Lâm Thừa Ân rất có tự tin nói.

Hoắc Vi Vũ quay đầu, coi chừng Cảo Đình cũng chạy bay nhanh, hình như là vận tốc cực nhanh giống nhau.

Cô lo lắng xe bọn họ sẽ xảy ra chuyện.

“Thừa Ân, anh dừng lại.” Hoắc Vi Vũ gọi.

Lâm Thừa Ân nhìn lướt qua kính sau xe, thấy Cảo Đình mau đuổi theo.

Anh không những không dừng lại, còn chạy nhanh hơn.

tăng tốc độ xe đến tối cao.

Liền tính xe anh là xe thể thao Maserati, Hoắc Vi Vũ cũng nghe đến cửa sổ xe ở tốc độ phía dưới ô ô ô ô phát ra thanh âm sắp đến cực hạn.

https://thuviensach.vn

Lâm Thừa Ân không chịu nghe. Cô chỉ có thể gọi điện thoại cho Cố Cảo Đình.

Chỉ cần Cố Cảo Đình không đuổi theo, Thừa Ân cũng sẽ dừng lại.

Hoắc Vi Vũ lấy ra di động, gọi điện thoại cho Cố Cảo Đình.

Tích tích tích tích tích.

Cô nghĩ tới.

Cố Cảo Đình đem cô kéo đen, cô không có khả năng sẽ đả thông số của anh.

“Thừa Ân, đừng đùa, anh lái xe như vậy sẽ có nguy hiểm.” Hoắc Vi Vũ ý đồ thuyết phục Lâm Thừa Ân.

“Đừng ầm ĩ, hắn vượt lên rồi.” Lâm Thừa Ân giảm tốc độ, đi vào đường trong.

“"Để cho anh ta vượt lên, tôi không sao cả.” Hoắc Vi Vũ bực bội nói.

Cô cảm thấy chạy nhanh như vậy sẽ xảy ra chuyện.

lúc trước chính là cô tăng tốc độ, thiếu chút nữa đụng vào xe người khác, kết quả, xe cô còn ở trong tiệm 4S.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 321: Không Rời Nửa Bước, Sống Chết Chỉ Thuận Miệng

"Tiểu Ngũ, em đừng nói chuyện, em cứ nói sẽ làm anh phân tâm." Lâm Thừa Ân chăm chú nhìn về phía trước nói.

Cô không thuyết phục được anh.

Cũng không thể quấy rày anh ta lái xe, chỉ có thể nắm chặt nắm tay.

Xe chạy được ba phút.

Đường lộ từ bốn chiều, biến thành 2 chiều.

Một lát chạy thẳng, một lát quanh co.

Chạy như vậy vô cùng khó khăn.

Hoắc Vi Vũ quay đầu lại, nhìn Cố Cảo Đình đã theo sát phía sau.

Mỗi chiếc xe từ bên cạnh anh vượt qua, cô đều hoảng sợ, chỉ sợ nó va chạm vào xe.

Lâm Thừa Ân nhìn thoáng qua kính chiếu hậu.

Cố Cảo Đình đổi chiều, chuẩn bị vượt qua.

Trong lòng của anh ta có chút sốt ruột, vôi vàng thay đổi đường chạy, không có chú ý tới một chiếc xe phía trước đang chạy tới.

https://thuviensach.vn

Lâm Thừa Ân lại càng hoảng sợ, chuyển động tay lái, khí lực quá mạnh, xe chạy tới bờ hồ bên cạnh, thắng xe đã không khống chế được.

Một khi xe chạy vào trong hồ, khẳng định bọn họ sẽ chết ở trong xe.

Cố Cảo Đình đúng lúc đổi đường chạy, chặn phía trước xe của bọn họ..

Hoắc Vi Vũ chỉ nghe được phịch một tiếng.

Túi khí an toàn trên xe bắn ra ngoài.

Trán của cô đập vào cửa xe, mắt thấy xe của Cố Cảo Đình bị đụng bay ra ngoài, rơi xuống trong nước.

Trong lòng của cô xiết chặt, không chút do dự đẩy cửa xe ra xuống, nhảy vào trong nước.

Theo nguồn sáng, rất nhanh tìm được xe của Cố Cảo Đình.

Anh ở bên trong, dường như đang mê mang.

Bởi vì lực áp của nước quá mạnh, cô không thể mở cửa ra được.

Hoắc Vi Vũ sốt ruột đập vào cửa sổ.

Cô không muốn anh có chuyện, mặc dù anh không yêu cô.

Hơi thở, từng chút từng chút từ trong cơ thể của cô biến mất.

Cô không dám rời khỏi, cô sợ vừa đi, Cố Cảo Đình sẽ phải chết không chút nghi ngờ.

Cô sốt ruột đến nước mắt đều chảy ra, trộn lẫn vào trong nước.

Chẳng lẽ hôm nay cô và Cố Cảo Đình sẽ chết ở chỗ này.

https://thuviensach.vn

Anh còn ở trong xe, cô ở bên ngoài.

Bọt khí từ trong mũi cô truyền đi ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ liều mạng đập cửa sổ.

Cố Cảo Đình nghe được chút âm thanh, tỉnh lại.

Anh nhìn Hoắc Vi Vũ dần dần trôi giạt ở trong nước, giống như không có sự sống.

Trong lòng của anh hiện lên khủng hoảng, dùng sức va chạm vào cửa, đụng không ra.

Cố Cảo Đình lưu loát lấy cây súng bên trong hốc, chỉ mũi súng vào cửa sổ, phanh phanh phanh bắn ra năm phát súng.

Nước chả vào, anh cố sức lao mạnh ra, ôm lấy Hoắc Vi Vũ trồi lên mặt nước.

Cô đã không còn tri giác.

Cố Cảo Đình ấn vào miệng cô, ấn vào, lại hô hấp nhân tạo một chút, thẳng đến thổi trống bụng của cô, lại dùng sức ấn vào, thổi hơi.

Một lát sau, Hoắc Vi Vũ ho khan một tiếng, trong miệng phun nước ra.

Cô nhìn thấy Cố Cảo Đình không có việc gì, trong lòng thở dài một hơi, có cảm giác sống sót sau tai nạn, cảm giác vui đến phát khóc.."

Trong đầu hiện lên Thừa Ân.

Đúng rồi, không biết Thừa Ân thế nào?

Hoắc Vi Vũ vọt tới trước cửa sổ xe, nhìn thấy cả người Lâm Thừa Ân đầy máu, đã hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Cô vội vàng muốn cứu anh ta ra ngoài, trong dạ dày lại quay cuồng, cô xoay mặt, nôn mửa.

Oẹ, hô hấp không được.

Cố Cảo Đình ôm lấy Hoắc Vi Vũ, chạy về phía trước.

Hoắc Vi Vũ cầm chặt tay Cố Cảo Đình, ngăn cản anh nói: "Cố Cảo Đình, cứu Thừa Ân."

"Câm miệng!" Cố Cảo Đình nghiêm khắc nói.

Anh nhớ rõ cách chỗ này ba cây số, anh thấy có một bệnh viện, lấy tốc độ của anh, trong 10" có thể đến đó..

"Xin anh." Hoắc Vi Vũ khẩn cầu.

Trong mắt Cố Cảo Đình tất cả đều là mũi nhọn, "Cô vì người đàn ông khác cầu xin tôi? Trong lòng cô mạng của Lâm Thừa Ân còn quan trọng hơn chính cô sao?"

"Vết thương của anh ấy nặng hơn tôi."

"Vậy hãy để cho cậu ta chết đi." Cố Cảo Đình tức giận nói, ngọn lửa bốc cháy đủ để tiêu diệt tất cả.

Làm cho người ta khi nhìn vào ánh mắt của anh, sẽ không rét mà run.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 322: Cô Cho Rằng Trong Lòng Tôi Có Ai

Hoắc Vi Vũ sợ hãi anh âm trầm như vậy, dường như muốn ăn thịt người.

Lâm Thừa Ân chết rồi, cô nói sao với dì Lâm đây!

Anh ta vì giúp cô mới xảy ra tai nạn.

"Anh thả tôi xuống, tôi gọi 112." Hoắc Vi Vũ không lại cầu xin anh.

"Đợi cô gọi cho 112, bọn họ báo cáo, sắp xếp xe tới đây, Lâm Thừa Ân sớm chết rồi." giọng của Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

"Vậy phải làm thế nào? Cũng không thể nhìn anh ấy chết đi mà không làm gì, anh thả tôi xuống!" Hoắc Vi Vũ lớn tiếng quát.

Cố Cảo Đình mím môi, vẻ mặt lo lắng giống như bão tố sắp đến.

Anh không nói gì, thả cô xuống, xoay người, chạy đi, biến mất trong bóng đêm.

Hoắc Vi Vũ muốn lấy điện thoại gọi 112, mới chạy được hai bước, trong dạ dày cô lại một trận quay cuồng.

Cô vốn không có ăn gì, bây giờ ói ra toàn là nước.

Đầu choáng váng, tứ chi vô lực, kiên trì đi tới.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cõng Lâm Thừa Ân trên lưng đã chạy tới.

Nhìn cô quan tâm Lâm Thừa Ân như vậy, đến cơ thể của mình cũng không để ý.

Lòng anh đau như đao cắt, sau khi ném túi xách cho cô, đôi mắt cũng không liếc nhìn cô một cái, lạnh như băng nói: "Ở đây chờ tôi."

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu nhìn Cố Cảo Đình, anh nhanh chóng chạy đi.

Anh có thể cứu Thừa Ân, cô liền an tâm.

Cô muốn tìm xem xunh qunah đây có taxi hay không, gần nhất, cách cô ở đây cũng có 10 km.

Đúng lúc có một chiếc xe màu đen chạy qua.

Hoắc Vi Vũ lập tức giơ tay lên đón xe.

Một chiếc xe màu đen ngừng lại ở trước mặt cô.

Người đàn ông trung niên quay kiếng xe xuống, hỏi: "Cô muốn đi đâu?"

"Phiền chú đưa tôi tới bệnh viện gần nhất." Hoắc Vi Vũ vội vàng nói.

"Lên xe đi" người đàn ông trung niên nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm vào đường cái, tìm kiếm bóng dáng của Cố Cảo Đình.

Xe vừa chuyển qua khúc cua, đã đến bệnh viện.

Hoắc Vi Vũ thấy Cố Cảo Đình đứng ở cửa bệnh viện.

"Cảm ơn chú, tài xế." Cô không thể chờ đợi được từ trên xe bước xuống.

https://thuviensach.vn

Y tá và bảo vệ đang lấy cáng cứu thương đến đẩy Lâm Thừa Ân vào bệnh viện.

Nhưng có thể do động tác quá mạnh, kéo đến miệng vết thương của Thừa Ân.

Anh ta phun một ngụm máu, cơ thể co quắp mấy cái, liền không nhúc nhích.

"Người bệnh đã lên cơn sốc, lập tức đưa đi phòng cấp cứu nhanh." Y tá vội vàng nói.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ căng thẳng, chân giống như mọc rễ, cứng ngắc đúng đó.

Thừa Ân lên cơn sốc rồi sao?

Nếu Thừa Ân chết rồi, cô nên làm gì bây giờ?

Trong sáu an hem, cô và Thừa Ân có quan hệ tốt nhất, cũng trò chuyện với nhau rất nhiều.

Nước mắt, bất tri bất giác từ khóe mắt chảy ra.

Cằm của cô bị Cố Cảo Đình nâng lên.

Anh lạnh lùng nhìn chằm chằm vào đôi mắt đỏ bừng của cô, ánh mắt sắc bén chất vấn: "Cô đang khóc vì ai? Cô đau lòng vì anh hả?"

"Tại sao anh lại đuổi theo tới đây, nếu anh không đuổi theo tới đây, Thừa Ân cũng sẽ không xảy ra chuyện." Hoắc Vi Vũ khóc nói.

"Cho nên cô đang trách tôi sao?" Cố Cảo Đình sắc bén hỏi.

https://thuviensach.vn

"Tôi và anh không có khả năng, vì sao anh nghe không hiểu hả, hết một tới hai,hết hai tới ba, bây giờ tôi tình nguyện nằm ở phòng cấp cứu bất cứ lúc nào cũng sẽ chết! Cũng tốt hơn áy náy sống không bằng chết!" Hoắc Vi Vũ không bình tĩnh nói.

Cố Cảo Đình buông cằm của cô, "Yên tâm, nếu như cậu ta có chuyện, tôi đền mạng cho cậu ta, bây giờ cô đủ hài lòng chưa?"

"Tôi không cảm thấy hài lòng, tôi không hy vọng anh ấy có chuyện, tôi cũng không cần anh đền mạng, tôi chỉ xin anh, đừng lại xuất hiện trong cuộc sống của tôi, trong lòng anh có ai, anh tới tìm người đó đi!" Hoắc Vi Vũ quát.

Bàn tay của Cố Cảo Đình đè nặng phần gáy của cô, trong mắt đỏ bừng như máu, chất vấn: "Cô cho rằng trong lòng tôi có ai hả?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 323: Hoắc Vi Vũ, Cô Đã Nghĩ Thông Suốt Rồi Phải Không?

"Trong lòng anh có ai, không phải trong lòng anh rõ ràng nhất sao, anh hỏi tôi làm gì." Hoắc Vi Vũ tức giận nói.

"Rất tốt." Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, trong mắt đen kịt, đã mất đi tất cả độ ấm, chỉ còn lại lạnh như băng.

"Hoắc Vi Vũ, cô GAMEOVER rồi." Cố Cảo Đình nói xong, anh xoay người, bước nhanh như sao băng, không có chút nào lưu luyến, đi về phía cửa bệnh viện.

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm bóng lưng dứt khoát của anh, rũ mắt xuống.

Hoắc Vi Vũ, cô làm rất tốt.

Nếu như không có kết quả, không phải duy nhất, cũng đừng có bắt đầu.

Chất lỏng ấm áp từ trong lỗ mũi chảy ra, cô cảm thấy trời đất quay cuồng, trước mắt tối sầm, cô ngất xỉu.

Tỉnh lại, đã là ngày hôm sau rồi.

Trong đầu cô phản ứng đầu tiên là tình huống của Lâm Thừa Ân.

Cô mãnh liệt ngồi dậy, nhìn thấy Thẩm Mặc Thần và Giang Nam Phong, lo lắng hỏi: "Anh hai, Thừa Ân đâu?"

https://thuviensach.vn

"Cậu ta không có việc gì." Thẩm Mặc Thần trầm giọng nói.

"Làm sao có thể không có việc gì, em nhìn thấy anh ấy phun ra máu, còn bị sốc đưa vào phòng cấp cứu, em muốn đi nhìn anh ấy." Hoắc Vi Vũ vén chăn lên, muốn rút kim tiêm trên tay.

Thẩm Mặc Thần cầm cổ tay của cô, "Cậu ta bị đụng gãy hai cây xương sườn, trầy da dập phổi, mới bị ói ra máu, bây giờ không sao."

"Không được, em nhìn thấy anh ấy mới yên tâm. Anh ấy ở phòng nào?" Hoắc Vi Vũ gấp gáp hỏi.

Thẩm Mặc Thần bất đắc dĩ, bấm cuộc gọi video tới số điện thoại của Lâm Thừa Ân, đưa di động cho Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy Lâm Thừa Ân mặc quần áo bệnh nhân, lúc này mới yên lòng lại.

Thay vào đó chính là một lửa giận.

"Hi, Tiểu Ngũ. Quần áo này của anh có đẹp không." Lâm Thừa Ân mỉm cười nói.

"Đừng gọi em Tiểu Ngũ, bây giờ em là Tiểu Tứ." Hoắc Vi Vũ quái gở nói.

"Tại sao là Tiểu Tứ hả? Bác sĩ nói em bị chấn động não rất nhỏ, đầu óc em bị hư hả." Lâm Thừa Ân lo lắng hỏi.

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật, ánh mắt hơi lạnh, "Anh chết, chẳng phải em sẽ vinh quang ngồi lên vị trí tiểu Tứ sao "

Lâm Thừa Ân: "..."

https://thuviensach.vn

"Anh lái xe nhanh như vậy, sao không đến Syria tránh bom đi?" Hoắc Vi Vũ châm chọc nói.

Lâm Thừa Ân: "..."

Nói xong, Hoắc Vi Vũ cúp máy, đưa di động trả lại cho Thẩm Mặc Thần, ngã xuống giường.

Bây giờ trong lòng còn sợ hãi.

Ba người bọn họ, thiếu chút nữa đều chết hết.

"Là Cố Cảo Đình đưa hai người tới bệnh viện! Anh ta đã trả hết tất cả tiền thuốc men và viện phí cho hai người." Thẩm Mặc Thần nói.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run rẩy.

Sau khi cô hôn mê, anh cũng không có trực tiếp rời khỏi.

Trong đầu nhớ tới câu nói cuối cùng kia của Cố Cảo Đình: Hoắc Vi Vũ, cô gameover rồi.

Lòng của cô lại càng đau đớn.

Không muốn suy nghĩ tiếp, như vậy liền sẽ không cảm thấy khổ sở.

"Anh hai, giúp em trả tiền cho anh ta được không?" Hoắc Vi Vũ mở miệng nói.

"Kỳ thật, Cố Cảo Đình người này bình tĩnh, ổn trọng, có ý thức trách nhiệm rất mạnh mẽ, em gả cho anh ta, chưa hẳn sẽ không hạnh phúc." Thẩm Mặc Thần khuyên nhủ.

Hoắc Vi Vũ cúi thấp đầu, nói khẽ: "Bây giờ em đã từ trong bóng ma Ngụy Ngạn Khang chạy ra, em có thể lựa chọn cuộc sống em muốn, em

https://thuviensach.vn

không muốn sống trong thù hận và oán niệm."

Thẩm Mặc Thần sâu thẳm nhìn cô, như có chút suy nghĩ.

Hoắc Vi Vũ cho rằng Thẩm Mặc Thần không đồng ý, còn nói thêm: " Bây giờ Cố Cảo Đình cũng không muốn cưới em, em cảm thấy đề anh ta giúp em hả giận, không bằng để cho em có cuộc sống mới, có lẽ, em sẽ sống rất tốt, em muốn bương xuống, buông tha cho tất cả ân ân oán oán, một lần nữa có cuộc sống bình yên và giản dị."

"Em nghĩ kỹ rồi sao, bỏ lỡ cơ hội lần này, em và Cố Cảo Đình sẽ không còn cùng xuất hiện?" Thẩm Mặc Thần trầm giọng hỏi.

Đáp án của cô đối với anh ta rất quan trọng, liên quan đến kế hoạch trong tương lại của anh ta, mưu lược và đầu nhập vào mục tiêu.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 324: Người Đều Có Số, Sinh Tử Do Trời Định

"Anh ta vốn không phải là đàn ông mà em có thể mơ ước, chúng em không hợp." Nói đến câu sau, trong lòng Hoắc Vi Vũ nhói một cái, đôi mắt rũ xuống.

Lông mi dài che mất cảm xúc chân thật trong mắt cô.

Từ bỏ, phải dứt khoát một chút, cho dù khó chịu, cũng tự mình gánh chịu.

Dần dần, thời gian trôi qua, sẽ mất cảm giác.

"Tiểu ngũ." Giang Nam Phong lo lắng hô một tiếng.

Ánh mắt sắc bén của Thẩm Mặc Thần đảo qua, cắt ngang Giang Nam Phong nói:

"Nam Phong, em đi mua chút điểm tâm, tiểu ngũ cũng đói bụng rồi."

Giang Nam Phong nhìn Thẩm Mặc Thần một chút, muốn nói lại thôi, cuối cùng đứng dậy, đi ra ngoài.

Vừa mở cửa, đụng phải Lâm Thừa Ân.

"Tứ ca, bác sĩ bảo anh ở nhà nghỉ ngơi, anh qua đây làm gì." Giang Nam Phong lo lắng nói.

https://thuviensach.vn

Lâm Thừa Ân vỗ vỗ bả vai của Giang Nam Phong:

"Anh biết cơ thể anh mà."

Giang Nam Phong nhìn Thẩm Mặc Thần, muốn Thẩm Mặc Thần lên tiếng.

Thẩm Mặc Thần đứng lên:

"Anh và Nam Phong ra ngoài mua điểm tâm, em qua đây cũng tốt, đỡ cho bọn anh chạy qua, nằm ở trên giường trò chuyện, sẽ không lưu lại mầm bệnh, tất cả mọi người bình an, thân thể đều khỏe mạnh, mới là mong muốn của chung."

"Đúng vậy, nhị ca." Lâm Thừa Ân nói có chút xa cách, gật đầu.

Đối với chuyện Thẩm Mặc Thần bức Hoắc Vi Vũ gả cho Cố Cảo Đình, anh vẫn còn canh cánh trong lòng, vẫn còn tức giận một ít.

Thẩm Mặc Thần ra khỏi phòng.

Giang Nam Phong ý vị thâm trường nhìn Lâm Thừa Ân một chút, đuổi kịp Thẩm Mặc Thần, hỏi:

"Nhị ca, nếu như tiểu ngũ không gả cho Cố Cảo Đình, không biết Cố Cảo Đình có xuất binh không nữa, đến lúc đó, đại ca làm sao?"

"Con người đều có số cả, sinh tử do trời định, đại ca mất tự do, tiểu Vũ mất hạnh phúc, cũng mất cả tự do luôn." Thẩm Mặc Thần thở dài một hơi, hạ quyết tâm.

"Quả thực chúng ta không nên đặt gánh nặng lên người tiểu Vũ, em ấy chịu nhiều đau khổ như vậy, thật vất vả mới quên đi quá khứ, em ấy có quyền lựa chọn cuộc sống tốt hơn. Chuyện của đại ca cũng đừng nói cho

https://thuviensach.vn

tiểu ngũ, cũng không cần nói cho Thừa Ân, quan hệ của Thừa Ân và em ấy rất tốt, nhất định sẽ nói cho em ấy biết." Thẩm Mặc Thần nói.

"Còn đại ca bên kia thì sao?" Giang Nam Phong lo lắng nói.

"Hai nước quan hệ thân thiết, cùng lắm thì đại ca chỉ bị cầm tù, không nguy hiểm đến tính mạng, chúng ta có thêm thời gian nghĩ biện pháp." Thẩm Mặc Thần trầm giọng nói.

Giang Nam Phong cúi đầu, tự lẩm bẩm:

"Sợ hai nước đánh nhau, đại ca sẽ bị tra tấn, sống không bằng chết."

Trong mắt Thẩm Mặc Thần lóe lên một tia sắc bén:

"Ngày mai anh sẽ qua nước G."

*

Thời gian, yên lặng qua một ngày, một ngày, lại một ngày.

Hoắc Vi Vũ nằm trên giường bệnh, cầm sách y khoa của Giang Nam Phong đưa cho.

Cô muốn trở lại cuốc sống khi xưa.

Lâm Thừa Ân tiến lên, cướp quyển sách trong tay của cô:

"Em muốn trở lại con đường y học sao? Anh van em, giờ em cũng là tiến sĩ hệ tài chínnh rồi đấy.

Hoắc Vi Vũ giựt sách lại, nhếch miệng:

"Có vấn đề sao?"

https://thuviensach.vn

"A, không có vấn đề, cái kia, con trai của lãnh đạo của ba anh cuối tuần này kết hôn, kêu cả nhà anh đi, qua hỗ trợ đám cưới."

Hoắc Vi Vũ liếc anh:

"Anh cũng thật là, thân còn đang bị thương, người khác kết hôn, cũng phải qua tham gia náo nhiệt."

"Bọn họ thăm dò được tuần này anh xuất viện, lãnh đạo của cha anh muốn giới thiệu con gái của ông cho anh, anh không đi, thì không nể mặt ông ta rồi." Lâm Thừa Ân bất đắc dĩ nói.

Hoắc Vi Vũ cười:

"Chúc mừng anh, tứ ca, cuối cùng khuôn mặt của anh cũng làm anh nở mày nở mặt, không uổng anh phấn đấu mấy năm, lên đường bình an, tiến lên gả vào nhà của người lãnh đạo của ba anh đi."

"Nói đùa, anh và con gái nhà người ta vẫn chưa gặp mặt."

"Như lúc gặp mặt mới bị điện giật nha, ha ha, con của lãnh đạo của ba anh kết hôn, Cố Cảo Đình có đi không?" Hoắc Vi Vũ nói sang chuyện khác, hỏi/

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 325: Vợ Chồng Trẻ, Chơi Thật Vui

Sắc mặt Lâm Thừa Ân trầm xuống:

"Sao tự nhiên em lại nhắc đến anh ta?"

"Anh ta là nhân vật trọng yếu trong quân đội, lãnh đạo của cha anh cũng là quan lớn, em đoán thử thôi mà." Hoắc Vi Vũ hời hợt nói.

"Lãnh đạo của cha anh làm việc cho Mai tướng quân, đối đầu với Cố Cảo Đình, anh ta sẽ không đi." Lâm Thừa Ân giải thích nói.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt xuống.

Nếu như lãnh đạo của ba Thừa Ân gả con gái cho Thừa Ân, vậy đại ca sẽ đứng bên phía Mai Tướng quân.

Sẽ là đối địch với Cố Cảo Đình.

Quan hệ trong quân đội, vốn rất rắc rối phức tạp, khó gỡ.

Bên nào thế lực mạnh hơn, thì thế lực bên yếu hơn sẽ thất bại.

Thắng làm vua, thua làm giặc.

Cô không hi vọng Cố Cảo Đình thất bại.

Anh cao cao tại thượng, không ai bì nổi, kiệt ngạo bất tuần.

https://thuviensach.vn

"Thừa Ân, chủ nhật đến đón em." Hoắc Vi Vũ nói.

Lâm Thừa Ân vui vẻ nói:

"Cảm ơn."

"Chẳng qua, làm bộ như vậy cũng không phải kế lâu dài, anh nên tìm bạn gái sớm chút, tránh cho dì Lâm lo lắng, dì ta muốn ôm cháu trai đến điên luôn rồi." Hoắc Vi Vũ khuyên nhủ.

"Cái gì cũng phải từ từ, thà chậm mà chắc, anh chỉ tìm một người, cũng là duy nhất." Lâm Thừa Ân cảm thán nói.

Không biết cô ta, khi nào mới xuất hiện nữa.

Nhìn tiểu Vũ và nhị ca như vậy, anh càng ngày càng sợ tình yêu rồi.

*

Hoắc Vi Vũ xuất viện, trở về nhà, vừa vặn tại cửa ra vào đụng phải một bác gái.

"Tiểu Vũ, sao thứ bảy con không qua?" Bác gái quan tâm hỏi.

"Con bị tai nạn xe, nằm trong viện mấy ngày." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

"Vậy thì thật là đáng tiếc, đúng rồi, bác vừa thấy bạn trai của con, hình như ở lầu dưới, các con vợ chồng trẻ cũng thật sự là chơi vui, sao không ở cùng một chỗ? Hai người ở cùng một nhà, tiền thuê nhà sẽ giảm nửa, bây giờ tách ra, tiền nhà liền tăng gấp đôi." Bác gái tò mò hỏi.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ căng thẳng.

Cố Cảo Đình ở lầu dưới?

"Tiểu Vũ, tiểu Vũ." Bác gái hô.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ tỉnh táo lại, nhìn bác gái.

Bác gái nhìn cô hoảng hốt nói:

"Con vừa xuất viện, nhanh về nghỉ ngơi đi."

"Vâng." Hoắc Vi Vũ đi vào nhà.

Trong nhà trống rỗng, cô nằm trên ghế sofa, ngẩn người nhìn không khí.

Thời gian yên lặng trôi qua, nhưng mà, trong lòng cô thấy thiếu thiếu gì đó.

Cảm giác chua xót cô đơn, làm cô thấy khó chịu.

Không thể như vậy!

Cô xin nghỉ một tuần, còn có một ngày nghỉ ngơi, cô phải tìm chút công việc làm, khiến mình thật bận bịu.

Hoắc Vi Vũ đứng dậy, quét dọn nhà cửa, cẩn thận đến mỗi ngóc ngách đều sáng bóng.

Sắp xếp lại quần áo trong tủ, nấu chút mì ăn liền xong, ngủ một giấc.

Tỉnh lại, mới có bốn giờ.

Dứt khoát đi ra ngoài dạo phố, đỡ hơn nằm ngốc ở trong nhà một mình.

Hoắc Vi Vũ tiến vào thang máy.

Xuống một tầng, liền ngừng lại.

Trong lòng của cô như bị nhấc lên, nhìn ra cửa.

Tiến vào là một đôi nam nữ trung niên.

https://thuviensach.vn

"Cái phòng này cũng không tệ, giá cả cũng hợp lý, chồng à, mua lại đi." Người phụ nữ trung niên nói.

"Từ từ, người trung gian nói người chủ của căn nhà này rất muốn bán căn nhà này đi, nói không chừng giá sẽ còn hạ xuống nữa, ngày mai lại đến xem." Người đàn ông trung niên nói.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt, nhìn xuống đất.

Anh bán ngôi nhà này đi là rất bình thường, chỉ là, trong lòng cô vẫn có chút mất mát.

Đến lầu một, vợ chồng trung niên ra ngoài.

Cô lại ấn nút đi lên, hỏi số điện thoại của người trung gian, cô muốn mua phòng này lại, coi như lưu chút kỷ niệm tốt đẹp.

Hoắc Vi Vũ đến trước phòng của Cố Cảo Đình, đóng cửa.

Cô cảm thấy người trung gian vẫn còn ở trong.

Gõ cửa.

Cửa mở, Cố Cảo Đình đứng ở cửa.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 326: Nhớ Tôi?

Anh lạnh lùng, mặc một cái áo màu trắng, quần thể thao màu cà phê.

Mắt có chút quần thâm, bộ dạng giống như vài ngày không ngủ.

Trong đôi mắt đầy vẻ mệt mỏi.

Nhưng lại lạnh băng, giống như thời tiết tháng mười hai, lạnh run, cây cối khô khốc, tàn lụi.

"Chuyện gì?" Cố Cảo Đình không cảm xúc hỏi.

Hoắc Vi Vũ không nghĩ đến anh còn ở trong nhà, đầu trống rỗng.

Cửa đối diện mở ra, người trung gian đang cầm điện thoại, vừa cười vừa nói:

"Yên tâm, hôm nay rất nhiều người đến xem, rất nhanh sẽ bán được."

Hoắc Vi Vũ hơi hơi nhếch mày.

Thì ra là nhà đối diện của anh muốn bán.

Anh khỏe không, hình như có chút xấu hổ.

Cô không nghĩ ra cớ gì cả, bật thốt lên:

"Anh ăn cơm chưa?"

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình thâm thúy nhìn gương mặt hồng hồng của cô, lạnh lùng như cũ:

"Đang nghỉ ngơi, xin đừng quấy rầy."

Không chờ cô nói chuyện, anh đóng cửa lại.

"Rầm" một tiếng.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu, nhìn chằm chằm cửa.

Bị anh nhốt ở ngoài cửa, nằm trong dự liệu của cô.

Giống như vậy, thỉnh thoảng nhìn thấy anh, cũng tốt.

"Nghỉ ngơi thật tốt." Hoắc Vi Vũ nhẹ giọng nói, khóe miện hơi nhếch lên, thông suốt, vui vẻ, xoay người.

Cố Cảo Đình nhíu mày, nắm tay thật chặt, trong mắt sương mù dày đặc, bật cười một tiếng.

Mỗi ngày, anh đều làm công việc thật nhiều để quên cô, nhưng cuối cùng, cũng không ngăn nổi đáy lòng nhớ nhung của mình.

Anh thống hận bản thân lúc này.

Trong mắt Cố Cảo Đình lướt qua một tia sắc bén, mở cửa.

Theo bản năng Hoắc Vi Vũ xoay người, chống lại đôi mắt đen như mực của anh.

"Nói, tìm tôi có chuyện gì?" Cố Cảo Đình lạnh giọng hỏi, nheo mắt lại, xa cách cay nghiệt.

"Không có việc gì, anh nghỉ ngơi thật tốt." Hoắc Vi Vũ gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Không có việc gì vậy sao cô lại gõ cửa, nhớ tôi hả?" Cố Cảo Đình châm chọc nói, sắc bén nhìn cô.

Lời anh nói, giống như mang theo gai.

Hoắc Vi Vũ suy nghĩ một giây:

"Nhị ca nói là anh trả tiền thuốc men của tôi cùng nhị ca, bác gái ở cửa đối diện nói anh ở đây, nên tôi muốn tới đây trả tiền cho anh, nhưng nhìn anh mệt mỏi, tối nay nói tiếp, không vội."

"À, thì ra là sợ thiếu nợ tôi, không cần, cô cứ thiếu đi, tôi, muốn cô bồi thường thân thể của cô." Anh tà ác nói, trong ánh mắt, không chút tình cảm.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày nhìn anh.

Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, lãnh bạc nói:

"Chẳng qua thân thể của cô, tôi không hứng thú."

Anh đóng cửa lại.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ hơi buồn phiền.

Nhìn xem, là bị người ta coi thường rồi.

Được thôi, cô cũng không muốn người ta nói mình mặt dày.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu, đi đến thang máy.

"Đinh" một tiếng.

Thang máy mở, Thượng trung tá đi ra.

Anh nhìn thấy Hoắc Vi Vũ, hừ một tiếng.

https://thuviensach.vn

Có thể tổn thương Tư lệnh thành như vậy, cũng chỉ có mình cô ta làm được.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô im lặng, hít một hơi, tiến vào thang máy.

Thượng trung tá nghĩ tới nghĩ lui, trong lòng khó chịu, quay đầu hô:

"Này, phụ nữ thối."

Hoắc Vi Vũ nhìn Thượng trung tá, nhếch môi, không chút khách khí đóng thang máy.

Thượng trung tá tức giận muốn hộc máu, tiến lên, ấn nút, một chân chặn ở cửa thang máy:

"Tôi nói cô dựa vào gì hả? Chỉ bằng Tư lệnh thích cô, liền không kiêng nể gì hả? Tư lệnh từ bỏ cô, cô lại hưng phấn tác oai tác quái! Tôi xem thường nhất là loại phụ nữ như cô! Tư lệnh nhà tôi có gì không tốt, mà cô không thích!"

"Những lời này anh nên nói với Phùng Tri Dao." Hoắc Vi Vũ có chút giận.

"Cô thật ngu ngốc nói hoài cũng không hiểu, trong quân khu của Tư lệnh có một phòng trọ, ở dưới có mật thất, cô vào, liền hiểu." Thượng trung tá buồn bực nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 327: Anh Nằm Mơ Cũng Không Cho Rằng Quá Sớm

Hoắc Vi Vũ khó hiểu, tim đập nhanh hơn, bật thốt lên hỏi: “Rõ ràng cái gì?”

Trung tá Thượng tặc tặc cười, âm dương quái khí, lại đắc ý dào dạt, nhướng mày, “cô đi xin tư lệnh, đi quân khu, đi hỏi anh chìa khóa tầng hầm yếu địa, cô xem tư lệnh có cho cô hay không.”

Hoắc Vi Vũ nghe ra anh trêu chọc, một chân đá vào đầu gối trung tá Thượng.

Trung tá Thượng đau lùi chân về, xem xét thương thế, mắng: “cô là mụ già thúi, trách không được tư lệnh không cần cô.”

Hoắc Vi Vũ đóng lại thang máy.

Thật là, siêu siêu siêu buồn bực.

Cô trêu chọc ai, sớm biết rằng không tới.

Đi mua chút quần áo giải trí đi.

Mua sắm hơn một giờ, tiền tiêu không sai biệt lắm, tâm tình cũng bình tĩnh.

Cô nắm tay vịn thang máy đi tầng năm tìm tiệm cơm ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt không cẩn thận ngó đến trên TV đang chiếu hình ảnh Cố Cảo Đình.

Cô theo bản năng nhìn xem.

TV là ngắt tiếng, chỉ có thể nhìn đến chữ phía dưới màn hình.

“Ba ngày diễn tập quân sự kết thúc, Cố tư lệnh không địch lại Mai tướng quân, chắp tay nhường lại quyền quản lý Hồng Việt hải.”

trong lòng Hoắc Vi Vũ trầm xuống, trong đầu hò hét.

Hồng Việt hải vẫn luôn do Cố Cảo Đình quản lý, giao ra quyền quản lý, tương đương binh quyền anh suy yếu.

hiện tại tâm tình anh khẳng định phi thường không tốt.

Trách không được âm dương quái khí.

Cô vì anh cảm thấy khổ sở, lúc trước bởi vì anh khiến cho trong lòng không thoải mái cũng tan thành mây khói.

Hiện tại Mai tướng quân và Cố Cảo Đình nội đấu hừng hực khí thế, nếu đại ca giúp Mai tướng quân, Cố Cảo Đình liền thảm.

“cô làm gì.” Một giọng nữ vang lên tới.

Hoắc Vi Vũ bình thường trở lại, quay đầu.

Một người đàn ông trung niên đáng khinh cầm gậy tự chụp, chụp phía dưới váy cô.

người đàn ông đáng khinh đang chuẩn bị chạy, di động bị người phụ nữ đoạt lấy.

Cô ta đem điện thoại đưa cho Hoắc Vi Vũ, “cô xem, anh ta chụp cái gì?”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lật xem ảnh trong di động.

Anh không chỉ có chụp cô ***** còn chụp mặt cô.

Hoắc Vi Vũ giận dữ, cầm di động đánh đầu người đàn ông đáng khinh.

người đàn ông đáng khinh bị đau bộ mặt dữ tợn, móc dao ra, nhắm ngay Hoắc Vi Vũ, “Đem điện thoại trả lại cho tôi.”

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, “anh nằm mơ cũng không cho rằng quá sớm?”

Cô đem điện thoại cách thức hóa.

người đàn ông đáng khinh cầm dao đâm tới Hoắc Vi Vũ.

dao còn chưa có đụng tới Hoắc Vi Vũ, đã bị người phụ nữ kia cầm tay, lôi kéo.

người đàn ông đáng khinh dẫm hụt bật thang, lăn xuống, bò dậy.

Hắn xem người phụ nữ kia có võ, di động lại bị cách thức hóa, chuồn mất.

người phụ nữ kia nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, hỏi: “cô không sao chứ.”

“Không có việc gì, cám ơn.”

người phụ nữ đánh giá Hoắc Vi Vũ, như là nghĩ tới cái gì, mỉm cười nói: “Là cô?”

Hoắc Vi Vũ ngẩn người, lại lần nữa nhìn người phụ nữ kia trước mắt.

Cô ta thật xinh đẹp, hình dáng khắc sâu, hỗn huyết ngũ quan, làn da tuyết trắng, mặc áo sơmi kẻ ô rộng thùng thình cũng ngăn không được dáng

https://thuviensach.vn

người nổi bật, tóc cực cắt, cuốn cuốn, như là đầu nam sinh, mười phần đẹp trai.

em gái Y Phương Phương?

Y Phương Phương nhìn ra nghi vấn Hoắc Vi Vũ, hào phóng nói: “Tôi là Y Phương Phương, đi hút mỡ, còn thay đổi kiểu tóc khô mát, đi, đi toilet rửa tay, di động của người đàn ông đáng khinh kia vi khuẩn quá nhiều.”

“được.” Hoắc Vi Vũ đáp.

trong mắt Y Phương Phương hiện lên một tia ranh mãnh, “Một hồi tôi mời cô ăn cơm.”

“Không cần.”

“Vậy cô mời tôi ăn cơm.” Y Phương Phương sửa lại hỏi.

“được.” Y Phương Phương giúp cô, cô nên mời.

Cô đem di động của người đàn ông đáng khinh ném vào sau bồn cầu, đi theo Y Phương Phương tới một tiệm cơm Tây.

Cô đẩy ra phòng bao……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 328: Anh, Do Cô Tới Bảo Hộ

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy Phùng Tri Dao ở bên trong, hoảng sợ.

Nguyên lai, Y Phương Phương hẹn cô.

Hôm nay Phùng Tri Dao trang điểm vô cùng tinh xảo, váy dài xẻ tà màu trắng làm cô nổi bật tựa như tiên nữ, xương quai xanh xinh đẹp mê hoặc nữ tính.

Cô rất có kiềm chế đứng lên, ôn nhu như mặt nước gật đầu chàoY Phương Phương, "cô đã đến rồi."

"A" Y Phương Phương cười một tiếng, "Nói lời vô ích, trực tiếp một chút, tôi còn muốn cùng bạn tôi ăn cơm, cô đang chiếm vị trí."

Y Phương Phương không khách khí, trên mặt Phùng Tri Dao có chút nhịn không được, vẫn duy trì khí phách, nói: "Tôi hy vọng cô có thể buông tay, người Thanh Vân yêu chính là tôi, cô cần gì phải bắt lấy một người đàn ông không yêu cô, hôn nhân các người sẽ không hạnh phúc."

"Cái kia," Y Phương Phương mặt không đổi sắc, "Tôi cảm thấy cô nên đi tìm Sở Thanh Vân, anh ta muốn ly hôn với tôi, tôi lập tức ký tên."

"Tôi không nghĩ tạo áp lực cho anh." Phùng Tri Dao thiện ý giải thích.

"cô không nghĩ tạo áp lực cho anh, tạo áp lực cho tôi làm gì, phụ nữ tội gì khó xử phụ nữ, tôi xem cô đầu óc bị chập mạch, anh nếu thật sự yêu cô,

https://thuviensach.vn

sẽ làm cho cô khó xử sao?" Y Phương Phương có chút tức giận nói.

"Anh nói với tôi rồi, không muốn ly hôn với cô là bởi vì giữa các ngươi còn có con trai, anh không bỏ con xuống được, tôi cầu xin cô, buông tha anh đi, cũng buông tha chính cô." Phùng Tri Dao nhu nhược động lòng người nói.

"Cái kia, người đẹp, tôi thực nguyện ý cùng anh ta ly hôn, chỉ cần anh ta đem con giao cho tôi, từ nay về sau, phí nuôi nấng con đều không cần anh ta chu cấp, tôi tự động thu mình, ra khỏi tầm mắt anh ta , ra khỏi cuộc sống các ngươi."

"Cho nên cô vẫn là không muốn ly hôn, nói nhiều hư tình giả ýnhư vậy, có ý tứ sao?" Phùng Tri Dao châm chọc kéo kéo khóe miệng.

Cô ta tươi cười, Y Phương Phương xem ra không thoải mái.

"nếu tôi là cô, liền mang thai con của anh, sinh con ra tới, anh yêu con anh, lại yêu cô, còn không ly hôn ổn thỏa với tôi. Đi đi, biến cho nhanh, đừng ở trước mắt tôi thương tổn chỉ số thông minh của tôi, tôi là mẹ đứa nhỏ, chịu không nổi." Y Phương Phương phiền chán nói.

Phùng Tri Dao bực bội, lấy ra di động, gọi điện thoại đi ra ngoài, nhìn Y Phương Phương, khiêu khích nói: "Tôi phải gả cho Thanh Vân, khi nào giúp tôi an bài."

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Phùng Tri Dao, nhíu mày, hiện lên một tia bực bội.

hiện tại tâm tình Cố Cảo Đình thật không tốt, thua Hồng Việt hải, người phụ nữ anh yêu còn buộc anh, anh chắc nhiều khổ sở.

Phùng Tri Dao cúp điện thoại, tươi cười, nói với Y Phương Phương: "Nếu cô không chịu ly hôn, tôi cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn."

https://thuviensach.vn

Quay đầu lại nhìn đi, từ bỏ ý chiếm đoạt, cùng người yêu thương cô ở bên nhau, ít nhất cô sẽ trở thành công chúa, sẽ không trở thành người phụ nữ hèn mọn khẩn cầu tình yêu.” Hoắc Vi Vũ tức giận nói.

con mắt Phùng Tri Dao nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, mở to mắt, “Là cô, cô vẫn luôn theo dõi tôi? cô đừng nói bậy, tôi và Cảo Đình chỉ là bạn tương đối tốt.”

“Vậy đừng bức bạn cô làm chuyện anh không muốn làm.” Hoắc Vi Vũ đề cao đê-xi-ben.

“Kia cũng là chuyện của tôi.” Phùng Tri Dao khư khư cố chấp.

Hoắc Vi Vũ cười khẽ một tiếng, lạnh lùng nhìn Phùng Tri Dao, “hai đội nhà gỗ nhỏ, một cây gậy gỗ, làm sao đi vào, bên trong di động của tôi chụp rành mạch, đừng ép tôi đem ghi hìnhnày đưa cho người cô gọi là bạn tốt, hả?”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 329: Muốn Tôi Cưới Cô Cũng Có Thể

Phùng Tri Dao sắc mặt trắng xanh, sợ hãi mà căm hận trừng mắt Hoắc Vi Vũ, "cô rốt cuộc là ai? Cô và Giang Khả là quan hệ gì?"

"Rất không đúng dịp, ngày đó tôi lạc đường, vừa vặn đi qua, bởi vì thấy cô quen mặt, liền đi theo cô, không nghĩ tới chụp được tấm ảnh kinh khủng như vậy, bất quá cô yên tâm, chỉ cần cô không bức Cố Cảo Đình, tôi sẽ không lấy ra đưa cho Cố Cảo Đình xem. Nếu cho anh xem, tôi đã sớm cho." Hoắc Vi Vũ cụp xuống đôi mắt nói, gió lạnh từng trận.

Phùng Tri Dao nhìn kỹ Hoắc Vi Vũ.

Cô đem gậy gỗ chính mình nhét vào, chuyện này không có người biết, Cố Cảo Đình chưa từng hoài nghi.

Trước mắt người phụ nữ này khẳng định chính mình chụp được, mới có thể chắc ăn như vậy.

"Tôi và cô không oán không thù, vì cái gì cô muốn hại tôi?" Phùng Tri Dao trong mắt chứa chan nước mắt, nhu nhược động lòng người chất vấn.

"Gặp chuyện bất bình, rút đao tương trợ, cái lý do này, đủ chưa?" Hoắc Vi Vũ kéo kéo khóe miệng, vạn phần lãnh đạm.

Phùng Tri Dao nắm chặt nắm tay, đi tới ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cũng không quay đầu lại, giọng lạnh lùng nói: “Đừng quên nói cho bạn cô, chuyện của cô, không cần anh nhúng tay, nếu không……”

Hoắc Vi Vũ liếc xéo hướng cô, “Tôi liền phải nhúng tay.”

Phùng Tri Dao ngoái đầu nhìn lại, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, lại nhìn thoáng qua Y Phương Phương.

Biến mất ở trong tầm mắt bọn họ.

“chị em tốt, cô không cần giúp tôi.” Y Phương Phương lắc lắc bả vai Hoắc Vi Vũ cảm tạ nói.

“Tôi không phải vì giúp cô.” Hoắc Vi Vũ thẳng thắn thành khẩn,mắt đen nhánh hiện lên một tia hắc ám.

Cố Cảo Đình bảo hộ người phụ nữ anh yêu, như vậy, cô tới bảo hộ anh.

“Ách…… cô có thể không cần thành thật như vậy, tôi muốn có cơ hội mời cô ăn cơm đều không có.” Y Phương Phương mất mát nói.

Hoắc Vi Vũ hơi hơi mỉm cười, “Tôi mời cô cũng vậy.”

“Đúng rồi, cô nói chụp hình là chuyện như thế nào?” Y Phương Phương thẳng thắn hỏi.

“Tôi lừa cô ta, nếu có, không còn sớm đưa ra sao?” Hoắc Vi Vũ kéo ghế dựa ra ngồi xuống.

Y Phương Phương giơ một ngón tay cái với Hoắc Vi Vũ.

Nếu cô trở về lừa Sở Thanh Vân rằng cô chụp được hình anh và Phùng Tri Dao, nói không chừng, cũng có một kết quả tốt.

*

https://thuviensach.vn

Cơm nước xong, Hoắc Vi Vũ trở về, Y Phương Phương ghi lại số di động của cô.

Cô xem Y Phương Phương không phải người xấu, liền cho.

Vào thang máy, cô ngẩn người nhìn thấy Cố Cảo Đình đứng ở tầng trệt.

Cũng không biết anh thế nào?

Cô nhớ tới anh.

Chính là, không phải anh đang chờ đợi người kia, đi, cũng chỉ làm anh sinh khí.

Thôi.

Hoắc Vi Vũ ấn nút về nhà tầng trệt.

Vừa ra khỏi cửa, liền thấy được…… Minh Nặc.

“em làm sao đến được nơi này?” Hoắc Vi Vũ kinh ngạc hỏi.

đứa nhỏ so với trước kia càng gầy, trên mặt in rõ ràng dấu ngón tay, trên cổ, cánh tay đều có vết bầm.

“Ai đánh em?” Hoắc Vi Vũ ngồi xổm xuống, lo lắng hỏi.

đôi mắt đứa nhỏ đỏ hồng, nhìn Hoắc Vi Vũ, “em có thể ở chỗ của chị không?”

Hoắc Vi Vũ thấy nó đáng thương tội nghiệp, nhớ tới khi mình còn nhỏ, có lòng thương hại, “Tôi nói với V tiên sinh một tiếng, nếu không bọn họ lo lắng.”

Minh Nặc khẩn trương cầm tay Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nheo lại đôi mắt, truy vấn nói: “Là anh ta đánh?”

Minh Nặc lắc đầu, “chị nói với anh ta, anh ta cũng chỉ đem em về cô nhi viện, em không muốn trở về, chị, chị thu dưỡng em được không? Khi em trưởng thành sẽ nuôi dưỡng chị, cũng có thể cưới chị, bọn họ đều nói sau khi em lớn lên sẽ rất tuấn tú.”

đứa nhỏ nói thực chân thành, chân thành, làm Hoắc Vi Vũ cảm thấy chua xót.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 330: Nguyên Lai

Cô xoa đầu Minh Nặc, "Không cần vì đạt mục đích nào đó mà cưới một cô gái, cô ta sẽ bất hạnh, em cũng sẽ bất hạnh, muốn cưới, liền cưới người phụ nữ chính mình yêu thương, như vậy, cô ta sẽ hạnh phúc, em cũng sẽ hạnh phúc."

"Bọn họ cầm tù em, đánh em, không cho em cơm ăn, còn uy hiếp em, mắng em là khó dạy, em thật vất vả chạy ra, nếu làm em trở về, em tình nguyện chết, nếu chị không muốn thu dưỡng em, cho em năm trăm đồng tiền được không? Chờ sau khi em lớn lên, nhất định trả gấp trăm lần, ngàn lần, vạn lần cho chị." Minh Nặc hứa hẹn nói.

"Năm trăm đồng tiền em có thể làm gì, cho dù em ở gầm cầu, hoang dã, cũng chỉ có thể duy trì mấy tháng, bị bọn họ tìm về, em càng không có khả năng ra tới." Hoắc Vi Vũ phân tích nói.

Minh Nặc cúi đầu, nắm tay nắm gắt gao, như là đấu tranh cùng vận mệnh.

Hoắc Vi Vũ cũng chua xót, giọng nhu hòa vài phần, "Đi vào trước đi, chị làm thức ăn ngon cho em."

Cô nấu mì cho Minh Nặc.

đứa trẻ ăn ngấu nghiến, trộm liếc nhìn cô một cái, nước mắt lăn vào trong cơm.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ thở dài một hơi, “em ăn trước, ăn xong đi tắm rửa. Trước dùng khăn tắm vây quanh, bây giờ chị đi ra ngoài mua quần áo cho em, ai tới đều không mở cửa, biết không?”

“chị chịu thu giữ em sao?” Minh Nặc mang hy vọng hỏi.

“chị hỏi một chút xem.” Hoắc Vi Vũ nói, trong lòng đột nhiên thở dài nhẹ nhõm một hơi, giơ lên tươi cười.

Có lẽ, thu dưỡng một đứa trẻ, cô sẽ không cảm thấy cô đơn.

Hoắc Vi Vũ đi ra ngoài mua quần áo cho đứa trẻ trở về, Minh Nặc đã tắm xong, một người ngồi xổm ngây người trên sô pha.

“tự mình thay quần áo, em có thể ngủ ở phòng cách vách, vừa vặn hôm nay chị mới quét tước.” Hoắc Vi Vũ đem quần áo đưa cho nó.

Minh Nặccầm quần áo đi vào phòng cách vách.

Hoắc Vi Vũ lên mạng, ở trên bách khoa hỏi: thiếu nữ chưa lập gia đình thu dưỡng cô nhi cần có điều kiện gì?

đáp án Bách Khoa là: Một, không con cái, hai, có năng lực nuôi nấng, ba không có không thể nuôi nấng bệnh tật, bốn, trên ba mươi tuổi.

Cô không có nhà ở , năng lực nuôi nấng ước chừng không quá khả quan, tuổi cũng không được.

Này nên làm cái gì bây giờ?

“Khụ, khụ, khụ.” tin tức ngắn qq có thông báo.

Hoắc Vi Vũ nhìn thoáng qua qq, là tin tức QQ tiến cử: Một người đàn ông 21 tuổi dụ dỗ bé gái 8 tuổi bỏ nhà trốn đi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ: "……"

Bọn họ tìm không thấy Minh Nặc, ước chừng sẽ sốt ruột, cô có thể thu giữ Minh Nặc, nhưng mà phải nói, bằng không chính là một phụ nữ 25 tuổi dụ dỗ trẻ em 8 tuổi trốn đi……

Kia thật là…… Buồn bực.

Hoắc Vi Vũ mở ra V tiên sinh qq, nhắn lại: "đêm nay Minh Nặc lưu lại chỗ tôi, đừng lo lắng."

"một hồi tôi phái người tới đón." hình cái đầu v tiên sinh sáng.

"Không phải, ý tôi là, hôm nay Minh Nặc ở lại chỗ tôi, ông không cần tới đón." Hoắc Vi Vũ lập tức gõ gõ chữ.

"đã phái người đi." v tiên sinh võ đoán nói.

Hoắc Vi Vũ tức khắc nổi nóng, "mong ông không cần hiểu sai ý tốt của tôi? Lần trước cũng vậy, tôi đều nói nói giỡn với ông, ông còn nói với Cố Cảo Đình tôi thích anh ta, ai tôi đều không thích, OK?"

Cố Cảo Đình nhíu mày, "trong lòng cô không có người nào?"

Hoắc Vi Vũ cười nhạo một tiếng, "Trong lòng tôi vì sao phải có người, ông làm ơn, không cần bát quái."

Cố Cảo Đình trầm tư.

lần trướccô nói cái gì người anh yêu vẫn luôn yêu người khác, anh sẽ vứt bỏ sao?

Chẳng lẽ, cô cho rằng người anh yêu chính là người khác?

Cho nên mới sẽ cùng anh hỉ nộ vô thường như vậy.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình đứng lên…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 331: Muốn Đứa Nhỏ Không?

Cố Cảo Đình đứng lên, đi đến gần cửa sổ, ánh mắt đen tối nhìn về phía xa.

Cửa sổ thủy tinh chiếu ra ảnh ngược của anh, dáng người cao ngất, khuôn mặt lạnh lùng, cùng với... ánh mắt quyến rũ.

Anh chưa bao giờ mập mờ với người phụ nữ khác, liền tính mấy người đảm nhiệm vị trí vị hôn thê cũng không có.

Cô cho rằng anh yêu ai?

Anh muốn hỏi rõ ràng!

Cố Cảo Đình xoay người, đi về phía cửa.

*

"Cốc cốc cốc." Tiếng đập cửa vang lên.

Hoắc Vi Vũ mở cửa, Vương Đông đứng ở cửa.

Cô cười nhạo một tiếng, "Tôi nói, V tiên sinh của mấy người là nghe không hiểu tiếng người sao? Đều nói đêm nay Minh Nặc sẽ ở chỗ này."

Minh Nặc vụng trộm mở cửa, chống lại ánh mắt của Vương Đông nhìn qua, lập tức đóng cửa lại.

https://thuviensach.vn

Vương Đông nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, cung kính nói: " V tiên sinh chúng tôi muốn gặp là cô, đi theo tôi."

Anh ta xoay người, đi về phía thang máy.

Hoắc Vi Vũ cũng muốn nói chuyện của Minh Nặc với V tiên sinh, liền đi theo Vương Đông ra cửa.

Trên xe.

Vương Đông mỉm cười nhìn về phía Hoắc Vi Vũ đang ngồi bên ghế phụ, "Tôi cảm thấy V tiên sinh chúng tôi tương đối để ý tới cô, nếu không, cô làm phụ nữ của V tiên sinh đi, V tiên sinh rất cưng chiều phụ nữ."

Hoắc Vi Vũ nhếch miệng, có chút châm chọc, liếc về phía Vương Đông, trêu chọc nói: "Cưng chiều phụ nữ như vậy, sao lại để vợ chạy trốn?"

Trên mặt Vương Đông có chút xấu hổ, bị bẽ mặt trở lại.

"Chuyện đó, kỳ thật, tuổi của cô và V tiên sinh chúng tôi không khác biệt lắm, ngọc thụ lâm phong, trong sáng như trăng, anh tuấn bất phàm, ngài ấy vẫn chưa lấy vợ." Vương Đông nói.

"A..., vậy thật trái ngược với tôi, tôi đã kết hôn, cho nên, không cần nói chuyện cùng một chỗ với V tiên sinh của anh, OK?" Hoắc Vi Vũ giảo hoạt nói.

Vương Đông kinh ngạc hỏi: "Cô kết hôn rồi hả?"

Hoắc Vi Vũ mặc kệ anh ta, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

"Là Cố Cảo Đình?" Vương Đông ý vị thâm trường hỏi.

Hoắc Vi Vũ sợ hãi tính tình nhiều chuyện của V tiên sinh, vẫn không nên kéo Cố Cảo Đình xuống nước.

https://thuviensach.vn

"Có vẻ như anh quản quá rộng, mắc mớ gì đến anh?" Hoắc Vi Vũ không hờn giận nói.

"Bởi vì tôi cảm thấy V tiên sinh chúng tôt thích cô." Vương Đông trong sáng nói.

Hoắc Vi Vũ vứt hắn một cái liếc mắt.

Đàn ông thích nhanh, chán ghét cũng nhanh, giống như Ngụy Tịch Phàm vậy.

Loại trò chơi tình yêu này, cô không chơi nổi, cũng không muốn chơi.

Chỉ chốc lát, bọn họ đã đến cửa phòng Nhã Hải nơi đầu tiên cô quen biết V tiên sinh.

Hoắc Vi Vũ đẩy cửa đi vào, bên trong không có một bóng người.

Cũng không biết phía sau tấm gương có người hay không.

Cô ngồi ở trên ghế sofa, cầm một quả nho bỏ vào trong miệng, rất ngọt.

Lại nhặt một quả...

Đợi 2 phút.

Hoắc Vi Vũ có chút không kiên nhẫn, nhìn về phía gương, nói: "Này, là người thì nói một câu."

Cố Cảo Đình: "..."

"Tôi có một việc muốn hỏi cô." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Giọng nói xuyên qua máy thay đổi âm truyền đến.

https://thuviensach.vn

"A, có người." Hoắc Vi Vũ vỗ tay, đi đến gương trước mặt, nói thẳng: "Trên người Minh Nặc có cục xanh cục tím, là do bị người đánh, chuyện này anh biết không?"

Cố Cảo Đình nhíu mày, trong mắt xẹt qua một tia sắc bén, "Bây giờ tôi cho người đi điều tra."

Hoắc Vi Vũ hất cằm, "Tôi muốn nhận nuôi đứa bé đó."

Đôi mắt thâm sâu của Cố Cảo Đình nhìn cô, "Thích đứa nhỏ sao?"

"Không được sao?" Hoắc Vi Vũ hỏi lại.

Cố Cảo Đình gật đầu, "Được, tôi hỏi ý kiến của nó rồi quyết định."

Hoắc Vi Vũ giơ lên nụ cười tự tin, “Vậy tôi về kêu nó gọi điện thoại cho anh."

Cô xoay người.

"Hoắc Vi Vũ, cô cảm thấy Cố Cảo Đình sẽ yêu ai?" Cố Cảo Đình hỏi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 332: Nếu Anh Ta Thích Chính Là Cô Thì Sao?

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, híp mắt lại.

Dường như muốn xuyên qua tấm gương nhìn đến khuôn mặt của anh.

Cô cảm thấy, V tiên sinh vô cùng có hứng thú với Cố Cảo Đình.

"Anh ta thích anh, anh nên hỏi anh ta, mà không phải hỏi tôi, như thế nào? Cảm thấy hứng thú với anh ta sao?" Hoắc Vi Vũ nhếch miệng, trêu chọc nói.

"Nếu anh ta thích là cô thì sao?" Cố Cảo Đình trực tiếp hỏi, nhìn phản ứng của cô.

Hoắc Vi Vũ dừng một chút, trong đầu nhớ tới dáng vẻ đóng cửa của Cố Cảo Đình, ánh mắt ảm đạm, "Không thể, anh suy nghĩ nhiều rồi, mới trước đây anh ta còn chán ghét tôi, nhằm vào tôi, khi dễ tôi, còn giả cáo trạng, hại thanh danh của tôi xấu hơn, nếu anh ta yêu tôi, nhưng vị hôn thê trước kia của anh ta chết vô ích rồi sao?"

"Nếu mấy vị hôn thê trước kia của anh ta đều đã chết, sao cô có thể cho rằng trong lòng anh ta còn có người phụ nữ khác?" Cố Cảo Đình khó hiểu hỏi.

"Bởi vì anh ta thích người phụ nữ của anh em mình, anh ta cầu mà không được, cho nên cam chịu." Hoắc Vi Vũ bật thốt lên nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhíu mày, anh không hiểu lối đi của não cô, trách cứ nói: "Cô không làm biên tập, thật sự có chút đáng tiếc."

"Cám ơn khích lệ." Nhắc tới chuyện Cố Cảo Đình thích người phụ nữ khác, cảm xúc của Hoắc Vi Vũ có chút suy sụp, "Nếu không có chuyện khác, tôi phải đi."

"Vương Đông, gói tất cả quả nho trên bàn, cho cô ấy mang đi." Cố Cảo Đình phân phó nói.

Vẻ mặt của Hoắc Vi Vũ xấu hổ đỏ bừng.

Đưa mắt nhìn bàn trà, nho trong phòng này đều gói để cho cô ăn sao?.

Quả thật ăn rất ngon.

V tiên sinh này thật sự quan sát cẩn thận.

Có điều quả nho cô vẫn còn mua nổi.

"Không cần, tôi sẽ mua." Hoắc Vi Vũ đi ra ghế lô của anh.

Ngồi trên xe của Vương Đông, cô nhìn về phía ngoài cửa sổ, trời lại bắt đầu mưa rồi.

Không biết Cố Cảo Đình có còn ở dưới lầu nhà cô không?

Chỉ chốc lát, xe liền đến dưới lầu.

"Không cần đưa." Hoắc Vi Vũ mở cửa xe, chạy vào trong mưa, vào thang máy.

Theo thang máy đi ra, cô nhìn thấy cửa phòng của cô đang mở.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc, là Minh Nặc mở cửa sao?

https://thuviensach.vn

Đi tới cửa vừa thấy, trong lòng Hoắc Vi Vũ căng thẳng.

Trong nhà cô bị lục lọi rối tung bừa bộn, giống như gặp phải kẻ trộm.

"Minh Nặc, Minh Nặc." Hoắc Vi Vũ đẩy ra cửa phòng của Minh Nặc, đứa bé kia không có ở nhà.

Cô lo lắng, lập tức lấy điện thoại, gọi cho V tiên sinh.

"Alo, V tiên sinh, Minh Nặc không thấy đâu hết, bên ngoài vẫn còn mưa." Hoắc Vi Vũ sốt ruột nói.

Trong chỗ tối có một người đàn ông xông ra.

Hoắc Vi Vũ dọa người nhảy dựng, hét lên một tiếng, "A!"

Điện thoại bị đoạt đi.

Hoắc Vi Vũ theo bản năng cầm bờ vai người bịt mặt.

Hắn dùng lực bỏ ra, đẩy Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ lui về phía sau mấy bước, thắt lưng đụng vào trên bàn.

Đau đến không đứng dậy nổi, trơ mắt nhìn người bịt mặt chạy ra khỏi tầm mắt.

"Hoắc Vi Vũ." Cố Cảo Đình vọt vào, nhìn đến Hoắc Vi Vũ ngồi chồm hổm trên mặt đất, lo lắng chạy đến gần.

"Cố Cảo Đình." Hoắc Vi Vũ dấy lên hi vọng, ấn vào chỗ đau đứng lên, sốt ruột nói: "Giúp tôi tìm đứa bé, khoảng tám tuổi, tên là Minh Nặc."

Cố Cảo Đình liếc cô một cái, chỗ sâu trong mắt hiện lên chút thương tiếc, gọi điện thoại cho trung tá Thượng, trực tiếp ra lệnh: "Sắp xếp người, điều động đội 518, trong một tiếng tìm người tên Minh Nặc."

https://thuviensach.vn

Có Cố Cảo Đình ra tay, cô an lòng không ít.

Nếu anh tìm người, không có không tìm thấy.

Cố Cảo Đình cúp máy, nhìn về phía cô.

"Cảm ơn." Hoắc Vi Vũ nói lời cảm ơn.

"Cởi quần áo." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Hoắc Vi Vũ: "..."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 333: Mở Ra Một Cánh Cửa Sổ, Chiếu Sáng Lên Toàn Bộ Thế Giới

Cô khó hiểu nhìn về phía Cố Cảo Đình, theo bản năng ôm chặt quần áo trên người.

Bất thình lình, cô vẫn không có chuẩn bị tốt.

Cố Cảo Đình liếc cô.

Hoắc Vi Vũ rũ mắt, khuôn mặt đỏ bừng, cầm lấy cổ áo, không có động tác cho bước tiếp theo.

"Cô đang nghỉ gì?" Cố Cảo Đình nhíu mày, "Tôi muốn xem vết thương sau lưng cô."

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu nhìn anh.

Được rồi, cô hiểu sai rồi.

"Đã không có việc gì, thuốc lần trước anh cho tôi vẫn còn, một lát tôi thoa lên là được." Hoắc Vi Vũ đi ngang qua người anh.

Cố Cảo Đình cầm cánh tay của cô, "Vết thương ở sau lưng cô, cô nhìn tới được sao?"

"Nhìn không tới, tóm lại vẫn có cảm giác." Cô hất tay của anh ra.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình thâm trầm nhìn cô, "Hoặc là, cô hi vọng tôi cởi giúp cô?"

Trái tim của Hoắc Vi Vũ nhảy dựng lên, có chút co quắp.

"Biết rồi." cô xoay người, đi tới phòng của mình.

Phòng của cô cũng bị lục lọi, máy tính còn mở, mặt bàn rất sạch sẽ, như là bị cách thức hóa.

Ngăn kéo cô khóa lại cũng bị phá hủy.

Hoắc Vi Vũ có dự cảm không tốt, mở ra ngăn kéo, bên trong trống rỗng.

Trong nháy mắt, ánh mắt của cô đỏ bừng, sức lực trên tay càng mạnh hơn.

Cố Cảo Đình nhìn dáng vẻ thương tâm tôi nghiệp của cô, trong lòng căng thẳng, lo lắng hỏi: "Mất đồ gì sao?"

"Thuốc, lọ thuốc hít, đó là thứ ba tôi thích nhất, tôi rất khó khăn mới mua về được, còn có bộ trang sức mẹ để lại cho tôi, cũng không thấy nữa." Hoắc Vi Vũ nức nở nói, đôi mắt lóe ra, đang tự hỏi.

Người cậy mở ngăn kéo của tôi là ai?

Minh Nặc đi đây?

Cậu bé đã nhìn thấy gì sao?

Thuốc có thể không có, tiền bạc có thể không có, nhưng là di vật của ba mẹ, cô không thể không có.

Cố Cảo Đình ngồi xổm xuống, đặt tay lên trên bờ vai của cô, giọng nói dịu dàng một chút, "Không cần lo lắng, thuốc không còn thì tôi kêu Diệc

https://thuviensach.vn

Hàm điều chế lại, lọ thuốc hít, trang sức chỉ cần tôi ra tay, thì có thể giúp cô tìm về."

Cô giống như đang lo lắng vô ích.

Có điều phần tâm ý của anh cô vẫn nhận.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía anh, đôi mắt chảy ra dòng nước, giống như dòng suối chảy dài.

Suy nghĩ dần dần từ trong kinh ngạc chậm rãi kéo về."Anh, sao lại trở về?" Hoắc Vi Vũ nhỏ giọng hỏi.

“Tiếng thét chói tai của cô vang dội như thế, muốn không nghe cũng khó." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"Anh là lo lắng cho tôi, nên mới tới?" Hoắc Vi Vũ truy vấn nói.

Cố Cảo Đình thâm sâu nhìn cô, đỡ cô đứng lên.

"Hoắc Vi Vũ, lần trước không phải cô hỏi tôi, nếu tôi yêu người phụ nữ có người đàn ông khác, tôi sẽ buông tha sao? Bây giờ tôi nói cho cô biết, sẽ." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Trong mắt Hoắc Vi Vũ hơi ẩm ướt..

Anh đây muốn mở cho cô một cánh cửa sổ sao?

Cô không nói gì, chỉ cúi đầu.

Giống như bị kích thích, cô vươn tay, ôm lấy eo của anh, dựa vào trong lòng anh.

Cảm giác được nhiệt độ ấm áp của cơ thể anh.

Lạnh lẽo trong phút chốc, dần dần bị ấm áp bao phủ.

https://thuviensach.vn

Trong lòng, có chút chua xót, mũi cũng lên men.

Rốt cuộc cô đã đợi được cơ hội sao?

Lưng của Cố Cảo Đình cứng còng.

Hiếm khi cô thuận theo dựa vào trong ngực anh.

Qủa nhiên anh đoán không sai.

Cô thật sự cho rằng anh yêu người khác.

Đứa ngốc này.

Cố Cảo Đình ôm chặt cô.

"Ưm?" Hoắc Vi Vũ hừ nhẹ một tiếng, đúng lúc anh đụng vào vết thương của cô.

Cố Cảo Đình khẩn trương buông tay, vén váy của cô lên đến bên hông.

Ngang hông của cô bị đụng không nhẹ, đều đã phát tím rồi.

Bàn tay anh xoa nhẹ ở trên eo của cô, lực tay nhẹ nhàng.

Nhiệt độ lòng bàn tay thông qua da thịt của cô, chảy xuôi tiến vào máu tươi trong người cô.

Hoắc Vi Vũ đỏ mặt nhìn anh, chống lại ánh mắt thâm thúy của anh.

Cô nhìn thấy ảnh ngược của mình trong mắt anh.

Thẹn thùng như nước.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 334: Cho Hắn Ở Trên Cao, Té Thảm Thiết Nhất

Miệng đắng lưỡi khô, tâm hoảng ý loạn.

Nhiều ngày tận lực quên mất, lúc này, đều vô dụng.

Nếu không nói, cô sợ sẽ bị co quắp đến chết.

"Cái kia, tôi nghe tin, bọn họ nói anh thua Hồng Việt Hải, kỳ thật anh cũng đừng nhụt chí, phong thủy luân chuyển, sẽ tốt lên thôi." Hoắc Vi Vũ trấn an nói.

Cố Cảo Đình khẽ cười một tiếng, khóe môi nhếch lên, trong mắt tự tin cuồng vọng, khiến người ta kính nể.

"Là tôi cố ý thua, không cho hắn đứng ở trên cao, làm sao hắn biết được mùi vị thế nào là té thảm thiết nhất." Cố Cảo Đình ý vị thâm trường nói ra.

"A?" Hoắc Vi Vũ có chút kinh ngạc.

Thì ra là anh cố ý thua?

Làm cô lo lắng cả buổi.

Cô biết, anh bày mưu tính kế, đa mưu túc trí, thủ hạ là tinh anh trong tinh anh, làm sao có thể bại trong tay Mai Tướng Quân chứ?

Là cô lo xa rồi.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đinh lại nở nụ cười:

"Cô là đang trấn an, lo lắng cho tôi hả."

Hoắc Vi Vũ quay mặt ra chỗ khác, xoay người.

Cố Cảo Đình từ sau lưng ôm cô, kéo cô vào trong ngực của anh.

Anh rất nhớ cô, rất nhớ cô.

Cho nên, đấu xong, anh trở về ngay.

Coi như có thể nhìn chút cũng tốt.

Cũng như lúc trước, mỗi lần đại chiến xong, anh đều chạy đến khu nhà của cô.

Anh không cần gì cả, chỉ cần có thể thấy được cô là tốt rồi.

Hiện tại, tốt hơn rất nhiều.

Xem như cô không thích anh, anh cũng đã chờ hai mươi mấy năm, tiếp tục nhẫn nại chờ cũng có sao.

Phía sau cửa

Phùng Tri Dao nắm chặt tay, hung ác nham hiểm nhìn hai người bọn họ.

Cô còn tưởng rằng cô gái kia là bạn của Y Phương Phương, ai dè, là phụ nữ của Cố Cảo Đình.

Che giấu quá sâu, quá âm hiểm.Nếu như cô không đến, thì cũng không biết.

Phùng Tri Dao quay người, lấy điện thoại di động ra, gọi điện.

https://thuviensach.vn

Điện thoại của Cố Cảo Đình kêu lên.

Anh nhìn là Phùng Tri Dao.

Hoắc Vi Vũ ghé mắt, nhìn sang màn hình điện thoại của anh, ánh mắt ảm đạm xuống, gỡ tay anh ra.

Lùi về sau, cách một khoảng cách an toàn.

"Anh nghe đi." Hoắc Vi Vũ nhẹ nói, xoay người, đi đến trước máy vi tính, tắt máy.

Cố Cảo Đình thâm thúy liếc nhìn cô một cái.

Anh đoán là, Hoắc Vi Vũ nghĩ anh yêu người phụ nữ khác, là Phùng Tri Dao.

Sắc mặt của anh lạnh xuống mấy phần, trong mắt lóe lên một đạo sắc bén, bực bội nghe.

"Cảo Đình, anh đang ở đâu?" Phùng Tri Dao gấp gáp hỏi.

"Tôi ở đâu thì liên quan gì đến cô." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

"Minh Nặc biến mất." Phùng Tri Dao khóc nói.

"A." Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng:

"Tôi nhớ lần trước tôi đã nói với cô rồi mà, nếu như cậu ta lại bỏ đi, về sau không cần cô chăm sóc nữa."

"Em biết là lỗi của em, trong khoảng thời gian này em bị Thanh Vân bức đến điên rồi, không chăm sóc cho cậu ta thật tốt, nhưng nó là em của em, em rất sốt ruột!" Phùng Tri Dao dừng một chút, lại nói tiếp:

"Cảo Đình, không cần ép Thanh Vân cưới em nữa, em từ bỏ anh ta rồi."

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình tỉnh bơ lạnh lùng nói:

"Tôi thay Thanh Vân cảm ơn cô."

"Anh nhất định phải tuyệt tình với em như vậy sao? Rốt cuộc thì em làm sai điều gì? Yêu một người là có lỗi sao!" Phùng Tri Dao không bình tĩnh nói.

Cố Cảo Đình trầm mặc, nhìn Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ cũng đang nhìn anh, đối đầu với ánh mắt của anh, trong lòng bối rối, đôi mắt rũ xuống.

Cô đoán là Phùng Tri Dao gọi điện nói không ép buộc anh, rồi từ bỏ Thanh Vân gì đó.

Phùng Tri Dao không gả cho Thanh Vân, Cố Cảo Đình dấy lên hi vọng, muốn quay đầu theo đuổi cô ta sao?

Hoắc Vi Vũ nắm tay thành quyền, khiến cho mình không có biểu hiện khác thường, chờ quyết định cuối cùng của anh...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 335: Một Cây Dù Là Đủ

Cố Cảo Đình nhếch miệng, âm thanh có mấy phần cay nghiệt, trầm giọng nói:

"Yêu một người là không sai, nhưng mà, cô tìm nhầm người để thổ lộ rồi, đối với tôi, tôi không hứng thú với mấy lời này."

Cố Cảo Đình cúp máy.

Anh đi đến gần Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ thở ra một hơi, tay từ từ thả lỏng, ngẩng đầu, nhìn Cố Cảo Đình.

Ánh đèn chiếu xuống bọn họ.

Hai cái bóng dưới đất đan vào nhau.

Dây dưa, đau đớn.

Nhiệt độ trong phòng, từ từ lên cao.

"Ở đây một mình, không an toàn lắm." Cố Cảo Đình có ý riêng nói.

"Ừm." Cô lên tiếng.

Cảm thấy cái âm thanh này, giống như là đồng ý cái gì đó.

https://thuviensach.vn

Cô liền trở lại chủ đề chính:

"Tôi cảm thấy người bịt mặt kia không đơn giản là trộm, Minh Nặc sao lại vô duyên vô cớ bỏ đi?Người kia là đến trước khi Minh Nặc đi, hay là sau khi cậu ta đi mới đến? Hắn trốn ở trong nhà tôi không đi, chẳng lẽ là vì đoạt di động của tôi sao? Hơn nữa, hắn cũng xóa hết dữ liệu trong máy tính của tôi."

Máy tính bị xóa.

Trong đầu của Hoắc Vi Vũ lóe lên một tia sáng, mở to mắt, nghi ngờ nhìn Cố Cảo Đình.

Không lẽ là Phùng Tri Dao phái người đến ghi hình chứ?

Cho nên mới xóa hết máy tính của cô, đoạt lấy di động, làm bộ như ăn trộm.

Nếu như là ăn trộm, tuyệt đối sẽ không xóa máy tính của cô.

"Nghĩ ra gì sao?" Cố Cảo Đình hỏi.

"Tôi muốn kiểm tra camera giám sát ở ngoài cửa." Hoắc Vi Vũ nói.

"Tôi đi cùng với cô." Cố Cảo Đình dắt tay của cô, đi ra cửa.

Hoắc Vi Vũ nhớ trời còn đang mưa.

Cô rút tay lại, đi đến ngăn tủ lấy ra hai cây dù, đưa cho anh một cây.

Cố Cảo Đình nhận lấy, đi ra ngoài, tiện tay đặt trên bàn trà.

Xuống lầu dưới, Hoắc Vi Vũ mở dù ra mới phát hiện anh không có dù.

"Dù của anh đâu?" Cô khó hiểu hỏi.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng cô đưa cho anh rồi mà.Cố Cảo Đìn cầm dù trong tay cô, ôm bả vai của Hoắc Vi Vũ, kéo cô đến sát người anh.

"Tôi cảm thấy, một cây dù là đủ rồi, chúng ta lái xe đi." Cố Cảo Đình nói ra, ôm cô đi vào trong mưa.

Dù không lớn lắm.

Che khuất cô, còn nửa người của anh thì lòi ra ngoài.

Trên bờ vai nhỏ vài giọt nước.

Ẩm ướt.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ rung động.

May mắn, xe của anh cũng không xa.

Anh mở cửa xe, để cho cô vào trước.

Anh mới miễn cưỡng che dù, đi qua đầu xe, lên ghế lái.

Hoắc Vi Vũ cầm khắn giấy lau vai cho anh.

Động tác tự nhiên, giống như vốn nên như vậy.

Cố Cảo Đình hơi hơi nở nụ cười, nắm chặt tay của cô, khởi động lái xe đi.

Phòng giám sát ở ngay trong lầu một.

Chỉ trong chốc lát, bọn họ đã đến.

Hoắc Vi Vũ không muốn anh lại che cho cô mà dính mưa.

Anh vừa dừng xe, cô liền đẩy cửa xe ra, chạy tọt vào trong.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cũng không che dù, chạy theo cô, quở trách nói:

"Cẩn thận bị bệnh."

Hoắc Vi Vũ nghiêng mắt nhìn anh:

"Anh không che dù hả?"

"Thể chất của cô có thể so với tôi sao?" Cố Cảo Đình trách cứ.

Được rồi, cô nghĩ đến bản thân ngày càng yếu, nên không phản bác được.

Hoắc Vi Vũ gõ gõ cửa.

Bên trong chỉ có một nhân viên trực đang ăn mì ăn liền.

"Cái kia, xin chào, tôi là người thuê phòng, các anh đều gắn camera giám sát ở hành lanh mỗi phòng phải không? Hồi nảy nhà tôi vừa bị trộm lẻn vào, tôi có thể kiểm tra camera giám sát chút không?" Hoắc Vi Vũ ôn tồn nói.

Chương 336: Thiên thần, người đàn ông của tôi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 336: Thiên Thần, Người Đàn Ông Của Tôi

"A?" Bảo vệ nhìn Cố Cảo Đình một chút.

Anh nhận ra Cố Cảo Đình là ai, cũng không dám ăn nữa, nơm nớp lo sợ đứng lên.

"Thật xin lỗi, hôm nay dây điện của camera giám sát bị cắt đứt, tất cả đều ngừng hoạt động rồi." Bảo vệ cung kính nói.

Hoắc Vi Vũ nheo mắt lại, nhìn màn hình giám sát.

Cô không tin lại trùng hợp như vậy.

Nhất định là có người cố ý cắt dây điện.

"Vị trí bị cắt đứt camera giám sát có thể nhìn thấy không?" Cố Cảo Đình lạnh lùng hỏi.

"Có thể, để tôi cho các người xem." Bảo vệ mở màn hình giám sát sau cùng lên.

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy một người đàn ông cao lớn, che mặt, cầm kéo cắt một đoạn dây điện.

Thời gian là tám giờ tối.

"Chính là hắn." Hoắc Vi Vũ xác định nói:

https://thuviensach.vn

"Là người trốn ở trong nhà tôi, đoạt điện thoại di động của tôi."

Cố Cảo Đình lấy điện thoại di động ra, nhìn thời gian, gọi điện cho cục trưởng cục giao thông.

"Tôi muốn camera giám sát tất cả các đoạn đường trong và phụ cận của Long Ngự Thành từ 6 giờ chiều đến 10 giờ, trong vòng 10 phút, gửi qua cho tôi, một bên sẵn sàng tùy thời chờ lệnh." Cố Cảo Đình ra lệnh.

Hoắc Vi Vũ nhìn Cố Cảo Đình.

Có anh ở đây, cô tin tưởng rất nhanh sẽ tìm được người bịt mặt kia.

Tìm được hắn, liền biết ai là đầu xỏ rồi.

Nếu như là Phùng Tri Dao...

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, trong đầu suy nghĩ phức tạp.

Cố Cảo Đình cầm tay của cô.

Hoắc Vi Vũ tỉnh táo lại.

"Yên tâm, trước hừng đông, tôi sẽ giúp cô bắt được người này." Cố Cảo Đình cam kết, nắm tay của cô, đi ra ngoài.

Bảo vệ ló đầu ra nhìn Cố Cảo Đình và Hoắc Vi Vũ rời đi.

Ô my gót.

Tư lệnh phu nhân tương lai thế mà ở trong tiểu khu của bọn họ nha.

Nhất thời anh cảm thấy vô cùng tự hào và vinh dự, về sau có thể khoác lác nói chuyện với mấy thằng bạn, nói không chừng còn nở mũi.

Đúng rồi, anh nên chụp tấm hình chứ.

https://thuviensach.vn

Chờ anh nhớ tới, Cố Cảo Đình và Hoắc Vi Vũ đã mất dạng.

Tiếc quá...

*

Trong phòng của Cố Cảo Đình.

Cục trưởng cục giao thông quả nhiên hiệu suất rất cao, trong vòng mười phút, đã gởi băng ghi hình của Long Ngự Thành và phụ cận cho Cố Cảo Đình.

Cố Cảo Đình tìm tên bịt mặt kia, ánh mắt chăm chú nhìn màn hình.

Đồng thời mở mười mấy đoạn ghi hình.

Còn dùng X2 tốc độ.

Nhanh, Hoắc Vi Vũ cơ bản không thấy rõ.

Cô nghi ngờ nhìn Cố Cảo Đình.

Nghe đồn, Cố Cảo Đình quan sát sắc bén và nhạy cảm hơn người thường rất nhiều, đây cũng là kỹ năng trăm trận trăm thắng của anh.

Cô vẫn cho là quần chúng khuyếch đại sự thật.

Không ngờ lại là thật.

Về sau, rất có khả năng cô sẽ là một thành viên trong nhóm quần chúng.

Đột nhiên, Cố Cảo Đình ấn dừng hết tất cả lại.

Phóng lớn chỗ đó ra, làm cho rõ nét hơn chút.

https://thuviensach.vn

Cô nhìn thấy trên tấm hình là một người đàn ông mang mặt nạ đang chạy xe, bảng số xe là D7S 110.

Cố Cảo Đình gọi điện cho cục trưởng cục giao thông, ấn phím cách, để tiếp tục giám sát.

"Điều tra một chút, ô tô bảng số xe là D7S 110 có tồn tại hay không?" Cố Cảo Đình ra lệnh.

"Không tra được bảng số xe này." Cục trưởng báo cáo.

Cố Cảo Đình ấn tạm dừng, ánh mắt nhìn màn hình, nhếch môi, đôi mắt sáng lên, cực kỳ xinh đẹp.

Anh phóng to hình ảnh.

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy chiếc ô to D7S 110 tiến vào tiểu khu Bác Ái.

Cố Cảo Đình gọi cho Ngô phó quan, ra lệnh:

"Phái mấy người qua tiểu khu Bác Ái, tìm một chiếc xe ô tô có bảng số là D7S 110, chủ xe cao trên một mét tám mươi hai, mặc áo màu đen, quần thể thao màu đen, mang giày thể thao."

Hoắc Vi Vũ sùng bái nhìn Cố Cảo Đình.

Anh thật suprer....

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 337: Người Đẹp Rắn Rết

Này yêu cầu cả đêm.

Phỏng chừng lấy hiệu suất anh làm việc, nội một giờ có thể bắt được người bịt mặt.

Cố Cảo Đình phân phó xong, lại đảo trở về xem ghi hình, lần này là dùng tốc độ gấp đôi.

Anh đang tìm kiếm người bịt mặt, còn đang tìm kiếm bóng dáng Minh Nặc.

Rất kỳ quái, mỗi một cái giao lộ đều không có dấu vết Minh Nặc đi ra ngoài.

Nguyên nhân có mấy lý do.

Hoặc là Minh Nặc còn ở trong tiểu khu, hoặc là bị người mang lên xe, đương nhiên, cũng có khả năng bị người dùng phương thức cải trang mang đi ra ngoài.

Di động vang lên tới.

Anh xem lại là Phùng Tri Dao, cúp, không tiếp.

Phùng Tri Dao lại gọi lại.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhíu mày, bực bội tiếp nghe, “Chuyện gì?”

“Cảo Đình, Minh Nặc đã xảy ra chuyện, thầy Ngô ở trong rừng cây phụ cận cô nhi viện tìm được nó, Minh Nặc hôn mê bất tỉnh, bây giờ em đi qua đưa Minh Nặc đi bệnh viện.” Phùng Tri Dao nói xong, cúp điện thoại.

Cố Cảo Đình lãnh mắt rùng mình, xoay người, đi tới cửa.

Tới cửa dừng lại.

Anh không muốn Hoắc Vi Vũ hiểu lầm cái gì, quay đầu nói với Hoắc Vi Vũ: “ đã tìm được Minh Nặc, bây giờ đưa đi bệnh viện, cô cùng đi với tôi.”

trong mắt Hoắc Vi Vũ hiện lên lo lắng, “nó bị thương sao? Có nghiêm trọng không?”

“Còn chưa biết rõ, đi rồi nói.” Cố Cảo Đình nói.

Anh vừa đi, một bên gọi điện thoại cho cục trưởng cục giao thông, “Còn có một việc cần anh đi làm, đem 9 điểm theo dõi cô nhi viện Tri Dao đến bây giờ gởi đến di động của tôi.”

“Tư lệnh, trên đoạn đường theo dõi bị tê liệt, bây giờ đang điều tra nguyên nhân.” Cục trưởng báo cáo.

“Lại tê liệt?” Cố Cảo Đình trong mắt xẹt ra một tia sáng.

Anh hoài nghi, đả thương Minh Nặc, cùng người bịt mặt là một bọn.

Cũng chỉ có tìm được người bịt mặt, mới có thể biết chân tướng.

Hoắc Vi Vũ thấy Cảo Đình không nói lời nào, sắc mặt thực tàn khốc, liền biết sự tình không lạc quan.

https://thuviensach.vn

Bất quá, anh vì cái gì muốn cho người gởi cho anh theo dõi phụ cận cô nhi viện Tri Dao, chẳng lẽ, cô nhi viện Minh Nặc chạy ra chính là cô nhi viện Tri Dao.

V tiên sinh quen biết anh, cũng là vì cô nhi viện Tri Dao?

Nếu Minh Nặc là từ cô nhi viện Tri Dao chạy ra, như vậy, cầm tù Minh Nặc chính là Phùng Tri Dao.

Cô ta làm viện trưởng, không có khả năng không biết đứa trẻ trong viện của mình bị cầm tù, bị ẩu đả.

Mà, cô hoài nghi, tới nhà cô lấy di động, chính là người của Phùng Tri Dao.

Nói cách khác, Phùng Tri Dao phái người tới nhà cô lấy di động, thấy được Minh Nặcbỏ trốn, liền bắt Minh Nặc trở về, có khả năng Minh Nặc giãy giụa, còn thấy được thứ không nên xem, cho nên, nó bị giết người diệt khẩu?

Hoắc Vi Vũ trong lòng căng thẳng.

Phùng Tri Dao có thể thương tổn chính mình, huống chi đối với người khác.

Xe tới bệnh viện rồi.

Hoắc Vi Vũ dầm mưa vọt vào, hỏi hộ sĩ trực ban: “Vừa rồi có một đứa trẻ tám tuổi bị đưa tới đây hay không?”

“Tám tuổi? Tôi tra xem.” Hộ sĩ lật xem ghi lại trong máy tính.

“Cảo Đình.” Phùng Tri Dao gọi.

Hoắc Vi Vũ quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Phùng Tri Dao ôm Minh Nặc, toàn thân cô ướt sũng, đôi mắt sưng đỏ, nước mắt còn đang chảy không ngừng.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía trong lòng ngực cô.

cái trán Minh Nặc bị người đánh, máu tươi làm một bên mặt và cổ áo đều nhiễm đỏ.

Cô nhớ tới Minh Nặc nói với cô: chị, chị thu dưỡng em được không? em trưởng thành chăm sóc chị, cũng có thể cưới chị, bọn họ đều nói em sau khi lớn lên sẽ rất tuấn tú.

trong lòng Hoắc Vi Vũ, như là bị một cây khoan xuyên qua, đau vô cùng.

Cô thật sự muốn thu dưỡng đứa trẻ đáng thương này.

đôi mắt mờ lệ.

Cố Cảo Đình tiếp nhận Minh Nặc, chạy đi phòng cấp cứu……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 338: Người Phụ Nữ Này, Cùng Em Ở Bên Nhau

Hoắc Vi Vũ đi theo bọn họ vừa vào thang máy, nhìn kỹ Phùng Tri Dao.

con mắt Phùng Tri Dao đều không có nhìn cô, che miệng, nước mắt không ngừng chảy, thương hại nhìn Minh Nặc.

Như là hết sức đau lòng.

Hoắc Vi Vũ một chút đều nhìn không ra sơ hở từ trên người cô ta.

do cô ta diễn quá giỏi, cô vẫn là người trần mắt thịt nhìn không ra đạo hạnh của cô ta.

ngón tay Minh Nặc giật giật.

“Minh Nặc.” Phùng Tri Dao kích động gọi, “em ngàn vạn lần không xảy ra việc, chị ở chỗ này, chị thực xin lỗi em, em đã chết, chị nên làm cái gì bây giờ, chị cũng sống không nổi.”

Cố Cảo Đình đem Minh Nặc đặt ở trên giường phòng cấp cứu.

Minh Nặc suy yếu mở mắt.

Phùng Tri Dao gắt gao nắm một cánh tay Minh Nặc, khóc lóc thảm thiết nói: “Minh Nặc, em nói cho chị, là ai đem em hại thành như vậy.”

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, nhìn về phía Phùng Tri Dao.

https://thuviensach.vn

Phùng Tri Dao lo lắng chân thật, hoài nghi của cô là hiểu lầm.

Minh Nặc chậm rãi nhắc tay lên, chỉ hướng Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhìn tay Minh Nặc, vô cùng kinh ngạc.

Phùng Tri Dao mở to đôi mắt, trừng cô.

tay Minh Nặc lại rũ xuống, hôn mê đi.

Phùng Tri Dao vọt tới trước mặt Hoắc Vi Vũ, tê tâm liệt phế nói: "cô vì cái gì muốn hại chết Minh Nặc, cô có hận có oán nhắm về phía tôi, nó bất quá là một đứa trẻ vô tội."

Hoắc Vi Vũ bình tĩnh nói: "Tôi không biết cô đang nói cái gì?"

"không phải cô hận tôi sao? không phải kiêng kị tôi biết bí mật của cô sao? vì cái gì cô không giết tôi đi! Không giết tôi đi." Phùng Tri Dao điên cuồng lay Hoắc Vi Vũ, giọng nói khàn đi.

Cố Cảo Đình nhíu mày, kéo Phùng Tri Dao ra, lạnh lùng nói: "em bình tĩnh một chút."

Bác sĩ, hộ sĩ chạy vào tới.

Cố Cảo Đình sắc nhọn nhìn về phía bác sĩ, ra lệnh: "Tôi muốn trăm phần trăm cứu sống đứa trẻ này, nếu không, ai cũng không cần ở trong giới y học."

Bác sĩ nơm nớp lo sợ nói: "Chúng tôi nhất định làm hết sức."

Bọn họ đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Phùng Tri Dao mất bình tĩnh, giải thích: "Minh Nặc chỉ phía cô ta, không nhất định nói cô ta là hung thủ, có thể là

https://thuviensach.vn

muốn kêu cô ta tới, Minh Nặc bất tỉnh, không cần cắt câu lấy nghĩa."

"Nhất định là cô ta, em đã hỏi Minh Nặc, là ai hại nó? Minh Nặc chỉ hướng cô ta, sao có thể sai." Phùng Tri Dao nắm chặt nắm tay, trên cổ gân xanh đều nổi lên, oán hận nhìn Cố Cảo Đình, sốt ruột vì anh không tin.

"Cô ta không có lý do làm như vậy!" Cố Cảo Đình lý trí nói.

"Cô ta có, em có chuyện quan trọng nói với anh." Phùng Tri Dao đi hướng đến toilet.

Cố Cảo Đình liếc bóng dáng Phùng Tri Dao một cái, nói với Hoắc Vi Vũ: "Tôi biết cô không có làm, ở đây chờ tôi."

Vừa đi tới toilet, Phùng Tri Dao liền sốt ruột nói: "Cảo Đình, có chuyện này, em không có nói với anh, không nói với anh, là bởi vì lúc trước em còn không có xác định. Nhưng giờ cô ta thương tổn Minh Nặc, em liền xác định. Cô ta quen biết Giang Khả, anh còn nhớ rõ em bị Giang Khả bắt lần đó không? em nghe được một giọng nói của phụ nữ, chính là cô ta, em sẽ không nghe lầm."

"Cô ta không có khả năng quen biết Giang Khả." Cố Cảo Đình ngưng trọng nói, "Mặt khác, cô ta cũng không có khả năng là thương tổn hung thủ Minh Nặc, lúc anh mang cô ta đi Minh Nặc còn tốt, khi anh đưa cô ta trở về, Minh Nặc không còn ở đó nữa, về sau chúng tôi vẫn luôn ở bên nhau."

Phùng Tri Dao dừng một chút, kinh ngạc nhìn Cố Cảo Đình.

Cô vốn nghĩ kế hoạch không chê vào đâu được.

Ngàn tính vạn tính, không có tính đến, Cố Cảo Đình vẫn luôn cùng Hoắc Vi Vũ ở bên nhau!!!

*

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía toilet.

Cô rất hiếu kì, Phùng Tri Dao sẽ nói cái gì với Cố Cảo Đình?

từ chỗ tối, một người người đàn ông bay nhanh đi ra, bịt kín mũi Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ ngửi được một mùi kích thích, ngất đi.

Người đàn ông ôm cô lên, biến mất ở bệnh viện……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 339: Anh Từ Trên Trời Giáng Xuống, Phát Ra Hào Quang

Nước lạnh như băng, hắt tới trên mặt Hoắc Vi Vũ.

Cô tỉnh lại.

Trong đầu hiện lên cảnh tượng cuối cùng trước khi hôn mê, đột nhiên mở to mắt.

Giang Khả đứng ở trước mặt cô, nhìn xuống cô, ánh mắt lạnh thấu xương.

“Là anh?” trong lòng Hoắc Vi Vũ hồi hộp một chút, có loại dự cảm không tốt.

“thì ra cô quen biết Cố Cảo Đình?” Giang Khả âm dương quái khí nói, đôi mắt vằn đỏ, như đến từ địa ngục.

Hoắc Vi Vũ tận lực khiến mình bình tĩnh, ngước cằm, nhìn thẳng anh, “Tôi đối với chuyện của anh không nói một lời.”

“Không nói tới một lời?” Giang Khả cười lạnh, hoàn toàn không tin, chất vấn: “Tôi cho cô di động đâu, cho cô đồ vật đâu? Ở đâu?”

“Lúc trước anh đem điện thoại và vòng cổ cho tôi, tôi liền đoán được, anh bất quá là cảm thấy để ở trên người tôi so với để ở trên người của anh an toàn hơn.

https://thuviensach.vn

Tôi không muốn bị liên lụy cuốn vào việc các anh, liền đem điện thoại và vòng cổ đều chôn với nhau. Tôi cho rằng, anh chỉ cần tra được nơi để di động, là có thể tìm được vòng cổ.” Hoắc Vi Vũ thẳng thắn thành khẩn nói.

“cô cảm thấy tôi sẽ tin cái lý do này sao?” Giang Khả lạnh băng khóa Hoắc Vi Vũ.

“Tôi nói chính là sự thật, tôi không có lý do lừa gạt anh.” Hoắc Vi Vũ xác định.

hổ khẩu Giang Khả kiềm chế cằm cô, tàn nhẫn nói: “Nếu cô đem chôn nó, chôn ở đâu?”

đôi mắt Hoắc Vi Vũ lấp lánh, không nhớ rõ, “Tôi chôn ở bên trong ngọn núi, cách đường cái ước chừng 100 mét.”

Giang Khả tăng thêm sức lực, phụt ra một tia hung ác nham hiểm, “ngọn núi kia lớn như vậy, cô nói với tôi cách đường cái khoảng 100 mét? cô có biết Cố Cảo Đình giết nhiều ít anh em tôi? anh em tôi ại vì vòng cổ này hy sinh nhiều ít!”

“anh giết tôi cũng vô dụng, ngày đó trời tối như vậy, tôi sao có thể nhớ rõ vị trí cụ thể? Tôi chính là không muốn bị lôi kéo vào việc của các anh, mới không có đem điện thoại và vòng cổ đặt ở bên người.” Hoắc Vi Vũ giải thích.

Giang Khả thực kích động, kiềm chế tay cô đều đang run rẩy, như là áp lực cảm xúc chính mình, nhìn kỹ Hoắc Vi Vũ, phán đoán cô nói thật giả.

“anh nghĩ một chút, nếu tôi thật sự đưa cho Cố Cảo Đình, kết quả sẽ như thế nào? Là như bây giờ sao?” Hoắc Vi Vũ hỏi ngược lại.

Giang Khả cảm nhận được cô nói rất đúng.

https://thuviensach.vn

Nếu Cố Cảo Đình lấy được vòng cổ, khẳng định trước tiên bay đi liên minh quốc tế M hệ đảng M.

Anh thu hồi tay, không hề có độ ấm ra lệnh: “Tôi muốn cô bây giờ tìm vòng cổ cho tôi, trướckhi hừng đông, cô tìm không thấy, tôi cũng chỉ có thể để cô chôn cùng các anh em tôi.”

“anh có thể lý trí một chút hay không? căn bản tôi không có muốn vòng cổ của anh, cũng không có thương tổn anh em của anh.” Hoắc Vi Vũ ý đồ nói đạo lý.

Giang Khả cầm cổ tay Hoắc Vi Vũ, “Nhưng mà cô thương tổn Minh Nặc, vì điểm này, cô nên chết.”

“Cho nên, căn bản anh không có muốn buông tha tôi.” Hoắc Vi Vũ lý trí nói, vành mắt đỏ một ít.

“Ngày đó anh đi rồi, Phùng Tri Dao dùng gậy gỗ thọc chính mình *, cô ta đổ oan là anh thọc, dùng để bức Cố Cảo Đình giúp cô ta gả cho Thanh Vân, tôi đi cảnh cáo cô ta nói tôi chụp được hình, cô ta đến nhà tôi xóa ghi hình, gặp được Minh Nặc, lúc trước Minh Nặc bị cô ta cầm tù đánh đập, chạy trốn tới nhà tôi, đả thương Minh Nặc chỉ có thể là cô ta.” Hoắc Vi Vũ phân tích nói.

Giang Khả trầm mặc, như là nghĩ đến cái gì, trong mắt hiện lên một tia thống khổ.

“Đi thôi, tìm được vòng cổ, tôi sẽ thả cô đi.” Anh lôi kéo Hoắc Vi Vũ ra cửa.

Bên ngoài trời mưa to.

Anh dù đều không có mở, đi tới xe anh.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, bốn phía đều sáng lên đèn xe.

Mấy chục chiếc xe thiết giáp vây chật bọn họ, bọn lính cầm súng nhắm ngay bọn họ.

Trung tá Thượng cầm cây dù đen lớn đứng ở bên cạnh Cố Cảo Đình.

Anh đứng ở giữa đám người.

Cô liền biết, ai cũng đều không thể biến mất ở dưới mí mắt Cố Cảo Đình ……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 340: Cô Tin Anh, Người Đàn Ông Của Cô

Hoắc Vi Vũ nhìn anh đứng ở giữa mọi người.

Giống như sau lưng anh, có vạn trượng vinh quang, tô đậm ra anh mang hơi thở núi sông.

trong mắt cô có chút chua chát ướt át.

Không có giờ nào, như bây giờ, chờ mong anh tiến đến.

Làm cô đang tuyệt vọng, bốc cháy lên một tia hy vọng.

Giang Khả cầm cánh tay của cô, đem cô kéo đến trước mặt mình, họng súng lạnh băng nhắm ngay phía sau lưng cô.

lưng Hoắc Vi Vũ cứng còng.

Nước mưa đánh vào trên người cô, tóc thực mau liền ướt, trước mắt trở nên không rõ ràng lắm.

“Buông vũ khí, lập tức đầu hàng.” Ngô sĩ quan phụ tá cầm loa hô.

Cố Cảo Đình sắc bén khóa nhất cử nhất động Giang Khả.

Tay súng bắn tỉa đã ở tư thế chuẩn bị.

https://thuviensach.vn

Giang Khả kéo kéo khóe miệng, “Cố Cảo Đình, anh cứ việc cho tay súng bắn tỉa nổ súng, tôi cam đoan, cô ta chết trước tôi.”

trên người Cố Cảo Đình hàn khí thấm người.

Tất cả mọi người đang chờ đợi Cố Cảo Đình ra lệnh.

Anh trầm mặc.

Mỗi một giây trôi qua, như một thế kỷ.

Hoắc Vi Vũ biết, bây giờ Giang Khả chính là kẻ liều mạng, anh ta đã không còn lý trí, cô tùy thời sẽ bị anh ta kéo theo làm lá chắn.

Chính là, cô tin tưởng Cố Cảo Đình, cư nhiên, không có một chút sợ hãi và yếu đuối.

Phùng Tri Dao không kiên nhẫn chờ, từ trong xe lao tới.

Cô cầm cánh tay Cố Cảo Đình, khóc lóc năn nỉ: “Cảo Đình, anh mau nổ súng, không thể để Giang Khả lại chạy, em cam đoan anh ta sẽ không giết chết Hoắc Vi Vũ, Hoắc Vi Vũ chính là đồng lõa của anh ta.”

“Trung tá Thượng, kéo cô ta xuống.” Giọng Cố Cảo Đình lạnh lùng.

Trung tá Thượng đi kéo tay Phùng Tri Dao.

Phùng Tri Dao rút súng lục của trung tá Thượng, lui ra phía sau hai bước.

Cô bắt tay thương (súng) nhắm ngay Giang Khả.

Giang Khả cảnh giác nhíu mày.

Tay thương (súng) cô dời đi, nhắm ngay Hoắc Vi Vũ, không chút do dự nổ súng.Viên đạn lao ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Sự tình đột nhiên, làm cho tất cả mọi người khó lòng phòng bị.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được nguy cơ, đã không còn kịp rồi.

Chân giống như dính trên mặt đất, đều không động đậy, huống chi, cánh tay còn bị Giang Khả kiềm chế.

Hoắc Vi Vũ chỉ cảm thấy trước mắt chớp một bóng ma.

Phịch một tiếng.

Viên đạn ghim vào ót Giang Khả.

Hoắc Vi Vũ mở lớn đôi mắt, nhìn về phía Giang Khả.

Cô không nghĩ tới, anh sẽ ở giây cuối cùng cứu cô.

“Vì cái gì?” Hoắc Vi Vũ khó hiểu.

“Thực xin lỗi, làm người vô tội bị liên lụy, tôi không nghĩ làm cô bị thương, mong đem đồ vật giao cho Giang Hạo Trần.” Giang Khả nhắm hai mắt lại, thân thể mất đi sinh mệnh thật mạnh đè ở trên người Hoắc Vi Vũ.

Cô căn bản chống đỡ không được thể trọng của anh, chỉ có thể đỡ Giang Khả ngồi xuống.

Máu tươi theo nước mưa chảy xuống, nhiễm đỏ quần áo bọn họ.

vẫn là lần đầu tiên Hoắc Vi Vũ nhìn thấy có người chết ở trước mặt cô.

một giây trước, rõ ràng người sắp chết chính là cô.

Phùng Tri Dao hiển nhiên hướng tới cô nổ súng.

Hoắc Vi Vũ không thể tưởng tượng nhìn về phía Phùng Tri Dao, trong mắt hồng nhuận vài phần.

https://thuviensach.vn

“Cảo Đình, anh thấy chưa, nếu cô ta và Giang Khả không có quan hệ, Giang Khả vì cái gì hy sinh bản thân cứu cô ta.” Phùng Tri Dao kích động nói.

Cố Cảo Đình trở tay một cái tát trên mặt Phùng Tri Dao.

Phùng Tri Dao té ngã trên đất.

ánh mắt chim ưng muốn đem cô ta trực tiếp lăng trì. “em rất may mắn là cô ta không chết, nếu không, anh đem em chôn cùng.”

Phùng Tri Dao bụm mặt, kích động nói: “anh vì cái gì không tin em? Cô ta và Giang Khả chính là một bọn, cho nên thương tổn Minh Nặc, vừa rồi anh cũng thấy rồi, Hoắc Vi Vũ chính là gián điệp.”

“Ai là gián điệp? Đem cô ta mang đi cho tôi!” Một giọng nói nghiêm khắc vang lên.

Hoắc Vi Vũ nhìn thấy có một đoàn người chỉnh tề chạy tới.

Bên tai là tiếng bước chân chỉnh tề, đầu cô chấn động có chút choáng váng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 341: Tiểu Miêu Của Anh, Anh Dẫn Về

Cả người Mai tướng quân mặc quân phục, người trợ lý đi ở phía sau đứng ở bên cạnh Cố Cảo Đình.

"Ai dám dẫn cô ấy đi?" Cố Cảo Đình lạnh lùng nói, cầm ô dù trong tay trung tá Thượng đi về phía Hoắc Vi Vũ.

"Cố Cảo Đình, cô ấy là người phụ nữ của Giang Khả. Giang Khả vì cô ấy mới chết, cậu đừng quên Tổng Thống muốn gì." Mai tướng quân lớn tiếng cảnh cáo nói.

Cố Cảo Đình cầm dù che cho Hoắc Vi Vũ, từ trên cao nhìn xuống khuôn mặt của cô.

Hoắc Vi Vũ ngẩng đầu.

Đèn xe quá mạnh mẻ, những hạt mưa rơi xuống cũng nặng.

Cô nhìn không rõ mặt của anh.

Một luồng gió lạnh thổi qua.

Hoắc Vi Vũ lạnh run rẩy.

Cô rũ mắt xuống.

Không hy vọng xa vời những người khác sẽ tin tưởng cô.

https://thuviensach.vn

Bọn họ có tin cô hay không, cô cũng không sao cả.

Chỉ cần anh tin tưởng cô là được rồi.

Cô cầm lấy ống quần của anh, lắc lắc.

Có chút làm nũng.

Trong lòng Cố Cảo Đình mềm mại hơn rất nhiều.

Mặc dù cô là gián điệp, nhưng anh có phụ hết tất cả người trên thế gian này, anh cũng sẽ bảo vệ cô an toàn.

"Hoắc Vi Vũ, anh chỉ hỏi em một lần, em và Giang Khả có liên quan gì với nhau không?" Cố Cảo Đình hỏi.

Giọng nói nhàn nhạt, từ trong mưa truyền đến, cũng không có nghiêm khắc và không tốt.

Hoắc Vi Vũ lắc đầu, đầu choáng váng lợi hại, cổ họng cũng vô cùng đau.

Cô vô lực dựa vào đầu gối của anh, giống như một con mèo con đáng thương, không nhà để về, lạc vào trong mưa.

Cố Cảo Đình để dù xuống, cúi người, bế cô lên.

Cô dựa vào ngực Cố Cảo Đình, cảm giác được nhiệt độ ấm áp của cơ thể anh đnag không ngừng truyền đến cho cô.

Nhịp tim của anh, vững vàng và có lực.Cô giống như đã tìm được nơi thuộc về.

Bàn tay trắng xanh gắt gao nắm chặt quần áo của anh, cô hôn mê.

Mai tướng quân ngăn ở trước mặt Cố Cảo Đình, sắng giọng chất vấn: "Cố Cảo Đình, cậu có biết mình đang làm gì không? Rốt cuộc người phụ

https://thuviensach.vn

nữ này có quan hệ gì với cậu?"

Ánh mắt sắc bén của Cố Cảo Đình nhìn về phía Mai tướng quân, "Cô ấy có quan hệ gì với tôi thì liên quan gì tới anh?"

Một câu nói ra, không khí nhất thời rơi vào tình trạng giương cung bạt kiếm.

Tất cả binh sĩ bắt đầu khẩn trương hơn.

Rất sợ, một giây sau, họ sẽ bắn nhau.

Mai tướng quân cắn chặt răng, vẻ mặt hung tợn tức giận đến run run, lạnh lùng nói: "Nếu cậu có quan hệ với cô ấy, thì cậu không thích hợp tới xử lý điều tra án kiện của cô ấy. Bao che gián điệp cũng sẽ cùng tội với gián điệp, đừng quên thân phận của cậu.”

"Thân phận của tôi thì không chấp nhận được anh dám khoa tay múa chân ở trước mặt tôi, thích hợp hay không thích hợp, không phải do anh định đoạt, nếu trong lòng anh không phục, để cho Tổng Thống tới tìm tôi." Cố Cảo Đình khinh thường nhìn Mai tướng quân, ôm Hoắc Vi Vũ đi về phía xe của mình.

Quyết đoán quá mạnh mẻ, Mai Kính Sơn giật mình tại chỗ.

Trung tá Thượng lập tức mở ra cửa xe.

Lầm một thủ thế lui lại với sĩ quan Ngô.

Sĩ quan Ngô nghiêm túc chỉ huy.

Một nửa binh sĩ ở 15 giây tất cả đều lên xe.

Trung tá Thượng cũng ngồi vào chỗ tay lái, lái xe, rời đi dưới sự bảo vệ của binh sĩ.

https://thuviensach.vn

Sĩ quan Ngô sai người nâng Giang Khả đi, cũng rời khỏi hiện trường.

Trong mắt Mai tướng quân tràn đầy hận ý.

Hắn ghét nhất bị Cố Cảo Đình lên mặt ở trước mặt hắn.

"Cố Cảo Đình, tôi không chỉnh chết cậu, tôi sẽ không lấy họ Mai." Mai tướng quân thề nói.

Phùng Tri Dao nhìn về phía Mai tướng quân, thong thả đi đến trước mặt hắn, dịu dàng nói: "Tôi có thể chứng minh, Hoắc Vi Vũ và Giang Khả có liên quan."

Mai tướng quân kinh ngạc nhìn Phùng Tri Dao, "Cô không phải là con gái của thượng úy Phùng sao?"

Phùng Tri Dao rơi nước mắt, "Em trai của tôi thiếu chút nữa bị người phụ nữ kia hại chết, Cố Cảo Đình không truy cứu, vừa rồi tôi cũng nghĩ thông suốt nếu đánh chết cô ta, khẳng định Cố Cảo Đình sẽ không bỏ qua cho tôi, chim khôn lựa cành mà đậu, tôi nguyện ý đầu nhập vào Mai tướng quân. Ba tôi có một chút hảo hữu, tôi sẽ giúp ngài kéo người qua."

Mai Kính Sơn đắc ý nở nụ cười, "Cố Cảo Đình, bây giờ cậu bị bạn bè xa lánh, tôi xem cậu đấu với tôi thế nào."

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 342: Cô Chính Là Kiếp Số Của Anh, Anh Chỉ Bảo Vệ Cô Mà Sống

Trên xe

Cố Cảo Đình băng bó vết thương trên trán Hoắc Vi Vũ.

Đầu của cô vô cùng nóng, môi run lên.

Cố Cảo Đình đau lòng, sợ nhất cô bị bệnh, lại không chịu uống thuốc, ngang ngược muốn chết.

Anh gọi điện thoại ra lệnh cho Nhan Diệc Hàm nói: "Lập tức đến Sơn Trang chờ đó, Hoắc Vi Vũ phát sốt, hẳn là kinh hách quá độ hơn nữa gặp mưa nên bị cảm lạnh, chuẩn bị thuốc."

"Được rồi, tôi lập tức đến ngay. Còn có, nếu cô ấy giật giật, trên xe của anh nếu có cồn tiêu độc thì lấy khăn tay nhúng vào rồi, lau mình cho cô ấy, trán, còn có trong lòng bàn tay." Nhan Diệc Hàm nhắc nhở.

"Biết." Cố Cảo Đình cúp máy.

Lần trước Hoắc Vi Vũ có mua cồn tiêu độc cho anh, anh còn để trong hộp.

Anh lấy cồn tiêu độc ra, nhìn về phía trung tá Thượng, ra lệnh: "Không cho phép quay đầu, không cho phép nhìn lén, liếc mắt một cái cũng không được, nếu không anh không cần đôi mắt nữa."

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng: "..."

Anh ta không muốn nhìn lén, người phụ nữ của tư lệnh, anh ta dám nhìn lén sao?

Dù sao cũng không cần liếc nhìn là được.

Trung tá Thượng nói với bản thân.

Anh ta xốc lại tinh thần, nhìn về phía trước, tròng mắt cũng không dám động.

Cố Cảo Đình kéo lại cửa kính xe, cầm chai cồn đổ vào trên khăn tay, lau trán của cô, trong lòng bàn tay.

Vói vào trong váy của cô.

Từ xương quai xanh bắt đầu chà lau đi xuống.

Cồn lạnh lẽo để cho Hoắc Vi Vũ có chút cảm giác.

"Um." Cô khẽ hừ một tiếng, lông mi không an ổn run rẩy.

Trong mơ màng cầm tay của anh.

"Tiểu Vũ, đừng sợ, anh sẽ không để em xảy ra chuyện gì." Cố Cảo Đình hứa hẹn nói.

Dường như Hoắc Vi Vũ nghe được giọng nói của anh, buông lỏng tay ra, ngủ yên ổn một chút.

Anh từ từ chà lau đi xuống.

Đi qua ngực cô, về phía bên phải.Ngón tay không cẩn thận đụng tới nơi mềm mại trên ngực cô.

https://thuviensach.vn

Cơ thể của Cố Cảo Đình căng thẳng, hầu kết gợi cảm lăn lộn.

Đàn ông, đều có có thị giác và xúc giác của động vật bậc cao.

Anh đối với cô, vẫn không có một chút sức chống cự.

Cô quả thật là yêu tinh ông trời phái tới hành hạ anh.

Từ cơ thể, đến tình cảm, đến ý chí.

Bách chiến bách thắng như Cố Cảo Đình, đã sớm tan rã quân lính ở trước mặt cô.

Điện thoại vang lên

Cố Cảo Đình rút tay ra, nhìn số hiển thị là Tổng Thống, trong mắt đen kịt hiện lên một ánh sáng lạnh lùng, nhận nghe.

"Cảo Đình, Mai tướng quân nói ở hiện trường đã bắt được người phụ nữ Giang Khả thề chết bảo vệ, tín vật có thể ở trên cơ thể cô ta hay không?" Tổng Thống sốt ruột hỏi.

Bây giờ quan hệ của bọn họ và G quốc vô cùng không ổn định.

Cố Cảo Đình lại không chịu đám hỏi, tín vật có được tìm đến hay không, đã là chuyện lửa sém lông mày.

"Cô ấy không phải là người phụ nữ của Giang Khả, chuyện này không có liên quan gì tới cô ấy." Cố Cảo Đình xác định nói.

"Nhưng Mai tướng quân bên kia rất xác định, tôi nhận được tin tức, tín vật chính là ở trên người Giang Khả." Tổng Thống hòa nhã nói.

"Vậy thì tìm trên người Giang Khả! Bây giờ tôi có việc, cúp máy trước." Cố Cảo Đình không để ý cúp máy.

https://thuviensach.vn

Trung tá Thượng có chút lo lắng, thật cẩn thận hỏi: "Tư lệnh, ngài nói, vì sao Giang Khả muốn cứu Hoắc tiểu thư? Đó là lấy mạng đổi mạng, nói thật, trong tình cảnh này, tôi cũng không quá tin tưởng Hoắc tiểu thư và Giang Khả không có quan hệ."

"Cô ấy nói không liên quan là không liên quan!" Cố Cảo Đình trầm giọng nói, ánh mắt sắc bén nhìn về phía trung tá Thượng.

Trung tá Thượng không dám nói thêm nữa.

Ánh mắt thâm thúy của Cố Cảo Đình nhìn về phía trước.

Sĩ quan Ngô bên kia tìm được xe có biển số D7S110, nhưng không có tìm được người bịt mặt.

Đối phương rất có kinh nghiệm tác chiến, hơn nữa, có lối suy nghĩ ti mỉ, kế hoạch chu đáo.

Đây không phải chuyện mà tên trộm bình thường sẽ làm.

Bọn họ tới phòng của Tiểu Vũ tìm cái gì?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 343: Bảo Vệ Bà Xã

"Tư lệnh, ngài nói, người bịt mặt đó không phải là người của Giang Khả đi, hắn tới phòng Hoắc tiểu thư tìm tín vật đi, vừa lúc bị Minh Nặc bắt được, liền giết Minh Nặc để bịt miệng rồi." Trung tá Thượng phân tích nói.

Cố Cảo Đình nhìn về phía trung tá Thượng, "Lại nói bậy bạ, anh cũng không cần đợi ở bên cạnh tôi."

Trung tá Thượng: "..."

"Nếu người bịt mặt là người của Giang Khả, hắn không cần phải vứt Minh Nặc ở gần cô nhi viện. Mà người của hắn, tuyệt đối sẽ không thể để Minh Nặc bị thương." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

"A..., vậy có khả năng là người khác làm." Trung tá Thượng đưa mắt nhìn sắc mặt ngưng trọng của tư lêngj, thật sự không nói gì nữa.

*

Xe chạy đến Sơn Trang, Cố Cảo Đình ôm Hoắc Vi Vũ xuống xe, đặt cô lên trên giường của anh.

Anh thay áo sơ,mi cho cô, rồi đắp chăn.

Nhan Diệc Hàm ở cửa sau, bị kêu vào phòng.

"Đừng nhìn lung tung." Cố Cảo Đình nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Nhan Diệc Hàm: "..."

Anh ta dám nhìn lung tung sao?

Nhan Diệc Hàm kiểm tra nhiệt độ cơ thể của Hoắc Vi Vũ, 39 độ, không thấp.

Nghe tiếng tim đập của cô, nhanh hơn người bình thường.

Lại lật xem mí mắt của cô.

Anh ta lưu loát truyền dịch cho Hoắc Vi Vũ.

Cố Cảo Đình nhìn máu chảy trở về, đau lòng nói: "Cô ấy chảy bao nhiêu máu, tôi sẽ làm cho cậu lưu lại bấy nhiêu."

Nhan Diệc Hàm ghét bỏ nhìn Cố Cảo Đình.

Tư lệnh quả thực là một người cuồng thê hộ(cuồng bảo vệ vợ yêu).

"Là phải về lưu mới đúng, không biết có treo sai vị trí hay không." Nhan Diệc Hàm giải thích nói.

Trên mặt Cố Cảo Đình có chút xấu hổ, "Tình huống của cô ấy có tốt không?"

"Kinh hách không nhỏ, hơn nữa thể chất còn kém, bệnh nặng mới khỏi, bây giờ lại mắc mưa, bị cảm lạnh nóng sốt, không quá lạc quan."

Trong mắt Cố Cảo Đình hiện lên chút lo lắng, ra lệnh: "Cậu trực 24 /24 cho tôi."

"Ách... Cũng không nghiêm trọng như vậy, cảm lạnh, nóng sốt, chú ý không cần bị cảm lạnh, ngày mai nhìn xem nhiệt độ có giảm hay không,

https://thuviensach.vn

nếu còn nóng sốt, thì phải uống thuốc nặng hơn một chút." Nhan Diệc Hàm giải thích nói.

Cố Cảo Đình nhìn bình truyền dịch, hỏi: "Hôm nay muốn truyền dịch mấy bình?"

Nhan Diệc Hàm đưa hai ngón tay lên.Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ : tttukidmh@gmail.com

"Đêm nay cậu ngủ dưới lầu, có việc tôi sẽ kêu." Cố Cảo Đình phân phó nói.

"Uh`m." Nhan Diệc Hàm gật đầu, "Anh nên nhanh đi tắm nước nóng, đừng để bị cảm."

"Biết, ra ngoài đi, đóng cửa lại." Cố Cảo Đình nói.

Nhan Diệc Hàm biết điều đi ra ngoài, giúp anh đóng cửa.

Cố Cảo Đình lo lắng cô, nhanh chóng tắm nước nóng rồi mới ra ngoài.

"Đau." Hoắc Vi Vũ khẽ hừ một tiếng.

Cố Cảo Đình lo lắng chạy tới đầu giường, che trán của cô.

Nhiệt độ vẫn cao đến dọa người.

"Đau ở đâu, trên đầu sao?" Cố Cảo Đình hỏi.

"Eo, Cố Cảo Đình, xoa xoa cho em." Hoắc Vi Vũ nhắm mắt lại nói.

Giọng mềm mại kêu tên Cố Cảo Đình như là đang làm nũng.

Cho tới bây giờ anh cũng chưa từng nghe cô kêu tên anh như vậy.

Cả người xương cốt như muốn ra rời.

https://thuviensach.vn

Rất muốn nghe lại lần nữa.

Anh xoa xoa vết thương trên eo của cô, nhìn vết bầm tím trên eo cô, anh gọi điện thoại cho Nhan Diệc Hàm, hỏi: "Chỗ của cậu có thuốc trị bầm tím hay không?"

"Ách... Hẳn là có." Nhan Diệc Hàm bất đắc dĩ nói.

Anh ta đoán chừng, tối nay anh ta sẽ không ngủ được.

"Đừng lề mề, lấy thuốc qua đây cho tôi." Cố Cảo Đình ra lệnh.

Nhan Diệc Hàm lấy thuốc đem qua cho anh.

Cố Cảo Đình đứng ở cửa không cho anh ta tiến vào, cầm thuốc mỡ, đóng cửa lại.

Nhan Diệc Hàm sờ sờ mũi, anh còn chưa nói tác dụng phụ.

Thôi, dù sao có tư lệnh ở đó, tác dụng phụ cũng không có vấn đề gì.

Anh ta xuống lầu dưới.

Cố Cảo Đình quẹt thuốc mỡ vào trong lòng bàn tay, xoa nhẹ lên vết thương trên eo của cô.

Vừa thoa thuốc mỡ lên, thuốc đã bắt đầu có dụng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 344: Anh Biết, Cô Sẽ Trở Thành Phụ Nữ Của Anh

Nóng rát, giống như có kiến bò trên da thịt.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy khó chịu, lấy tay gãi.

Cố Cảo Đình cầm cổ tay của cô.

"Nóng, khó chịu, Cố Cảo Đình..." Hoắc Vi Vũ oán hận hô, muốn gãi.

Cố Cảo Đình thấy Hoắc Vi Vũ khó chịu như vậy, nổi nóng.

Anh muốn đánh Nhan Diệc Hàm một trận.

Nhưng mà anh lại lo lắng, buông lỏng tay của cô ra, cô sẽ gãi đến bị thương mất.

Hơn nữa trên tay của cô còn đang truyền nước.

Nếu không cẩn thận làm lệch kim, nước sẽ truyền sai chỗ, tay cũng sưng lên.

Anh kiên nhẫn dụ dỗ nói:

"Cô đừng nhúc nhích, để tôi thổi cho một chút, từ từ sẽ tốt thôi."

"Thổi, thổi, nhanh lên." Hoắc Vi Vũ thúc giục nói.

Cố Cảo Đình cúi người, thổi lên chỗ bị thương của cô.

https://thuviensach.vn

Gió nhẹ nhàng lướt qua da thịt nóng rát của cô, mang đến một cảm giác mát lạnh.

Thời gian dần trôi qua, cũng không đau đớn như trước nữa.

Hoắc Vi Vũ yên ổn lại, từ từ thiếp đi.

Cố Cảo Đình thương tiếc vẩy tóc dính trên mặt cô sang bên.

Anh nhìn cô ngoan ngoãn ngủ bên cạnh anh, trong lòng như bị lấp đầy.

Đó chính là cảm giác thỏa mãn.

Anh sợ cô nửa đêm xoay người, đè lên ống dẫn, máu sẽ bị chảy ngược.

Nên anh không dám ngủ, nắm chặt tay của cô, nhìn cô ngủ.

Lông mi của cô thật dài, phủ trên mắt, phía dưới mí mắt lưu lại một viền đen.

Cái mũi xinh xắn, bờ môi căng đầy.

Lần đầu tiên anh nhìn thấy cô, là khi cô một tuổi, đang tập đi, lảo đảo, không muốn người khác bế.

Rất là đáng yêu.

Anh nhịn không được đi về phía cô.

Cô lại quệt bánh kem lên quần anh.

Lúc đó cô còn nhỏ như vậy, ánh mắt vô tội nhìn nhìn, giống như biết mình làm sai chuyện gì.

Ánh mắt của cô đơn thuần sáng ngời, đến bây giờ anh vẫn còn nhớ rõ.

https://thuviensach.vn

Anh cũng không trách cô, chỉ là ảo não chính mình không có tâm.

Đột nhiên cô bất ngờ liếm bánh kem trên quần của anh.

Đầu lưỡi, nóng hổi, liếm ngay lên chỗ kia của anh...

Lúc đó anh đã cảm thấy, cô sẽ trở thành phụ nữ của anh.

Ý nghĩ này đã theo anh hai mươi mấy năm.Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Sự thật chứng minh, trực giác của đàn ông, có đôi khi vô cùng chuẩn, kiên trì là đạt được.

*

Đêm nay

Hoắc Vi Vũ nằm mơ.

Cô mơ thấy mình cùng ba mẹ đi biển chơi, ba ba làm bánh kem cho cô, cô rất vui.

Chỉ chốc lát, Ngụy Ngạn Khang xuất hiện trước mặt cô, tay cầm một bó hoa, miệng cười ưu nhã.

Trong lòng cô khó chịu, không muốn thấy anh xuất hiện trước mặt cô.

Đối diện, hiện ra một chiếc thuyền to lớn.

Ngụy Ngạn Khang liền đưa hoa cho Cố Kiều Tuyết.

Cố Kiều Tuyết đẩy cô xuống biển.

Cô liều mạng la hét, la hét một hồi liền mất sức.

https://thuviensach.vn

Nước biển làm cô ngạt thở, hít thở không thông.

Cô kêu ba ba, ba ba không để ý tới cô.

Cô kêu mẹ, mẹ cũng không để ý tới cô.

Giống như bọn họ không nhìn thấy cô.

Cô ngày càng chìm sâu xuống, càng ngày càng lạnh, lạnh đến tuyệt vọng.

Tim đau, giống như bị ném vào cối xay thịt.

*

Cố Cảo Đình mới vừa nhổ kim ra cho cô, lại thấy cô không ổn định thức dậy, ngực phập phồng kịch liệt, hô hấp gấp rút.

Anh lo lắng hô:

"Tiểu Vũ, tiểu Vũ."

Hoắc Vi Vũ nghe được âm thanh của Cố Cảo Đình, cảm thấy cổ tay bị xiết chặt.

Anh kéo cô lên.

Hoắc Vi Vũ mở to mắt, nhìn thấy Cố Cảo Đình, trong lòng cảm xúc lẫn lộn.

Trong đầu kích động, hôn lên môi anh.

Đầu lưỡi vươn vào trong miệng anh, tham lam nuốt hơi thở của anh.

Như vậy cũng không thể cứu vãn linh hồn lạnh băng của cô.

https://thuviensach.vn

Cô xoay người, tay nhỏ đặt lên vai của anh.

Thân thể giáp sát vào thân thể của anh, kín không khẽ hở...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 345: Tôi Thích Anh, Không Thích Thì Đẩy Tôi Ra

Cô cảm giác được nhiệt độ của anh, thông qua da thịt, truyền một xíu qua cho cô.

Làm cho cô không cảm thấy lạnh như trong mơ nữa.

Cô tham luyến phần ấm áp này, gặm nuốt môi của anh.

Cô muốn anh, muốn anh nhiều hơn nữa.

Chỉ có anh bên cạnh, mới làm cô cảm thấy mình không cô độc, không hoảng sợ.

Hoắc Vi Vũ từ từ trượt xuống hầu kết của anh.

Đầu lưỡi quấn quanh ở đó, giống như đang ăn bánh pudding rất ngon.

Cố Cảo Đình cảm thấy một cỗ nhiệt huyết tăng lên.

Thân thể càng ngày càng khẩn trương, căng thẳng.

Miệng đắng lưỡi khô.

Hầu kết nhấp nhô.

Cô không bắt được hầu kết của anh nữa.

https://thuviensach.vn

Dứt khoát, vén áo của anh lên, học bộ dạng của anh lúc trước, gặm cắn ngực của anh.

Do cô, ngực của anh tạo nên từng mảnh kiều diễm, một đợt lại một đợt.

Cố Cảo Đình nhìn cô trước người, dung túng cho cô tiếp tục làm.

Anh thích cô như vậy, hoặc là, cuồng dã hơn nữa.

Hoắc Vi Vũ di chuyển qua phải, đầu lưỡi lưu luyến, từ từ cắn vào trung tâm ở ngực anh.

Cố Cảo Đình kêu lên một tiếng đau đớn, hô hấp tăng thêm.

Bây giờ, cô giống như một tiểu yêu tinh, khiến anh không thể kháng cự.

Nhiệt độ trong miệng cô rất cao.

Anh có thể cảm nhận được, mãnh liệt, máu nóng chạy tán loạn.

Nóng, trên mũi rỉ ra một tầng mồ hôi.

Anh sợ cô nhận nhầm người, nên mới đối với anh như vậy.

Cố Cảo Đình nâng cằm của cô lên, nhìn thẳng vào đôi mắt mông lung xinh đẹp của cô, giọng nói khàn khàn:

"Hoắc Vi Vũ, biết tôi là ai không?"

"Cố Cảo Đình." Cô bối rối nhìn anh.

Không hiểu.

Cô làm không tốt sao?

"Biết mình đang làm gì không?" Cố Cảo Đình hỏi.

https://thuviensach.vn

Cô rất thẹn thùng, liếm môi một cái, nhìn bờ môi hồng nhuận phơn phớt của anh, ánh mắt có chút tan rã.

Vì phát sốt, mặt cô rất đỏ, vô cùng đáng yêu, giốnng như trái táo đỏ.

Cô nuốt một ngụm nước bọt, lẩm bẩm nói:

"Tôi thích anh, không thích thì đẩy tôi ra là được?"

Một lời của cô, làm anh điên cuồng.

Cố Cảo Đình mừng như điên, ánh mắt sáng như trăng, cực kỳ động tình.

"Tiểu Vũ, cô nói gì?" Cố Cảo Đình hỏi lại, rất sợ mình nghe nhầm.

"Tôi thích anh." Hoắc Vi Vũ nói khẽ.

"Thích ai, Hoắc Vi Vũ thích ai?" Cố Cảo Đình truy vấn, cảm xúc cuồn cuộn, chìm ngập trong vui mừng.

"Cố Cảo Đình." Hoắc Vi Vũ mê mang nói, "Nhưng không phải anh thích Phùng Tri Dao sao?"

Còn chưa kịp nói câu sau, anh đã kích động hôn lên môi cô.

Tay kéo sau gáy của cô, trở mình.Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Hoắc Vi Vũ cảm thấy choáng váng, đầu gối lên tay anh.

Trên mặt đều là hơi thở của anh, tiến vào trong lục phủ ngũ tạng.

Nụ hôn của anh nóng bỏng hung mãnh, giống như muốn hòa tan cô ra.

Hoắc Vi Vũ mơ mơ màng màng, vòng tay lên gáy anh.

https://thuviensach.vn

Như một lời mời, tác động qua lại.

Dưới ánh đèn, hai người quấn vào nhau.

Cô thở hồng hộc rơi vào trên mặt anh.

Cố Cảo Đình mò tay vào trong áo sơ mi của cô.

Áo bra của cô liền bị anh gỡ ra, anh liền dễ dàng bao phủ lấy ngực của cô.

Tay vặn lấy, giống như là hoàn toàn vì anh mà to lên.

Hoắc Vi Vũ yêu kiều hừ một tiếng, kéo dài uyển chuyển.

Đối với anh mà nói, càng làm anh thêm kích động.

Mồ hôi từ cằm nhỏ xuống da thịt của cô.

Anh muốn biết, cô đã chuẩn bị kỹ càng chưa.

Bàn tay dọc theo mép quần đi vào...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 346: Nếu Như Cô Ta Chết, Các Người Đều Phải Chôn Cùng

Cô quá nóng.

Coi như anh muốn, cũng không thể cầm thú như vậy, muốn cô ngay lúc cô sốt cao.

Thân thể của cô rất yếu, nhất định không chịu được anh xâm nhập.

Cố Cảo Đình dựa trán mình vào trán cô, muốn kiềm chế lại con mãnh thú trong thân thể của anh.

Cơ bản kiềm chế không được.

Cô cũng không chịu nằm im, cọ cọ trên người anh mấy cái, mỗi một cái, đều khiến lý trí của anh muốn sụp đổ...

Anh nâng mặt cô, chống lại đôi mắt mông lung của cô.

"Tiểu Vũ, chờ cô bớt nóng rồi tiếp tục, được không?" Cố Cảo Đình khàn khàn nói ra.

Anh nhẫn cũng không vui sướng gì.

Bởi vì thân thể nam nữ cấu tạo khác biệt, anh còn khó chịu hơn cô gấp trăm, ngàn lần.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ giày vò mệt mỏi, vốn phát sốt mơ mơ màng màng, nhắm mắt lại, một hồi lại ngủ thiếp đi.

Anh chỉ có thể qua nhà vệ sinh.

Thật, rất muốn, rất muốn, muốn cô.

Để cho cô, mang thai, con của anh.

Cố Cảo Đình tắm rửa.

Tiếng đập cửa vang lên.

Trong mắt Cố Cảo Đình lướt qua một tia sáng lạnh.

Không có chuyện khẩn cấp, thủ hạ của anh sẽ không quấy rầy vào lúc này.

Anh lưu loát quấn khăn tắm, đi ra mở cửa.

Thượng trung tá cấp bách đứng tại cửa ra vào.

"Không xong, Tư lệnh, Mai Tướng quân mang người đến đây, muốn mang phu nhân đi." Thượng trung tá báo cáo.

Cố Cảo Đình sắc bén nhìn, cái cằm căng thẳng, không chút khách khí nói ra:

"Bảo hắn xéo đi."

"Hắn nói là phụng mệng tổng thống đến mang Hoắc tiểu thư đi, Tư lệnh, nếu như phu nhân bị Mai tướng quân mang đi, có thể không còn đường sống nữa." Thượng trung tá lo lắng nói, gấp đến nắm chặt tay thành quyền.

"Nói cho hắn biết, muốn mang Hoắc Vi Vũ đi, trừ phi tổng thống tự mình đến." Cố Cảo Đình lạnh lùng đóng cửa.

https://thuviensach.vn

Anh nhíu mày thật chặt, trong mắt lo lắng.Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Chỉ bằng Hoắc Vi Vũ là phụ nữ của anh, Mai Kính Sơn sẽ không tha cho cô ta.

Cố Cảo Đình thay quần áo xong, điện thoại di động liền kêu lên.

Anh nhìn là tổng thống, mang theo một thân hàn khí, đi đến cửa sổ, nhìn lướt qua Mai Kính Sơn ở dưới lầu, nghe.

"Để Mai Kính Sơn bắt phụ nữ của tôi ngay dưới tầm mắt của tôi." Cố Cảo Đình lạnh lùng nói.

Tổng thống thở dài một hơi.

"Cảo Đình, Mai tướng quân kết hợp với hơn mười mấy vị đại thần báo cáo, nói anh bao che phần tử của địch, vì danh dự và an toàn của anh, tôi đề nghị giao cô gái kia cho Mai tướng quân xử lý là phù hợp, anh tạm thời ẩn nhẫn, tránh mũi nhọn công kích, giữ mình." Tổng thống khổ tâm nói.

Cố Cảo Đình xùy cười một tiếng, kiên định nói ra:

"Cô ta không phải phần tử của địch, tôi nguyện dùng vinh dự đảm bảo, nếu như cô ta thật sự là địch, tôi liền giao ra quân quyền, tự nguyện ra tòa án quân sự tiếp nhận thẩm phán."

"Tôi tin tưởng anh, nhưng mà, Mai tướng quân bên kia không tin tưởng. Anh cũng biết, hiện tại nước ta và nước G rất căng thẳng. Nếu như có nội chiến, liền sẽ cổ vũ kẻ địch, hai nước giao phong, hao người tốn của. Cũng không phải là chuyện tốt. Tôi không muốn khi tôi còn nắm quyền, liền mang tiếng xấu trong lịch sử. Cảo Đình, anh vẫn nên giao cô ta ra đi." Tổng thống có chút bất đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

"Ngài sợ Mai tướng quân tạo phản, vậy không lo lắng tôi làm phản sao?" Cố Cảo Đình cười lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén nhìn Mai Kính Sơn ở dưới.

Tổng thống cũng lo lắng.

Nhưng mà đâm lao phải theo lao.

"Nếu cô ta vô tội, tôi sẽ trả lại trong sạch cho cô ta, nếu như Mai tướng quân lạm dụng tư hình, anh cũng có thể truy cứu." Tổng thống khuyên nhủ.

"Nếu như cô ta chết rồi, xem như cho các người đều chôn cùng, thì cô ta có thể sống lại sao?" Cố Cảo Đình nghiêm nghị nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 347: Vì Cô, Anh Nguyện Ý Phản Bội Toàn Thế Giới

Tổng thống bị khí thế của anh làm cho chấn động.

Cố Cảo Đình, Mai Kính Sơn đều là phụ tá đắc lực của ông.

Bọn họ đang ở xu thế rắc rối khó gỡ, trong lòng ông biết rõ ràng, rất là khó xử.

Trầm mặc một hồi.

Trung tá Thượng đẩy cửa ra, báo cáo: “Tư lệnh không tốt, Mai tướng quân lại phái quân binh tới đây, giống như muốn cướp người.”

“A.” Cố Cảo Đình khẽ cười một tiếng, trong mắt xẹt qua một tia giết chóc, sắc mặt cứng lại, “Vậy tới bao nhiêu giết bấy nhiêu.”

Anh nói nhẹ nhàng, trong mắt lại là một mảnh tiêu lạnh, giống như hồng hoang.

Trong mắt anh, đã không có sinh linh.

Vì cô, anh nguyện ý phản bội toàn thế giới.

Tổng thống khẩn trương, nói nhanh: “Nếu không như vậy, tôi làm người trung gian, tôi mang cô ta đi, tôi là người hỏi cung cô ta, không dùng tư hình, cam đoan an toàn của cô ta, như vậy có thể chứ?”

https://thuviensach.vn

Ông xem chừng Cảo Đình không có trả lời.

Mỗi một giây tạm dừng, ông đều cảm thấy áp lực như núi đè.

“Cố Cảo Đình, anh là một người quân nhân, là tư lệnh oai phong một cõi, anh anh dũng thiện chiến, là anh hùng của toàn dân, rất nhiều thanh niên bởi vì ngưỡng mộ anh mà gia nhập quân đội quốc gia, anh xác định phải vì một nữ gián điệp phản bội quốc gia, tiếng xấu lưu danh thiên cổ sao?

ông nội anh là thủ trưởng, bà nội anh là anh thư, trên lưng anh gánh toàn bộ vinh quang gia tộc, anh thật sự phải bị mọi người phỉ nhổ sao?

thiếu nữ kia chỉ là người bị hiềm nghi, cũng chưa có xác định là gián điệp thật sự. nếu anh tin tưởng cô ta trong sạch, thì chứng minh cô ta trong sạch, để cho bọn Mai Kính Sơn không còn lời nào để nói.

bây giờ anh khai chiến trực tiếp, cũng như đem cô ta cùng nhau kéo vào ma đạo, cô ta vốn đang có cơ hội có được trong sạch.

Tôi dùng nhân cách của tôi cam đoan, tôi sẽ bảo đảm cô ta an toàn, không cho bất luận kẻ nào xúc phạm tới cô ta.

Nếu không như vậy, không trải qua tư thẩm, trực tiếp vào toà án quân sự, có được thẩm vấn đều là công bằng, công chính, công khai.

anh thật sự nhẫn tâm để những chiến sĩ giống anh mang lý tưởng quân nhân vĩ đại bị quốc gia phỉ nhổ sao?

người nhà bọn họ, bởi vì bọn họ, sẽ chịu nhiều khuất nhục, anh không phải đều rõ ràng sao?

Cảo Đình, đừng xúc động!” Tổng thống sốt ruột nói, mắt đục đỏ ngầu.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình trầm tư một hồi lâu, u ám ở trong mắt cuồn cuộn, “để cô ta trực tiếp lên toà án quân sự, bí mật dùng máy phát hiện nói dối, trừ tôi ra, không ai được thẩm vấn cô ta.

lời cô ta nói chính là sự thật, nếu không, để cho khoa học công bình phán định, trong lúc này, cần thiết chiếu cố cô ta cho tốt, tôi sẽ để Nhan Diệc Hàm đi theo, 24 giờ chờ đợi.”

“Cảo Đình, tôi biết anh lo lắng, nhưng mà Nhan Diệc Hàm là người của anh, nếu anh ta đi theo, Mai tướng quân sẽ cảm thấy các người thông đồng, mặc dù khoa học giám định ra tới, đối với cô ta có lợi, Mai tướng quân cũng có lý do lật ngược nói các người xảo trá.

Vì có thể bảo đảm thuận lợi cô ta vô tội được bài trừ hiềm nghi, mấy ngày nay, anh đừng tới thăm cô ta, tôi mau chóng an bài toà án quân sự thẩm tra xử lí việc này.” Tổng thống lý trí nói.

Cố Cảo Đình cảm thấy tổng thống phân tích cũng có đạo lý.

Anh có thể đi vào ma đạo, nhưng mang theo cô, anh sợ cô oán anh.

“ngài tới đón cô ta đi, bây giờ tôi đem an toàn của cô ta giao cho ngài, nếu cô ta thiếu một sợi tóc, tôi cam đoan, ngài sẽ mất đi tôi.” Cố Cảo Đình lạnh lẽo nói.

Tổng thống hiểu tính tình anh, biết lời anh nói chính là sự thật, không có một chút nói giỡn.

Chỉ là, thiếu nữ này như thế nào làm cho Cố Cảo Đình lưu tâm như vậy?

trước kia ông một chút đều không nhận thấy.

Chẳng lẽ, đây là Cảo Đình đã nói, cô ta xuất hiện, ông dù không muốn lại tạm chấp nhận.

https://thuviensach.vn

ông cũng rất muốn nhìn xem, thiếu nữ kia là thần thánh phương nào, có thể làm cho người không gần nữ sắc là Cố Cảo Đình, vì cô ta điên cuồng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 348: Bảo Vệ Vợ Điên Cuồng , Tư Lệnh, Cầu Sủng

Cố Cảo Đình cúp điện thoại, mở cửa, nói với trung tá Thượng: “Đi mua hai bộ váy cho Hoắc Vi Vũ mặc, không cần là màu trắng, số 170s. Còn có hai bộ nội y size N, cúp 75B. Mặt khác, kêu Nhan Diệc Hàm đi lên.”

“vâng.” Trung tá Thượng nhận mệnh.

Anh suy nghĩ, tuy rằng không quá thích Hoắc Vi Vũ, nhưng mà, rốt cuộc an nguy của cô, anh cũng không muốn Hoắc Vi Vũ chết.

Yêu ai yêu cả đường đi.

Trung tá Thượng lo lắng nhìn về phía Cố Cảo Đình, hỏi: “Hoắc tiểu thư sẽ không có việc gì sao?”

“Bọn họ dám để cho cô ta có việc!” Cố Cảo Đình kiên định nói.

Trung tá Thượng tin tưởng năng lực tư lệnh, đi đặt mua quần áo.

Nhan Diệc Hàm lên chổ Cố Cảo Đình kìa.

Anh ý thức được tình huống thực nghiêm trọng.

chọc phải thiếu nữ nhu nhược kia phiền toái không nhỏ.

“Cảo Đình, có chuyện gì phân phó?” Nhan Diệc Hàm thu hồi cợt nhả ngày thường, chăm chú hỏi.

https://thuviensach.vn

“Cô ta còn phát sốt, có thuốc gì đặc hiệu hay không cho cô ta uống đi?” Cố Cảo Đình lo lắng hỏi.

“Có thuốc cưỡng chế hạ sốt, nhưng di chứng để lại làm cho cô ta hôn mê một hai ngày, tỉnh lại sẽ tốt.” Nhan Diệc Hàm hồi phục nói.

“Không có tác dụng phụ khác, thân thể cô ta suy nhược.” Cố Cảo Đình đau lòng.

Ngày thường hắn là đốc thúc cô ăn cơm rèn luyện, không được uống rượu.

“Không có, chính là dược tính cưỡng chế cần nghỉ ngơi, sau có chút choáng váng đầu, nhưng nhiều lắm là một giờ, có thể tỉnh lại rồi. “Nhan Diệc Hàm giải thích.

“Lấy lại đây đi.” Cố Cảo Đình xoay người, ngồi ở đầu giường, tay đặt trên trán Hoắc Vi Vũ.

Cô còn hôn mê.

Trên người ra rất nhiều mồ hôi.

Quần áo đều bị mồ hôi nhiễm ướt.

Cố Cảo Đình cầm một cái khăn lông sạch sẽ, đem cô nâng dậy, dựa vào trong lòng ngực chính mình, lau khô mình cho cô.

Tiếng đập cửa vang lên.

Cố Cảo Đình đắp chăn ở phía dưới cổ Hoắc Vi, “mời vào.”

Nhan Diệc Hàm bưng chén lại đây, bên trong hòa thuốc với nước uống.

Cố Cảo Đình bưng lên, uống một ngụm, quá đắng.

https://thuviensach.vn

Anh hơi nhíu mày.

Hoắc Vi Vũ ghét nhất uống thuốc đắng.

Anh bực bội liếc mắt Nhan Diệc Hàm một cái. “sao đắng như vậy?”

Nhan Diệc Hàm: “……”

“Thuốc đắng dã tật có lợi cho bệnh.” Nhan Diệc Hàm giải thích.

“không thể bỏ thêm đường sao?” Cố Cảo Đình trách cứ.

“Bỏ thêm đường, vẫn là đắng nha.” Nhan Diệc Hàm vô cùng vô tội.

Cố Cảo Đình: “……”

Anh bất đắc dĩ, lại uống một ngụm, đem thuốc đút cho cô.

Sợ cô phun ra, vẫn đổ môi cô, hướng bên trong bật hơi.

Chờ chảy vào xong, anh mới buông ra.

Lại đút.Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ : tttukidmh@gmail.com

đút hơn hai mươi phút.

Nhan Diệc Hàm vẫn là lần đầu tiên phát hiện, Cố Cảo Đình tự nhiên kiên nhẫn tốt như vậy.

Hoắc Vi Vũ không phải người phụ nữ của anh, là con gái của anh đi.

hóa ra, không phải Cố Cảo Đình không tình cảm dịu dàng, mà là anh đem tất cả nhu tình và sủng ái đều cho cô.

Tiếng đập cửa vang lên.

https://thuviensach.vn

Nhan Diệc Hàm mở cửa ra.

Trung tá Thượng xách theo quần áo tiến vào.

“Các người đều đi ra ngoài đi.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Trung tá Thượng và Nhan Diệc Hàm nhìn nhau liếc mắt một cái.

Bọn họ biết bây giờ tâm tình tư lệnh thật không tốt.

Không có biện pháp, nguy cấp, để tổng thống làm người trung gian, có lẽ là sách lược tốt nhất.

Bọn họ hai người cùng nhau đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình đem Hoắc Vi Vũ đỡ ngồi dậy.

Cô mềm như bông dựa vào trên vai anh.

nhất định trong lúc đó, khí thở ra vẫn là nóng bỏng.

Cố Cảo Đình thật sâu liếc cô, “Tiểu Vũ đừng sợ, tôi thực mau sẽ đưa cô về nhà.”

Đáp lại anh, là hô hấp của cô.

Cố Cảo Đình cởi bỏ cúc áo sơmi cô.

Áo sơmi bóng loáng từ trên lưng cô rơi xuống, buông xuống cổ tay cô…

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 349: Yêu Đã Thâm Nhập Xương Tủy, Làm Sao Buông Tay

Hương nhu ngọc thể, lộ da thịt trắng ngà.

Cố Cảo Đình bàn tay ấn ở trên lưng cô, làm cho cô thân thiết dựa vào anh.

Làm sao bây giờ?

Anh một chút đều không muốn đưa cô đi.

“Thịch thịch thịch.” Tiếng đập cửa vang lên.

ánh mắt Cố Cảo Đình sắc nhọn quét về phía cửa, lạnh lùng nói: “Đừng vào.”

Trung tá Thượng không có đẩy cửa tiến vào, báo cáo: “Tư lệnh, tổng thống tới đây.”

Cố Cảo Đình nhíu mày, “Đã biết, để ngài chờ một lát.”

Anh bỏ đi áo sơmi to rộng của cô.

Giúp cô mặc BRA vào.

Tròng váy lên.

Kéo khóa kéo sau lưng.

https://thuviensach.vn

Do dự một phút đồng hồ.

Bất đắc dĩ, ôm cô lên, đi tới cửa.

Tổng thống đang đứng ở ngoài cửa, nhìn về phía thiếu nữ đang hôn mê trong lòng ngực Cố Cảo Đình.

ông cũng không nhận thức, giống như không phải con gái quan lớn.

“Cô ta uống thuốc, khả năng sẽ hôn mê một hai ngày, quần áo tắm rửa tôi đã mua, cô ta chán ghét màu trắng, để bác sĩ chờ 24 giờ, mặt khác, bây giờ tôi đem cô ta bỏ trên xe ngài, chờ tới chỗ ngài, lúc ôm cô ta xuống, để binh lính mang lên bao tay, tránh cho trực tiếp tiếp xúc.” Cố Cảo Đình dặn dò

“uh, được.” Tổng thống nhịn không được lại lần nữa nhìn về phía thiếu nữ trong lòng ngực Cố Cảo Đình.

thiếu nữ này rốt cuộc có cái gì đặc biệt.

Cố Cảo Đình ôm Hoắc Vi Vũ ra cửa.

Mai Kính Sơn mang theo mấy trăm binh lính chờ đợi, như hổ rình mồi nhìn anh.

con mắt Cố Cảo Đình đều không liếc Mai Kính Sơn một cái, đi tới xe tổng thống.

Tắng quản gia mở cửa xe, Cố Cảo Đình đem Hoắc Vi Vũ đặt ở sau xe.

Cô ngã xuống, nằm ở trên ghế.

Cố Cảo Đình nhíu mày, đau lòng.

https://thuviensach.vn

Anh cởi tây trang bên ngoài, đắp ở trên người cô, cúi người, ở trên trán của cô hôn thật sâu.

Tổng thống cùng Tắng quản gia liếc nhau.

Ông thật không có phát hiện Cố Cảo Đình còn có một mặt như vậy.

Anh thoạt nhìn là yêu ghê gớm thiếu nữ đang hôn mê này.

Trách không được anh không chịu liên hôn.

“Cảo Đình, chúng ta phải đi.” Tổng thống nhắc nhở.

Cố Cảo Đình đứng lên thẳng tắp, tầm mắt không có rời khỏi người Hoắc Vi Vũ, lại lần nữa không yên tâm dặn dò: “Nếu cô ta tỉnh, không nên ép cô ta uống thuốc, cô ta ghét uống thuốc.”

“được, anh yên tâm đi, nếu cô ta vô tội, thực mau sẽ thả ra.” Tổng thống vỗ bả vai Cố Cảo Đình, lên vị trí ghế điều khiển phụ.

Tắng quản gia đóng lại cửa sau xe, lên ghế điều khiển, lái xe rời đi.

Mai Kính Sơn đi tới trước mặt Cố Cảo Đình, chặn tầm mắt anh, âm dương quái khí nói: “anh nên cảm tạ tôi, để cô ta lại bên người, sớm hay muộn anh cũng xong đời.”

tầm mắt Cố Cảo Đình sắc nhọn quét về phía Mai Kính Sơn, châm chọc gợi lên khóe môi, “anh vẫn là lo lắng cho anh nhiều một chút.”

Mai Kính Sơn ghét nhất Cố Cảo Đình cuồng vọng, vui sướng khi người gặp họa nói: “Tôi nhất định sẽ làm thiếu nữ kia lộ nguyên hình, Cố Cảo Đình, anh chờ giúp cô ta nhặt xác.”

Cố Cảo Đình nắm chặt nắm tay, mu bàn tay nổi gân xanh.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy núi Thái Sơn sập trước mặt, mặt không đổi sắc.

Trong cơ thể, đã sớm dâng lên ngàn cơn sóng.

Anh trước nay đều không phải là một người quá nóng nảy.

“anh dám làm hại cô ta, tôi liền làm hại cả nhà anh, anh tốt nhất không muốn coi như làm truyện cười.” Cố Cảo Đình xoay người, cương quyết đi tới phòng, giống như xem thị uy chó má của anh ta, không quan trọng gì.

Mai tướng quân nghiến răng ngứa.

nếu như anh để ý thiếu nữ kia như vậy, anh cũng sẽ biết nhắm vào ai trong tương lai.

Anh muốn cho Cố Cảo Đình nếm thử quả đắng khi cùng anh đối nghịch.

Mai Kính Sơn xoay người, phân phó với sĩ quan phụ tá: “Đi, đi chỗ tổng thống.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 350: Này, Mới Đúng Nhân Tài, Vì Vương

Dinh Tổng thống

Tổng thống vừa đến, Mai tướng quân đến rồi.

“thiếu nữ này ngài cần thiết giao cho tôi.” Mai tướng quân thô lỗ, trực tiếp mở miệng nói.

Tổng thống nhìn lướt qua Mai Kính Sơn, đối với Tắng quản gia dặn dò: “Bế cô vào đi.”

Lại tạm thời dừng lại, nhìn về phía tayTắng quản gia, bỏ thêm một câu, “Mang bao tay lên.”

Mai tướng quân nhìn Tắng quản gia ôm Hoắc Vi Vũ đi vào, nhíu mày, nói với tổng thống: “ngài đây là có ý tứ gì, bao che thiên vị Cố Cảo Đình sao? Thuộc hạ không phục.”

“Kính Sơn à, tôi và anh là quan hệ gì?” Tổng thống trầm ổn hỏi.

Mai Kính Sơn nhìn tổng thống, đoán không ra ý tứ tổng thống.

“vợ tôi và vợ anh là bà con, hai cô từ nhỏ tình như chị em, chúng ta cũng ở một quân khu lớn lên, mặc một cái quần lớn lên, nói là anh em, một chút đều không sai, anh cảm thấy tôi sẽ thiên vị Cố Cảo Đình mà không thiên vị anh sao?” Tổng thống nói lời thấm thía.

https://thuviensach.vn

“Nhưng ngài vì cái gì không đem cô ta giao cho tôi, người phụ nữ này là người phụ nữ của Cố Cảo Đình, tôi cần thiết chèn ép thế khí anh ta, anh ta cũng quá càn rỡ, Lâm nhi nhà tôi vì anh ta tự sát, ở bệnh viện nửa tháng, người đều không tới một chút.” Mai Kính Sơn nổi nóng nói.

“Lỗ mãng, ham vui nhất thời!” Tổng thống đề cao đê-xi-ben, “Vừa rồi nếu không phải tôi cứu anh, anh đã nằm trên mặt đất cùng thổ một màu, ở địa bàn người ta đi đoạt người, anh tìm chết sao? Biết chung quanh có nhiều ít tay thương (súng) đối với anh sao? anh còn chưa có thấy rõ Cố Cảo Đình ở đâu, đã bị bắn thành tổ ong vò vẽ.”

bây giờ Mai Kính Sơn có chút nghĩ lại mà sợ, “Anh ta không dám thật sự nổ súng đâu.”

“anh nói đi?” Tổng thống hỏi lại.

“Anh ta là mưu phản!” Mai Kính Sơn lập tức có tinh thần trọng nghĩa.

“vậy thì làm sao! Ai có thể trấn áp? Yêu cầu ngoại viện? Ngoại viện không phải đồ ngốc, bọn họ khẳng định cũng cần phải đạt được ưu đãi, chỗ tốt này không phải anh và tôi có thể gánh vác." Tổng Thống thận trọng nói.

“chẳng lẽ muốn cổ vũ khí thế anh ta sao? Anh ta sẽ dẫm trên đầu ngài mà đi.” Mai Kính Sơn châm ngòi nói.

“Trời nếu muốn diệt anh ta, tất trước sẽ khiến anh ta điên cuồng, tôi phong vương cho anh ta có lý do, đức tài bình thường, biết tránh đi sắc nhọn, dùng đúng chỗ, sẽ cho ta thành quả, phát triển, dần dần tước đi thế lực, nhổ bớt cánh chim, cắt hai cánh, bóp chết anh ta, giống như giết chết con kiến, rõ ràng không?” Tổng thống lời nói thấm thía.

Mai Kính Sơn là kẻ thô lỗ, căn bản nghe không hiểu, bất quá, thoạt nhìn rất có đạo lý.

https://thuviensach.vn

“Kia nên làm như thế nào?” Mai Kính Sơn hoang mang hỏi.

Tổng thống suy nghĩ một hồi, hỏi: “anh xác định cô ta là gián điệp thật sao?”

Mai Kính Sơn vẻ mặt khó xử, “Không phải quá xác định, nhưng mà Giang Khả cũng vì cô ta mà chết, cô ta có khả năng cùng Giang Khả có quan hệ, nói không chừng tín vật đều ở trên người cô ta.”

ánh mắt Tổng thống lóe sáng, “anh nói tín vật ở trên người cô ta?”

Mai Kính Sơn cúi đầu, “Tôi cũng chỉ là suy đoán.”

“uh, đã biết, chuyện này, tới tôi xử lý đi.” Tổng thống như suy tư nói.

“Cái kia, những người của tôi còn đang cầm cự, có thể đem cô ta giam trong phòng tối hay không? Bằng không thì tôi xuống đài không được.” Mai Kính Sơn yêu cầu.

Tổng thống thâm trầm nhìn anh ta một cái, gật đầu.

Mai Kính Sơn được trấn an, rời đi.

Tắng quản gia nhìn bóng dáng Mai Kính Sơn, thở dài một hơi, “Mai tướng quân thật là thất phu, mưu trí không có, lỗ mãng có thừa, cùng Cố tư lệnh quả thực trên trời dưới đất, không so sánh được.”

“Hiện giờ phó tổng thống như hổ rình mồi, trẻ nhỏ còn muốn Cố Cảo Đình nâng đỡ, nhưng anh ta, lại quá khiến người kiêng kị, Mai Kính Sơn mặc dù hữu dũng vô mưu, nhưng dễ dàng khống chế.” Tổng thống suy nghĩ sâu xa.

“Hai lực lượng đều không thể đắc tội còn cần phối hợp và hài hoà, tổng thống bị kẹp ở giữa, mới là người khó khăn nhất.” Tắng quản gia đau lòng nói.

https://thuviensach.vn

“Từ xưa quân vương đều khó làm, hy vọng kiên quyết rõ ràng.” Tổng thống thở dài, trở lại chuyện chính phân phó: “anh đi chu toàn, thiếu nữ kia cần phải vô tội thả ra mới có thể bình ổn mâu thuẫn này.”

“vâng.”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 351: Cho Dù Chết, Tôi Cũng Bảo Vệ Em An Toàn

Không biết qua bao lâu.

Hoắc Vi Vũ mở mắt.

Đầu của cô vẫn còn choáng.

Trước mắt là một vùng đen tối, không nhìn thấy gì hết.

"Có ai không?" Hoắc Vi Vũ la lên.

Cổ họng khô khốc đau đớn.

Không có ai trả lời cô.

Cô nhớ rõ, cuối cùng lại hôn mê, là Cố Cảo Đình ôm cô đi.

"Cố Cảo Đình." Hoắc Vi Vũ lại kêu một tiếng.

Vẫn không có ai lên tiếng.

Tay cô lục lọi trên vách tường, ý muốn mở đèn lên.

Nhưng trên vách tường không có cái gì.

Cô từ trên giường đi về phía trước, đụng phải vách tường...

https://thuviensach.vn

Cô đi qua lại trong phòng thật lâu, cũng không tìm được cửa và công tắc điện.

Bóng tối, như đã cắn nuốt tầm mắt của cô.

Cảm giác mờ mịt, gần như đánh vỡ thần kinh yếu ớt của cô.

Cái gì cũng không nhing thấy, làm cho cô sinh ra ảo giác.

Cô hoảng sợ la lên: "Có ai không? Tôi muốn uống nước, có ai không?"

Đột nhiên trước mắt sáng lên.

Cô nhìn rõ hoàn cảnh xung quanh.

Bốn phía đều là vách tường màu trắng, trong góc tường chỉ có một cái giường cô ngủ, bên cạnh giường có một cái tủ.

Trên tủ đầu giường có đặt ba bình nước khoáng.

"Đây là đâu?" Hoắc Vi Vũ không hiểu hỏi.

"Đây là tù giam, trước khi cô ra tòa án quân sự sẽ bị nhốt ở chỗ này. Trên bàn có nước, buổi sáng tám giờ, mười hai giờ trưa, sáu giờ tối sẽ có người cho đưa cơm cho cô." Bên ngoài có một giọng nữ xa lạ vang lên.

"Tại sao mấy người lại nhốt tôi ở chỗ này?" Hoắc Vi Vũ nhìn về phía cửa.

"Cô thông đồng với Giang Khả, làm gián điệp quốc gia, rất nhanh toà án quân sự sẽ có quyết định với cô." Người phụ nữ kia nói xong thì tắt đèn.Trước mắt Hoắc Vi Vũ lại là một vùng đen kịt.

Cô đập cửa, nói: "Tôi muốn gặp Cố Cảo Đình, để cho Cố Cảo Đình đến gặp tôi."

https://thuviensach.vn

"Anh ta không thể tới gặp cô, bây giờ thân phận của cô làm cho người ta e sợ tránh còn không kịp, cô bỏ ngay ý nghĩ đó đi." Người phụ nữ đó nói.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp.

Rũ mắt xuống.

Cô rõ ràng cảm thấy Cố Cảo Đình thiên vị và tín nhiệm mình, sao lại có thể như vậy?

Trong đầu như có tơ rối một nùi, gắn chặt xoắn xuýt cùng một chỗ.

Cô muốn tìm ta đầu sợi, để làm rõ tất cả.

Nhưng vẫn mãi không nghỉ ra.

Không biết qua bao lâu, đèn lại mở.

Cửa cũng được mở ra.

Lâm Thừa Ân xông tới, lo lắng cầm chặt bờ vai của Hoắc Vi Vũ, "Tiểu Vũ, em không sao chứ?"

Hoắc Vi Vũ hoảng hốt nhìn Lâm Thừa Ân.

Lâm Thừa Ân tức giận nói: "Cố Cảo Đình quả thật không phải người tốt gì, tại sao anh ta có thể giao em cho toà án quân sự, đây không phải là đẩy em vào hố lửa sao, những người quen biết ba em sẽ nghĩ thế nào, nghĩ về em ra sao, anh ta quả thật là một người đáng ghét."

"Thừa Ân, sao anh có thể đến đây?" Hoắc Vi Vũ hỏi.

"Ba của anh tìm Mai Tướng quân, hắn đồng ý cho anh mười phút, Tiểu Ngũ, sao em lại quen biết Giang Khả, người đó là kẻ thù của quốc gia." Lâm Thừa Ân khó hiểu nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm Lâm Thừa Ân.

Cô nhớ rõ Phùng Tri Dao nổ súng bắn cô.

Giang Khả vì bảo vệ cô mà chết.

Cố Cảo Đình đánh Phùng Tri Dao.

Mai Tướng quân muốn dẫn cô đi, Cố Cảo Đình không cho phép.

Cô không cảm thấy Mai Tướng quân là người tốt.

Hoắc Vi Vũ không có trả lời Lâm Thừa Ân, dời đi chủ đề hỏi: "Anh cả đâu, còn anh hai nữa?"

"Anh cả, anh hai, anh ba đều ở nước ngoài, anh gọi điện bọn họ không có ai nghe máy, Tiểu Ngũ, em yên tâm, cho dù cược luôn cái mạng này, anh cũng sẽ bảo vệ em an toàn." Lâm Thừa Ân đảm bảo nói.

"Anh đừng có ngốc, ba mẹ anh chỉ có môt đứa con trai là anh, người anh liên lụy, tổn thương chính là bọn họ. Hãy nghe em nói, em muốn gặp Cố Cảo Đình, anh để cho anh ấy tới gặp mặt em một lần được không?." Hoắc Vi Vũ cần gặp mặt hỏi rõ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 352: Cô Tin Anh, Không Vứt Bỏ, Không Buông Bỏ, Không Rời Vứt Bỏ

"Có phải em bị điên rồi hay không, còn muốn gặp anh ta!" Lâm Thừa Ân có chút kích động, "Em có biết hay không, em hôn mê hai ngày, anh ta cũng không có tới thăm một lần, muốn tới đã đến sớm rồi, cũng sẽ không chờ tới bây giờ."

Hoắc Vi Vũ đẩy tay Lâm Thừa Ân ra, kích động nói: "Em không tin anh ấy đưa em đến toà án quân sự, còn không quan tâm đến em."

Lâm Thừa Ân lung lay bờ vai của Hoắc Vi Vũ bả vai, muốn mắng cho cô tỉnh lại, "Đây không phải là vấn đề em tin hay không tin, mà sự thật chính là như thế. Em nói cho anh biết, bây giờ em đang ở đâu? Kết quả này còn không rõ ràng lắm sao!"

Hoắc Vi Vũ bị lung lay đầu váng mắt hoa.

Trong đầu của cô khắc sâu hình ảnh Cố Cảo Đình ôm cô.

Nếu như anh bạc tình bạc nghĩa với cô như vậy, vì sao ngay từ đầu còn cho cô dịu dàng và hy vọng.

Cô không tin.

"Em muốn hỏi rõ ràng." Hoắc Vi Vũ kiên định nói.

https://thuviensach.vn

"Có gì để hỏi, không phải tự rước lấy nhục sao?" Lâm Thừa Ân châm chọc nói.

"Em hỏi rõ ràng." Đôi mắt của Hoắc Vi Vũ đỏ bừng quật cường nói.

"Vậy em cũng muốn đi theo anh ta sao?!" Lâm Thừa Ân kích động nói.

"Lâm Thừa Ân, thời gian của anh còn có năm phút." Người phụ nữ ngoài cửa nói.

Lâm Thừa Ân không có thời gian so đo với Hoắc Vi Vũ.

Anh tháo đồng hồ rất nhanh đeo lên tay Hoắc Vi Vũ.

"Ở đây là tù giam, mặc kệ ban ngày hay buổi tối cũng đen kịt, đeo đồng hồ này sẽ cần trong lúc báo nguy, bên ngoài nó có ánh sáng, có thể chỉ đường và phương hướng cho em trong bóng tối, để em không bị lạc, Tiểu Vũ, yên tâm, em sẽ không vứt bỏ em." Lâm Thừa Ân hứa hẹn nói.

Trong mắt Hoắc Vi Vũ đầy nước mắt.

Cô nhìn về phía đồng hồ trên cô tay.

Cố Cảo Đình, thật sự sẽ không tới gặp cô sao?

"Một lát anh sẽ dặn bọn họ làm đồ ăn thật ngon cho em, em nhớ phải ăn hết, người khác có thể không tốt với em, nhưng mà em không thể không tốt với mình biết không?" Lâm Thừa Ân dặn dò.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Lâm Thừa Ân, "Thừa Ân, lúc nào thì em sẽ ra tòa?"

"Nghe nói ba ngày sau, bây giờ tất cả chứng cứ đều bất lợi cho em, Tiểu Vũ, em có bằng chúng gì chứng minh mình trỏng sạch sao?" Lâm Thừa Ân lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ lắc đầu.

Cửa bị mở ra, người phụ nữ mặt không biểu tình nói: "Đã đến giờ rồi."

Lâm Thừa Ân nắm tay Hoắc Vi Vũ, cam đoan: "Anh sẽ nghĩ cách."

Anh ta đi ra ngoài, cửa đóng lại.

Cũng may đồng hồ phát ra ánh sánh yếu ớt.

Cô có thể mơ hồ nhìn thấy mọi thứ xung quanh.

Hoắc Vi Vũ ngồi ở trên giường.

Trong đầu tìm kiếm trí nhớ trước khi hôn mê.

Cô không nhớ rõ.

Cô thổ lộ với Cố Cảo Đình, để cho anh không cần thích Phùng Tri Dao.

Anh cũng hôn cô.

Chẳng lẽ cô đang nằm mơ?

Cô chưa tới phút cuối sẽ không cam lòng.

Rất nhanh, có người đưa cơm cho cô.

Cho dù không đói bụng, Hoắc Vi Vũ cũng ép buộc mình ăn thật nhiều.

Ăn xong, mong chờ nhìn về phía cửa, chờ Cố Cảo Đình trở lại.

Đợi một ngày, một ngày, lại một ngày.

Cố Cảo Đình cũng không có trở lại.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ rất mất mát.

https://thuviensach.vn

Cô không biết vì sao Cố Cảo Đình chưa tới?

Anh đang tìm chứng cứ cho cô, nên không tới được sao!

Chín giờ sáng.

Cửa được mở ra.

Mười mấy người đàn ông mặc quân trang đi vào, tay cầm vũ khí, dẫn cô đi ra ngoài.

Hoắc Vi Vũ cảm thấy rất buồn cười.

Đối phó một người phụ nữ tay trói gà không chặt như cô, cần nhiều người đàn ông cường tránh như vậy đến trông coi sao?

Cô có tài đức gì.

Đi tới bên ngoài cửa.

Ánh mặt trời rất mạnh.

Ánh mắt của cô bị kích thích đau đớn.

Hoắc Vi Vũ lấy tay che ở trên mắt mình.

Cô nhìn thấy Phùng Tri Dao đứng ở cách đó không xa.

Trong lòng căng thẳng.

Người phụ nữ kia thiếu chút nữa giết chết cô, không phải nên bị giam vào trong lao sao?

Vì sao cô vô tội, lại bị nhốt trong đây?

Nước mắt, từ trong ánh mắt chảy ra.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình, cuối cùng anh ở đâu?

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 353: Một Người Chiến Đấu, Cũng Có Thể Oanh Oanh Liệt Liệt

Được rồi, cô tìm được anh.

Anh đứng ở bên trên toà án quân sự.

Đối diện với cô.

Anh ở đó đại biểu uy nghiêm và quyền uy trên đài cao.

Một thân quân trang, cương trực công chính, anh vũ bất phàm.

Còn là thẩm phán việc của cô.

Tới chất vấn, có phải cô và Giang Khả có quan hệ hay không.?

Chớp mắt một cái, trong lòng Hoắc Vi Vũ thật đau.

Cô không trách anh không đến gặp cô, cũng không trách anh phủi sạch quan hệ với cô, thậm chí không trách anh buông tha Phùng Tri Dao.

Dù sao đó là người phụ nữ anh từng yêu.

Nhưng vì sao, hôm nay, lại cầm từng mũi tên bắn vào trái tim cô, nếu như anh..

Anh có thể không làm thẩm phán mà.

https://thuviensach.vn

Hay là anh tốt với cô như vậy, đúng như lời bọn họ nói, là vì làm cho cô thích anh, sau đó nặng nề đả kích cô.

"Có phải cô là gián điệp hay không?" Cố Cảo Đình đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Hoắc Vi Vũ nhìn chằm chằm anh.

Lúc đầu, annh thật sự cho rằng cô là gián điệp.

Trong mắt dậy sóng, thời gian dần trôi qua lạnh lẽo, đã không còn độ ấm.

"Không phải." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

Cố Cảo Đình thở dài một hơi, nhìn về phía tổng thống, "Tôi không còn gì để hỏi."

Tổng Thống suy nghĩ nói, "Tín vật của Giang Khả, có phải ở trên người của cô hay không?"

"Không có." Hoắc Vi Vũ gọn gàng mà linh hoạt nói.

"Có phải cô và Giang Khả có bí mật gì không thể cho người khác biết hay không?" Mai Tướng quân hung ác hỏi.

Ánh mắt sắc bén của Cố Cảo Đình đảo qua.

Đã nói rồi, chỉ cho anh hỏi.Anh chính là sợ những người kia hỏi đến, dễ dàng làm cho người ta sinh ra ý nghĩ khác và dẫn dắt vấn đề.

"Cô có thể không cần trả lời." Cố Cảo Đình nói với Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nâng cằm lên, trong trẻo nhưng lạnh lùng mà bình tĩnh nói: "Không có."

https://thuviensach.vn

"Cô đang nói xạo." Phùng Tri Dao rất kích động chỉ vào Hoắc Vi Vũ, "Nếu như cô và Giang Khả không có bí mật không thể cho ai biết, tại sao hắn phải cứu cô?"

"Hắn biết thương hương tiếc ngọc, đức hạnh cao cả, có gì sai sao?" Hoắc Vi Vũ châm chọc hỏi ngược lại.

Cô cảm thấy, mình là một người đang chiến đấu.

Cùng Cố Cảo Đình, cùng Phùng Tri Dao, cùng tổng thống, cùng Mai Kính Sơn.

Được rồi, cô đã quen một mình.

Trong mắt Phùng Tri Dao xét qua ánh sáng hung ác, sắc bén nói: "Không ai có thể nói kẻ thù của quốc gia có đức hạnh cảo cả, vì sao cô lại nói như vậy, hai ngườ rõ ràng chính là một phe."

Hoắc Vi Vũ biết mình rời vào bẫy của Phùng Tri Dao.

Nếu như tất cả mọi người cho rằng cô là gián điệp, cũng không có gì tồi tệ hơn, cô cũng không có gì để che dấu,.

"Qủa thật lúc trước tôi và Giang Khả đã gặp mặt." Hoắc Vi Vũ nói.

Lời nói nói ra miệng, một mảnh xôn xao.

Cố Cảo Đình kinh ngạc nhìn Hoắc Vi Vũ, đôi mắt co rụt lại.

Cô biết nói như vậy, tùy thời có thể đẩy cô vào vực sâu không?

Hoắc Vi Vũ không có chột dạ, nhìn thẳng Cố Cảo Đình.

"Ngày đó, tôi bị người bắt đến trên núi, trong lúc vội vàng, tôi chạy vào cánh rừng, đánh bậy đánh bạ bị thủ hạ của Giang Khả bắt lấy, thiếu chút

https://thuviensach.vn

nữa bị tên cưỡng gian, Giang Khả đánh chết tên kia, nói không bắt nạt khi dễ người già yếu phụ nữ và trẻ em vô tội.

Hắn nói với tôi, chờ bọn họ rời khỏi, sẽ thả tôi trở về.

Rất không khéo, thủ hạ khác của hắn lại bắt Phùng Tri Dao.

Đám người Giang Khả vội vàng rời khỏi.

Tôi muốn cứu Phùng Tri Dao, nhìn thấy cô ta cầm tay của tên thủ hạ đã chết kia, lấy cây gỗ đâm vào âm đạo của mình." Hoắc Vi Vũ vừa nói xong, hiện trường lại là một mảnh xôn xao.

Sắc mặt Phùng Tri Dao đỏ bừng, xấu hổ khó chịu nổi, tức giận nói: "Cô ngậm máu phun người, ăn nói bậy bạ, cô cố ý trả thù tôi sao?"

Hoắc Vi Vũ khẽ liếc xéo về phía Phùng Tri Dao, giọng nói lạnh lùng: "Vậy cô nói cho tôi biết, người đàn ông trước mặt đâm cây gỗ vào trong thân thể cô là chết như thế nào?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 354: Cô Không Phát Huy, Liền Xem Cô Là Mèo Bệnh Sao?

"Đầu, trên trán hắn bị trúng đạn." Phùng Tri Dao rõ ràng nói ra.

"Hắn bị trúng đạn trước xong mới bị gậy gỗ đâm vào hay là bị gậy gỗ đâm trước?" Hoắc Vi Vũ tiếp tục truy vấn.

"Đương nhiên là bị gậy đâm trước." Phùng Tri Dao không cần suy nghĩ nói ra.

"Vậy hắn bị ai đánh chết?"

"Là,..là..." Phùng Tri Dao dừng một chút, đôi mắt lóe ra nói:

"Có thể Giang Khả đã đánh chết hắn khi thấy hắn làm vậy với tôi."

Hoắc Vi Vũ khẽ cười, châm chọc nói ra:

"Sông Khả vì cô mà đánh chết thuộc hạ của anh ta, xem ra, người có quan hệ không bình thường với Giang Khả là cô chứ không phải là tôi nha."

Hoắc Vi Vũ nói mấy cây đơn giản, liền đẩy Phùng Tri Dao lên đầu ngọn sóng.

Tổng thống đánh giá Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

Cô gái này, bình tĩnh cùng cơ trí, lâm nguy không sợ, không nhanh không chậm, trầm ổn lãnh đạm, rất hiếm thấy.

Khó trách Cố Cảo Đình thích cô ta.

Phùng Tri Dao nói không lại Hoắc Vi Vũ, thấy tất cả mọi người dùng ánh mắt kỳ quái nhìn cô, nóng nảy nói ra:

"Tôi cũng không biết vì sao anh ta lại làm như vậy? Cô đừng có vu hãm tôi."

Khóe miệng Hoắc Vi Vũ giật giật châm chọc:

"Cũng giống vậy, tôi cũng không biết tại sao Giang Khả đỡ đạn cho tôi."

Ánh mắt của Hoắc Vi Vũ sắc bén:

"Chỉ bằng điểm ấy mà cô chắc chắc tôi là gián điệp, cô đoán bừa hay đầu óc cô có vấn đề vậy?"

"Cô đừng có nói linh tinh!" Phùng Tri Dao kích động nói."Nếu như Giang Khả cứu tôi, liền nói tôi là gián điệp, vậy Giang Khả cũng cứu cô, nhất định cô cũng là gián điệp." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

"Là tôi tự đâm mình." Phùng Tri Dao mất khống chế nói, gào khóc rống lên.

"Cho nên, Giang Khả vì cô mà giết thuộc hạ của mình, hắn còn vì cô mà chết, chắc chắc cô là gián điệp." Mai tướng quân lập tức công kích nói.

Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nhìn Mai tướng quân:

"Hôm nay ngài có ăn điểm tâm không?"

"Tôi ăn hay không ăn thì mắc mớ gì đến cô." Mai tướng quân trả lời.

https://thuviensach.vn

"Nhất định là ngài ăn rồi." Hoắc Vi Vũ chắc chắn nói.

"Tôi không ăn." Mai tướng quân không hề nghĩ ngơi nói ra, nói xong, mới hối hận, trên mặt xấu hổ:

"Đừng hỏi chuyện tào lao."

Hoắc Vi Vũ nhìn những quan viên ở đài cao.

"Mai tướng quân ăn hay không ăn điểm tâm, trong lòng mọi người đều biết rõ, nhưng tại sao ông ta lại nói mình không có ăn, nói xong, mới ý thức được mình nói sai, cái này bên tâm lý học gọi là hành vi, tính cách, phản xạ có điều kiện. Tôi nghĩ Giang Khả cứu tôi cũng là vì nguyên nhân này. Hiện trường có rất nhiều binh lính nhìn thấy, lúc Giang Khả chết, trên tay vẫn cầm súng. Anh ta uy hiếp Cố Cảo Đình, sẽ bắn tôi nếu Cố Cảo Đình động thủ. Đó là bởi vì, họng súng đối diện lưng của tôi, chuyện này, hơn ngàn tên lính đều thấy được."

"Tôi không phải là gián điệp, tôi và Giang Khả cũng không có bất kỳ mối quan hệ nào, tôi chỉ là người vô tội bị liên lụy vào trong mâu thuẫn của họ mà thôi." Hoắc Vi Vũ biểu đạt nói.

"Tổng thống." Lâm Thừa Ân cầm một đống tư liệu đi đến, đưa cho tổng thống nói:

"Tôi và Hoắc Vi Vũ đã quen biết nhau từ nhỏ, đây là tư liệu của em ấy về tiểu học, trung học, trường cấp 3, thành tích đại học, nhận xét của thầy cô và bạn bè, giấy tờ thẻ ngân hàng, biên bản giao thông, thử hỏi, bên trong một cái thẻ ngân hàng không có tới 1000 đồng, cần cù làm việc mỗi tháng cũng chỉ hơn năm ngàn, làm sao có thể là một gián điệp. Em ấy cũng chưa từng đi ra khỏi thủ đô, làm sao có thể biết bí mật quân sự cùng với Giang Khả. Xin tổng thống suy xét."

https://thuviensach.vn

Nhân viên nghiên cứu khoa học đi ra, đưa cho tổng thống một tờ kết quả nghiên cứu.

Cố Cảo Đình nhìn lướt qua tờ đơn, nhìn Hoắc Vi Vũ.

Anh biết, cô vô tội mà.

Nhưng mà, ánh mắt của Hoắc Vi Vũ nhìn anh, lại mang theo một cỗ lạnh buốt đến thấu xương, sắc bén như đao...

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 355: Tư Lệnh Bùng Lên

Cố Cảo Đình nhíu mày, đôi mắt thâm thúy giống như ẩn chứa vũ trụ mênh mông.

Anh có nhiều lời rất muốn nói.

Nhưng hiện tại không phải lúc nói chuyện.

Tổng thống truyền tờ đơn trong tay cho người khác xem.

Mai Kính Sơn nhìn thấy kết quả, hừ một tiếng, dò xét Lâm Thừa Ân, suy nghĩ sâu xa, sắc mặt rất khó coi.

Những người khác xem xong kết quả, liền bày tỏ ý kiến với tổng thống.

Tổng thống nhìn tất cả mọi người, chỉ có Mai Kính Sơn vẫn kiên trì cho rằng Hoắc Vi Vũ là gián điệp.

Lông mày tổng thống hơi hơi nhíu lại, nhìn Hoắc Vi Vũ, trầm giọng nói:

"Đa số thắng thiểu số, Hoắc Vi Vũ không phải là gián điệp, phóng thích."

Đôi mắt Hoắc Vi Vũ rũ xuống, lông mi dài che khuất sóng ngầm trong mắt của cô.

Trong lòng có chút chua xót.

https://thuviensach.vn

Cô thắng, nhưng tâm thua.

"Tiểu ngũ, chúng ta đi." Lâm Thừa Ân vươn tay về phía Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhìn tay của Lâm Thừa Ân.

Giờ này khắc này, cũng chỉ có Lâm Thừa Ân, không rời bỏ cô.

Hoắc Vi Vũ cầm tay của Lâm Thừa Ân.

Anh lôi kéo cô ra ngoài.

Mai Kính Sơn thấy thân ảnh của hai người, ngửi thấy hương vị ngược luyến, cười trên nỗi đau của người khác nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Ách...

Cố Cảo Đình sớm đã không thấy bóng dáng.

*

Hoắc Vi Vũ đi ra khỏi cửa, cổ tay liền bị một bàn tay khác chế trụ.

Cô nhìn qua.

Cố Cảo Đình dùng sức kéo một cái, tách cô và Lâm Thừa Ân ra.

Anh lôi kéo cô đến phía xe của anh.

Hoắc Vi Vũ đỏ mắt, đánh đánh vào tay anh:

"Cố Cảo Đình, anh thả tôi ra."

Cố Cảo Đình căng thẳng, toàn thân bao phủ hàn khí, tốc độ càng nhanh.

Thượng trung tá thấy thế, khẩn trương chạy tới, mở cửa sau xe ra.

https://thuviensach.vn

"Tiểu ngũ." Lâm Thừa Ân chạy đến chỗ Hoắc Vi Vũ.

Anh còn chưa đuổi kịp, liền bị mười mấy tên lính ngăn lại.

Hoắc Vi Vũ lo lắng quay đầu nhìn Lâm Thừa Ân.

Lâm Thừa Ân không thể tiến về trước dù chỉ một bước.

Cô phát hỏa, cả giận nói:

"Cố Cảo Đình, rốt cuộc anh muốn làm gì?"

Cố Cảo Đình không nói gì đặt cô vào trong xe.

Anh muốn cô ngồi trong xe, cô liền không cho anh như ý.

Hoắc Vi Vũ muốn mở cửa bên kia ra xuống xe.

Cửa còn chưa mở, Cố Cảo Đình đã kéo cô lại, hôn lên môi cô.

Vội vàng, hung mãnh, không cho phép người ta kháng cự.

Lưỡi đỏ tiến vào trong miệng của cô.

Hoắc Vi Vũ không nguyện ý, liều mạng đẩy bờ vai của anh.

Cô càng đẩy anh, anh càng ôm cô chặt hơn.

Cô không thể nhịn được nữa, răng sắc bén cắn vào lưỡi của anh.

Cố Cảo Đình chặn lấy môi của cô, ánh mắt sáng rực nhìn cô.

Hoắc Vi Vũ nếm thấy vị máu tanh.

Đó là máu của anh, đang chảy trong miệng của cô, hòa vào trong cơ thể của cô.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Hoắc Vi Vũ chua xót, không có nhẫn tâm, buông lỏng răng ra.

Máu dọc theo khóe miệng của anh chảy xuống.

Thượng trung tá nhìn Tư lệnh dùng tay quyệt máu trên miệng mình.

Đau lòng cho Tư lệnh.

Mấy ngày nay, Tư lệnh đều không ngủ, tìm cách cứu cô.

Bên ngoài, phi cơ, xe tăng, đội cảm tử đều đã chuẩn bị xong.

Nếu như cô ta bị tuyên bố là gián điệp, Tư lệnh liền trực tiếp đi vào bắt người.

"Hoắc tiểu thư, xin cô thương xót, đừng tra tấn Tư lệnh nữa." Thượng trung tá chen miệng nói.

Ánh mắt Cố Cảo Đình đảo qua, ra lệnh:

"Im miệng, lái xe."

Thượng trung tá chạy xe.

Hoắc Vi Vũ mím chặt môi, nhìn chằm chằm khuôn mặt vừa lạnh lùng vừa anh tuấn, vành mắt hồng hồng.

Cô đợi anh ba ngày, 72 tiếng, giống như một đứa ngốc, nhìn qua cửa.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư

www.dtv-ebook.com

Chương 356: Anh Đáng Yêu Nhất

Cô đợi anh ba ngày, 72 tiếng, giống như một đứa ngốc, nhìn qua cửa.

Một lần một lần nói với chính mình, Cố Cảo Đình sẽ không từ bỏ cô.

Kết quả, anh cùng người ta chung một chiến tuyến, đâm một nhát vào ngực của cô.

Bây giờ cô đi ra, bị phán vô tội, anh lại tới trêu chọc cô làm gì.

"Thả tôi ra." Hoắc Vi Vũ lạnh lùng nói.

"Giận tôi hả?" Cố Cảo Đình hỏi ngược lại.

Tức giận?

Cô, không thể thay đổi quan điểm của người khác, cũng không thể quyết định hành động của người khác.

Không tức giận, chỉ là cảm thấy thất vọng.

"Anh chưa đủ tư cách làm tôi tức giận." Hoắc Vi Vũ quật cường nói ra.

Vành mắt hơi đỏ lên, bán rẻ chính mình.

Cố Cảo Đình cúi đầu cắn môi cô, cũng không mạnh lắm.

"Thật muốn cắn chết cô cho rồi." Cố Cảo Đình bất đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ hít mũi một cái.

Anh còn cảm thấy ngược cô chưa đủ sao?

"Anh cắn đi, cắn chết tôi đi, không phải anh rất lợi hại sao? Lật tay làm mây úp tay làm mưa, tùy ý đùa bỡn tâm của người khác." Hoắc Vi Vũ lên án nói.

Giọng nói của Cố Cảo Đình mềm nhẹ hơn mấy phần, hỏi ngược lại:

"Đùa bỡn tâm của cô sao?"

"Anh nằm mơ." Hoắc Vi Vũ không cần suy nghĩ nói.

Cố Cảo Đình cúi người hôn cô.

Cô dùng hết lực bình sinh, đẩy anh ra.

Đột nhiên anh nắm chặt hai cổ tay cô, đặt sau lưng cô.

Thân thể ép đến gần.

Ngực chạm ngực.

Hơi thở nam tính bao phủ.

Hoắc Vi Vũ giãy dụa, phẫn hận nhìn anh.Cố Cảo Đình thở dài một hơi:

"Vẫn là lúc trên giường cô đáng yêu hơn."

Mặt Hoắc Vi Vũ đỏ lên.

Anh nói câu này quá mức mập mờ, sẽ làm người khác hiểu lầm, người không biết, còn tưởng cô và anh đã lên giường với nhau.

https://thuviensach.vn

"Trên giường ai đáng yêu chứ." Hoắc Vi Vũ phản bác, lắc lắc chính mình.

Cố Cảo Đình nhớ tới lời nói lúc cô trên giường, khóe miệng hơi hơi giương lên:

"Không phải nói thích tôi sao?"

Tim Hoắc Vi Vũ run rẩy lợi hại, mở to mắt nhìn anh.

Cô cho là câu nói kia cô nói trong mơ.

Thì ra là thật.

Cô lúng túng muốn tìm một cái lỗ chui xuống.

Đối với người tổn thươnng mình lại nói thích, đây không phải là không có tự trọng sao?

Hoắc Vi Vũ ngụy biện nói:

"Lời nó lúc sốt cao sao có thể xem là thật, tôi còn không biết mình là ai nữa mà, bây giờ tốt rồi, tôi không thích anh!"

Đột nhiên đôi mắt Cố Cảo Đình lạnh lẽo:

"Không thích tôi, vậy thích ai, nói xem."

Cô nghiêng đầu.

Nhìn ra ngoài cửa sổ.

Cố Cảo Đình kéo mặt cô lại, khiến cho cô đối diện anh.

Bốn mắt nhìn nhau, mùi thuốc súng nồng nặc.

https://thuviensach.vn

Thượng trung tá nhìn tình hình qua kính xe, đằng đằng sát khí.

Anh cảm thấy trong lòng anh như đang đi cáp treo, lúc cao lúc thấp, tâm lao lực quá độ.

Tiếp tục như vậy nữa, Tư lệnh không điên, anh cũng điên mất.

"Hoắc tiểu thư, tôi van cô, nói chuyện tốt một chút, cô đừng nghĩ Tư lệnh bỏ rơi cô nha! Vì cứu cô, Tư lệnh xém chút đánh nhau với Mai tướng quân, lần trước tất cả binh lính đều bị bắn bị thương. Tổng thống phải ra mặt can thiệp. Cuối cùng, vì an toàn và danh dự của cô, Tư lệnh mới bất đắc dĩ gửi cô cho tổng thống. Cô cũng đừng trách Tư lệnh không đi thăm cô. Lúc cô hôn mê bất tỉnh, không rõ tình hình. Tư lệnh cùng tổng thống hiệp lực, lúc cô ra tòa lắp máy phát hiện nói dối lên người cô. Không đi thăm cô, là sợ người ta lên án, nghi ngờ kết quả của máy phát hiện nói dối."

"Cô xem, Tư lệnh rất dụng tâm lương khổ, ngoan một chút đi, đừng để Tư lệnh lo lắng." Thượng trung tá nói một mạch.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 357: Còn Tức Giận Phải Không? Đứa Nhỏ Ngốc

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc, những việc này, cô đều không biết.

Trong lòng có một thanh âm, cô nguyện ý tin tưởng anh.

Nhưng, cũng cảm thấy ủy khuất.

Anh không biết cô đã trải qua ba ngày như vậy.

Cô độc, bất lực, bàng hoàng, đau lòng.

Mỗi ngày đều tựa cửa mong chờ, như là một con chó nhỏ không nhà để về.

thậm chí cô cảm thấy, thế giới của cô so với phòng tối còn u ám hơn.

cảm xúc Hoắc Vi Vũ lay động khá lớn, cúi đầu, đôi mắt rưng rưng.

Cố Cảo Đình nâng lên cằm cô, nhìn mắt cô ngấn lệ.

Nếu muốn lại nghe cô nói thích anh, đoán chừng, trong khoảng thời gian ngắn là không có khả năng.

tính cô quật cường giống như là trâu.

Thôi.

Ai bảo anh yêu cô vô cùng.

https://thuviensach.vn

Cô có một chút đáp lại, tâm tình anh vô cùng sung sướng.

“Còn tức giận sao?” Cố Cảo Đình ôn nhu hỏi.

Hoắc Vi Vũ tự cho là kiên cường, cô cũng không thích lưu nước mắt.

Nước mắt là tượng trưng cho yếu đuối, đối với giải quyết sự việc một chút đều không có trợ giúp.

Nhưng lúc này, anh hỏi một câu, còn tức giận phải không?

Giống như là bom cay.

tuyến lệ giống như là được khai thông, không khống chế được, chảy ra.

Lắc đầu, lắc đầu, lắc đầu.

Cô cũng không tức giận, chỉ là khổ sở, hiện tại, đã biết chân tướng, lại càng thêm khổ sở.

Giống như tất cả ủy khuất, đều có đáp lại.

Muốn cười, chính là, nước mắt lăn xuống càng thêm lợi hại.

Cố Cảo Đình đau lòng, hôn nước mắt cô, thấm vào trong miệng.

Mặn mặn.

Đây là cô vì anh rơi nước mắt, anh muốn trân quý ở trong lòng.

“Đứa nhỏ ngốc.” Cố Cảo Đình nhéo nhéo thịt trên mặt cô.

Không nhiều thịt. cằm gầy nhọn.

“Trước cùng tôi đi ăn cơm, tôi có lễ vật đặc biệt đưa cho cô.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

Anh mang theo cô trở về biệt thự.

dì Long đã đem đồ ăn dọn sẵn trên bàn.

Đều là món ăn cô thích, còn có một cái bánh kem.

trên bánh kem viết: Tiểu Vũ, hoan nghênh cô về nhà.

chữ nhà, làm cái mũi cô lại có chút nghẹn.

Cô làm sao vậy, hôm nay đặc biệt xúc động.

Cố Cảo Đình giúp cô kéo ghế dựa ra.

Hoắc Vi Vũ dịu dàng ngồi xuống.

Anh khôi ngô, an vị ở phía đối diện cô.

cảnh tượng hiện tại, hình như ở trong mộng.

Nếu là mộng, cả đời cô không muốn tỉnh lại.

Hoắc Vi Vũ cúi đầu ăn, không nghĩ bị Cố Cảo Đình nhìn ra tâm sự của cô.

Sau khi ăn xong

Cố Cảo Đình nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay, nói với Hoắc Vi Vũ: “Đi thôi, mang cô đi chỗ khác.”

“Nơi nào?” Hoắc Vi Vũ hỏi.

Anh nhếch lên khóe miệng, “Đi, rồi cô sẽ biết.”

Lên xe

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ nhớ tới Lâm Thừa Ân, hiện tại anh ta khẳng định rất sốt ruột.

Cô muốn gọi cho Thừa Ân báo bình an.

Chính là nhớ tới, di động của cô bị người bịt mặt lấy đi rồi, túi xách cũng không biết ở nơi nào.

“Cố Cảo Đình, anh biết di động và túi xách của tôi ở nơi nào không?” Hoắc Vi Vũ không ôm hy vọng hỏi.

tâm tình Cố Cảo Đình khó chịu, con mắt không có nhìn cô, “cô nói chính là cái di động bị hỏng, hay là cái di động tôi tặng cho cô?”

“Có thẻ di động.” Hoắc Vi Vũ nhẹ giọng nói.

Cố Cảo Đình không vui nhìn phía trước, không có quan tâm cô.

Hoắc Vi Vũ nhìn một bên mặt anh, chờ anh trả lời.

“Tôi biết tôi rất đẹp trai, nhìn đi.” Cố Cảo Đình rắm thúi nói.

Hoắc Vi Vũ đoán chừng anh không có giúp cô tìm lại, kéo đai an toàn, trầm mặc.

Cố Cảo Đình nhìn cô một cái, lại nhìn cô một cái, mở ra rương dự trữ, đem cái di động của anh đưa cho cô, “cô xin một lần nữa, đặt ở bên trong cho rồi.”

Hoắc Vi Vũ trong lòng có loại cảm giác kỳ lạ, so với cảm động càng nhiều hơn, là rung động.

Cô nhận di động, thành ý nói lời cảm ơn: “Cám ơn anh.”

“Cám ơn cái rắm.” Cố Cảo Đình cuồng vọng trả lời.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ: “……”

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 358: Ngươi Muốn Tính Cái Gì, Là Có Thể Tính

Cố Cảo Đình như là nghĩ đến cái gì, tươi cười, nhìn về phía cô, “Nếu thật sự cảm ơn tôi, hôm nay không cần chọc tức tôi, không cần ngỗ nghịch tôi.”

“A.” Hoắc Vi Vũ cười một tiếng.

Cố Cảo Đình cảm thấy cô một tiếng a, là ý tứ phủ định?

Cô gọi điện thoại cho Lâm Thừa Ân.

Quả nhiên, là ý phủ định.

“Tiểu Vũ, hiện tại em ở đâu?” Lâm Thừa Ân lo lắng hỏi.

“Thừa Ân, em không có việc gì, không cần lo lắng.”

“anh làm sao có thể không lo lắng, nói ra địa chỉ, anh tới đón em.” Lâm Thừa Ân sốt ruột.

Hoắc Vi Vũ không muốn Thừa Ân và Cố Cảo Đình xung đột, hạ giọng nói: “tối nay em liên hệ với anh.”

Nói xong, cô cúp điện thoại.

“Nếu đối với anh ta không có tình yêu nam nữ, có phải nên cách anh ta xa một chút hay không.” Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

“Tôi và Thừa Ân từ nhỏ cùng nhau lớn lên, gọi là bạn, càng giống như người thân, lúc ở trên toà án, anh cũng thấy rồi anh ta nỗ lực giúp tôi.”

“Cho nên, cô muốn lấy thân báo đáp?” Cố Cảo Đình âm dương quái khí nói.

“anh suy nghĩ nhiều.” Hoắc Vi Vũ nhìn ra ngoài cửa sổ, tránh mũi nhọn từ anh.

rạp hát lớn Ninh Xuyên ở trước mắt.

buổi biểu diễn hòa âm thứ tư đã kết thúc.

Có chút tiếc nuối.

Lần sau chờ bọn họ tới, không biết đợi bao nhiêu năm nữa.

Cố Cảo Đình ở cửa rạp hát lớn ngừng lại.

Anh từ trên xe bước xuống, mở ra rương dự bị, đưa cho cô một cái túi xách LV, “đồ đạt của cô đều ở bên trong.”

Hoắc Vi Vũ nhìn túi xách LV, cũng không muốn lấy, hỏi: “cái trước kia của tôi đâu?”

Cố Cảo Đình gợi lên khóe miệng, trong ánh mắt một chút ý cười đều không có, “Tôi ném rồi, cái này là bồi thường cho cô. Nếu không cần, cô ném đi.”

Anh đem túi xách nhét vào trong ngực cô, đi nhanh tới rạp hát lớn.

Hoắc Vi Vũ hơi nhíu mày.

Lần trước anh cho di động, tiền lương của cô đã thanh toán xong.

Cái túi xách này ít nhất hơn mười vạn, cô ném đi, lấy cái gì trả?

https://thuviensach.vn

dựa vào quan hệ bọn họ, còn chưa phải có thể thản nhiên nhận lễ vật.

Hoắc Vi Vũ đi vào theo Cố Cảo Đình, nhìn anh đi vào khán thính phòng.

Cô đi theo vào.

Cố Cảo Đình ngồi ở vị trí trung tâm.

Toàn bộ khán phòng cũng chỉ có một mình anh.

Cô ngồi ở bên cạnh anh, hoang mang nói khẽ: “Cố Cảo Đình, chúng ta như vậy tính cái gì?”

Anh liếc hướng cô, tay để ở phía sau lưng ghế cô, hơi thở nam tính mãnh liệt hoàn toàn bao phủ cô.

“cô muốn tính cái gì, là có thể tính.cô muốn tính cái gì đây?” Cố Cảo Đình truy vấn nói, ánh mắt sáng quắc nhìn cô.

Cô không rõ lắm.

Có khi, cô cảm thấy anh đối với cô thực tốt, có khi, cô lại cảm thấy anh rất xa cách.

Phùng Tri Dao ở trong lòng cô là một cái hố.

“Trả lời tôi, Hoắc Vi Vũ, cô muốn chúng ta tính cái gì?” Cố Cảo Đình ép hỏi cô.

Anh chờ cô tới gần, đợi hai mươi mấy năm.

Anh muốn cô tới gần, muốn đến điên cuồng.

đèn sáng trên đài cao.

Màn đỏ sân khấu được kéo ra.

https://thuviensach.vn

Cô thấy được…… ban nhạc Cổ điển!!!!!

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nhìn về phía Cố Cảo Đình.

dàn nhạc kia không phải rời đi sao?

sao lại ở chỗ này?

Anh đặt bao hết!!!!

nội tâm Hoắc Vi Vũ bắt đầu khởi động cảm xúc dâng trào, cảm động, không hẹn mà gặp, thế cho nên mắt đỏ hoe, trong mắt ngấn lệ.

Âm nhạc vang lên.

Cô chỉ cảm thấy trên ngón áp út tay phải chợt lạnh, nhìn về phía tay, Cố Cảo Đình mang cho cô nhẫn kim cương.

tay trái anh mang nhẫn kim cương, cầm tay cô, mười ngón tay đan vào nhau.

“Không phải không biết chúng ta tính cái gì? Tôi giúp cô quyết định, làm vợ Cố Cảo Đình” Cố Cảo Đình bá đạo nói.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 359: Cô Không Sợ Hãi Chỗ Nào, Oanh Oanh Liệt Liệt Yêu Một Hồi

Âm nhạc thực hay.

Khi thì tâm can rung động, khi thì ôn nhu triền miên, khi thì gợn sóng phập phồng, khi thì nhiệt huyết sôi trào.

Mà toàn bộ hành trình, trong đầu Hoắc Vi Vũ vẫn luôn hò hét hống vang.

Chỉ nhớ rõ câu cuối cùng anh nói: Không phải không biết chúng ta tính cái gì? Tôi giúp cô quyết định, làm vợ Cố Cảo Đình.

Làm vợ anh Cố Cảo Đình, lời anh nói vô cùng bá đạo, cường thế.

Là phong cách của anh Cố Cảo Đình.

lòng cô phịch phịch loạn nhảy.

Cô là thích anh, đối với anh có hảo cảm, nhưng nói chuyện cưới hỏi, cô lại có chút sợ hãi.

Nhớ tới Cố Kiều Tuyết, nhớ tới Ngụy Ngạn Khang, nhớ tới thân phận quân nhân của anh.

Mỗi một cái cô đều kiêng kị.

buổi hòa âm kết thúc.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ chậm rãi nhìn về phía Cố Cảo Đình, đối diện với đôi mắt anh đen nhánh như mực.

trong ánh mắt anh giống như có xoáy nước, thật sâu đem cô hút vào.

Cô càng ngày càng trầm luân.

lời cự tuyệt, nghẹn ngào ở bên miệng.

Cố Cảo Đình nâng lên tay cô, ánh mắt liếc nhẫn kim cương, bá đạo nói: "của tôi cho phải luôn mang, nếu là tháo ra, tôi liền chém tay cô, có nghe hay không."

Hoắc Vi Vũ rút tay ra, xoay tròn ngón tay mang nhẫn, lẩm bẩm: "Vậy may mắn thứ anh đưa chính là nhẫn, nếu là đưa vòng cổ, không phải tôi nhìn không thấy mặt trời của ngày mai?"

Cố Cảo Đình cười.

Anh đưa tay nhẹ đáp ở trên đầu vai cô, đem cô kéo đến bên người anh, "Tính toán thế nào cô tự mình hiểu lấy."

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía thành viên dàn nhạc đang thu thập đồ vật.

bữa tiệc âm nhạc thịnh soạn là Cố Cảo Đình mang cho cô, cũng là anh bổ sung tiếc nuối của cô.

đôi mắt cô căng thẳng, nắm chặt nắm tay, đem nhẫn nắm ở trong lòng bàn tay.

Quyết định.

đời người có nhiều lựa chọn.

Mỗi một lần lựa chọn, đều là một lần mạo hiểm.

https://thuviensach.vn

Cô biết Cố Cảo Đình nguy hiểm rất lớn.

Nhưng mà cô càng sợ bỏ qua.

Cô nguyện ý một lần cuối cùng, coi như không có chịu thương tổn, đem hết toàn lực yêu một hồi.

Phía trước có lẽ còn có rất nhiều yêu ma quỷ quái.

Cô không chỗ nào sợ hãi.

di động Cố Cảo Đình vang lên.

Cô theo bản năng liếc mắt một cái, là dãy số máy bàn xa lạ.

Cố Cảo Đình thu tay, tiếp nghe, ánh mắt đen nhánh vài phần.

sau khi cúp điện thoại, anh nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, trầm giọng nói: “Minh Nặc đã tỉnh, cô muốn cùng đi hay không?”

Hoắc Vi Vũ nhớ tới quan hệ Phùng Tri Dao và Minh Nặc, hiện tại lấy quan hệ cô và Phùng Tri Dao, đi là không thích hợp.

Hoắc Vi Vũ lắc đầu, “Tôi muốn trở về nghỉ ngơi.”

“uh, đêm nay ở chỗ tôi.” Anh thực tự nhiên liền nói ra tới.

Nói chính là câu trần thuật.

mặt Hoắc Vi Vũ nổi lên đỏ ửng.

Giống nhau nam và nữ nói, đêm nay ở chỗ tôi, chính là cái loại ý tứ mời.

“Đêm nay tôi muốn nghỉ ngơi cho tốt.” Hoắc Vi Vũ kín đáo cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

“Ở chổ tôi cũng có thể nghỉ ngơi cho tốt, nghĩ cái gì vậy?” Cố Cảo Đình giơ lên khóe miệng, ngữ điệu có một ít ái muội.

Hoắc Vi Vũ co quắp, cầm túi xách lên, “xe tôi còn ở trong tiệm 4S, chắc là sửa được rồi, tôi đi lấy.”

“xe cô cũ kỹ rồi, tôi bỏ đi.” Cố Cảo Đình nhẹ nhàng bâng quơ nói, theo cô đứng lên.

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc, “ anh đem xe tôi bỏ đi khi nào?”

“cửa hàng 4S gọi điện thoại đến di động của cô nói xe cô hư này hư kia, tôi cho bọn họ đem xe về lò tái tạo.”

Hoắc Vi Vũ: “……”

“anh đem xe tôi về lò tái tạo, tôi đi cái gì?” Hoắc Vi Vũ bất đắc dĩ.

“đền cho cô một chiếc, Maserati, Lamborghini, Ferrari, Bugatti, cô muốn loại nào?” Cố Cảo Đình không giống như nói giỡn hỏi.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 360: Lần Đầu Tiên Hẹn Hò

Hoắc Vi Vũ nhìn Cố Cảo Đình.

Anh vững vàng bình tĩnh, nhanh nhẹn lịch sự tao nhã.

Được rồi.

phi cơ, đảo nhỏ anh đều tặng, xe trị giá hơn một ngàn vạn, căn bản là một cái số lẻ.

Nhưng cô chịu không nổi.

Lấy càng nhiều, càng không có khả năng trả lại, cô có tài đức gì, nhận không đồ của anh.

“Tự tôi đi chọn lựa.” Hoắc Vi Vũ nói, hướng đi tới bên ngoài.

Anh cầm cánh tay của cô, đem cô kéo đến bên người, tay nhẹ nhàng đặt ở trên eo của cô.

lưng cô cứng còng.

độ ấm bàn tay anh thông qua váy cô truyền đến trên da thịt cô.,

Thực nóng.

tính ra, bọn họ lần đầu tiên hẹn hò?

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ co quắp.

Nhưng, không có lấy tay anh ra.

Cô cũng tham luyến phần ấm áp từ anh.

Anh che chở cho cô, đi tới cửa.

“kết quả Minh Nặc nói ra với tôi, tôi cũng muốn biết là ai đánh nó bị thương.” Hoắc Vi Vũ nhẹ giọng nói.

“uh.” Cố Cảo Đình lên tiếng, đưa cô về nhà.

Đến dưới lầu.

“anh có việc đi trước đi, một mình tôi có thể đi lên.” Hoắc Vi Vũ cởi bỏ đai an toàn.

Cố Cảo Đình cũng mở đai an toàn, “Còn không có gấp đến nổi không thể đưa cô lên lầu.”

trong lòng Hoắc Vi Vũ có chút cảm giác ngọt ngào, chậm rãi nhộn nhạo.

Bọn họ như bây giờ, giống như đang yêu.

Cô quay đầu, đi đến thang máy.

bước chân Cố Cảo Đình lớn hơn so với cô, thực mau liền đứng ở bên cạnh cô.

Anh ấn nút thang máy đi lên, liếc cô, “Trên mặt đất có tiền sao? Vẫn luôn cúi đầu, mặt tôi so ra đẹp hơn.”

“mặt đất so với anh lớn hơn. Liếc mắt một cái xem không xong.” Hoắc Vi Vũ phản bác nói.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình cười.

Cô cũng không có ngừng lại, lộ ra tươi cười.

Chân thành, phát ra từ nội tâm, thu hồi lãnh diễm, phi thường đáng yêu.

Hoắc Vi Vũ cười rộ lên như vậy, thực đẹp, khuynh quốc khuynh thành.

Anh cưng chiều nhéo thịt trên mặt cô, “Như vậy nhìn thật tốt, đối với tôi luôn là một bộ dáng tôi thiếu cô rất nhiều tiền, tôi luôn cảm thấy như thế nào đều không đủ.”

Hoắc Vi Vũ cảm thấy ngượng ngùng, xoay mặt, tươi cười lại càng thêm xinh đẹp, nói giỡn: “Tôi đây vì kiếm thêm nhiều, hắn là vẫn luôn xụ mặt mới đúng. “

Cố Cảo Đình kéo mặt Hoắc Vi Vũ, khiến cô đối diện với anh, “Tôi đều là của cô, còn cần thiết xụ mặt sao?”

Anh nói nghiêm trang.

Giống như câu kia, tôi đều là của cô, là trần thuật một sự kiện chân thật.

Đinh một tiếng.

Cửa thang máy mở ra, tâm tình Hoắc Vi Vũ giảm bớt hoảng loạn.

Cô trước tiến vào thang máy.

Cố Cảo Đình cũng đi vào, tay đáp ở trên eo cô.

Nhưng như vậy, một chút đều không thỏa mãn được anh nhớ cô.

Anh xoay người, xuất kỳ bất ý hôn lên môi Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Anh tới phía trước hai bước, đem cô để ở vách tường với anh, lưỡi duỗi vào.

Cường thế, nhiệt liệt.

hô hấp của cô đã thở không được, gõ bờ vai của anh kháng nghị.

Bờ môi của anh chuyển qua môi cô mềm mại, cái cổ thơm ngọt.

Nóng thở phì phì, đều dừng ở bên tai cô.

Ướt át, lại có chút ngứa.

chân cẳng cô nhũn ra, gắt gao nắm lấy cánh tay anh, từng luồng nhiệt dũng mãnh hướng tới bụng.

Đinh một tiếng, cửa thang máy mở ra

nhóm dì đối diện đứng ở cửa.

một đôi mắt tò mò nhìn Hoắc Vi Vũ cúi đầu, lại nhìn Cố Cảo Đình đứng thẳng tắp.

“Các người thật sốt ruột, vài bước nữa không phải về đến nhà sao?” dì ái muội nói.

Hoắc Vi Vũ xấu hổ buồn bực, trừng mắt nhìn Cố Cảo Đình liếc mắt một cái.

Anh chế giễu, mặt không đổi sắc, thanh lịch tao nhã, giống như người vừa rồi làm chuyện xấu, không phải là anh.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 361: Dũng Cảm Tiến Tới, Đi Về Phía Hạnh Phúc

Trong lòng cô như có vạn con ngựa chạy như điên.

"Không cần đưa, anh đi xuống đi." Hoắc Vi Vũ nói, từ trong thang máy đi ra ngoài.

"Vậy, cậu là Cố gia là tư lệnh Cố Cảo Đình thường xuyên xuất hiện trên TV phải không?" Dì kia tò mò hỏi.

Cố Cảo Đình nhìn dì kia, không nói gì.

"Tôi đã nói rồi mà, Vi Vũ có mạng tốt như vậy." Dì đánh giá Cố Cảo Đình, càng nhìn càng cảm thấy anh lớn lên rất đẹp mắt.

Khóe miệng của Cố Cảo Đình có chút giơ, "Hoắc Vi Vũ là người phụ nữ của tôi, sau này nếu có người nào không phận sự quấy rầy cô ấy, còn phiền dì giúp đỡ ngăn cản họ."

"A, được, được, nếu nói tới Vi Vũ của chúng tôi, lớn lên xinh đẹp, dì thấy không ít người theo đuổi con bé đâu, yên tâm, dì sẽ trông coi giúp cậu." Dì ở cửa đối diện nhiệt tâm nói.

Trong mắt Cố Cảo Đình xẹt qua một tia sắc bén.

Người theo đuổi cô không ít sao?

Có lẽ anh nên thật sự giúp đỡ Hoắc Vi Vũ dọn nhà.

https://thuviensach.vn

*

Hoắc Vi Vũ đến cửa nhà, mở cửa.

"Tiểu Vũ."

Hoắc Vi Vũ nghe được một giọng nói quen thuộc, cô nhìn về phía phát ra âm thanh.

Dì Lâm từ trong hành lang đi tới, phàn nàn nói: "Cuối cùng cháu đã trở về, dì đã chờ cháu ba tiếng rồi."

"Xin lỗi dì Lâm. Sao dì không gọi điện thoại cho con trước?" Hoắc Vi Vũ nói xin lỗi.

"Gọi cho con mười mấy lần, con cũng không có nghe." Đôi mắt dì Lâm đỏ bừng nói.

Hoắc Vi Vũ cầm lấy điện thoại, thấy trên điện thoại di động có rất nhiều cuộc gọi nhỏ của dì Lâm và Thừa Ân.

"Xin lỗi dì, con để chế độ im lặng, không có nghe được, dì Lâm, vào trong nhà ngồi đi." Hoắc Vi Vũ mở cửa đi vào.

Trong phòng khách bừa bãi lộn xộn.

Ngày đó Minh Nặc gặp chuyện không may, cô bị Giang Khả bắt đi, sau này lại bị giam trong tù.

Trong nhà vẫn chưa dọn dẹp.

"Sao nhà của con lại thế này? Có trộm sao." Dì Lâm kinh ngạc nói.

"Không có gì, sau khi bị trộm, con vẫn chưa kịp sửa sang lại. Dì Lâm, dì ngồi trước, con đi nấu nước." Hoắc Vi Vũ vừa sửa sang lại ghế sô pha vừa

https://thuviensach.vn

nói.

Dì Lâm cầm chặt tay của Hoắc Vi Vũ, "Đừng khách khí như vậy, dì Lâm có chuyện muốn nói với con."

"Vâng." Hoắc Vi Vũ đỡ dì Lâm ngồi xuống.

"Tiểu Vũ, từ nhỏ con và Thừa Ân cùng nhau lớn lên, dì rất thích con." Dì Lâm nói.

Hoắc Vi Vũ vẫn biết rõ.

Có lúc cô bị đánh, liền thích đến nhà của Thừa Ân, không chỉ bởi vì Thừa Ân, mà dì Lâm cũng đối xử rất tốt với cô.

"Lần này con gặp chuyện không may, Thừa Ân chạy từ tiểu học, sơ trung, trường cấp 3, đại học, đến lúc bạn học con nói con bỏ nhà đi, trong ba ngày, nó vẫn chưa từ bỏ tìm kiếm con." Dì Lâm tiếp tục nói.

Hoắc Vi Vũ cũng đoán được, trong mắt hiện lên cảm kích."Con quen biết Thừa Ân và dì Lâm, là hạnh phúc ba đời của con."

Nếu như ngày nào đó Thừa Ân có chuyện, cô cũng sẽ xông vào biển lửa, không chối từ.

"Đây đều là chuyện Thừa Ân phải làm." Dì Lâm nói xong, ánh mắt liền ảm đạm xuống.

"Ngày mai con trai của cấp trên cha Thừa Ân cưới vợ, ông ấy mời cả nhà dì đến dự, trên thực tế, ông ấy muốn giới thiệu con gái ông ta cho cho Thừa Ân, theo lời cha Thừa Ân nói, đây cũng là ý tứ của Mai Tướng quâ.

Bởi vì Thừa Ân và Du Tiệp Ngạo là bạn tốt, Mai Tướng quân muốn kéo Du Tiệp Ngạo về phía mình.

https://thuviensach.vn

Một khi quan hệ thông gia quân sự này xác lập, nếu muốn thay đổi, tương đương với phản bội, thì chúng ta tình nguyện không đồng ý ngay từ đầu." Dì Lâm lại thấm thía nói.

Hoắc Vi Vũ đã hiểu mục đích của dì Lâm tới nơi này.

Cô cúi đầu, xoay tròn chiếc nhẫn kim cương trên ngón áp út

Trong lòng như bị vật gì chặn lại, rất áp lực, có chút đau đớn.

Cô thật vất vả mới xóa tan hiềm khích với Cố Cảo Đình, cô thật sự không muốn làm cho Cố Cảo Đình hiểu lầm gì nữa.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 362: Cô Có Thể LàM MộT ChuyệN Vì Anh, Không Chỉ Một Chút

Hoắc Vi Vũ cố lấy dũng khí, ngẩng đầu, "Kỳ thật con và Thừa Ân..."

"Nếu không có chuyện Thừa Ân náo loạn toà án, ngược lại Thừa Âm có thể tùy tiện tìm một cô gái làm giả, hiện tại mọi người đều biết, Thừa Ân thích là con, nếu tìm một người con gái khác đến, cấp trên của cha Thừa Ân khẳng định cảm thấy nhà của dì muốn qua loa, sẽ thẹn quá hoá giận." Dì Lâm cắt ngang lời nói của Hoắc Vi Vũ.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ lộp bộp một chút, lông mi khẽ run, lại cúi đầu xuống.

Nắm đấm nắm thật chặt, như muốn siệt chặt chiếc nhẫn kim cương hạnh phúc.

"Quân trận như chiến trường, nếu như không cẩn thận đứng sai đội ngũ, chính là thân bại danh liệt, cửa nát nhà tan.

Không có cách nào khác, ai bảo cấp trên của cha Thừa Ân bị Mai Tướng quân lôi kéo rồi.

Chúng ta vốn muốn trung lập, bo bo giữ mình, nhưng khó lòng phòng bị, vô tội liên lụy vào trong trận đấu này.

https://thuviensach.vn

Cũng may cha Thừa Ân chỉ còn có một năm nữa có thể về hưu." Dì Lâm bất đắc dĩ nói, cầm tay của Hoắc Vi Vũ.

Tay của Hoắc Vi Vũ run lên, nhìn về phía dì Lâm, chống lại ánh mắt khẩn cầu của dì ấy.

"Dig Lâm cầu xin con, ngày mai cùng đi tham gia hôn lễ với Thừa Ân, thật lòng cũng tốt, giả bộ cũng tốt, dì và cha Thừa Ân đều muốn bình an lúc tuổi già." Dì Lâm thỉnh cầu nói.

Trái tim của Hoắc Vi Vũ như bị ai nhéo thật đau.

Dì Lâm, chú Lâm, Thừa Ân đối với cô tốt như vậy, làm sao cô có thể nhẫn tâm để cho bọn họ gặp chuyện không may.

Hơn nữa cô cũng không muốn anh cả bị Mai Tướng quân lôi kéo.

Nếu cô gả cho Cố Cảo Đình, anh cả cũng bị kẹp ở giữa càng khó làm người.

"Dì Lâm yên tâm, ngày mai con sẽ đi." Hoắc Vi Vũ cam đoan.

Dì Lâm lộ ra nụ cười tươi, vỗ vỗ tay của Hoắc Vi Vũ, "Dì biết ngay mà, trong lòng của Vi Vũ vẫn luôn có chúng ta."

"Đương nhiên là có." Ánh mắt của Hoắc Vi Vũ đỏ lên.

Không biết vì cái gì, cô rất muốn khóc, trong lòng lắng đọng rất nhiều nước, sắp từ trong ánh mắt tràn ra tới.

Nhưng mà cô không thể khóc, không thể để cho dì Lâm nhìn thấy cô khổ sở.

"Đến, dì Lâm giúp con quét dọn phòng." Mẹ của Lâm Thừa Ân đứng lên nói.

https://thuviensach.vn

"Không cần, dì và chú Lâm khẳng định còn có rất nhiều chuyện muốn thương lượng, một mình con quét dọn là được rồi, dì Lâm về sớm chút để nghỉ ngơi đi." Hoắc Vi Vũ khẽ cười nói.

"Được rồi, dì quả thật cũng cần phải trở về. Nói trước để cho Thừa Ân yên tâm."

Hoắc Vi Vũ đưa dì Lâm mụ tới cửa, đóng cửa lại, cuối cùng nước mắt không kiềm chế nổi, chảy xuống.

Cô dựa vào cửa, từ từ ngồi chồm hổm xuống, tháo chiếc nhẫn kim cương từng chút từng chút từ trên ngón tay ra, giữ lại trong lòng bàn tay.

Nhắm mắt lại.

Trong đầu là gình ảnh của Cố Cảo Đình.

Đôi mắt đen kịt kia, khắc ở trong trí nhớ của cô.

Cô biết rõ Cố Cảo Đình sẽ tức giận nhưng cô không thể thấy chết mà không cứu được.

Càng không thể để cho anh... Bốn phía đều là địch.

Cô làm, cô cảm thấy chuyện này là đúng.

Hoắc Vi Vũ tháo vòng cổ xuống, xỏ nhẫn kim cương vào, lại đeo lên trên cổ.

Nhẫn kim cương, vừa vặn nằm ở vị trí ngay ngực cô

Cô đứng lên, bắt đầu quét dọn vệ sinh.

Sau khi làm xong mọi chuyện, đã tám giờ tối.

https://thuviensach.vn

Cô mệt mỏi nằm ở trên giường, nhìn trần nhà, một chút cũng không muốn nhúc nhích.

Cô không nghỉ gì, mà bắt đầu nhớ anh.

Cô nói ra chuyện Phùng Tri Dao hãm hại mình, Cố Cảo Đình cũng sẽ không còn áy náy với cô ta.

Biết rõ tính cách của Phùng Tri Dao, có lẽ anh buông bỏ đoạn tình cảm kia với cô ta không?

Chẳng qua cô không dám hỏi, vì sao Cố Cảo Đình không có bắt Phùng Tri Dao lại.

Cô sợ chính mình thất vọng, nghĩ đến chuyện đó, trong lòng cô chua xót, không thoải mái.

Còn có, tình huống của Minh Nặc ở bên kia thế nào?

Rốt cuộc là ai dẫn bé đi, là ai đánh bé bị thương?

Chương 363 anh muốn cho khắp thiên hạ đều biết, em là của anh.

Mang một loạt vấn đề, Hoắc Vi Vũ mơ màng ngủ.

Không biết qua bao lâu, điện thoại của cô vang lên.

Hoắc Vi Vũ bị đánh thức, xoa xoa khóe môi, cầm lấy điện thoại lên nhìn.Là Cố Cảo Đình gọi đến.

Lúc trước khi cô rời giường sẽ rất bực mình, khi bị đánh thức, nhất định sẽ phát giận.

Nhưng lần này không có.

Cô luôn chờ điện thoại của anh đấy.

https://thuviensach.vn

"Ngủ rồi sao?" Cố Cảo Đình hỏi.

"Không có, ngủ rồi sao nghe điện thoại của anh được?" Hoắc Vi Vũ đi chân trần giẫm trên mặt đất, đi tới cửa sổ phía trước.

Bên ngoài, không có xe của Cố Cảo Đình.

Ánh mắt của cô ảm đạm xuống.

"Hôm nay anh phải ở lại đây, tình huống của Minh Nặc không tốt lắm." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Phùng Tri Dao cũng sẽ ở cùng Minh Nặc sao?

Nghĩ đến bọn họ sẽ ở cùng một chỗ, trong lòng của cô rất không thoải mái.

Nhưng trong chuyện tình cảm, ồn ào cũng sẽ vô dụng thôi.

Bây giờ cô có cảm giác thắng, nhưng cảm giác đó sẽ được bao lâu đây?

Cô không yêu cầu người khác, không cầu xin người khác.

Giống như cô biết rõ vẻ ngoài của Ngụy Ngạn Khang.., nhưng từ đầu tới đuôi cô cũng không có yêu cầu và khẩn cầu Ngụy Ngạn Khang như vậy.

Cô chỉ khắc chế chính mình, mặc dù cô rất thương tâm và khổ sở.

Hoắc Vi Vũ đè nén tâm tình mất mát hỏi: "Biết rõ người tổn thương Minh Nặc là ai không?"

"Nó nói là một người đàn ông che mặt, nhét nó vào rương phía sau, lúc đó nó chạy trốn, bị ngã một phát, trán đập vào đường, sau đó nó bị hôn mê, bây giờ đang còn cấp cứu." Cố Cảo Đình mệt mỏi nói.

https://thuviensach.vn

Không biết vì sao, Hoắc Vi Vũ cảm thấy, người bịt mặt có quan hệ với Phùng Tri Dao.

"Anh cảm thấy sẽ là ai?" Hoắc Vi Vũ nhẹ giọng hỏi.

"Bây giờ còn không xác định, nếu như Minh Nặc chính mình bị thương, vậy thì có rất nhiều khả năng, chẳng qua..." Cố Cảo Đình muốn nói lại thôi.

"Chỉ là bọn họ rõ ràng cho thấy nhằm vào em, từ cố ý móc xuống cáp điện, trốn ở trong nhà của em, cướp đi điện thoại di động của em." Hoắc Vi Vũ nói tiếp lời của Cố Cảo Đình.

Khóe môi của Cố Cảo Đình giơ lên, anh chính là muốn chính miệng cô nói ra.

"Cho nên, ngày mai sẽ đến chỗ của anh." Cố Cảo Đình nói ra trọng điểm.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô không nghĩ là sẽ vào bẫy.

Cố Cảo Đình thật đúng là một lão hồ ly, bất động thanh sắc, phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), làm cho cô khó lòng phòng bị.

"Đến chô anh thì đi làm sẽ bất tiện." Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

"Anh mua cho em biệt thự gần công ty, như vậy đi làm sẽ tiện hơn, an toàn của em cũng được đảm bảo." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anh cường thế, không để cho cô cự tuyệt.

Tay của Hoắc Vi Vũ nắm chặt chiếc nhẫn kim cương ở ngực, dùng sức mạnh hơn, trong lòng bàn tay của cô đã khắc lên ấn ký của chiếc nhẫn.

https://thuviensach.vn

"Cố Cảo Đình, chuyện kết hôn, có thể chậm lại hay không?" Hoắc Vi Vũ nhỏ giọng nói.

"Chậm lại, vì sao phải chậm lại! Ngày mai anh sẽ dẫn em đến gặp ông nội của anh.

Hôn lễ của anh phải làm thật lớn, để cho khắp thiên hạ đều biết, Hoắc Vi Vũ em là vợ của Cố Cảo Đình.

Em muốn đi làm, anh sẽ cho em một công ty, em trông coi giúp anh, giống như Cố gia, công ty này có thể đi thật xa hay không, quyết định bởi năng lực của em." Cố Cảo Đình đã sớm giúp cô sắp xếp xong xuôi, cũng giải quyết xong nỗi lo sau này của cô.

Anh luôn cẩn thận, từng chút hứa hẹn, làm cho cô rất cảm động.

Nhưng ngày mai cô sẽ phải đóng giả bạn gái của Lâm Thừa Ân, rất nhiều người đều sẽ thấy.

Anh muốn cưới cô...

Anh, Thừa Ân kể cả cô, đều sẽ trở thành trò cười trong quân đội.

Nguy cơ của Thừa Ân cũng không thể giải quyết.

Cô và Cố Cảo Đình kết hôn sẽ tồn tại tai hoạ ngầm.

Ít nhất phải một năm, sau khi chú Lâm về hưu, không hề bị Mai Tướng quân khống chế mới được.

Nhưng cô lại không muốn phụ lòng Cố Cảo Đình.

Làm sao bây giờ đây? Thật là mâu thuẫn.

https://thuviensach.vn

Càng muốn đầu lại càng đau, càng là xoắn xuýt, càng suy nghĩ không rõ ràng

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 363: Anh Muốn Cho Khắp Thiên Hạ Đều Biết, Em Là Của Anh

Mang một loạt vấn đề, Hoắc Vi Vũ mơ màng ngủ.

Không biết qua bao lâu, điện thoại của cô vang lên.

Hoắc Vi Vũ bị đánh thức, xoa xoa khóe môi, cầm lấy điện thoại lên nhìn.

Là Cố Cảo Đình gọi đến.

Lúc trước khi cô rời giường sẽ rất bực mình, khi bị đánh thức, nhất định sẽ phát giận.

Nhưng lần này không có.

Cô luôn chờ điện thoại của anh đấy.

"Ngủ rồi sao?" Cố Cảo Đình hỏi.

"Không có, ngủ rồi sao nghe điện thoại của anh được?" Hoắc Vi Vũ đi chân trần giẫm trên mặt đất, đi tới cửa sổ phía trước.

Bên ngoài, không có xe của Cố Cảo Đình.

Ánh mắt của cô ảm đạm xuống.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay anh phải ở lại đây, tình huống của Minh Nặc không tốt lắm." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Phùng Tri Dao cũng sẽ ở cùng Minh Nặc sao?

Nghĩ đến bọn họ sẽ ở cùng một chỗ, trong lòng của cô rất không thoải mái.

Nhưng trong chuyện tình cảm, ồn ào cũng sẽ vô dụng thôi.

Bây giờ cô có cảm giác thắng, nhưng cảm giác đó sẽ được bao lâu đây?

Cô không yêu cầu người khác, không cầu xin người khác.

Giống như cô biết rõ vẻ ngoài của Ngụy Ngạn Khang.., nhưng từ đầu tới đuôi cô cũng không có yêu cầu và khẩn cầu Ngụy Ngạn Khang như vậy.

Cô chỉ khắc chế chính mình, mặc dù cô rất thương tâm và khổ sở.

Hoắc Vi Vũ đè nén tâm tình mất mát hỏi: "Biết rõ người tổn thương Minh Nặc là ai không?"

"Nó nói là một người đàn ông che mặt, nhét nó vào rương phía sau, lúc đó nó chạy trốn, bị ngã một phát, trán đập vào đường, sau đó nó bị hôn mê, bây giờ đang còn cấp cứu." Cố Cảo Đình mệt mỏi nói.

Không biết vì sao, Hoắc Vi Vũ cảm thấy, người bịt mặt có quan hệ với Phùng Tri Dao.

"Anh cảm thấy sẽ là ai?" Hoắc Vi Vũ nhẹ giọng hỏi.

"Bây giờ còn không xác định, nếu như Minh Nặc chính mình bị thương, vậy thì có rất nhiều khả năng, chẳng qua..." Cố Cảo Đình muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

"Chỉ là bọn họ rõ ràng cho thấy nhằm vào em, từ cố ý móc xuống cáp điện, trốn ở trong nhà của em, cướp đi điện thoại di động của em." Hoắc Vi Vũ nói tiếp lời của Cố Cảo Đình.

Khóe môi của Cố Cảo Đình giơ lên, anh chính là muốn chính miệng cô nói ra.

"Cho nên, ngày mai sẽ đến chỗ của anh." Cố Cảo Đình nói ra trọng điểm.

Hoắc Vi Vũ: "..."

Cô không nghĩ là sẽ vào bẫy.

Cố Cảo Đình thật đúng là một lão hồ ly, bất động thanh sắc, phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), làm cho cô khó lòng phòng bị.

"Đến chô anh thì đi làm sẽ bất tiện." Hoắc Vi Vũ cự tuyệt nói.

"Anh mua cho em biệt thự gần công ty, như vậy đi làm sẽ tiện hơn, an toàn của em cũng được đảm bảo." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Anh cường thế, không để cho cô cự tuyệt.

Tay của Hoắc Vi Vũ nắm chặt chiếc nhẫn kim cương ở ngực, dùng sức mạnh hơn, trong lòng bàn tay của cô đã khắc lên ấn ký của chiếc nhẫn.

"Cố Cảo Đình, chuyện kết hôn, có thể chậm lại hay không?" Hoắc Vi Vũ nhỏ giọng nói.

"Chậm lại, vì sao phải chậm lại! Ngày mai anh sẽ dẫn em đến gặp ông nội của anh.

Hôn lễ của anh phải làm thật lớn, để cho khắp thiên hạ đều biết, Hoắc Vi Vũ em là vợ của Cố Cảo Đình.

https://thuviensach.vn

Em muốn đi làm, anh sẽ cho em một công ty, em trông coi giúp anh, giống như Cố gia, công ty này có thể đi thật xa hay không, quyết định bởi năng lực của em." Cố Cảo Đình đã sớm giúp cô sắp xếp xong xuôi, cũng giải quyết xong nỗi lo sau này của cô.

Anh luôn cẩn thận, từng chút hứa hẹn, làm cho cô rất cảm động.

Nhưng ngày mai cô sẽ phải đóng giả bạn gái của Lâm Thừa Ân, rất nhiều người đều sẽ thấy.

Anh muốn cưới cô...

Anh, Thừa Ân kể cả cô, đều sẽ trở thành trò cười trong quân đội.

Nguy cơ của Thừa Ân cũng không thể giải quyết.

Cô và Cố Cảo Đình kết hôn sẽ tồn tại tai hoạ ngầm.

Ít nhất phải một năm, sau khi chú Lâm về hưu, không hề bị Mai Tướng quân khống chế mới được.

Nhưng cô lại không muốn phụ lòng Cố Cảo Đình.

Làm sao bây giờ đây? Thật là mâu thuẫn.

Càng muốn đầu lại càng đau, càng là xoắn xuýt, càng suy nghĩ không rõ ràng.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 364: Cảm Giác Yêu, Ngày Càng Khắc Sâu

Hoắc Vi Vũ ngồi lên giường, chân rất lạnh, rúc vào trong chăn.

Cô không thể ích kỷ như vậy, bởi vì muốn có tình yêu, mà không để ý đến sinh mệnh của người khác.

"Cố Cảo Đình, tôi mới vừa vào tòa án quân sự, ra cũng chưa được quá lâu, như vậy có chút gấp rồi." Hoắc Vi Vũ nhẹ nói.

"Cô lo lắng ông của tôi sẽ không đồng ý sao?" Cố Cảo Đình suy đoán hỏi.

"Ông ấy luôn hi vọng anh tìm được một người phụ nữ tốt nhất, hoàn mỹ nhất." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

"Yên tâm, nếu ông phản đối, tôi vẫn cưới cô, tôi không phải là người dựa vào hơi thở của gia gia mới sống được." Cố Cảo Đình cuồng vọng nói.

Trong mắt Hoắc Vi Vũ có chút ẩm ướt, lông mi khẽ run, khóe miệng hơi hơi dương lên.

Nhớ ngày đó, Nạp Lan Tĩnh Oánh phản đối Ngụy Ngạn Khang yêu cô.

Ngụy Ngạn Khang kéo dài đến bảy năm, cũng không thể cưới cô.

Bây giờ cô có một loại cảm giác như cuối cùng cũng tìm được hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Đau lòng, chua xót.

Anh càng tốt, cô càng không nỡ bỏ được.

Hai tay nắm chặt lại.

Tàn nhẫn nói ra.

"Cố Cảo Đình, cho tôi một chút thời gian được không? Ngày mai tôi muốn yên tĩnh ở một mình." Hoắc Vi Vũ nhẹ nói.

Bên kia Cố Cảo Đình trầm mặc.

Anh cũng không muốn ép buộc cô, tránh làm cô sợ hãi.

"Hôm nay nghỉ ngơi sớm chút, ngủ ngon."

"Ngủ ngon." Hoắc Vi Vũ cúp điện thoại.

Hôm nay suy nghĩ quá nhiều, ngủ cũng không an ổn.

Thật vất vả, hơn bốn giờ sáng mới ngủ thiếp đi.

Hơn chín giờ, Lâm Thừa Ân gọi điện thoại tới.

Hoắc Vi Vũ mệt mỏi, cầm điện thoại lên:

"Tốt nhất là anh nên có chuyện gấp."

"Tiểu Vũ, em bị cầm tù sao?" Lâm Thừa Ân lo lắng nói.

"Tù cái lông, đang mộng thấy Chu Công đây." Hoắc Vi Vũ bực bội.

"Anh ở trước cửa, ra mở cửa đi." Lâm Thừa Ân nói xong, cúp máy.

Hoắc Vi Vũ đá chăn ra, ngồi dậy, buồn bực gãi gãi đầu.

https://thuviensach.vn

Đầu như ổ gà, oán hận mở cửa.

Cửa mở ra, ngoại trừ Lâm Thừa Ân ra, còn có hai quân nhân mặc quân trang, trong tay cầm súng ống.Hoắc Vi Vũ đang say ke lập tức hoảng sợ tỉnh táo lại.

"Các người là ai vậy?" Hoắc Vi Vũ nghi ngờ hỏi.

"Tư lệnh phân phó chúng tôi phải bảo vệ phu nhân an toàn." Một người mặt không đổi sắc nói.

Trong lòng Hoắc Vi Vũ run rẩy.

Cố Cảo Đình phái hai người này đến lúc nào vậy, cô cũng không biết.

Trong mắt Lâm Thừa Ân lộ ra hung quang, chán ghét liếc mấy binh lính một chút, cả giận nói:

"Anh ta muốn tầm tù em."

"Cầm tù là không cho ra vào, anh ta không có làm vậy đâu." Hoắc Vi Vũ không muốn Lâm Thừa Ân hiểu lầm Cố Cảo Đình.

"Anh mang theo quần áo cho em nè." Lâm Thừa Ân muốn đi vào.

Liền bị một trong hai người binh lính cản lại.

Binh lính lạnh lùng nói:

"Tư lệnh ra lệnh, trừ ngài ra, phàm lá giống đực, đều không được vào."

Hoắc Vi Vũ: "..."

Mới sáng sớm, Cố Cảo Đình phái binh lính đến làm chuyện khôi hài sao?

https://thuviensach.vn

"Cút." Lâm Thừa Ân tức giận.

Hoắc Vi Vũ không muốn bọn họ xung đột:

"Thừa Ân, anh về trước đi, lát nữa em sẽ gọi cho anh."

Lâm Thừa Ân không hiểu nhìn Hoắc Vi Vũ.

Cô nhíu mày, cằm hướng về phía thang máy, ra hiệu cho anh đi trước.

Lâm Thừa Ân hiểu được ý của Hoắc Vi Vũ, đi vào thang máy.

Hoắc Vi Vũ đóng cửa lại, đi vào nhà vệ sinh.

Nhìn thấy bản thân mình trong gương thì giật mình.

Mặt mày xanh xao, quần thâm thật đậm ở trên mắt.

Không biết, còn tưởng là gấu trúc thành tinh sau khi giảm béo.

Cô nhanh chóng đánh răng rửa mặt, chải đầu buộc tóc.

"Tư lệnh." Âm thanh hùng hậu ngoài cửa vang lên.

Hoắc Vi Vũ hoảng hốt, lược dính vào tóc.

Đau khiến cô muốn khóc.

Cố Cảo Đình đẩy cửa phòng vệ sinh ra.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 365: Cô Là Đang Đánh Trận Sao?

Cố Cảo Đình đẩy cửa phòng vệ sinh ra.

Liền thấy đầu tóc cô rối bời, lược còn đang kẹt trong tóc, mắt hơi đỏ.

"Cô đang chải đầu, hay là đánh trận vậy?" Cố Cảo Đình lại gần cô.

"Hôm qua mất ngủ." Hoắc Vi Vũ giật lược xuống, lại làm đau da đầu.

Anh cầm lược trong tay cô, kiên nhẫn, từng chút từng chút chải tóc cho cô.

Không đau tí nào.

Cô ngẩng đầu nhìn anh.

Anh cao hơn cô, hơi thở đều phả vào mặt của cô.

Cô thật không nghĩ tới, bình thường vừa anh tuấn vừa lãnh khốc, cẩn thận tỉ mỉ Cố Cảo Đình, còn có một mặt ôn nhu như vậy.

Cố Cảo Đình, anh còn có bao nhiêu ưu điểm mà cô không biết nữa.

Kỳ thật, cô rất muốn ở bên cạnh anh.

Cố Cảo Đình nhìn cô.

Ánh mắt chăm chú của cô bị anh bắt được.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ chột dạ, dời đề tài hỏi:

"Minh Nặc qua giai đoạn nguy hiểm chưa?"

Ánh mắt của Cố Cảo Đình trầm xuống:

"Vẫn còn đang hôn mê, có thể sẽ vĩnh viễn không tỉnh lại được."

"Té một cái, sao lại nghiêm trọng như vậy?" Hoắc Vi Vũ lo lắng.

"Lúc kiểm tra, tất cả đều bình thường, bác sĩ nói là cậu ta không chịu tĩnh, cần phải theo dõi một chút." Cố Cảo Đình trầm giọng nói.

Cô nghe Thượng trung tá nói qua, ba của Minh Nặc vì cứu Cố Cảo Đình nên mới hi sinh.

Cô cũng không biết phải an ủi thế nào, nhón chân lên, như chuồn chuồn lướt chạm vào môi anh một cái.

Lưng Cố Cảo Đình cứng đờ.

Nụ hôn này, cơ bản không thể thỏa mãn anh.

Cố Cảo Đình nâng gáy cô lên.

Răng khẽ cắn môi của cô, cũng không làm cô bị thương, lưỡi đỏ liếm chổ bị anh cắn, vô cùng gợi cảm cùng ái muội.

Hoắc Vi Vũ từ từ đáp lại anh, đụng vào đầu lưỡi của anh.

Anh tiến vào trong miệng cô, hấp thụ mùi thơm ngát của cô.

Hô hấp, ngày càng gấp rút.

Bàn tay, nắm chặt mông của cô ép đến gần anh.

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ cảm giác được cái kia phình lên.

Trong đầu hiện ra một hình ảnh đỏ mặt.

Miệng đắng lưỡi khô.

Tim đập bình bịch bình bịch, như đang nhảy múa.Anh nâng cô lên bồn rửa tay.

Nước lạnh bên trong làm Hoắc Vi Vũ bừng tỉnh lại.

Cố Cảo Đình cũng gần cởi quần lót của cô ra rồi.

Cô nắm chặt tay anh, nhảy xuống, chống lại đôi mắt đầy mê muội của anh.

"Tối nay." Hoắc Vi Vũ ngượng ngùng nói.

Lâm Thừa Ân còn đang chờ cô đấy.

Dựa theo tính tình của Lâm Thừa Ân, chờ một hồi không thấy cô, nhất định sẽ xông vào.

Tránh tình trạng anh ta xung đột với Cố Cảo Đình.

Hôm nay không thể làm chuyện này.

Cố Cảo Đình hắng giọng một cái, nhìn bờ môi hồng nhuận của cô:

"Tối nay, chỉ tối hôm nay thôi sao?"

"Hứ." Hoắc Vi Vũ lên tiếng, đỏ mặt đi ra ngoài.

Cố Cảo Đình nở nụ cười.

Nếu cô đã nói tối nay, anh cũng không vội.

https://thuviensach.vn

"Lát nữa đi theo tôi đến chỗ này." Cố Cảo Đình đi theo cô nói.

Cô không thể đi được.

Thật xin lỗi, Cố Cảo Đình.

"Hôm nay không thể, tôi muốn đi cắt tóc."

Cố Cảo Đình nghĩ một chút:

"Cũng được."

Anh nhìn về phía tay của cô, đồng tử co lại:

"Nhẫn đâu?"

Hoắc Vi Vũ không kịp suy nghĩ, nắm chặt tay anh, đặt lên vị trí tim:

"Ở đây."

"Tại sao không đeo vào?" Cố Cảo Đình truy vấn.

"Quá quý giá, tôi không muốn trở thành mục tiêu của bọn cướp." Hoắc Vi Vũ chột dạ giải thích.

Cố Cảo Đình có chút không vui, nhưng nhìn cô vẫn mang bên người, chứng minh trong lòng cô có anh.

Ánh mắt của anh hơi dịu lại:

"Lần này bỏ qua, nếu không mang theo, sẽ cho cô không nhìn thấy mặt trời ngày mai."

"Biết rồi."

Anh nhìn cô ngoang như vậy, cúi người, nói bên tai cô:

https://thuviensach.vn

"Vừa rồi không nghe lời, tôi phải trừng phạt cô sao đây?"

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 366: Đã Thích

Hoắc Vi Vũ liếc anh:

"Anh muốn làm gì?"

Anh tại bên tai cô nói hai chữ số.

Hoắc Vi Vũ không hiểu.

Nhưng cô nhìn ánh mắ của anh sâu thẳm, bên trong lóng lánh như bảo thạch, đặc biệt mê hoặc người khác.

Nếu cô hỏi anh, thì cảm thấy mình hơi thấp bé.

Lát nữa, cô sẽ lén tra Bách Độ* chút.

"Ừm." Hoắc Vi Vũ giả bộ hiểu rõ lên tiếng.

Cô cầm túi, đi ra ngoài:

"Tôi đi cắt tóc, anh cứ tự nhiên như ở nhà."

Cố Cảo Đình nhếch miệng, nụ cười đặc biệt tà mị.

Hoắc Vi Vũ vừa ra khỏi cửa, liền lên Bách Độ tra, xem số 6 và số 9 có nghĩa gì.

https://thuviensach.vn

Giống nhau, ngoại trừ dân mạng nhắn lại, còn có hình ảnh của Bách Độ gửi lại.

Hoắc Vi Vũ ấn vào, nhìn thấy đoạn chữ cùng một tấm ảnh, nhất thời như bị điện giật.

Thì ra là một tư thế.

Chết tiệt, cô lại đáp ứng lung tung cái gì vậy trời.

Đúng là không thể nó năng tùy tiện được, "haizz".

"Tiểu Vũ." Lâm Thừa Ân hô.

Hoắc Vi Vũ lập tức tắt trang web, nhét di động vào túi.

"Em không sao chứ?" Lâm Thừa Ân lo lắng đi đến trước mặt Hoắc Vi Vũ.

"Em không sao, lên xe rồi nói." Mặt Hoắc Vi Vũ đỏ hồng, lên xe của Thừa Ân, rời khỏi nơi này.

Anh đưa quần áo cho cô:

"Mặc vào."

Hoắc Vi Vũ tiếp nhận.

Lúc đầu cô muốn tự mua quần áo, nhưng mà, vừa rồi đi quá gấp."Anh xuống xe, em muốn thay quần áo." Hoắc Vi Vũ nói.

Lâm Thừa Ân dừng xe, dựa lưng vào cửa sổ xe, có chút lo lắng nói:

"Đại ca, nhị ca chưa liên lạc được, hỏi Nam Phong, Nam Phong cái gì cũng không biết, em nói xem, đại ca nhị ca bọn họ có xảy ra chuyện gì không?"

https://thuviensach.vn

"Đừng đoán mò, đại ca nhị ca không có khả năng xảy ra chuyện." Hoắc Vi Vũ chặn lại nói.

"Bây giờ em tính sao? Cố Cảo Đình một mực quấn lấy em, anh ta nhất định là chơi chết em." Lâm Thừa Ân tức giận, buồn bực chính mình không nghĩ ra biện pháp.

Hoắc Vi Vũ mở cửa xe, đã thay quần áo xong, nói với Lâm Thừa Ân:

"Không phải như thế. Anh ta là vì bảo vệ em."

"Bảo vệ?" Lâm Thừa Ân lên xe, kích động nói:

"Tiểu Vũ, em đừng bị anh ta lừa gạt, nếu anh ta bảo vệ em, sao lại khắp nơi nhằm vào em."

"Anh ta không có, mang em đi tòa án quân sự là vì Mai tướng quân nhắm vào em, tự thân tổng thống ra mặt sẽ công bằng hơn, bọn họ lắp thiết bị phát hiện nói dối vào ghế của em, có thể chứng minh em trong sạch." Hoắc Vi Vũ giải thích nói.

"Cho nên, may mắn là em trong sạch, nếu em không trong sạch, em nghĩ Cố Cảo Đình sẽ bảo vệ em?" Lâm Thừa Ân đỏ mắt, cơ bản anh không tin.

Hoắc Vi Vũ biết nói nhiều cũng không thông, cô không thay đổi được cách nhìn của Thừa Ân đối với Cố Cảo Đình.

"Thừa Ân, em thích anh ta, vì em, anh đừng xung đột với anh ta." Hoắc Vi Vũ nhẹ nhàng nói.

Lâm Thừa Ân kinh ngạc nhìn Hoắc Vi Vũ:

"Em nói, em thích Cố Cảo Đình rồi! Không phải từ nhỏ em đã ghét anh ta sao?"

https://thuviensach.vn

"Lúc đó không hiểu chuyện."

"Anh thấy em bây giờ càng không hiểu chuyện, ba vị hôn thê trước của Cố Cảo Đình đã chết, còn người thứ tư thì tự sát nằm trong bệnh viện nữa tháng, Cố Kiều Tuyết là em gái của anh ta, Ngụy Ngạn Khang là em rể, em bị hồ đồ sao? Nói không chừng những vị hôn thê kia là do anh ta giết chết." Lâm Thừa Ân vọt tới nói.

"Nếu như có thể không chế tình cảm, em cũng không muốn thích anh ta." Hoắc Vi Vũ thản nhiên nói, nhìn về phía trước.

Lâm Thừa Ân nhíu mày, không nói gì thêm, lái xe.

Hoắc Vi Vũ nhìn trộm anh một chút.

Cô biết, Thừa Ân là quan tâm cô, cũng không nói gì thêm, lấy đồ trang điểm trong túi ra, trang điểm chút.

Sau một giờ, bọn họ đã đến.

Hoắc Vi Vũ mới xuống xe, liền thấy Cố Cảo Đình từ trên máy bay đi xuống...

(*)Công ty hữu hạn kĩ thuật mạng trực tuyến Bách Độ (Bắc Kinh) gọi tắt là Bách Độ, là công ty cung cấp dịch vụ tìm kiếm dữ liệu trên mạng lớn nhất.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 367: Người Phụ Nữ Của Tôi, Ai Cũng Đều Không Đoạt Được

Anh, một thân tây trang màu đen, mát lạnh bức người.

ung dung nện bước.

Phía sau đi theo anh là bốn gã hộ sĩ.

Tự có hào quang.

Vừa xuất hiện, khiến cho người không thể dời ánh mắt.

trong lòng Hoắc Vi Vũ căng thẳng, đôi mắt hiện lên lo lắng.

Không phải nói, Cố Cảo Đình sẽ không tới sao?

Cô muốn tránh, nhưng mà, đã không còn kịp nữa.

ánh mắt Cố Cảo Đình nhìn về phía cô, chiếu ra tia lạnh, đủ để hủy thiên diệt địa.

Trên thực tế, anh ở trên phi cơ đã nhìn thấy cô.

Đi cắt tóc?

Không mang nhẫn là sợ bị cướp bóc đúng không?

Hôm nay muốn nghỉ ngơi, muốn lẳng lặng mà đi đúng không!!!!!

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình xem thật vững vàng bình tĩnh, sóng ngầm trong mắt đen nhánh sớm đã mãnh liệt, lập tức hướng tới Hoắc Vi Vũ.

Lâm Thừa Ân cũng cảm giác được sắc bén của Cố Cảo Đình, cầm cánh tay Hoắc Vi Vũ, đem cô kéo đến phía sau mình.

Hoắc Vi Vũ có cảm giác thân thể đã bị mất hết dũng khí.

Lòng bàn tay, gan bàn chân, đều toát ra mồ hôi lạnh.

Rũ đầu, con mắt cũng không dám nhìn Cảo Đình.

“Lại đây.” Giọng Cố Cảo Đình lạnh lùng, ánh mắt khóa Hoắc Vi Vũ.

Hoắc Vi Vũ nhíu mày, nắm tay gắt gao nắm lại.

Cô không thể qua đó.

Qua đó, tương đương đem Lâm Thừa Ân đẩy xuống hố lửa.

Cũng như, làm cho anh bốn bề thọ địch.

Làm cho anh cả ở thế khó xử.

“Tôi nói lại một lần cuối cùng, lại đây.” Cố Cảo Đình đề cao đê-xi-ben, mang theo hơi lạnh thấu xương.

Không khí đột nhiên lạnh thêm hai độ.

lưng Hoắc Vi Vũ lạnh cả người.

Cô có thể cảm giác được anh quét ánh mắt về phía cô, như là một đao sắc nhọn, cắt trái tim cô, một giọt một giọt máu từ vết thương chảy ra.

Chính là, cô không thể đi.

https://thuviensach.vn

Cố Cảo Đình nhìn cô, ước chừng có hơn một phút đồng hồ, cười nhạo một tiếng.giọng cười nhạo kia, bớt thời giờ cô xuất huyết.

chân cẳng Hoắc Vi Vũ nhũn ra, so với trải qua một trận sống chết còn vô lực.

Cái trán, đụng ở trên lưng Lâm Thừa Ân.

toàn thân Cố Cảo Đình bao phủ hơi lạnh, đi qua cô, đi đến.

“Tiểu Vũ, đừng sợ, anh sẽ bảo hộ em.” Lâm Thừa Ân đau lòng nói.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Lâm Thừa Ân.

Anh không biết, cô không phải sợ hãi, mà là lo lắng Cố Cảo Đình sẽ khổ sở.

Cô chậm rãi nhìn về phía Cố Cảo Đình.

khóe miệng anh mang theo tươi cười lịch sự tao nhã, ung dung quyền quý, yểu điệu mà nói.

Thoạt nhìn phong khinh vân đạm, tự phụ cao lớn.

hiển nhiên, Hoắc Vi Vũ rõ ràng, Cố Cảo Đình không cười.

Anh lên khán đài lãnh thưởng đều không cười.

Huống chi là ở hôn lễ người khác.

Anh càng cười, càng chứng minh, trong lòng khó chịu.

Hoắc Vi Vũ trong lòng bị nhéo đau, xoay mặt. “Thừa Ân, chúng ta rời khỏi nơi này.”

https://thuviensach.vn

“được, chúng ta đi vào.” Lâm Thừa Ân kéo Hoắc Vi Vũ đi vào biệt thự, tìm được mẹ Lâm và ba Lâm.

“Tiểu Vũ, tới rồi.” Mẹ Lâm vui mừng cười nói.

Hoắc Vi Vũ gật đầu, “Mẹ Lâm, ba Lâm.”

Mai tướng quân đi tới, nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, âm dương quái khí cười nói: “Tôi còn tưởng rằng cô là người phụ nữ của Cố Cảo Đình, thì ra cô là người phụ nữ của Lâm Thừa Ân. Cố Cảo Đình.”

Mai tướng quân cố ý la lớn, “người phụ nữ của anh chạy theo tiểu bạch kiểm. Ha ha ha ha”

Anh ta cười, nhóm thủ hạ của anh ta đều phụ họa cười to.

lòng Hoắc Vi Vũ quá sức mệt mỏi, cảm giác rơi hố lửa, ngoại trừ như thiêu như đốt, còn có sốt ruột.

Cố Cảo Đình nhìn về phía Hoắc Vi Vũ, đi tới bên cô, thẳng tắp đứng ở trước mặt Mai tướng quân.

Bởi vì anh cao hơn một cái đầu so với Mai tướng quân.

Mai tướng quân cần phải nhìn lên.

“người phụ nữ của tôi, ai cũng đều không đoạt được, nếu bị cướp đi, khẳng định cũng không phải người phụ nữ của tôi.” Cố Cảo Đình cuồng ngạo nói.

ánh mắt anh sắc bén đảo qua toàn trường.

Những người cười to, đã sớm ngừng lại, con mắt cũng không dám nhìn anh bên này.

https://thuviensach.vn

“cô ta không phải sao?” Mai Kính Sơn chỉ vào Hoắc Vi Vũ.

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 368: Đã Là Phụ Nữ, Đều Thích Cố Cảo Đình

Ánh mắt mọi người, mang theo tò mò xem kịch vui, nhìn tới trên người Cố Cảo Đình.

Hoắc Vi Vũ nhăn mày.

Nếu cô là người phụ nữ của Cố Cảo Đình, Mai tướng quân khẳng định sẽ làm Lâm Thừa Ân cưới con gái của lãnh đạo ba Thừa Ân.

Thừa Ân không chịu, chính là trực tiếp quyết liệt.

tai họa đầu tiên chính là ba Lâm còn không có biện pháp về hưu.

Nếu cô không phải là người phụ nữ của Cố Cảo Đình, Cố Cảo Đình vì cô làm nhiều như vậy, sẽ khiến anh trở thành trò cười trong quân đội.

Cô nên như thế nào bảo vệ quyền lợi hai bên.

Chủ nhân nhìn thấy người quan trọng đều ở tại đây, lôi kéo chính con gái mình đi tới bên này.

trong lòng Hoắc Vi Vũ căng thẳng.

Cô nhìn về phía Mai tướng quân, nói: “Cố tư lệnh là bạch mã hoàng tử trong mộng của thiếu nữ cả nước, là người mọi phụ nữ đều thích. Tôi vẫn luôn thực lòng kính ngưỡng anh, tôn kính anh, ngưỡng mộ anh, coi anh là người đàn ông hoàn mỹ trong lòng, bất quá……”

https://thuviensach.vn

Hoắc Vi Vũ dừng lại một chút, nuốt xuống nước đắng, con mắt cũng không dám nhìn Cảo Đình, “hiện tại tôi là bạn gái của Thừa Ân.”

Cố Cảo Đình nheo lại đôi mắt nhìn cô, ánh mắt sắc nhọn, sắc mặt xanh mét, căng chặt cằm, mắt cũng không nháy.

Mai tướng quân thấy thế, lập tức vui sướng khi người gặp họa nói: “thì ra không phải người phụ nữ của Cố Cảo Đình, không phải đoạt không được sao? anh đi đoạt lấy, đoạt, ha ha ha ha.”

Hoắc Vi Vũ sắc nhọn quét về phía Mai tướng quân, “Tôi không hiểu Mai tướng quân, biết rõ tôi là bạn gái Thừa Ân, còn một hai phải tìm người đàn ông tới đoạt, ông có tính ác này, làm người đi theo ông đều sinh lòng sợ hãi.”

Mai tướng quân mở to hai mắt nhìn Hoắc Vi Vũ, mắt lộ ra sát khí, “cô đây là có ý tứ gì!”

“Anh là đi theo ông?” Hoắc Vi Vũ chỉ trích Người lãnh đạo ba của Thừa Ân , “ông ở trong hôn lễ người khác, làm cho anh khó xử, còn xúi giục người đàn ông khác đoạt bạn gái của con cấp dưới, tôi thật không biết ông sẽ đối xử như thế nào đối với thuộc hạ của ông.”

“cô ở đây châm ngòi ly gián.” Mai tướng quân cả giận nói.

“Tôi nói chính là sự thật, nơi nào châm ngòi ly gián, tất cả mọi người nơi này nhìn rõ ràng!

Lại nói, đôi mắt Mai tướng quân trừng lớn như vậy, nói không chừng hiện tại hận không thể đem tôi bầm thây vạn đoạn đâu!

Tôi dám châm ngòi ly gián sao?

https://thuviensach.vn

Mọi người nghe.” Hoắc Vi Vũ nhìn về phía mọi người, “Nếu Hoắc Vi Vũ tôi xảy ra việc ngoài ý muốn, chính là ông ta làm!”

Hoắc Vi Vũ chỉ hướng Mai tướng quân, nâng cằm lên, “Mai tướng quân, xem ông không đãi tốt thủ hạ của mình, có đáng để người đi theo hay không!”

Mai tướng quân mặt già đỏ bừng, một hồi xanh, một hồi trắng.

Một câu đều nói không nên lời.

Tổng thống từ ngoài cửa đi vào, vừa vặn thấy một màn như vậy,

ông thâm thúy nhìn Hoắc Vi Vũ.

thiếu nữ này, thực thông minh.

Cô chỉ đơn giản nói mấy câu, chẳng những bảo toàn thể diện cho Cố Cảo Đình, cũng bảo đảm an toàn chính mình, càng làm cho Lâm Thừa Ân có thể toàn thân trở ra.

Nếu có một ít bối cảnh, cô sẽ hoàn mỹ vô khuyết.

Phùng Tri Dao thấy tổng thống, đôi mắt vừa chuyển, ôn nhu cười nói: “Tổng thống cũng tới đây, thật là ngày tốt cảnh đẹp, nếu có thể được tổng thống chỉ định một phần kim ngọc lương duyên, vậy có thể thành tựu một đoạn giai thoại, lưu truyền thiên cổ, Hoắc Vi Vũ, vận khí cô thật tốt.”

Tổng thống nhìn về phía Hoắc Vi Vũ.

trong óc Hoắc Vi Vũ vang lên một phen bùng nổ.

Cô vốn muốn giúp Lâm Thừa Ân.

https://thuviensach.vn

Nhiều lắm một năm sau, ba Lâm về hưu, cô và Thừa Ân là anh em thì vẫn là anh em.

Chính là, nếu tổng thống chỉ hôn, cô và Thừa Ân kiên trì cũng cần phải chống đỡ tiếp.

Hủy diệt, là hạnh phúc hai người.

Hoắc Vi Vũ cầu cứu nhìn về phía Cố Cảo Đình.

Nhưng, anh cũng không có cách nào.

Nếu anh cướp đi cô, khó khăn của Thừa Ân lại không qua được.

Cô không nên nhìn anh.

Hoắc Vi Vũ cúi thấp đầu xuống……

https://thuviensach.vn

QUÂN HÔN KÉO DÀI CỐ THIẾU SỦNG THÊ VÔ ĐỘ

Xán Miểu Ái Ngư
www.dtv-ebook.com

Chương 369: Àng Ngày Càng Thích Cố Cảo Đình, Tuyển Chọn Tôi,Tuyển Chọn Tôi

“ngài sẽ không rãnh như vậy?” ánh mắt Cố Cảo Đình rét lạnh liếc hướng tổng thống.

Tổng thống nở nụ cười ôn nhuận, “Việc vui liên tục, là may mắn của quốc gia tôi.”

“A,” Cố Cảo Đình lạnh lùng cười một tiếng, “cẩn thận vui quá hóa buồn, sung mãn nhưng lại thiệt thòi, cương trực nhưng bị lỗ.”

Nói xong, anh đi đến bàn chủ tọa bên kia.

Tổng thống ảm đạm cười, giống như không có trải qua mâu thuẫn ở giữa.

ông ta đi theo Cố Cảo Đình.

Chủ nhân lập tức đuổi theo.

Phùng Tri Dao nắm chặt nắm tay, nói với sau lưng tổng thống: “Bọn họ không phải tình son sắt hơn vàng sao? Tổng thống chỉ hôn chính là đem vinh dự trên mặt bọn họ. Chẳng lẽ tổng thống cũng không xem trọng bọn họ sao?”

“Hiện tại vàng đều có thể hòa tan, tình yêu tính cái rắm, phụ nữ cổ đại còn xem trinh tiết quý hơn mạng, phụ nữ hiện đại, chính mình thọc, chính

https://thuviensach.vn

cô vượt mức chuẩn mực, còn muốn đem người khác trở về xã hội cũ?" Y Phương Phương từ trong đám đông, đi ra tới, sắc bén nói.

Phùng Tri Dao bị chọc trúng nổi đau, nắm chặt nắm tay.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía cô.

Mặt cô vô tồn, thảm hại đi ra cửa.

Hoắc Vi Vũ nhìn về phía Y Phương Phương, đối với cô gật đầu, tỏ vẻ cảm tạ.

Y Phương Phương cười, trở về vị trí của cô ta.

Tổng thống đã tới, tiệc rượu bắt đầu.

Hoắc Vi Vũ lơ đãng nhìn phía Cố Cảo Đình.

Anh giấu một thân hàn khí, lười biếng dựa vào trên ghế, kiêu ngạo lắc ly rượu vang đỏ.

Tổng thống nói với anh chuyện gì.

Anh cũng mất hết hứng thú.

Giống như áp đảo tiệc rượu phía trên, lại cùng tiệc rượu này không hợp nhau.

trong lòng Hoắc Vi Vũ đè nặng một khối đá, thực không thoải mái.

Cánh tay bị một người chạm vào.

Cô nhìn về phía người chạm vào cô là Lâm Thừa Ân, hỏi; "Làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

“em nhìn anh ta đã nửa giờ, mẹ anh muốn gặp em.” Lâm Thừa Ân hạ giọng nói.

Hoắc Vi Vũ ý thức được mình không thể tự chủ, muốn đi ra ngoài thông khí, “em đi toilet.”

Cô đi tới Mẹ Lâm, ba Lâm hơi gật đầu, đi đến phía sau hoa viên.

Dọc theo đường đi, đá nhỏ trải trên mặt đất, tùy tiện đi tới.

Tâm phiền ý loạn, đối với tương lai rất là mờ mịt.

Không biết đi bao xa rồi, cô nghe được một ít thanh âm quái dị.

“Kiện Sinh, anh chậm một chút, đau quá.” Giọng Phùng Tri Dao nũng nịu hỗn loạn thở dốc từ bên trong cánh cửa truyền ra tới.

“cái của lão tử có thể so với gậy gỗ thoải mái hơn nhiều, cô cũng đừng giả bộ thuần khiết.”

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc, hơi hơi đẩy cửa ra.

Một người đàn ông hơn năm mươi tuổi ghé vào sau lưng Phùng Tri Dao.

Quần áo vẫn còn mặc, nhưng là quần liền……

ông ta, hình như là sĩ quan phụ tá thấp người là người bên cạnh Mai tướng quân.

“Chậm, chậm, chậm một chút.” Phùng Tri Dao chịu không nổi, xoay đầu, nhìn về phía cửa.

Hoắc Vi Vũ lùi đầu lại.

Phùng Tri Dao nhìn thấy một cái bóng hiện lên, kinh hoảng la: “Ai, ai ở kia?”

https://thuviensach.vn

Mai Kiện Sinh cũng hoảng sợ, nhấc lên quần cầm súng tới cửa xem xét.

Hoắc Vi Vũ muốn trốn, nhưng mà nơi này tương đối trống trải, căn bản trốn không được.

Cánh tay của cô đột nhiên bị người bắt lấy.

Hoắc Vi Vũ quay đầu.

Cố Cảo Đình kéo cô vào phòng bên cạnh, đóng cửa lại.

thân thể anh ép chặt cô.

Hoắc Vi Vũ cảm giác được lồng ngực anh phập phồng không ngừng.

Tầm mắt hướng lên trên, đối diện đôi mắt anh sắc bén.

cằm anh căng chặt, tức giận giấu ở trong mắt, hình thành lửa nóng hừng hực, tạo thành khí thế vây quanh, là nhằm vào cô.

Hoắc Vi Vũ biết anh tức giận, thiên ngôn vạn ngữ đều nghẹn ngào ở trong cổ họng, lại không thể nào mở miệng.

“Tôi và Lâm Thừa Ân, cô càng thích người nào?” Cố Cảo Đình sắc bén hỏi.

Hoắc Vi Vũ xoay mặt, không biết trả lời như thế nào.

Cố Cảo Đình cười nhạo một tiếng, đã không còn lý trí, “Đêm nay, bây giờ chúng ta làm.”

Hoắc Vi Vũ kinh ngạc nhìn về phía Cố Cảo Đình.

bàn tay anh vung lên, váy cô bị anh cởi xuống trong một giây.

Tầm mắt, dừng ở nhẫn kim cương trên ngực cô …

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Nhìn Đủ Chưa?
Chương 2: Tôi Cần Phải Biết Sao?
Chương 3: Tôi Càng Thích Cố Cảo Đình
Chương 4: Đều Khốn Kiếp Như Nhau
Chương 5: Anh Là Ai?
Chương 6: Cô Thật Đúng Là Không Biết Xấu Hổ!
Chương 7: Nếu Không, Dì Làm Mẫu Cho Tôi?
Chương 8: Người Phụ Nữ Của Tôi Ai Dám Động!
Chương 9: Rút Ra Sai Lầm Rồi, Ha Ha
Chương 10: Không Phải Hy Vọng Của Em Sao?
Chương 11: Tư Lệnh Tức Giận, Hậu Quả Rất Nghiêm Trọng
Chương 12: Cô Chán Sống Rồi Sao ?
Chương 13: Giây Trước Thiên Đường, Giây Sau Địa Ngục
Chương 14: Vậy Cô Thấy Ai Mới Đẹp
Chương 15: Mở To Hai Mắt Ra Nhìn Rõ Cho Tôi
Chương 16: Chết Chưa?
Chương 17: Toàn Diện Truy Nã, Bắt Được Cô Giết Chết
Chương 18: Đã Lâu Không Gặp, Vị Hôn Thê Của Tôi
Chương 19: Người Đắc Tội Ta, Sống Không Bằng Chết
Chương 20: Tư Lệnh Đang Nổi Nóng
Chương 21: Nhìn Thật Kỹ Cho Tôi
Chương 22: Làm Sao? Sợ Tôi?
Chương 23: Biết Sợ Sao?
Chương 24: Anh Có Thể Im Miệng
Chương 25: Tôi Muốn Giết Chết Anh
Chương 26: Nói Lại Cho Tôi!
Chương 27: Có Liên Quan Tới Tôi Sao? Bụng Dạ Xấu Xa

https://thuviensach.vn

Chương 28: Làm Phụ Nữ Của Tôi, Cô Hưởng Thụ Đặc Quyền
Chương 29: Cô Quan Tâm Tôi?
Chương 30: Anh Mới Là Cẩu
Chương 31: Cô Phải Có Trách Nhiệm Với Tôi
Chương 32: Phải Nghe Lời Mới Là Bé Ngoan
Chương 33: Em Bớt Dạy Hư Cô Ấy Đi
Chương 34: Anh Có Ý Gì?
Chương 35: Người Đàn Ông Khiến Phụ Nữ Cả Nước Muốn Gả Nhất
Chương 36: Để Cô Nghe Lời
Chương 37: Chạy Cái Gì Chạy
Chương 38: Thật Dễ Nói Chuyện
Chương 39: Phụ Nữ Của Tôi, Chỉ Cần Duy Ngã Độc Tôn
Chương 40: Tôi Là Ai! Nghĩ Kỹ Lại Nói
Chương 41: Không Làm Không Chết
Chương 42: Chị Không Biết Xấu Hổ Như Thế À?
Chương 43: Tư Lệnh Giá Lâm
Chương 44: Oan Gia Ngõ Hẹp Gặp Nhau
Chương 45: Anh Dám!
Chương 46: Chừng Nào Cô Mới Có Thể Ngoan Ngoãn
Chương 47: Vui Mừng Bơi Lội Như Vậy, Muốn Chết
Chương 48: Cô Ở Phòng Ai Đó
Chương 49: Dơ Không Dơ A?
Chương 50: Thân Ái Phu Nhân Cố
Chương 51: Em Yêu Anh, Anh Sợ À?
Chương 52: Xin Tư Lệnh Buông Tha
Chương 53: Tôi Lấy Cả Gốc Lẫn Lãi
Chương 54: Tốt, Đàn Ông Tốt
Chương 55: Anh Chỉ Yêu Em
Chương 56: Song Tiện Hợp Bích
Chương 57: Tiện Nhân, Cô Kêu Ai?
Chương 58: Chính Là Khi Dễ Cô!
Chương 59: Tôi Nói Tiếp Tục, Anh Không Nghe Thấy Sao?

https://thuviensach.vn

Chương 60: Ăn Hiếp Phụ Nữ,Anh Là Đàn Ông Sao?
Chương 61: Xứng Đáng! Đừng Ngang Bướng Với Tôi Nữa!
Chương 62: Nhìn Cái Gì!
Chương 63: Câm Miệng
Chương 64: Cố Cảo Đình, Anh Khi Dễ Tôi
Chương 65: Chỉ Có Cô, Làm Tim Của Anh Nhói
Chương 66: Cố Cảo Đình
Chương 67: Thà Rằng Đắc Tội Tư Lệnh, Cũng Đừng Đắc Tội Tư Lệnh Phu Nhân
Chương 68: Cười Cái Gì
Chương 69: Sợ Cái Gì?!!
Chương 70: Cô Khóa Cửa, Phòng Ai Đâu!
Chương 71: Cô Muốn Tôi Làm Như Thế Nào? Tôi Liền Làm Như Thế Đó!
Chương 72: Cô Muốn, Tôi Mua Tới Cho Cô
Chương 73: Về Sau Không Được Cười
Chương 74: Vi Vũ, Nghe Lời
Chương 75: Không Có Lệnh Của Tôi, Không Cho Phép Cô Bị Thương
Chương 76: Người Khác Lừa Cô Cũng Tin?
Chương 77: Này Không Được Kia Không Được, Nổi Giận
Chương 78: Cô Là Phụ Nữ Của Tôi, Khí Phách!
Chương 79: Cố Thiếu Đa Tình, Tình Ý Kéo Dài
Chương 80: Phụ Nữ Tôi Thích!
Chương 81: Ngốc, Cưng Chiều
Chương 82: Không Có Sự Cho Phép Của Anh, Em Chỉ Có Thể Là Của Anh!
Chương 83: Có Năng Lực Chạy Trốn, Đừng Bị Tôi Bắt Được! 1
Chương 84: Cô Có Thể Chạy Trốn, Nhưng Đừng Để Tôi Bắt Được! (2)
Chương 85: Cô Có Thể Chạy Trốn, Nhưng Đừng Để Tôi Bắt Được!(3)
Chương 86: Anh Có Thể Đánh Tôi, Nhưng Đừng Mơ Tôi Cầu Xin Tha Thứ
Chương 87: Anh Đối Với Mỗi Phụ Nữ Đều Tốt Như Vậy Sao?
Chương 88: So Với Heo Còn Đần, Còn So Với Heo Bướng Bỉnh, Đáng Đời

https://thuviensach.vn

Chương 89: Sủng Thê Thành Nghiện
Chương 90: Tư Lệnh, Anh Cũng Quá Sủng Phụ Nữ Đi
Chương 91: Thiếu Tá, Người Phụ Nữ Của Ngài Quá Uy Vũ!
Chương 92: Người Phụ Nữ Của Thiếu Tá Dễ Khi Dễ Lắm Sao?
Chương 93: Cô Dám Đánh Tôi, Tôi Sẽ Trả Lại Cô Gấp Đôi
Chương 94: Không Chạy Được!
Chương 95: Vậy Thì Cả Đời Cũng Không Muốn Gặp
Chương 96: Sống Còn Không Bằng Chết!
Chương 97: Người Anh Ôm Chính Là Phụ Nữ Của Tôi
Chương 98: Rõ Như Ban Ngày
Chương 99: Tôi Liền Phải Cô 1
Chương 100: Ác Giả Ác Báo
Chương 101: Anh Chỉ Muốn Một Mình Em
Chương 102: Oan Gia Ngõ Hẹp
Chương 106: Hâm Nóng
Chương 107: Mộng Tưởng Phải Có, Vạn Nhất Gặp Quỷ Đâu
Chương 108: Cô Không Cần Tôi Thích, Muốn Ai Thích?
Chương 109: Hảo Sủng, Ngược Chết Độc Thân Cẩu
Chương 110: Trong Mắt Ra Tây Thi, Đó Là Yêu Sao
Chương 111: Đây Là Muốn Chết Hả
Chương 112
Chương 113: Chủ Ý Quỷ Quái Của Cô, Tôi Có Thể Không Biết?
Chương 114: Rốt Cuộc Là Ai Đê Tiện
Chương 115: Cô Lại Muốn Làm Gì?
Chương 116: Cút Đi, Đồ Lòng Lang Dạ Sói
Chương 117: Chịu Ủy Khuất, Đáng Đời
Chương 118: Không Phải Anh Muốn Làm Sao Liền Làm
Chương 119: Tôi Lại Đánh Không Lại Anh
Chương 120: Tư Lệnh, Có Người Ăn Hiếp Phụ Nữ Của Anh
Chương 121: Hôm Nay Tốt Nhất Ông Nến Đánh Chết Tôi
Chương 122: Cô Còn Muốn Khuôn Mặt Sao
Chương 123: Cảm Động, Có Dòng Nước Ấm Chảy Vào Lòng

https://thuviensach.vn

Chương 124: Bị Câm Rồi Hả
Chương 125: Đàn Ông Của Cô Cũng Rất Ấm Áp
Chương 126: Đừng Sợ, Vi Vũ
Chương 127: Anh Vì Cái Gì Nguyện Ý Thu Tôi?
Chương 128: Cô Còn Muốn Tôi Như Thế Nào?
Chương 129: Có Sức Lực Ghê Gớm A
Chương 131: Sống Đến Già Vẫn Còn Học
Chương 132: Có Chút Mất Mác, Luyến Tuyết Bỏ Đi
Chương 133: Dám Đoạt Phụ Nữ Với Tư Lệnh, Muốn Chết
Chương 134: Dám Đoạt Phụ Nữ Của Tư Lệnh, Muốn Chết (2)
Chương 135: Đồng Quy Vu Tận!
Chương 136: Loại Người Như Cô Không Nên Sống
Chương 137: Đến Hiện Trường Dơ Bẩn
Chương 138: Dẫn Hắn Đi, Phế Cho Tôi
Chương 139: Không Thể Có Việc
Chương 140: Dẫn Tôi Đi Được Không
Chương 141: Đừng Mèo Khóc Chuột Giả Từ Bi
Chương 142: Tư Lệnh Nhượng Bộ, Ấm Lòng
Chương 143: Tư Lệnh Thích, Quy Định Phạm Vi Hoạt Động, Trốn Không Thoát 44
Chương 144: Còn Đau Không?
Chương 145: Xem Hổ Thành Mèo
Chương 146: Anh Là Bạo Chúa, Chỉ Ôn Nhu Với Cô
Chương 147: Thân Ái Cố Tiên Sinh
Chương 148: Bạo Quân Như Thế Nào Không Có Tình
Chương 149: Tim Đập Vọt Lên, Bình Bịch
Chương 150: Vất Vả Dụng Tâm, Vị Ngọt Có Đủ
Chương 151: Nhu Tình Như Nước, Ngày Cưới Như Mộng
Chương 152: Anh Có Bệnh, Có Bệnh Thì Tìm Bác Sĩ
Chương 153: Đừng Sợ, Tôi Vẫn Luôn Tại
Chương 154: Bạn Trai Là Tư Lệnh
Chương 155: Muốn Chết, Chết Cũng Là Tôi

https://thuviensach.vn

Chương 156: Anh Lăn Ra Đây Cho Tôi
Chương 157: Cô Dám!
Chương 158: Thủ Đoạn Của Tư Lệnh, Mưa Gió Sắp Đến
Chương 159: Tài Xế Ái, Hâm Mộ
Chương 160: Tư Lệnh Bảo Vệ Vợ Thành Ma
Chương 161: Cưng Chiều Một Người, Là Tình Cảm Lâu Dài
Chương 162: Anh Muốn Làm Gì
Chương 163: Có Ai Mà Không Đây?
Chương 164: Tai Họa Ngàn Năm, Các Ngươi Phải Tập Thích Ứng
Chương 165: Từ Nay Về Sau, Đường Ai Nấy Đi
Chương 166: Cảm Ơn Các Người Đã Xát Muối Lên Vết Thương Của Tôi
Chương 167: Thượng Bất Chính Hạ Tắc Loạn
Chương 168: Tôi Sẽ Không Lại Bị Bọn Họ Khi Dễ, Tôi Thề
Chương 169: Tôi Không Cho Phép Nghe Được Không
Chương 170: Mặc Kệ Cô Làm Cái Gì, Ở Lại Bên Người Anh Là Tốt
Chương 171: Ông Có Thể Cút Đi
Chương 172: Đã Trêu Chọc, Liền Không Chấm Dứt
Chương 173: Lấy Hạnh Phúc Cả Đời Của Anh Đánh Cược Cô
Chương 174: Tư Lệnh Ra Tay, Đánh Đâu Thắng Đó
Chương 175: Người Khi Dễ Tôi, Tôi Sẽ Trả Lại Hết
Chương 176: Không Có Gì Không Kiên Trì Được
Chương 177: Tư Lệnh Cũng Chỉ Đối Đặc Biệt Với Cô
Chương 178: Nếu Tới, Cũng Đừng Muốn Chạy
Chương 179: Yêu Tôi, Sợ Sao? 1
Chương 180: Đơn Đấu Vẫn Là Quần Ẩu
Chương 181: Cô Ấy Là Phụ Nữ Của Tôi
Chương 182: Heo Còn Thông Minh Hơn Cậu
Chương 183: Đi Chỗ Tôi Hay Cô
Chương 184: Giữa Chúng Ta Không Phải Có Thể Gọi Điện Thoại
Chương 185: Tư Lệnh Thích
Chương 186: Làm Những Gì, Cả Đời Khó Quên
Chương 187: Không Ngoan, Liền Khi Dễ Cô

https://thuviensach.vn

Chương 188: Có Thể Hay Không, Muốn Xem Bản Lĩnh Của Cô!
Chương 189: Thích Anh
Chương 190: Làm Cô Đi Tìm Chết, Khí Phách!
Chương 191: Lỗ Tai Anh Bị Điếc Hay Nghe Không Hiểu
Chương 192: Muốn Lột Da Hổ, Lại Bị Ăn Đến Xương Cốt Cũng Không Còn
Chương 193: Có Phải Tôi Muốn Cô Làm Gì Thì Cô Sẽ Làm Cái Đó?
Chương 194: Tưởng Niệm, Không Hẹn Mà Gặp
Chương 195: Phụ Nữ Của Tôi, Ai Dám Khi Dễ
Chương 196: Này Vi Vũ, Cô Có Phải Là Đồ Vật Của Tư Lệnh Hay Không
Chương 197: Tước Khí Thế Anh, Tăng Uy Phong Cô
Chương 198: Không Có Sức Hấp Dẫn Thì Không Cần Học Người Khác Lẳng Lơ
Chương 199: Xem Thực Happy, Thua Thực Bình Tĩnh
Chương 200: Tư Lệnh Vừa Ra Tay, Liền Biết Có Hay Không
Chương 201: Vi Vũ, Khí Phách
Chương 202: Có Cái Gì Mà Cười
Chương 203: Hoắc Vi Vũ Phát Uy, Bạn Bè Gì Chứ, Xéo Đi
Chương 204: Không Chê Bẩn Sao?
Chương 205: Rốt Cuộc Anh Muốn Gì
Chương 206: Tôi Có Bệnh, Anh Dám Ngủ Với Tôi Sao?
Chương 207: Tôi Nếu Không Tốt, Anh Liền Trời Quang Mây Tạnh
Chương 208: Lại Gặp Mặt Lần Nữa
Chương 209: Một Người Điên, Một Người Ngốc, Triền Triền Miên Miên Đến Thiên Nhai
Chương 211: Thật Dễ Nói Chuyện, Rốt Cuộc Đến Làm Gì
Chương 212: Trong Lòng Của Cô Còn Có Ai!
Chương 213: Tư Lệnh Chuyển Bậc Thang, Chết Đi Được
Chương 214: Ác Lai Ác Báo, Đáng Đời
Chương 215: Tôi Nói Cái Gì Chính Là Cái Đó, Bá Đạo
Chương 216: Rốt Cuộc Anh Muốn Gì?

https://thuviensach.vn

Chương 217: Tôi Muốn Bắt Cô, Cô Bỏ Chạy Không Thoát Khỏi Lòng Bàn Tay Tôi
Chương 218: Người Cô Đều Là Của Tôi, Như Thế Nào Không Liên Quan Tới Tôi
Chương 219: Người Khác Đối Với Tôi Không Tốt, Hà Tất Đối Với Người Giả Nhân Từ
Chương 220: Nếu Không Phải Tư Lệnh Che Chở Cô, Cô Sớm Đã Chết
Chương 221: Tư Lệnh Nhất Định Sẽ Giết Anh
Chương 222: Anh Muốn Đánh Cuộc Một Lần, Lâu Dài Với Cô
Chương 223: Đạp Trên Vàng Rực
Chương 224: Không Có Lệnh Của Tôi, Không Cho Phép...
Chương 225: Đánh Anh, Tôi Đau
Chương 226: Không Phải Nói Tôi Làm Mì Rất Khó Ăn Sao?
Chương 227: Buôn Dưa Lê
Chương 228: Dẫn Sói Vào Nhà, Tu Hú Chiếm Tổ
Chương 229: Đừng Đi, Ở Bên Tôi
Chương 230: Tôi Có Thể Không Chán Ghét, Chỉ Cần Cô Muốn
Chương 231: Yêu Nghiệt, Thực Cốt Nhu Tình
Chương 232: Anh Không Chê Em Gầy
Chương 233: Dựa Vào Cô Là Phụ Nữ Của Tôi
Chương 234: Tôi Đâu Có Khi Dễ Cô
Chương 236: Trong Lòng Hoảng Hốt
Chương 239: Bắt Được Một Đôi Gian Phu Dâm Phụ
Chương 240: Chỉ Có Phụ Nữ Của Tôi Mới Có Thể Vì Tôi Làm Chủ
Chương 241: Tôi Cho Cô Khi Dễ Lại
Chương 242: Không Nỡ Cắn Anh?
Chương 243: Ăn Trộm Gà Không Thành Còn Mất Nắm Gạo
Chương 244: Cái Gọi Là Tình Cảm, Đã Tiêu Tan Ngay Cả Cặn Cũng Không Còn
Chương 245: Tiểu Tiện Nhân, Tôi Xem Cô Chết Như Thế Nào
Chương 246: Bi Kịch, Ai Xui Xẻo Như Vậy!
Chương 247: Không Biết Xấu Hổ, Vì Sao Cô Có Thể Ghê Tởm Như Vậy

https://thuviensach.vn

Chương 248: Con Thú Bị Vây Ép Thức Tỉnh
Chương 249: Chân Tướng Rõ Ràng, Ngược Chết Cặn Bã
Chương 250: Hoắc Vi Vũ, Cô Tự Do
Chương 251: Vì Sống Vì Chết Vì Không Còn Trói Buộc
Chương 252: Anh... Muốn Muốn Như Thế Nào? Hắc Hắc
Chương 253: Cô Tức Giận Ah, Hắc Hắc
Chương 254: Không Phải Người, Thì Là Cái Gì!
Chương 255: Đa Tình, Vô Tình, Buồn Bực
Chương 256: Cố Cảo Đình, Anh Thích Tôi Sao
Chương 257: Tới Rồi Không Được Đi, Ở Bên Tôi
Chương 258: Bà Cô Phát Uy
Chương 259: Tư Lệnh Yêu Cô Hai Mươi Mấy Năm
Chương 260: Anh Chỉ Vì Cô Tới
Chương 261: Đoạt Lại Cô, Hắc Hắc Hắc
Chương 262: Loại Bên Trên Con Của Bọn Hắn
Chương 263: Ai Cũng Không Chạy Khỏi Lòng Bàn Tay Của Tư Lệnh
Chương 264: Xuân Giang Thủy Noãn Cố Tiên Tri
Chương 265: Tư Lệnh, Anh Quá Xấu Rồi, Ha Ha
Chương 266: Nghe Nói Cô Thích Tôi?
Chương 267: Tôi Cho Phép Cô Thích Tôi
Chương 268: Giúp Tôi? Tim Đập Thật Nhanh
Chương 270: Hồi Tâm Chuyển Ý Có Bao Nhiêu Khó
Chương 271
Chương 272: Ta Sẽ Cho Ngươi Và Người Nhà Của Ngươi Cho Ta Chôn Cùng
Chương 273: Cô Rất Phù Hợp Khẩu Vị Của Tôi
Chương 274: Yêu, Muốn, Lưỡng Tình Tương Duyệt
Chương 275: Không Ai Địch Nổi, Đồng Bọn Khiếp Sợ
Chương 276: Lạnh Lẽo Một Mình, Hoa Mai Trong Tuyết. Nổi, Đồng Bọn Khiếp Sợ
Chương 277: Có Bản Lĩnh Chơi, Tôi Liền Phụng Bồi
Chương 278: Thỏ Khôn Không Ăn Cỏ Gần Hang

https://thuviensach.vn

Chương 279: Xem Náo Nhiệt Không Quên Việc Lớn
Chương 280: Cô Là Đần Độn Sao, Đần Độn Sao, Đần Độn Sao!
Chương 281: Còn Tức Giận Phải Không? Em Là Đóa Hoa Trong Lòng Anh.
Chương 282: Nhu Tình Giống Như Nước.
Chương 283: Tâm Tùy Ý ĐộNg, Nguyện Ý Rộng Mở
Chương 284: Cô Muốn Hẹn Hò Với Tôi?
Chương 285: Tư Lệnh Rất Quan Tâm Cô
Chương 286: Đường Sẽ Không Đau, Anh Sẽ, Trong Lòng Anh Hiểu Rõ
Chương 287: Thay Vì Chú Ý Người Khác, Không Bằng Quan Tâm Chính Mình
Chương 288: Yên Tâm, Ngươi Sống Không Lâu
Chương 289: Đêm Nay, Gặp Ở Nhà Tôi
Chương 290: Hoắc Vi Vũ, Cô Thật Sự Có Chút Buồn Cười
Chương 291: Rốt Cuộc Đã Tìm Được Em
Chương 292: Trêu Chọc Thế Giới Rất Vui Vẻ
Chương 293: Muốn Người Khác Tôn Trọng Phải Học Được Tự Trọng
Chương 294: Vẫn Còn Yêu, Tiến Xa Hơn, Muốn Cô!
Chương 295: Người Tư Lệnh Yêu Thích Chính Là Cô
Chương 296: Tư Lệnh, Mau Tới, Phụ Nữ Của Anh Bị Bắt
Chương 297: Có Tư Lệnh Hộ Tống, Ha Ha
Chương 298: Vi Vũ Tịch Mịch, Cảo Đình Âm Thầm Hỗ Trợ
Chương 299: Dùng Cả Đời Anh , Cho Cô Hạnh Phúc
Chương 300: Nếu Có Thể……
Chương 301: Cô Đối Với Anh, Không Phải Không Có Một Chút Cảm Giác
Chương 302: Cô Đối Với Anh, Không Phải Không Có Một Chút Cảm Giác
Chương 303: Đã Động Tình, Tại Sao Lại Kết Thúc
Chương 304: Thì Ra, Cô Thích Anh Ta Thật Rồi
Chương 305: Thích Anh Là Chuyện Của Tôi, Không Liên Quan Đến Anh
Chương 306: Tư Lệnh Sủng Cô Đến Tận Trời
Chương 307: Tưởng Niệm, Như Bóng Với Hình, Yêu Thương, Không Chỗ Nào Không Có

https://thuviensach.vn

Chương 308: Nữ Truy Nam Cách Tầng Sa
Chương 309: Thiếu Anh, Còn Chưa Rõ Sao? Anh Muốn Bồi Thường!
Chương 310: Tự Nhiên Cưới, Tư Lệnh, Dọa Tới Anh Rồi Sao?
Chương 311: Ngoan, Nghe Lời
Chương 312: Trong Mắt Của Tôi Không Được Phép Có Một Hạt Hạt Cát
Chương 313: Hận Hay Là Thích, Hãy Nói Rõ
Chương 314: Không Cảm Giác Được Tôi Yêu Cô Sao
Chương 315: Chúng Ta Giống Nhau, Yêu, Liền Khắc Cốt Ghi Tâm
Chương 316: Đó Chính Là Yêu
Chương 317: Chúng Ta Về Nhà
Chương 318: Không Phải Không Đau, Sẽ Đại Biểu Cho Không Có Bị Thương
Chương 319: Anh Đáng Giá Có Được Thứ Tốt Nhất
Chương 320: Tốc Độ Cùng Tình Cảm Mãnh Liệt
Chương 321: Không Rời Nửa Bước, Sống Chết Chỉ Thuận Miệng
Chương 322: Cô Cho Rằng Trong Lòng Tôi Có Ai
Chương 323: Hoắc Vi Vũ, Cô Đã Nghĩ Thông Suốt Rồi Phải Không?
Chương 324: Người Đều Có Số, Sinh Tử Do Trời Định
Chương 325: Vợ Chồng Trẻ, Chơi Thật Vui
Chương 326: Nhớ Tôi?
Chương 327: Anh Nằm Mơ Cũng Không Cho Rằng Quá Sớm
Chương 328: Anh, Do Cô Tới Bảo Hộ
Chương 329: Muốn Tôi Cưới Cô Cũng Có Thể
Chương 330: Nguyên Lai
Chương 331: Muốn Đứa Nhỏ Không?
Chương 332: Nếu Anh Ta Thích Chính Là Cô Thì Sao?
Chương 333: Mở Ra Một Cánh Cửa Sổ, Chiếu Sáng Lên Toàn Bộ Thế Giới
Chương 334: Cho Hắn Ở Trên Cao, Té Thảm Thiết Nhất
Chương 335: Một Cây Dù Là Đủ
Chương 336: Thiên Thần, Người Đàn Ông Của Tôi
Chương 337: Người Đẹp Rắn Rết
Chương 338: Người Phụ Nữ Này, Cùng Em Ở Bên Nhau

https://thuviensach.vn

Chương 339: Anh Từ Trên Trời Giáng Xuống, Phát Ra Hào Quang
Chương 340: Cô Tin Anh, Người Đàn Ông Của Cô
Chương 341: Tiểu Miêu Của Anh, Anh Dẫn Về
Chương 342: Cô Chính Là Kiếp Số Của Anh, Anh Chỉ Bảo Vệ Cô Mà Sống
Chương 343: Bảo Vệ Bà Xã
Chương 344: Anh Biết, Cô Sẽ Trở Thành Phụ Nữ Của Anh
Chương 345: Tôi Thích Anh, Không Thích Thì Đẩy Tôi Ra
Chương 346: Nếu Như Cô Ta Chết, Các Người Đều Phải Chôn Cùng
Chương 347: Vì Cô, Anh Nguyện Ý Phản Bội Toàn Thế Giới
Chương 348: Bảo Vệ Vợ Điên Cuồng., Tư Lệnh, Cầu Sủng
Chương 349: Yêu Đã Thâm Nhập Xương Tủy, Làm Sao Buông Tay
Chương 350: Này, Mới Đúng Nhân Tài, Vì Vương
Chương 351: Cho Dù Chết, Tôi Cũng Bảo Vệ Em An Toàn
Chương 352: Cô Tin Anh, Không Vứt Bỏ, Không Buông Bỏ, Không Rời Vứt Bỏ
Chương 353: Một Người Chiến Đấu, Cũng Có Thể Oanh Oanh Liệt Liệt
Chương 354: Cô Không Phát Huy, Liền Xem Cô Là Mèo Bệnh Sao?
Chương 355: Tư Lệnh Bùng Lên
Chương 356: Anh Đáng Yêu Nhất
Chương 357: Còn Tức Giận Phải Không? Đứa Nhỏ Ngốc
Chương 358: Ngươi Muốn Tính Cái Gì, Là Có Thể Tính
Chương 359: Cô Không Sợ Hãi Chỗ Nào, Oanh Oanh Liệt Liệt Yêu Một Hồi
Chương 360: Lần Đầu Tiên Hẹn Hò
Chương 361: Dũng Cảm Tiến Tới, Đi Về Phía Hạnh Phúc
Chương 362: Cô Có Thể LàM MộT ChuyệN Vì Anh, Không Chỉ Một Chút
Chương 363: Anh Muốn Cho Khắp Thiên Hạ Đều Biết, Em Là Của Anh
Chương 364: Cảm Giác Yêu, Ngày Càng Khắc Sâu
Chương 365: Cô Là Đang Đánh Trận Sao?
Chương 366: Đã Thích
Chương 367: Người Phụ Nữ Của Tôi, Ai Cũng Đều Không Đoạt Được

https://thuviensach.vn

Chương 368: Đã Là Phụ Nữ, Đều Thích Cố Cảo Đình
Chương 369: Àng Ngày Càng Thích Cố Cảo Đình, Tuyển Chọn Tôi,Tuyển Chọn Tôi

https://thuviensach.vn